

ΕΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΝ Ω

Πείπνων ζητημάτων παραλαμβανόντων.

Περί ἀκριβοῦς χρονολογίας.

Περί πασῶν τῶν ἑορτῶν ἢ τῆς αὐτῶν θεωρίας.

Περί τοῦ ἀγίου Πάχα.

Περί πινων ἐκκλησιαστικῶν κανονίων.

Περί τοῦ σωτηριωτάτου μινολογίου.

Ποιηθεὶς μὲν

Παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βυκεφρεσίῳ αὐθεντικῆς
Ἀκαδημίας Κυεῖς Σεβαστῆς Τραπεζιτικῆς τοῦ Κυμινήτου.

Ἀφιερωθεὶς δὲ,

Τῷ ἐπιλαμπροτάτῳ καὶ ὑψηλοτάτῳ ἀδελφῷ καὶ ἡγεμόνι
πάσης Οὐγγροβλαχίας

Κυεῖω Κυεῖω Γεωάννῃ Κωνσταντίνῳ Βασιλεῦσσι Βοεβόνδα.

Ἀρχιερατοῦντος

Τοῦ πανερωτάτου Μητροπολίτου τῆς αὐτῆς οὐγγροβλαχίας
Κυεῖς Κυεῖς Θεοδοσίῳ.

Καὶ νῦν πρῶτον τυπωθεὶς,

Παρὰ Ἀνδρίμῳ Ἱερομονάχῳ Τυπογράφῳ τῆς Ἰβηρίας.

Διορθωθεὶς δὲ,

Παρὰ τῷ σωτηριωτάτῳ ἐπιτρομονάχῳ Ἰγνατίῳ τῷ Φωτιάνῳ.

Ἐν τῇ μονῇ τοῦ Συναγωγῆς. α ψ α. μὲν Γενίῳ.

ἡμεῖς παλαιῶν καὶ βδο. αἰώνων καὶ ἄλλοις

Δέρκεο Οὐγγεβλάχων παράσημα τὰ δ', αἴσια ὄντα
 Στέμματα Κοιρανίης, δεχόμενοι ὀφιστόνοις.
 Σταυροὶ, ὃν ἐν ῥάμφει Κόρακος θεῖος θεῖον αἶρει,
 Τυάδε τέμαρ κρατῆεν ἔμπεδον Ὀσεβίη.
 Ἐστ' αὖ δ' Ἡέλιος λάμπη, καὶ κόκλα Σελλῶν,
 Πλείρων κατάρθεν Ἀΐοι καὶ Κορυή.
 Δασύδρεω ἰζόμενος δὲ Κόραξ ἔπι, δεικνύσι γαίης
 Καρπῶν καὶ τροφίμων πᾶμφρον Ἄδωνιν.

ΤΩ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩ

ΕΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ.

Γαλινοτάτω, η Θεοσέπιω Αύθροτη,
Και η γερονί πάσης Ουζτροβλαχίας, Κυρίω Κυρίω Ιωάνη
Κωνσταντίνω Μπασαράμπα Βοσβόνδα, σωτηρίας,
Δζώιαν, Δκκλησίαν παρὰ Θεῶ, η ἀκραν
Δδαμονίαν.

Ἐρχή μέση και τέλος Δεωότης η Κύειος τῶν
ἄντων ἀπάτων ἀοδητάντε η νοητῶ ἐν ὀδη-
Αρχῆς τῶν ὄλων Θεός. Ἀρχων δὲ η τέλος
τῶν ἐποσελεύων ἀπάτων ἐν ἁλῆστος.
ἀλῆστος δὲ τέλος Δζῶ τὸ ὅποιον ἐπλάσθηκεν ἐπὶ τῷ Θεῷ
εἶναι ἡ ἀπόλαυσις και μακαριότης ἀπὸ τῶ Θεῶ. ἐπεδὴ η
Δζῶ μὲν τὸν ἀλῆστος ὁ σύμπας ἕως ἐγένετο κόσμος, ὁ δὲ
ἀλῆστος φησὶν ἐγένετο ὑπὸ τῶ Θεῶ ἵνα δοταλάσῃ Θεῶ.
δοτολαμβάνεισι δὲ οἱ ἀλῆστος τὸν Θεόν, ἐκεῖνοι ὅπου πι-
ς δούσαν ὀρδὰς εἰς αὐτὸν, και φυλάτῃσαν ἀκριβὰς τὰς ἀγίας
αὐτῶ ἐντολάς. ἡ δὲ ἀγίας αὐτῶ ἐντολαῖς φερέχονται εἰς
δύο ταύτας και μόνας, λέγω εἰς τε πλὴν πρὸς τὸν Θεόν και τῶ
πλησίον ἀγάπην. τότε καταρδῆται και γνωρίζεται ἡ πρὸς
Θεὸν ἀγάπη, ὅταν φυλάτῃσιν ὡς εἰπομεν ἀκριβὰς τὰς ἀγίας
αὐτῶ ἐντολάς, και δὲ τὸ ὀείζει η ὁ Κύειος ἐν Διαγελίοις.
εἰ γὰρ φησὶν ἀγαπάτε με τὰς ἐντολάς με τηρήσατε. ἡ πρὸς

δ

ἢ πλησίον ἀγάπη τότε κατορθῶν) ἢ γινέ), ὅταν ἀγαπάμεν
ἐμπράκτως ἢ ὀλοφύχως ἀλλήλους ὡσαύτῃ καὶ τὸν ἑαυτῶνμας,
κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς θεᾶ· ἀγαπήσεις γάρ φησι Κύριον ἢ Θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸ πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν. καὶ πάλιν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε
ἀλλήλους. τότε δὲ κατορθῶνομεν τὴν ποιανύτην ἀγάπην, ὅταν συν-
πέχωμεν καὶ βοηθῶμεν ἀλλήλους εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα,
καὶ εἰς τὰ σωματικά καὶ μάλιτα δὲ εἰς τὰ ψυχικά καὶ σωτή-
ρια, ὡς καθένας κατὰ τὴν δυνάμιν τε καὶ τὴν ἐπιτηδεύοιτά τε.

Ἐγὼ λοιπὸν ἐπεὶ καὶ ἄλλην δυνάμιν δεῖ ἔχειν πρὸς βοή-
θειαν τοῦ πλησίον, ὡδα μόνον τὸ ἐπιτηδεύμα τῆς τυπο-
γραφίας, δεῖ ἔλπειν μῆτε δέλω λείψω νὰ ὠφελήσω τὸ
κατὰ δυνάμιν πρὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφές με τυπώνοντάς διά-
φορα βιβλία ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια.

Ὅθεν ἐπεὶ μὲ ἔτυχεν καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ὅπου εἶναι πό-
νημα τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου Κυρίου Σε-
βαστοῦ Τραπεζομετρίου τοῦ Κυμινήτου· τὸ ὅποιον ἀξιοβάζον-
τάς τε, καὶ γνωρίζοντάς τε κατὰ τὴν ἐδικούμου κρίσιν πῶς
εἶναι κατὰ πολλὰ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς κάθε ὀρθόδοξον,
καὶ μάλιτα εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ ἱερωμένους· ἐπὶ δὲ καὶ
εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ ἀπουδαίους, καὶ κοινότερον ἀπλῶς εἰς
κάθε γραμματισμὸν, ὡσαύτῃ ὅπου εἶναι εἰς κοινὴν διάλεκτον
σιωδαίον καὶ ἀληθινόν· ἠδέλιστα νὰ τὸ τυπώσω καὶ αὐ-
τὸ πρὸς ὠφέλειαν ὡς εἶπομεν τῶν ἐντυχαυόντων.

Ὅθεν ἐπεὶ σιωδήσει εἶναι εἰς ὁσείνας ὅπου βάλλει εἰς τύ-
πον βιβλία νὰ τὰ ἀφιερῶνται εἰς κανένα πρῶσωπον ἀξιόλογον

8
ἢτε βασιλευσίων ἢτε πολιτικὸν εἰς σύστασιν καὶ διαδο-
τάσιν τοῦ βιβλίου. πάντες χάριν καὶ ἐγὼ ὁ παραμικρὸς αὐ-
τῆς ἀχέτης καὶ δ' ἄλλος, ἀφιερώνω καὶ ἀνατίθημι τὸ παρὸν
τοῦτο βιβλίον εἰς τὸ θεοδόξατον ὕψος καὶ μεγαλείον τῆς θεο-
φροσύνης καὶ θεοσιμότητος αὐτῆς Γαλιλαίτου, διὰ τὰς ἀπεί-
ρους αὐτῆς πρὸς ἐμὲ τὴν ἐλάχιστον ἀεργεσίας καὶ χάριτας,
εἰς πλεονομίαν διαδοτάσιν καὶ σύστασιν τοῦ βιβλίου. Τί-
σποια ἡμεῶν ἀξίωσιν καὶ ἀγαποσύνην ὁποῦ δ' ἐξ ἡμεῶν ἀγ-
πίδοτε ἡμῖν ἀμείβειαν καὶ ὑποσηπτικὰ ἀντίληψιν, ἐπι-
σκέπτοντές μας εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Ἡ δὲ παντε-
φορος καὶ παντεπίσκοπος τοῦ Θεοῦ πρόνοια καὶ κηδεμονία
εἶναι σιωπηροῦσα καὶ ὀφειλοῦσα ἢ Θεοσεπίον αὐτῆς ἐκλαμ-
πρότητα αὐτοῦ τῆν πάσης ἐπιφροσύνης ἀντικειμένης, σφραγιώ-
τας τὴν εἰς τὴν ὑψηλότατον αὐτῆς θεῶν καὶ ἀξίωσιν ἀ-
πραγίαν καὶ ἀκραν ὀδαιμονίαν, ἄχρη βαθυτάτη καὶ λιπα-
ροῦ ἡμεῶν εἰς σύστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ θεοῦ ἐμ-
πρὸς αὐτοῦ αὐτῆς χειρῶν ἡμεῶν πληρώματος, καὶ εἰς ἀ-
κλήαν δόξαν καὶ καύχησιν πάντως τῶν ἁγίων τῶν ὀρθοδόξων, μετὰ
δὲ καὶ ἐκ τῶν προσκάρων μετὰ τῶν, ἀξίωσιν πάντας ἡμῶν
καὶ τῆς ἡμεῶν βασιλείας εἰς ἀπεραντίας καὶ ἀδιαδόχως αἰῶνας
αἰώνων. Ἀμήν. Ἐν ἔτει Σωτηρίας αΨΔ. Μηνὶ Ἰούλιῳ.

Τῆς ὑμετέρας θεοφροσύνης Ἐκλαμπρότητας
Ἐπιφροσύνης καὶ δ' ἄλλος.

Ἀνδρῆς Ἱερομόναχος Τοπογράφος,
ὁ ἐκ Γβηλίας.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ
ΚΥΜΙΝΗΤΗΣ

Πᾶσι τοῖς ἐπιτάξιοις ἐν Κυρίῳ δι' ἀγάπην.

Ἡ ἀγάπη ὅπερ ἀκρόβυτ' ὡ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
εἶναι εἶνα ὄνομα γενικὸν καὶ καθολικόν, ἢ σημαίνει κά-
θε λογῆς ὄνοιαν καὶ φιλίαν ἀπλῶς εἴτε ἀγαθῶν εἴτε κακῶν.
Ἀλλὰ πῶς μετ' ἀγαπῶν πῶς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος, ὡσάν' ὅπου τὰ ὅσα ἡμπορεῖ νὰ διδάξῃ τινὰς περὶ τῆς ἀ-
γαθῆς ἀγάπης ὅλα τὰ ἐναντία τούτων ἢ κακῆ ἀγάπῃ τὰ πε-
ριέχει, καὶ διότι πῶς διδασκαλίαν τῆς ἀγαθῆς ἀγάπης συ-
νιστοῦται αὐτάμα καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἐναντίας ἀγάπης,
δηλαδή τῆς κακῆς. Ἡ ἀγαθὴ λοιπὸν καὶ κατὰ Θεὸν ἀγά-
πη εἶναι ἡ ἀρετὴ ἐκείνη ὅπου ἐνώνει ἢ αἰταμώνει κατὰ Θεὸν
ἐλάμεσόν τας ἐκείνους ὅπου ἀπαύσιν ἀλλήλους· ἢ τὴς κάμψ
νὰ εἶναι μία ψυχὴ ἢ μία καρδία. Ἡ τοιαύτη ἀγάπη εἶναι
ἡ ἀρετὴ ἐκείνη ὅπου συνέχει ἢ περιέχει ὅλον τ' θεῖον νόμον ἢ τὴς
προφῆτας κατὰ πῶς τοῦ Κυρίου διδασκαλίαν, καὶ ἔχει τόσην
δυνάμιν ἢ χάριν ἢ τοιαύτη ἀγάπη ὅπου ἡμπορεῖ νὰ κάμψῃ τ'
ἀνθρώπων, γόν τοῦ Θεοῦ καὶ θεῶν κατὰ χάριν. καὶ χάρις τῆς
τοιαύτης ἀγάπης εἶναι ἀδύνατον κατὰ τ' ἀπόστολον νὰ κληρο-
νομήσῃ τινὰς τ' ἑραῖον βασιλείαν. καὶ τόσον χάρισμα ὁ Θεὸς
εἰς πῶς τοιαύτῳ ἀγάπῳ, ὅπου αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς κατὰ τ'
Εὐαγγελιστῶν ἢ εἶναι ἢ λέγεται αὐτὸ τοῦτο ἀγάπη. Καὶ
τόσον δυνάμιν ἔχει κοντὰ εἰς τ' Θεὸν ἢ τοιαύτη ἀγάπη, ὅπερ
πὸν ἀνάγκασε νὰ γοῆν ἀνθρώπος κτίσμα καὶ δούλος ὁ ἄκτιστος
καὶ βασιλεὺς τ' βασιλεύοντων Θεὸς, ἢ νὰ πάθῃ ἢ νὰ ὑπο-

μείνη

καὶ αὐτὸ εἶπε εὐαγγ. Β. ρουτίνου

ζ
μείνη τὰ ὅσα μᾶς διδάσκει τὸ Εὐαγγέλιον. Γνωρίζουμι δὲ
καὶ μανθανόμεν καθελογῆς ἄρετιν καὶ κακίαν, καὶ ἀπλῶς
πάσαι πένητι καὶ ἐπισημν ἀπὸ τὰς οἰκείας αὐτῶν ἐνεργείας
καὶ πράξεις· τούτο βεβαιώωντας καὶ ἡ ἀγία γραφή· δεῖξόν
μοι λέγει ἡ πίστις σου ἐκ τῶν ἔργων σου· καὶ ἀπὸ τούτου ἐκεῖ
ὅπου δὲ εἰναγάπης ἔργα, μηδὲ ἀγάπη δὲ εἶναι· καὶ ὅ-
που ἔργα δὲ εἶναι χειριστικά, ἐκεῖ χειριστικῶσιν δὲ εἶναι.

Μισαρίζεται δὲ εἰς δύο τὸ πρῶτον ἡ ποιότης ἀγάπης, εἰς τε
πρῶτον πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἕτερον πρὸς τὸν πλησίον· Ἡ πρῶτος
ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη τότε γνωρίζεται ὅπου κανεὶς ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν
κατὰ πάσας αὐτὴν τὰς δυνάμεις. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πρὸς τὸν
πλησίον ἀγάπη τότε γνωρίζεται, ὅπου κανεὶς ἀγαπᾷ τὸν
πλησίον ὡς καὶ ὡς ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἑαυτόν τε· κατὰ τὴν
ἐν εὐαγγελίῳ τῷ Κυρίου διδασκίαν. Αὐτὴ δὲ ἡ πρὸς
τὸν πλησίον ἀγάπη ὁμοίως εἶναι δύο λογισμῶν· ἡ μὲν μὲν ἀνα-
φέρεται ἐπὶ τῷ σωματικῷ ἐκείνου ἐνεργείαι, ἡ δὲ ἄλλη ἐπὶ
τῷ ψυχικῷ τῷ αὐτοῦ. καὶ καὶ ὡς ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη
ποσῶτον ἐπερέχει τῆς τῷ πλησίον ἀγάπης ὅσον ἐπερέχει
αὐτὸς ὁ ὕψιστος Θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ. Τὸν ὁμοίον τρόπον πο-
σῶτον ἐπερέχει καὶ ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον ὅπου εἰς τὴν ἐκείνου
ψυχὴν διακάνει τῆς περὶ τὸ σῶμα ἐνεργείας, ὅσον ἐπε-
ρέχει τῷ σώματι ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ αὐτὸν τῷ ἐνύλῳ, καὶ τῷ
δυνάτῳ τῷ ἀθάνατον, καὶ ἡ ἔρανος καὶ ἀτελείτης βασιλεία,
ταύτης τῆς ἐπεσοκίης τε καὶ ματαίας ζωῆς.

Απὸ αὐτῆς ἡ ἀγάπης ὅπου εἶπαμεν, ἡ μὲν δύο πρώταις
ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον εἶναι ἅμα συνδεδεμένας
ὅπου δὲ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἡμία χωρὶς τῆς ἄλλης, κατὰ τὴν
εὐαγγ-

εὐαγγελιστὴν Γαλιλῆαν· ἀμή ὅπου εἶναι ἢ μία ἐκ τῶν εὐερίων, ἢ ἡ ἄλλη,
 καὶ ὅπου δὲν εἶναι ἢ μία μὴτε ἡ ἄλλη δευτεῖρα· ὅτι δὲν ἡμπορεῖ καὶ
 ἀγαπᾶ κανεὶς τὸν θεὸν καθὼς πρέπει, χωρὶς νὰ ἀγαπᾶ καθὼς
 πρέπει καὶ τὸ πλησιόοντα, μὴτε ἡμπορεῖ νὰ ἀγαπᾶ τὸ πλησιόοντα
 καθὼς πρέπει, ἐὰν δὲν ἀγαπᾶ καθὼς πρέπει καὶ τὸν θεόν,
 ἐπειδὴ κατὰ τὰς γεωμετρίας τὰ ταύτῃ ταῦτα, καὶ ἄλλοις
 εἰσι τὰ αὐτά. Ἡ δὲ ἄλλη δύο ἡ σωματικὴ ἐνεργεσία καὶ ἡ
 ψυχικὴ ἡμπορεῖσαν νὰ εἶναι καὶ νὰ ἐνεργεῖται ἢ μία χωρὶς τῆ ἄλ-
 λης· ἐπειδὴ καὶ εἶναι πολλοὶ ὅπου πρέφουσι πλεὺ ψυχὴν τοῦ
 ἀνθρώπου μὲ λόγον Θεοῦ χωρὶς νὰ τὸν ἐνεργετήσωσι σωματι-
 κῶς· ἡ Δ' αὖτὴ εἶναι αὐτοὶ πτωχοὶ κατὰ τὰ σωματικά καὶ δευ-
 τεῖρα, ἡ Δ' αὖτὴ ὁ διδασκόμενος εἶναι πλέσιος καὶ δευτεῖρα ἔχει χρεῖ-
 αν δὲ σωματικῶς ἐνεργεσίαν· εἶναι καὶ ἄλλοι πάλιν ὅπου πρέ-
 φουσι πολλὰς πειρασμῶδες σωματικῶς μόνον καὶ τὰς ἐνεργεσίαν,
 χωρὶς νὰ τοὺς θεέψουν μὲ λόγον Θεοῦ· ἡ Δ' αὖτὴ εἶναι αὐτοὶ ἀ-
 γραμματοὶ καὶ ἀπαιδῆτοι, ἡ Δ' αὖτὴ οἱ ἐνεργετήμενοι εἶναι
 γραμματισμένοι καὶ πεπαιδῆμενοι καὶ δευτεῖρα ἔχουσι χρεῖαν δὲ
 διδασκαλίαν καὶ νουθεσίαν τῶν ἀγράμματων, καὶ ὁ Θεὸς δέχε-
 ται τὰ δύο μέρη καὶ αὐτὰ μείβει πλεσιώως πλεὺ χάριν καὶ εἰς τὰ δύο
 μέρη, Δ' αὖτὴ πλεὺ κατὰ Θεὸν πρὸς τὸν πλησιόν ἀγάπην εἶπε
 ψυχικῶς εἶτε σωματικῶς.

Α πὸ ποιᾶν τὴν ἀγάπην κινεῖμενος ἐν πρώτοις αὐτὸς ὁ τὸ ὅλων
 Θεὸς ἐδημιούργησεν τὸν νοερὸν ἀγαθὸν κόσμον τῶν ἀγγέλων, καὶ τὸ
 ὁρατὸν τῶν συμπαντῶ κόσμον. δὲ ποιᾶν τὴν ἀγάπην κί-
 νεῖμενος ἐπ' ἐχάτων τῶν χροῖων ἔλαβε δέλου μορφῶν, καὶ ἐτα-
 πείνωσε τοὺς τὸν τῶν ἐσώτων τῶν ὅπου ἐπέμεινε τὴν τὸσσην παρα-
 φροσῶν τῶν ἰερατικῶν γενεῶν καὶ ἡμεῶς μέχρι δαυταῖς, καὶ

αὐ-

αὐτοῦ φανεροῦ· μόνον διὰ τὴν σωσὴν ἢ ἀγρωπὸν, διὰ τὴν σωσὴν
 τὸν σύμπαντα κόσμον ἕρμειον ἢ ἐπίγειον. ἀπὸ ποιότητος ἀ-
 γάπλου κινήματος συνεχῆ καὶ προνοεῖται τὰ πάντα· ἐπειδὴ
 κατὰ τὸν θεῖον Α' πόστολον ἐν αὐτῷ ζῶντι ἢ κινήματι καὶ ἔ-
 σμῶν, ἢ εἶναι πάντα πρόθυμος εἰς τὸ νὰ δειρῆται τὰ ποιήμα-
 τὰ τε, χωρὶς νὰ ἔχη καμίαν χρεῖαν ὁπὸ τ' ἀδελφῶν των, ἐπὶ δὴ
 αὐτὸς εἶναι ὁπῶς τὰ φυλάττει ὡς εἴπομεν, καὶ τὰ προνοεῖται.

Α' πὸ ποιότητος ἀγάπλου κινήματα καὶ οἱ παλαοὶ ἐκεῖνοι
 προφῆται ἐδίδασκον τὰς ἀγρωπὸν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἀ-
 γαπῶντες ἢ σωτηριάντων. ὁμοίως καὶ οἱ Α' πόστολοι ἐκήρυ-
 ξαν τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ἄλλο πλὴν οἰκημένῳ, καὶ ἤφεραν ὅλον τὸ
 κόσμον εἰς θεογνωσίαν ἀγωνίζομενοι μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς
 ἐκείνων σωτηρίας. ὁμοίως καὶ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἔχουναν τὸ
 αἷμα τῆς καὶ ὑπέμειναν ποιῶντα φοβερὰ κολασήρια διὰ τὴν
 ἐλευθερώσειν τὸν ἀγρωπὸν ἀπὸ πλὴν ἀχμαλώσιαν τοῦ δια-
 βόλου. ἀπὸ ποιότητος ἀγάπλου κινήματα καὶ οἱ θεοδιδασκτοὶ ἐκεῖνοι
 διδάσκαλοι τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας ἀγωνίζονται εἰς τὸν
 καιρῶντες, καὶ κοινῶς ὁμῶς, καὶ ὁ καθένας ξεχωριστὰ μὲν πλὴν
 διδασκαλίαντες καὶ μὲν τὰ συζητήματα τῆς νὰ ἐλευθερώσειν
 ὁπὸ κάθε λογῆς αἵρεσιν πλὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν διὰ τὴν
 τῶν πτωχῶν σωτηρίαν, καὶ νὰ πλὴν φοβίσουσι μὲν ποιῶντα κάλλη
 καὶ ὠραότητας, ὡς καθὼς δειλοκεῖ σήμερον. Καὶ δὲν δέ-
 λαν λείψη ποτὲ γραπῶνται τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ πλὴν ἁγίαν τὴν ἐκ-
 κλησίαν ὁποῦ νὰ ὑπερασπίζων) ὁ καθένας εἰς τὸν καιρῶνται
 κατὰ πλὴν χάριν καὶ δυνάμιν ὁποῦ πλὴν ἐχάρισται ὁ Θεὸς διὰ
 τὴν πλὴν πτωχῶν σωτηρίαν.

Α' πὸ τῆς ποιότητος λοιπὸν κατὰ Θεὸν ἀγάπλου ὁποῦ ἔχομεν
 καὶ

ἢ ἡμεῖς εἰς τὸ ἡμέτερον γένος τῶν ὀρθοδόξων κινῆμενοι ἀγωνιζόμεσθα κατὰ πλεονάζουσαν δυνάμιν ὅπου μᾶς ἐχέουσιν ὁ Θεὸς κατὰ τὸν ἀείκαστον πλεονάζουσαν τῆς χρηστότητός τε καὶ βοηθήσωμεν τοὺς ἀδελφούς μας, εἰς ὅ,τι διωκόμεσθα. Κοντὰ λοιπὸν εἰς τὰ ἄλλα ἔξεπανήσωμεν καὶ τὸ παρὸν σιωπηροῦμεν κατὰ τὰς ἀφῆρας ἐποδ' ἐλάβεμεν ἀπὸ μερικῶν διδασκάλων δευχοτέρων ἐπίστας ἐτύχημεν. Ἐποδ' ὅποιον ἔξεταζόμεν πανταχῶς τὰς γνώμας καὶ τοὺς λόγους ὅπου μεταχειρίζεσθαι ὁ καθ' ἑαυτὸν εἰς δεξιῶν καὶ πύξωσιν ἔδιδασκομένων. καὶ μερικῶν μὲν τὰς γνώμας ἀποδεχόμεθα ὡς ἀληθεῖς καὶ δοκιμαστέαι, τινῶν δὲ, καὶ ἀποδοκιμάζομεν ἐπικρίνοντες τὸ ὀρθότερον. ἢ καὶ ὅλους ἀνασκομάζοντες ἢ σφαιρῶν ἐκείνων διδασκαλίαν. ἢ ὅποιον ἐδικαίωμάς ἐπικρίσιν δοκιμάζοντες τίνα μὲν σκέψιν, ἴσως δεῖ θέλετε ἢ μεμφοδῆ. καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ μὲν, μάλιστα δὲ, διὰ τὸ ὅπου γενέσεως κόσμου χρονολογίαν, ὅπου σιωπῶμεν ἢ ἡμέτερα χρονολογία νὰ εἶναι κατὰ τὰς μικρὰς, καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς μεγίστας τῶν φωστῆρων κυκλοφορίας ὀρθότερη ὅπου τὰς ἄλλων χρονολογίας, λατίνων τε Φημι καὶ ἑβραίων.

Ἄν καλὰ καὶ ἡ τῆς χρονολογίας ἀφῆρα καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ἀληθείας δεῖ εἶναι τόσον ψυχροβλαβής. ὅμως ἡ ἀρεσις τῆς ἀληθινῆς χρονολογίας εἶναι πολλὰ ἐπαινετὴ καὶ ὠφέλιμος, ὡσὰν ὅπου εἶναι δεμῆλιον ἀσφαλτον καὶ ἀσάλευτον εἰς τὴν ἀληθινὴν ἀρεσίαν τῆς κινήσεως τῶν φωστῆρων. Καὶ μικρὰς μὲν κυκλοφορίας χραικῆμεν ὅχι τὰς καθημερινὰς καὶ ἡμερησικὰς, ἀλλὰ τὰς ἐνεκακαίδεκαετηρίδας τῆς Σελήνης, καὶ ὀκτωκαιεικοσαετηρίδας τοῦ Ἡλίου. Μεγάλαι δὲ πάλιν κυκλοφορίας λέγομεν, τὰς τριακονταδύοκαιεικοσαετηρίδας. ἢ ὅποιον
μεγάλη

191.16.

211.15.

μεγάλη κυκλοφορία καὶ ἄλφα καπονομά(εῖ), ἐπειδὴ τὰ τέ-
σσαρα πύττε γράμματα λέγω τὸ φ καὶ λ καὶ δύο ἄ ἄ, πο-
σαῦτα συμποσέμεθα γίνονται · τουτέστιν πεντακόσια τετά-
κοντα δύο · καὶ ποσότητες χρόνος φερέχει ἡ ποιότητι μεγάλη
κυκλοφορία . Μεγίστη δὲ κυκλοφορία εἶναι ὅπῃ ἀπαρτίζε-
ται εἰς πεντακιχίλις ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα ἕξ χρόνος . καὶ
κατὰ τὰς τρεῖς λοιπὸν ταύτας κυκλοφορίας ἡ ἡμετέρα χρο-
νολογία δεικνύεται ἀληθῆς, κατὰ τὴν προκειμένην φε-
ρῶν τούτων διδασκαλίαν .

Καὶ λοιπὸν εἰς τρία μοιράζομεν κοινότερον ἢ ὅλον μας πραγ-
ματεῖαν · εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέρος βάλλομεν κάποια ζητή-
ματα ὅμῃ καὶ τὰς λύσεις των, χρήσιμα καὶ σχεδὸν ἀναγκαῖα
εἰς δίκαιότεραν, καὶ πληρετέραν κατάληψιν τῆς ἔκθεσις
των, καὶ μάλιστα φερέει αὐτῆς τῆς κοσμογονίας, καὶ φερέει τῆς
ἐκείθεν μέχρι τοῦ σωτῆρος χρονολογίας, καὶ φερέει τῆς ἐν
κόσμῳ ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φερέει τῆς ἀκριβοῦς κινήσεως τῆς
φωσφῆρων ἡλίου τε καὶ σελήνης . Εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος
φερέει αὐτὸ λοιπὸν τοῦ ἀγίου πάχα λαμβανόμεν, καὶ τῆς
εἰς τοῦτο φερόντων, καὶ κοινῆ φερέει πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου
ἐνιαυτοῦ κινεμένων τε καὶ ἀκινήτων . Εἰς δὲ τὸ τρίτον καὶ
τελευταῖον τὰς λόγους καὶ τὰς αἰτίας φερέει ἐκάστη αὐτῆς ἐξέτα-
ζομεν . Ἐξῆς δὲ καὶ τὰ δευτέρω φερέει αὐτῶν τούτων κανόνια
ἐκτίθεμεν, συνάμα καίτινα ἐπιθεωρεῖαν φερέει τῆς τέτων κα-
ταγραφῆς . Ἐξαγομὴ δὲ πάντων καίτι συνόμοιον μεμολόγητον
ἀρόντες περὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων ὑποσημασίωμεν · καὶ
ἐν πύτοις συμπεραίνομεν τὸ ὅλον βιβλίον . καὶ ταῦτα μὲν ἡ-
μεῖς ὡς ἐλέω τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν ἐξεπηνήσαμεν τε καὶ τῆς κοινῆς τῆς

ἐκκλησίας πληρώματι εἰς κοινὴν ὠφέλειαν ἀνατίθεμαι .

Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τῶν συγγραφέων οἱ πλείους εἰς εὐπρωτόσω-
πον ἑξαίρετως ἀφιερώνουσι τὰ συγγράμματά τες· ἡμεῖς δὲ τῶν
παρῶσαν μας πραγματείαν ὡς κοινωφελεστάτην ἔσαν δὲν ἐ-
κείνων νὰ τῶν ἀφιερώνωμεν εἰς τὸ κοινὸν σῶτημα τῶν ὁρθοδόξων,
καὶ πᾶσι τοῖς ἀλαβῶς ἐντυχαίνοισι, καὶ γλιχομενοῖς τῆς ἐξ
αὐτοῦ ὠφελείας .

Πολλοὶ καὶ μεγάλοι διδάσκαλοι ἀπὸ τῆς τύφου καὶ τῆς ἀπιστίας ὁ-
πῶς ἔχουσι δὲν δέλοισιν νὰ ἀφήσωσι κατόπι συγγράμματα,
μήπως καὶ οἱ μεταγενέτεροι δικιμάζοντες τα δὲν δέλοισιν τὰ
ἐπαινήσῃ, ἢ ὡς σφαλέρᾳ, ἢ ὡς ἀνάξια τῶν συγγραφέων· καὶ
ἀπὸ τοῦτο χάνουσι τὰς κόπας των μετὰ θάνατον, καὶ δὲν ἀ-
φίνουσι ἀπὸ τῆς κόπας των καμίας ὠφελείας εἰς τὰς μεταγε-
νετέρας· ὡς καδῶς ἦτον καὶ ὁ παλαῖος Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ
διδάσκαλος τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλης· ὁδοποιὸς ἐρωτώ-
μενος ἀπὸ τῆς φίλης του, διατὶ νὰ μὴ συγράψῃ καὶ αὐτὸς
τῶν σοφίας του πρὸς ὠφέλειαν τῶν μεταγενετέρων, ἔλεγον· ὡς
μὲν δυνάμαι εἰ βέλομαι· ὡς δὲ βέλομαι, εἰ δυνάμαι· καὶ
ποιετοτρόπως λείπει τὸ καλὸν ἀπὸ τῆς ἀδρωπίας, μόνον
νὰ μὴ τὰς ἀκολοθήσῃ κανένας ψόγος εἰς τὰ ποιήματά των.
Ἀ μὴ ἔπρεπεν εἰς τοῦτο νὰ μιμῶν καὶ αὐτὸ τῶν Θεῶν, ὅπου
δὲν ἐμπροσθῆκα νὰ κάμῃ τὰ ὅσα καλὰ ἔκαμεν εἰς τὸ κόσ-
μον, διὰ τῶν ἐπιγονῶν τῶν κακῶν· νίκα γὰρ φησὶν ἐν τῇ ἀγα-
θῇ τὸ κακόν· ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπροσθῆται τὸ καλὸν ὅπῃ
εἶναι ὄν, διὰ τὸ κακόν ὅπῃ εἶναι μὴ ὄν .

Διὰ τοῦτο μὲν φάνεται πᾶς καλλήτερα κάμωσι ἐκεῖνοι ὅπῃ
ἀγωνίζουσι κατὰ Θεὸν μὲν ὄλλω τῶν δυνάμιν τες, καὶ ὅσα κα-

λὰ ὄρωμεν μὲν τὸ κόποντες τὰ γράφειν καὶ τὰ τυπῶμεν, καὶ
 τὰ καθάριον διὰ ψυχικῶν τῶν ὠφέλειαν εἰς τὰς μεταγενε-
 στέρας, καὶ πολυπλασιάζει τὸ ταλαίηνον ὅπῃ τὰς ἐχαρίσει
 ὁ Θεός· ὅτι δέλωμεν λάβη βέβαια οἱ ποιῶσι παρὰ Θεοῦ τὸ μι-
 σθὸν μυριοπλασίως διὰ τὸ ἀγαθῶν τῶν προάγειν ἐν τῇ τῆ
 βεβιωμένων ἀνταποδοῖσι. οἱ δὲ μεταγενέστεροι πάλιν ὅπῃ δέ-
 χονται τὰ τοιαῦτα συγγραμματα πρέπει νὰ τὰς ἐχαριστή-
 σαι εἰς τὰ καλὰ ὅπῃ ἐκέρδησαν ἕξ αὐτῶν· καὶ ἀνὸς καὶ με-
 ρικὰ σφάλματα εἰς αὐτὰ, ἐκείνους μὲν ἅς τὰς συμπαθήσαν
 ὅπῃ δὲ ἴξωσαν νὰ τὰ διορθώσαν, καὶ ἅς τὰ διορθώσαν φι-
 λαδέλφως αὐτοὶ ὅπῃ τὰ γνωρίζων. καὶ μὲν τὸν τὸ πρόπον
 καὶ τὰ καλὰ προκόψων, καὶ τὰ σφάλματα διορθώσαν),
 καὶ ἡ ὠφέλεια μὲν.

Καὶ εἰς τὸ παρόν με λοιπὸν σὺνταγμα εἶπὲν μὲν χρῆσιμον
 εἴρητε ὡ φίλοι καὶ ἀδελφοί, τὰ Θεῶν χάρις. εἶδὲ καὶ ὡς
 ἀνδρωποὶ πνεύσῃ σφάλλων διορθώσετέ το μὲ πολλὴν ἐπι-
 μέλειαν· ὅτι πολλάκις καὶ οἱ διορθωτὰ σφάλμασιν· καὶ τῶ-
 πο μὲ ἀγάπῃ ἀδελφικῇ, καὶ ὁ Θεός δέλει δεχθῆναι τὴν προ-
 αίρειν σας. Ἡμεῖς μὲν τὸ νὰ μὲν ὄρωμεν ἄλλα καλλή-
 τερα συγγραμματα παλαιῶν εἰς τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ ὅσα ἡύ-
 ραμεν ἐγράψαμεν αὐτὰ ὅπῃ ἐδεικνύμεν. ὁ πόσοι δὲ εἴρητε
 ἄλλα συγγραμματα καλὰ καὶ σοφὰ, κάμετε τὴν ἐπίκρισιν κα-
 τὰ τὸ ὄρον τῆς ἀληθείας, χωρὶς κανένα πάθος· καὶ τὸ τοῦ εἶ-
 ναι ἴδιον ἀνδρῶν βγνωμόνων τε καὶ σοφῶν ὅπῃ δέχονται μὲν τὰς
 πόνους τὴν πρὸ αὐτῶν διδασκάλων φιλοχαρῶς μετὰ τῆς προ-
 σήκους ἐχαριστίας, διορθώσανσι δὲ ὅπῃ καὶ ἀνὸς εἴρωσι κα-
 τὰ σφάλμα εἰς τὰ συγγραμματα τῶν· ἐπειδὴ καὶ ἀδελφί-

τον είναι να μὲν σφάλλομεν ὡς ἄνθρωποι, μόνος γὰρ ὁ Θεὸς
 ἐστὶν ἀναμαρτίτος καθὼς λέγει). Τὶ δὲ φέρει τὸ σύλ-
 γραμμα ὄλον, θέλετε τὰ ἄλλα μὲ σιωπομένην ἢ εἰς τὸ πίνα-
 κα ὅπερ ἐκάμαμεν κατὰ τάξιν, ἢ εἰς τὴν ἐξῆς ἐκλογικὴν κα-
 τὰ σοφίαν τὴν ἀπανταχῶς πορὰ δὲν δεικνυμένων χρησίων.
 Ἀποδεχθεὶτε λοιπὸν ἀδελφοὶ τὸ ὄλον μικρὸν τοῦτον κόπον,
 ἢ συμπαθήσετε μας εἰς ὅσα ὡς ἄνθρωποι σφάλλομεν. δέχε-
 σθαι ἢ γὰρ ὁ Θεὸς τὴν ἀγαθὴν ἐκάστου παραίτησιν, ἢ τὸ πα-
 ρὰ μικρὸν, τὸ κρίνει διὰ μεγάλου ὁποῦ δυνάμεως διαθέσι-
 ως προσφερόμενον. καὶ τὸ μέγαλον μὴδὲ τὸ δέχεσθαι ὅταν δὲν
 προσφέρῃ) μὲ γνώμην ποιῶντων. Ἡ δὲ τοῦ δεῦ χά-
 ρις ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, ἢ τὰ ἐλλείποντα ἀ-
 ναπληρῶσα γένοιτο διορθωτικῆς ἢ τελειωτικῆς τῶν ποιῶντων ἡμῶν
 πόνων, ἢ προσδέξασθαι τὴν ποιῶντων ἡμῶν προσφοράν ὡς
 δοῦμα ἀποδέξασθαι, καὶ ἡμῖν ἀντιδοῖν πρὸς ἀλογίαν καὶ
 ψυχικὴν σωτηρίαν.
 Ἐξῆς ὁ ἀναγινώσκοντες ἢ ἡμῖν συγγνώμην αἰτεῖτε τὴν ἐ-
 πὶ αἰσμενῶν ὅπως ἄλλοι ἐλεος εἰ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πα-
 ρὰ τοῦ φιλανθρώπου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ εἰς αἰδίους αἰῶ-
 νας αἰώνων Ἀμὲν.

Ἐν ἔτει ὁποῦ δευρονομίας αΨα', μὲν ἰενίφ.

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΕΙΣ

πρὸς ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ

Ἡμετέρων καμάτων ἄγε μάθανε τὰς δ' ὑποθήκας,
 Ὅλβιον ὅς τις ἔχειν ἔλθει νοιῶ φίλοτις.
 Καὶ τελευτῶν ἱερῶν νόον ἐνθάδε καὶ λόγον ἔξεις,
 Καὶ χερόν ἐξ ἀδάμυ πάντεσιν ἐμφανίσειν.

ἌΛΛΟ ΕἶΣ ΤΟ' ΑΥΤΟ'.

Ἀπρεκίλυ ποθέων χειρῶν ἀπο κοσμογενέθλων,
 Τυώδε βίβλον μοτιῶν ἐνδυκέως ποίση.
 Ὅργια σιῶτε λόγοις ἄμα δεῖατε καὶ νόον ἔξεις,
 Θεογράφοις λογικοῖς τ' εἴτησιν ἀσφαλέως.

ἌΛΛΟ ΕἶΣ ΤΟ' ΑΥΤΟ'.

Βεῖδεα νεκταρέων πιδάκων ἀιμαῶδε πονδῦντες,
 Οὐς παρήκεν εἰς ἀμπετάσας καμάτοις,
 Σειβατὸς κυμινῶν γένος ἐκ πόλεως τραπεδοιῶτος.
 Οἰκοδορ ἐκπονέσας, καὶ ἑτέρων μελέτης.

ΓΩΑ'-

ΓΩ Α'ΝΝΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ
ΤΟΥ Γ'ΑΤΡΟΥ

Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας
Περὶ τῆς βίβλου ταύτης, Καὶ τοῦ συγγραφέως αὐτῆς·

Η' ΡΩ Ε Λ Ε Γ Ε Γ Α .

Ὅκτασθρίδα μὲν πρώτιστα Κλέσρατος ὄρε ,
Σταθμὸν τετραστίας ἔμμεν' Ὀλυμπιάδων·
Ἀρπαλος δ' ἄλλ' ἔλλειψιν ἐπέτινα ἠόδοιο ταύτης ,
Τάξεν ἑλέω , καλέσας καὶ κύκλον ἐνναδέτιω·
Ὁ Κνίδιος δ' Εὐδοξὸς ἐς ὕστερον ἄεισε τὸν δε ,
Μείζονα πλεῦν κλέως συζυγίῳ φάμεθον·
Ἐννεακαδέκετιω δ' αὖ ἐς τέλος ὄρατο κύκλον ,
Εὐκλήμωντα , Μέτων , τοῖς δὲ Κάλιππος ἐπι·
Καὶ μέντοι Φιλόλαος εὖν φέρων , Οἰνοπίδης τε ,
Γ' ἱππαρχὸς τ' ἀτρεκῆς , Δημόκλειός τε μέγας·
Σωσθένης σοφίῃ δὲ Γ' ἔλιος ἤρμοσε Καῖσαρ
Κύκλα τὰ φωτῆρων , ἤματα , μεῖνας , ἔπι·
Ὅσποι πρὸ Χειροῖο· μεθ' ἧς Διονύσιος ἦεν ,
Ὁς μέγαν ὄρε κύκλον , ποιῶμα δ' Ἀλφα δέπο·
Τοσαταῖσι γ' ἔπεσιν ἔλιωσε , εἰς εὖ Γ' ὄντα
Φώτων ἀμφοτέρων κύκλα τε καὶ δέμεδλα·
Αὐτὰρ Ἀλεξάνδρου πρὸ τ' ἄστρος Ἀρχιεργῆς
Κύελλός τε κλυτὸς , τοῦ δὲ πρὸ Θεόφιλος ,
Τάξεν παχαλίω ἐς ὄρεσιν ἕξοχα δεσμά·
Οἷα φορῆς ἄστρον ἰδμονες ἀδελίων·

Μάξιμος ὀφειτέρων, Πέτρος, Ψελλός τ' Ἰριδμείδου
 Ματθαῖος νομικός, κ' Ἀρζυρὸς Ἰσαάκης·
 Πρῶτοι πλημελίω δ' ἄρχαίων Φάρασαν ἔπει
 Ἐν μιλῆς δεμέδλοις, Ἡλίου τε δρόμοις·
 Οἷσιν ἐφεσπόμενοι Λατῖνοι, δέσποσαν ἄλλως
 Ἡματα παρχαλίων ἦσαν ἀγλωσεῖαι·
 Νυῶ δὲ Σεβαστὸς ὃ κ' κλήσει κ' πράγματι σεπτὸς,
 Ἀκρα φέρων ἄρετῆς, Εὐσεβίης, σοφίης·
 Οἷάπερ ἄδύφρων, πρὸς Χειροῖό τε λάτεις
 Αἰδήμων πολιά, κῆς τε παραφασαίαις·
 Γ'δυτοῦς γάδμη δέοις ἐνὶ δόγμασιν ὄντας·
 Καὶ γνώμων ἀκειβῆς πᾶσαν ἐς ἰδμοσιώνη·
 Οὗ κλέος ἀξιάχασον ἀφίκετο πείρατα γαίης
 Ἐντε πολυμαθίῃ κ' μετεωφροσιῶν·
 Πλείτας ὄσγε βίβλους σιωεγράψατο, δαῦμα ἰδέσθαι·
 Νόκτα τε καὶ ἡμαρ φιλοπονησάμενος·
 Ταῦτ' ἐσιδὼν, κ' πῶδε σιωήμασε φροντίδι λεπτῇ·
 Κακφανεσ ἀμπλακίας τὰς λυκαβατολόγων·
 Πρωτοτόνον τε χρόνον τὸν ἰσημέρον ἄρατι πρῶτος·
 Ἡρξε μὲν ὃν μιλῆς, Ἡλίε τε κύκλα·
 Τέτων τάςτ' ἄρχαίς ἐδίδαξε, τὰτ' αἴτια πᾶτων,
 Τές τε λόγους· ἰδίαις ἄρᾶμερος πρᾶπτα·
 Τοῖον δ' ἡμετέρῃ γρεῖν νυῶ ὠπασσε ὄλθον,
 Λαμπρὸν τῆς αὐτοῦ μνημόσιων σοφίης,
 Οὗς Δαναῶν ἐδίδασκε χρόνοις συνεχᾶς ἐπὶ πλείστοις,
 Ὄργια μουσάων, ἠδ' ἔρατῶ Σοφίην,
 Καίρετι, καὶ ἄλλοι πολυίδρυσ ἦς Ἀχαῖοι·

Κτισάμενοι σοφίης κόσμον ἄξιπρεπέα·
 Ὑμετέρας παλάμεις τ' ἀελίσατε τὰς Κυμινήτας
 Βίβλους, καλλίφων πηπλάμενοι ναμάτων·
 Καὶ χάλειν ὡς ἐπέοικε πόνων οἱ γινώτε τοσαύτων
 Μιαδῆς ἀθανάτης Ὀχήμενοι θεόθεν·

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Προίμιον τῆς πραγματείας ἀπ' αὐτῆς εἰλημηθῆναι τῆς ἀλη-
θείας ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐκκλησίας,
πῶς αὐτὰ δοκιμάζειν χρεὶ καὶ περὶ τοῦ χρησίμου
τῆς πραγματείας, καὶ τῆ σκοπῆ. I.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τῶν ἀσθενειῶν τῆς πραγματείας
κατ' ἐρωταπόκρισιν.

Ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος μιλῶν μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμψεν ὁ Θεὸς καὶ τὸν κόσμον. 6. 4. Ὅτι ὁ Μάρτιος. Καί τις ἀπορία περὶ τούτου καὶ λύσις. II. II.

Εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ πρώτου ἐκείνου μιλῶς ἀρχήσεται ὁ Θεὸς καὶ ἀκαμῆ τὰ ποιήματά τε, 14. II. Ὅτι εἰς πλὴν β' Μαρτίου. 15. 20.

Εἰς ποίαν τοῦ πρώτου ἐκείνου μιλῶς ἐπλάσσει ὁ Θεὸς τὴν ἀνδρῶπον. 16. 9. Ὅτι εἰς τὴν 15' Μαρτίου. 16. 14.

Πόσον καιρὸν ἔκαμψεν εἰς τὴν παράδεισον ὁ Ἀδάμ, 18. 4. Ὅτι εἰς τὴν 24. 7.

Εἰς ποίαν ὥραν τῆς ἐκείνης ἡμέρας παρέβη πλὴν ἐν τῷ Ἄδαμ, 35. I. Ὅτι εἰς πλὴν 5'.

Διατὴ πρῆξις ἡμέρας ἔκαμψεν εἰς τὴν παράδεισον μετὰ τὴν παράβασιν ὁ Ἀδάμ, Ὅτι ἵνα μετανοήσῃ καιρὸν λαβῶν. 35. 19.

Πό-

- 7 Πόσον καρὸν ἐκράτησεν εἰς τὴν δεξιὴν ἡ ἰσχυροειρία, 37. 6.
 Ὅτι εἶνα χερῶν σωτῶν. 41. 6.
- 8 Ἀντάμα μὲν τὴν παράβασιν τῶν πρωτοπλάτων ἀρχήσαν καὶ
 τὴν ἐδικίω των κίνησιν αἱ φωστῆρες, ἢ πρότερον, ἢ ὕστερον,
 Ὅτι πρῶτερον. 44. 25.
- 9 Πῶς κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν ἀληθῶς ἴσιν ἢ μεθοδῶν ἀπὸ τῶν
 πρώτων νομικῶν φάσκα, καὶ τῶν κύκλων καὶ θεμελίων τῆς σε-
 λήνης. 48. 1.
- Περὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου 49. 6.
- 10 Διατὶ ὁ βαγγελισμὸς ἐγένετο καὶ Μαρτίου, Ὅτι τότε ἐ-
 γένετο ἡ ἑορταία τῶν πρωτοπλάτων. Καὶ τότε ἦκασεν ἡ
 εὐα τοῦ ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. Καὶ τότε ἐμελλε γίνε-
 σθαι ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος. 51. 1.
- 11 Διατὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ μὲνός ὅπως ἐγένοντο ὁ βαγγελισμὸς,
 ἔγινε καὶ ἡ ἀνάστασις, ἦνοι εἰκοστῆ πέμπτῃ Μαρτίου,
 Ὅτι διὰ τὸ τέλος τῆς ἐνσαρκίης τοῦ νοητῆ τῆς δικαιο-
 σωμῆς ἡλίου οἰκονομίας. 52. 25.
- 12 Διατὶ τὰ μὲν γένῃ καὶ ὁ βαγγελισμὸς εἰς τὴν αὐτῶν ἡμέραν
 τῆς ἀναστάσεως, ἦνοι πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος, ἀλλ' εἰς
 δευτέρῃ ἡμέραν, 54. 15. Ὡς ὅτι ἦνοι δεξιὴ τῆς ἐξῆς
 ἀναπλάσεως τοῦ φαραώτος. 57. 5.
- 13 Διατὶ δὸν ἐφύλαξεν ὁ Κύριος διὰ τὸ πάθος τοῦ κοντὰ εἰς τὰ
 ἄλλα, καὶ τὴν αὐτὴν κύκλος ἡλίου τε καὶ σελήνης. 59. 9.
- 14 Διατὶ δὸν μετρεῖται τὴν ἰσχυροειρίαν εἰς πέντε μάρτις, κα-
 θὼς ἦνοι εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' εἰς τὴν κάμαρτις. 62. 4.
- 15 Περὶ διαφορᾶς τῶν ἡμερῶν καὶ ἐβδομάδων καὶ μηνῶν καὶ ἐπι-
 αυτῶν, ἡλιακῶν τε καὶ σεληνιακῶν. 67. 14.

Πόθεν ἐπετόσησαν οἱ ἄρχαῖοι τὰς 1β' μιλῶας τοῦ χεῖν^α, καὶ 16
τὰ 1β' ζώδια τοῦ ἔραν^ε, καὶ τὰς οὐδίκαια θεολαβύσας τῆς
σελήνης ἡμέρας. 69. 24.

Διατί εἰς τξ' μέρη ἐμοίραξαν οἱ ἄρχαῖοι ἕ ὄλον κύκλον τοῦ 17
ἔραν^ε, 71. 9.

Πεὶ τῆς δρέσεως τῶ ἡμερῶν τῆς σελεύης, καὶ τῶ ἡμερῶν τοῦ 18
ἡλί^α, ἡπτι τῆς ἐβδομάδος. 73. 6.

Διατί εἰς μὲν ἕ μέθοδον τῆς σελεύης μετρεῖται καὶ τὰς 12' 19
περὶ τῶ φωτήρων ἡμέρας, καὶ περσελεύης ἐπί^α· εἰς δὲ
ἕ μέθοδον τοῦ ἡλί^α μόνας τὰς πρῆς περὶ τῶ φωτήρων ἡμέ-
ρας. 78. 7. Οἱ π' ἐκεῖ ζητῶμεν ἕ ἀριθμὸν τῶ ἡμερῶν
τῆς σελεύης· ἐδῶ δὲ τῶ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. 78. 15.

Διατί εἰς ἕ μέθοδον τῶ κύκλων τοῦ ἡλί^α μετρεῖται καὶ τὰς βι- 20
αὶ αὐταυτοῦ εἰς δὲ ἕ μέθοδον τῶ κύκλων τῆς σελεύης ἐχί. 79. 23.

Πὸς ἡ μέθοδος τῶ παλαιῶν ἀληθῶν ἀπὸ τῶ κύκλων τοῦ ἡ- 21
λί^α ὅταν ἡ κά Μαρτί^α δὲν ἔρχε^ι ἡμέρα δ', ὡς ἡ μέθο-
δος τῶ παλαιῶν θεμελιῖται, ὅταν ἡ κά τοῦ πρώτου μαρ-
τί^α εἶναι ἡμέρα δ'. 83. 19. Οὐδὲ καὶ ἡ ἡμετέρα γνώμη
(δεικνύ^ν) ἀληθῆς. 86. 25. καὶ 90. 5.

Εἴτερά μέθοδος τῶ αὐτῶ ἄρχαῖοι ἀπὸ τῶ ὀκτωβεί^α. 87. 10.

Καὶ τί διαφέρει τῆς προλαβύσης ἀρχομένης ἀπὸ μαρτί^α. 88. 9.

Πόθεν ἔχουσι ἕ γεῖσιν ἡ ἐπακτῶ τῶ μιλῶν· καὶ ἀπὸ τῆς δια- 22
φορᾶς τοῦ ἄριθμῶ τῶ αὐτῶν, Οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης
κατὰ τῆς τῶ μηνῶν κατὰ τὰς τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας. 88. 14.

Καὶ τί περίσμα. 90. 5.

Πόθεν ἔχουσι ἕ αὐξήσιν οἱ κύκλοι τῶ φωτήρων, Οἱ ὅθεν 23
καὶ ἀρχόνται. 90. 23.

- 24 Διατί τινές μὲν τῶν ὄρχων ἐνδεκά ἡμέραν, τινές δὲ ἰβ' με-
 τρηῶσι τὸ θεμέλιον τῶ πρώτου κύκλου τῆς σελήνης, Ὅτι συ-
 ναριθμοῦσιν ἔτσι τοῖς 14 καὶ πλεὺν πρώτῳ τοῦ λαύναριου, με-
 τρηῶντες τῶ λοιπὸν 11 ἡμέραν. 91. 10.
- 25 Τί ἐπιπέσει ὁ κύρ Ψελλός εἰς τὴν μέθοδον ταύτην παραίω,
 Ὅτι εἰς καθὲς ἐνεακαθεκάετηρίδα μίαν ἡμέραν παραίω-
 ῶ καὶ ἄλλως ὁ Πέτρος. 92. 6.
- 26 Ὅτι ὁ κόσμος εἶναι γενητὸς καὶ φθαρτὸς, ὄρχων ἔχων καὶ
 τέλος. 93. 13.
- 27 Μὲ ποῖους κύκλους καὶ μὲ ποῖα θεμέλια δέικνοντες τὰς τῆς σε-
 λήνης ἡμέρας, καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, Ὅτι μὲ-
 τὰς ἀπερασμῶν, ὡς περὶ αὐτῶν. 99. 11.
- 28 Πῶς δὸτὸ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν δὸτὸ γενέσεως κόσμου χειρολο-
 γίας μοιράζοντες δόξασοντες καὶ τὴν δύο φασίησαν τὰς κύ-
 κλους, Ὅτι ἐκείδου ἔχουσι πλεὺν ὄρχων. 101. 12.
- 29 Ποσαχῶς ἡ ὄρχη καὶ τὸ τέλος θεωρεῖται τοῦ χροῦ, Ὅτι
 περὶ ταχῶς. 104. 4.
- 30 Περὶ τῆς δὸτὸ κτίσεως κόσμου καὶ τῆς πύσωπείας ἔτι χει-
 νολογίας. 110. 1. Γνώμαι καὶ ἄλλαι διάφοροι περὶ τοῦ αὐτοῦ.
 112. 13. Καὶ ἀπαύτησις περὶ αὐτῶν. 122. 1.
- 31 Πόσων χροῦν ἦσαν ἡ ἐν κόσμῳ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. 122. 11. Ὅτι
 16' εἶτ' καὶ μετὰ τειῶν. 128. 24. καὶ πότι ἐγενήθη ὁ κύ-
 ρος. 123. 25. Καὶ πότι ἐβαπτίσθη. 123. 16.
- 32 Πόσα ἔτη παρεληλύθασιν δὸτὸ γενέσεως κόσμου μέχρι τῆς
 γενήσεως τοῦ Χριστοῦ, Γνώμαι ἀφ' ἑαυτοῦ. 130. 12. Καὶ
 ἀπαύτησις περὶ αὐτῶν. 132. 19. ὅτι, εφ' ἡ. 136. 3.
- 33 Περὶ τῆς κατὰ ποσότητα μέσης κινήσεως καὶ τοῦ δρόμου τοῦ

Φωσῆρων 136. 21.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε μίαν μοῖραν 136. 23. Οὔτι 31
 εἷα ἡμερῶν ἑκκτον καὶ εἰκοσιεὶς πρῶτα λεπτά. 137. 14.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε ζώδιον, 138. 1. Οὔτι 32
 πεντατημίσι ἡμέρας καὶ μιανήμιση ὥραν. 5.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε ἐξηκοστὸν τῆς μιᾶς μοί- 33
 ρας λεπτόν, 138. 20. Οὔτι καὶ πρῶτα λεπτά ὥρικά, καὶ
 καὶ δεύτερα. 139. 3.

Πόσαις μοίραις ἀφαιρᾶται ὁ ἥλιος εἰς τὰς εἰκοσιεννηαήμιση 34
 ἡμέρας καὶ μετὰ πρῶτα τῆς μιᾶς ὥρας λεπτά, ἦσαν ἀπὸ μίας
 σύνοδου εἰς ἄλλην. 139. 14. Οὔτι καὶ μίαις, καὶ ἕξ πρῶ-
 τα λεπτά μοιρικά, καὶ δέ τετρα καβ' καὶ τρίτα καε' . 141. 13.

Πόσον καιρὸν κάμνει ἡ σελεύη ἀπὸ μίας σύνοδου εἰς ἄλ- 35
 λην, 141. 21. Οὔτι εἰκοσιεννηαήμιση ἡμέρας, καὶ μετὰ
 πρῶτα τῆς ὥρας λεπτά. 145. 5.

Εἰς πόσον καιρὸν ἡ σελεύη ἀφαιρᾶται τὸ κάθε ζώδιον, καὶ 36
 εἰς πόσον πλεὺν κάθε μοῖρας, καὶ εἰς πόσον τὸ κάθε λεπτόν,
 145. 13. Ἡ δὲ λύσις ἀκελεβεράτη καὶ λεπτομερεράτη ἀ-
 χει τέλους τοῦ πρώτου τμήματος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς αὐτῆς πραγματείας, ἦτοι περὶ μεθόδου ἀρί- 37
 στως πασῶν τῶν ἐορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. 158. 5.

Πόσων λογίων εἶναι ἡ ἐορτὴ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, Οὔτι δύο ἢ μὲν 45
 κινήταις, ἢ δὲ ἀκινήταις. 159. 7.

Πῶς καὶ ἀφαιρᾶται τὰς ἀκινήτας ἐορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, Οὔτι διὰ 46
 τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου. 161. 1.

Πῶς καὶ ἀφαιρᾶται τὰς κινουμένας ἐορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, Οὔτι 47
 διὰ

- διὰ τῶν κύκλων τῆς σελεύης . 161. 10 .
- 48 Πῶς νὰ ἄρωμεν τὸ ἅγιον Πάχα , Ὅτι διὰ τῆς ἀρέσεως τοῦ νομικῆ Φάσχα . 161. 21 .
- 49 Πόσα τὰ αἰαγκαῖα εἰς πλὴν ἀρεσίν τοῦ νομικῆ Φάσχα , Ὅτι πεία ἢ ἀρεσις τῆς ἰσημερίας ἢ τῆς μετ' ἐπέτελλεν παρ-σελεύης ἢ τῆς ἡμέρας τῆς παρσελήνης 163. 16 .
- 50 Εἰς ἧ πόσαις τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἀείκε) ἡ ἰσημερία , Ὅτι εἰς πλὴν κἀ . 164. 3 .
- 51 Πῶς νὰ ἄρωμεν ἧ πρώτῃ παρσελήνων μετ' ἰσημερίαν , Ὅτι διὰ τῆς ἀρέσεως ἧ ἡμερῶν τῆς σελεύης . 164. 18 .
- 52 Πῶς νὰ ἄρωμεν τὰς τῆς σελεύης ἡμέρας , Ὅτι διὰ τῆς ἀρέσεως ἧ Σεμελίων αὐτῆς . 165. 15 . καὶ 233. 15
- 53 Πῶς νὰ ἄρωμεν τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης , Ὅτι διὰ τῆς ἀρέσεως τῶν κύκλων αὐτῆς 164. 5 . καὶ 232. 12 .
- 54 Πῶς νὰ ἄρωμεν ἧ ἡμέραν τῆς εβδομάδος , Ὅτι διὰ ἧ κύκλων τοῦ ἡλίου 168. 1 . καὶ 238. 21 .
- 55 Πῶς ἀπὸ τὸ ἅγιον Πάχα ἀείσκομεν τὰς κινουμένας ἐορτὰς τῶν ἐπισημῶν , Ὅτι ζητοῦντες ἀείσκομεν κατὰ τάξιν ἐπισημῶν τὰτε ἡγέμενα καὶ ἐπίδημα . 171. 7 .

ΤΜΗΜΑ Γ'.

- Πεὶ ἀίτιολογίας ἧ θεωρημάτων ἢ ζητημένων περὶ τὸ Πάχα .
- Καὶ ἔτι περὶ ἧ κύκλων καὶ Σεμελίων , καὶ ἰνδικτιῶνος καὶ βισέκτου καὶ τῶν ὁμοίων . 173. 5 .
- 56 Τίνος ἐνεκεν μετ' ἰσημερίαν ἐαρινῶν τὸ Πάχα γίνεται , Ὅτι ἀπλάσις ἐστὶ τοῦ ἐν ἰσημερίᾳ πλασείους . Καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἀρχε) ἀρχοῦμαι τὸ Φέγγος τῆς ἡμέρας , καὶ μειῶ-ομαι τὸ σκοπὸς τῆς νυκτός . ὥσπερ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Πάχα

τὸ φέγγος ἀνταίνει τῆς ἀσεβείας ἤρατο, ἢ μειῶσαι τὸ
σκότος τῆς ἀσεβείας· ἢ εἰς σύμβολον τῶ δέν ἢ ἡμᾶς τῷ σκο-
τηρῶν ἄποστασίας ἔρπον τῷ φωτῶν ἀπὸ λαθέσθαι. 173. 11. Δ

40

Διατί ἐξίνε) κύριον Πάχα κατ' ἔπος, Ὅτι παλαιῶς σωζέ-
χον) τὰ σωπείνοντα πρὸς τούτο. 175. 16. Δ

57

20

Διατί τὰ μὲν διηρώσων καὶ ἡμεῖς τῶ ἰσημερίαν ὡς οἱ
λατῖνοι, ὅτι διὰ πολλά. 177. 1. Δ

58

Πόσοι εἰσὶν οἱ τῶ ἡμετέρη πάχα διορισμοί, Ὅτι δ' καὶ
ποῖοι. 183. 23. Δ

20

50

Διατί ἀνεβακαταβαίνει τὸ νομικὸν Φάσκα ἀπὸ τῷ κα' Μαρτίῃ
ἕως τῶ ἰή τοῦ Α' περιλλίου, καὶ δεῖ πηχάει μῆτε πα-
ρακάτω μῆτε παραῖω, Ὅτι διὰ τὸ ἀμετάθετον τῆς ἰση-
μερίας, ἢ τῷ προσότητα τῷ σεληνιακῶν ἡμερῶν. 185. 27. Δ

59

180

Διατί τὸ ἀζιον πάχα δεῖ καταβαίνει παρακάτω ἀπὸ τῆς
κβ' Μαρτίου, ἢ δεῖ ἀναβαίνει παραῖω ἀπὸ τῷ κ' τῶ
Α' περιλλίου, Ὅτι διὰ τὰς αὐτὰς τῶ νομικῶν Φάσκα αἰτίας.
186. 23. Δ

60

50

Πῶς ἀπὸ τὸ εἴνα νομικὸν Φάσκα ἀρίσκομεν τὸ ἄλλο. 187. 17. Δ

61

Πόσοι εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελιεύς, ἢ πόσοι οἱ τοῦ ἡλίου, ἢ
πόθεν ἀρχόν), Ὅτι ἰδ' μὲν οἱ τῆς σελιεύς, οἱ ἢ ἀρ-
χον) ἀπὸ τοῦ Ιανουαρίου· καὶ δὲ οἱ τοῦ ἡλίου, οἱ καὶ
ἀρχον) ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου. 189. 10. Δ

62

50

50

Διατί ἴθ' εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελήνης· ἢ δὲ λύσις τῆς τῆς. 189. 27. Δ

63

Περὶ τῆς προχείρης μεθόδου εἰς ἀρῆσιν τῶ νομικῶν Φάσκα. 191. 5. Δ

40

Πεὶ ἐννακαθεκαστηρίδος. 191. 16. Δ

Ἀκμιβεστέρα ἐρμινεία περὶ τοῦ αὐτοῦ. 192. 18. Δ

Ἐρμινεία τοῦ κύρ Ψελλῶ περὶ τοῦ αὐτοῦ. 196. 4. Δ

Τίς

Τίς καὶ πόθεν ἡ ὄρεσις ἡμῖν ἀδιάγνωτος ἔσται τῆς ἄρας καὶ τῆς λεπτοῦ καὶ δ' ἢ ἀπόχουσις γίνε). 196. 23.

64 Διατί καὶ ἀπὸ τίνος ἀνάγκης ὁ πρῶτος κύκλος κατὰ τὴν δόξαν ἔχει τὴν Ἀπριλλίαν μηνὸς τὸ νομικὸν Φάσκα ἔχει. 206. 3.

65 Διατί κατὰ τὸν τελευταῖον ἰσὺ κύκλον τῆς σελήνης ἐπέταξεν ὁ Θεὸς τοῖς ἑβραίοις τὸ πρῶτον ἄγειν Πάσχα, ὃ καὶ συνέβη ἐν τῇ α' τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα γινέσθαι. 208. 15.

66 Διατί καὶ εἶπεν οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου. 211. 14.

67 Διατί ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου ἀρχονται οἱ κύκλοι καὶ θεμέλιοι τῆς σελεύης. 213. 13.

Ἀκριβεστέρα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία. 215. 9.

68 Διατί ἀπὸ τῆς Οκτωβρίου ἀρχον) οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου. 217. 1.

Ἀκριβεστέρα ἐρμηνεία περὶ τοῦ αὐτοῦ. 218. 12.

69 Διατί εἰς ταῦτα τὴν μέθοδον ὅπως ἀρχε) ἀπὸ τοῦ Οκτωβρίου, δεῦν συμμετροῦνται καὶ οἱ βίσεκτοι καὶ ἡ ἑπακτὴ ἀπὸ τῆς Οκτωβρίου, ἀμὴ ἀρχον) ἀπὸ τῆς μαρτίης. 219. 27.

70 Διατί ἀπὸ ὅλους τοὺς δώδεκα μῆνας μόνος ὁ Οκτωβριος ἀρχισα τότε ἀπὸ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. 224. 13.

71 Διατί τὴν ἡμέρας καὶ τῆς τριτην ὅλος ὁ χρόνος ἐστίν, ἡ λύσις βαθεῖα τε καὶ πλατεῖα. 227. 4.

72 Πῶς ὁ τῆς σελεύης ἀείκε) κύκλος. 232. 12.

73 Πῶς ὁ τῆς σελεύης ἀείκε) θεμέλιος. 233. 15.

Πόρισμα περὶ τῆς ἀπὸ Γενέσεως κόσμου χρονολογίας. 235. 23.

74 Διατί μέχει τὰν ἰσὺ ἀνάβαινει ὁ πλεονασμὸς τὰν τοιούτων ἡμερῶν, καὶ ὄχι παραύω. 237. 1.

Διτί ἡ προσαιξανομία ἡμέρα συνεχῶς παραλαμβάνε) εἰς τὴν λογαριασμὸν, 237. 25. ἀλλὰ καὶ ἀπαξ μετὰ εἴται

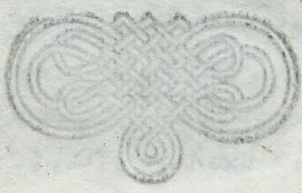
τὸ πρῶτον . 238.6 .	
Πῶς ὁ πῶ ἡλίου κύκλος δέσμεται . 238. 21 .	75
Πῶς δέσμεται ἡ ἰνδικτος . 241. 4 .	76
Διατί ἰε εἰσὶν αἰνδικτιῶνες, καὶ ἕτε πλείονες ἕτ' ἐλάττωες . 241. 17 .	77
Περὶ βισέκτε . 243. 8 .	78
Ὅπως τὸ νομικὸν δέσμεται πάχα, ὅτι πολλαχῶς . 244. 16 .	79
Καί τις δόξα καὶ λύσις . 246. 6 . Καὶ ἕτερα . 250. 8 .	
Ὅπως τὸ χριστιανικὸν δέσμεται πάχα . 251. 21 .	80
Ὅπως δέσμεται ἡ ἀπόκρεως καὶ τὰ ἄλλα . 252. 24 .	81
Πότε ἀρχεῖ τὸ πειρώδιον . 254. 1 .	82
Ὅπως δέσμεται τὸν ἦχον καὶ τὸ ἐωδιὸν ὅταν ἀρχεῖται τὸ πειρώδιον . 254. 13 .	83
Πῶς καὶ ἀρωμὴ πλεῖ ἐορτεῖ τὰν ἀγίων πάντων . καὶ ἡ νηστεία τὰν ἀγίων ἀποστόλων . 255. 9 .	84
Περὶ ἀπολογίας τὰν εἰρημῶν . 256. 5 .	
Ἐτέρα μέθοδος ἡ ἀπόκρεως πρῶτον σιωπῶμεν δέσμεται, καὶ δι' αὐτῆς τὸ ἡ χριστιανικὸν διδύς πάχα, ἀλλὰ δι' καὶ τὸ νομικὸν . Ἐπὶ δὲ ἐπιτοῦ χριστιανικῆ πλεῖ ἡ ἀγίων ἀ- ποστόλων νηστεία . 260. 16 .	

ΤΕΛΟΣ .

77
 76
 75
 74
 73
 72
 71
 70
 69
 68
 67
 66
 65
 64
 63
 62
 61
 60
 59
 58
 57
 56
 55
 54
 53
 52
 51
 50
 49
 48
 47
 46
 45
 44
 43
 42
 41
 40
 39
 38
 37
 36
 35
 34
 33
 32
 31
 30
 29
 28
 27
 26
 25
 24
 23
 22
 21
 20
 19
 18
 17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

TEVOC

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ

Διδασκάλου Κυρίας Σεβαστῆ Τραπεζουτίου
τοῦ Κυμινήτου .

Περὶ μεθόδου εὐρέσεως καὶ ἀπολογίας πασῶν
πάντων Ἐσθητῶν τοῦ ὅλα ἐνιαυτοῦ .

Τμῆμα Α΄.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Εὖς ἡ γένοσα πάντος καὶ λόγου καὶ πράξεως·
ἐπειδὴ καὶ τάξις ὁρίσθη κατὰ τὴν θεολόγον
ἐκείνου φωνῆς, ἐκ Θεῶν τε ἀρχεσθαι, καὶ εἰς
Θεὸν ἀναπαύεσθαι. Ἐπειδὴ τὸν νῦν ἡ ἀλήθεια
εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς τῶν πάντων, καθὼς τὸ οὐρίζει καὶ
μοναχὸς τε ἐν Εὐαγγελίοις, ὡς δεχόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸν
λόγον μας ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀλήθειας, ἔγω λέγοντες· ὅτι πᾶς
ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ τιμιώτερον, καὶ ὠφελιμώτερον, καὶ ἀ-
νακαρτέρον, καὶ θεϊότερον, ὅτι ὅλα τοῦ Κόσμου τὰ πρά-
ματα· Καὶ ἡ ἀλήθεια πάλιν εἶναι τὸ πλεονεκτήσιμον, καὶ
δυσκολογνωρίσιμον, καὶ δυσδιάκριτον ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα.
Δὲν λέγω τὸν λόγον μας μήτε διὰ τὰ ὀλοφαίτερα καὶ πασιδη-
λα, ὅπου ἴσασιν ἀπὸ λόγου τῶν, καὶ δεῖν χρειάζοντο καμίας
ἐξέτασιν καὶ ἀποδείξιν· Μήτε τὸν λέγω διὰ τὰ παντελῶς ἀ-
γνωστα, καὶ ἀνεπιχέριστα, καὶ μόνον Θεῶ ἴσασιν, καὶ τῇ φύσει,

(Α)

καὶ

καὶ τοῖς εἰδούσι μόνοις· ἐπειδὴ καὶ ἔδει οἶδε τὰ πῶς ἔτερον,
 εἰμὴ τὸ πνεῦμα τὸ κατοικοῦν ἐν αὐτῷ· ἀλλ' ἄλλω λό-
 γον μου τοῦτον δι' ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὅπου εἶναι τῆς μέσης
 τάξεως· καὶ εἶναι μὲν κατὰτι γνωστὰ, κατὰτι δὲ ἄγνωστα·
 καὶ διὰ τοῦτο πολυπραγμονοῦνται καὶ ἕξετάζον), καὶ δέ-
 σκον) μὲ λογαρισμὸν καὶ μὲ κρίσιν· Ἐ' τούτη ἡ δυσκολία
 τῆς τοιαύτης ἀληθείας εἶναι ὅπου ἐπεξεκίνησεν εἰς τοὺς ἀγνώ-
 πους τόσαις μύθαις ἀφοραῖς τε καὶ γνώμαις, τόσαις θρη-
 σκειαῖς, τόσαις αἰρέσεσιν Φιλοσοφικαῖς τε καὶ Ἐ'θνικαῖς· Ἐ'κ-
 κλησιαστικαῖς τε καὶ Πολιτικαῖς, ὅπου εἶναι σχεδὸν ἀπ' φρασεῖς καὶ
 ἀμέτρηταις· Καὶ ἄλλοτρόπως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ
 κατὰ τὸ σφώτατον Σολομωνῆτα ἀσφαλτα καὶ ἀλάδατα ἢ
 τοιαύτη ἀλήθεια, παρὰ μόνον ὅταν ἔχη ὁδηγὸν τὸ φῶς τοῦ
 Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν καὶ δυνάμιν τοῦ παναγίου Πνεύματος.
 Ἐ'πειδὴ λοιπὸν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἀγίας μας Ἐ'κκλησίας
 καθολικώτερον νὰ εἰποῦμεν, εἰς δύο μοιράζον)· ἄλλα μὲν
 εἶναι παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα τοῖς πιστέουσιν· ὡσὰν ὅπου
 εἶναι γραμμῆα, καὶ ἀποφασισμῆα μέσα εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν
 Παλαιὰν τε καὶ Νέαν, καὶ καθόλου νὰ εἰποῦμεν μέσα εἰς τὴν
 ἀγίαν μας Ἐ'κκλησίαν ἀπ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ
 μέσου τῶν ἀγίων Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Εὐαγγε-
 λιστῶν· καὶ τῶν ἀγίων σευδῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐ'κκλη-
 σίας μας· Ἄλλα πάλιν δόγματα αὐτὰ μὲν εἶναι ἀγρα-
 φα, σευδάζονται δ' ὅμως καὶ ἀποδείκνυν), ἀπὸ τὰ γεγραμ-
 μῆα καὶ ἀποφασισμῆα, μέσα εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν, καὶ
 τὴν ἀγίαν μας Ἐ'κκλησίαν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· εἰς τὰ
 ὅποια ἀνάγον) καὶ τὰ ἕξ ἀγράφα παραδόσεως δεδομῆα.

Περὶ δο-
 μάτων.

5

10

15

25

σεί

(Δ)

Περὶ μὲν ἐν τῷ ἑξαγράφῳ παραδεδομένων, καὶ κοινῇ ἀποφασί- Περὶ δο-
 σμένων, δεῖ εἶναι καμία ἀμφιβολία, καὶ ἀμφισβήτησις, κοντὰ μάτων.
 εἰς ἐκείνας ὁποῦ πρὸς ἑσὶ καθὼς ἐλέταμεν, καὶ παραδέχον) ἡ
 ἀγία γραφὴ· καὶ καθόλου νὰ εἰποῦμεν τὰ δόγματα τῆς ἀγίας
 5 μας Ἐκκλησίας· ἀμὴ εἶναι παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα φερικτὰ
 καὶ πρᾶ. Περὶ δὲ τῷ ἑξαγράφῳ παραδόσεως παραδεδομένων
 δόμάτων, καὶ τῷ ἀπὸ τῷ ἑξαγράφῳ καὶ ὁμολογούμενων σωματο-
 μείων, ἐκεῖνα μόνον ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία φέρει καὶ δὸποδέχε-
 ται, εἰς ὅσα δὲν ἀκολουθεῖ καμία ἐναντιολογία καὶ ἀντικρίτης,
 10 ἀμὴ ὅσα καὶ ἐν ἐπισητῶν) εἰς αὐτὰ, ὅλα συντρέχον ἀκόλυθα
 καὶ ἀρμόδια· καὶ ὅλα δὲ εἰσὶν οἰκεία καὶ σύμφωνα· καὶ εἰς
 ὅποια εἴρηθῃ καμία ἐναντιολογία, καὶ ἀσυμφωνία, καὶ ἀντι-
 κρίτης, ἐκεῖνα ὡς ἐπισφαλῆ καὶ ψεύδη, καὶ ἄλλοτρια τῆς ἀλη-
 θείας ἀθετῶν) καὶ δὸποτρέφον). Ὅταν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ με- πῶς δεῖ
 15 ταίετες εἴσοι βυλάμεσθε καιρῶν καλῶντος, νὰ ἐξετάσωμεν κανένα ἐξετάζην,
 τοῦτον δόγμα Ἐκκλησιαστικόν, ἀν εἶναι ἀληθινὸν καὶ βέβαιον,
 ἢ ψεύδες καὶ ἐπισφαλές, χρεωσόμεν ἐν πρώτοις μὲν, νὰ ἐξε-
 τάσωμεν τὴν ἀγίαν γραφὴν Παλαιάν τε καὶ Νέαν, ἐπιμελῶς τε
 καὶ ἀκριβῶς, ἐπίσως καὶ ὄρωμεν ἀπ' αὐτῆς καμίαν μαρτυρίαν, εἰς
 20 ἀπόδειξιν καὶ βεβαίωσιν τῶν ποιῶν δόματός. Δεύτερον χρεω-
 σόμεν νὰ ἐξετάσωμεν εἰς αὐτὸ ἐπιμελῶς τε καὶ φιλοπόνως, τὰς
 γνώμας καὶ ἀποφάσεις τῶν διδασκάλων τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας
 ὁποῦ διδάσκουσιν δι' αὐτὰ, νὰ ἰδῶμεν, καὶ νὰ μάθωμεν, ἀν εἶναι
 ὀρθαῖς καὶ ἀλάθαις. Εἰδὲ μὴ, καὶ νὰ πάρωμεν ἀπ' αὐτῆς τῆς γνώ-
 25 μαις, εἴ τι ἔρωμεν ὀρθὸν καὶ ἀλάθαιον, μὲ δοκιμὴν καὶ κρίσιν ὀρθὴν
 καὶ βεβαίαν. Τρίτον καὶ τελευταῖον χρεωσόμεν νὰ παρακαλέσωμεν
 ἡ θεὸν, μὲ ταπεινώσιν καὶ συνήθειαν καρδίας καὶ πίσιν ἀδίτακτον,
 ἵνα

ἵνα μᾶς φωτίσοι καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ ροῦμας, καὶ νὰ μᾶς δυνα-
 μώσῃ, διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ κάμωμεν ἢ ἡμεῖς ἐν Θεῷ
 συλλαμβάνοντι καμίαν ἐπίκρισιν καὶ δοκιμασίαν τῶν ποιῶτων
 δογμάτων εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος· ἐπεὶ δὲ τὸ ἀσ-
 φαλον καὶ ἀλάδαςον διὰ τὰ ποιῶτα ἀγραφα ἢ ἀπὸ ἀγρά-
 φων τὸ πλέον σιωπῶμεν δόγματα, (ὁμοίως) εἰς μόνον αὐ-
 τὸν ἢ Θεόν. λογισμοὶ γὰρ δυνατὴν κατὰ τὸ εἰπόντα πάντες
 ἀφλοῖ, ἢ ἐπισημαῖς αἰ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Περὶ οὗ
 ὁ λόγος.

Θέλοντες τὸ λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ἐν Θεῷ συλλή-
 πησιν μίαν τινὰ σύνοπον ἐρμηνείαν εἰς κοινὴν γλῶσσαν
 ὡς τῆς ἐρέσεως τοῦ ἀγίου Πάχα, καὶ κοινότερον ὡς πα-
 σῶν τὸ ἔροσιν τοῦ ὅλε χρέος· καὶ ἀκριβεστέρην τινὰ ἀπο-
 λογίαν, ὡς πάντων χρεῶν τῶν θεωρηματικῶν καὶ ζητη-
 ματικῶν ὡς τὰ ποιῶτα, διὰ δύο αἰτίας, τὸ εἶνα μὲν διὰ νὰ

ἢ Χάριν.

πάρωμεν καὶ ἡμεῖς κάποιαν εἰδησιν ἢ ἰνῶσιν τελειότεραν ὡς
 τὰ ποιῶτα θεωρήματα καὶ ζητήματα· τὸ δὲ ἄλλο ἢ δι' ὁμοίους
 ὅπῃ ἐπιθυμοῦσι καὶ ὀρέγονται νὰ μάθωσιν διὰ τὰ ποιῶτα·
 καὶ μάλιστα ὅπῃ εἶναι πολλὰ χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα νὰ τὰ
 ἰξόρησιν κάθε χρησιμότητος· καὶ ἔχοντες εἰς τὰς φιλομαθεῖς
 καὶ ἀσκητικὰς· ὅπῃ χρεωστῶσι νὰ ἀποκρίνωσιν εἰς ὁμοίους ὅπῃ
 πρὸς ἐρωτάς, ἀφ' ἧς τὸ ποῦ, καὶ ἀφ' ἧς τὸ εἶναι, με ἀπολο-
 γίαν καὶ λογαριασμὸν ἀληθῆ· τὰ ὅποια αὐτὰ κατὰ ἢ νὰ δι-
 κρίνωσιν κοινὰ καὶ εἰς ἄλλας διδασκάλας πολλὰ καὶ καλὰ
 θεωρήματα, ἀλλ' ὁμοῦ εἶναι ἑλλεικὰ καὶ δευρά· καὶ κα-
 θόλας δεῦν τὰ χροικᾶ· καὶ τὸ ἐδικόμας γένος εἰς τὰς κα-
 ρίας μας, ὅχι μόνον ἑλλεικὰ δεῦν ἰξόρησιν, ἀλλ' καὶ αὐτὰ τὰ
 κοινὰ λεγόμενα γράμματα οἱ ὡσιώτεροι δεῦν τὰ γνωρίζωσιν.

Δι' αὐτὸ λοιπὸν ἡ αἰτία ἠθέλησα νὰ κάμω καὶ τοῦτον τὸν
 κόπον, εἰς ἀπλήν καὶ κοινὴν γλώσσαν, καὶ διὰ ἐδικλεύμε
 ἐφέλειαν καθεὺς εἴπαμεν, καὶ διὰ τὰς φιλομαθεῖς ἀεὶ τὰ
 ποιῶντα, καὶ τε σαρδαῖες, καὶ τε χυδαῖες. καὶ ζητῶντες
 5 νὰ ὕρωμεν καμίαν ὀκολίαν εἰς τὴν ποιῶντην μέθοδον κοντὰ
 εἰς ὅσους ἡμεῖς ἐτύχαμεν καὶ τὰ διδάσκοντα, ἀπὸ τὴν
 ὕρωμεν ὀκολίαν, ὕρηκαμεν πολλαῖς καὶ μεγάλας δυσκο-
 λίαῖς, καὶ ἀσυμφωνίαῖς ὅπῃ ἔχον ἀνάμεσον τες. Διὰ τῶ- ὁδὸν
 πο μᾶς ἐφαίηκεν αἰσ ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ὁροθεσίαν μας σκο- ἡ ἀρχή.
 10 πόν, νὰ ἀρχίσωμεν ἢ ἀπὸ τῶν ἐξέτασιν καὶ διδασκα-
 λία, ἀπὸ ἀρχῆς καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης τοῦ
 κόσμου καταβολῆς, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἐξετάζον- ὄν τρόπον.
 οὗτες πανταχῶς σχεδὸν τὰς λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἀπορουμέ-
 νων καὶ ζητημάτων κατὰ τὸ ἡμῖν ἐφικτόν, αἰ καλὰ καὶ νὰ
 15 εἰμασθὲν ὅπως ἀπειροὶ καὶ ἀζύμναστοι ἀεὶ τὰ ποιῶντα
 ἔχοντες μόνον τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα μας πρὸς αὐτὸν τὸ ἔ-
 φορον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σοφίας Θεόν, παντα-
 χῶς τῆς σιωπῆς φροντίζοντες. Διὰ τὴν
 20 ὁρὴν ὡς περὶ ὀλιπίος, ἔτω καὶ σι-
 σμός καὶ πλήρης ὅσον κατὰ τὸ
 παρὸν ἢ ἀπὸ τῶν δι-
 δασκαλῶν εἰς τὸν
 τὸν τρόπον.

ΣΧΗΜΑ

Αγ

Ε' ρά

Ερώτησις Α΄.

Ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος μῆνας ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίσεν ἅπ' ἀρχῆς ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον;

Αὐτοκτεῖται.

Ὁ πρῶτον μὲν ζητηθὲν νὰ μάθωμεν πῶς τάχα νὰ ᾔτων ὁ πρῶτος μῆνας ἐκεῖνος, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίσεν εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον.

Καὶ τὸ πρῶτον τὸ ζήτημα εἶναι φανερὸν καὶ ὁμολογηθὲν κοινὰ εἰς τὰς διδασκαλίας τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, πῶς πρῶτος μῆνας μέσα εἰς τὸν ὅποιον ἐκτίσεν ὁ Θεὸς

Ματθαῖος τὸν Κόσμον, εἶναι ὁ Μάρτιος. Ἐτῆς τὸ μαρτυροῦν ὁ πῶς χρῆσται γράφ. το γράφος Ματθαῖος, λέγωντας πῶς ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκεῖνη 15
ν εἰς τὴν ὅποιαν ἐκτίσεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, εἶναι
ν τὸ πρῶτον μηνὸς Ἑβραϊκὰ λεγομένου Νισάν εἰκοστὴ πέμ-
ν πῆ, τοῦ παρὰ τῆς Ῥωμαίων λεγομένου Μαρτίου μηνός.
ν Εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τὸ χαῖμα
ν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 20
ν τῆ Παρθενῶ Θεοτόκῳ ἐκόμισεν. Εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ
ν ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἐκ τῆς
ν Παρθενῶ, καὶ ἐτελείωσε πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, ἀπὸ τῆς
ν τῆ γενέσεως. Τὴν ὅποιαν οἱ αἱεὶ Πατέρες ὠνόμασαν κύριον Πάχα.
ν Παιώντας ἀρχὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ζωοφόρου ἀνα- 25

Νικηφόρου γένεως, ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἕως τότε, φησὶν ὁ ἁγίος.
Φανόσι. Τὰ αὐτὰ καὶ Νικηφόρος κάλλιτος ὁ Ἐπιπλάτος ὁ σωματικῶς

Ε 69

Α

εἰς

»εις τῆς τοῦ Τειρωδίου διδάσκει εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, ὃ πῦ ἀίεση
 τοῦ Κυρίου εἰς πᾶς κέ, μαρτίης· αὐτὴ γὰρ ἐστὶ λέγει ἡ ἡμέρα,
 »καθ' ἣν ὁ Θεὸς δέχηται τὸν Κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρή-
 »γαγε. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλῆτιν Λαόν
 5 »τῆς ἐρυθραῆς ἀφ' ἐβράσας ἐκ τῆ τοῦ Φαραῶ ἀφαρπάζει χι-
 »ρων. Ἐν ταύτῃ πάλιν ἐκ Οὐρανοῦ καταβίς, τῇ μήτῃ τῆς
 »Παρδοῦς ἐσώκησε· ἢ καὶ τὸ ἀσφάπτισον σύμπαν τῆ τῆ ἀδ-
 »νάρπασας πυρρῶν, εἰς Οὐρανὸς ἀνέβησσε, καὶ πρὸς τὸ
 »δέχων ἀξίωμα ἦγαγε τῆς ἀφ' ἀρασίης· Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰνώμην
 10 (ἀείσκει) καὶ πρὸ τῶν Εὐσέβειος ὁ τοῦ Παμφίλις, ἐν τῆς Εὐσέβειος
 »χρονικοῖς αὐτὸ λέγωντας· πρὸ δὲ τῆ ἔτους θεομελείας τοῦ παμφίλι-
 »παρ' αὐτοῖς λεγομένης Νισαῦ, ἦτοι τῇ κέ τῆ μαρτίης μηδὲς
 »ἢ καὶ πάντοτε· Ἠ' τις ἐστὶ πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἐν ἣ τὸδε τὸ
 »πᾶν ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ὁ Θεὸς, κατ' αὐτὴν
 15 »ἀδούκία τῶ Πατρὸς καὶ συνεργία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐποι-
 »νήσας ἐκ τῆ ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς καὶ Παρδοῦς τῆ αὐτῆ ἔτει
 »ἐνηθώπησε καὶ κατ' αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πάφῃ ἀίεση· Αὐτὴ
 »πίνω καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν τῆ Θεὸς ἁγίας Ἐκκλησίαν δέχη
 ἔτις ἔσω πάντοτε. Ὁ δὲ Πατριάρχης Ἀναστάσιος ὁ Ἀντο- Ἀναστάσι-
 20 χίας εἰς τὴν λόγον ὅπως κάμνει εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν λέγει· Πεδιάδης,
 »εἰ ταῦτα ἔτις ἔχει, δέχεται τῆ ὀρωμένης Κόσμου· ἢ εἰκάδα
 »τοῦ μαρτίης μελὸς καταλαμβάνουμν εἶναι· ἢ γοῦν τῆ εἰκο-
 »νητῆ. Ὁμοίως καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς δέειξεν εἰς Ἰωάννης
 »τὸν αὐτὸν λόγον· πρῶτος δὲ μελὸς ἔπος λέγει, καθὼς φησὶν δαμασκ-
 25 »ἐν τῇ νομικῇ Βίβλῳ· ὁ μελὸς ἔπος δέχη μελὸν, Πάσχα
 »ἁγίων ἐορτάσατε τῆς Κυρίου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἔκτος δὲ
 μελὸς πρὸς Ζαχαρίας· ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τῆς κ' γ', τοῦ Σε-
 »πτεμβρίου

πεμβεία μενός ο π̄ς η̄του η̄ σύλληψις τ̄ς Προφ̄ε̄ς μ̄ς ε̄ως του
 Εῡαγγελισμ̄ς η̄ γου τ̄ς κ̄ς μαρτίης, εξαμηνιαίος χρόνος
 » ἐπέρασεν· κατ̄ως τὸ μαρτυρ̄α καὶ ὁ Ἀγγέλος λέγωντας· Καὶ
 » ἕως μεν̄ ἔκτος ἐστὶν αὐτ̄η τ̄η καλι κ̄μ̄η φ̄ερα· καὶ ὁ ἀναγ-
 » γελιστ̄ης, Εὐ̄ν δὲ τ̄ς μεν̄ λέγει τ̄ς ἀπεσάλι, καὶ τὰ
 Πέτρος ἔφη· Ομοίως δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός εἰς τὸ χρο-
 νικόν τ̄ς, πρώτον μεν̄α κατ̄α τ̄ν ἀγίαν γραφ̄ὴν ἡλιακόν ἔ-
 χρονικόν· Μαρτίον λογαριάζει· ἀπὸ τ̄ς ὁποῖς π̄ν κ̄ς, ἀρχίζει καὶ
 μετ̄α τὰς ἡμέρας τ̄ς χρόνος· Καὶ ἔκτον μεν̄α τ̄ν ὀνομάζει
 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν ἑβδομον, δηλαδὴ τ̄ς Σεπτέμβριον, μέσα

Δαμάσκ· Πάλιν ὁ πεζογράφος Δαμασκηνός εἰς τ̄ς αὐτὸν λόγον τ̄ς ἀνα-
 Πεζογρα· γελισμ̄ς λέγει, π̄ς εἰς τ̄ς εἰκοσιπέντε τ̄ς μαρτίης πα-
 » ἔβη π̄ν ἐν πολλῷ τ̄ς Θεῷ ὁ Ἀδὰμ· Διότι ἡ σελιὴν ἔδει,
 » ὅταν εἶναι σωτὴ καὶ ἀκέραια, εἶναι δεκατέσσαρων ἡμερῶν·
 » ὁ Θεὸς δὲ π̄ν τετάρτην ἡμέραν εἶπε, καὶ ἔχινεν αὐτὴ σωτὴ
 » καὶ ὀλάκηρη, κατ̄α π̄ς εἶναι εἰς τ̄ς δεκατέσσαρες ἡμέρας
 » φανερόν γ̄ν εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς εἰς π̄ν δωδεκάτην ἡμέραν τοῦ
 » μενός τ̄ς Μαρτίης ἀρχισεν τὰ δημιουργ̄η τὰ ποιήματα·

» Ἡ δωδεκάτη γ̄ν τ̄ς μενός, εἶναι πρώτη πρὸς τὰ κτίσμα-
 » τα τ̄ς Θεῷ· ἡ δὲ δεκαοκτῶ τοῦ μενός, εἶναι ἑβδομη πρὸς
 » τὰ κτίσματα· Λεῖπτοι καὶ εἰς τ̄ς εἰκοσιπέντε, ἐπ̄τ̄α
 » καὶ τόσαις ἡμέραις ἔκαμν ὁ Ἀδὰμ εἰς τὸν παράδεισον,
 » ἴσα μὲ τ̄ς ἡμέραις τ̄ς ἑβδομάδος· ἴσα μὲ τὰ ἐπ̄τ̄α χα-
 » εἶσματα τοῦ ἀγίου Πνεύματος· ἴσα μὲ τὰ ἐπ̄τ̄α χαρι-

Ματθ· » σματα ὅπ̄ς τοῦ ἑχάρισεν ὁ Θεός· Ομοίως καὶ ὁ ἐν ἱερω-
 » νομικ· » μονάχοις κυρ̄ Ματθαίος ὀνομικός· Πρώτος δὲ μεν̄ ἔστ̄ λέγφ·

ἡδὲ παρ' Αἰγυπτίοις Φαμνώδ, Δίτρεος δὲ παρ' Ἑλλήσι, Μάρτιος.
 ἡ Νισιανὸν δὲ παρ' Ἑβραίοις, ὡδὰ δὲ Ρωμαίοις ὀνομαζόμενος.
 ἡ μὲν Μαῦρος ἐν ᾧ πλεὺς ἐναντίαν τοῦ παντὸς διήππιδων
 ἡδὲ Ἡλίου, τὰ πρῶτον ἀρχῆ) τοῦ ζωδιακοῦ Κύκλου δωδεκατη- Κρίος,
 5 ἡ μόμειον εἰσπύει. Ὅσ' δὲ καὶ ἰσημεριῶν, καὶ μηνῶν δεχθῆναι,
 ἡ καὶ κεφάλαιον τοῦ Κύκλου, καὶ ἀφετηρίαν τῶν δρόμων τῶν
 ἡ πλανητῶν, οἱ οὗτοι τὰ ποιῶντα ἐχολοκότες φιλοῦσι καλεῖν.
 ἡ τὸ δὲ πρὸς τὰς μεμῶν ἔχαστον, καὶ τελευτῶν δωδε- Ἐχθύες,
 ἡ κατημόμειον, καὶ τέλος τῆς τῶν πλανητῶν περιόδου. Τὸν
 10 ἡ Μάρτιον δὲ εἶναι πρῶτον, ὅξ' ὧν ὁ Μωϋσῆς εἶρηκεν,
 ἡ ὡς κελύσειεν ὁ Θεὸς κατ' ὁκείνο τῶν καρῶν, τὰ Δεσφρα καὶ
 ἡ τὰ ἀνδρῶν, καὶ τὰς πόας ἀνάβλαστῆσαι. Ὁ ἄρα μὲν δὲ οὐκ
 ἡ ἐν ἑτέρῳ, ἀλλ' ἐν τῷ νόμῳ φύσεως τῶν Θεῶν πληρέμελλον
 ἡ τὸ ἐπίταγμα. Ὁ δὲ κύριος Μιχαήλος ὁ Ψελλὸς δέλωντας Μιχαήλ
 15 ἡ ἀδείξῃ δια ποίαν αἰτίαν ὁ πρῶτος τῆς σεληνῆς κύκλος κατὰ ψελλός.
 ἡ πλεὺς δὲ πέραν ἡμέραν τοῦ Ἀπριλλίου μεμῶς τὸ νομικὸν φά-
 ἡ σκα ἔχει. Τοίνυν λέγει· καὶ κτισθέντων τῶν φωστῆρων, ἡν
 ἡ μὲν ὁ ἥλιος ἀνατείλας εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνατολῆς τοῦ πεντε-
 ἡ καθεκάστου δρόμου τῶν Μαρτίου μεμῶς. ἡν δὲ καὶ ἡ σεληνῆ
 20 ἡ πεντεκαθεκατάα ὁμοίως ἀναφανῆσα· ἐν τῷ τῷ γδ τὸ
 ἡ παύτη κατέχει ὀλόφωτον· ἐκεῖθεν δὲ ἀπαρξαιδύη, καὶ
 ἡ πρὸς σελευνιακοῦς δώδεκα μῆνας αὐτῆς ἀφ' ἡνύσασα, οἱ πινες Χρόνος
 ἡ ποτοῦν) δι' ἡμερῶν τινῶν, οὐκ ἔφθασεν αὐτῆς εἰς τὸν τόπον σεληνιακός.
 ἡ ὁκείνον κατ' ὃν καὶ ἀπῆρξατο· ἐπεὶ ἔδ' ἡν δωματῶν, ἀλλ'
 25 ἡ εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τρισημίσι νυχθήμερα τῶν Μαρτίου
 ἡ μεμῶς ἀνύσας, τεταρταῖος ἀνέτειλε, καὶ πᾶρῳ τῆς ἰσημερίας
 ἡ ἐτύχανεν· ἐνδεκα γδ τάχα ἡμέρας ἀεὶ ὑπερῆλιν οἱ δώδε-

Χρόνος ἡκα σελευιακοὶ μηνεὺς ὡς πρὸς τὴν ὁλότητα τῶν ἡμερῶν τῆς
 ἡλιακῆς . ἡλιακῆ δωδεκαμηνεὺς . ἐργασαμένη γὰρ ἡ οἰκείαν ἀπόχυσιν
 ἡκατὰ τὰς τειροήμιου τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν τῇ δωδεκάτῃ
 αὐτῆς μηνί , ἐπεὶ πρὸ τῆς ἰσημερίας τὸ Φάσκα γίνεσθαι
 Προδιορι-
 σμός . ἡ τῶν ἀπαντῶν ποιητικὴ σοφία ἔ-
 τέρεις καὶ ἐξέσπισε , τὴν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου πρῶ-
 τῆς ἀποχυσίαν εἶχε . ἀλλ' ἐδὲ πρῶτος μηνὸς ἦν ἀπόχυσις ,
 ἀλλὰ δωδεκάτης . ἐν δὲ τῇ ἀποχύσει τοῦ πρώτου μηνὸς
 ἀποχυσίαν ὁ Θεὸς γίνεσθαι τῇ Μωϋσῇ . τὴν σελήνην φθίσει
 ἀναγκαίως καὶ ἔπειτα ἡμέρας εικοσιπενταήμιου , ἀρχὴ τῆς ἀ-
 ποχυσίαν δηλονότι τῆ πρώτου μηνὸς σελευιακῆ μηνὸς ὡς πρὸς
 τὸν ἐπὶ τὸν κύκλον , δεκάτης δὲ τῆς , ὡς πρὸς τὴν πα-
 ρελθόντα . καὶ ἡ τῆ πρώτου σελευιακῆ κύκλου ἀπόδοδος κα-
 τέληξε τὴν τελευτάαν αὐτῆς ἀπόχυσιν εἰς τὰς δύο τῆς Α'-
 πελλίης μηνός . Ἐκείθεν δὲ τῆς δευτέρας τῆ κύκλων ἐπι-
 νδράσθαι ἡμᾶς δεδωκῆ , καλῶς ἄγει τὰς περιόδους τῆ ἐ-
 σφείτης κύκλων ἕως ἔχειν ἐπιξεν καδῶς ἡμερεύσθαι .
 καὶ τὰ ἐξῆς . Αὐτὰ τὰ ἱερὰ λέγει καὶ παρακάτω . ὡς καθὼς
 τὰ διδάσκει ὁμοίως καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος , θέλοντες να δεί-
 ξεν πᾶσι ὁ Γαλιλαῖος μνηστὴς γίνεσθαι) δεμέλιος εἰς ἄρσιν τῶν
 ἡμερῶν τῆς σελήνης . πᾶσι ὅταν ἐκτίσθαι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σε-
 λήνη τῇ δ' ἡμέρᾳ , ἡ τὴν δεκάτη πέμπτη τοῦ Μαρτίου μηνός .
 Τὰ αὐτὰ δὲ λέγουσι κατωτέρω , θέλοντες να δείξεν πᾶσι
 ὁ Ὀκτώβριος λέγει) δεμέλιος τῶν κύκλων τῆ ἡλίου . καὶ πᾶσι
 εἰς ἡ ἄρσιν τῆ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπ' αὐτῆς μόνῃς δευτέ-
 ροι ἀληθείαν . Καὶ ὁ θεὸς δαμασκηνὸς πάλιν ἐν κεφ. κβ',
 τῆ Θεολογικῶν . Χρηθὲ γινώσκων λέγει ὅτι τελεία ἐκτίσθαι
 ἡ σελήνη

ἢ ἡ σελήνη ὑπὸ τοῦ δημιουρῆ, ἦτοι πεντεκαθεκαταία·
 ἡ ἔπρεπε γὰρ ἀπρητισμῶν γενέσθαι· τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ
 ἡὼς ἔφηνεν, ἐκίπθη ὁ ἥλιος· ὡρθέλαβεν αὖ τὸν ἥλιον ἐν-
 ἡδεκα ἡμέρας· ἀπὸ γὰρ δ' ἡμέρας ἕως 12, ἐνδεκά εἰσι· Διὸ

καὶ κατὰ χρόνον οἱ δώδεκα μῆνες τῆς σελήνης, ἐνδεκα ἡμέρας
 ὑλείπουσιν ἐὰν τῷ δώδεκα μηνῶν τοῦ ἡλίου· καὶ τὰ ἔξῃς.

Ἡ Ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Ἀθαλάπος εἰς πέντε ἔρωταπόκειν τίνος Ἀθανάσ·
 ἡχάειν εἰκοςτῆ πέμπτῃ Μαρτίᾳ ὁ Χρυσὸς ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς 10. β. γ. ν. β'.
 ἡπαρθένης ἐπὶ γῆς ἐσκήνωσεν· ὁστοκένεται λέγων· Ἐπειδὴ

10 ἰοῦν τῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπ' ἀρχῆς τὸν Ἀδάμ ἐπλασεν ὁ Θεός·

Ἀπὸ τέτους τοὺς διδασκάλους ὁ ποῦ ἔφερα μὲν εἰς τὸ μέσον, Πρῶτος
 ἐμάδομν, πᾶς πρῶτος μῆνας μέσα εἰς τὸν ὅποιον ἔκαμν μὲν·
 ὁ Θεός τὸν Κόσμον, ἦτον ὁ Μάρτιος· κατὰς τὸ μαρτυρεῖ
 καὶ ἡ ἁγία γραφή, ἢ ἡ ἁγίαμας Ἐκκλησία προσβόει·

215 Ἡ Ἀπορία.

Ὅμως εἶδον εἶχαν ὁστορήσοι τινὰς ἀλόγως· πᾶς ἐπειδὴ καὶ
 πρῶτος μὲνας εἶναι ὁ Μάρτιος· καὶ ὁ Θεός ἔκαμν ἐξ ἀρχῆς
 τέλεια τὰ ποιήματα τῆ· ἢ κανένα ἀτελές δὲν ἔκαμν· ἢ
 καθὼς τὰ ἔκαμν ἐξ ἀρχῆς ὡς τὸ ὀρίζει καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος,

20 ἔτ(η γίνον) ἢ ἕως τῆς σήμερον, ἢ ἕως τῆς σωτελείας αἰῶνος·
 καὶ κανένα δὲν ὁσθαίνει πέντε τῆς τῆ, κατόλυσ νὰ εἰπῆ-
 μν, καὶ τὸς ὄρες τῆς φύσεώς τῆ· γίνον) δὲ τέλεια κοντὰ
 εἰς τὰ ἄλλα, καὶ τὰ φυτὰ πάντα, καὶ τὰ καρποφόρα δὲν-
 25 λαουσιν καὶ προφῆν τῷ ζῶον· Ἐλέπομν δὲ τὴν σήμερον, καὶ
 οἱ καρποὶ τελεωμῶνται μήτε εἰς τῷ Μάρτιον, μήτε εἰς τὸν
 Ἀπρίλιον, μήτε χεθὸν εἰς ὅλον τὸ ἔαρ· ἀλλ' ἄλλα μὲν τε-

10177

λεῖν)

λειῶν) εἰς τὸ Θέρος, ἄλλα δὲ εἰς τὸ Φθινόπωρον· πῶς λοι-
πὸν, εἶναι πρώτος μῆνας ὁ Μάρτιος, μέσα εἰς τὸν ὅποιον ὅλα
θεύσκονται κεκλεισμένα καὶ ἄκαρπα· καὶ ἀκολέδα νὰ φα-
φίσουν τὰ πρωτόγονα σκεῖνα ζῶα, ὅποια ἔζησαν μετ' ἤθε-
ρην τῶν καρπῶν· ὅπου καὶ ἀπὸ τὰ φυτὰ τοῦ Παραδείσου
μανθάνομεν πῶς ἦτον οἱ καρπαὶ τότε τελειωμένοι· ὡσαύ-

Γεν. β. 16 σκεῖ ὅπου εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἀδάμ· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τῆ
ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φαγῆ· καὶ τὰ ἔξῃς· Διὰ τῆ
ὅποιαν αἰτία καὶ πινὲς ἠναγκάσθησαν νὰ εἰπῶσι, πῶς νὰ μὴ
ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον μέσα εἰς τὸ Μάρτιον, ὅπου εἶναι
ὅλα τὰ φυτὰ κλεισμένα καὶ ἄκαρπα καθὼς εἶπαμεν· ἀλλ'
τὸ ἔκαμε λέγουσι κατὰ τὴν δόξαν ἰσημερίαν, δηλαδὴ μέ-
σα εἰς τὸ Σεπτέμβριον, ὡσαύτ' ὅπου τότε εἶναι σχεδὸν ὅλα τε-
λειωμένα.

Ἄλλοις.
Ἀὐτῆς τῆς ἀπορίας τῆ λύσιν τὸ θεύσκομεν κοντὰ εἰς τὸ α'- 15
Γρηγόριος γιὸν Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης, τὸ ἀδελφὸν τῆ μεγάλης Βα-
Νύσσης· σιλεία, εἰς τὸ λόγον ὅπου κάμνει εἰς πλεὺ τῶ ἀνθρώπων κατα-
σκόλει· Σίνα τελέσθη καὶ λέγει, καθὼς φησὶ Μωϋσῆς,
ὅ,τε Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, καὶ τὰ ἄστρα μέσου πάντα· καὶ
τὰ καταλλήλω κάλλει τὰ καθ' ἕκαστα διεκοσμήθη· ὁ Οὐ-
ρανὸς μὲν, τῶν φωστῆρων ἀγῶαις· Ὁ ἅλα τὰ δὲ καὶ αἶρ τοῖς
νηπιτοῖς καὶ ἀερίοις τῶν ζῶων· Ἡ δὲ τῶν πανταίων τῶν φυτῶν
καὶ βοσκημάτων ἄσφοδαις, ἀπερ' ἀχρῶαις ἀπαντα τὰ Θεῶν
βελήματι δυναμωθῆσα κατὰ ταυτὸν ἀπεκύνθη· καὶ πλήρης
ἦν τῶν ὡραίων ἡ Γῆ ὁμοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὰς καρπὰς ἐκβλάσθη-
σα· πλήρης δὲ αἱ λειμῶνες, τῶν ὅσα τὰς λειμῶνας ἐπέ-
χεται, καὶ τὰ ἔξῃς· Ἀκέεις πῶς ὅλα τέλεια τὰ ἐβλά-

- » γησεν ἕξ ὄρεσιν. Διότι βλαστήσάτω λέγει ἡ Γῆ βοτάνην Γεν. α. 11
 » χόρτα, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ κατ' ὁμοιότητα, καὶ
 » ξύλον κάρπμον ποιεῖν καρπὸν. οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐσ-
 » αὐτὰ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς Γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἔξη-
 5 » νεκον ἡ Γῆ βοτάνην χόρτα σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ
 » κατ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπμον ποιεῖν καρπὸν, οὐ
 » τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτὰ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς Γῆς.
 Βλέπεις πῶς ἐπήκυσεν ἡ Γῆ τὸ πρῶταγμα τοῦ Θεοῦ, καὶ
 ἐβλάστησε παράδους κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα καὶ σπέρμα σπείρον,
 10 ἦτοι ὡς καὶ τὰς τὰ δένδρα
 καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ χόρτα τὸ καταρχὰς ἡ Γῆ μονόφορα τὰ ἐβλά-
 στησεν, καὶ ὄχι κατὰ μικρὸν. ποιούτης λογῆς καὶ τὰς καρ-
 πούς ἐβλάστησε τὰ Θεῶν βελήματι δυναμώθεισα μονόφορα
 τελείας καὶ ὡρίμας. ἔτι καὶ τὸ ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἕξ ὄρεσιν
 15 μονόφορα τέλειον τὸ ἐπλασε, καὶ φθασμῶν εἰς τὴν ἡλικίαν.
 καὶ ὡσαύτ' αἰπῆ κακίαι σπέρμα σπείρον, καὶ ὄρεσιν εἰς τε-
 κνογονίαν. Διότι τοῦ μὲν Θεοῦ ἔργον εἶναι ἑσχευεῖσθαι, Ἐρῶσα θεῶ.
 τὸ νὰ κάμῃ τὰ ὅσα θέλει, μονόφορα τέλεια. τῆς δὲ φύ-
 σεως ὡσπερ καὶ τῆς τέχνης ἴδιον ἔργον εἶναι νὰ τελειώῃ τὰ καὶ τέχνης.
 20 ἔργα τῆς κατὰ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον. ἔτι καὶ ἡ τελείωσις ζώων ἐστὶν
 τῶ ἀνθρώπου κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶ σπέρματος ἔχει τὴν ὄρεσιν
 καὶ τὴν γένεσιν. καὶ κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἔκεινόνιζεται, καὶ μορ-
 φῶται καὶ τελειῶται. ἀλλ' ὁ Κύριός μας ὡσαύτ' ἀπὸ ἀνδρ. Χριστῶ Ἰεν.
 ρῶσ σιωλήφθη ἐκ Πνύματος ἁγίου, ἀμα τῆ συλλήφει Δαμάσκ.
 25 μονόφορα τέλειος ἔκεινόνισμός ἐρέθη, μέσα εἰς τὴν Πανά-
 μ. Δ.
 χραντον κοιλίαν τῆς πανάτης παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας.
 καλὰ καὶ νὰ ἐτήρησεν εἰς τὸ ἔξῃς τὰς νόμας τῆς φύσεως,
 καὶ

καὶ νὰ ἐγενήθη ἐντὲα μιλῶν, ὅπῃ ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς κέ
 Μαρτίου ὅπῃ σιμελήθη, ἕως τῆς κέ τοῦ Δεκεμβρίου
 ἐπῷ ἐγενήθη. καὶ ὁμοίως ἐξῆς νὰ θεωροῦται κατὰ τὴν ἡλικί-
 αν, νὰ περάσῃ τὲς βαθμύς τῆς ἡλικιών. ἐκεῖνο μὲν ἐν τὸ
 πρῶτον ἔτος τέλεια ἀρέθισαν τὰ πρῶτα ποιήματα μέσα 5
 εἰς τὸ πρῶτον ἐκεῖνον Μάρτιον, ὡσαν ἔργα Θεῷ πρωτόκ-
 τισα καὶ πρωτόπλαστα. ἀπὸ δὲ τότε καὶ ὕστερον, ἀρχίσαν
 ἡ φύσις νὰ τὰ γενῆ κατὰ φύσιν, καὶ νὰ τὰ τελειώη κατὰ
 μικρὸν, καὶ κατ' ὀλίγον, ὡς καθὼς τελειοῦται καὶ τὸ σῆ-
 μερον, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ παντὸς κατὰ φύσιν.

10

Ἐρώτησις, Β'.

Εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ πρώτου ἐκεῖνος Μιλῶς ἀρχή-
 σεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ τὰ ποιήματά τε,

Α' πόκερις.

Α' Ἄλλὰ πᾶς μὲν ὁ πρῶτος μιλῶς ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸ 15
 ποῖον ἕκαμην ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά τε, ἦτον ὁ Μάρτιος, ὅλοι
 συμφωνοῦσιν ὡς εἶπομεν εἰς τὸτο κοινῶς. ἀμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἡμέραν
 ἐκεῖνῃ τοῦ πρώτου ἐκεῖνος μιλῶς εἰς τὸ ὅποιον ἀρχίσεν ὁ
 Θεὸς νὰ κάμῃ τὰ ποιήματά τε, ἀφ' ἑαυτοῦ πολλὰ. ὡσαν
 ὅπου ἡ ἀγία Γραφή δεῦν φαίνεται νὰ τὸ λέγῃ ῥητὰ πρῶτον 20
 νὰ. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸτο καθὼς ἐφαίνεται τῷ καθ' ἑνός, κατὰ τὰς
 περιλήψεις ὅπου εἶχον, καὶ πᾶσι πιθανολογίαν ὅπου ἀει-
 σκεν ὁ καθ' ἑνός ἀποφασίζεν ἄλλος ἄλλῃ, καὶ ἄλλος ἄλλῃ
 τῷ μιλῶς ἡμέραν πρώτῃ τῆς κτίσεως. καθὼς βλέπομεν
 καὶ εἰς τὰς περιληφένους διδασκάλας. καὶ ὁ μὲν κύριος Ματθαῖος 25
 ὁ περὶ τοῦ χρόνου γράφει. ὁμοίως καὶ ὁ Ξανδόπουλος. καὶ περὶ
 αὐτῶν ὁ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος, πρώτῃ ἡμέραν τῆς κτίσεως

16

λέγει πλὴν εἰκοσιῶν πέμπτην τοῦ Μαρτίου . Ἐποίων ἢ
 πηλολογία εἶναι ἀπὸ τῆς ὑσέρων . πῶς τότε ἐγένετο ὁ Εὐα-
 γγελισμὸς . τότε καὶ ἡ Ἀνάστασις . ὡσάν ὅπου ἔπρεπε τά-
 χα εἰς τὴν ἡμέραν ὅπου ἐγένον ἡ πλάσις τῆς Κόσμου , εἰς τὴν
 5 αὐτὴν νὰ γένη καὶ ἡ τέτις ἀνάπλασις . Οὐδὲ πατεριαρ-
 χης Ἀναστάσιος δέλει πῶς νὰ ἦτον εἰκοσιῶν τῆς Μαρτίου . δια-
 νὰ φέρη τὴν πλάσιν τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν κέ , Μαρτίου . καὶ ἡ
 πηλολογία τῆς . τότε γὰρ εἶδει λέγει ἀναπλασθεῖν τὸν ἡ-
 μαρτηκότα , ὅτε ἐπλάσθη . σοχαζόμαχος καὶ αὐτὸς τῆς Εὐα-
 10 γγελισμὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν , ὅπως ἐγένον εἰς τὴν αὐτὴν κέ ,
 Μαρτίου . Οὐδὲ πεζογράφος Δαμασκηνὸς τὴν μὲν κέ ,
 Μαρτίου λέγει πῶς νὰ ἐπαρέβη τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀ-
 δάμ . τὴν δὲ δωδεκάτην Μαρτίου , δεξιῶν λέγει καὶ πρώ-
 τιν ἡμέραν τῆς κτίσεως . τῆς ὁποίας ἡ ἀπολογία εἶναι ἀληθινή καὶ
 15 θεβαία . ἐπὶ τὴν καὶ ἡ δὲ ἐκείνη ἡμέρα τῆς γενέσεως τῆς φω-
 σήρων , καθὼς τὸ ὀρίζεται καὶ ὁ θῆος Δαμασκηνὸς , καὶ ὁ νομικός κύρ
 Ματθαῖος , καὶ ὁ κύρ Μιχαῆλος ὁ Ψελλός , ἦτον ἡ Μαρτίου .
 ὡσάν ὅπου ἡ σελήνη ὄρεθικε τότε τελεία δεκατεσσάρων ἡμι-
 συ ἡμερῶν . καὶ ἔως ἑαυτέρας ἐγένετο ἡμερῶν 16 , τελείων .
 20 ἀπὸ τὸ ὅποιον σιμάγει πῶς νὰ ἦτον ἡ πρώτη ἐκείνη ἡμέρα
 τῆς κτίσεως 16 Μαρτίου . τὸ ὅποιον σιμάγεται καὶ ἀπὸ
 τὴν καθόλου γνώμην καὶ κείσιν τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας ,
 ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν ὅπου βασῶ καὶ πρεσβῶται τῶν κύκλων
 τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἡλίου , καθὼς διδάσκουσι καὶ ὁ κύρ Μα-
 25 τθαῖος , καὶ ὁ Ψελλός . ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀκολουθίαν καὶ τάξιν α . ἡμέρ .
 ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκείνη τῆς κτίσεως ὄρεθικε δωδεκάτη μαρ-
 τῆς κτίσε .
 τῆς . ἐπειδὴ καὶ ἡ δὲ , ἡμέρα τῆς τῆς Φωσῆρων γενέσεως ἦτον
 δε

δεκάτη πέμπτη Μαρτίου ὡσάν ὅπου ἡ Σελιὴν ἔβρεθη πε-
 λεία τῆν ἡμέραν ἐκείνην ὡς εἶπομεν, ὡς ὑπὸ τῆ ὑπερ-
 τελεία Θεῶ γεγενημένη. Διὰ τῆτεν λοιπόν ἡ ἀληθινὴ καὶ
 ἀψευδὲς ἀπὸν διδασκαλίαν καὶ καθόλου γνώμην τῆς ἀγίας
 μας Ἐκκλησίας φανερόν ἐγένετο, πῶς ἐκείνοι ὅπῃ λέγουσιν
 ἄλλην καὶ ἄλλην ἡμέραν τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου δεχθῆναι
 καὶ πρώτῃν ἡμέραν τῆς κτίσεως πλὴν τῆς δωδεκάτης, ὅ-
 λοι δὲ λίσκουται λανθασμένοι.

Εἰρώτησις, Γ'.

Εἰς ποίαν τοῦ πρώτου ἐκείνου μηνὸς ἡμέραν
 ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον,

Α' ἀποκρίσις.

Απὸν δὲ λίσκουται λοιπόν καὶ ἡ ἡμέραν τοῦ πρώτου μη-
 νὸς ἐκείνου, εἰς ἣν ὅποιαν ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος· πῶς ἦ-
 πον 13' μαρτίου ἢ ἕκτη ἡμέρα ἐκείνη τῆς ἐβδομάδος.

Διότι ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς κτίσεως ἦτον δωδεκάτη
 Μαρτίου, καθὼς ἀπεδείξαμεν· φανερόν εἶναι πῶς ἡ ἐξῆς
 ἕκτη ἡμέρα τῆς πρώτης ἐκείνης καὶ κοσμογόνος ἐβδομάδος
 εἰς ἣν ὅποιαν ἐπλασε ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον ὁ Θεός, ἦτον δεκάτη ἐβδο-
 μη Μαρτίου. καὶ λοιπόν σφάλλουσιν ἐκείνοι ὅπου λέγουσιν
 πῶς εἰς ἣν καὶ μαρτίου ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον ὁ Θεός· ἢ εἰς
 ἣν περιακοστὴν Μαρτίου· καθὼς σιωπῶν κατ' ἐκείνου ὅπου
 διδάσκουσι πῶς εἰς ἣν καὶ μαρτίου ἔκαμεν ὁ Θεός τὸν κόσ-
 μον. Διὰ τούτου καὶ ἡ πιθανολογία τῆς εἶναι ἀντιφασίας
 καὶ ἀσύμφωνας. Διότι ἄλλοι μὲν λέγουσιν, πῶς 24' 25
 πῶτο ἔγινεν ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς ἣν καὶ μαρτίου, ἐπειδὴ καὶ
 εἰς ἣν αὐτὸ καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον· εἰς ἣν ὅποιαν ἐπρε-

πε τάχα νά γένῃ καί ἡ τούτη ἀνάπλασις· ἄλλοι δὲ λέγου-
 σιν· ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν ἡμέραν κέ μαρτίς ἐπλασεν εἰς τὴν
 δεξιὰν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρεπε δηλονότι
 νά γένῃ καί ἡ τούτη ἀνάπλασις· διότι πῶς ὁ Εὐαγγελι-
 5 σμὸς ἠμπόρειεν νά ᾔτον ἀνάπλασις, ἢ τοῦ κόσμου, ἢ τοῦ
 Ἀδὰμ· ὅπου ἦτον περιμύημα μόνον, καὶ δεξιὰ καὶ ἑ-
 τῆς ἀναπλάσεως, ἀλλὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως μόνον τῆς ἀνα-
 πλάττοντος διὰ τὸ Εὐαγγελικὸν κηρῦγματος καὶ βαπτί-
 σματος, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σωτηρίων αὐτῶν παδῶν, μετὰ
 10 τριάκοντα χρόνους τῆς ἐνσαρκῆς αὐτῶν παρυσίας· ἡ ὁποία ἀνάπλα-
 ἀνάπλασις τότε μόνον ἐκατεργάσθη καὶ ἐγένεν, καὶ ἔλαβεν οἱ τότε
 τέλος πρώτον, ὅπου τὴν ὁργάνη τῆς ἀναπλάσεως εἰδὼς ὅτι Γ'ω, 1^θ.28
 » πάντα ἤδη τετέλεται, δηλαδὴ τὰ τῆς οἰκονομίας, κλίνας
 » τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. καὶ διὰ τότε μᾶς ἐ-
 15 χάρισε τὴν ἀνάπλασιν, καὶ ἐπὶ τὸ δεξιῶν ἀποκατά-
 τασιν, τειήμερος ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις· ὅτε καὶ τὸ Ἀδὰμ παγ-
 γονῆ τῆς ἀδῆς πυθμῶν ἐλοιδερώσας καὶ ἀναπλάσας ἐπὶ
 τὸ δεξιῶν ἀπεκατέστησε, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν κέ μαρτίς,
 καδ' ἦν ἐγένετο καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς. καὶ περιηγεμῶς ἡ ἀ-
 20 νάπλασις διὰ τὴν ἀνθρώπων ἐγένετο, καὶ ἀκολούθως διὰ τὴν
 τὸν κόσμον, ὅπως ἐφθάσθη διὰ τὴν ἀνθρώπων. καὶ ἡ ἀνάπλασις
 δευτέρα εἶναι τῆς πλαστικῆς ἀπλῆς, ἀλλ' εἶναι τῆς σωτει-
 βούτου. καὶ ἐπρεπε νά γίνεται ἐπιόπου ἐπλάσθη ὁ ἀν-
 θρώπος ὅπως ἦτον 1^{ος}, μαρτίς· ἀλλὰ καδ' ἔτι ἡμέραν συ-
 25 νετείβη, καὶ μαρτίς. (καθὼς ὁ λόγος κατωτέρω δέλει
 τὸ φανερώση) παραβαίνωντας τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. βλέ-
 πεις πῶς ἐκεῖ ὅπου δευτέρα εἶναι ἀλήθεια, ὅλα εἶναι ἀσύμ-

φωνα, κὶ ἀνακόλυθα, διότι κατὰ καὶ κατὰ τὸ πρῶχειρον
φαίνονται πιδανά, ἀλλ' ὅμως ἡ ἀκρυβιολογία τὰ διεύσκει
πῶς εἶναι ψάδῃ.

Ε'ρώτησις Δ'.

Πόσον καιρὸν ἕκαμθ' εἰς τὸ πρῶδεισον ὁ Α'δάμ, 5
Α'πόκεισις.

Δὶα τῆσ' καὶ ἐκείνοι ὁ πᾶ λέγουσι πῶς εἰς μίαν καὶ τὴν
αὐτὴν ἡμέραν ὁ ἀδάμ ἐπλάσθη, καὶ ἐπαρέβη τὴν
ἐντολὴν τῆ Θεῶ, κὶ ἔβρωσθη, δεῦ μὲ φαίνεται νὰ ἀλη-
θῶσιν· ἔχι μόνον διατὶ ἦτον ἀνάξιον τῆσ' τῆ Θεῶ μεγαλο- 10
πρεπείας ἢ μονοήμερος ἐν τῷ πρῶδεισῷ διατελεθὶ τοῦ Α'δάμ·
ἀμὴ ἀκόμ' κὶ πότε ἤθελον ἄπολαύσοι ἄπο παντὸς ξύλου τῆ
ἐν τῷ πρῶδεισῷ, κατὰ τὸ πρῶταγμα τῆ Θεῶ, καὶ πό-
τε ἤθελε πρῶφάσοι νὰ ὀνομάσῃ τὰ τόσα γένη τῶ ζῶων,
γεν. β'. 20 διότι Καὶ ἐκάλεσε λέγει Α'δάμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, 15
» καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανῶ, καὶ πᾶσι τοῖς θη-
» ρίοις τοῦ ἀγρῶ. ἀκόμ' καὶ ἡ ἡμέρα εἰς τὴ ὁποίαν ἐπλάσθη
ὁ ἀῆρωπος, ἦτον 13' μαρτίσ, καδῶς ἀπεδείξαμθ'· εἰς
τὴ ὁποίαν 13' μαρτίσ, μήτε ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο, μή-
τε ἡ γαύρωσις, μήτε ἡ ἀνάστασις. Πάλιν ἐκεῖνοι ὅπῃ λέ- 20
γουσι πῶς ἕκαμθ' ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὸ πρῶδεισον ὁ Α'δάμ,
τάχα 24' τῶ ἐπὶ πημενῶ, δεῦ ἀληθῶσιν· ὄχι μόν-
νον πῶς ἄπο τῶ 13' μαρτίσ ἀρχικυώντας ἕως τῶ κέ μαρ-
τίσ, δεῦ εἶναι μόνον ἐπὶ 6, ἀμὴ εἶναι ἐννέα ἡμέρας· κα-
δῶς τὸ λέγει κὶ ὁ κὺρ Μιχαῆλος ὁ Ψελλὸς. ἀμὴ αὐ ἦσαν κὶ 25
ἐπὶ ἡμέραις, ἦσαν αἱ μεταξὺ τῶ 13' καὶ κέ· πάλιν ἡ κέ
μαρτίσ ἀρέθηκε τότε ἡμέρα Σαββάτῳ· εἰς τὴ ὁποίαν ἐβό-

(8)

μικρ

μην ἡμέραν ὁ Κύριος οὔτε ἐξαιρώθη, ἕτε ἀέση. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐ-
 βδόμη ἡμέρα ὅπως κατανατᾷ ἀπὸ τοῦ ἱζ' ἑξαχλωδύτας εἰς τὸ
 καὶ μαρτίαν, ἔρχεται ἡμέρα ἐκ τῆς ἐβδομάδος· εἰς τὴν ὁ-
 ποῖαν ἐστὶν ἡμέραν καὶ καὶ μαρτίαν, μήτε ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐ-
 5 γέτο, μήτε ἡ γαύρωσις, μήτε ἡ ἀνάστασις. Ομοίως
 σφάλλασιν καὶ ἐκεῖνοι ὅπως λέγουσι πᾶς ἕκαστον ἐπὶ χεῖρας
 εἰς τὸ ὠδιδέεισον ὁ Ἀδάμ, ἀλλ' ἡ τῶ ἐπὶ ἀδηλονότι τιμῆν.
 καὶ κατὰ τὸ δριδμόν ὡς λέγουσι τὸ ἐπὶ αἰώνων. καὶ πᾶς
 ἐπὶ τὰ τέλη τῶν ἐπὶ αἰώνων εἰς ἐπὶ τῶ δὲ τέρε μινὸς ἡλ-
 10 δον ὁ ὄφισ πρὸς τὴν γυναῖκα τῶ ἀπατήσαι αὐτήν. καὶ τὰ
 ἐξῆς. καὶ ὠδὸν κάτω εἰς τὴν ἐρώτησιν· ἀρὰ παρὰ τοῦ ἡ-
 » πάτησε τὸ Εὐάν ὁ ὄφισ, ἡ ὕστερον, ἀποκρίνε) λέγων. Οὐ π
 » ὡς μὲν πρὸς τὴν ἐπὶ αἰώνων πεποιθήσασιν οἱ πρῶτόπλαστοι ἐν
 » τῷ παραδείσῳ, ἀποδείκνυται διὰ τὸ ἐπὶ αἰώνων. ἀντα-
 15 λασόμενος γὰρ τὸ κύκλον τὸ ἐπὶ αἰώνων τῆς ἐν τῷ παρα-
 » δείσῳ ἀγαθῆς ἀρετῆς πινὶ φιλανθρωπία πᾶς ἐπὶ αἰ-
 » τεισῆσθαι αἰῶνας· ἐπὶ δὲ τὰ τέλει τὸ ἐπὶ αἰώνων εἰς ἐβ-
 » δόμεν τῶ δὲ τέρε μινὸς, ἡλθον ὁ ὄφισ πρὸς τὴν γυναῖκα
 » τῶ ἀπατήσαι αὐτήν. σκόπει πότε ἡλθον ὁ ὄφισ πρὸς τὸ
 20 ἀπατήσαι, καὶ ἐν μιᾷ τῶ δ' μινὸς, ἐξῆλθεν Ἀδάμ καὶ ἡ
 » γυνὴ αὐτῆς ἐκ τῶ ὠδιδέεισος. καὶ νυνὶ ὄραμοι τὸ διάση-
 » μα· δύο γὰρ μινὸν ἐν τῷ μέσῳ ἀγαθῶντων, ἀφ'
 » ἕπερ ὁ ὄφισ τῇ γυναικὶ προσωμίλισε, μέγχις ὅτι ἐξελη-
 λύθασιν ἀποβληθείτες. τίποτε τῶπο πὸ διάσημα ἔχον ἐβ-
 25 λεται. ἡ δὲ τῶ αἰτιολογία διὰ μακρῶν γίνεται· πᾶς δὲ
 ἔσχεσαν παρὰ τοῦ ἡ ποινῆσιν συμβεβηκὸς πὸ ἐχθρῶ. ἀλλ'
 ὕστερον, μινὸν ἀποφύροντες τὸ σάλλον καὶ τὸ τεκυμῖαν τὸ λο-

γισμών. ἄλλ' ὅμως καὶ ἡ πικρὰ γνώμη δέσποται λαοδα-
 σμῆνι. ὅτι καὶ ὁ ἔβδωμος χρόνος κοντὰ ὅπῃ δὲν εἶναι τόσο
 πιθανὸς καὶ πιστός, ὡσανὶ ὅπῃ δὲν ἦθελον τὸ ὑπομείνη
 ποτὲ ὁ διάβολος νὰ τ' ἀφήσῃ ὅλως ἀπέρακτον, νὰ κάμη τό-
 σος χρόνος μέσα εἰς τ' ἀβυσσοῦν. ἀλλ' ἡ κοντὰ εἰς τοῦτο 5
 δὲν φέρει μῆτε τ' κγ' Μαρτίου ἡμέραν παρασκώδην, εἰς τ'
 ὁποῖαν ἐξ αὐρώθῃ ὁ Κύριος. μῆτε τ' κέ, ἡμέραν πρώτῃ τῆς
 ἔβδωμάδος, ἢ καὶ Κυριακῆν, εἰς τ' ὁποῖαν ἀνέστη. ἀλλὰ πα-
 λιν ἐβδόμεν. ἐπειδὴ καὶ τότε ἀπὸ τεταρτίου ἡμέραν τῆς
 ἔβδωμάδος ὁ Μάρτιος ὑπερῆρξεν, διὰ τ' Βίσεκτον. καὶ ἔχει καὶ 10
 τότε τ' κέ, ἡμέραν ἐβδόμεν ὡς εἶπομεν. Ἀκόμι καὶ ὁ λογα-
 ρισμὸς τ' ἐπὶ αἰῶνων δὲν ἔχει πόνον ἰσχυρὸν. διότι φαίνε-
 ται πᾶς χρονικῶς αἰῶνας ἐδῶ, τὰς χιλιάδας τ' χρόνων, ἐπι-
 δὴ καὶ λέγει ἀνταλλασσόμενος τ' κύκλον τ' ἐπὶ ἑσῶν τῆς ἐν
 τῷ παραδείσῳ Δεσποτικῆς, πῶς ἐπὶ ἀντιστήγαγον αἰῶ- 15
 νας. ὡσανὶ ὅπῃ εἰς τὰς ἐδικὰς μας χεῖρας, κατὰ τ' ἀλη-
 θινὴν χρονολογίαν, ἐπέρασαν οἱ ἐπὶ αἰῶνες τ' χρόνων,
 καὶ ἔχοντες καὶ Δεσποτικὰς χεῖρας ἀπὸ πᾶν ὀρθότῳ χιλι-
 αῶν ἐβδω-άδα. ἀλλ' ἡ παρῶσα ζωὴ ἐβδωματικὸς αἰὼν λέγεται,
 ματικὸς. ἔτι διὰ τὰς ἐπὶ αἰῶνες τῶν χρόνων, ἀλλὰ διὰ πᾶν 20
 Πραξ. ἀ. 1. ἐπὶ αἰῶνον κυκλοφορίαν. Ἐπειδὴ οὐχ' ἡμῶν ἐστὶν ἰσχυρὰ χρο-
 νος ἢ χεῖρας ἔς ὃν Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔκδοσιν, κατὰ πᾶν
 Κυριακῆν ἐκείνῳ φανερῶν. λέγοντες δὲ οἱ ἐπὶ αἰῶνες κατὰ
 Περὶ τ' ἐπι- πινὰς τ' πατέρων. διάτινα καιρὰ γενόμενα. Ἐν γὰρ τῇ ἀρ-
 πῆ αἰῶνων χῆ τῷ πρώτῳ, ἐγένετο ἡ τοῦ κόσμου εἰς τὸ εἶναι παραγω- 25
 γή. Ἐν τῇ δευτέρῃ τῷ δεύτερῳ, ἡ τοῦ κόσμου διὰ τοῦ κατα-
 κλυσμοῦ καθαίρεσις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ γ'. κατέστη κατὰ τῶν προ-

» Ἰουικῶ ἀμαρτήματος ἠπειροτομή. ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ δ', ἢ τῷ Βα-
 » σιλίων ἑρῆσις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ πέμπτῳ, ἢ τελαῶ τῷ Θεῷ
 » εἰς Βαβυλωνίαν μετοικησῖς. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἕκτου, ἢ τῷ δευ-
 « σάρκωσις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ ἑβδόμῳ, ἢ τῷ ἑραίων θυρῶν ἀ-
 5 νοίξις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ ὀγδόῳ ἔσται ἢ τῷ σωμαίων ἔγερσις,
 » ἢ τῷ πονηρῶν ἢ ἀγαθῶν ἀνταπόδοσις. ταῦτα Αὐγεσίος,
 » καὶ ὁ Διδάσκαλος τῷ ἰσραϊλῶν. καὶ ἔξῃς σιωπῶν ἀπὸ τῷ αὐ-
 » τῷ. ὁ αἰὼν ἦν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῷ Νωε. ἀπὸ τῷ Νωε
 » ἄρχεται τῷ Ἀβραάμ. ἄρχεται τῷ Δαβὶδ. ἄρχεται τῷ εἰς Βαβυ-
 10 λωνίαν μετοικησῖας. ἄρχεται τῷ Χριστῷ. ἄρχεται τῷ τέλος τῷ κό-
 » σμῳ. ἔσται εἰς τῷ ζώντων. ἔσται τῷ ἀναπαυομένων. ὅς ἀρχεται
 » ἀπὸ τῷ πάθους τῷ Χριστῷ. καὶ καταλήξει ἕως τῆς ἡμέρας
 » τῆς κρίσεως. ἔσται τῷ αἰσθημένων. ὅς ἀρχεται ἐκ τῆς ἡ-
 » μέρας τῆς κρίσεως, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὸ διηνεκές. καὶ ταῦ-
 15 τα μὲν ἀπὸ τῷ αἰώνων. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς Ματ. κδ'.
 ὥρας ἦγεν τῆς σιωπῆς ἕδεις οἶδον. λέγουσι δὲ τινες,
 » τότε να γίνεται ἡ σιωπῆς, ὅτε πληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῷ
 » σωζομένων. ἀκόμη καὶ διὰ τῷ καρῶν τῷ δύο μιλῶν ὅπῃ λέ-
 » γει πᾶς να ἔκαμαν εἰς πρῶτόπλαστοι ἀπὸ τῷ πονηρῶν συμ-
 20 βλητῶν, μέχρι τῆς παραβάσεως, μήτε ἡ ἀγία γραφή τὸ
 » λέγει περὶ τῶν ἀκόμη. μήτε ὁ λογαριασμὸς ὅπου λέγει ἔχει καμῖ-
 » αν δὲ καμῖν. ὅτι ἀν' ἑαυτῶν ἠθέλε δεχθῆ ἀσόχηστα πᾶς συμβε-
 » λῶν τῷ ἔχθρῷ ὁ Ἀδάμ. ἀμὴ ἠθέλε κάμη κρίσιν εἰς διωλι-
 » αν δύο μιλῶν, ὡσὲν σφώτατος ὅπῃ ἦτον, ἠθέλε κάμη κα-
 25 λῶν τῷ κρίσιν, καὶ ἀσφαλτότερον. να ἔξετάση λέγω τὸ
 » μέσου Θεῷ καὶ τῷ πονηρῷ ὄφθως. τὸ μεγαλεῖον, ἢ τῷ ἀγα-
 » θότητα ἢ τῷ φιλανθρωπίαν ὅπῃ ἔδειξεν ὁ Θεὸς εἰς τῷ λόγῳ

των. κὺ τ' ἐπιβελῶ τῷ νοητοῦ ὄφρα, ὅπῃ τὰς ὠμιλῶσε
 δια τοῦ αἰδοθητοῦ. καὶ πῶς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ πρὸς τ'
 κεφαλῶν τ' Α' δάμ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀχαμὸν μέλος τ' Εὐά.
 καὶ πῶς ἦτον ἀδιδάτον εἰς τ' ἡμιερζὸν Θεὸν νὰ φθονήσῃ τ'
 δὺτυχίαν τῷ οἰκείῳ δημιουργήματος. καὶ πῶς ἦτον ἀδιδά- 5
 τον ἢ μεταλήψις τοῦ κτιστῆ βρώματος νὰ τὰς κάμη Θεός. κὺ
 ἀλλὰ ποιῶντα Α' μὴ ὡς φαίνε) καὶ εἰς τ' ἀγίαν γραφῶν, εἰς
 μίαν κὺ τ' αὐτ' ἡμέραν καὶ ἦκσαν τ' πονηραὶ συμβελῶ
 τοῦ ἐχθρῶ, καὶ ἠπατήθησαν, καὶ ἐπαρέβησαν τ' ἐντολὴν
 τοῦ Θεοῦ, ἕξ ἀπορροξίας. διότι ἡ πολυχρόνιος σκέψις γίνε) 10
 μὲ τσοχασμὸν κὺ μὲ κρίσιν. ὅτι αὐτὸς ὅπῃ εἶπεν ὁ ὄφρις.

γεν. γ'. 5. ἤδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ αὐτ' ἡμέρα φάγηται ἀπ' αὐτοῦ, 24
 » νοιχθῆσοντα ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώ-
 » σκοντες καλὸν κὺ πονηρὸν. ἀκολούθως κὺ χωεῖς κανένα μέσον
 » λέγει. καὶ εἶδεν ἡ Γωῆ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ 15
 » ὅτι ἀρετὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν. καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατα-
 » νοῆσαι, καὶ λαβῆσα ἐκ τοῦ καρπῆ ἔφαγε. κὺ ἔδωκε καὶ
 » τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.

Α' κείεις πῶς δὲν ὅπῃ εἶδεν ἡ Εὐά τὸ ξύλον, ὅπου ἀλλου
 φοραὶ δὲν ἦθελε μηδὲ καν νὰ τὸ βλέπῃ δια τ' ἐντολῶν καὶ 20
 τ' φόβον τῆς παραβάσεως, πῶς ἦτον ὁμορφον, καὶ τῆς
 ἐφαῖν ἀρετὸν κὺ καλὸν νὰ τὸ φάγῃ, παρὰ τοῦ ἀσκέπτως κὺ
 χωεῖς περιμελέτησιν, κὺ λαβῆσα λέγει ἐκ τοῦ καρπῆ ἔ-
 φαγε. κὺ ἔδωκε κὺ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κὺ ἔφαγον,
 διότι ὡς καδῶς δὲν ἐχρειάθηκε καιρὸν πολὺν νὰ τὸ βλέπῃ 25
 μετὰ τ' πονηραὶ συμβελῶ, ἔτζη δὲν ἐχρειάθηκε μηδὲ και-
 ρὸν πολὺν νὰ τὸ φάγῃ, ἀμὴ κατόπιν ἀπὸ τῶν ὄρασιν ὁ Θεός

ἀκολούθησε καὶ ἡ βρωσις, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας γρα-
φῆς, καδῶς εἶπομεν.

Πάλιν ἐκείνοι ὅπως λέγεται

πῶς ἔκαμαν εἴ χεῖνες εἰς τὴν Παράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι,
ὡσαν ὁ Φίλων ὁ Ἰσθραήλ καὶ ἄλλοι, εἶναι πλέον ἀπιδανώτεροι,

5 διὰ τὴν αἰτίαν ὅπου ἐλέγαμεν. δεῖ ἡμεῖς τὴν ἀφήση ὁ διά-
βολος εἰς τὴν Παράδεισον τὸν ἀδὰμ ὅπως ἀπέρακτον ἔχει ἔκα-
τὸν χεῖνες, ἀλλὰ μηδὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν, καδῶς εἶπαμεν. καὶ μη-
δὲ τότε ἔρχετο ἡ κυρία Μαρτίε ἡμέρα παρασκευῆ, μήτε ἡ κεί-
νημέρα Κυριακή. Ἡμεῖς καὶ ἄλλοι τιὸς ὅπως ἔλε-

10 γε σοχατικῶς καὶ αὐτὸς παρὶς τάχα νὰ ἔκαμαν λγ' χεῖνες
μέσα εἰς τὸν Παράδεισον. ὅσους ἔκαμε δηλαδὴ καὶ ὁ Κύριος
εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν, ἀμὴ καὶ αὐτὴ ἡ γνώμη δεῖ ἀληθὴ εἶναι
διὰ τὰς εἰρημνίας αἰτίας. λέγω διὰ τὴν πολυκαρλίαν, καὶ τὴν
παραλλαγιὰν τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός. καὶ αὐτὰ κατὰ καὶ νὰ ἔρχετο

15 ἄλλαις πολλαῖς φοραῖς ἡ κυρία Μαρτίε ἡμέρα Παρασκευῆ,
καὶ ἀκολούθως ἡ κείνη, Κυριακή. ἀλλ' ὅμως ἡ πολυκαρλία τὰ
ἐμποδίζει ὡς εἶπομεν. ὅτι εἰάν δεῖ ἐμποδίζει ἡ πολυκαρλία,
ἠθέλαμεν εὖρη καὶ ἄλλην γνώμην καλλήτερον ἀπ' αὐτῆς. παρὶς νὰ ἔ-
καμαν εἰς τὴν Παράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι διακοσίους δεκαεννέα

20 χεῖνες. καὶ τότε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ διακοσιοῦ εἴκοσι χεῖνες
νὰ ἐπαρέβησαν τὴν ἐν πλὴν πύλιν, καὶ νὰ ἐδιάχθησαν ἀ-
πὸ τὴν παράδεισον. ἐπειδὴ τότε ἐσωπρεξάν κοντὰ εἰς τὰς
ἡμέρας τοῦ μηνός καὶ τῆς ἐβδομάδος, ἀντάμα καὶ ἡ ποσότης
τῶν κύκλων Ἡλίου, καὶ τῶν κύκλων καὶ ἡμερῶν τῆς Σελήνης.

25 ἐπειδὴ καὶ ὁκτάκις τὰ κή γίνονται σ δ'. εἰπίεις τὰ πέν-
τε. καὶ μέσσω εἰς τὰ σ ι δ', κύκλοι κυρία. καὶ πάλιν ἐνδεκάκις
τὰ ι δ', γίνονται σ δ'. Ἐλλο καὶ δεκα τῶν δ' ἡμερῶν, γίνονται

Βδ

σ ι δ'.

σι θ'. ὡς καθὼς ἐσιώτρεζαν καὶ εἰς τὸ καιρὸν τῶ πάθους
 τοῦ Χειρῶ· καὶ ἦσαν καὶ τότε Ἡλίας μὲν κύκλοι κα'. Σελή-
 νης ὅ κύκλοι δέκα· καὶ ἦτον ἡ Σελήνη πανσέληνος ἡμερῶν ἰδ'
 κατὰ τὴ κα' Μαρτίης, ἡμέρα παρασκώῃ τῆς ἐβδομά-
 δος, ὡς καθὼς ἀγρέθησαν καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χειρῶ. 5
 ἀλλὰ διὰ τὴ πολυκαρίαν ὡς εἶπομεν ἡ τοιαύτα εἰς ἐμποδί(ζον)
 γνώμης. Ἀ μὴ αὐτὴ ἠθέλων ἀρεθῆ τινὰς ὅπῃ τὰ λέγει
 πᾶς ἕκαμεν ὁ Ἀδάμ εἰς τὸν Παράδεισον εἰς ἄ μόνου χροῖνου
 σωτόν. καὶ πᾶς εἰς τὴ αὐτὴ ἡμέραν ὅπῃ ἐπλάσθη, πάλιν εἰς
 τὴ αὐτὴ ἡμέραν παρέβη τὴ ἐντολὴν τῆ Θεῶ, τε τῆ παρα- 10
 σκώῃ, λογιάζω πῶς ἀπὸ ὅλας τοὺς ἄλλας αὐτὸς μόνος ἠθε-
 λον εἰπῆ τὴ ἀλήθειαν. ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴ καὶ μόνου τὴ γνώ-
 μιν ὅλα σωτρέχεσι, καὶ ὅλα συμφωνῶσι· καὶ καμία ἐν-
 αντιλογία δεῖ ἀρίσκει· ἀμὴ ὅλα ἀρίσκονται ἀκόλυθα καὶ
 ἀρμόδια· διότι ἐκεῖ ὅπῃ ἀρίσκεται ψῆδος, καὶ ἀνοικεῖ- 15
 τῆς, ἐκεῖ ἀρίσκεται καὶ ἀντιλογία. ἀμὴ ἐκεῖ ὅπῃ δεῖ ἀ-
 ρίσκειται καμία ἀντιλογία καὶ ὅλα ἀρίσκονται σύμφωνα καὶ
 ἀκόλυθα, ἐκεῖ μόνον ἀρίσκει ἡ ἀλήθεια.

Ἀ ἡ ἀρεθῶν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὴ τὴ τελυταίαν
 γνώμιν ὅλα τὰ ἐπαπορέμενα καὶ ζητούμενα σύμφωνα καὶ 20
 ἀκόλυθα, καὶ δεῖ ἀρεθῶν καμίαν ἐναντιολογίαν, αὐτὴ μόνη
 ἀπὸ ὅλας τῆ γνώμης θέλει εἶσαι ἀληθινὴ καὶ βεβαία.

Πᾶς ἡ ἐσχάτη μόνη γνώμη ἀρίσκει ἀληθῆς.

Εὐ εἰσομεν λοιπὸν εἰς τὸ αἴτιον Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς πλεῖ-
 ἄγιαν μας Εὐκκλησίαν, καὶ κοινὰ εἰς ὅλας τὰς πηγὰς ὅ- 25
 μολογέμενον, πᾶς ὁ Κύριός μας ὁ πῶταν ἐς αὐρώθη, ἦτον
 ἡμέρα Παρασκώῃ καὶ ἦτον καὶ Μαρτίης, καὶ ὁπῶταν ἀ-

1 ἄνη, ἣ ποὺ ἡμέρα Κυριακή, ἦν πρώτη τῆς ἑβδομάδος,
 καὶ καὶ Μαρτίη. Δείκοντες δὲ καὶ εἰς τὸ ἕκτα μῆσον τῆς
 Ἀγίας γραφῆς, πῶς ὁ Ἀδάμ ἐπλάσθη ἡμέρα Παρασκευῆ
 καὶ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος. αὐτὰ εἶναι τὰ τῆς Ἀγίας γραφῆς
 5 παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα. ὁποῦ τῶτα λοιπὸν τὰ ὁμολογού-
 μενα, ἃς ἔξετίσωμεν νὰ ὄρωμεν καὶ τὰ ἀμφιβαλλόμενα.
 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁμολογουμένως ὁ Κύριός μας εἰς ἡμέραν Πα-
 ρασκευῆν, καὶ καὶ Μαρτίου ἐσανεώθη, καὶ ἑσπέρι-
 10 σιν καὶ τὸν ἀκέσιον θάνατον τῷ Ἀδάμ· καὶ εἰς ἡμέραν
 πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ καὶ Μαρτίη, τειήμερος ἐκ-
 νεραν ἀνέστη σὺναναστήσας ἑαυτὰ τὸν Ἀδάμ, καὶ ἐπὶ τὸ
 ἀρχαῖον ἀπεκατέστησε τὸ πέπλωκόντα, καὶ ἔκωδόντα τοῦ
 Παραδείσου, ὁ βλιότερος καὶ νέος Ἀδάμ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ
 15 πρῶτον· Φανερὸν εἶναι πᾶς διὰ τῆτο παρτετηρημένως εἰς
 ταύτας τὰς ἡμέρας τῶ μιλῶς καὶ τῆς ἑβδομάδος ἑσπέρι-
 τὰ φεικτὰ καὶ σωθήρα πᾶδη, καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη διὰ
 τὸν ἀνθρώπον ὁ Κύριος ἡ μῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα ἀγιάσῃ με-
 20 τὰ τοιαύτην τῶ οἰκονομίαν καὶ τὰς τοιαύτας ἡμέρας καὶ ὥρας
 τῶ μιλῶς καὶ τῆς ἑβδομάδος, ὡσαν ὅπως εἰς αὐτὰς ἐγένετο
 καὶ ἡ παράβασις καὶ ἡ ἔξοσι καὶ τὰς ἐμίανεν, ὡσαν πᾶς
 καὶ τὰ ἄλλα φσιχεῖα τῶ Κόσμου τὰ ἐμίανεν ἡ παράβασις,
 » ἵνα τὰ πάντα ἀγιάσῃ· Διὰ τὸ πῶτο τῆ ματαιότητι ἡ Ρῶ, ἡ. 20
 » κτίσις ἑσπτάζη, οὐχ ἐκῶσα, ἀλλὰ διὰ τὸ ἑσπτάζαν-
 25 τα ἐπ' ἐλπίδι· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τὴν ἀκέσιον ταύ-
 την φθορὰν συσενάζει, καὶ σιωθίνει ἄχρι τῶ νῦν· ἑπει-
 δὴ ποιήματα τῆ εἶναι ὡσαν καὶ τὰ ἄλλα καὶ οἱ αἰῶνες, καὶ

οὐ χρονοί, καὶ οἱ μῆνες, καὶ ἑβδομάδες, καὶ ἡμέραι, καὶ ὥραι,
καὶ ἔπρεπε νὰ ἀγιάσῃ τὰ πάντα· καθὼς καὶ τὰ ἠγίασε μὲ
τὸ σῶσαρ κόν τῃ οἰκονομίᾳ. καὶ τοῦτο τὸ βεβαιώνει καὶ μονα-

Ιω. ιβ'. 28 χός τε εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ἱερῆ Εὐαγγελίου· ποτε μὲν, Νεῦ
» ἡ ψυχὴ μου λέγει τεταράκη, καὶ τί εἶπω, Πάτερ σάσον με 5
» ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ ἠλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

Ἀκέφης πάς ὥραν λέγει, καὶ κερὸν διωρισμὸν· καὶ ὡσαύτ' εἰπὴ
κανεῖς τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς μηνός καὶ τῆς ἑβδομάδος, ὅμῃ καὶ
τοῦ ἔαρος, καὶ τῆς ἰσημερίας, καὶ τοῦ ἰομικροῦ Φάσκα, καὶ

Ιω. ιβ'. 31 τῆς πανσελήνης. Καὶ κατωτέρω· Νεῦ κείπεις ἐπὶ τοῦ Κό- 10

» σμου πύτης· νεῦ ὁ ἀρχὸν τοῦ Κόσμου πύτης ἐκ βληθήσει

» ἔξω. Πάλιν καὶ ἐδὼ νεῦ λέγει, καὶ χρόνον διωρισμὸν

» σημαίνει ὡς εἶπομεν, ὡς προωρισμὸν καὶ παρατετηρη-

» μὸν διὰ τὸ πάθος. Καὶ διατῆτο ἄλλην φορὰν ὅπου ἠδελαν

» νὰ τὸν πάσσει οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸ θανατώσσει, αὐτὸς ἐφώλιον 15

Λόκ. δ'. ἀπὸ τὸ μέσοντες· Αὐτὸς δὲ λέγει διελθὼν Δεξιὰ μέσσω αὐτῷ

30. ἐπορεύετο· μὲ τὸ νὰ μὲν ἦτον ἀκόμη καιρὸς καὶ ἡμέρα καὶ

Ιω. η'. 20 ὥρα τοῦ πάθους· Οὕτω γὰρ ἐληλύθει λέγει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

ἡ προωρισμὸν δηλονότι Δεξιὰ τὸ πάθος· ἀμὴ ὅταν ἐφθα-

» σεν ἡ ὥρισμα ἐκείνη ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς πάθους του· ὡς καθὼς 20

Γω. ιζ'. 1 τὸ οὐλεῖ καὶ μοναχὸς τῆς λέγωντας· Πάτερ ἐλήλυθεν ἡ

» ὥρα δέξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· τότε

» μὲ πολλὴν δόξαν καὶ προθυμίαν ἀπὸ λόγου τοῦ ἀφίνει τὴν

» Γαλιλαίαν, καὶ ἔρχεται εἰς Ἱερουσόλυμα διὰ τὸ πάθος καὶ

Μάρ. ι. 33 μόνον, καθὼς τὸ οὐλεῖ καὶ μοναχὸς τῆς· Ὅτι ἰδὲ ἀναβαίνοντι 25

Λόκ. ιη'. 31 εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσει πῶς

» ὡς χειροῦσι, καὶ πῶς γραμματοῦσι, καὶ κατακλινοῦσιν αὐτὸν

θανάτω· καὶ τὰ ἔξῃς· καὶ ὅλα τὰ ὑπομένει θεληματικός
 τις· καὶ δεῦν κάμνει κανένα τρόπον νὰ τὸν ἀφήσωμι· ἢ νὰ θε-
 λήσῃ αὐτὸς διὰ λόγου τις νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ μέσον τῆς ὡ-
 σαὺ καὶ ἄλλαις φοραῖς· διὰ νὰ μὲν τοῦ φύγῃ ὁ ἀρμόδιος καὶ
 5 πρῶτος μέρους τοῦ πάθους καὶ εἰς· Διὰ τοῦτο καὶ ἔλεγε
 » πρῶτος μέρους· Πάτερ εἰς διωγμὸν παρελθέτω τὸ ποτή- Ματθ.
 » ριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἔξῆς πᾶς ἦτον ἀδελφάτου ἀπο- κτ'. 39.
 » κείνου; πλὴν ἔχῳς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ· δείχνοντας μὲ
 » τοῦτον τὸν λόγον τὰς δύο αὐτῶν θελήσεις θεότητός τε καὶ ἀν-
 10 θεωπότητος· Καὶ πάλιν καὶ παρελθὼν φησὶ μικρὸν, ἔ- Μαρκ. 14.
 » πεισεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσήυχετο, ἵνα εἰς διωγμὸν ἔξῃ πα- 35. καὶ
 » ρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγον, Ἀββὰ ὁ Πατήρ· πάντα Λευκ. κβ'.
 » διωγμά σοι, παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' 42.
 » ἔτι ἐγὼ θέλω· ἀλλὰ τί σύ· ἰξῶροντας πᾶς δεῦν ἡθελεν
 15 ὁ ἐπουραῖός τε Πατήρ, νὰ μὲν πῆ τὸ τοῦτον ποτήριον τοῦ
 » φαιρικοῦ θανάτου· καὶ παρακάτω· Καθάρθετε τὸ λοιπὸν Ματθ.
 » καὶ ἀναπαύεσθε· Ἀπέχει ἡ ἴδου ἡ ὥρα· καὶ ἄρα τῆτο κτ'. 42.
 » δεῦν ἡθελε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀμὴ ἀνάμνη· καὶ 45.
 » τῆς φονεύτας ἐκεῖ νὰ τὸν ὄρην, διὰ νὰ μὲν τοῦ φύγῃ ὁ τοῦτος
 20 τοῦ πάθους καὶ εἰς· καὶ πάλιν, Ὅτι ἡμεῖς μετ' αὐτῶ ἐν τῶ ἰω' 13'. 16.
 » κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρησεν αὐτῆς ἐν τῶ ὀνόματί σου· νῦν δὲ πρὸς σὲ
 » ἔρχομαι· πῶς ἐστὶν ἐκασίως, πᾶρα ὅπως ἔφθασεν ὁ πρῶτος
 » σμῆρος τοῦ πάθους καὶ εἰς τὸν Ματθαῖον· Πάτερ μετ' Ματ. κτ'.
 » λέγει· εἰς διωγμὸν τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν διὰ ἐμῶ 42.
 25 ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γοηθήτω τὸ θέλημά σου· ἔξῆς πᾶς ἦτον ἀδελφάτου
 » νὰ μὲν πῆ τὸ τοῦτον ποτήριον τοῦ θανά-
 » τος, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν ὡς πρῶτος μέρους, καὶ
 ἀπο-

ἀποφασισμὸν πρὸς καταβολῆς κόσμου. Ἀπὸ τὰ ὅποια τού-
 τα καὶ ἄλλα παρόμοια ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι φανερόν·
 πᾶς ὅχι ὅποταν ἠδέλησαν ἢ ἐδωμήθησαν οἱ Ἑβραῖοι ἐκράτη-
 σαν ἢ Χειρὸν νὰ ἢ γαυρώσουν. Ἀμὴ ὅταν αὐτὸς ἠδέλησε
 ὥρας τῆς τότε μόνον παρεδύθη, καὶ ἐγαυρώθη καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, 5
 πᾶς κατὰ τὴ διωρισμὸν ἑκ τῆς Θεῆας προνοίας καὶ ἡμέραν
 τῆς ἀνα- καὶ ὥραν καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἔπρεπε νὰ σωτηρέξουν διὰ τὸ Πά-
 γασσεως. δος· ὅπου ἔπρεπε νὰ ἦτον καθὼς καὶ ἦτον, καὶ πανσέλλευος
 καὶ ἰσημερία· τούτο διὰ τὸ νομικὸν Φάσκα· ὡσὰν ὅπου ἦτον
 τύπος καὶ προμήνυμα τοῦ ἡμετέρου ἀγίου Πάχα, καὶ τῆς ποι- 10
 αῦτης λογικῆς Δυσίας τοῦ ἀμὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔπρεπε νὰ συν-
 δρῆται καὶ νὰ σωέλθῃ καὶ αὐτὸ τὸ τυπικὸν καὶ σκιαδὲς μετὰ
 προτυπούμενον Πάχα καὶ ἢ ἀλήθειαν, διὰ νὰ παύσῃ τῆ
 λοιποῦ νὰ μετὰ ἐνεργῆται πλέον, τῆς χάριτος ἐλθόνσης,
 κατὰ τὸν Ἀσματογράφον. κοντὰ εἰς αὐτὰ, νὰ εἶναι καὶ ἡμέρα 15
 ἑκτῆ τῆς ἐβδομάδος· καὶ κατὰ Μαρτίαν· τούτο διὰ τὴν ἀδρά-
 βαν τοῦ Ἀδάμ· ὡσὰν ὅπου δηλονότι τότε παρέβη ἢ ἐν-
 τολευὸ ὁ Ἀδάμ· ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐκείνου Παράβασιν καὶ σω-
 πηρίαν ἐγαυρώθη καὶ ἀπέθανε ὁ νέος Ἀδάμ· καὶ ἔπρεπε
 νὰ ἀγίασῃ κοντὰ εἰς ἐκεῖνον, καὶ ἢ ὥραν καὶ ἡμέραν τῆς πα- 20
 γαβάσεως τοῦ μετὰ καὶ τῆς ἐβδομάδος. Ἀντάμα καὶ τὸν
 αὐτὸν μετὰ, καὶ ἢ αὐτὴν ἐβδομάδα εἰς τὰ ὅποια ἐγένετο
 ἡπαράβασις· ἀνέστη μετὰ ταῦτα τετάρτη εἰς ἡμέραν προ-
 πτω τῆς ἐβδομάδος, καὶ κατὰ Μαρτίαν, τούτο διὰ τὴν ἔκθεσιν
 καὶ ἐκπίωσιν τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου, ἵνα πάλιν εἰς 25
 τὸν Παράδεισον αὐτὸν εἰσαγάγῃ ὁ δευτερευόμενος· ὡσὰν ὅπου
 ἔπρεπε νὰ τῆ δώσῃ μετὰ τὴν ἀδράβαν καιρὸν μετανοίας ὁ

πανοικτήμων Θεός· διὰ τὰ συλλογισθῆναι βλέποντας ἢ γυ-
 μνωσίν τε καὶ ἢ ἀπάτην ὅπῃ ἔπαυσε, τὰ πρῶτος, καὶ τὰ
 ζητήσῃ συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· τὰ ἰατρύσῃ τὸ σφάλμα τῆς,
 τὰ καποικήσῃ πάλιν εἰς τὸ παράδεισον. καὶ τοῦτο τὸ μέσον τοῦ
 5 ἔδωκεν ὁ Θεός εἰς διαλείαν τεσσάρων ἡμερῶν. καὶ μύωντας ὁ Ἀ-
 δάμ εἰς τὸ κελὸν ὅπῃ τοῦ ἔφαιη, τὰ εἰς τὴν ἢ αἰτίαν εἰς τὸ γυ-
 νῆκα ὅπῃ τοῦ ἔδωκε σιώτρωτον εἰς βοήθειαν ὁ Θεός, **Δ**ιὰ
 τὰ ὄρη αὐτὸς ἀδῶος, εἰρήνωντας ἢ αἰτίαν εἰς τὸ Θεὸν ὅπῃ τοῦ
 ἔδωκε τὴν γυνῆκα· τότε μετὰ τρεῖς τῆς διαλείας ἡμέρας με-
 10 τὰ τὴν ἀπαίδρωπον καὶ ἀχαρίστον ἐκείνῳ ὁπολοῖαν τὸ ἐ-
 δίωξεν ἀπὸ τοῦ Παράδεισον ὁ Θεός, κατὰ τὸ ἀδέκατόν τε δι-
 κμοκροσίαν. ἐπειδὴ καὶ ἤκασε καὶ ἐπίτρωσε καλλήτερα τὸν
 λόγον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ὄφους, παρὰ τὸ ἐντολὴν τοῦ
 Θεοῦ· Ἐποπιδόμορος μήπως καὶ ἀπὸ τοῦ φθόνου τε ὁ Θεός
 15 δεῦν τὸν ἄφινε τὰ φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλον ἐκεῖνο τῆς γνώσεως,
 διὰ τὰ μὲν γοῆν θεός, κατὰ τὴν συμβουλίαν τοῦ πονηροῦ
 Διαβόλου. εἰς ἄλλῃν γὰρ ἡμέραν παρέβη ἢ ἐντολὴν ὁ Ἀ-
 δάμ, καὶ εἰς ἄλλῃν ἐδιώχθη, καὶ ὄχι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτῆς,
 ἵνα μὴ μισανθρωπίαν καὶ ἀδικίαν κατηγορήσωμεν τοῦ Θε-
 20 οῦτος, αὐτὸ εἶναι καὶ δεῦν τοῦ ἔδιδε διαλείαν, καὶ καρὸν μετα-
 νοίας. τότε λοιπὸν ἠθέλον ἀγιάσῃ καὶ τὴν τῆς ἐξουσίας ἡμέ-
 ραν, ἐὰν δεῦν τὴν ἠθέλον ἀγιάσῃ μετὰ τὴν ἀνάστασίν τε, ἐ-
 πειδὴ ἢ τῆς παραβάσεως ἠγίασε μετὰ τὸ τῶν ἡμερῶν τε.
 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὡς εἶπομεν καὶ ἀπεδείξαμεν, παρατετη-
 25 ρημῶς ὁ Κύριός μας ἠθέλωσε καὶ παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 ἀνόμων, καὶ ἐσαυρώθη καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡμέραν παρασκευῆν
 καὶ κατὰ τὴν **Μ**αρτίαν, κατὰ τὴν πρῶτον ἡμέραν βουλιῶν

τα καὶ κρίσιν διὰ τὴν παράβασιν τοῦ Ἀδάμ· καὶ εἰς ἡμέραν πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος καὶ κα' Μαρτίως πενήμερος ἐκ νεκρῶν ἀΐεσι, διὰ τὴν ἀνάστησιν τὴν πεπρωκότα καὶ ἔξωθεν ταῦτο τοῦ παραδείσου· φανερὸν εἶναι ἀπὸ τῶν ὑτέρων, καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς ἐνσαρκῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίας, παρὸς 5 καὶ τότε εἰς τὴν δευτέραν ὁ Ἀδάμ εἰς ἡμέραν ἑκτῆν τῆς ἑβδομάδος καὶ κα' Μαρτίως, παρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἑσπώδικος ἐγένετο θανάτου κατὰ τὴν δειὰν δόξασιν. (ἤξευρε γὰρ ὁ Θεὸς τὴν ἀμετανοσίαν ταύτην, καὶ διὰ τῆς τοῦ δόξα-

γεν. 6'. 17. οἰκτικῶς εἶπεν ἡ δ' αὖ ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτου δόξα-10 νεῖοσε.) ὁμοίως καὶ εἰς πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ κα' Μαρτίου μετὰ πρῆξις ἡμέρας τῆς παραβάσεως ἐδιώχθηκεν ἀπὸ τῆς Παραδείσου, μετὰ τὴν πρώτην ἐκείνου καὶ Κοσμογόνου χρόνον. Καὶ ἔτε ὡς περὶ, διὰ τὸ ἀνακόλουθον

Εξ. 8'. 7 ἡμερῶν καθὼς εἶπομεν· ἔτε ὡς περὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας χρό-15
 18. 29. νος Δεῖ τὸ φθόνον τοῦ Διαβόλου, καὶ διὰ τὴν ἀναξιότητα τοῦ Ἀδάμ, καὶ διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοκρίσιαν. καὶ αὐτὰ κατὰ καὶ οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης καὶ ὁ ὄριος τῶν ἡμερῶν τῆς Σελήνης τὰ μὲν ἦσαν πόσοι καὶ τότε εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Κόσμου, ἔσοι ὄριον καὶ εἰς τὴν ἐπιπέδου καιρὸν τοῦ σω-20 πέλους Πάδους, ἀλλ' ὅμως ἡ χρεῖα καὶ τὸ δύο φασήρων καὶ εἰς τὰ δύο μέρη ὄριον ἦκεν ἡ αὐτή. τοῦ μὲν Ἡλίου, ὅτι καὶ τότε εἰς τὴν δευτέραν ὄριον ἦκεν ἡ κα' Μαρτίως ἡμέρα παρασκευῆ, καὶ μετὰ πανσέλιον· ὡς καθὼς καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Πάδους· ἐκεῖ μὲν εἰς τὴν δευτέραν, κατὰ τὴν πρώτην τῆς κύκλου, 25

Εξ. 17'. Δεῖ τὴν μίαν καὶ πρώτην χρονικὴν τῶν φασήρων κυκλοφοσί-
 ων· ἐδῶ δὲ κατὰ τὸν καὶ τοῦ Ἡλίου, καὶ δέκατον τῆς

Σελή-

Σελήνης· βλέπε δὲ κατωτέρω πρὸ τοῦ ἐκτεθέντος ἄριθ-
 μῶν τῶν κύκλων· Διὰ τὴν πόσιν ὀρέθησαν, καὶ μήτε ὀρε-
 σότεροι, μήτε ὀλιγότεροι· Καὶ ὅτι πῶς ἦτον καὶ πό-
 τε εἰς τὴν ἀρχὴν ἡμέρα ἕκτη τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ Μαρτίαν,
 5 εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν παρέβη τὸ ἐντολεῖν, μετὰ τὴν πρώτην
 ἐκείνου χρόνον, ἀκυσσον· Ὁ πρῶτος ἐκεῖνος Μάρτιος διατρίβει
 μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίσεν ὁ Θεὸς ὅλα τε τὰ ποιήματα, τῶν Μαρτίων
 ὁποῖα ἢ ἑξή, ὀρέθησαν ἡμέρα δ' τῆς ἐβδομάδος κατὰ πλεῖστον ἀρχισσον
 ἀγίαν γραφίαν· μᾶς δίδει καὶ ζωοποιῶν, πῶς καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα δ'.
 10 τῆ τε ἡμέρα εἰς πλεῖστον ἐνοεῖται πῶς ἀρχισσον, ὀρέθη-
 κεν ἡμέρα δ', ἀλλὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγία· ὡσαν ὅπως
 ἢ τετραὶ εἶναι ἀριθμὸς φοιχαιώδης· καὶ ὡσεὶ τὸ δεκαδικὸν
 ἀριθμὸν· διότι εἴα καὶ δύο καὶ τέταρτα καὶ τέσσαρα σιωπηδέ-
 μβρα δέκα ποιῶσι· διὰ τὸ καὶ τέσσαρα τὰ φοιχαιὰ τοῦ ἀ-
 15 ὀρητῶν ἅπασιν Κόσμου ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸ μυστήριον τῆς τε-
 τράδος· ἕξ ὧν ἅλλα πάντα γίνεσιν σιωπηδερμῶν ἁλλήλοισιν· ὅσα ἔσονται
 πλεῖστον γινώσκοντες, τὸ ὕδωρ, τὸν ἀέρα τε καὶ τὸ πῦρ· ἕξ ὧν καὶ τὸ
 σῶμα συνέστηκε τοῦ ἀνθρώπου· ὁμοίως καὶ ὁ τῆς ψυχῆς ἐκ δ'
 νοητῶν φοιχαιῶν συνέστηκε κόσμος, ὅπως αἰεὶ εἶπεν αἱ δ' γενικαὶ ἀρε-
 20 τῶν· φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη· καὶ τὴν νέαν δὲ
 χάριν τέσσαρα διδάσκουσιν Εὐαγγέλια· καὶ δ', διὰ τῶν τε τὰ μέ-
 ρη τοῦ κόσμου· Ἀνατολή, Δύσις· Ἀρκτικός καὶ Μεσημβρεία·
 καὶ ἄλλα πολλὰ ὀρέσκοντες εἰς τὴν πλεῖστον τῆς τετραδικῆς ἀριθμῶν.
 ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴν πλεῖστον τετράδα ἐνοεῖται ἡ πρώτη ἀρχὴ
 25 καὶ τὸ κεφάλαιον πάντων· ἦσαν Τριάς καὶ μονάς· ἡ μὲν τετράς
 διὰ τὰς ἑποστάσεις, ἡ δὲ μονάς διὰ τὴν φύσιν· δέξαντας
 καὶ φανερώσιν μὲν πλεῖστον ποιῶντων ἀρχὴν ἢ ἐνοπέστατος Σοφίας

τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πῶς ὁ ἐν τριᾷδι ὑμνήματος εἶας καὶ
 μόνος τῆ φύσεως θεός, εἶναι ἀρχὴ ποιητικὴ, καὶ θεουργικὴ, καὶ
 σωτικὴ πάντων τῶν ὄντων. καὶ πῶς ἡ δ' ἡμέρα εἶναι τὸ μεσαί-
 τατον, καὶ συνεκτικώτατον καὶ σωτικώτατον τῆς Ἑβδομάδος
 20. 19 ἐκείνης τῆς πρώτης καὶ κοσμογόνου. Διὰ τῆ ὁποῖαν αἰτίαν 5
 μάλιστα καὶ ὁ παρῶν βίος ἐβδοματικὸς λέγεται αἰὼν, συσκευό-
 μμος πρὸς τὸ μέλλοντα ὄρατον καὶ ἀδιάδοχον ἐκείνον αἰῶνα,
 ὡς διὰ τῆς ἐβδοματικῆς τῆς ἡμερῶν κυκλοφορίας σωσιζάμενος
 τε καὶ τελειόμενος, ὡς ἐλέγετο καὶ ἀνωτέρω. Ἐπειδὴ καὶ ὁ
 μέλλον ἐκείνος αἰὼν, ὄρατος καὶ μόνος καλεῖται· ὡσαν ὅπου 10
 εἶναι μία ἡμέρα ἀνεσπερὸς τε, καὶ ἀδιάδοχος, κατὰ τὸ Σο-
 » λομόντιον ἐκείνο ῥητὸν, Δὸς μερίδα τοῖς ἐπὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ὀκ-
 ἡλιος δια- τῶ· διὰ πᾶν ὁποῖαν αἰτίαν καὶ ὁ τῆς ἡμερῶν καὶ τοῦ παρόντος χρο-
 τὶ δ' ἡμέ- νικου αἰῶνος ποιητῆς Ἡλίου κατὰ τῆ δ' ἡμέραν τὸ μεσαίτατον
 ρα ἐγένετο τῆς Ἑβδομάδος ἐκτίθη· καὶ κατὰ τῆς ἰε', τὸ μεσαίτατον τοῦ 15
 καὶ πᾶν δ' πρώτου μῆνός· καὶ ἐν ἰσημερίᾳ, ὁ ποιητῆς τῆς ἰσημερίας·
 κλήρωται καὶ πᾶν δ' σφῆραν κεκλήρωται, τὸ μεταξὺ τῶν ἐπὶ αὐτῆς πλα-
 σφῆραν, νητῶν. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πρώτος μῆνας ὁ κοσμογόνος ἐκείνος
 α. μάρτι. Μάρτιος, ὡσαν ὅπου ἀρχήσεν ὡς εἶπομεν ἀπὸ τετάρτῃ
 ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος· δὲν φέρει μῆτε τῆ καὶ Μαρτίου ἡμέραν 20
 ἐκτῆ τῆς Ἑβδομάδος εἰς τῆ ὁποῖαν ἐσαυρώθη ὁ Κύριος, ἀλλὰ
 πέμπτῃ· μῆτε τῆ καὶ Μαρτίου πρώτῃ ἡμέραν τῆς Ἑβδο-
 μάδος εἰς τῆ ὁποῖαν ἀέση, ἀλλ' ἐβδόμῃ ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος.
 Ἀ μὴ αὐτὸν ἀφήσης πὸν πρώτον ἐκείνον Μάρτιον, καὶ ἐρχομαί
 εἰς τῆ ἄλλον Μάρτιον τοῦ ἐξῆς χρόνου, θέλεις διῆ ὅλα σύμ- 25
 Δό τερος φωνα καὶ ἀκόλυθα· διότι ἐκείνος ὁ δεύτερος Μάρτιος, ὡσαν ὅπου
 Μάρτιος, ἀρχῆ ἀπὸ ἑ ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος, διὰ πᾶν περιπέδυσαν
 ἡμέραν

ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἑβδόμαδος τὸ ὅλον χρόνον, ἔχει λοιπὸν καὶ
 καὶ Μαρτίαν ἐκτείνῃ ἡμέραν τῆς ἑβδόμαδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐ-
 φαυράθη ὁ Κύριος· καὶ τὴν κέ ἡμέραν πρώτην τῆς ἑβδόμαδος,
 εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέστη· καὶ ἔτι μετὰ χρόνον ἕνα ὅλα ἔρχου) σύμ-
 5 φωνα καὶ ἀκόλουθα τὰ πρῶτα τοῦ πρώτου Ἀδάμ, καὶ τὰ
 δεύτερα τοῦ δεύτερου· ἐπεὶ δὲ διὰ τὸν πρῶτον ὁ δεύτερος.
 Καὶ ὅτι πᾶς ἕκαμαν πολὺν καιρὸν οἱ πρῶτοπλαστοὶ μέσα εἰς
 τὸν αἰῶνα πρὸ τῆς παραβάσεως· καὶ καθὼς ὁ λόγος
 ἀπέδειξεν ἐκ τῶν ὑτέρων, χρόνον ἕνα σαφῶς· τὸ μαθηματικόν
 10 καὶ ἀπὸ ἄλλαις μαρτυρίαις τῆς ἀγίας γραφῆς· ὡσαύτως ἐκ ὅπου
 » λέγει εἰς τὸ β' κεφάλαιον τῆς Γενέσεως· ὃ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ γεν. β'. 5
 » τὴν γῆν· καὶ αἴθρως ὄδκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτῆν· πηγὴ δὲ ἀνέ-
 » βαιεν ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρῶσωπον τῆς γῆς·
 ἐδὼ βλέπετε πᾶς τὰ τοιαῦτα ῥήματα, τὸ αἴθρως ὄδκ ἦν
 15 ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· καὶ τὸ, πηγὴ δὲ ἀνέβαιεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐ-
 πότιζε πᾶν τὸ πρῶσωπον τῆς γῆς, δεῦν ἤδελον τὰ ἀναφέρει
 ἡ ἀγία Γραφή ποτὲ, διὰ μίαν ἑβδομάδα, καὶ δύο καὶ πρῆς,
 ἀμὴ διὰ πολλῶν ἑβδομάδων καὶ μεῶν, ὅπου δεῦν ἦσαν αἴ-
 θρωςοὶ νὰ δουλεύουσι τὴν γῆν πρὸ τῆς παραβάσεως· ἐπεὶ δὲ
 20 μετὰ τὴν παράβασιν ἐματαικάσθη ὁ αἴθρωςος νὰ δουλεύῃ,
 καὶ νὰ ἐργάζῃ πῶς γῆν· διὰ νὰ κοπάσῃ καὶ νὰ πρέφεται τοῦ
 λοιποῦ μετὰ τὸν κόπον τῆς· καὶ μάλιστα τὸ, πηγὴ δὲ ἀνέβαινε
 καὶ ἐπότιζε, φαίνεται πᾶς ἔχει μίαν φωνήν, ἀμὴ πολλῶν φωνῶν
 αἰέβαιεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρῶσωπον τῆς
 25 γῆς· ὅσαις φωνῶν δηλονότι ἀπὸ τῆς ἡλίου ἐκκράνεται, καὶ ἐχρημά-
 ζετο ποπισμὸν, διὰ νὰ πρέφῃ τὰ γεννημὰτά της εἰς ἀνατρο-
 φὴν τῶν ζώων· Καὶ παρακάτω εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον·

» Καὶ ἦσαν λέγει οἱ δύο γυμνοί, ὁ, τε Ἀδάμ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ
 » καὶ οὐκ ἠχμύοντο· ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονημώτατος πάντων τῶν
 » θηρίων τῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· βλέψας καὶ
 εἶδὼ· καὶ ἦσαν λέγει οἱ δύο γυμνοί καὶ οὐκ ἠχμύοντο, δηλα-
 δὴ πρὸ τῆς παραβάσεως· τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ἀλάττωσιν καὶ 5
 χρόνον δηλῶσιν, ὅπως ἐπερνεύσαν ζωὴν μακαρίαν εἰς τὸ πα-
 ράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο καὶ παρατατικῶς
 τὰ ποιαῦτα χρονικὰ προφρονητικὰ ῥήματα, διὰ τὴν φανερώ-
 σουν παράτασιν καὶ μάκρως τοῦ χρόνου, καὶ πολυκαρίαν ὡς
 εἶπομεν. Καὶ ἀπὸ λόγου τῆς κανεὶς ἡμπορεῖ νὰ τὸ κείνη· 10
 πῶς κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, μὴτε ὁ πονηρὸς Διάβολος ἀποτόλ-
 μα ποτὲ πόσον γλήγορα νὰ ἔλθῃ νὰ τοὺς συμβουλεύσῃ νὰ
 παραβαίησιν πῶς ἐν πολλῷ τοῦ Θεοῦ, πειχθὼς νὰ δοκιμάσοιμι
 χορταστικὰ πῶς νοσημάδα τῶ ἄλλων τῶ παραδείσου καρπῶν,
 καὶ τερπνῶν· καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἔλθω καὶ εἰς ἐπιθυμίαν 15
 ἐκείνης τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, νὰ σέξωμι πῶς συμβεβη-
 τες· μὴτε ὁ Θεὸς ἤθελε συγχωρήσῃ ποτὲ τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἀ-
 πατήσῃ τοὺς πρωτοπλάστους πόσον γλήγορα, πειχθὼς νὰ δο-
 κιμάσοιμι τὰ κάλλη τοῦ παραδείσου, νὰ τὰ συνηθίσω καὶ νὰ
 τὰ μάθω καλά, διὰ νὰ γνωρίσω μετὰ ταῦτα τὴν λογῆς ἀγαθὰ 20
 ἐστέρηθησαν διὰ τὴν παράβασιν· καὶ ἀλλοίως ἀκόμι τῶ κακῶ ἤθελε
 κάμη τὴν παράδεισον ὁ Θεός, αἰσίως καὶ κίμωνωντας τὸν αἴ-
 θρωπον, ἤθελε τὴν ἀφήσῃ νὰ ξεπέσῃ πόσον γλήγορα, πειχθὼς νὰ
 κάμη ἐκεῖ, καὶ πόσον μακρὸν, εἰς ὅσον ἤθελε ἀπολαύσῃ τὰ
 κάλλη τῶ παραδείσου. Ἀπ' αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια φαίνε) 25
 πῶς νὰ ἔκαμαν ἰκανὸν καιρὸν εἰς τὸν παράδεισον οἱ πρωτό-
 πλαστοί, καὶ χρόνον εὐαίσωτον, καθὼς ὁ λόγος ἀπέδειξε.

Ερώτησις, Ε΄.

Εἰς ποίαν ὥραν τῆς ἕκτης ἡμέρας ἐκείνης παρέβη

τιὴν ἐν πολλῷ ὁ Ἀδάμ,

Ἀπόκρισις.

5 **Π**αρέβη δὲ τιὴν ἐν πολλῷ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ κατὰ τιὴν
 ἕκτην ὥραν τῆς ἕκτης ἡμέρας ἐκείνης· ἐπεφθὴ καὶ ὁ κύρι-
 ὁσ μας εἰς τιὴν αὐτιὴν ἕκτην ὥραν τῆς αὐτῆς ἕκτης ἡμέρας ἀ-
 πλωσῆ τὰς χεῖρας τὰς ἐπάνω εἰς τὸ Σταυρὸν, καὶ ἐσαυρώθη διὰ
 10 τιὴν παράβασιν τοῦ Ἀδάμ· καθὼς τὸ λογιᾶζει ὁρῶν καὶ ἡ
 ἀγίασμας Ἐκκλησία, καὶ τὸ ψάλλει κατὰ τὸ ἀκολουθίαν τῆς
 » ἕκτης ὥρας, λέγουσα· Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τὴ καὶ ὥρᾳ τὰς σταυ-
 » ρῶν παροηλώσας τιὴν ἐν τὰς παραδείσῳ πολμηθῆσαν τὰς
 » Ἀδάμ ἀμαρτίαν· ἐπεὶδὴ καὶ ὅλα παρατετηρημένως ἀνεφίκα-
 29. 24.

15 ρῶ ἐλέγετο· Ὁ πῦρ τοῦ Θεοῦ ἐνέργεια καὶ οἰκονομία, ἐκεῖ
 ἐδὲν μᾶλλον, ἐδὲν ἀπὸ λόγου· ἄλλα πάντα κατὰ λόγον καὶ
 ἡδὲρ λόγον ἐνεργοῦνται καὶ γίνονται, εἰ καὶ τὰ πλείω τὸ
 αἰθρηπίνου ἡδὲρ βέβηκε γινῶσιν.

Ερώτησις, ς΄.

20 Διατὶ πρῆξις ἡμέρας ἕκαμην εἰς τὸ παράδεισον ὁ Ἀδάμ με-
 τὰ τιὴν παράβασιν καθὼς εἴπαμεν, καὶ ὅχι περὶ
 ὁσότεραις ἢ ὀλιγώτεραις,

Ἀπόκρισις.

25 **Τ**ὸ μὲν πῶς νὰ ἕκαμην ὕστερον πρῆξις ἡμέρας καθὼς
 εἴπαμεν εἰς τὸν παράδεισον ὁ Ἀδάμ τὸ φοχαζόμεσθαι
 κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ δὲ τὴν τιὴν περὶ ἡμέρᾳ τοῦ Κυ-
 30 εἰς· Εἰς τὴν ὁποίαις πρῆξις ἡμέρας τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς δια-
 31

Ερ. δ΄.

28. 23.

Ερ. ιγ΄.

εἶαν, ἢ ἀέσιν ἢ καρὸν μετανοίας καδῶς ἐλέγανθι, διὰ
 νὰ βλέπη πλὴν γόμφωσίν του, ἢ τὸ ἀρχιπέλι ἢ καταδικίει
 ὁποδ ἔπαθε παραβάνωντας πλὴν ἐπιπλὴν τοῦ Θεῶ νὰ ἔλ-
 δη εἰς αἰῶσιν τοῦ οἰκείου σφάλματος· καὶ νὰ ζητήσῃ συλ-
 χώρησιν ἀπὸ τὸ Θεόν· ἢ τοῦτο Δεῖ πλὴν ἡμέλῃ ἢ τελφό- 5
 τητα τοῦ τριανδικῶ ἀειθμῶ· ἢ πρὸς μετάνοιαν ἰκανότητα τῶ
 πεινήμερῃ καροῦ καὶ χρόνῃ· τὸ ὁποῖον καὶ αἱ ἀνθρώποι τὸ συ-
 νηδίζουσι νὰ δίδουσι πεινήμερον καρὸν εἰς μετάνοιαν τῶ πα-
 ραβανόντων· ἢ διὰ τοῦτο ὄχι μίαν ἡμέραν ἢ δύο, ἀλλὰ πρῆξι
 ἡμέρας οἰκονομικῶς ἔκαμεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς 10
 τὸν ἄδελφον, καὶ διὰ πλὴν ἰκανότητα τοῦ ἐν ἄδῃ κηρύγματος,
 ἵνα καὶ κεί σῶσῃ τὰς πηδύσαντας κατὰ τὸ μέλαν ἐν Θεολογίᾳ
 εἰς τὸ ἄγιον Γρηγόριον· ἢ ἵνα θεραπεύσῃ ἢ πλὴν πεινήμερον ἀνωμοσύ-
 νην ἢ ἀπανθρωπίαν τοῦ πρωτοπλάστῃ· διὰ τοῦτο ἰξόβρωτας ὁ 15
 Θεὸς πλὴν ποιῶντι ἀχαιρίστον δότολογίαν τοῦ Ἀδάμ, πῶς
 ἐκείνη μάλιτα εἶχε νὰ τὸν καταδικάσῃ, καὶ νὰ τὸν διώξῃ
 λοιπὸν δὲ τὸ παράδεισον ἤλθε τὸ πείπῃ ἡμέραν τὸ δηλι-
 νὸν εἰς αὐτὸ, καὶ κάμνοντας δικαιοκροσίαν κατὰ πλὴν ἐκείνῃ
 δότολογίαν, τὸ ἐδίωξεν δὲ τὸ μακαρίαν ἐκείνῃ ζωῇ, ἢ
 πρὸς πλὴν τοῦ παραδείσου· καὶ δὲν τὸν ἄφικε νὰ κάμη ἐκεί 20
 περσιόστερον, ἢ διὰ τὸ ἀπανθρωπίαν καὶ ἀχαιρίτιαν του, ἢ
 διὰ πλὴν ἐδικίει τῆς αἰείμαστον Φιλανθρώπιαν καὶ ἀγαθότητα
 Γεν. γ'. 22 καὶ δικαιοκροσίαν· ἵνα μὴ τύχη λέγει ἢ ἡ ἀγία Γραφή, καὶ
 φάγη δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἢ ζήσεται εἰς τὸ αἶδιον· καὶ
 μένη ἀθάνατον τὸ κακὸν καδῶς τὸ ἔπαθεν αὐτὸς ὁ Διάβολος, 25
 ἢ ἔμψεν μετὰ τὸν ξεπεσομόντι εἰς τὸ κακίαν ἀμετακίνητος·
 Καὶ ἀπὸ τὸ τὸ καλωσμίει τὸ ἔμψεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἀδάμ καὶ

ποδ γίνεσθε, διὰ τὰ ἄρρω πάλιν ἀνάκλησιν ἢ σωτηρίαν
 μετὼ μετανοίαν· ὡσαύτο ποδ δὲν ἐπαρέβη ἢ ἐν πολλῷ ποδ
 Θεῷ ὁ Ἀδάμ ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον, ἢ ὅλων ἀπὸ προαίρεσιν ἢ
 ἀφορμῶν ἐδικιῶ πυ, ὡσαύτὸ ἔκαρδν ὁ διάβολος· ἄλλὰ μᾶ-
 5 λλον ἢ πρῶτον δὲ σιωεργίαν ἢ ἀπάτην ποδ διαβόλου.

Ἐρώτησις ζ'.

Πόσον καιρὸν ἐκράτησεν ἡ ἰσημερία εἰς τὸ δεχθῆναι,

Ἀπόκρισις.

10 **Ε** Μάδομν δὲ τὰ ἀπερασμάζα ζητήματα, ἢ τὸ μῆ-
 να τῆς κοσμογονίας τὸ πρῶτον, πῶς ἦτον ὁ Μάρτιος·
 καὶ τὴν ἡμέραν ποδ μινῶς, εἰς πῶν ὁποῖαν ἀρχισεν ὁ Θεὸς τὰ
 κάμη τὰ ποιήματά τε, πῶς ἦτον ἡ β' Μαρτίη· ἀπὸ πῶν
 ὁποῖαν ἤρκαμν ἀκολύθως ἢ ἔκτεν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐ-
 πλάσθη ὁ ἀνθρώπος, πῶς ἦτον ἡ ζ' Μαρτίη· Ἀκόμ ἐ-
 15 μάδομν ἢ πόσον καιρὸν ἔκαμν εἰς τὸ παράδεισον ὁ Ἀδάμ
 πρὸ τῆς παραβάσεως· ἤνοιεν χρόνον ἕνα σωτόν· καὶ πῶς
 εἰς τὴν ἔκτεν ἡμέραν ἢ ὄραν ἢ κγ' Μαρτίη, παρέβη ἢ
 ἐν πολλῷ ποδ Θεῷ· ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐδιάχθηκν ἀπὸ τῆ
 παραδείσον, ἐν ἡμέρα τετάρτῃ τῆς ἐβδομάδος, καὶ κέ
 20 Μαρτίη, εἰς τὴν ὁποῖαν ἢ ἡμέραν ἢ ὄραν ποδ μινῶς καὶ τῆς
 ἐβδομάδος ἢ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσαυρώθη, ἢ ἀ-
 πέθανε, ἢ ἀνέστη· Ἀς ἔλδομν λοιπὸν ταῦτα τὰ ζητήσω-
 25 τήμα ἀμφιβάλλε) κοντὰ εἰς τὴς προειρημένους Διδασκάλους· θεὸς τῆς
 καὶ εἶναι ἢ αὐτὸ χρῆσιμον ἢ ἀναγκαῖον εἰς τὸ ὑπόδειξιν μας ἀ· ἰση-
 Κατὰ μὲν ἐν τῶν πεζῶν χρονολόγον Ματ. δαῖον κοντὰ εἰς τὸ μελείας.

τέλος τῆ Βιβλίας, φαίνε) πῶς μίαν κὺ μόνην τὴν πρώτην ἡμέραν
 » ἐκράτισεν ἡ ἰσημερία· Ἡ δὲ πρώτη λέγει, ὁφείλει ἔχειν τὴν ἡ-
 » μέραν κὺ τὴν νύκτα ἐν ἴσῳ διαταχθεῖσαν· ἔδὲ γὰρ ἄλλη ἡρμούσει
 » ἀεχὴ τὰ πρῶτον χρόνον, ἡ ἰσότης νυκτὸς κὺ ἡμέρας· ἔθ' ἔτω τὴν
 » αἰωμαλίαν τῆ κινήσει τὸ φοιχείων ἐπιτρέψῃ ἔργα ζῶν· εἶτα μετ' 5
 » ἰσημερίαν τῆ δ' ἡμέρα γίνε) ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη· κὺ κατωτέ-
 » ρω· Ἐπὶ δὲ τῆ ἡμιμερείᾳ τῶ ἀνθρώπου, μετὰ ἰσημερίαν ἐγέ-
 » νετο, τῆ 5' ἡμέρα· (τῆ γὰρ Παρασκευῆ ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος)
 » τὸ δὲ τῆς σελήνης πλησιφαῆς ἐγένετο τῆ δ' ἡμέρα· κὺ κατω-
 » τέρω· Καθὼς ἐκείνη ἡ πρώτη ἐβδομάς, ἔχε μὲν πλὴν ἰση- 10
 » μερίαν ἐν ἄεχῃ· ἔπειτα τὴν πλησιφαῆν σελήνην κατὰ τὴν δ'
 » ἡμέραν· καὶ πλὴν 5'· ὁμοίως ἐν τῇ ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος· Καὶ
 » τὰ ἔξῃς· κατὰ δὲ τὸν σοφώτατον κύριον Μιχαῆλον τὸν Ψελλόν,
 φαίνε) πῶς καὶ ἐκράτισε πρὸς ἡμέρας ἡ ἰσημερία· εἰς ὅπου
 ἔγινον δηλονότι τῆ δ' ἡμέρα ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη· Τοίνυν 15
 » λέγει καὶ κτησαντων τῶ φωσῆρων, ἦν μὲν ὁ ἥλιος ἀνατείλας,
 » εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνατολῆς πρὸ πεντεκαθεκάτης ὁρμῆς πρὸ
 » Μαρτίου μηνός· ἦν δὲ κὺ ἡ Σελιωνῆ πεντεκαθεκαταμία ὁμοί-
 » ως ἀναφανείσα· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ παντὴ κατέχει ὁλόφωτον·
 » ἐκείθεν δὲ ἀπαρξάμενη, καὶ τοὺς σεληνιακοὺς ἑβ' ἡμέρας ἀ- 20
 » τῆς διανύσασα οἰτινες ποσῶνται δι' ἡμερῶν τὴν δ', οὐκ ἔφα-
 » σαν αὐτῆς, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καθ' ὃν καὶ ἀπῆρξαν· ἐπεὶ
 » ἔδὲ ἦν δειπνόν· ἀλλ' εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τεισήμισυ
 » νυκθῆμερα πρὸ Μαρτίου μηνός ἀύσας τεταρταίως ἀνέτειλε,
 » καὶ πρὸ τῆς ἰσημερίας ἐτύχασεν· οὐδὲκα γὰρ τάχα ἡμέρας 25
 » αἰεὶ ὑπερῶσιν οἱ δώδεκα σεληνιακοὶ μῆνες ὡς πρὸς πλὴν ὁλόπι-
 » τα τῶν ἡμερῶν τῶ ἡλιακοῦ δωδεκαμηνός· καὶ τὰ ἔξῃς· ἀ-

κείεις πῶς λέγει ἐκεῖθεν δὲ ἀπαρχαμένη, ἦγυν ἀπὸ τ^{\prime} δ' ἡμέραν εἰς πλεὺ ὅποια ἐκτίθησαν οἱ Φωσῆρες ἀρχισαν κοντὰ εἰς τ^{\prime} τοῦ παντός κίνησιν να κινουῦνται καὶ τ^{\prime} ἐδικλεύτες· καὶ ἀπ' ἐδῶ παρὰ τοῦ ἀρχισεν ἡ αἰωμαλία τ^{\prime} κινήσεων τῶν Φωσῆρων, καὶ ἡ αἰσιότης τ^{\prime} ἡμερῶν καὶ νυκτῶν· πουτέσι μετὰ τ^{\prime} περὶ ἡμερῶν ἐκείνῃ ἰσημερίαν· ὅτι ὡς καθὼς ἡ Σελήνη ἀπὸ τότε κατ' αὐτὴν ἀρχισε τ^{\prime} κίνησιν τῆς, ὁμοίως ἀπὸ τότε καὶ ὁ ἥλιος ἀρχισε τ^{\prime} κίνησιν τῆς εἰς αἰζομείωσιν τ^{\prime} ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, μεταβαίνοντας τ^{\prime} ἰσημερίαν ἐκ πρώτης δευτέρας τῆς κινήσεώς τε.

10 ἐπειδὴ ἀπὸ πλεὺ ἐδικλεύ τε κίνησιν πρῶτος) ἡ αἰσισημε- ὅτι ὁ ἥλιος εἶα, καθὼς βλέπομεν εἰς τῆς σήμερον καὶ μέχρι παντός· αἴτιος τῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τότε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ἥλιος μετὰ τ^{\prime} κίνησιν τῆς ἰσημερίας γίνε) αἴτιος καὶ τῆς ἰσημερίας· ἴσασα ὅπου αὐτὸς γίνε) τοῦ καὶ αἰσισηλοποιῶ μετὰ τ^{\prime} παρουσίαν καὶ ἀπαρχάν τε ποιητῆς τ^{\prime} ἡμερῶν μελείας.

15 καὶ νυκτῶν, καὶ ἀκολούθως ἰσημερίας τε καὶ αἰσισημερίας.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον ἐν Ἰερουσαλήμ κυρ Ματθαῖον τ^{\prime} ἐν τοῖς πεινομικῶν Φάινε) πᾶς γὰ ἐκράτησεν ὄλιον τ^{\prime} πρώτῃ ἐκείνῃ εἰ τῶ πά-

» κοσμογόνου ἐβδομάδα ἡ ἰσημερία. Ὅτι πῶς λέγει ἐκ τοῦ χα λόγους

» μὴ ὄντας εἰς τὸ εἶναι τὸν Κόσμον παράγοντος τοῦ Θεῶ, ἀπὸ ὅπῃ διδά-

20 τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρχὴ καὶ τῆς ἐβδομῆς, ἀκριβῆς ἡμερῶν σκεῖ τίνος

» χον ἰσημερία, μήτε τῆς ἡμέρας, μήτε τῆς νυκτὸς τ^{\prime} ἐτέ- ἐνεκεν με-

» ραν μὴ δὲ τὸ ἀκαριαῖον πλεονεκτέσης. καὶ κατωτέρω· Ὅμα- τὰ ἰσημε-

» λως τοίνυν καὶ ἀμφω Φῶτα, μᾶλλον δ' ἀκινήτως ὁμῶ τῶ εἶαν τὸ

» παντὶ συκινέμεθα, τὸ τέλος αἰονεὶ τῆς τῶ παντός δημιουργ- Πάχα

25 γίας αἰέμενον. τῆγε μὲν ἕκτη χειροὶ Θεῶ ὁ ἀνδρωπος πλά- γίνεται.

» Πῆται ἰσημερίας εἰσέτι καλὸν ἐπανδέσσης· καὶ τῆς Σελεύνης

» τῶ δαφιλῆ τῆς αἰγλης πρὸς τ^{\prime} Ἡλίον ἰσημερίας, ἐξ ἑφα-

μίλλυ χροῖον. ἔστι δὲ εἰκός, ἢ τὸ πρῶτον ἀνδρωπὸν πρὸς
 τῆς ἰσημερίας πλασθῆναι, (ἀφίνω τὰ διὰ μέσον) ἢ τοὺς
 φωστῆρας τῷ αἰεσίηκοντος καθυφεῖναι φωτός, καὶ πρῶτον
 δουροφροντας τῶ Βασιλεύει τῆς κτίσεως μέλλοντι. (ἀφίνω
 ἔδω τὰ διὰ μέσον) εἰδ' ἔτι τὸ φωστῆρων μετὰ τὸ ζ' ἡμέ- 5
 ραν ὡς ἐξ ἀφῆσις τρέχοντα ἀρξάμενον, καὶ μὴ ἴσοστα-
 χως πεφοκότεων κινήσει, ἢ ἀνωμαλίαν ἐπεισελθεῖν.
 Αὐτὰ λέγουσιν οἱ ἀρξάμενοι Διδάσκαλοι διὰ τὸ ἀρξάμε-
 νου ἐκείνου ἰσημερίαν· ἄλλος τὸ δέλει μονοήμερον, ἄλλος τὴν
 δέλει τετήμερον, καὶ ἄλλος ἐπταήμερον. Ἐμετὰ πάλιν 10
 μετ' ἀφῆσις τὰ μετὰ ἀληθείᾳ δὲ τὸ τὸ γινώσκαι αὐτὸ ἔδω
 διότι ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν κίνησιν τὸ φωστῆρων ἀπολυθεῖ
 ἢ ἀπολύσει τὸ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν καθὼς ὀρίζει ὁ κύριος Ψελλὸς
 ἀληθείας ὁμῶς καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος· φανερὸν εἶναι πᾶσι ἢ τρέψις
 ἡμέραις ἐκείναις πρὸς τῆς γενέσεως τὸ φωστῆρων ἦσαν ἰσημε- 15
 ρεῖαι· καὶ ἀναρῆται λοιπὸν ἀπ' ἔδω ἡμονοήμερος ἰσημερία
 τῷ χρονογράφῳ Ματθαῖος. Πάλιν ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ νομι-
 κὸν κύριος Ματθαῖος δὲν ἔπρεπε ὡς ἀληθείας νὰ γοῖη ἀνωμα-
 λία τὸ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν περὶ τὸ νὰ γοῖη ὁ ἀνθρώπος, φα-
 νερὸν εἶναι πᾶσι ἢ ἐπὶ πρῶτης ἐκείναις ἡμέραις ἦσαν ἰση- 20
 μερῆαις, ὡσαν ὅτι εἰς ἐκείναις τὸ ἐπὶ ἡμέραις οἱ φωστῆ-
 ρες δὲν ἐκινουῦτο πλεὶς ἐδικίῳ των κίνησιν, ἀλλὰ μόνον τὸ
 κίνησιν τοῦ παντός· καὶ ἀναρῆται ἀπ' ἔδω ἡ ἰσότης τῆς τετμε-
 ρῆς ἰσημερίας τῷ κύριος Ψελλὸς· Πάλιν ἐπειδὴ καὶ ἡ μέθοδος
 ὅτι διδάσκουσιν ὁμῶς ὁ κύριος Ματθαῖος, καὶ ὁ κύριος Ψελλὸς διὰ 25
 τῆς κύκλους καὶ τὰ θεμέλια τῆς Σελκῆς, καὶ ἔχειται ὁ
 κύριος Ψελλὸς διὰ τὸ νομικὸν Φάσκα, ἀλλὰ ὡς δὲν ἀληθείας,

παρὰ μόνον ὅταν οἱ Φωσῆρες κινουῦν) καὶ τὴν ἑδικλεύ των κί-
 νησιν ἀπὸ τῆς δ' ἐκείνου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἐ-
 τῆ Μαρτίης μέγος· Φανερόν εἶναι πῶς ἀναρρεῖται ἀπ' ἐδῶ καὶ
 ἡ ἐπιτήμερος ἰσημερία τοῦ κυρ Ματθαῖς· καὶ τοιαυτῶπως
 5 ἀναρροῦνται καὶ ἡ τρεῖς γνώμας αὐτῆ κατὰς ἀπεδείξαμεν.
 Ἀ μὴ αὖ δάσωμεν καὶ ἦτον ὅλον τῆ πρώτον ἐκείνον χρόνον τὸν
 πρὸ τῆς παραβάσεως ἰσημερία· τότε ἀληθούει καὶ τὸ πρέ-
 πον τοῦ κυρ Ματθαῖς, ὅπῃ ἐπρεπε νὰ ἦτον ἰσημερία· πλὴν
 ὅχι μόνον μέχρι τῆς πλάσεως τῆ ἀνδρώπε, καθὼς ὀρίζει
 10 ὁ κυρ Ματθαῖς ἐπιτήμερον ἰσημερίαν· μηδὲ τειήμερον, κα-
 θὼς σιωπάγεται κατὰ τῆ κυρ Ύελλον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆ πλά-
 σιν, χρόνον εἴα σωσόν· ἀκόμι ἀληθούουπ καὶ ἡ μέθοδος ὅ-
 πῃ διδάσκουσιν οἱ αὐτοί, διὰ τῆς κύκλους καὶ τὰ δεμέλια καὶ
 τὸ Πάχα· καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὀρίσκονται σύμφωνα, καὶ ἀκό-
 15 λυθα, καὶ ἀλάθα· ἐπειδὴ ἀλλοίως ὀρίσκον) λανθασ-
 μέθοι αὐτῆ τῆ ποιούτῃ τῆ κύκλων τῆς Σελιάης καὶ τοῦ νομι-
 κῆ Πάχα διδοκαλίαν· Καὶ ὅτι πῶς ὅλον τῆ πρώτον ἐκεί-
 νον καὶ κοσμοζόνον χρόνον ἦτον ἰσημερία, τὸ μαθαίνουμεν κοντὰ
 εἰς τὰ ἄλλα, ὅπῃ παραίνω ἀναφέραμεν, καὶ ἀπὸ τῆ ἀγίαν
 20 γραφίῃ· ὅπῃ ὀρίζει καὶ λέγει· Οὐ γὰρ ἐβρέξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ γεν. β'. 5.
 » πλεῦ γλεῦ· πηγὴ δὲ ἀνέβαινον ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε παῦ 33. 11.
 » τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· Διότι ἰξάουμεν κατὰ πῶς ὁ Η'-
 μετέωρα λιος μετὴν ἑδικλεύ τῆ λοξῆν κίνησιν κάμνει τῆ βροχαῖς, καὶ πόθεν.
 ὅλα τὰ μετέωρα σικάνωντας τὰς ἀναθυμιάσεις καὶ τὰς ἀτμὰς
 25 μετῆ θερμόπῃτα τὰ εἰς τῆ ἀέρα· καὶ ποτίζει ποτὲ μὲν τὰ
 ἀρκτικώτερα μέρη τῆς γῆς, ποτὲ δὲ τὰ μεσημβρινιώτερα.
 Ἀ μὴ αὖ ἐκείνῃτο ὁ Η' λιος μίαν καὶ μόνον ἀπλήν καὶ ἀπα-
 ρά-

ράλλακτον κίνησιν πᾶν τοῦ παντός, ποτὲ δὲ ἔβρεχον εἰς τὸν
 Κόσμον· μήτε χειμῶνας ἐγένετο, μήτε αἰθίξιν, μήτε ἀ-
 λλος πινὰς τοῦ χρόνου καιρὸς ἀμὴ ἐκεῖ μὲν ὅπου εἰκνέτο ὁ Ἥ-
 λιος, ἤθελεν ἦσαι πάντοτε θέρος καὶ ξαφερία. Ὡς κα-
 θώς εἶναι ἀκόμι καὶ τὰρα ὑπὸ κάτω εἰς τὴν ἰσημερινὸν κύκλον 5

Περὶ τῆς τῆς γῆς, ὁποῖος διὰ τῆτο λέγει) καὶ διακεκαμμένη Ζώνη,
 διακεκαμ- διὰ τὴν ὄξυτάτην τοῦ Ἥλιου θερμότητα, ὅπῃ δὲ ἀφίνει τὴν
 μένης ζώ- γλιῶ ἐκείνου ὁ Ἥλιος νὰ κάμη κανένα καλόν, διὰ τὴν ἀβρο-
 νης. χίαν καὶ ξηρασίαν ὅπῃ πρεβέρχεται) ὅπῃ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
 θερμότητος τε, μεῖλλον ὅπῃ δὲ κινεῖται τὴν ἀπαράλλα- 10
 κτον κίνησιν τοῦ παντός, πρᾶγμα ὅπῃ ἤθελεν ἦσαι ἀνυπομό-
 νητον, νὰ κινή καὶ ἐκάστου ἡμέραν πάντοτε τὸ αὐτὸ μέρος
 τῆς γῆς, ἀμὴ κινεῖται ἀκόμι καὶ τὴν ἐδικαίω τε κίνησιν, καὶ
 πάλιν ἀφίνει τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς ἀκαρπον καὶ αἰυδρον
 διὰ τὴν ἀβροχίαν καὶ ξηρασίαν· ὡς καὶ τὸ φανερώσει καὶ 15
 τὸ ὄνομά τε νὰ λέγει) Ζώνη Διακεκαμμένη, τῆς τε ξηρᾶ καὶ
 αἰκμος, καὶ ὅπως γέγραφα διὰ τὴν καῦσιν καὶ ἀγονος. τὰ δὲ
 πλαγιναῖα μέρη τῆς Κόσμου καὶ ἀκρινὰ, ἤθελεν ἦσαι πάν-
 ποτε ψυχρὰ, καὶ ἀγονα πάλιν, μετὰ τὸ νὰ λείπη ὁ Ἥλιος
 καιροὶ πό- ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη. (ὡς καὶ τὸς καὶ τὴν σήμερον βλέπο- 20
 δει) μὲν πᾶς ὁ Ἥλιος μετὰ τὴν παρυσίαν τε ποιεῖ τὴν αἰθίξιν καὶ
 τὸ θέρος· ὡς καὶ τὸς καὶ μετὰ τὴν ἀπρυσίαν τε ποιεῖ τὸ φθινόπω-
 ρον καὶ τὴν χειμῶνα.) καὶ τότε ἡ γῆ μέγιστα καὶ ἔσται ἀγο-
 νος ἢ διὰ τὴν ἀβροχίαν, ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα, ὁμοίως δὲ
 ἤθελε βλαστήσει κανένα καρπὸν, ἢ ὅπως βοτάνη καὶ χόρτον. 25
 ἀφίνω νὰ λέγει πᾶς μὴδὲ ζῶον ὅπως ἤθελεν δρέσκεσθαι, ἢ
 μόνον διὰ τὴν ἀστροφίαν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὴν ἀγοσίαν.

- τὰ ὅποια ὄλα τὰ κάρνει καὶ τὰ ζωνᾶ πάντα εἰς πτω γίω,
 ἢ λοξὴ κίνησις τοῦ Ἡλίου κατὰ τὸ ὄρισμὸν τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ
 κατὰ πτω κοινῶ γνώμην ἐκένειν Ἡλίου καὶ ἀνθρώπου γεν-
 νᾶ ἀνθρώπου· ὁμοίως καὶ Ἰππων· καὶ Βοῶν καὶ Λέοντα νεσις πάθεν,
 5 καὶ πάντα τὰ ἄλλα· Ὅτι ἀνέφθανε νὰ τὰ κάρνη αὐτὰ
 ἢ μία καὶ ἀπλή κίνησις τῆς ἡλίου κατὰ πτω κίνησιν τῶ παντός,
 δεῦν ἔκαμνε χρεία νὰ κινήται καὶ ἄλλου κίνησιν λοξῶν, ἐ-
 ναντίαν καὶ ὀποδὸρμητον· ἔδου δὲ μά τιμ ἔτε Θεός ἔτε Φύσις οὐδὲν μά-
 ποιεῖ· ἀλλὴ ἢ λοξὴ κίνησις τοῦ Ἡλίου εἶναι ἀναγκασιότατη ὡς την·
- 10 εἰποῦν εἰς ἅπαντα τὰ ἔσοθ Σελιῶν, ὡσὰν εἶνα Φαινόμε-
 νοι δεξιῶν χέρων τῆς θείας σφουρίας εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀναγκ·
 φύσεως· ἐπειδὴ ὁ Ἡλίου εἶναι ὅπῃ διορίζει καὶ ζωνᾶ μετ' ἑ-
 παρσίαν καὶ ἀπισίαν τῆς τῆς δ' κάρνης τοῦ ἐπιαντοῦ· τὴ χρεία·
 καὶ χειμῶνα, διὰ νὰ τρέφῃ τὰς εἴζας τῶ δένδρων καὶ τῶ φυτῶ,
 15 καὶ τῶ ἄλλων χόρτων καὶ βοτανῶν· πῶ ἔαρ, διὰ νὰ βλαστῆν
 ἢ γῆ τὰ σπέρματα τῆς καὶ τὰ ζωνήματα τῆς· πῶ δέρος, νὰ
 ὠεμάζωιν οἱ καρποὶ, καὶ πῶ φθινόπωρον νὰ παύσωιν·
 νὰ πάρῃ ἀέσιν ἢ γῆ· καὶ πάλιν τὴ χειμῶνα νὰ τρέφωιν· καὶ ἔ-
 τως ἔξῃς· Εἰπέθη λοιπὸν καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως τῶ ἀνθρώπου
- 20 κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφὴν δὲν ἔβρεχεν ὁ Θεός εἰς τὸ κόσμον τελείως·
 ἀλλὴ πηγὴ λέγει ἀνέβανεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε παῖ τὸ
 πρὸσωπον τῆς γῆς, καὶ ἀνεπλήρωνε τὴ χρείαν τῆς βροχῆς·
 Φανερώτατον εἶναι ἀπὸ ταύτων τὴ μαρτυρίαν τῆς ἀγίας Γρα-
 φῆς, πῶς ὁ Ἡλίου τότε πρὸ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ·
- 25 δεῦν εἰνεῖτο πτω ὀδικῶν τῶ λοξῶν κίνησιν, ἀλλὰ μίαν καὶ μό-
 νου πτω ἀπαρέγκλιτον καὶ ἀπαράλλακτον κίνησιν τοῦ παν-
 τός· καὶ ἀφ' οὗ τοῦ ἦτο ὄλον τὴ πρῶτον εἰμῆνον χροῖον ἴση-

μερία· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τότε καὶ ὕστερον πλέον πηγὴ δὲ ἀνέβαινον ἐκ τῆς γῆς, μηδὲ ἀναβαίνει νὰ ποτίζη τὴν γαῖαν· ὡσαύτως ἡ βροχὰς ἀπὸ τότε καὶ ὕστερον ἢ ποτίζουσι, ὅπως γίνουσι) καθὼς εἶπομεν ἀπὸ τῆς λέξεως κίνησιν τοῦ Ἡλίου.

Τέτοιας λογῆς ἀκολούθως καὶ Ἡσελιῶν ἀείσκειτο εἰς τὸ πόπον 5 τῆς, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ζυγοῦ, ὡς καθὼς καὶ ὁ Ἡλιος ἀείσκειτο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Κελῆ, ὅλον τὸν χρόνον ἐκείνον συγκινωμένη καὶ αὐτὴ τὴν μίαν καὶ ἀπλεῶ κίνησιν τοῦ παντός.

Ἀκόμη καὶ τοῦτο συμβάλλει πολλά εἰς τὴν δεξιὴν τοῦ ποιήτη 10 ἰσοσύτης καὶ ζητήματος· πᾶς ἐπειδὴ καὶ ἡ ἰσοσύτης εἶναι ἕξις καὶ θέσις καὶ αἰσιότης· ἀρετὴ καὶ δικαιοσύνη· ἡ δὲ αἰσιότης εἶναι εὐφροσύνη καὶ παρρησιότης καὶ ἐκπτώσις τῆς ἰσοσύτης καὶ δικαιοσύνης· δεξιὴ πρὸς τὸν νότον εἰς τὴν πλάτην τῆς δικαιοσύνης, εἰς ὅσον καιρὸν ἐφύλαττε τὴν ἰσοσύτητα καὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ, νὰ παραβάνησι τὴν ἰσημεριῶν καὶ ἢ εἰς ἀρχῆς 15 ἀπλεῶ κίνησιν αἰ φωστῆρες· καὶ νὰ κάμωσιν ἐναντίαν κίνησιν καὶ ἀνωμαλίαν φωτός καὶ σκοτίας.

Καὶ μάλιστα ἡ λοξὴ 20 διατί, κίνησις τῶν φωστῆρων καὶ ἡ ἀνισημερία διὰ τὴν χρεῖαν ὠρίσθη τοῦ ἀνθρώπου· Πρὸ δὲ τῆς παραβάσεως ἀνθρώπου ἐκ ἧν ἐρτάσθη τὴν γῆν· ὡς ματαίᾳ ἠθέλην ἦσαι τότε ἡ κίνησις ἡ λοξὴ τῶν φωστῆρων καὶ ἀχρηστος, μὴν χρησιμεύουσα εἰς καρμίαν ὠφέλειαν τῆς 40· 24· ἀνθρώπου· Ἀπὸ τοῦτα, καὶ τὰ ἄλλα ὅπως εἶπαμεν ἀνωτέρω διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν μεθόδων τῶν κύκλων καὶ θεμελίων καὶ τῶν Πάχων τοῦ νομικῆς, εἶναι φανερὸν πᾶς ὅλον τὸ πρῶτον ἐκείνον χρόνον ἦτον ἰσημερία· Ἐρώτησις ἢ· Ἐρωτῶν σὺν τῷ 25 Ἀνάμα μὲν ἢ παραβάνησι τῶν πρωτοπλάτων ἀρχισαυ καὶ ἢ ἐδικλῶ των κίνησιν αἰ φωστῆρες ἢ πρῶτον, ἢ ὕστερον,

ἀπάντησι

Α' πόκαισις

Α' Φ' οὐ λοιπὸν ἐπέρασεν ἡ πρώτη ἐκείνη κυκλοφορία
 τῶν πρώτων ἐκείνων καὶ κοσμογόνων χρόνων, μέσα εἰς
 τὸν ὁποῖον ἐκείνον χρόνον οἱ πρωτόπλαστοι ἀπελάμβανον
 5 πλὴν μακαρίαν πευφιῶν ἐκείνιου, καὶ τὰ κάλλη τοῦ παρα-
 δείσου, φυλάττοντες πλὴν ἐντολιῶν τοῦ Θεῶ· καὶ οἱ φωστῆρες
 πλὴν ἀπλῆν κινέμενοι τοῦ παντός κίνησαν, ἔσωζαν καὶ ἐφό-
 λατῶν ἀκειβῶς πλὴν ἰσημερίαν· συμφωνῶντες ὡσάν νὰ
 εἰπῆ κανεῖς, καὶ οἱ γενάρχαι καὶ οἱ φωστῆρες· ἐκείνοι μὲν
 10 πλὴν ἀπλῆν καὶ ὁμαλῆ καὶ ἀτεχνον καὶ μακαρίαν ἐκείνην
 διάχοντες πολιτείαν· οἱ δὲ φωστῆρες πλὴν ἀπλῶ καὶ ὁμαλῆ
 καὶ ἀπαρέγκλιτον κινέμενοι κίνησαν· καὶ ἀστραπῶν μέσα εἰς τὴν
 παράδεισον ἄπο πλὴν χάριν τοῦ Θεῶ οἱ πρωτόπλαστοι,
 ἐνδεδυμένοι πλὴν θεοῦφαντον ἐκείνην φολλῶν, ὁ μὲν Α' δ' ἀμ
 15 ὡς ὁ Ἡῶλιος, ἡ Εὐδα δὲ πάλιν ὡς ἡ Σελήνη· Ε' π' δ' ἡ ἐμμελλον
 ὕψερον οἱ μεταγενέστεροι τῶν φωστῆρων πρωτόπλαστοι νὰ πα-
 ραβαίνοιν πλὴν ἐντολιῶν τοῦ Θεῶ, κατὰ πλὴν καὶ τοῦ ἐξῆς
 δευτέρου Μαρτίου μηνός, ἡμέραν ἕκτιν τῆς ἐβδομάδος,
 κατ' ἣν καὶ ἐπλάσθησαν, νὰ ξεγυμνωδοῦν ἀπὸ πλὴν χάριν
 20 καὶ λαμπρότητα τῶν Θεῶ, καὶ τὴν ἀπλῶ ἐκείνου διασωγῶν
 καὶ ἀθανασίαν, νὰ ἐνδυδοῦν τὰς δεγματίνες χιτῶνας, πλὴν
 δυνατότητα καὶ φθορᾶν, νὰ πέσουν εἰς πλὴν χρεῖαν καὶ δέλω-
 σιν τῆς λοξῆς τῶν φωστῆρων κινήσεως, παραβαίνοντες αὐτοὶ
 πλὴν ὁδοῦν ὁδὸν τοῦ Θεῶ κατ' ἰδίαν δέλησιν καὶ φεράρεσιν
 25 ἀπὸ σιωεργίας τῶν μισοκάλη· περιλαμβανόντες οἱ προγε-
 νέστεροι τῶτων φωστῆρες καὶ δι' αὐτοὺς κτισθέντες, ἀρχισαν
 ἄπο θεῶν πρῶταγμα νὰ κινουῦνται καὶ αὐτοὶ ἄλλω κίνησιν

ἐνω-

ἐναντίαν τῇ πρώτῃ κινήσει, καὶ κατάλληλον τῇ παραβί-
σει τῶν πρωτοπλάστων, κίνησιν λογικὴν καὶ ἐναντίαν τῇ εὐθείᾳ
κινήσει· περιμενύοντες πλεῖν ἑσομεθίεν ἐν τοῖς ὀλίγοις ἐναν-
τίαν κίνησιν καὶ παράβασιν τῶν πρωτοπλάστων· ὡσανὶ ὅτι
ἡ ποιότης ἐναντία καὶ λογικὴ κίνησις τῶν φωστῆρων ἤτοι ἀρμονία 5
καὶ ἀναγκαία τῇ προσκαίρῳ ταύτῃ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων, ἀφάρτω
φιλανθρωπία τῶν πάντων πρὸς τὸ συμφέρον πανσόφως οἰ-
κονομεῖντος Θεοῦ· ἄπο πλεῖν πρώτῃ ὥραν, καὶ ἡμέραν πεν-
τεκαθεκάτην τῶν δὲ τέρας ἐκείνου Μαρτίαν μενός, καὶ
πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἕως ἐκείνου μόνου πλεῖν 10
τελευταίαν δ' ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου χρόνου
φυλάττοντες ἀκριβῶς πλεῖν ἰσημερίαν· δεχθέντες τῶν ἐναν-
τίαν τῶν κίνησιν ἀπὸ δεξιῆς τοῦ δὲ τέρας χρόνος, ἡμέραν ὡς εἴρη

α'. χρόνος· πέμπτην τῆς ἐβδομάδος. Διὰ τὴν μήνιν ὁ πρωτογόνος ἐκεί-
νος χρόνος μόνος ἰσημερινός ὀλοκληρῆς, καὶ ἑλληνικός, καὶ 15
χρῆσιμος ἀπὸ τῆς ἐξῆς ἐπικήρης τῆς λογικῆς καὶ ἐναντίας κί-
νήσεως χρόνος· ἀρχινῶντας ἀπὸ δ', ἡμέραν, καὶ τελειῶνοντας
ὁμοίως εἰς δ' ἡμέραν, ἄπο τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· ὡσανὶ ὅ-
που ἤτον ὁ χρόνος ἐκείνος μία εἰκόνα καὶ πρῶτον πρὸς τὸ μέ-
γθος αἰῶν ἄλλοτος ὁμοίως ἐκείνου καὶ ἀδιαδέχῃ αἰῶνος. Οἱ ὅποιοι ὁμοίως 20
ἐκείνος αἰῶν εἶναι κατὰ πάντα ἴσος καὶ ὁμοίος αὐτὸς ἑαυτῷ.

σύμβολα καὶ δεῖν ἔχει καμίαν ἀισιότητα καὶ ἀνομαλίαν· καταλαμ-
τὰ ἐν τῇ πόμῳ καὶ φωτιζόμενος ἀπὸ τῆς νοητῆς ἡλίου τῆς δικαιοσύνης
παραδεί-
Θεοῦ. Καὶ ἤτον ἡ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἀπόλαυσις τῆς τρυ-
φῆς τῆς ἐν τῷ φῶς τοῦ παραδείσου εἰς τοὺς πρωτοπλάστους, ὡσανὶ εἶα 25
μέλλοντι προοίμιον καὶ προεικόμισμα τῆς μακαριωτάτης ἐκείνης τῆς
αἰῶνι. μέλλοντος αἰῶνος ἀγαθῆς· ὡς καθεὶς καὶ ἡ μετὰ ταῦτα

ἐκείνου

ἐκείνων τῶν δέσποιν καὶ ἡ καταδίκη τῆς παραβάσεως, τῆς
 μελλέσης κολάσεως ἐγένετο σύμβολον, μόνον ἂν πλὴν ἀδέ-
 κασον οἰκείαν ἀπόφασιν τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοκροσίας προμη-
 νούσης. Διότι ὡς καθὼς οἱ γενάρχαι τότε εἰς ὅσον κερὸν
 5 ἐφύλαττον ἀκριβῶς πλὴν ἐν πολλῷ τοῦ Θεοῦ, εἰς τοσοῦτον ἀ-
 πελάμβανον καὶ αὐτοὶ ἢ μακαρίαν ἐκείνῳ τοῦ παραδείσου
 προφίᾳ. παραβάτες δὲ πλὴν ἐν πολλῷ τοῦ Θεοῦ, ἐδιώχ-
 θησαν ἀπ' ἐκείνων τὸν πανδιδάμονα κῆτον τοῦ παραδεί-
 σου· καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτὴ ζωῆς δαίανον· αὐτὴ προφῆς
 10 φραγμούς τε καὶ λύπας· καὶ τέλος αὐτὴ παραδείσου μα-
 καριότητα, πανώδιμον κόλασιν. Τοῖς τῆς λογῆς καὶ κα-
 δέξης οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι δέλοισιν πᾶσι τὰ ὅμοια, κατὰ τὸ
 τῶν δέσποιν τῶν προγόνων τους. εἰμὲν καὶ φυλάξομεν ἀκρι-
 βῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, δέλοισιν κληρονομήσῃ αὐτάμα
 15 μὲ τὰς ἀγγέλους ἢ μακαριότητα τῶ μελλοντος ἐκείνων μετὰ
 τὸν ἑβδοματικὸν τοῦτον αἰῶνα ὀρθῶς καὶ ἀπεράντως αἰῶνος·
 εἰδὲ καὶ μιμηθοῦν καὶ αὐτοὶ τὰς προγόνους των εἰς πλὴν πα-
 ράβασιν, νὰ ἀδετήσομεν τὰ προσηλάγματα τοῦ Θεοῦ· καὶ
 προσημήσομεν καλλίτερα ἢ πονηρὰ καὶ ὀλέθριον συμβελιὸν
 20 τοῦ ἐχθροῦ παρὰ πλὴν κατὰ πάντα σωτήριον ἐν πολλῷ τοῦ
 Θεοῦ, καὶ πελάτῳ ἀποθανῶσιν εἰς ἢ ἁμαρτίαν ἀμετανόη-
 τοι, ὡς καθὼς τὸ ἔπαδον καὶ οἱ προγόνοί τας εἰς τὸν παρά-
 δεῖσον μῆροντες ἀμετανόητοι, τότε νὰ φερηδοῦν καὶ
 αὐτοὶ πλὴν ὑράνιον Βασιλείαν, καὶ νὰ κληρονο-
 25 μήσομεν πλὴν αἰώνιον κόλασιν· ἢς εὐοδείμημ
 ἅπαντες ἰλέω Θεοῦ, καὶ ἀξιοδείμη-
 μη τῆς Οὐρανῶν βασιλείας.

Ερωτήσεις Θ'.

Πως κατὰ τὴν γνώμην αὐτὴν ἀληθῶς οἰσιν ἡμέθεοις

καὶ τῆ πρώτῃ νομικῆ Φάσκα, καὶ τῆ κύκλων
καὶ δεμελίῶν τῆς Σελήνης,

Α' πόσεις

- Ερ. α. 9. **Ο**ρίζει ὁ κύριος Ψελλὸς ὅτι μὲ τὸ νὰ ἀρχίσαν καὶ τὴν ἐ-
14. δικλεύτων κίνησιν οἱ Φωστῆρες ἀπὸ τὴν τῆ Μαρτίῃς,
ἔρχε) τὸ πρῶτον νομικὸν Φάσκα εἰς τὰ δύο τοῦ Α' πελλίῃς.
καθὼς τὸ πρῶτον βούλει ἢ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία· καὶ πάντο-
τε τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τὸν πρῶτον τῆς σελλεύης κύκλου 10
τὸ φέρει εἰς τὰς δύο τοῦ Α' πελλίῃς. καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῶν ἢ
ἔρχε) ὁρμώμενοι ὁ κύριος Ψελλὸς ὁμοῦ καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος ὁ-
10. 18. νομικὸς σιμῶνισι τὸν Γαννακρίον δεμελίον εἰς ἄρεσιν τῶν
ἡμερῶν τῆς Σελήνης, μὲ τὸ νὰ ἀρχίσαν τότε δηλονότι εἰς ἢ
ἔρχε) οἱ Φωστῆρες κοντὰ εἰς τὴν πᾶντος κίνησιν καὶ τὴν 15
ἐδικλεύτων ἀπὸ τὴν τῆ ἐκείνου τοῦ κατ' αὐτὴς μὲν πρῶτου
Μαρτίῃς μείως. καὶ τῆ ἡμῶς δὲ, δούτερος Μαρτίῃς μείως.
Τὸ καὶ κατὰ τὰς δύο γνώμας ἐξ ἴσου ἐστὶν ἀληθές. Ὅτι τὸ
ἀναγκῶν τῆ ποιῆτων μεθόδων καὶ ἡ ἀλήθεια σευάγε) ὅταν
ἔχει τὴν ἔρχε) τῆς κινήσεώς τας, οἱ Φωστῆρες ἀπὸ τῆ Μαρ- 20
τίῃς· τὸ μόνον εἶναι ἀναγκῶν· τὸ δὲ νὰ εἶναι ὁ Μάρτιος
ἐκεῖνος, πρῶτος, ἢ δούτερος, ἢ τρίτος, ἢ ποῖα νὰ ἦτον ἢ ἡ-
μέρα ἐκεῖνη τετάρτη, ἢ πέμπτη, ἢ ἄλλη καμία, τὸ ποῖο τί-
ποτε δεῖ ἐμποδίζει ὁλότελα· ἀμὴν ἢ ἡ ἀποθέσωμεν πῶς
νὰ ἦτον ὁ Μάρτιος ἐκεῖνος πρῶτος, καὶ ἔρχε) τῶν πρῶτων 25
18. 26. ἢ χρόνου, ἀκολουθεῖσιν ἄποπα πολλά καθὼς ἀπεδείξαμεν·
24. 24. ἢ εἰ δὲ καὶ ἡ ἀποθέσωμεν πῶς νὰ ἦτον ὁ Μάρτιος ἐκεῖνος ἔρχε) 30

τὸ δὲ τρίτον χεῖρον, ὅλα ἔρχονται σύμφωνα καὶ ἀκόλουθα, κ' 25.8. κ' 29.24. κ' 32.18.
 φανερὸν εἶναι πῶς ἦτον δεξιὴ τὸ δὲ τρίτον ὁ πρῶτος ἐκεῖνος
 Μαρτίος, ἀπὸ τῶ ὁποῖοι πλεὺν ἢ δεξιζόντες πλεὺν κίνησίν τις
 οἱ Φωσῆρες σωιστώσι τὰς ποιὰ τας μεθόδους, κατὰ κ' ἢ
 5 μὲν ἀπεδείξαμεν, κ' εἶναι ἢ ποιὰ τῆ ἰσώμη ἀληθῆς κ' βεβαία.

Περὶ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου.

Πάλιν θέλοντες νὰ δείξωμεν τὸ Ὀκτώβριον μετὰ δεξιὴν
 τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου, εἰς ὕψειον τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδο-
 μάδος, λέγουσι πῶς μὲν τὸ νὰ ἦτον ἢ τὸ πρῶτον ἐκεῖνος
 10 Μαρτίος ἡμέρα δ' τῆς ἐβδομάδος, ἔλαχον ἐν πρώτοις ἢ πρῶ-
 τῆ ἡμέρα τοῦ Ὀκταβρίου, κ' πρῶτῆ ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.
 ἐπύτη ἡμέρα δὲ ἀληθινὰ θεῶν σωιστῶν) ἀπὸ πλεὺν ἢ τοῦ δὲ
 τέρου Μαρτίος ὁποῦ ἦτον ἡμέρα ε' ἀμὴ σωιστῶν) ἀπὸ πλεὺν
 15 ἢ τοῦ πρῶτου ἐκεῖνου καὶ κοσμογόνου Μαρτίος, ὁποῦ ἦτον ἢ-
 μέρα δ'. καὶ τοῦ το πᾶν ἐλόγως ἐκείνου σωιστῶν) ὡσαύ-
 ὁποῦ ἢ ἡμέρα ἢ κοσμογόνου ἐκεῖνη καὶ δεξιὴ τῶν ἔξις ἡμερῶν,
 ὁποῦ ἦτον διὰ τοῦτο κ' πρῶτῆ τῆς ἐβδομάδος, ἐν ἢ πρῶτῆ ὁ
 δεξιὴ ἐποίησαν ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον καὶ ἢ γίνω. δὲ ἔχῃ δε-
 χιὸν τῶν κίνησιν τοῦ Ἡλίου. ἀλλὰ μὴδὲ πλεὺν γίνεσίν τις καὶ Πόθεν ἤρ-
 20 ἀπὸ τοῦ ἢ ἀκολουθία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ὡσαύ ὁποῦ
 ἔχει ἄλλω ἀρχὴν τὸ πρῶτον ἐκεῖνο καὶ ἀνὴλιον φῶς, ἢ νὰ
 εἶπαι καλλὴ τερα πλεὺν δεξιὸν τῆς δημιουργίας· ἐπεὶ δὲ κ' τὸ
 φῶς ἐκεῖνο πρῶτον ἔργον ἦν τῆς πρώτης ἡμέρας ἐκεῖνης. ἀπὸ
 τοῦτο δὲ ἀκολουθία καμίας κίνησιν τοῦ Ἡλίου. Ἀκόμι
 25 κατὰ κ' ἢ εἶναι ὁ Ἡλιος ἀρχινώντας ἀπὸ τῶ δ' ἡμέραν ἐκεί-
 νην κατὰ τὸ ἐκτόθεν, ποιητῆς τῶν ἔξις ἡμερῶν· ἀλλ' ὅμως κ'
 περὶ τῆς τῶν ἔξις ἡμερῶν γίνε) ὅχι κατὰ πλεὺν ἐδικιωτε λόγῳ κατὰ τῆ.

(Δ)

κίνησιν,

κίνησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν παιητὴς γίνεῖ) τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνου,
 καὶ τῶν δ' ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ καθ' ὅσον εἴπαμεν· καὶ ἀκολουθῶν
 αἴτιος γίνεῖ) καὶ τῶν κύκλων καὶ θεμελιῶν τῆς Σελήνης· ἀλλὰ
 κατὰ μόνου τῶν κινήσιν τοῦ παντός· ὅπου εἰς καθ' ὅρας περὶ ἐρ-
 χεῖ) ὅλον τῶν κύκλων τῶν ἕραν, καὶ ποιεῖ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας 5

Πρωτόγονο- κατὰ τῶν ἀκολουθίαν καὶ τάξιν τῶν ἡμερῶν τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου
νο φως. φωτός, ὅπου ἦτον δεξιὴ πρώτη χειρὶ καὶ ποιητικὴ τῶν
 πρώτων ἐκείνων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. ἀμὴ κατὰ τὴν ἐδικλεύει τὴν
 λοξὴν κίνησιν ὅπου ἀρχοῦσιν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τῆς δ' ἡμέρας
 ἐκείνης, ὅσα καὶ μόνον νυχθήμερον ἦδεν κάμη τὸν ὅλον χρό- 10
 νον, μετὰ μίαν καὶ χειρὶ κλύει τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπειδὴ
 λοιπὸν μήτε ἡ δεξιὴ καὶ ἀκολουθία καὶ τάξις τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβ-
 δομάδος ἀκολουθεῖ καὶ δεξιᾶς ἀπὸ καμίας κίνησιν τοῦ Ἡλίου,

Δαμασκ. ἀμὴ ἔχει δεξιᾶς τῶν συστολῶν καὶ διαστολῶν τῶν πρωτογόνου ἐκεί-
 22. νο φωτός· μήτε ἡ ἐξέσις τῶν ἕξ ἡλιακῶν ἡμερῶν ἔχει δεξιᾶς 15
 τὴν μετὰ τῶν ἀκολουθίαν λοξὴν κίνησιν τοῦ Ἡλίου, ἀλλὰ τῶν
 ἐξ ἐξέσις αὐτῶν κίνησιν τὴν τοῦ παντός. ἀμὴ τοῦτο καὶ ἡ-
 μέθοδος αὐτῆ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου εἰς ὄρασι τῶν ἡμερῶν
 τῆς ἐβδομάδος δὲ ἔχει δεξιᾶς καὶ αἰτίαν τὴν ἐπὶ ἡμέραν τῶν
 δώδεκα Μαρτίου μιλῶν ἡμέραν ἐπὶ τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν ἀρ- 20
 χοῦσιν ἡ λοξὴ κίνησις τοῦ Ἡλίου, ὡσαύτ' ἄλλαι μέθοδοι τῶν
 πρώτων νομικῶν Πάχα καὶ τῶν κύκλων καὶ θεμελιῶν τῆς Σελήνης,
 ὅπου ἔχου δεξιᾶς καὶ λοξὴν κίνησιν τῶν φωτῶν· ἀμὴ ἔχει
 δεξιᾶς τὴν ἐπὶ τῶν πρώτων Μαρτίου καὶ τῶν ταύτης, τῶν πρώ-
 25 τῶν καὶ αὐτοῦ τῶν δεξιᾶς τῶν πρώτων ἐκείνου Μαρτίου ἡμέ-
 ραν δ' ἐπὶ τῆς ἐβδομάδος· κατὰ τὴν ἀκολουθίαν καὶ τάξιν τῆς
 πρωτογόνου ἐκείνης ἡμέρας τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου φωτός

Ερώτησις. Γ'.

Διατί ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο κέ Μαρτίου,

Α' πόκεσις.

5 **Δ**ιὰ τοῦτο καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν κέ ἐγένετο τοῦ
 Μαρτίου μὲνός, ὅχι **Δ**ιὰ τὴν τότε ἀρχίσειν ὁ Θεὸς νὰ
 κάμῃ τὸν κόσμον καθὼς νομίζουσιν οἱ προφητῆται Διδάσκα-
 λοι, ὁ χρονογράφος Ματθαῖος, καὶ Νικηφόρος ὁ Ξανδόπουλος,
 καὶ Εὐαέβειος ὁ Παμφίλις· μήτε **Δ**ιὰ τὴν τότε ἀπ' Ἰερουσά-
 10 **ο**ς· οἶμαι κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἀγύμνασιν τε καὶ ἀβασανί-
 ζον· ὡς καθὼς καὶ ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἰλεῖ εἰς
 τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν κεφ. ιη'. ἐδαφίῳ ζ',
 ὁμιλίᾳ νθ'. καὶ τῆς ἐν τῇ παραδείσῳ **Δ**ιὰ τριβῆς τοῦ Α'-
 15 **δ**ὰμ ἐν τῇ παραδείσῳ ζήσας καὶ τρυφῆς ἀπολαύσας εἰς πο-
 σὶτον ἤλασε κακίας· καὶ τὰ ἐξῆς· ὅπου ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν
 ἀνωτέρῳ παρ' ἑκατέρῳ εἰς τὸν πρὸς τὴν ἀγύμνασιν ὁ Α'-
 δὰμ χεῖρον ἕνα σωφόν· καὶ ὁ ἅγιος εἰλεῖ, τάχα δὲ εἰς τὴν ἡμέραν ὅλλω ἐν τῇ
 20 παραδείσῳ ζήσας· καὶ δεῖ εἶναι θανάσιον, αἱ καὶ τοιοῦτοι
 μεγάλοι Διδάσκαλοι ὅσον καὶ αἱ εἶναι μεγάλοι, νὰ μὲν δει-
 σκων) εἰς ὅσα εἶπαν καὶ ἔγραψαν ἀσφαλτοὶ καὶ ἀλάθασαι διὰ
 τὴν αἰσθηπνίαν ἀδένειαν· καὶ μάλιστα εἰς ὅσα κατὰ πρὸ-
 25 **λ**ηφίν τινα καὶ κατὰ παραδεδωμένῳ ἔγραψαν, καὶ ἔχι μὲ πο-
 λὺν ἔβδων καὶ ἔχεταισιν. Διὰ τοῦτο τὰ μὴ τῆς ἀγίας **Θ**είας Γρα-
 φῆς ὡς θεοπαράδοτα δόγματα καὶ διδάγματα· ὁμοίως φησὶ ἁ-
 καὶ τῶν ἁγίων καὶ οὐκ ἐκρηκτικῶν Σωφόνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων λάθασαι,
 αὐτῶν Διδασκάλων συζητήματα ὅποσα μὲ ἀκρίβειαν καὶ

Ἐκκλησία δοκιμῶν ἢ θεωρητικῶν ἀποδείξει ἔγραψαν, ἡ ἄγία μας
 ποῖα σέρβει Ἐκκλησία ὡς ἀληθείας ῥήματα καὶ δόγματα καὶ διδάγματα
 τὰ γέγραπται καὶ ἀποδέχεται· ὅσα δὲ ἄλλα πινὰ παρὰ ταῦτα ἢ
 εἶπαν, ἢ ἔγραψαν, ἢ κατὰ παρέργον, ἢ κατὰ πρῆληψιν
 τινα ἀβασανίσον, τὰ δοκιμάζει, καὶ τὰ βασανίσει, καὶ ὅσα μὲν 5
 ἄρη ἀληθῆ, τὰ δέχεται ὡς ὁσεβῆ καὶ ὀρθόδοξα· ὅσα δὲ πάλιν
 τὰ ἄρη λανθασμένα ὡς εἶπομεν, τὰ διορθώνει μὲ πλεῖ
 κείσιν τῆς ἀληθείας· ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν πάλιν εἰς τὸ πρῶτον
 μῦθον· μήτε λοιπὸν **Δ**επὶ ἕκαστον ὁ Θεὸς τὸν κόσμον εἰς τὴν
Μαρτίαν, ἔγινε τότε ὁ Εὐαγγελισμὸς· μήτε **Δ**επὶ τότε 10
 παρέβη πλεῖ ἐν πολλῶν τῶ Θεῶ ὁ Ἀδάμ, καθὼς τὸ σινά-
 γασιν ὁ περὶ γραφῶν Δαμασκηνός, καὶ ὁ Ψελλὸς κύριος Μι-
 χαήλος, ἄς εἶναι ὁμοῦ καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος· γνώμαις διάφο-
 ἀρχὴ κοσ- κασμογονίας καὶ ἀσύμφωναις, καὶ ἀνακόλουθαις· διότι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς
 μογονίας· κασμογονίας ἦτον 1β' **Μ**αρτίαν· τῇ δὲ 1ζ' **Μ**αρτίαν ἔπλασεν 15
 ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον· τῇ δὲ κατὰ τοῦ δεύτερου **Μ**αρτίαν παρέ-
 βη πλεῖ ἐν πολλῶν τοῦ Θεῶ ὁ Ἀδάμ, καθὼς ἐμάθομεν αἰω-
 τέρα· ἀλλ' **Δ**επὶ τότε ἔγινεν ἡ ἔκδοσις τῶν Πρωτοπλάτων.
 καὶ **Δ**επὶ τότε ἄκασεν ἡ Εὐὰ τὸ, ἐν λύπαις τέξει τέκνα.
Δεπὶ τὸ τότε ἄκασεν καὶ ἡ μακαρία Παρθένος τὸ, Χαῖρε 20
 κεχαριτωμένη· καὶ **Δ**επὶ τότε ἔμελλε νὰ γένῃ καὶ ἡ Ἀνά-
 στασις, νὰ ἀκόσσειν ἀπ' αὐτῶν τὸν τῆς μεγάλης βαλῆς Ἀγγε-
 λον τὸν αἴτιον καὶ πρῶτον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς, αἰ τῆς
Εὐας ἀπόγονοι αἱ Μυροφόροι τὸ χαίρετε.

Ἐρώτησις 1Α'.

Διατὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ μέλλου ὅπως ἔγινεν ὁ Εὐαγγελισμὸς ἔ-
 γινε καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἦσαν εἰκοστῇ πέμπτῃ **Μ**αρτίαν.

Ἀπόκρι-

Απόκρισις.

ΔΙΑ ΠΟΥΣΟ ΕΙΣ ΤΕΛΕΥ ΑΥΤΕΛΕΥ ΗΜΕΡΑΝ ΟΠΕΞ ΕΓΙΝΕΝ Ο ΕΥΑΓΓΕ-
 ΛΙΣΜΟΣ ΕΓΙΝΕ Η ΑΓΑΘΑΙΣ ΚΙ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΣ ΜΕΛΟΣ
 ΔΙΟΤΙ ΚΑΘΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΧΗΜΑΤΑ ΤΑ Ο-
 ΠΟΙΑ Η ΑΥΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΝ) ΠΟΛΛΑ ΕΙΣ ΤΕΛΕΥ ΔΕΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗ-
 ΘΕΙΑΣ, ΩΣ ΕΡΓΑ ΘΕΟΥ, Η ΥΠ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΙΟΕΜΕΝΑ Η ΧΡΑΦΟΜΕ-
 ΝΑ, ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ Η ΤΕΛΕΙΟΝ Η ΑΠΛΕΣΤΑΤΟΝ ΧΗΜΑ ΩΣ ΕΚΑΘ ΜΕ-
 ΑΣ ΧΡΑΜΜΗΣ ΕΠΙΧΟΡΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΚΛΟΣ. ΤΟΥ ΟΠΟΙΩ Η ΔΕ ΧΗ-
 Η ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΙΜΕΡΧΟΝ) ΕΙΣ ΕΙΝΑ Η ΤΟ ΑΥΤΟ. ΩΣΑΥ ΟΠΩΔ ΕΙΝΑΙ
 ΔΕ ΤΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΣΗΜΕΙΩΝ ΔΙΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.
 ΔΙΑ ΝΑ ΦΑΝΕΡΩΣΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑΥΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓ-
 ΓΕΛΙΣΜΟΥ Η ΤΗΣ ΑΓΑΘΑΙΣ, ΠΩΣ Ο ΝΟΥΤΟΣ ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙ-
 ΟΣΙΩΝΗΣ ΧΡΕΙΣ ΟΣ ΕΞΕΡΧΕΜΕΟΣ ΩΣ ΑΠΑΝΑΤΟΛΗΣ ΤΑΝ ΠΑΤΕΡΑΚΩ
 ΚΙΛΠΩΝ ΑΝΕΚΦΟΙΤΗΤΩΣ, Η ΤΕΛΕΙΩΝΩΝΤΑΣ Τ' ΝΟΥΤΕΥ ΚΥΚΛΟΦΟ-
 ΡΙΑΝ ΛΕΓΩ ΤΕΛΕΥ ΕΙΣΑΡΧΟΝ ΤΕ ΠΑΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ, ΜΕ Τ' ΟΠΟΙΑΣ
 Τ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΠΕΞ ΕΚΕΠΕΣΕΙ ΔΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΕΙΝΟ ΚΑΛΛΙΟΣ Ο-
 ΠΕΞ ΤΟΥ ΕΧΑΡΙΣΕΙ ΟΣ ΔΕ ΧΗΜΗΣ ΩΣ ΘΕΟΣ, ΠΑΛΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ
 ΔΕ ΧΗΜΩΝ ΑΠΕΚΑΤΕΣΗΣ ΚΑΛΛΙΟΣ) ΑΝΕΒΗΚΕ ΠΑΛΙΝ ΑΝΑΛΗΦΘΕΙΣ
 ΑΦ' ΗΜΩΝ ΚΥΤΑ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΠΙ Τ' ΑΥΤΕΛΕΥ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΙΟ-
 ΤΗΤΟΣ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΕΣ ΑΥΤΕΣ ΚΟΛΠΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΩ ΠΑΤΕΡΟΣ, ΟΠΕ
 ΗΝ ΤΟ ΠΡΩΤΕΡΟΝ. ΤΕΛΕΙΩΝΩΝΤΑΣ Τ' ΠΝΟΜΑΤΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ ΚΥΚΛΩΝ
 ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, Ο ΑΠΛΕΣΤΑΤΟΣ Η ΠΑΥΤΕΛΙΟΣ ΚΑΙ
 ΑΙΔΙΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΘΕΟΣ, ΑΓΙΩΤΑΤΑ Η ΑΠΛΕΣΤΑΤΑ Η ΘΕΙΟΤΑΤΑ
 ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΔΕΙΞΕΙ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΛΕΓΩΝ-
 ΤΑΣ, ΕΞΗΛΘΟΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΕΛΗΛΥΘΑ ΕΙΣ Τ' ΚΟΣ-
 ΜΟΝ, ΠΑΛΙΝ ΑΦΙΗΜΙ Τ' ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΜΑΙ ΠΡΟΣ Τ' ΠΑΤΕ-
 ΡΑ. Η ΚΑΤΩΤΕΡΩ. ΚΑΙ ΝΕΥ ΛΕΓΕΙ. ΔΟΞΑΣΘΗΜΙ ΣΥ ΠΑΤΕΡ

κύκλις

νοητός ήλιος

Ιω. 15: 28

παρὰ σεαυτὰ τῆ δόξης ἢ εἶχον τὸ ἐπὶ τὸν κόσμον εἶναι πα-
 ρὰ σοί· καὶ ἀνωτέρω κεφ, γ', ἐδαφίω ιγ'. Καὶ εἰδείς ἀνα-
 βέβηκεν εἰς τὸ ἕρανον, εἰμὴ ὅτι τὸ ἕρανον καταβάς, ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀδελφοῦ οὗ ὡν ἐν τῷ ἕρανον. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὁ κατα-
 βάς αὐτὸς ἐστὶ, καὶ ὁ ἀναβάς ὑπερανώ πάντων τῶ ἕρανον. 5
 ὅτι ὡς καθὼς ὁ αἰδοῦτος ἔτος Ἡλίου κατὰ τὸ ἔδικλεύει τὴ χρο-
 νικὴν κίνησιν ἀπὸ τοῦ αὐτῶ σημείου ἀρχόμενος καὶ ἐπὶ τὸ αὐ-
 τὸ σημεῖον ἐπανακάμπτων τελειώνει τὸ ἔδικλεύει τὴ μίαν κυκ-
 λοφοσίαν. τοῦ αἵτης λογῆς καὶ ὁ νοητὸς Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης
 Χειρὸς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς ἀρχόμενος καὶ τὸ σύμπα- 10
 σαν πληρώσας οἰκονομίαν, αὐτὸς ἐπὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 Πατέρα· μίαν καὶ μόνην τὴν ταύτην ποδματικὴν τὴ κυ-
 κλοφοσίαν ποιήσας εἰς αἰῶνα τὸ ἅπαντα ἀφ' ἧς τὴν τὸν κόσμῳ
 σωτηρίαν ὁ κοσμοσώτης Θεός.

Ἡλίου αἰ-
 δητός.
 ζήτητοι
 ζήτητοι
 Νοητός.

Ἐρώτησις ΙΒ'

Διατί καὶ μὴν γὰρ καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέ-
 ραν πρώτῃ τῆς εβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ἡ
 Ἀνάστασις, ἀλλ' εἰς ἡμέραν δευτέραν, καθὼς δοπο-
 δεῖχται ὁ ἀλεξανδρινὸς Πέτρος εἰς τὸ χρονικόν τι.

Ἀποκρίσις.

Ὁ μὲν περὶ τῶν ἀποστόλων Διδάσκαλοι καθὼς ἀνωτέρω φαίνε),
 λέγουσι πῶς καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς ἡμέραν ἐγένετο
 πρώτῃ τῆς εβδομάδος. ὁμοίως καθὼς δοποδεῖχται ὁ ἀλεξαν-
 δρινὸς Πέτρος εἰς τὸ χρονικόν τι, φαίνε) πῶς ἐγένετο ἐν ἡ-
 μέρα δευτέρᾳ, καὶ ὅχι πρώτῃ· διότι λέγει τὸ ἔτος ἐκεῖνο 25
 τῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πῶς ἦτον, ρ Ϛ' ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ
 κα' τοῦ Μαρτίου μηνός. καὶ ἀφ' ἡμερῶν τὸ Ϛ' ἔτος αἰσ ἀτελής

Εὐρεῖν
 τῆς ἡμέρας
 τῆς ἡμέρας

κὴ ἦδη δεξάμενον, λογαριάζεις τὰ ἑφτ' ἔτη, ἄς τέλεια Ἐρ. 14.
 κὴ σωσά. εἰς αὐτὰ λοιπὸν προαίτης τὸ πῆταρτὸν τες δια-
 τες Βισέκτες, κὴ γίνου) ἴλα ὁμῶς ἡω πβ'. ἀπ' αὐτὰ λοι-
 πὸν ἀγάλεις ὅλα τὰ ἐπ' α'. ἦχεν τὰς ὀλοκλήρας ἐβδομάδας
 5 κὴ μὲν εἶα εἰς τὸ χέρι. βάλλεις κὴ πρῆς τὰς πρὸ τ' Φωσῆρων,
 κὴ γίνου) δ'. βάλλε κὴ ἐ τοῦ Μαρτίου δὲ κα', εἰς κέ. ὅπῃ
 εἶναι αὐτ' ἢ πρὸ τε ἡμέραις τοῦ ἔξης δεσχεμῆρου ἐβδόμῃ ἔτους.
 γίνου) ὅλαις ὁμῶς ἐνέα. ἀγάνεις κὴ ἀπ' αὐτ' τὰς ἐπ' α', ἡ
 σωστέν ἐβδομάδα, κὴ μὲν καὶ δύο εἰς τὸ χέρι. καὶ ἴδ' ὅπῃ
 10 ἀρέθικεν ἢ κέ τοῦ Μαρτίου, εἰς τ' ὅποιον ἐγένετο ὁ Εὐα-
 γελισμός, ἡμέρα δὲ τέτρα τῆς ἐβδομάδος. ἢ δὲ Ἀνάστασις
 ἔγινεν εἰς ἡμέραν πρώτην τῆς ἐβδομάδος, εἰς τ' ὅποιον ἐγένετο
 κὴ ἡ πρώτη δημιουργία τοῦ κόσμου· κὴ τοῦτο πῶς εἶναι ἔτι
 βεβαίωμεθα καὶ δὲ τὸν περὶ χρόνον Ματθαίου, ὁ-
 15 πῶ λέγει σὲ τῆς συλλήψεως τοῦ Προφῆτου, πῶς τῶ σύλληψις
 » ἑφτ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἐβδόμῃ μὲν καθ' Ἐβραίας, ἢτοι Σε-
 » πτεμβρίῳ κα'. Ζαχαρίας ὁ Ἀρχιερεὺς θυμιῶν εἰς τὸ ἄλτα-
 » σμα κατὰ τ' τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, εἶδε τ' δεσχεμῆ-
 » λον Γαβριὴλ τ' τοῦ μεγάλου Προφῆτου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάν-
 20 νη σύλληψιν ἀγγελιζόμενον αὐτὰ· καὶ τὰ ἔξης. ἐν τῇ
 σὲ Βασιλείᾳ Αὐγύστου. Ἐπειδὴ κὴ δὲ τὸ Μάρτιον με-
 τεῖσαν οἱ Ἐβραῖοι πὺν χροῖον· ὡς πε ὁ ἄλλος Μάρτιος εἶναι ἀρ-
 χὴ τοῦ ἔξης ἐβδόμῃ ἔτους, εἰς τὰ ὅποια τ' κέ ἐγένετο ὁ-
 Εὐαγγελισμός. ἢ ὅποια ἀρέθικεν ὡς εἶπαμεν ἡμέρα δὲ-
 25 πέρα. κὴ αὐτὰ καλὰ νὰ λέγη καὶ αὐτὸς παρακάτω, πῶς νὰ
 ἔγινεν ὁ Εὐαγγελισμός τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, κὴ
 πρώτη ἡμέρᾳ τῆς Σελεύης· ἀμὴ τοῦτο δεῖ τὸ λέγει καλὰ.

διότι ὁ αὐτὸς χρονογράφος κύρ Πέτρος ἀποδείχνει ὅχι μόνον
 πῶς ἦσαν ἡμέραι δευτέρα καδὼς ἑπταμην, ἀμὲν πῶς ἦσαν ἀ-
 οὐρεῖν 7 ἢ κόμη καὶ δεκάτη τῆς Σελεύνης. διότι ἦσαν λέγει τότε ἰσ' ἔπε
 μέραν τῆς ἐντεκαδεκαετηίδος, καὶ ἔχει ἀγαγεγραμμένας ἑπακτὰς
 σελήνης. ἰε. ταύταις παρθετῆσιν τὰς παρθετῆ Φωσῆσαν 17. καὶ παρθε- 5
 σελεύνης ἐπὶ α'. καὶ περὶ τε τὰς ἀπὸ καὶ αὐτῆς τῆς Μαρ-
 τίας μηνὸς, γίνον) μ'. ἢ εἰπέ τα ἐσὺ κατὰ τὴν παλαιὸν μαρ-
 λογαριασμόν. πῶς βασιῦσιν εἰς τὸ χέειμασ δεμέλια. ἰε. καὶ
 κέ ὁ Μάρπος, πάλιν γίνον) μ'. Ἐβαλῶν λέγει λ' μὲν καὶ
 ἰ. καὶ εἶναι καὶ εἰς τὰ δύο μέρη ὀλογαριασμός τὰ ὄρδος, καὶ 10
 ἀλάδας. καὶ ὅτι πῶς ὁ κύρ Ματθαῖος εἰς τὴν λαυδά-
 νῆ), βλέπεται πῶς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς παρακάτω δεξὶ τῆ
 χρονοσιν τῶ Κυεῖα ἡ μὲν ἰσ' α' Χειρῆ τῆ καὶ τῶ Δεκιμ-
 βεῖα μηνὸς, πῶς ἦσαν ἡμέρα τεταρτή. διότι τότε εἰεί- 15
 σῆ) ἢ κέ τῶ Δεκιμβεῖα μηνὸς ἡμέρα δ', ὁπόταν ἡ παρθε-
 λαβῶσα κέ τῶ Μαρτία ἔρχε) ἡμέρα δευτέρα. ὡσαύτ' ὁ-
 πῶ ἔχον) τότε ἀ κύκλου Ἡλίου, καδὼς τὸ λέγει ὁ αὐτὸς
 χρονογράφος Πέτρος, καὶ ἀρχε) τότε ὁ Μάρπος ἡμέρα 7
 τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἔχῃ τῆ κέ ἡμέραν β' ὁμοίως καὶ ὁ Δε-
 κέμβειος ἀρχεται τότε ἡμέρα πρώτη τῆς ἐβδομάδος, ἦσαν 20
 Κυεῖα κῆ καὶ ἔχει τῆ κέ, ἡμέραν δ'. καδὼς τὸ ἀποδείχνει
 καὶ αὐτὸ παρεμπαρθετῆ μετ' αὐτῆ μέθοδον ὁ αὐτὸς ἀλεξανδρινὸς
 Πέτρος. ἀμὲν αὐτῆσαν ἡμέρα πρώτη ἢ κέ Μαρτία, κα-
 θὼς λέγει ὁ κύρ Ματθαῖος, ἀκολῶθα νὰ ἦσαν
 ἢ κέ τῶ Δεκιμβεῖα ἡμέρα γ', καὶ ὅχι 25
 δ'. καὶ ἰδὲ ὅτι αὐτὸς ἑαυτῶ
 αὐτῆσιν καὶ ψάδῃ.

Διατί λοιπόν να μιλή σιωπηρέχη και η ημέρα του Ευαγγελι-
σμού με τῆς ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, να γινή και
αὐτὴ εἰς ἡμέραν πρώτη τῆς εβδομάδος ἀπὸ
ἐγένετο εἰς ἡμέραν δεύτεραν,

Ἀπόκρισις.

3

Εἰς τὸ το λέγομεν, ὅτι πῶς ἐκείνη μετ' ἡ πρώτη ἡμέ-
ρα τῆς εβδομάδος ἦτον δευτὴ τῆς πρώτης τοῦ κόσμου
πλάσεως καθὼς εἶπαμεν, καὶ διὰ τοῦτο πρώτη. ὁ δὲ Ευα-
γγελισμὸς ἦτον δευτὴ τῆς ἐξῆς γενεσθημένης ἀναπλάσεως τοῦ
κόσμου. καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε να γινή ἀκολούθως εἰς πλε
ἐξῆς ἡμέραν δεύτεραν τῆς εβδομάδος. Ἐπειδὴ μετὰ πλε
πλάσιν καὶ σιωπηρεβιὺ ἀκολούθῃ ἡ ἀνάπλασις. καὶ μετὰ
τῆς πλάσιν ἡ ἐπὶ τὸ δευτὸν ὄνομα κατατάσασις ἐγένετο τοῦ ἀνθρω-
πίνου γένους. διὰ τοῦτο ὁποῖα τῆς σιωπηρίας ἀκολούθησε καὶ ἡ
ἀνάπλασις τοῦ σύμπαντος κόσμου ὡσαύτῃ διὰ τῆς ἀνθρω-
πίνου ἐγένετο, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ παράβασις ἐφθάρη, ἐχ
κῆσα ὡς φησὶν ὁ δότοσολος, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑποτάξαιτα.

10

15

20

25

ἡμέρα α.
ἀρχ.
Εξ. β'.

ῥω. ή. 20.

στερέωμα
Δξ. η'.

Καὶ ὅτι εἰς ἐκείνῃ μετὰ τῆς πρώτης ἡμέραν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τῆ
πρώτου ἕραν ἢ ἀστέρων Σφαιραν. εἰς αὐτὴν δὲ τῆς δέτε-
ραν ἡμέραν, ἔκαμε τῆς δέτερον ἕραν τὸ στερέωμα, ἢ ἵου
τῆς ἑναστων Σφαιραν. σημαίνωντας μετὰ τοῦτο τὸ ὄνομα κοντὰ
εἰς τὰ ἄλλα, τὸ πῶς εἰς τῆς ἡμέραν ὅπου ἐκτίσθη τὸ στερέωμα
β' ἕραν, δεύτεραν ἡμέραν τῆς εβδομάδος, εἰς τῆς αὐτῆ
ἡμέραν ἔμελλε να δευτὴ δια τοῦ Ευαγγελισμοῦ να καμῆ τῆ
σιωπηρίας καὶ τῆς στερέωσις τοῦ στεφθαρεντος σύμπαντος κῶ-
σμου. Ἀνκαλὰ καὶ μετὰ τὸ φαινόμενον στερέωμα ὀνομα(ε)
ὁ δὲ

ὁ δὲ

ὁ δ' ἄπερς ἕρατος, ὡσαύτ' ὅπ' ἔ μὲ ἤ διοίκησιν ἤ ἐν αὐτῶν
 φερεφρομένων φωσῆρων οἶον Ἡλίου τὸ καὶ Σελήνης καὶ ἤ λοι-
 πῶν φερέωνες καὶ ἀφασώζει πάντα τὰ ὑποζυγέσιν καὶ φθο-
 ραῖ ἤ ὑπο Σελήνῃ. Καὶ ὅτι ἐκείνη μὲν ἡ πρώτη ἡμέ-
 ρα ἦτον τοῦ αἰσθητοῦ καὶ σωματικῷ κόσμῳ ἄρχῃ, τοῦ φθα-
 ροῦ καὶ παρεσάρκῃ· ἀμὴ αὐτὴ ἐστάθηκεν ἄρχῃ διὰ τοῦ ἐν
 αὐτῇ γεννηθῆς Εὐαγγελισμῷ, τοῦ ψυχικῷ καὶ πνεύμα-
 τικῷ, καὶ ὅλων τοῦ μέλλοντος ἐκείνῃ ἀφάρτε καὶ αἰώνῃ· τῷ
 ὁποῖο σύμβολον εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς μετὰ ἡ ἑβδομῆν ὄγδοη ἡμέρα
 ἡ καὶ πρώτη τῆς ἐξῆς ἑβδομάδος· κατὰ τὸ σολομόντιον ἐκείνο, 10
 δὸς μερίδα τοῖς ἐπιτὰ καίγε τοῖς ὀκτώ· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀγία
 Γραφή ἡ πρώτην ἐκείνην καὶ κοσμογονὸν ἡμέραν, μίαν ἡ ὀνομά-
 ζει· Καὶ ἐστὶν ἐπὶ ἑσπέρα, καὶ ἐστὶν ἐπὶ πρωὶ ἡμέρα μία· ἐπειδὴ
 μετὰ τὸν ἑβδοματικὸν τοῦτον αἰῶνα ὁ ὄγδοος ἐκείνος αἰὼν λαμ-
 βάνει ἀρχὴν· ὅστις ἐπειδὴ ἡ ἄδυτον Ἡλίον ἔχει αἴθιον, διὰ 15
 τοῦτο καὶ εἶναι καὶ λέγει) δικαίως ἡμέρα μία νυκτὶ μὴ διακοπι-
 μῆν, ὡς ἀνέσπερος καὶ ἀδιάδοχος· Ἡ μὲν οὖν τοῦ μινῶος
 ἡμέρα ἡ αὐτὴ ὅσα τοῦ Εὐαγγελισμῷ καὶ τῆς Ἀναστάσεως
 καὶ τοῦ Μαρτίου μινῶος, φανερώνει τὸ τέλειον τοῦ πνεύμα-
 τικῷ ἔπος τῆς ἐνσαρκῆς οἰκουμένης τοῦ τῆς δικαιοσύνης Ἡ- 20
 λίου, ἀπ' αὐτῆς τῷ μινῶος ἡμέρας ἐπὶ πῶν αὐτῶν
 ἡμέραν ὀποκατάστασιν ὡς ἐλέγετο· ἡ ὁποῖα δεῦρ' ἀκολουθεῖ ἡ
 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ὅπ' εἶναι κλητὴ καὶ ἑκάστον ἔτος, ἀ-
 λλά ἡ τῷ μινῶος ἡμέρας ὅπ' εἶναι ἀκίνητος, καὶ Μαρτίου κα-
 τὰ ἑλέγαθον· Διὰ τοῦτο ἀρχὴν μὲν ἡ μινῶων καὶ τῷ 25
 χρόνῳ κατὰ πῶν ὀποκρίσεως κόσμῳ χρονολογίαι καὶ κατὰ
 φύσιν ἡ Μάρτιον ἔχομεν· ἀρχὴν δὲ τῶν ἡμερῶν καὶ τῆς

ἡμέρα μία
διαπί

Ἐρ. id.

Ἀρχή

ἑβδο-

ἑβδομάδος ἔχοντι ἢ πρώτῳ ἐκείνῳ ἡμέραν εἰς ἢ ὅποιαν
 ἀρχῆσει ὁ Θεὸς ἢ πλάσῃ τοῦ κόσμου. Ἡ δὲ τῆς ἑβδο-
 μάδος ἡμέρα καθ' ἑαυτὴν ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο, δυνάμει ἑ-
 σακάτῃ ἢ αὐτῶν καὶ Μαρίας, καὶ κινήτῃ ὡς εἴρηται, τῆν
 5 ἐξῆς σημαίνει γεγεννημένον μεταβολὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ
 ἀνάπλασιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους, καὶ ἀκολούθως τοῦ σύμ-
 παικτος κόσμου, καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα κατέσασιν,
 κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σκοπὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἐρώσεις ΙΓ'

10 Διατὶ ὡς καθὼς ἐφύλαξεν ὁ Χειρὸς ἢ ἡμέραν τοῦ μωῦς καὶ
 τῆς ἑβδομάδος διὰ τὸ πάθος, ἡγοῦν καὶ Μαρίας, καὶ ἡ-
 μέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ ὥραν ἐκείνην, καθ' ἑαυτὴν παρέβη πέν-
 ἑκτοπλὸν ὁ Ἀδάμ. δευτὴν ἐφύλαξε καὶ τὴν κινήσειν
 ἡλίου τε καὶ σεληνῆς ἀμὴ πότε μὲν εἰς τὸ ἕξπεσομένον τοῦ Ἀ-
 15 δάμ δευτὴν ἦτον μήτε Ἰσραεὶα, μήτε παροσέλλεως. καὶ κύ-
 κλος πρώτος ἡλίου τε καὶ σεληνῆς. ἐδὼ δὲ εἰς τὸ Σω-
 τήριον πάθος ἦτον κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ παροσέ-
 λλεως, καὶ Ἰσραεὶα καὶ κύκλοι Ἡλίου
 μὲν, καὶ. Σεληνῆς δὲ, ε'.

20 Ἀπόκρίσεις.

Δὶ ἴσπερ ἐκεῖ μὲν ἐγένετο ὁ ἕξπεσομὸς τῆς ἰσότητος καὶ δι-
 καουσιότητος καὶ ἡ ἕξωσις τῆς τελείας τοῦ Παραδείσου
 λαμπρότητος καὶ μακαρίας ἐκείνης ζωῆς, διὰ τὴν ὁρθέασιν
 τῆς ἐκτοπλῆς τοῦ Θεοῦ ἢ ὅποιον ἕξπεσομὸν παροσήμενον ὁ
 25 ἕξπεσομὸς τῆς ἰσμερείας καὶ τελειότητος τοῦ σεληνιαίου φωτός, διὰ
 ἢ ἐναντίαν κίνησιν τῶν φωστήρων Ἡλίου τε καὶ Σεληνῆς ἀμὴ
 ἐδὼ ἐνεργεῖται καὶ ἐγένετο ἢ ἐπὶ τὴν ἰσότητα καὶ λαμπρότητα

κὴ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἄποκατάστασις, ὡς καδῶς ἦτον κὴ εἰς τὸ
 καιρὸν ἐκείνον ἢ πρὸ τῆς παραβάσεως, κὴ πανσέλιος κὴ
 ἰσημερία. Διότι ἐπειδὴ κὴ τὰ ἐναντία τῆς ἐναντίας ἰα-
 ματα καθὼς λέγε· ἀντίκειται δὲ ἡ παρακοὴ τῆ παρακοῆ,
 καὶ ἡ ἰσημερία τῆ ἀισημερία, κὴ ἡ πανσέλιος τῆ μὴ παν-
 σελίω, ἀκόλυθον ἦτον κὴ πρέπον, ὅτι καδῶς ἡ παρακοὴ
 τῆ Ἀδὰμ ἐγένετο ἀρμόδιώτατα εἰς καιρὸν ἀισημερίας κὴ μὴ
 πανσελίως, πικροτρόπως κὴ ἡ παρακοὴ τοῦ Κόσμου ἡμεῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπῃ ἐδράμεισε ἢ παρακοὴ τοῦ Ἀδὰμ,
 ἔπρεπε νὰ γένη ἀρμόδιώτατα εἰς καιρὸν ἰσημερίας τὲ καὶ
 10 πανσελίως, ὡς καδῶς ἦτον κὴ πρὸ τῆς παραβάσεως, εἰς
 ὅσον καιρὸν ἔχε ἢ παρακοὴ, καὶ ἐφύλαττε πλεὺ ἐν πολλῇ
 τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδὰμ. Πάλιν ἐκεῖ μὲν ἦτον πρῶτος κύκλος
 Ἡλίου τὲ κὴ Σελήνης, διὰ τὸ εἶναι πρῶτος μίαν χρονομίαν ἢ
 Φωσῆρων κυκλοφορίας ὡς εἴρηται· ὡσάν ὅπῃ ἦτον ἀρχὴ τῆς
 15 κοσμογονίας· ἐδῶ δὲ ἦσαν Ἡλίου μὲν κύκλοι, κη΄· Σελήνης
 δὲ κύκλοι δέκα· ἔχοντες δύο πνὰ περιτρήματα, κὴ πλῆ-
 θος, κὴ ἀριθμὸν ὠρισμένον· πλῆθος μὲν, παρακαλῶν τὸ ἡμι-
 συ τῶ ὅλων κύκλων· δηλῶντος τοῦ λόγου, πῶς ἐπ' ἐσχάτων
 τῶ χρόνων, κὴ ἐπὶ σπουτελείᾳ τῶν αἰῶνων κὴ τοῦ νόμου τοῦ
 20 Μωσαϊκοῦ ἐγένετο ἡ εὐσαρκος τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκοδομία· εὐ-
 κοστός δὲ καὶ τείσης κύκλος Ἡλίου, καὶ δέκατος κύκλος Σε-
 λήνης ἦσαν, διὰ νὰ συμέλθω ὁμῶς κατὰ πλεὺ καὶ Μαρτίης
 ὅπῃ ἔπαυεν ὁ Κόσμος, νὰ εἶναι καὶ πανσέλιος κατὰ τῆς
 δέκα κύκλος τῆς σελήνης, κὴ ἡμέρα παρασκώη, κατὰ τῆς
 25 κη΄ κύκλος τοῦ ἡλίου· Ὡς καδῶς ἐσυμῆξαν τὰ τεῖα
 ταῦτα· κη΄ Μαρτίης, κὴ ἡμέρα Παρασκώη, καὶ πανσέ-

ληως, ἢ εἰς ἧ' παρόβασι τοῦ Ἀδάμ· κατὰ ἣ νὰ ἦται
 εἰς ἡπανσέλλευος οὐ μόνου σωτη, ἀλλὰ καὶ περασμένη·
 ὡσαύτ' ὅσα ἄλλοτε τὸ τε σωτη, εἰς ἧ' ἰε τοῦ ἐξῆς δὲ τὴν ἐ-
 κείνη Μαρτίη· ὀκτὴ ἡμέρας πρὸ τῆς κγ', τοῦ αὐτοῦ Μαρ-
 5 τίς, ἡμέρας Παρασκευῆς· ἐπειδὴ καὶ ἐδὼ μετὰ πανσε-
 λλευον ἠκολύθησε τὸ νομικὸν Φάσκα, τῇ ἐξῆς ἐβδομῆ ἡμέρα
 τῆς ἐβδομάδος καὶ κδ' Μαρτίη· Οὐ μόνως καὶ ἡ τετῆ-
 μερος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τὸν τετῆμερον ξε-
 πεισμὸν τοῦ Ἀδάμ ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο· καὶ μετὰ παν-
 10 σέλλευον πάντοτε ἡμεῖς ἐαυτάζομεν τὸ ἅγιον Πάχα· καὶ ὕ-
 φερων πάντοτε ἀπὸ τῆς ἰσημερίας, ὡς κατὰ ἣ ἦτον ἢ τότε
 εἰς τὸν καιρὸν τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ ἢ κγ', καὶ κέ
 Μαρτίη, ἢ μετὰ πανσέλλευον, ἢ μετ' ἰσημερίαν· εἰς δὲ τὸ
 κοσμοσωτήριον πάθος ἄρῃδι πανσέλλευος, διὰ τὸ νομικὸν
 15 Φάσκα· ὡσαύτ' ὅσα ἦτον τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Κυρίου ἢ-
 μων, πέρασ' καὶ τέλος τῆς ἐνσαρκῆς αὐτοῦ οἰκονομίας, τὴν
 ὁποῖαν λογικὴν δύσιν παρεκόνιζε τὸ Πάχα τὸ νομικὸν· εἰς
 τὸ ὁποῖον ἐδυσάζετον ὁ αἰσθητὸς Ἀμνὸς τὸ ἄλογον ζῶον· καὶ
 ἦ πρῶτον τότε νὰ συνέλθῃ μὲ τὸ πρῶτον ἐμῶν ἅγιον Πάχα,
 20 εἰς τὸ ὁποῖον ἐδυσάζετον ὁ λογικὸς ἀμνὸς τῷ Θεῷ, ὁ ἄρῃν ἦ ἀ-
 μαρτίαν τοῦ κόσμου· ἵνα τοῦ λοιποῦ παύσῃ ἢ τοῦ νόμου σκιά,
 ἢ τῆς χάριτος ἐλθέσῃ· ὅθεν καὶ μετὰ τὴν πανσέλλευον
 ἐκείνην ἠκολύθησεν ἡ τετῆμερος τῆς Κυρίου Ἀνάστασις καὶ
 τὸ κυριώτατον ἅγιον Πάχα, ἢ πρώτη ἀρχὴ ἢ τὸ κεφάλαιον ἀρχῆ τῆς
 25 τῆς νέας ἢ καινῆς Διαθήκης τοῦ σωτήριου ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ· φανερώσαντας ὁ λόγος περὶ τὴν, ὅτι μετὰ τὸ πα-
 ρελθὲν ἦ πανσέλλευον, καὶ ἀκολύθως τὸ ἐν αὐτῇ τελέμερον
 νε-

Ερ. ς'.

35. 24.

ἀρχὴ τῆς
νέας δια-
θήκης

νομικὸν Φάσκα, καὶ ὅπως τὸν τυπικὸν καὶ γραπτὸν Νόμον, ἀνέ-
τειλον ἡ νέα χάρις καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ· ὡς καδὼς ἀναχωρεῖ καὶ ἡ νύξ ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου.

Ἐρώτησις. ΙΔ'.

Διατί τότε μὲν ἡ ἰσημερία δίδεκετο κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέ- 5
ρας ὁκείνης κυκλοφορίας εἰς τὴν ἰε' Μαρτίαν· καὶ ταῦτα τὴν λογαρι-
αζομένην εἰς τὴν κα' Μαρτίαν, ὑπερον ἀπὸ πόσας χιλιάδας χρόνων·
ὅπου εἰς καθέ τ' χρόνον καδὼς διαλαμβάνουσιν οἱ πρῆξεν μὲν οἱ
διδάσκαλοι Ματθαῖος τε καὶ Ψελλός, ἢ εἰς καθέ εἰς γ' χρό-
νος ὡς οἱ νεώτεροι λέγουσιν ἀκριβέστερον τὴν δρόμον τῆς ἡ- 10
λίου δρόντες, ἡ ἰσημερία καταβαίνει ὀπίσω μίαν
ἡμέραν, καὶ ἡμεῖς τὴν λογαριάζομεν
καθ' ἄνω πόσας ἡμέρας,

Ἀπόκρισις.

ἰσημερίαί 15
πότι, **Τ**ὸ μὲν πᾶς εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν
καὶ στιγμήν τοῦ ἔαρος γίνετ' πάντοτε ἡ ἔαρινή καλο-
μὲν ἰσημερία· ὡς καδὼς καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς μετοπώρου γί-
γνετ' ἀπαραλλάκτως ἡ μετοπωρινή καλομὲν ἰσημερία·
καὶ ἡ τροπαῖς πάλιν γίνουτ' εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους καὶ τοῦ
χειμῶνος πάντοτε ἡ αὐτὴ ἀπαραλλάκτως, τοῦτο εἶναι φα- 20
νερὸν καὶ βέβαιον κοντὰ εἰς ὅλας ὅπου γινώσκουσι τὰ τοιαῦτα·
σημδατὸ ὡσαύτ' ὅπου τὰ σημεῖα τοῦ ἔραρος εἴτε ἰσημερινὰ εἴτε τροπικὰ
ἔραρος· εἶναι πάντοτε ἴσα καὶ ὅμοια· καὶ ὁ χρόνος εἶναι μέτρον κινή-
χρόνος τί σεως πάντοτε τὸ αὐτὸ, ἴσον αὐτὸ ἐκαστῶ· Ἀμὴ ἀπὸ ἄλ-
ἔστι· λαις αἰτίαις παρερχεται ἡ ποιότης τῆς ἀφροσύνης καὶ ἀνωμαλίας, 25
ἰσημερία ὅπου φαίνεται πᾶς ἀνεβοκαταβαίνει ἡ ἰσημερία κατὰ τὰς τὰν
πᾶθεν κιν. μιλίων ἡμέρας· Διότι κατὰ τὰς παλαιὰς ὡς τινες λέγουσι,

καὶ ἀκόλουθα λέγουσιν, ἀνέβαινον ἡ ἰσημερία ὡσάν εἰς τὸν
 καιρὸν τῶν παλαιῶν σκείνων Χαλδαίων, ὅπου ἐμετρηῶσαν ἐκθ-
 νοὶ τὸ χρόνον ὅλον τξ' ἡμερῶν μόνον, δίδοντες τοῦ κάθε μη-
 νὸς ἀπὸ λ' ἡμέρας· εἰς ὅσα μέρη καὶ οἱ Γεωμέτραι μετράζουσι τὸν
 5 κύκλον τοῦ ἔργου· νομίζουτες ἴσως τὸν Ἡλίον πῶς κινεῖται τὴν
 κάθε ἡμέραν μίαν μοῖραν σωστέω· καὶ ἔτρη ἀνέβαινον ἡ ἰση-
 μερία παρὰ τὸν καιρὸν, μετὰ τὸ νὰ ἔπρεχαν οἱ δώδεκα μῆνες τοῦ χρό-
 νου πρὸς τὴν ἡμέραν καὶ οὐκ ἄδ', ἡγοῦντο ἐξ ὧρας ὀπίσω τὸν κάθε
 χρόνον. ὕστερον οἱ Αἰγυπτῖοι ἀκριβοτέρως τοχαζόμενοι τὴν κί-
 10 ησιν τῶν Ἡλίων, πῶς δεῦν ἔρχετον ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων κί-
 νέμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον εἰς τξ' ἡμέρας, ἐπρόθεσαν
 κοντὰ εἰς αὐτὸ, καὶ ἄλλας πρὸς τὴν ἡμέραν μόνον, χωρὶς τὸ δ'
 τὰς ὁποίας τὰς ὠνόμαζαν ἐπαγομῆρας, ὡσάν ὅπου ἦσαν ἔξω
 ἀπὸ τὰς ἰβ' πλειοτάτους μῆνας· ἐπειδὴ ἔβλεπον τὸν Ἡλίον
 15 ἀπὸ τῆς σκιᾶς τοῦ γνώμονος πῶς ἐγυρεύετο πλεὺν ἄλλην ἡμέραν
 ἀφ' ἧς ἐπερνοῶσαν ἡ τξ' ἡμέρας, καὶ ἔκαμνε πάλιν τὸ δρόμον τῆς
 πρώτης τοῦ χρόνου ἡμέρας· καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν ἀγνώριταις ἀπὸ
 λόγου τῆς ἢ περὶ ὁποῦν ὧρας τῶν χρόνων, ἡγοῦντο ἢ ἔξ, τὸ τέ-
 ταρτον τῶν ἡμερονοκτίων. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπλέοναζεν καὶ κατ'
 20 αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν εἰς κάθε τέσσαρας χρόνους μία ἡμέρα, καὶ
 μετὰ τὸ νὰ μὴ πλεὺν ἐμετρηῶσαν καὶ αὐτοὶ αὐτὴν πλεὺν ἡμέραν,
 ἔπρεχε καὶ κατ' αὐτὰς ἡ ἰσημερία εἰς κάθε τέσσαρας χρόνους
 μίαν ἡμέραν ὡς ἔφαθον, μετὰ τὸ νὰ ἔμνησαν οἱ δώδεκα μῆνας μίαν
 ἡμέραν ὀπίσω τὸν κάθε τέταρτον χρόνον. Διὰ τοῦτο βλέ-
 25 πωντας ὕστερον ὁ Ἰάσιος Καῖσαρ τὴν μέγαν παραλλαγήν
 τῆς ἰσημερίας κατὰ τὰς μῆνας ὅπου ἀνέβηκε τότε ἡ Δερνὴ ὧρα
 καθὼς λέγουσιν, ἕως καὶ εἰς τὸν Ὀκτώβριον μῆνα, ἐδιώρ-
 ῶσιν

Δωσεν ἀκόμι καλλήτερα τὸν ἐνιαυτὸν, μετὰ τῷ μαθηματι-
 κῷ Σωσιγένης, ἢ σιωδρμῆς πολλῶν μαθηματικῶν τοῦ
 καιροῦ ἐκείνου, παροδέτωντας κοντὰ εἰς τὴν πρῶτη ἡμέρας,
 καὶ τὰς ἕξ ὥρας, ὅπου εἰς κάδε δ' χρόνος περὶ οὐδαμία μία ἡ-
 μέρα· τὴν ὅποιαν τότε παροδέτομον εἰς τὴν τελώτατον μετὰ 5
 τῷ χρόνου τὸν Φεβρουάριον· ἢ ἔχει τότε ὁ Φεβρουάριος ἡ-
 μέρας καδ'. Διὰ τὴν ὅποιαν αἰτίαν τῆς διαρρώσεως ἢ ὁ πέμ-
 πτος μετ', Γάλιος ὠνομάσθη ὁμωνόμως τῷ Κάσσει. Α'-
 Γάλιος
 μετ'.
 κὴ Διὰ τὴν δὲ εἶναι σωταῖς ἢ ἕξ ὥρας, ἀμὴ τὴν λείπον ὀλί-
 γον τίποτες· ἢ εἶνα τετρακοσίων τῶν ἡμερῶν κτίς, καδὼς οἱ 10
 παροδετηροὶ Διδάσκαλοι λέγουσιν, ἢ εἶδεκα πρῶτα λεπτά,
 καδὼς ἀκριβέστερον οἱ μεταγενέστεροι λέγουσι. Διὰ τοῦτο ἀπὸ
 τὸν καιρὸν ἐκείνον ἢ ὑστερον ἀρχῆσεν ἡ ἰσημερία κατ' ὀλί-
 γον ὀλίγον νὰ καταβαίνει, ἢ νὰ πρέχῃ ὀπίσω· μετὰ τὸ νὰ παροδε-
 θεῖ) ἢ νὰ μετῶται πάντοτε Βίσεκτος εἰς κάδε τετραετίαν, 15
 ἢ γων μία ἡμέρα παρὰ τὸ· ὅπου ἔπρεπον εἰς κάδε εὐγ'
 χρόνος κατὰ τὴν μεταγενέστερον μίαν φεραν νὰ μετὰ λογα-
 ρειάζωμον Βίσεκτον, ἢ γων παρὰ τὸ μίαν ἡμέραν. Διότι τότε
 ἢ ὀλίγαις ἔλλειψες τοῦ κάδε χρόνος, λέγω τὰ εἶδεκα ἐκεῖνα
 πρῶτα λεπτά, συναγόμενα ποιῶσι μίαν σωτὴν ἡμέραν 20
 κερὴν ἢ λειψίον· ἢ ὅποια δ' κερὴ ἡμέρα παροδετηροῦν τότε
 παρὰ τὸ, διώκει τὴν ἰσημερίαν ὀπίσω μίαν ἡμέραν, ἀπὸ
 τῆς ἡμέρας ἐκείνου τοῦ μετὰ εἰς τὴν ὅποιαν δ' εἶσεκτο πρῶ-
 τερον ἢ ἰσημερία· ἐπειδὴ τότε μετῶται ὁ χρόνος ὡσανὺ καὶ
 εἰς τὴν βίσεκτος, τῆς ἡμερῶν· ὅπου εἶναι καὶ τότε ὁ χρόνος 25
 ὡσανὺ ἢ τὴν ἄλλαν κοινὸν χρόνον τῆς ἡμερῶν μόνον· ἢ ἐκεῖ
 ὅπου ἀκολούθῳ μετὰ τῆς κή, τῷ Φεβρουαρίου, νὰ ἀρχεῖ ὁ

Μάρ-

Μάρτιος· Ἐξοδιάζεται τότε ἡ δεχὴ καὶ πρώτη ἡμέρα τῆς
 Μαρτίου, καὶ γίνεται τελευταία ἡμέρα καὶ τῆς Φεβρουαρίου·
 καὶ ἡ ἐξῆς δὲτέρα Μαρτίου, γίνεται τότε δεχὴ καὶ πρώτη
 Μαρτίου· ἡ δὲ τρίτη Μαρτίου γίνεται δὲτέρα Μαρτίου·
 5 καὶ καθ' ἑξῆς αἰλαιπαὶ πρέχουσιν ὁμοίως ὁπίσω· καὶ ποιουσι τοτέ-
 πως ἔρχοντα καὶ οἱ ἐξῆς μίαιες καὶ ὅλος ὁ χρόνος ὁπίσω· καὶ ἡ ἡμέρα
 ὅπου ἔχει τὴν ἰσημερίαν ἔρχεται τότε ὁπίσω μίαν ἡμέραν· καὶ
 ἐκεῖ ὅπου εἶναι καθ' ἑσπέρου καὶ, τότε μετράται καὶ· καὶ
 μετὰ ποσῶντα ἔτη, μετράται καὶ· καὶ μετ' ἕτερα ποσῶντα
 10 ἔτη μετράται καὶ· καὶ ποιουσι τοτέ πως καταβαίνει ὁπίσω πάν-
 τος ἡ ἡμέρα ὅπου ἔχει ἐν ἑαυτῇ πλεονῆσιν ἰσημερίαν· μετὰ τὸ νὰ
 πρῶτον ὁπὸ τὴν δεχὴν ὁ Μάρτιος ἑσπέρου τῆς Φεβρουαρίου,
 καὶ νὰ ἀναπληρωθῆται ὁπὸ τῆς ἐξῆς ἡμερῶν· ὡς καθὼς καὶ εἰς
 τὸν καιρὸν τῶν Χαλδαίων, καὶ τῆς Αἰγυπτίων, μετὰ τὸ νὰ εἰ-
 15 κατέβαιναν αἱ μίαιες ὁπίσω, ἀέθαιον ἡ ἰσημερία παρὰ τὸ
 ἔτερον εἶναι λοιπὸν ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν τότε μὲν κατὰ τὰς
 Χαλδαίους καὶ Αἰγυπτίους ἀέθαιον ἡ ἰσημερία παρὰ τὸ
 πᾶσα δὲ κατὰ τὸν Ἰσραὴλ Κόστωρα· καὶ τὰς ἐξῆς πρέχει ὁπίσω
 καὶ καταβαίνει· ὅτι τότε μὲν ἀέθαιον καθὼς εἶπαμεν διὰ τὴν
 20 ἔλλειψιν τῶν ἑσπερίων ἡμερῶν καὶ ὥρων· πᾶσα δὲ κατα-
 βαίνει, ἀλλὰ τὴν ἑσπερίων τῶν ἔλλειψιν ἡμερῶν·
 Ὅμως οἱ δεῖοτατοι Πατέρες τῆς πρώτης Συνόδου καὶ καλὰ καὶ
 νὰ ἔξοδον ἀκριβῶς τὴν ποσὴν τὴν διαφορὰν τῆς ἰσημερίας, πᾶσα
 κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἔρχεται ὁπίσω διὰ τὴν σιωπὴν τῶν ἑσπερίων
 25 τῆς πρὸ βισέκτου ἡμέρας· μετὰ τὸ ὅλον ἐδώκεσαν αὐτὴν πλεονῆσιν
 ἑσπερίων ἰσημερίαν νὰ κείνηται καὶ νὰ λογαριάζεται πάντοτε
 καθὼς ἐρέθηκε τότε εἰς τὸν καιρὸν τῆς, κατὰ τὴν καὶ τῆς

(E)

Μάρτιος

Μαρτίᾳ μιλῶς· καὶ νὰ μιλῶ ἀνεθοκαταβαίνῃ πλέον ἕως ἀπὸ
 αὐτῆ πλὴν ἡμέραν, ὅσον διὰ τὸ ἅγιον Πάχα, νὰ ἐροτάξεται
 πάντοτε ὑπὸ πάντων ὁμῶς εἰς εὐα καὶ τὸ αὐτὸν καιρὸν, καὶ τὴν
 κούτων τῶ αὐτῆ μιλῶς ἡμέραν, εἴτε Μαρτίᾳ, εἴτε Ἀπρι-
 λία· διὰ νὰ μιλῶ ἱεὴν σύγχυσις καὶ ἄφα φορὰ εἰς τὰ μέρη τῆς 5
 Ἐκκλησίας ὁποῦ δειλοκῶν) εἰς ὄλιον πλὴν οἰκουμένην, διὰ τὴν
 σιωπῆ παραλλαγῶν τῆς ἰσημερίας, ὁποῦ πρὸς ἐρχεται ὡς
 εἶρη) ἄφα τὴν σιωπῆ πρὸς ὀλίον τῆς τοῦ Βισέκτου ἡμέρας·
 καὶ καλὰ καὶ εἰς τὰς ἐδικὰς μας καιροὺς νὰ ἐματέβηκεν ἡ ἰση-
 μερία πολλὰ παρακάτω, ἕως καὶ εἰς ταῖς ἐ τῆ Μαρτίᾳ, 10
 καθὼς οἱ νεώτεροι μὲ ἀκλειβέτερον παρατήρησον δείχνουσι·
 διὰ πλὴν ὁποῖαν αἰτίαν ἐμάμασι καὶ διόρθωσιν τοῦ Καλονδα-
 ρίου, καὶ ἤφεραν τὴν ἰσημερίαν πάλιν εἰς πλὴν καὶ Μαρτίᾳ,
 ὡς καθὼς ἦτον καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀ σιωπῆς· μὲ τὸ νὰ φέ-
 ρου ὀπίσω τὴν Μάρτιον καὶ ἀκολούθως ὅλας τὰς μιλῶς δέ- 15
 κα ἡμέρας· ἀλλ' ὁμως ἡμεῖς εἰς τοῦτο δεῖν τὰς ἀκολουθεῖν
 μηδὲ τολμῶμεν ποτὲ νὰ παραβάνωμεν τὸ ὄρον τῆς θείων ἐ-
 κείνων Πατέρων, νὰ φανῶμεν ἡμεῖς ἄφαιτικῶς τρεῖς ἡμέρας
 τὰς θεοσόφους καὶ ἁγίους ἐκείνους Πατέρας, νὰ κάμωμεν ἡμεῖς
 διόρθωσιν, ὁποῦ ἐκείνοι δεῖν ἐτόλμησαν νὰ πλὴν κάμωσι· ἐ- 20
 πιειδὴ καὶ ἀπὸ ἡδελεῶν ἦσαν ὀλιγοὶς ἢ τοιαύτη διόρθωσις, ἢ-
 δελεῶν πλὴν κάμη πρὸς ἡμετέρας ἐκείνοι, καὶ ἢ τὰ πρὸς βίβλα
 ὀπίσω δύο ἡμέρας τὴν Μάρτιον, νὰ ἀνεβάσωσι τὸ ἄνω πλὴν
 ἰσημερίαν, νὰ τὴν φέρου εἰς πλὴν καὶ Μαρτίᾳ, ὡς καθὼς
 ἐρέθηκεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Χειρῶν· ἢ ἡδελεῶν πρὸς βίβλα πα- 25
 ρατῶ τὸν Μάρτιον, νὰ τὴν κατεβάσωσι εἰς τὴν ἰε Μαρτίᾳ ὡς
 καθὼς δειλοκῶν εἰς πλὴν ἄρχῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀδάμ·

ἀμὴ ἐκείνοι μὴτε πλεῖ ἀνέβασαν, μὴτε τὴν ἐκατέβασαν,
 ἀμὴ πλεῖ ἄφικαν ἐκεῖ ὅπου πλεῖ ὄρηκαν εἰς τὴν καὶ Μαρτίαν,
 διὰ πλεῖ αἰτίαν ὅπου εἰπομεν ἀνωτέρω· διὰ τὰ μὲν ὡρξέ-
 νησκειν λέγω σύγχευον καὶ ἀξασασμόν εἰς τὰ μέρη καὶ μέλη
 5 τῆς Ἐκκλησίας· ὡς καθὼς τὸ ἔπαυον οἱ ἀξασαστικώτεροι
 ἐκείνων Λατῖνοι· καὶ διὰ μίαν χρονικὴν διάρθρωσιν ἐξεχρω-
 ῶσαν καὶ ἀπεκόπησαν κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ κατὰ τὸ κα-
 λευδάρον ἀπὸ τοῦ καθόλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς χι-
 σματικοὶ, καὶ αὐτάρεστοι, καὶ αὐτοκέφαλοι ὅπου εἶπα· διὰ
 10 τοῦτο λέγω δὲν ἡμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ παραβαίνομεν τὴν ἰνώ-
 μιν καὶ κείνην τῶν θείων ἐκείνων Πατέρων, νὰ πείσωμεν καὶ
 ἡμεῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἁμαρτήμα τῶν Λατίνων· διὰ τὰ μὲν λά-
 βαρον εἰς πλεῖ ψυχλὴν μας αὐτὴ κέρδιος ζήτησιν, ὡς οἱ Λατῖνοι. Εἰς. νή.

Ἐξήγησις ΙΕ΄.

15 Περὶ ἀξασαστικῶν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐβδομάδων, καὶ μη-
 κανῶν, καὶ ἐπισημῶν ἡλιακῶν τε καὶ σεληνιακῶν.

Ἀπόκρυφον.

Εὐείκομεν τὴν ἀγίαν γραφικὴν ὅπου λέγει περὶ τῶν ἡλια-
 20 κανῶν ἡμερῶν· Καὶ ἐγένετο ἑαυτέρα, καὶ ἐγένετο πρώτη ἡ-
 μέρα μία· καὶ πάλιν καὶ ἐγένετο ἑαυτέρα καὶ ἐγένετο πρώτη ἡ-
 μέρα δύο τέτρα· ὁμοίως καὶ πέμπτη, καὶ τετάρτη καὶ καθ' ἑξῆς αἰ-
 25 λοιπά· ἀείκομεν δὲ καὶ τὴν Σεληνίαν ὅπου ἐκτίσθηκεν ὁ-
 μοῦ καὶ ὁ ἥλιος ἀδύς τῆς τετάρτης ἡμέρας· καὶ ἀξασαστικῶν κα-
 τὰ τὸν σοφώτατον Ψελλόν, καὶ περὶ τούτου κατὰ πλεῖ ἀγίαν
 25 Γραφήν, ὅπου ἥλιος εἰς πλεῖ ἀρχικὴν τῆς ἀνατολῆς τοῦ Κεῖν, ἡ δὲ σεληνὴ ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς δύσεως τοῦ Ζυγῶ· ἴσον
 εἰπερὶν, ὅπου ἥλιος εἰς πλεῖ ἀρχικὴν τῆς ἡμέρας ἀδύς ἀνατεί-

λας· ἢ δὲ σελιεύη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτὸς δι' αὐτὴν βασιλεία-
 σα· καὶ ἐπειδὴ τελεία εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τετάρτης ἡμέρας
 ἐκείνης διέβη καταδεῖσα, δεκατεσσαρῶν ἡμῶν ἡμερῶν καὶ
 πέντατον, καὶ δὴ τὸ οὐδέποτε καὶ ὁ θεὸς Δαμασκίου εἰς τὴν
 Θεολογικῆν, ἐν κεφαλαίῳ κβ' φανερὸν εἶναι πᾶς ἑσπεράς 5
 τῆς δ' ἡμέρας ἐκείνης ἐχέτω ὅσον κατὰ τὸν χρόνον ἡμερῶν
 ἰε', τελείων· Ἄπ' ἐδῶ λοιπὸν σιμῶνεται πᾶς ἡ σελιευακῆς
 ἡμέρας τὸ ἑσπεράς τελειῖνται, ὅπου εἶναι τέλος τῆς ἡμέρας
 καὶ ἀρχὴ τῆς νυκτὸς· καὶ λοιπὸν ἀρχὸν) ἀφ' ἑσπεράς, ἢ ἡομι
 δὸτὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτὸς· καὶ Δφ' τοῦτο λέγει) ἡ σελιεύη 10
 πᾶς νὰ ἐτάχθῃ εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς· ὅχι μόνον Δφ' τὴν
 φανί(σει τὴν νύκτα· καὶ φαίνεται ἀπ' ἐδῶ νὰ εἶναι εἰς κάποιον
 πρῶτον ἔχουσι τῆς καὶ ἀρχὸν ἡ σελιεύη τῆς νυκτὸς· ἀλλ' ἀ-
 κόμι καὶ διότι ἀρχὴ) ἀπὸ νυκτὸς, καὶ τελειῶνται εἰς νύκτα·
 Αἱ δὲ τῶν Ἡλίου ἡμέραι ὅλον τὸ ἐνακτίον ἔχουσι, ὡσαύτ' ὅπου 15
 ἀπὸ τῆς αὐγλῆς ἀρχί(σιν, καὶ εἰς τὴν αὐγλῆν τελειῖνται· ὅ-
 που εἶναι τὸ τέλος τῆς νυκτὸς καὶ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας· ἐπειδὴ
 καὶ λέγει ἐχέτω ἑσπερά, ἢ τις ἔχει ἀρχὴν τὸ πρῶτ', καὶ ἔ-
 χέτω πρῶτ', ὅπου εἶναι τέλος τῆς νυκτὸς καὶ ἀρχὴ τῆς ἡμέ-
 ρας· καὶ ἔτω λέγει ἡμέρα μία, ἢ δύο τερα, ἢ τρεῖς καὶ αἱ 20
 λοιπαί· καὶ διὰ τοῦτο λέγει) ὁ ἥλιος πᾶς νὰ ἐτάχθῃ εἰς τὸν

τὴν Δημιουργοῦ εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας· ὅχι μόνον Δφ' τὴν εἶναι
 κατὰ δύο τερον λόγον σποικτιῆς μετὰ Θεὸν καὶ ἀρχὸν τῶν ἡ-
 ἡμέρας· μερῶν· ἀλλ' ἀκόμι καὶ Δφ' τὴν ἀρχὴν) ἀπὸ ἡμέραν, καὶ τε-
 Σύμβολα λεῖναι εἰς ἡμέραν, κατὰ τὴν δόξασιν τῆς ἁγίας Γραφῆς· 25
 αἱ φως ἦρες ὡσαύτ' ὅπου εἶναι σύμβολα τὰ μεγάλα ταῦτα φοιχεῖα τῶν ἁ-
 τίνων· ῥαντ', ἢ μὲν σελιεύη ὡς τωροχρεστέρα νεμρὴν τῶν ἡλίου, τῆς

παραβύσσης τῷ μωσαϊκῷ Νόμῳ σκιάς. ὁ δ' ἔπινοε μέγρος ἥλιος,
 τῆς ἐπαυλαζούσης τοῦ νοκτιῦ Ἡλίου χάριτος τε καὶ ἀληθείας·
 » ὅτι ὁ νόμος δείξει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διὰ μωσαίου ἐδίδη·
 » ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Διότι Φωτῆρων
 5 ἔπρεπε ἡ Σελήνη ὡς καὶ δὴ ἔχει καὶ αὐτὴ ἀρχὴν μὲν τὸν Διαφορῶν
 Ἡλίον μήτε τῆς ἐβδομάδος, μήτε τοῦ μηνῶς, μήτε τῷ χρο-
 νου, ποιμποτρόπως δὲ ἔπρεπε νὰ ἔχη μὴ δὲ τὴν αὐτὴν ἀρ-
 χὴν τῆς ἡμέρας· διότι καλὰ καὶ νὰ ἐπιτάσσον ὁμοί καὶ οἱ
 δύο Φωτῆρες τῇ πεντήρτῃ ἡμέρᾳ πεντηκαδέκατῃ Μαρτίᾳ·
 10 ἄλλ' ὅμως ἡ σελήνη διέδραμε κατὰ τὴν πασιέλληων αὐτῆς πα-
 λαυτέρα τῷ Ἡλίῳ ἡμέρας εἴδεκα, καὶ διὰ τοῦτο ὄρθηκεν ἄλ-
 λην ἀρχὴν, καὶ πρώτῃ Μαρτίᾳ καὶ ἀυπόστατον, ἡμέρας
 τῆς ἐβδομάδος ὁμοίως δ'. ἀρχὴν λέγω καὶ τῆς ἐβδομάδος,
 καὶ τοῦ μηνῶς καὶ τῷ χρόνῳ. Οἱ δὲ Ἡλίου ἡμερῶν διέδρα
 15 σιάν, περὶ τῆς γενέσεως τῶν Φωτῆρων· καὶ ἕτως ἔχει ἀρ-
 χὴν κατὰ τὸ πρωτόγονον αὐτῷ Φῶς, καὶ ἰβ' Μαρτίᾳ, καὶ
 καὶ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος· ἡ ὁποία ὑστερον διὰ τὴν Κυριακὴν
 αὐτῇ γενόμενῃ Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ὀνομάσθη Κυριακὴ· ἀπὸ τῆς
 20 ὡσαύτοῦ τοῦ εἶδος αὐτὸ τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ Φῶς εἶναι ὡς εἶρη)
 αὐτὸ ὁμοίον τὸ πρωτόγονον Φῶς· τὸ ὁποῖον τὸ ἔλαβεν ὑστερον
 εἰς τὸν δίσκον τε, καὶ τὸ ἔκαμε κινητὸν, διὰ τὴν χρείαν τοῦ κόσ-
 μου· καὶ ὡς τὸ δείξει ὁ δεῖος Δαμασκηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ κε-
 φάλαιον τῶν θεολογικῶν του.

Ἐρώτησις 15.

25 Πόθεν ἐπεινόησαν οἱ ἀρχαῖοι πῶς δώδεκα μηνῶς τῷ χρόνῳ
 καὶ τὰ δώδεκα ζῴδια τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τὰς 14 περὶ
 λαβύσσης τῆς Σελεύνης ἡμέρας.

Ἀπόκρσις.

Αὐτίαν ἢ δωδεκάεθμον κῆ ἐνιαύσιον τῆς Σελλιώνης
κυκλοφορεῖαν ἐπενόησαν οἱ ἀρχαῖοι κῆ τὰς δώδεκα μῆ-
νας τοῦ χρόνου· κῆ τὰ δώδεκα μέρη τοῦ ἔρανος, αἱ καὶ ζώδια
(ζωδιακὸς κύκλος· κῆ ὅλος ὁ ἔρανος ἔτος κύκλος, ζωδιακός. Δὲ τὰς
ἐν αὐτῷ κινουμένους Πλανήτας· κῆ μάλιστα πάντων διὰ τὴν
Ἡλίον· ὅπῃ μὲν ἢ λογιέται ἐν αὐτῷ κίνησιν ζωρονοεῖ κῆ δια-
σώζει πάντα τὰ ὑπὸ Σελλιώνη· κῆ τὴν ποσῶν γενῶν τὴν ζώ-
ων κῆ τὴν φυτῶν ιδιότητάς τε κῆ διαφορὰς κατὰ τὰ ἑωπείμε-
να τῇ τέττι κινήσει διάφορα μέρη τῆς οἰκουμένης· τὰ ὅποια
διάφορα εἶδη κῆ ιδιώματα τὰ φανερώνασι μὲν τὰ διάφορα εἶδη
τῶν ζώων ὅπῃ ζωραφίζουσι εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἔρανος·
ἐπειδὴ κῆ εἰς ὅσον καιρὸν ὁ Ἡλίος κάμνει τὴν μίαν τε χρονικὴν
κυκλοφορεῖαν, ἢ Σελλιώνη δωδεκάκις περιέρχεται αὐτὴν τὴν ζώ-
διακὸν ὅλον κύκλον· κῆ ποῖς τὴν ἐδικούτης δωδεκάμηνον χρόνον· τὸ
ὅποῖον δέικνυται κῆ δὲ τὸ τῆς τοῦ ὀνόματος σημασίας φημί τοῦ
μηνὸς· μειωμένης γάρ φησι κῆ ὀνομολογικὸς εἰς ἄκρον τῆς
» Σελλιώνης πληρῆται ὁ μῆνῶ· ὥστε ἐπειδὴ δωδεκάκις μειῶται
εἰς ἄκρον ἢ Σελλιώνη καθ' ἕκαστον ἔτος· κῆ δηλονότι δωδεκάκις
πληρῆται ὁ μῆνῶ· φανερὸν εἶναι κῆ δὲ τὸ τῆς τοῦ ὀνόματος ση-
μασίας, πῶς δὲ τὸ ἢ πικύτω δωδεκάεθμον εἰς ἄκρον κατ'
ἔτος μειῶσιν τῆς Σελλιώνης ἐπενόησαν οἱ παλαῖοι τὰς δώδεκα
ὡς τὴν μῆνας τοῦ χρόνου· ὡς καὶ ὡς κῆ διότι εἰς κάθε πρῶτον τῆς
ἡμερῶν κύκλον ἢ Σελλιώνη ἀπέσχεται κατὰ πρῶτον λόγον εἴδεκα ἡ-
τῆς σελή-μερῶν· ἐπενόησαν πῶς κῆ κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς κύκλον
κῆ δε-εἰς τὴν ἀρχὴν ὄρεθι πλεία εἴδεκα ἡμέρας παλαιότερα ἢ
μελίω· διὰ· ἐπειδὴ κῆ ἢ πρὸς περλαβόσας ἡμέρας ἕως τῆς γενέσε-

ζωδιακός
κύκλος
διαπί.
ζωδίων
διαφορὰ
πέδον.

α
β
γ
δ
ε
στ
ζ
η
θ
ι

15
20

25

ως τῶν φωστῆρων, εἶναι κοινῆς ὡς εἴρηται καὶ τοῦ Ἡλίου· καὶ δια-
 τοῦτο προλαμβάνον) πάντα τε ὡς εἴπομεν αὐτῶν ἢ εἴδεκα ἡ-
 μέρας ὡς ἀπερασμῶν καὶ τελειωμῶν εἰς τὴν μέθοδον τῆς εὐ-
 ρέστεως τῶν ἡμερῶν τῆς Σελεύης, ὡσαύτῃ μελίον καὶ ὑπο-
 5 βάδρα τῆς ποιούτης μεθόδου, καὶ ἑκάστον ἔτος καὶ καὶ ἑ-
 κάστειν δωδεκάετημον κυκλοφορίαν τῆς Σελεύης· διὰ τὴν φθά-
 σην ὀλοχαιασμὸς τῶν ἀρίθμων τῶν ἡλιακῶν ἡμερῶν, ὡσαύτῃ καὶ
 ἡδελατὰ ἀρχήσῃ ὁμοῦ καὶ πλεὺ κίνησάντων.

Εἰρώτησις ΙΖ΄.

10 Διατί εἰς τῶν μέρη ἐμοίραζαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν
 ὅλον κύκλον τοῦ οὐρανοῦ,
 Ἀπόκρίσις.

ΚΑὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ὀχρόνος ἐφάνητο νὰ εἶναι
 τῶν ἡμερῶν ὡς εἴρηται), διὰ τοῦτο ἐμοίραζαν εἰς πόσα μέρη
 15 καὶ αὐτοὶ τὸν ὅλον κύκλον τοῦ Οὐρανοῦ, κατὰ τὸν εἰς ποσῶν τα
 μέρη διαμερισμὸν τοῦ ἰσημεριεῖος κύκλου, δίδοντες τὸν κάθε
 ζωδίου ὀπὸς λ' μοίρας· νομίζοντες τὸ ἥλιον πάντως νὰ ἐκινεῖται
 κατὰ πλεὺ ἐδικήν τε κίνησιν μίαν μοῖραν ὀπὸς τῶν μέρους τῶν
 κάθε ἡμέραν. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι ἀρίστοκτες καὶ τὰς πέντε μηνῶν -
 20 ἡμέρας καὶ τὸ δ', τὰς ἐμοίραζαν εἰς τρεῖς μεταξὺ μιλῶν· καὶ διαφορὰ
 ἔκει ὁπῶς ἦσαν πρότερον οἱ ἡλιακοὶ δώδεκα μιλῶν ἴσοι ἀνά-
 μεσόντες ὀπὸς λ' ἡμερῶν, ἔζησαν αἴσιοι, πέρνοντες οἱ μεταξὺ
 παρὰ νῶ μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ Φεβρουάριος ὡς ἔχατος καὶ τε- Φεβρουάριος
 λατῶος ἔμεινε μόνος καὶ ἡμερῶν καὶ τέταρτον· ὁ ὅποιος εἰς μικρὸς·
 25 κάθε δ' ὀχρόνος διὰ τὸ τετραπλασιασμὸν τοῦ δ' πέρνει μίαν
 ἡμέραν πρῶτον, καὶ ἔχει τότε ἡμέρας καδ'. διὰ τὴν μὲν ἔξι-
 σάξῃ ποτὲ μήτε μετὰς ἄλλας ἡλιακὰς μιλῶν, μήτε μετὰς

τὰς Σεληνιακὰς ἀμὴνὰ εἶναι πάντοτε μικρότερον καὶ ἄπο
 τὰ δύο μέρη. διὰ τὸ γινώσκον ἀπ' ἐδῶ ὅτι πᾶς εἶναι ὁ τελευ-
 διαφορὰ τῆς τῆς μελέας τοῦ χρόνου. Ἀπ' ἐδῶ λοιπὸν γινώσκονται καὶ ἡ
 ἡλιακὰν διαφορὰ τῆς ἡμερῶν καὶ μελέων καὶ χρόνων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς
 καὶ σελη- σελήνης. ὅπως τὰ λέγων) οἱ μὲν ἡλιακοὶ, οἱ δὲ σεληνιακοὶ. 5
 ακῶν. ἐπειδὴ καὶ οἱ μὲν τῆς Σελήνης μελέαι εἶναι ἴσοι ὅλοι ἀνάμεσον
 τας, καὶ παρακώτεροι ἄπο τὰς ἡλιακὰς. ἐπειδὴ καὶ εἶναι
 ὅλοι ἄπο εἰκοσιεννεαήμισυ ἡμερῶν. οἱ δὲ τῶ Ἡλίου μελέαι
 ἄλλοι μὲν εἶναι ἄπο 1' ἡμερῶν, ἄλλοι δὲ ἀπὸ 14. μόνος δὲ
 ὁ τελευτῆς μελέαι ὁ Φεβρουάριος ἔμενον ὡς εἴπομεν καὶ ἡ- 10
 μερῶν. εἰς δὲ τὰς Βισέκτας γίνε) καὶ αὐτὸς ἡμερῶν καὶ 1.
 καὶ οἱ μὲν ἡλιακοὶ μελέαι ἀείλοισιν) πάντοτε εἰς τὰς τὸ πᾶς των
 μοιρασθῆναι τὰς 4' καιρὰς τῶ ἑαυτῶ. ἤτοι τὸ Εἰς, τὸ
 Θέρος, τὸ Φθινόπωρον καὶ τὸ Χειμῶνα. οἱ δὲ σεληνιακοὶ
 μῆνες κινουῦνται καὶ φέρον) κατὰ τὰς καιρὰς τοῦ ἑαυτῶ ἀνά- 15
 μεσα εἰς τὰς 12' κύκλους, διὰ τῆ παραλλαγῆναι τῆ ἡμέ-
 ρων. διὰ τοῦτο καὶ οἱ χρόνοι τὰς διαφέρουσιν ἀνάμεσον τὰς, ὅ-
 χι μόνον κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν. ὅπως εἶναι ὁ μὲν ἡ-
 λιακὸς χρόνος ἡμερῶν 12' 2', καὶ 14'. ὁ δὲ σεληνιακὸς, ἡμε-
 ρῶν 12' 2', καὶ 14'. ἀμὴν πᾶς ὁ μὲν ἡλιακὸς χρόνος πάλιν εἶναι 20
 κύκλος, καὶ τέλειος, καὶ ἀμετακίνητος, καὶ παραστατικός τῆς
 μονοκύκλου τοῦ Ἡλίου ἀεμφραῖς. ὁ δὲ σεληνιακὸς εἶναι ἀμυ-
 δρὸς, καὶ ἀτελής, καὶ κινήτος, καὶ παραστατικός τῆς δω-
 δεκακύκλου ἀεμφραῖς τῆς Σελήνης. καὶ ὁ μὲν ἡλιακὸς χρό-
 νος σμικρῶ) 22' ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἡλιακῶν κυρίων καὶ ἀλη- 25
 θῶν. ὁ δὲ σεληνιακὸς, 22' ἄλλοτείων, καὶ παραλληλῶν
 ὡσὶν ὅπως ὁ μὲν ἡλίου οἰκειὸν ἔχει τὸ φῶς. ἡ δὲ Σε-

χορῶν καὶ ἑ Μαρτίᾳ ἀπὸ τῆς κ' , ἕως τῆς κ'. γίνονται ὁμοῦ
 μς'. ῥίπτονται τὰ λ' , καὶ μὲν οἱ ις' . καὶ τῶσων ἡμερῶν διέβη-
 κεν ἡ Σελιὴν κατὰ πλὴν κ', τοῦ ἐνεσώπως Μαρτίᾳ . Τὰ
 αὐτὰ διείσομεν καὶ κατὰ τὴν πρῶτην μέθοδον τῶν νεωτέ-
 5 ρων ἤτοι κωντὰ εἰς τὰ διέβητα θεμέλια τοῦ πελοπαιῆ
 κύκλου ὡς εἶπομεν , προσδέτομεν καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Μαρ-
 τῆς , ἕως πλὴν ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν τοῦ τυχόντος μιλῶς . καὶ
 ἀπὸ τὰ σωμαχθέντα ῥίπτομεν ὅλα τὰ λ' . καὶ ὅσα μὲν οὖν , τυ-
 σέτων ἡμερῶν εἶναι ἡ Σελιὴν πλὴν ἡμέραν ἐκείνην . ἤτοι
 10 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος , κωντὰ εἰς τὰ κ' θεμέλια
 βάλλομεν καὶ τὰς κ' Μαρτίᾳ , γίνονται ὁμοῦ μς' . ῥίπτομεν τὰ
 λ' . καὶ πάλιν μὲν οἱ εἰς τὸ χέειν τὰ ις' . καὶ εἰ μὲν εἶναι ὁ Μάρ-
 τῆς , μετρεῖμεν τὰς πόσας αὐτῆς ἡμέρας . εἰδὲ καὶ εἶναι ἄλλος
 μιλῶς ὅπου ζητῶμεν , ἀφίνομεν τὰ μετρεῖμεν πάσας τὰς ἀ-
 15 πὸ Μαρτίᾳ ἡμέρας , καὶ πέρνομεν διὰ τὸ δύσκολώτερον ὅσα
 τὸν κάθε μῆναν σχετίζοντες ὁπὸ Μαρτίᾳ , ἀπὸ μίαν καὶ
 μόνην ἡμέραν , ἀφίνομεν τὰς ἄλλας αὐτῶν ἡμέρας ὡς σωσῆς
 σελλειακῆς μιλῶς . προσδέτοντες καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ ζητῶ-
 μένως μιλῶς , ἕως πλὴν ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν . καὶ ῥίπτοντες τὰ
 20 λ' , ὡς εἴρηται , τὰ ἀναπολεφθέντα κρατῶμεν , ὧσων ἡ-
 μερῶν εἶναι ἡ Σελιὴν πλὴν ἡμέραν ἐκείνην . ἤτοι δέλομεν
 κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπος τὰ δεικνύμενα κατὰ τὴν κ' Αὐγύστου , πόσων
 ἡμερῶν εἶναι ἡ Σελιὴν . ἔχομεν λοιπὸν θεμέλια κ' . καὶ εἰ τὰ
 ἡμερομηνία , κς' . καὶ κ' τοῦ Αὐγύστου , τὰ ῥίπτομεν τὰ λ' .
 25 καὶ μὲν οἱ κ' . καὶ πόσας ἡμέρας εἶχεν ἡ Σελιὴν τότε , κατὰ
 πλὴν κ' τοῦ Αὐγύστου μιλῶς .

Πᾶσι τὰ δεικνύμενα τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος .

Καὶ ποιά τι μὲν εἶναι ἡ μέθοδος εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς
 Σελήνης κατὰ τε τοὺς παλαιούς καὶ κατὰ τοὺς νέους. Εἰ δὲ καὶ
 δέλομεν νὰ ὄρωμεν ἧ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὴν το-
 χῶσαν ἡμέραν τοῦ τυχόντος μείους· ποιῶμεν ἕτως. βάλλομεν
 κοντὰ εἰς τὰ ὄρεθῶτα ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἡλιακὰ τέλεα 5
 ἑπτά, καὶ τὸ τέτατοντες Δεκά τὸς Βισέκτους· καὶ μοιράζο-
 μὲν τὰ μὲν τὰ ἑπτὰ, ὄγοντες τὰς ὀλοκλήρους ἐβδομάδας·
 καὶ εἰς ὅσα μέρου, βάλλομεν κοντὰ εἰς αὐτὰ, καὶ γ', τὰς
 πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας, ἡγοῦν ἐκείνας ὅπου ἐπέρασον πρὸ
 τῆς γενέσεως τῶν φωστῆρων· καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὰ ἐπιμετρεῖ- 10
 μὲν ἀπὸ πλεῖν δεχλιῶ τοῦ ἐνεσῶτος χρόνου κατὰ τὸν κύριον Πί-
 στρον, δηλαδὴ πλεῖν καὶ τοῦ ἐνεσῶτος Μαρτίου, καὶ πηγυνο-
 μεν ἕως πλεῖν ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν τοῦ τυχόντος μείους· καὶ
 ἀπὸ τὰ ὁμοῦ σιωπηρῶτα, εἰπόμεν ὁμοίως ὅλα τὰ ἑπτὰ·
 ὡσαύτως εἰς ἐβδομάδας· καὶ ὅσα μέρου, μᾶς δεχνοῦν πλεῖν 15
 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ὅπου ζητοῦμεν· ὅτι τὸ εἶσα, λέγει πρώτη,
 πεντέτη Κυριακή· τὰ δύο, Δεκάτερα· τὰ γ', τρίτη· καὶ καθο-
 ξῆς τὰ λοιπὰ· εἰ δὲ καὶ ὄγον ὅλα ἑπτὰ, εἶναι ἡμέρα ἐβδό-
 μη· πεντέτη Σαββάτω. Ὅστιον δέλομεν νὰ ὄρωμεν κατὰ
 τὸ ἐνεσῶτος, ζοῦ ἕτος πλεῖν καὶ τοῦ ἐνεσῶτος Μαρτίου, ποία 20
 ἡμέρα ἦτον τῆς ἐβδομάδος. προθέτομεν λοιπὸν κοντὰ εἰς τὰ
 ζοῦ, καὶ τὸ τέτατοντες τὰ αῶ, καὶ γίνουσι θ'. αὐτὰ τὰ
 μοιράζομεν μὲν ἑπτὰ, καὶ μέρου ἕξ· κοντὰ εἰς αὐτὰ τὰ ἕξ
 προθέτομεν καὶ γ', τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων· καὶ πέντε ἀπὸ
 τῆς καὶ Μαρτίου ἕως τῆς κέ, καὶ γίνονται ὅλα ὁμοῦ ιδ'. αὐτὰ 25
 τὰ μοιράζομεν μὲν ἑπτὰ· καὶ δὴ μὲν τίποτε· καὶ ἰδὲ ὅπου ὄ-
 ρεθηκεν ἡ καὶ Μαρτίου κατὰ τὸ ἐνεσῶτος ἕτος ἡμέρα Σαββάτω.

Τὸ αὐτὸ δέλοκομεν καὶ μὲν ἢ μέθοδον τῶν μεταγενέστερων.
 ἤγοιεν κοντὰ εἰς τὸς κύκλους τῆς ἡλίας ὅπου βασιλεύει, προσ-
 δέτομεν καὶ τὸς Βισέκτους ἀν' ἤγοιεν. κοντὰ εἰς αὐτὰ προσ-
 δέτομεν καὶ τὰς ἑπακτάς τοῦ ζητημένου μιλῶς, καὶ ὅσα
 5 γόνοι, εἴπομεν καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐπὶ ὅλα· καὶ ὅσα μέ-
 τωι, μᾶς δείχνω εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἀρχεῖ
 ὁ μιλῶς ἐκεῖνος· καὶ ἀπ' ἐκεῖθεν λογαριάζοντες δέλοκομεν
 πῶς ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν· ὅτιον ἔχομεν κατὰ τὸ ἐνεσῶς
 ἔτος κύκλους Ἡλίας ἐ· καὶ διότι ἔχομεν βίσεκτον λογαριάζο-
 10 μεν· καὶ ἐπὶ ἑπακτῶς τοῦ Μαρτίου, γίνον) ἰά· εἴπομεν
 τὰ ἐπὶ πῶς σωστέον ἐβδομάδα, καὶ μῆρου δ'· καὶ ἰδὸν ὅπου
 ἐστὶν ὁ Μάρτιος ἡμέρα τετάρτη· καὶ ἰδὸν ὅπου ἔρχεται
 καὶ κατὰ ταύτην ἢ μέθοδον ἢ καὶ Μαρτίου ἡμέρα Σαββά-
 τω· Μᾶς παραδίδει καὶ ἄλλην μέθοδον ὁ κὸρ Ψελλὸς ἐν
 15 πῶς ἐξῆς ἄλλ' ἢ ὄρεσι τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος κατὰ ἢ
 τοχόσαν τοῦ μιλῶς ἡμέραν δεχομένη ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου·
 ἐν οἷς ἄλλ' ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχῶν) οἱ κύκλοι τοῦ Ἡ-
 λίας διδάσκει· πούτῃ κοντὰ εἰς τὸς ὄρεδόντας κύκλους τοῦ
 Ἡλίας καὶ τοὺς βισέκτους, ἐπιμέτρομεν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ
 20 Ὀκτωβρίου ἡμέρας ἕως πῶς ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν· ἄλλ' δὲ
 τὸ δὲκολώτερον, ἀφίνοντες τὰς ὀλοκλήρους τῶν μιλῶν ἐβδο-
 μάδας, πέρνομεν μόνον τὰ προτέρω, ἤγοιεν ἀπὸ μὲν τοὺς
 πειαντάμεις, ἀπὸ δύο· ὅπου δὲ τοὺς πειανταμίαιμεις, ἀ-
 πὸ πεία· καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ζητημένου μιλῶς ἕως πῶς
 25 ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν, εἴπομεν ἀπὸ τὰ συναχθέντα ὅλα τὰ
 ἐπὶ· καὶ τὰ καταλειφθέντα μᾶς δείχνει πῶς ἡμέραν ὅπου
 ζητῶμεν ὡς ἐλέγχο καὶ ἀνωτέρω· ἤγοιεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν πα-
 ρα-

ραδείματος. Ἐχόμενοι κύκλις πέντε · καὶ διὰ τὸν Βίσεκ-
 τον μετρεῖται ἐξ· κοντὰ εἰς αὐτὰ βάλλομεν καὶ τὰ φελο-
 σόματα τῶν μινῶν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβελίς δεχόμενοι, καὶ τὰ
 κέ Μαρτίς· καὶ γίνον) ὅλα ὁμοί, μ β'. τὰ ὅποια μαραζόμενα
 μὲ τὰ ἐπὶ ἄξιας, τίποτε δεῦν ἄτομῆν. καὶ ἐδὴ ὅπ' ἄξιας) 5
 καὶ κατὰ ταύτην τῶν μέθοδον ἢ κέ Μαρτίς ἡμέρα Σαββάτω.

Ἐρώτησις ΙΘ'.

Διατί εἰς μὲν τῶν μέθοδον τῆς Σεληνῆς κατὰ τῶν κύρ Πέτρων καὶ
 τῶν δεχάτους λογαριάζομεν καὶ τὰς 19' πρὸ τῶν Φωσῆρων
 ἡμέρας, καὶ τὰς ἐπὶ πρὸς σεληνῆους· εἰς δὲ τῶν μέθο- 10
 δον τοῦ Ἡλίου, ταύτας μὲν ἀφίνομεν, πα-
 ραλαμβάνομεν δὲ μόνως τὰς τρεῖς πρὸ
 τῶν Φωσῆρων ἡμέρας,

Ἀπάντησις.

Οτι ἐκεῖ μὲν ζητοῦμεν τῶν ποσότητα τῶν σεληνιακῶν ἡμε- 15
 ρῶν· ἐδὴ δὲ ζητοῦμεν τῶν τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας· καὶ διὰ
 τοῦτο ἐκεῖ μὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ πρόσληψις καὶ τῶν 19' ἡμερῶν
 τῶν πρὸ τῶν Φωσῆρων, καὶ τῶν ἐπὶ πρὸς σεληνῶν· ἡμερῶν τῶν κ'
 ἡμερῶν τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου, ὡς σεληνιακῶν ἡμε-
 ρῶν, ὡς ἐλέγομεν· ἐδὴ δὲ ἀναγκαῖα εἶναι κατὰ ταύτην τῶν 20
 μέθοδον ἢ πρόσληψις τῶν πρὸ τῶν Φωσῆρων τεσσάρων ἡμερῶν, διὰ
 τῶν ἀναγκαῖων ὄρεσι τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος· ὡσαύτ' ὅπου
 ἔχον εἰς τῶν δεχλῶν τῶν πρώτων ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἡ-
 λαδὴ τῶν Κυριακῶν, καὶ ἀκολούθως β', καὶ γ'. καὶ ἀναγκαῖ-
 ως ἐδὴ προλαμβάνονται διὰ τῶν ἀκόλουθον ὄρεσι τῶν ἡμερῶν 25
 τῆς ἐβδομάδος· δεῦν παραλαμβάνονται δὲ ἐδὴ μήτε ἢ 19'
 πρὸ τῶν Φωσῆρων ἡμέραις, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἡμέραις μόνον σε-
 ληνι-

λειαιαῖς, κὶ πρὸ τῶν ἡλιακῶν ἡμερῶν· μήτε πάλιν ἢ ἐ-
 πίτῃ προσέλευσι παραλαμβάνονται· τὸ μὲν, ὅτι δεῦρ συμ-
 βάλλονται εἰς τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, ἐπειδὴ
 δεῦρ εἶναι μέρος τῶν ἐξῆς χρόνων ὅπῃ ζῆναι, ἀμὴ εἶναι μέ-
 5 ρος τῶν κ' ἡμερῶν τοῦ πρώτου ἐξῆς Μαρτίου· οἷδ' ἐχρόνοι ἐ-
 δὴ ἀρχονται ὡς εἰπομεν νὰ μεταξῶνται ἀπὸ τῶν ἐξῆς καὶ Μαρ-
 τίου· τὸ δὲ, ὅτι αὐτῶν ἢ ἐπιτῃ ἡμέραις δεῦρ εἶναι μέρος τοῦ
 πρώτου καὶ πρωτοῦ ἐκείνου Μαρτίου· ὅτι αὐτῶν εἶναι ἐ-
 κείνου μέρος, ἢ δὲσαν ἐμποδίσοι μάλις αὐτὴν μέθοδον ταύ-
 10 τῆν, παραλαμβάνομεν κὶ μὴ παραλαμβάνομεν· διό-
 τι φέρουσι τὴν καὶ ἐκείνου τοῦ πρώτου Μαρτίου, ἡμέραν τεί-
 τῆν τῆς ἐβδομάδος· Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν πρὸ τῶν Φωσῆρων
 τειῶν ἡμερῶν α', β', κὶ γ', δέλεται πῶν καὶ Μαρτίου νὰ
 εἶναι τετάρτη· ἀμὴ εἶναι αὐτῶν ἢ ζ' ἡμέραις ὡς εἰπομεν μέ-
 15 ρος τοῦ ἐξῆς δευτέρου Μαρτίου, ὅπῃ ἀρχεῖ ἡμέραν πέμ-
 πτω τῆς ἐβδομάδος, καὶ φέρει τότε πῶν καὶ Μαρτίου ἡμέ-
 ραν δ' τῆς ἐβδομάδος· κὶ ἐπειδὴ μετὰ τῶν τείτῆν πρὸ τῶν
 Φωσῆρων ἀκολουθῶσι ἢ καὶ Μαρτίου ἐρχεῖ ἡμέρα δ', κὶ συ-
 νάπτεται ἢ ἀκολουθία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος κὶ χωρὶς πῶν
 20 προσηλίου τῶν ἐπιτῃ προσελύων, ὅτι τῆν βέβαια εἶναι καὶ
 ἀχρηστος ἢ τῶν προσηλίου· ἐπειδὴ κὶ χωρὶς τῶν τῶν πρὸς
 δῆκεν τελεία δέλεσται ἢ ποιαῦτη μέθοδος τοῦ Ἡλίου·

Εἰρώτησις Κ'.

Διατὶ εἰς μὲν τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος προστίθε-
 25 ται μὲν εἰς τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη κὶ εἰς τὰς κύκλους
 τοῦ Ἡλίου, καὶ τὸ τετάρτον τῆς, εἰς δὲ
 τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς Σελεύης ἔτι,

Ἀπόκρισις.

Οτι ἐκεῖ μὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ προδήκη τοῦ δ', διὰ τὴν ἀκόλουθον ἄρσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἡμέρα ὅπου φερασθεῖ εἰς κάθε Βισέκτον, μεταῖται καὶ αὐτὴ εἰς πλεῦ ἀκολουθίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος παρα- 5
 λαμβανομένη ὁπὸ τὰς καθημερινὰς τοῦ Ἡλίου ἡμέρας· ἡ-
 γουὶ ὅπου ταν μὲν ὁ Φόρουαρίος εἰς τὴν ἄλλου χροῖον ὅπου ἔ-
 χει ἡμέρας καὶ· τελειομένη καὶ ἑσπέρειν εἰς ἡμέραν πρῶ-
 τω τῆς ἐβδομάδος, ἀρχὴ ἀκολούθως ὁ Μάρτιος εἰς πλεῦ 10
 ἔξῃς δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ὅταν δὲ τύχη καὶ εἶναι
 Βισέκτος, καὶ ἔχει ὁ Φόρουαρίος καὶ, τότε ἡ μὲν δευτέρα 15
 ἐκείνη ἔξοδιά (εἰ) ὀπίσω, καὶ γίνε) καὶ Φόρουαρίου· ὁ δὲ
 Μάρτιος ἀρχὴ) τότε εἰς τὴν ἔξῃς ἡμέραν πρῶτω τῆς ἐβδομά-
 δος· καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖα ἢ προδήκη τῆς τοῦ Βι-
 σέκτου ἡμέρας εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἑλλείποντος, διὰ τὰ δὲ 15
 ῥωμῶν ἀναγκαῖως καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν φερασθεῶν ἡμερῶν ὅπου
 ἔξοδιά (ον) εἰς τὴν Βισέκτου, διὰ τὰ ῥωμῶν ἀσφαλῶς τὴν ἀ-
 κολουθίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος· Εἰς δὲ τὴν ἄρσιν τῶν 20
 ἡμερῶν τῆς Σελεύης τὸ πέταρτον δὲ τὸ προδέτομῶν εἰς
 τὴν λογαριασμὸν, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς μας πότε δεῖ εἶναι τὰ δὲ 20
 ῥωμῶν τὴν ἀκολουθίαν ἡμερῶν ἐβδομάδος· ἀμὴ εἶναι ὁ σκοπὸς
 μας, τὰ ῥωμῶν τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῆς Σελεύης διὰ
 μέσου τῶν θεμελίων αὐτῆς· τὰ ὅποια θεμέλια τὰ δεισκο-
 μῶν διὰ τῆς ποσότητος τῶν κύκλων αὐτῆς· πλεῦ δὲ ποσότη-
 τα τῶν κύκλων Ἡλίου τὴν καὶ Σελεύης δεισκομῶν ὁπὸ πλεῦ 25
 ὁπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίαν διὰ μερισμῶν χωρὶς καμί-
 να προδήκην τεταρτῆ· ἡ δὲ προδήκη τῆς τοῦ Βισέκτου
 ἡμέ-

ἡμέρας γίνε) εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ὅλης κινήσεως τοῦ Ἡλίου,
 διὰ τὸ κατ' ἕκαστον ἔτος ἔλλειψιν τοῦ τεταρτέ, ὅπῃ χρειάζε-
 5) ἀπὸ τὰ πξ' ἔτη παρὰ τὴν, διὰ τὰ ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 σημείου ἐπὶ τὸ αὐτό. τὰ ὁποῖα τέταρτα τετραπλασιάζομε-
 5 να ποῖσιν εἰς ἡμερολόγιον· καὶ τότε ἔχει ὁ χρόνος ἡμέρας
 τξζ', ὡς λαμβάνοντας μίαν ἡμέραν παρὰ τὴν ἀ-
 κολουθίαν τ' ἑξῆς ἡμερῶν· καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν κύκλοι τοῦ Ἡ-
 λίου καὶ τῆς Σελήνης (ὡς εἶρη) διὰ μερισμῶν ἀπὸ
 μόνον τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τέλει ἔτη, σου τέτιν ὅπῃ ἔ-
 10 χου σιωννοουμῶν ὁμῶς καὶ τὰς τ' Βισέκτων ἡμέρας, μεθ' ὧν
 καὶ τελειοῦνται· εἰς δὲ τὸ ὄρεσιν τ' ἡμερῶν τῆς ἑβδο-
 μάδος πρὸς δέ τοις ἴδια καὶ τὰς τ' βισέκτων ἡμέρας, πόσον
 εἰς τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη, πόσον εἰς τὸς κύκλους τοῦ
 ἡλίου, διὰ τὰ ὄρωμεν τὸν ἀκερῆ τ' ἡμερῶν ἀριθμὸν· ἡ-
 15 γοῖον καὶ τῶν χρόνων ὅσα εἶναι ἀπὸ τξ' ἡμερῶν, καὶ τῶν
 βισέκτων χρόνων, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τξζ' ἡμερῶν· διότι τότε
 μόνον ἡμποροῦμεν νὰ ὄρωμεν ὀρθῶς τὴν ἀκολουθίαν τ' ἡμε-
 ρῶν τῆς ἑβδομάδος, ὅταν ὄρωμεν ὀρθῶς τὸν τ' ἡμερῶν ἀριθ-
 μόν· Ὅταν δὲ λέγωμεν, κοντὰ εἰς τὰ πόσα χιλιάδας ἔ-
 20 τη, προθέτομεν καὶ τὸ τέταρτόν τους, καὶ γίνον) πόσα
 χιλιάδες, δεῦν χρειάζομεν πᾶς γίνον) πόσα χιλιάδες ἔτη·
 ὅπῃ μὴ γδ' εἰς κάθε δ' χρόνος περιεσθῆι εἰς ἕνα χρόνος, ἀλλὰ μία
 ἡμέρα· μὴ δὲ ὅταν λέγωμεν τὸ τέταρτον πόσων χιλιάδων
 ἔτην, χρειάζομεν χιλιάδων ἑτῶν, ἀλλὰ πόσων χιλιάδων μόνων
 25 ἡμερῶν χρειάζομεν, ὅπῃ φειτῆθῶμεν ἀπὸ κάθε ἔτος μία ἡ-
 μέρα παρὰ τὴν ἀπὸ τὰς νβ' ἑβδομάδας τοῦ χρόνου· καὶ δια-
 τὴ κοντὰ εἰς τὴν φειτῆθῶσαν ἐκείνην ἡμέραν τοῦ χρόνου πε-

επιλόου ακόμη ἢ ἔξ ὥρας παρών, ὅπῃ γίνονται εἰς κά-
 δε δ' ἡμέρας ἀπὸ ἔξ ὥρας εἴα ἡμεροκύκτιον, ἀλλὰ τοῦτο
 λέγομεν τὸ δ' ὅσων χιλιάδων ἔτων, ἀπὸ τοῦ ἡμερῶν ὅπῃ
 αἰετοδύουσι ἀπὸ πᾶσα χιλιάδος ἕστη, εἰς κάδε δ' ἡμέρας τε-
 ρατρῶν ἑπὶν μία ἡμέρα· αὐτὰ καλὰ ἢ ἡτοιμάσθαι ἡμέρα νὰ συ-
 νάγεται ἀπὸ ἧ ἕλλησιν τῆς κατὰ μέρος κινήσεως τοῦ Η'-
 λίου· ἢ ὁ μὲν Η' λῖος χρειάζεται καὶ ἕκαστον ἔτος ἔξ ὥραν
 παρὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον τε· ἢ δὲ Σελίην χρειάζεται
 εἴδεκα ἡμερῶν ἢ δ' ἡμέρας ἀλλὰ νὰ φθάσῃ ἢ δ' ἔθμον τοῦ
 Η' λίου· ἢ ἀλλὰ τοῦτο ὡς καὶ ὡς εἰς πένθ' ὄρεσιν ἧ ἡμερῶν
 τῆς ἐβδομάδος περὶ ὁπέων εἰς τὰ ἀποκτίσεως κόσμου ἔτη
 ἢ εἰς τὰς κύκλους τοῦ Η' λίου ἢ τὸ τέταρτῶν τῆς· τριτοσέ-
 πως καὶ εἰς πένθ' ὄρεσιν ἧ ἡμερῶν τῆς Σελίης περὶ ὁπέων
 βάνουμ αὐτὰς τὰς εἴδεκα ἡμέρας ἧ κάδε χρόνον, ὡς καὶ ὡς
 θεμέλια ἢ ἐκεῖ ἧ μίαν ἡμέραν εἰς κάδε τετραετία· καὶ ἀλλὰ τοῦτο θε-
 15 αἰ βίσεκτοι μέλια εἰκότως λέγοντο ἢ εἰς τὰ δύο μέρη, ὡς ἀναγκαῖα,
 ὅσον ἐκεῖ αἰ ἧ Βισέκτων ἡμέραι εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς
 ἐβδομάδος, ὅσον εἶδῶ τὰ ἰά, εἰς ὄρεσιν ἧ ἡμερῶν τῆς Σε-
 λίης· δεῦ λέγονται δὲ τὰ βίσεκτα θεμέλια κυρίως, καὶ
 αἰ· ἀλλὰ κατὰ τι καὶ πατὴρ ὡσάν ὅπῃ δεῦ εἶναι εἰς κά-
 20 δε χρόνον ἀναγκαῖα, μήτε εἰς τὰς κύκλους, μήτε εἰς τὰ ἀ-
 ποκτίσεως κόσμου ἔτη· ἀλλὰ μόνον εἰς κάδε τετραετία ὡς
 κύκλος ἢ
 χρόνος τὸ
 αὐτό·
 εἴρηται· Τῆτο δὲ ὅπου λέγομεν ξεχωριστὰ, εἰς τὰ ὁπῃ
 κτίσεως κόσμου ἔτη κατὰ τὰς δεχαίς· ἢ ξεχωριστὰ εἰς τὰς
 κύκλους τοῦ ἡλίου κατὰ τὰς μεταχρονόμους, δεῦ εἶναι ἄλλο
 καὶ ἄλλο, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ καὶ εἶ, ἐπειδή ἢ κυκλοφορίας τῆ
 ἡλίου εἶναι ὅπου γεννᾶται τὰς χρόνους ἢ τὰς ἡμέρας· ἢ δεῦ
 εἶναι

κύκλος ἢ
 χρόνος τὸ
 αὐτό·

είναι ἄλλο ἢ πόσαι κυκλοφορίας τοῦ ἡλίου, περὶ πόσαι
 ἡμέραις ἢ πόσοι χρόνοι· μηδὲ εἶναι ἄλλο ἢ πόσαι ἡμέραις καὶ
 πόσοι χρόνοι, ὡς εἶναι ἢ πόσαι κυκλοφορίας ἡλίου καθ' ἡμερ-
 ναῖς τε ἢ χρονικαῖς. καὶ πόσον εἶναι τὰ λέγομεν εἰς κάθε δ'
 5 χρόνους, ὅσον λέγομεν εἰς κάθε δ' κύκλους φελοῦσαι μία
 ἡμέρα. ἢ ἐπὶ τῆς Σεληνῆς πόσον εἶναι τὰ λέγομεν εἰς κά-
 θε χρόνον, ὅσον λέγομεν εἰς κάθε δώδεκα σεληνιακαῖς κυκλοφο-
 ρίας χρειαζέ) οὐδεκα ἡμέρας παράνω, διὰ τὰ φάση τὸν
 ὕλον δρόμον καὶ χρόνον τοῦ ἡλίου· ἄλλα μὲ τὸ εἶναι τὰ ἀ-
 10 πὸ κτίσεως κόσμου ἔτη πολλαῖς χιλιάδες κυκλοφορίας Ἡλίου,
 τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο σιναγέ) καὶ ἀπὸ κάθε μίαν μέγαλλιν τοῦ ὀκτοκαμει-
 Ἡλίου κυκλοφορίαν, ἤτοι ὀκτοκαμεικοσαετῆ, ὡσαύτ' ὅτ' ἡ κοσαετηρῆς
 σιναγέ) τῆ ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία εἰς τὰς Βισέ-
 κτας Δεκάτ' τετραπλασιασμόν. τετρακίς γὰρ τὰ ἑπτὰ, εἰ-
 15 κοποικτώ. διὰ τοῦτο ὁ μεταγροῦς εἰς μεταχειρίζον) ὡς ὁ-
 κτωτέρων πλεῖν μέθοδον τ' κύκλων τοῦ ἡλίου, ὡς εἶναι μὲ-
 θοδον τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐταῖν, εἰς ὕψιστον τῶν ἡμερῶν
 τῆς ἐβδομάδος.

Ἐρώτησις ΚΑ'.

20 Ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἀρχεται ὡς εἶπομεν κατὰ τ' κύρ Πέτρον ἀρχὴ χρόνου
 ἀπὸ τ' κα Μαρτίου, ἢ τελειώνει εἰς τ' κ' τοῦ ἔξης Μαρ-
 τίου· ἢ εἴπαμεν πῶς ἢ ἀκολουθία τῶν τῶν φασήρων
 τῶν ἡμερῶν δέλει πλεῖν κα Μαρτίου τὰ εἶναι ἡμέρα τῆς ἐ-
 25 βδομάδος, δ', ὅταν ἢ κα Μαρτίου δὸν δὲ εἰσοκεται
 ἡμέρα δ'. πῶς ἄλλῶς ἢ ἡμπορεῖ τὰ σώζε) ἢ-
 τισαύτη ἀκολουθία ἢ μέθοδος εἰς εὐρεσιν
 ἀληθῆ τ' ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος.

Α' πόλεως.

Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἰξάρωμεν, πῶς ἡμέθοδος αὐτῆς
 (σεμελιώνε), ὅποταν ἡ κά, τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρ-
 τίου εἶναι ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ'. ἐπειδὴ καὶ ἐπ' αὐτῆς εἰς τὰς
 πρῆξις πρὸ τῶν Φωσῆρων ἡμέρας δεχίζομεν καὶ μετρεῖται α-
 ἡμέραι τρεῖς πρὸ τῆς κά Μαρτίου· καὶ ἐπειδὴ αἱ πρῆξις πρὸ τῶν Φωσῆρων
 πρὸ τῶν Φω-ἡμέραι, μετὰ τῆς πρῆξις ἀκολουθῶν τεταρτίου ἡμέραν (ξί-
 σῆρων. πῆσι· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἶναι ἡ κά τοῦ πρώτου ἐ-
 κείνου κύκλου κείνου Μαρτίου ἡμέρα τεταρτή τῆς ἐβδομάδος. Ἐπὶ
 ἡλίου νῦν, δὲ τῆς ἐξῆς εἶναι ἡ κά τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου οὗτος-
 ἡμέρα δ'. λαμβάνε) εἰς τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου, καὶ γίνε) πρῶτος
 κύκλος ἡλίου· καὶ μετ' ἐκείνου οὗτος λαμβάνεται ἡ τοῦ ἐξῆς
 Μαρτίου κά, καὶ γίνεται β', κύκλος ἡλίου· καὶ ἡ μετ' ἐκεί-
 νου τοῦ ἐξῆς εἶναι Μαρτίου κά, καὶ γίνεται γ' κύκλος ἡ-
 λίου. εἰς δὲ τοὺς Βισέκτους πρῶτος λαμβάνεται εἰς τοὺς κύκ-
 λους καὶ ἄλλη μία ἡμέρα παραπάνω, διὰ τῆς πρῆξις εἶναι πα-
 ράτω τότε ἡμέραν· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ ταύτην τῆς μεθόδου ὁ-
 πρώτος κύκλος τοῦ ἡλίου εἶναι) πάντοτε ἡμέρα τῆς ἐβ-
 δομάδος δ'. καὶ συνεχῶς πάντοτε τῆς ἀκολουθίαν τῶν ἡμερῶν τῆς
 ἐβδομάδος μετὰ τὰς πρῆξις πρὸ τῶν Φωσῆρων ἡμέρας· ἡ δὲ-
 ποία δ' ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος βλέπε πῶς ἐσάδηκεν εἰ καὶ
 αὐτοσφάτως, ὅμως δεχθὲν τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου·
 καὶ πλοῦτὴ τοῦ ἐκείνου δεχομένου ἔτους· τετάρτη ὁχθὴ καὶ
 εἰκοστὴ τῶν τελευταίων μιλῶν, ἡ τοῦ Φεβρουαρίου· ἡ αὐτὴ
 δὲ τεταρτή, ἐσάδηκεν ἀκολουθῶν δεχθὲν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 κά Μαρτίου δεχομένου ἔτους, εἴτε διὰ τῆς ἰσημερίας κατὰ
 τὴν κῆρ Πέτρον, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου χρονολογίας γίνε) δῆλον·
 καδ'

καθ' ἡμέραν ἡ ἰσημερία γινώσκεται, συνεχῶς ὑπομιμνήσκοντες ἡ
 καὶ Μαρτίου. ἡ ἴσως φαίνεται αὐτὸ διὰ τὸ μυστήριον τῆς παρ-
 -δοχῆς ἑβδομάδος, πεισσομένης διὰ τὸ μυστήριον τοῦ ἑβδομά-
 -της πρωτοπαρδοχῆς τριτάδος. ἡ αὐτὴ δὲ δ' ἢ τελευτῆ γί-
 -νε) τοῦ αὐτοῦ ἔτους. τουτέστιν κ' τοῦ ἔξης Μαρτίου. καὶ διὰ
 -τοῦτο ἀκολουθῶς ἡ καὶ τοῦ ἔξης σκείνου Μαρτίου δέσποκεται
 -ἡμέρα Πέμπτη τῆς ἑβδομάδος, ἐπειδὴ ἡ κ' αὐτοῦ ἦτον ἡμέ-
 -ρα δ'. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μετὰ τὸ πρῶτον σκείνον Μάρτιον
 -ὅπῃ εἶχε πάλιν καὶ ἡμέραν δ', ἡ ἀκολουθῶσα τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβ-
 -**10**δομάδος μετὰ τὰς τρεῖς πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας λαμβά-
 -νε) ὅσοι πρὸς κύκλους τοῦ ἡλίου. ὡσαν εἰς τὸ δῶδεγμα νὰ
 -εἰπῆμεν. ἔχομεν πρῶτον κύκλον ἡλίου, καὶ τρεῖς αἰ-
 --πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέραι, γίνονται δ'. καὶ μία ἡ καὶ Μαρτίου
 -τοῦ ἔξης δευτέρου, γίνονται πέντε. καὶ ἰδὲ ὅπῃ δὲ
 -**15**θῆκε ἡ καὶ τοῦ ἔξης δευτέρου Μαρτίου, ἡμέρα πέμπτη
 -τῆς ἑβδομάδος, ἐπειδὴ καὶ ἡ προλαβῆσα καὶ Μαρ-
 -τίου, ἦτον ἡμέρα δ'. καὶ ληφθεῖσα εἰς τὰς κύκλους ἐγέ-
 --νετο πρῶτος κύκλος ἡλίου. ὅσοι χρόνου ἦε, λαμβάνε) εἰς τὰς
 -κύκλους, καὶ γίνε) β' κύκλος ἡλίου καὶ γ' αἰ πρὸ τῶν φωστῆρων, εἰ.
 -**20**καὶ μία ἡ καὶ τοῦ ἔξης γ' Μαρτίου, γίνον) ἕξ. καὶ ἰδὲ ὅπῃ
 -ἡ καὶ τοῦ ἔξης γ' Μαρτίου, ὠρέθηκε ἡμέρα Παρασκευή.
 -ἐπειδὴ ἡ προλαβῆσα καὶ τοῦ β' Μαρτίου, ἦτον ἡμέρα εἰ.
 -**25**Πάλιν ἀπὸ χρόνου ἔχομεν γ' κύκλους, καὶ γ' αἰ πρὸ τῶν φω-
 -στῆρων, ἕξ. καὶ μία ἡ καὶ τοῦ ἔξης δ' Μαρτίου, ζ'. καὶ ἰδὲ
 -ὅπου ὠρέθηκε ἡ καὶ τοῦ ἔξης δ' Μαρτίου ἡμέρα ζ'. ἀπὸ
 -χρόνου κύκλους ἔχομεν δ'. καὶ δευτὴ εἶναι Βίσεκτος, λέγο-
 -μεν εἰ καὶ γ' αἰ πρὸ τῶν φωστῆρων, ὀκτώ. καὶ μία ἡ καὶ τῆ
 -ἔξης

ἑβδομάς.
τριάς.

Zγ

ἔξης

ἔξης πέμπτης Μαρτίης, θ' ῥίπτομεν τὰ ἐπιτὰ ἢ σωτὴν ἐβδο-
 μάδα, καὶ μέρου β'. καὶ ἰδὲ ὅπου ἔρχεται τότε ἢ καὶ τῆς ἔξης
 πέμπτης Μαρτίης, ἡμέρα δὲυτέρα, καὶ ὄχι μετὰ πλεὺν ἐβδο-
 μίαν ἀκολούθως πρώτη, διὰ πλεὺν ὡς πλεὺν τῆς Βισέκτης ἡμέ-
 ραν. ὁμοίως κ' ἐπὶ τῶν ἔξης. καὶ ἰδὲ καὶ διὰ παραδείγ- 5
 ματος ἔγινε φανερόν, πῶς ἡ ἀκολουθία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδο-
 μάδος μετὰ τὸν πρῶτον ἐκείνον Μάρτιον δεικνύει εἰς τοὺς
 κύκλους τοῦ ἡλίου μετὰ τὰς γ' πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας, ὅ-
 που ἀρχόν) κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου,
 ἀπὸ δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἔχει λοιπὸν ἡ τοιαύτη μέθο- 10
 δος ὡσανὲν πρῶτῳ δεξιῷ καὶ δεξιῶν τὰς γ' πρὸ τῶν φω-
 στῆρων ἡμέρας, ὡσανὲν ὅπου ἔχουσι εἰς τὴν δεξιῶν πλεὺν πρῶ-
 τῳ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἀκολούθως δὲυτέρα κ' τρί-
 τῳ. Ἐξῆς παραλαμβάνει τοὺς κύκλους τοῦ ἡλίου ὡ-
 σανὲν ὅπου ἀρχόν) μετὰ τὴν τρίτῳ πρῶτων φωστῆρων, ἀκολού- 15
 θως ἀπὸ τετάρτῳ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἔχουσι κ' αὐτῶν
 φανεράν πλεὺν ἀκολουθίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, ὡσανὲν ὅ-
 που ἔχουσιν ὁμολογημένην δεξιῶν τὴν τετάρτῳ. Τρίτον κ' ἔ-
 πελά τῶν λαμβάνει καὶ τὰς ἀπὸ τῆς καὶ τῆς ἐφεσῶτος Μαρ-
 τίης ἡμέρας, μέχρι τῆς ζητεμένης ἡμέρας τοῦ ζητουμένου μη- 20
 ρός, ὡς ἀγνωσμένης, κ' διὰ τοῦτο ζητεμένης. κ' λοιπὸν ἀπὸ τὰ
 σιναχθέντα ῥίπτοντας ὅλα τὰ ἐπιτὰ, δείκνυσι πλεὺν καὶ αὐτὴν
 κατὰ τὸν καταλειφθέντα ἀριθμὸν ὅποια εἶναι τῆς ἐβδομά-
 δος ἐκείνης ἡμέρα. εἰ δὲ καὶ ὄνομα ὅλα ἐπιτὰ, εἶναι ἡμέρα
 Σαββάτω.

Πόλισμα.

Ὡς τε καὶ ἀπὸ πλεὺν ἀνάγκης τῆς τοιαύτης μεθόδου, δεί-
 κνουμεν πῶς ὁ πρῶτος ἐκείνος Μάρτιος ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀρ-

χον)

χυ) κ) μετρουωται η ποιαυταις μεθοδαις τ) κυκλων Η' λια τε
 κ) Σελιως δου η τον ο πρωτος και κοσμοζονος εκεινος Μαρ-
 τιος του οποιου η κα' ούρεθηκεν ακολουθως ημερα τειτη· α-
 μη η τον ο εξης β' Μαρτίος του οποιου η κα' ούρεθηκεν ακο-
 5 λυθως ημερα τεταρτη· κ) σιωιτα κ) τ) παρυσαν μεθοδον τ)
 κυκλων τ) Η' λια, εις ούρεσην αληθη τ) ημερων της εβδομαδος.
 η οποια είναι πρωτη κ) παλαια μεθοδος, ωσαν οπου εχη αρχην
 της εβδομαδος τ) πρωτοκτησον α εκεινην κ) κοσμοζονον ημεραν,
 τ) α προ τ) Φωτηρων, εν η επισησεν ο Θεος τ) ερανον κ) τ) γην.

10 Ε' τερα μεθοδος μεταγενεσρα.

Η' δε μεθοδος οπου μας διδασκει ο κυρ Ψελλος εν τοις εξης
 εκεινω οπου εδιδασκαμν και ημεις αιωτερω, είναι μεταγενε-
 15 στερα, ωσαν οπου εχει αρχην τ) πρωτην του πρωτους Οκ- Εξ. ιη.
 ταβειν, ωσαν οπου απο ολας τας απο Μαρτίου μεωας εν 77. 14.

15 προτοις αυτοις αρχισσα απο πρωτην ημεραν της εβδομαδος.
 και εχου του το οι απο του Οκταβειν δεχόμενοι του Η' λίου
 κύκλοι εχουσι παντοτε εις τω δεχλιωτων τ) πρωτην ημεραν Πρωτος
 της εβδομαδος· κ) εχου του το δου χρειαζον τ) προληψιν τ) κύκλος
 προ των Φωτηρων τεων ημερων, ωσαν οι απο Μαρτίου αρ- ηλίου νυν

20 χόμενοι κύκλοι· επειδη εχουσι εις τω δεχλιωτων ετοι τω ημερα α.
 πρωτην ημεραν της εβδομαδος· κ) δια του το εκει μη προ-
 λαμβανον τ) προ των κύκλων αι γ' προ τ) Φωτηρων ημεραι,
 με το να εχουσι εις τ) δεχλιωτων τ) πρωτην ημεραν της εβ-
 25 δομαδος· και ακολουθως επισωμάπτον οι κύκλοι του ηλια,

κ) επομένως αι ημεραι ως ερη)· αμλ εδω προσηεν) οι κύκλοι τ) ηλια
 με το να εχου εις τ) αρχινητων ομου και τ) πρωτην ημεραν
 της εβδομαδος· και ακολουθως επισωμάπτον) αι των απο τα

Ζδ

Οκ-

Οκτώβει· μνησὺν ἡμέραι μέγχει τέλος τοῦ Σεπτεμβεί· κὺ
διὰ τοῦτο ἐκτὸ μὲν οἱ ἀπὸ Μαρτί· κύκλοι δεχθέν τῆς ἀκολε-
δίας τῆ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἔχουσι πέντε τετάρτην ἡμέραν
τῆς ἐβδομάδος, κὺ διὰ τοῦτο θεωρεῖται ὡς εἴρηται τὰς
πρῆξι πρὸ πάντων φωστῆρων ἡμέρας, ὡσαύτ' ὅπου ἔχουσι εἰς πέντε
δεχθέντων τῆ πρώτῃ ἡμέρῃ τῆς ἐβδομάδος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ

Οκτώβει· δεχόμενοι τοῦ Ἡλίου κύκλοι πέντε ἀκολεδίας
πάντων ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος πέντε ἔχουσι οἴκοθεν, ὡσαύτ' ὅπου
μέθοδος ἢ ἀρχὴν ἀπὸ πρώτῃ ἡμέρῃ τῆς ἐβδομάδος. Ἡ δὲ ἄλλη
διὰ τῆ ἐ- μέθοδος ἢ διὰ τῆ ἐπακτῶν εἶναι ἢ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ Οκτώβει· 10
πακτῶν. διαφέρει δὲ, ὅτι ἀπὸ Μαρτί· δείκνυσι κὺ αὐτὴ διὰ τῆ ἐπακτῆ
ἀρχὴ τῆ Φεβρουαί· ὡσαύτ' ὅπου ἀπὸ Μαρτί· ἀρχὴν ἢ ἐπακτῆ
τῆ μιλῶν ἕως τῆ Φεβρουαί·, ὡς εἴρησε κὺ κατωτέρω.

Εἰρώπησις ΚΒ'.

Πόθεν ἔχουσι τῆ γενέσει ἢ ἐπακτῆς τῆ μιλῶν κὺ φεβρῆ 15
τῆς Φεβρουαί· τῆ ἀειδμῆ τῆ αὐτῶν,

Α' πόκεσις.

Δότι ὁ πρώτος ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος Μάρτιος τοῦ ὀ-
πίου ἢ ἐ φωστῆρων ἡμέρα ἀνέθηκεν ἡμέρα τῆς ἐβ-
δομάδος δ'. μᾶς δίδει νὰ χρονίσωμεν πάς κὺ ἢ δεχθῆμεν 20
πε ἀνέθηκεν ἡμέρα δ', αὐτὴ καλὰ καὶ ἀνυποστάτως, καθὼς
κὺ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐλέγομεν. κὺ ἐπειδὴ ὁ πρώτος ἐκεῖνος ὀ-
31. 6. λος χρόνος ἦτον ἰσημεριῶς, καὶ θαυμαστὸς, καὶ ἐξηρημάτος,
α. χρόνος. καὶ κατὰ πάντα ἴσος καὶ ὁμοῖος αὐτὸς ἑαυτῶν, χωρὶς καμία
πινὰ παραλλαγῆναι κεισθῆναι, καὶ μονοειδῆς, κὺ πρὸ τῆς πα- 25
ραβάσεως· ὡς ἀνόμοιος καὶ ἀκοινώνητος μετὰ τοὺς ἐξῆς ἐπιπέ-
ρους τῆς γενέσεως κὺ Φεβρουαί· χρόνος, ἐκκαρτεῖται, καὶ πα-

ρατεῖται,

- ραιτείται. ἐρχόμενοι λοιπὸν εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον καὶ πρῶτον ἓτ χρόνος
 ἐπικέρων, καὶ δειλοκοντες τὸν πρῶτον τε μὲν τὸν Μάρ- δούτερό-
 τιον παῖς ἀρχισεν ἐξῆς ἀπὸ πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, πρῶτος
 Δε καὶ δευτέρως ἐπέκεινα τὰν ἡβ' ἐβδομάδων τοῦ χρόνου
 5 ἡμέραν, διὰ τοῦτο τοῦ ἐσημείωσαν ἑπακτὰς πέντε, ὡσαν
 ὅπου ἀρχισεν τότε ἀπὸ ἑ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· καὶ ὅπειδ' ἦ
 τελειώθει τότε ὁ Μάρτιος εἰς ἡμέραν ἐβδόμην, καὶ ἀρχεται
 ὁ Ἀπρίλλιος ἀκολούθως ἀπὸ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος,
 ἐσημείωσαν μίαν ἑπακτὴν καὶ τοῦ Ἀπριλλίου· τελώνωντας
 10 δὲ καὶ ὁ Ἀπρίλλιος εἰς ἡμέραν δούτεραν τῆς ἐβδομάδος, ἀρ-
 χεῖ ἀκολούθως ὁ Μαΐος, ὁπὸ τρίτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος,
 ἐσημείωσαν διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Μαΐου ἑπακτὰς γ'. Τὸν ὅμοιον
 πρῶτον ἐσημείωσαν καὶ τοῦ Ἰουνίου ἑπακτὰς ἕξ ὡσαν ὅπου ἀρ-
 χισεν τότε καὶ αὐτὸς ἀπὸ 5' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· καὶ μίαν
 15 τοῦ Ἰουλίου, ὅπου ἀρχισεν ἀπὸ πρῶτην καὶ τέσσαρας τοῦ
 Αὐγούστου, δευτέρου ἀπὸ τετάρτην· καὶ τοιαυτῶς ἐ-
 σημείωσαν τὰς ἑπακτὰς καὶ τὰν ἄλλων μηνῶν, κατὰ τὰς ἡ-
 μέρας τῆς ἐβδομάδος ὅπ' ἀρχισεν ὁ καθένας κατὰ τὸ πρῶ-
 τον ἐκεῖνον χρόνον· καὶ ὅπειδ' ἑκάστον χρόνον ὡσεὶ δὲ κύκλων
 20 μίαν ἡμέραν παραίτω ἀπὸ τὰς ἡβ' τοῦ χρόνου ὡς εἶπομεν ἐβ-
 δομάδας, καὶ εἰς καθ' ἑ ἡμέρας δύο, διὰ τὸν Βίσεκτον, αὐ-
 τὰς τὰς δευτέρως ἡμέρας τὰς μετ' ἑμὲ ἔχων, καὶ τὰς
 ὀνομάζομεν κύκλους ἡλίου, ὡσαν ὅπου γεννᾷ) καὶ περιτρίβωσιν
 ἀπὸ τῶν κυκλοφορίας τῶν ἡλίου, καὶ ἀνταμώνωντας τὸ ἀριθμὸν τῶν
 25 κύκλων μετὰ τὸ ἀριθμὸν τῶν ἑπακτῶν τοῦ καθ' ἑ μηνός, καὶ ἔπιπτοντες
 ὅλα τὰ ἐπία, δηλονότι τὰς ἐβδομάδας, δειλοκονεῖ ὁπὸ ὅ-
 σα μὲν ἡμέραν ἐκεῖνην τῆς ἐβδομάδος εἰς πᾶν
 ὅποιαν

ὅποια ἀρχὴ) ὁ κάθε μὲνας· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κά-
θε μὲνος δὲ λίσκομεν αὐτὴ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας· καὶ ἀπὸ τῆς
τοῦ ἑπακτῆ ἢ μὲνων δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ ἑπτά· ἐπειδὴ
ἑπτά εἶναι μόνον αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος.

Πόσεισμα.

Μάρτιος.
δύο πρῶ-
τος

Ὡς τε καὶ ἀπὸ ταύτων τῶν ἐρμηνείων ἑπακτῆ ἔχουσιν
Φανερόν, πῶς ὁ πρῶτος ἐκεῖνος μάρτιος ἀπὸ τῆς ὁποῖον ἀρ-
χισεν ὁ διορισμὸς ἑπακτῆ ἢ μὲνων, δὲν ἦτον ὁ πρῶτος
ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος Μάρτιος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ δι-
ρέθηκεν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ'· καὶ εἶχε τῶν καὶ ἡμέραν
τῆς ἐβδομάδος· ἀλλ' ἦτον ὁ μετ' ἐκεῖνον δύο πρῶτος
Μάρτιος τοῦ ἑξῆς χρόνου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ διρέθηκεν ἀ-
κολούθως ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος πέμπτη, καὶ εἶχε ἀκολού-
θως ἢ καὶ, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος δ'· ὅτι αὐτὸς ἦδεν ἦσαι ὁ
πρῶτος ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος μάρτιος, ἦδεν ἦσαι ὁ
ἢ ἑπακτῆ ἢ μὲνων ἀπὸ μίαν ἡμέραν λειψαῖς· καὶ εἶναι ἢ

ἑπακτῆ γνῶμη αὐτῆ ἀληθείας. Ἀκολουθεῖσιν ἀκόμη ἐδῶ ἢ ἑπακ-
ἀκολουθεῖσιν ἢ ἢ μὲνων τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου, ἐπειδὴ εἶχον οἱ κύκλοι
ἑξ. καὶ ὡς εἶρη) εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἢ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

87. 17. ὡς καὶ ὡς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν μέθοδον ἢ ἀπὸ Μαρτίου ἐλέγαμεν 20

84. 4. πῶς οἱ κύκλοι ἀκολουθεῖσιν τὰς τρεῖς πρὸς τὴν Φωστήρων ἡμέρας, με-
τὰ τὰ εἶχον εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἢ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Ἐρωταῖς ΚΓ'.

Πόσον εἶχον ἢ ἀξῆσιν οἱ κύκλοι τῆς Φωστήρων,

Ἀποκρίσεις.

Αὐτῶν) δὲ οἱ κύκλοι τῆς Φωστήρων· οἱ μὲν τοῦ ἡλίου δι-
αχῶς· κατὰ μὲν ταύτην ἢ μέθοδον, ἀπὸ τοῦ Οὐκ-

σκεπται ο λογαριασμός των Θεμελίων εις καθ' ἑαυτὸς ὅτι ἴσον
 εἶναι νὰ λέγωμεν κατὰ τὸ κϋρ Πέτρων, δώδεκα τὸ πρῶτον δε-
 μέλιον, καὶ δά ὁ Ἰανναάρος, γίνονται μ β' καὶ ἴσον εἶναι νὰ
 λέγωμεν κατὰ τὸ κϋρ Ψελλόν, δώδεκα τὸ πρῶτον Θεμέλιον,
 καὶ λ' τὰ ἐναπολειφθέντα τοῦ Ἰανναείου, μ β'.

Τὶ ἐπενόησεν ὁ κϋρ Ψελλός εἰς τὸ μέτρον ταύτῃ παρανω.

Εἰς τοῦτο μόνον φάινου) πῶς Διεφώνησι, καθὼς τὸ λέ-
 γει καὶ μοναχός πρὸς ὁ κϋρ Ψελλός πῶς οἱ μὲν παλαιότεροι ὀ-
 πόσοι ἔγραψαν διὰ τὸ ὄρεσιν τῶν Θεμελίων τῆς Σελλήνης, εἰς
 ὄλους τὰς 1 θ' κύκλους ἀπ' αὐὰ εἰς τὰ 1 β' τῶν πρώτων κύκλου θε- 10
 μέλια μὲ πάλιν ἀπὸ τῶν 1 α' ἡμερῶν ἀρξαμένοι τὰ θεμέ-
 λια τῆς Σελλήνης, ἀπὸ δευτέρας εἰς τέταρτης ἡμετέρας ὁμοίως λέγει
 ὄρεσιν ἀπὸ λογουμας μὲ πολλὰ ἀκεβολογίαν καὶ σκέ-
 ψιν, πῶς ἐκείνοι ὅπου δέλουιν νὰ ὄρουιν μὲ ἀκρίβειαν τὸ
 Θεμέλιον τῆς Σελλήνης, εἰς μὲν πὺς ἄλλους κύκλους ἀπὸ τῶν 15
 πρῶτων εἰς τὸν 1 ε', ὅπου νὰ βάλλοιν ἀπὸ 1 α' παρανω εἰς τὰ
 ἀπ' αὐὰς μέρη, διὰ νὰ ὄρουιν τὰ ἀκόλουθα εἰς δὲ τὰς ἐξῆς 1 α'
 1 ε', καὶ 1 ζ', νὰ φερόμεθα ὑπὸ μιστῶν ἡμέραν παρανω.
 εἰς δὲ τὰς τελευτάς 1 η' καὶ 1 θ', πάλιν ἀπὸ 1 α' μόνον ἦσαν
 ἐπειδὴ ὁ 1 ε' κύκλος ἔχει θεμέλια 1 ε' 1 ο' 1 ι', ἔχει θεμέλια κ ζ' 20
 καὶ ὁ 1 ζ', δ' καὶ ὁ 1 η', καὶ ὁ 1 θ' καὶ τελευτάς, ἀ καὶ πόσοι εἶναι
 οἱ κύκλοι τῆς Σελλήνης, καὶ ὅτε πρῶτος ὅσοι ὅσοι ὄλιγώτεροι
 ὄλιγώτεροι δοῦν εἶναι, ὅτι εἰς ἐδὼ διαφέρουσιν ἀνάμεσον τὰς
 ἀριστότεροι δοῦν εἶναι, ὅτι ἀν' βάλλης παρέρκει καὶ ἄλλα 1 α'
 κωντὰ εἰς τὸ α', γίνου) 1 β' καὶ πόσα ἔχει τὸ πρῶτον Θεμέλιον 25
 τῆς Σελλήνης καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως εἰς τὰς 1 δ' κύκλους πάλιν ἔρ-
 χονται τὰ αὐτὰ. Ὅμοιος αὐτὰ τὰ Διεφώνησι λοιπὰ ὅπου

πλεονάζου πῶς μίαν ἡμέραν κατὰ δύο κύκλους ἐποῦ ἔπαυθη
 ἀπὸ μισοῦ ἡμέραν, καὶ δίδει τῷ ἰ. δ' κύκλου καὶ ἔχει Σεμέλιον
 α'. ὁ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινὸς αὐτῶν ἢ ἡμέραν ὅπου σιμάγει
 ἀπὸ τὰ τοιαῦτα λεπτά, πῶς προοδεῖται εἰς μόνον τὸν τελευ-
 5 τῶν ἰ. δ' κύκλου. καὶ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀκολεθρία καὶ ἡ προοδήκη
 ἢ ἰ. α' ἡμερῶν τῷ δίδει καὶ ἔχει Σεμέλια κθ', αὐτὸς οὐδεὶς παρ-
 ἔχει τὸ κατὰ φύσιν ἰ. δ' ἔτος ἐπακτὰς ἡγοῦν Σεμέλια λ'. Καὶ
 διὰ τούτου καὶ κατὰ ταύτην ἢ μέθοδον ἀν' βάλλης ἰ. α' παρὰ
 εἰς τὰ λ', ἀελοῦσαι πάλιν αὐτὸ τὸ πρῶτον Σεμέλιον, ὅπου ἔ-
 10 χει κατὰ φύσιν ἡμέρας ἰ. α' καὶ πάλιν τὰ ἔξης ὁμοίως ἔρχον) τὰ
 αὐτὰ. καὶ πάλιν ἀελοῦσκον) καὶ κατὰ ταύτην ἢ μέθοδον οἱ
 κύκλοι τῆς Σελήνης ἰ. θ'. καὶ ἔτε ἀελοῦσότεροι, ἔτε ὀλιγώτεροι.

ὅπου ἔχει τὸν κύκλον καὶ τὸν ἀελοῦσκον) Πόλισμα.

15 Ὁ πῶς ὁ κόσμος εἶναι γενητὸς καὶ κτιστὸς, καὶ ἔχει ἀρχὴν
 ὁμοίως καὶ τέλος, δείκνυται.

20 Ἀπὸ τῶν πολλοῦ καὶ ἀναγκαίως λογαριασμοῦ ὅπου δεί-
 κνυται τὸν κόσμον πῶς ἔχει ἀρχὴν, καὶ εἶναι γενητὸς καὶ
 κτιστὸς, καὶ ἀκολούθως φθαρτὸς, μίᾳ εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ
 διδασκαλία καὶ μέθοδος τῶν Σεμελίων καὶ κύκλων Ἡλίου τῶ
 25 καὶ Σελήνης. ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σελήνη ὅπου εἶναι
 οἱ πρῶτοι καὶ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ τὰ πρῶτα σοφιστὰ τοῦ ἔ-
 ραντος, ἀελοῦσκον) κατὰ ἢ παρῶσαν διδασκαλίαν γενητοὶ καὶ
 φθαρτοὶ, καὶ ἔχου ἀρχὴν ὁμοίως καὶ τέλος, φανερὸν εἶναι
 25 πῶς καὶ οἱ ἐπίλοιποι φωστῆρες τοῦ ἔραντος, καὶ ἀκολούθως ὁ ἔρα-
 νος, καὶ ὅλος ὁ αἰδητὸς ἔτος κόσμος εἶναι γενητὸς καὶ κτιστὸς,
 καὶ ἀκολούθως φθαρτὸς. καὶ ὡς τὸ δίδασκει καὶ ὁ κύρ Ψελλός
 καὶ ὅτι πῶς ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἶναι γενητὰ, καὶ ἔχου ἀρ-
 χὴν

ἀριστοτέλης χην, δείκνυ). Ο Φιλόσοφος εἰς τὸ ὄψον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
 ἀπὸ τῆς αἰδιότητος τῆς κινήσεως σιμάγει καὶ τὴν αἰδιότητα τῆ
 κόσμου, ὅσον τὴν ὑπὸ σελήνῳ γινώσκων καὶ εἰδῶν, ὁποῦ τῆς
 ἀλληλοδιάδοχον τούτων γίνεσθαι καὶ φθαρεῖν. ὅσον τῶν ἑρῶν
 σωμάτων, ὁποῦ τὴν μίαν συνεχῆ καὶ ἀδιάδοχον τούτων κυκλο- 5
 φρεῖαν. ὡσαύτῳ εἶναι ἢ ποιότητι κινήσεως ἀχώριστος ἐνέργεια
 τῶν ἑρῶν σωμάτων, ὡσαύτῳ ζωῆς καὶ φύσεως. καὶ εἶναι σιμά-
 γαρχος καὶ σιμαΐδιος τῶν κινουμένων κατὰ τὴν Φιλόσοφον. Ε-
 πεὶ δὴ πᾶσα κίνησις ὑποτίθησι τὰ αἴτια τῆς κινήσεως. ἄλλα
 μὲν ἢ παρεκκενῆ διδασκαλία καὶ μέθοδος τῶν κύκλων Ἡλίου 10
 τῆ καὶ Σελήνης μᾶς δείκνυ. τῆ κινήσει τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς σελή-
 νης πᾶς ἔχει δεξιῶν. λοιπὸν ἀπ' ἐδῶ σιμάγεται πᾶς καὶ ὁ
 ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔχου δεξιῶν, καὶ εἶναι γινώσκων. εἰ δὲ
 γινώσκων, ἀκολούθως ἔσονται καὶ φθαρεῖα. Ἡ ἐλάττων δείκνυται
 ἡ μέθοδος τῶν κύκλων τῆς Σελήνης μᾶς δείκνυ. τῆ κινήσει τῆς 15
 σελήνης παλαιότεραν τῆς τοῦ Ἡλίου κινήσεως ὀκταεκαήμερας.
 καὶ δεξιῶν τοῦτο ἢ ὀκταεκαήμερας αὐτῆ ἐξαναγκῆς παρελαμ-
 βάνονται κατὰ τῆς μεθόδου ὁποῦ εἰπαμεν εἰς ὄψον τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς Σελήνης. ἀπ' ἐδῶ φαίνετῆ πᾶς τάχα καὶ ἡ σελήνη νᾶ
 εἶναι 14 ἡμέρας παλαιότερα Ἡλίου. ὅχι πᾶς νᾶ ἐκτίθη, ἢ 20
 νᾶ ἐκινήθησαν 14 ἡμέρας παρὰ τοῦ Ἡλίου. ἐπεὶ δὴ ὁμοῦ εἰς μίαν
 καὶ τὴν αὐτῆν δ' ἡμέραν τῆς κοσμογόνου ἐκείνης ἐβδομάδος, καὶ
 εἰς τῆν αὐτῆν ὥραν καὶ στιγμήν ἐκτίθησαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ
 ὅλοι οἱ φασῆρες τοῦ ἑρῶν. ἀμὴν διότι ὀκταεκαήμερας εἰς
 τὴν δεξιῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερτελείας Θεῶν παρημέρη, εἰ δὲ δ'. 25
 εἰς τὴν δεξιῶν τοῦ Ζυγοῦ τεταμένη κατὰ δεξιῶν μετροῦ πρὸς
 τὸν ἥλιον. ὡσαύτῳ ὁποῦ καὶ ὁ ἥλιος ὀκταεκαήμερας ὅτε εἰς τὴν δεξιῶν

τοῦ Κριῦ· ὁμοῦ καὶ οἱ δύο ἔπι Φωστῆρες ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ
 ἰσημεριὰ σημεῖα τοῦ ἄρακ· εἶδ' ἐκάλῃτον αἰθῆρας ἢ Σελήνη,
 δὴ ἢ ἔλεον ἔχη ποτὲ τοιαῦτ' ἀρχὴν ὠροσημῆν κατὰ τὴν
 κίνησιν· μηδὲ ἢ ἔλεον ἔχη κατὰ τὴν πρῶτον τῆς κύκλου πᾶν-
 5 τοτε τὴν πανσέληνον εἰς τὰ δύο τοῦ Ἀπριλλίε· μηδὲ ἢ ἔλεον ἔχη
 ἀρχὴν τῶν Θεμελίων οἱ κύκλοι τῆς τῆν πρῶτῃ τοῦ Ἰαννουα-
 ρίε, μηδὲ ὁ ἥλιος ἢ ἔλεον ἔχη ἀρχαῖς ὠροσημῆν τῶν ἡμερῶν
 τῆς ἐβδομάδος, κατὰ μὲν τὴν πρῶτην μέθοδον, τὰς τρεῖς
 ὡρὴ τῶν Φωστῆρων ἡμέρας, καὶ ὅλως τὴν β' τῶν πρώτων ἐκείνῃ
 10 Μαρτίε τοῦ κοσμογόνου ἡμέραν πρῶτῃ τῆς ἐβδομάδος· καὶ
 τὴν καὶ τοῦ ἔξης δὴ ὡρὴ Μαρτίε, ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομά-
 δος· κατὰ δὲ τὴν β' μέθοδον, τὴν α' τοῦ Οὐταβεῖε, ἡ-
 μέραν πρῶτῃ τῆς ἐβδομάδος· ἐπειδὴ τὸ ἀπειρον εἶναι ἀό-
 ριστον· ἀμὴ ἐπειδὴ καὶ τὰ τοιαῦτα Θεμέλια εἶναι ὠρο-
 15 ὡρὴς ἀμετακίνητα καὶ ἀπαράβητα, ὡς καδὼς ὠροσημῆν
 καὶ εἰς τὰ ἄλλα γενητὰ καὶ κτιστὰ, καὶ ἔχον ἀρχὴν ὁμοίως
 καὶ τελὸς τὴν ἑξ' οὐκείας φύσεως, ἐπειδὴ πᾶν γενητὸν καὶ
 φθαρτὸν· φανερόν εἶναι πᾶς καὶ οἱ Φωστῆρες αὐτοὶ ὡροσημ-
 20 ὡρὴς ἔχου ἀρχὴν ὠροσημῆν τῆς γενέσεώς τῆς ὡροσημῆν
 καὶ τῆς κινήσεως, ἣτις ἐστὶν ἀχώριστος τούτων ἐνέργεια κατὰ
 τὸν Φιλόσοφον, καὶ τότε νὰ ἔγιναι, ὁπόταν καὶ ἀρχῆσαν
 μετὰ τὴν γενέσιν οὐδὲς νὰ κινουῦνται· εἶδ' ἐκάλῃτον, καὶ
 εἰσὶ γενητὰ, ἔξ' ἀνάγκης ἀκολούθως εἰσὶ καὶ φθαρτὰ· ἀφί- κινήσεις πᾶ-
 25 νω νὰ λέγω ἀπλῶς καὶ καδὼλου, πᾶς οὐδεμίαν κίνησιν ἐστὶν σαβηνητή.
 ἀναρχος καὶ ἀγένητος· ἐπειδὴ πᾶσα κίνησις ἀρχὴν ἔχει τὴν
 εἶναι τὸ νεῦν, καὶ τὸ ἐνεσῶς· ἐν φ καὶ μόνον τὸ εἶναι λαμβά-
 νει· ἢ τε γὰρ μέλλουσα κίνησις ἔπω ἐστὶν· ἢ τε παρελθούσα

Ὁδὸν ἔτι ἔστιν· εἰδὲ ἢ κίνησις τῶν φωσφῶρων καὶ ὅλων τῶν ἕρπυλλίων
 σωμάτων ἀχώρητος ἕσα ἐνέργεια, τὸ νῦν καὶ τὸ ἐνεστικὸς ἀρ-
 χὴν ἔχει πῶς εἶναι· τὸ δὲ νῦν πρῶτον ὄν, πρὸ τέρου ὁδὸν ἢ
 ἕκτανάκης ἀκολυθῶ, αὐτὸ εἶναι τὰ ἕρπυλλία σώματα ἀρ-
 χα καὶ ἀγνήτα, καὶ ἦσαν ὅλῃ αἰδίου ἀκίνητα· καὶ μίαν φασκὴν
 εἰς τὴν ἀπειρον ἐκείνον αἰῶνα νὰ ἀρχήσων τὴν κίνησιν τῆς, καὶ νὰ
 μῦναι ἕξῃς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκίνητα· ὥστε νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ
 ἀρχα καὶ ἀγνήτα μὴ καὶ ἀφθαρτα κατὰ τὸ εἶναι καὶ ἢ
 ἕσαν· ἀρχα δὲ καὶ γνήτα καὶ ἀφθαρτα κατὰ τὴν κίνησιν.
 Ἐκ δὲ τούτων ἀκολυθῶσι δύο ἀτοπα καὶ ἀδιώματα κατὰ τὸν 10
 Φιλόσοφον· τὸ εἶναι μὴ, ὅτι θέλει εἶσαι ἢ κίνησις τῶν ἕρπυλλίων
 σωμάτων χωριστῆ, ὡς ὑπερθετικής· τὸ δὲ, ὅτι εἶσαι ἀφθαρ-
 τος ἢ κίνησις, ἕσα γνήτη· καὶ ἀναρροῦνται δύο ἀξιώματα
 πρὸ Φιλοσόφου· τὸ, τε σωμαίδιον τῆς κινήσεως, καὶ τὸ πᾶν ἕ-
 νητὸν εἶναι φθαρτὸν· Εἰδὲ ἢ κίνησις τῶν ἕρπυλλίων σωμάτων εἶ- 15
 ναι ἀχώρητος ἐνέργεια τούτων, ἔχει δὲ πῶς εἶναι ἀρχὴν· ἕκα-
 νάκης ἀκολυθῶ ὅτι καὶ τὰ ἕρπυλλία σώματα ἔχουσι πῶς εἶναι
 νῦν πῶς ἀρχὴν· καὶ εἶναι γνήτα καὶ ἀκολυθῶ φθαρτά· Ἀλλὰ
 κίεται· λέγει ὁ Φιλόσοφος πῶς τὸ νῦν εἶναι σωμαίφεια καὶ σωμαίφειος
 τοῦ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος· καὶ ὑποτιθεῖται πῶς νῦν, 20
 ἕκτανάκης ὑποτίθεται καὶ τὸ παρεληλυθός· Εἰς τὸ πῶς
 λέγουμεν ὅτι τὸ νῦν εἶ μὴ καὶ τὸ δευτέρου ὡς σωμαίφειον κα-
 τὰ τὸν φιλόσοφον, ἀληθῶς ὅτι πῶς ἢ ἀξίως τῶν Φιλοσόφου, ἐπὶ φθῆ
 καὶ ἢ σωμαίφεια ὑποτίθεται τὰ σωμαίφειά· εἰδὲ καὶ γνήτη-
 σαιφειν τὸ νῦν ἔχει ὡς σωμαίφειον τὸ πῶς χρόνου μερῶν παρε- 25
 ληλυθότος καὶ μέλλοντος, ἀλλ' ὡσαν εἶσα ὄντα μεταξὺ τῶν ὄν-
 τος καὶ τῶν μὴ ὄντων· τῶ μὴ, ὡς ἐν ᾧ ἀρχεται τὸ εἶναι, ἢ
 τὸ

τὸ μὴ εἶναι πινός· τὰ δὲ, ὡς ἐν ᾧ λήγει τὸ εἶναι ἢ τὸ μὴ
 εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰδὲν ἀδύνατον ἢ ἀποπον εἶπαι, ἀ-
 λλά πᾶν ποιῶντιον· καὶ δυνατὸν ἅμα, καὶ ἀκόλουθον ἔξα-
 νάγκης τῆ φύσιν παύτων τῶ γιγνομένων καὶ φθινομένων· ἔ-
 5 γὼ πάντα κατὰ χρόνον γίνεσθαι τὰ γιγνόμενα καὶ φθινομέ-
 τα φθινομένα, ἀλλ' ὅσα ὑπὸ χρόνον εἰσι, καὶ γίνεσθαι
 ἔξ ὄντων, καὶ ὅλως ὑπὸ πᾶσι κινήσειν (θελέσει) τῶ οὐρανίων·
 αὐτίκα τὸ χρονικὸν ποῦτο νεῦ ἐπεὶ σιῶδεσμός ἐστὶ χρόνος, ἀ-
 ναρεθείτης ἔστι σιῶδεσμός ἢ τοῦ χρόνος, καὶ τῶτο πᾶν-
 10 τως σιῶναρεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ χρόνος ἐπεὶ δὴ μέτρον
 ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἀκείνης ἀναρεθείσης καὶ ὁ χρόνος πᾶτως
 σιῶναρεῖται· ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις ἐπεὶ δὴ ἐπιτελέχεια ἐστὶ κί-
 15 νητὴ ἀτελής, ἀκείνου ἀναρεθείτης, ἢ μήπω γεγενοῦτος, εἰδὲ
 κίνησις ἔξ αἰ· τὸ δὲ κινῶμενον γενητὸν ὑποκειμένου, εἰμὲν ἢ
 15 ὅτε ἐγεγένετο, ἔξ ὑποκειμένου γεγενημένου, καὶ κείνου ἔξ ἐ-
 τέρου, καὶ κείνου ὁμοίως ἔξ ἐτέρου, καὶ ποῦτο αἰ, εἶπετο ἔξα-
 νάγκης τῶ πᾶσης κινήσεως εἶναι κίνησις, καὶ τῶ πᾶσης
 γενέσεως εἶναι γενέσειν· καὶ ἐπεὶ δὴ τῶτο ἀποπον, ἔξ ἀνάγ-
 20 κης ἢσαν αἰ τὰ πρῶτα φοιχέα τῶ γινομένων καὶ φθινομένων
 ἀγνήτα, καὶ ἀκόλουθως ἀφάρτα· Εἰδὲ δόκιμον τὰ πρῶ-
 25 τα φοιχέα τῶ γινομένων καὶ φθινομένων καὶ τὰ πρῶτα τέ-
 των αἴτια ἐν τῶ μηδαμῆ μηδαμῶς ὅπως τῶ δόκιμῳ, ἔχ
 ὑπὸ φυσικῆς πινός καὶ πεπερασμένης δυναμείως, πῶτο γὼ
 πᾶν τῆ ἀδύνατον, ἀλλ' ὑπὸ θείας τε καὶ ἀπέριε· νεῦ· ἐν-
 25 ταῦτα νοήσομεν εἰδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ πᾶν δέχλει ἀκείνου
 ὅτε πρῶτον ἤρξαντο τῶ εἶναι, καὶ ἐπαύσαντο τῶ μὴ εἶναι· καὶ
 ἔξ αἰ τὸ ποῦτο νεῦ· δέχλει μὲν οἶονεἰ τῶ ὄντος, πῶτος δὲ
 τῶ

κίνησις
τίς.

τῶ μὴ ὄντος· ἐν ἣ ἀρχῇ πρὸ τῶ ἄλλων ἀπαίτων ἐποίησεν
 ὁ Θεὸς τὸ ἕρπον καὶ τὸ γινῶ. ὁ γὰρ ἕρπον καὶ ἕκαστον τῶ πρῶ-
 τῶν φοιχείων ὅτε πρῶτον παρήχθησαν ὑπὸ τῆς Θείας δυ-
 νάμεως, καὶ ἤρξαντο τῶ εἶναι, τότε πρῶτον ἐπαύσαντο τῶ
 μὴ εἶναι· καὶ τὸ φθαρτὸν δὲ ὅτε φθέρει, τότε πρῶτον παύ- 5
 οὐρανὸς εἶ) τῶ εἶναι, καὶ ἀρχῇ) τῶ μὴ εἶναι. Εἶδὲ ὁ μάλιστα
 ὅτι ἐστὶ γε- Φαινόμενος ἀγένητος οὐρανὸς ἐστὶ γενητός, ἐπειδὴ ἐστὶ κινήτος·
 κινήτος· πᾶν δὲ κινήτων ἐστὶ ἀτελές, καὶ πεπερασμένον· ἢ γὰρ κινήσις
 ἐστὶ τελέχῃ ἔστιν ὡς εἶρη) ἀτελής, ἔδου δὲ ἀτελές καὶ πεπε-
 ρασμένον ἐστὶν αἰδίον, ὡς ὕφ' ἑτέρας τελεχέμενον, καὶ σωζόμε- 10
 νον· παλλῶ μάλλον τὰ ἐν αὐτῷ πάντα ἔσονται γενητά, καὶ
 ἀκόλῃθως φθαρτά. καὶ ὁ σύμπας ἀρὰ κόσμος ἔσται γενη-
 τὸς καὶ ἀκόλῃθως φθαρτός· ἐπειδὴ πᾶν γενητὸν φθαρτόν.
 αἰῶν τί ἐστὶ Περὰ ταῦτα· ὁ αἰὼν, ὡς αἰεὶ ὢν, εἶ καὶ μὴ χρόνος ἐστὶν,
 καὶ διατή· ὡς μὴ κινήσεως μέτρον ὢν, ἀλλ' ἐπέκεινται παντός ἐστὶ χρόνου, 15
 ὡς συμπαρεκτενόμενος τοῖς αἰδίοις· οἷα τις διάστασις αἰδι-
 ξήτητος ἀναρχὸς τε καὶ ἀτελέτης. ἔτε γὰρ λέγεται ὅτι οὐκ
 λέγεται, ἔτε ἔσται ὅτε οὐκ ἔσται. ὅταν οὐκ ἐν τῷ ἀπέριερό τῷ αἰ-
 δίῳ γενηταί τι πρὸ παντός χρόνου καὶ πρὸ πάσης κινήσεως,
 πάντως οὐκ ἐστὶν χρονικῶ γίνε) νικῶ, οὐκ ὄντος χρόνου· 20
 καὶ ἀπὸ κινήσεως· οὐκ ὄντος τῶ κινουμένου, ἔδὲ τῷ κινημέ-
 νῳ· ἀλλὰ μόνον πρῶτον ἀρχόντος τῶ παρόντος αὐτὸ ἀ-
 χρόνως ἐκ τῶ μὴ ὄντος· ὅπερ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός· πούτω οὐκ τῷ
 τῶ αἰῶνος ἐν ᾧ γίνεταί τι ἀχρόνως ὄνομα μὴ ἔκφται· εἰρή-
 ρω καὶ ποδο καταχρηστικώτερον νικῶ, ὡς σιωπῆον καὶ σικ- 25
 δέον ἕμειρη χρόνου, ἀλλὰ τὰ παρ' ἐκείτερα τῷ αἰῶνος, οἷον
 ἢ γέμερα καὶ ἐπόμενα, καὶ τὸ ὅτι ἔπω λέγεται τὸ γεγονός· καὶ
 τῶ

πὸ ὅτε ἤδη ἐστὶ γενηθῆναι· καὶ σιμελοντί φαίαι τὸ ἑκατέρω-
 δου ἀδειξίτητον πὸ αἰῶνος· Ἄρα ἢ αἰώνιον ὀνόματα τῶ αἰ-
 θίε μόνε καὶ αἰώνιε Θεῷ, δι' ὃν ὁ αἰὼν καὶ τὸ εἶναι λαμβάνει,
 καὶ λέγει εἶναι, καὶ ἑαυτ' ἀποσάσων. ὡς περ καὶ ὁ χρό-
 5 νος παρὰ τῆς κινήσεως καὶ περὶ ὧρα ὡδὲ τ' κινήσεων·
 καθάπερ καὶ τὰλλα πάντα ὡδὲ Θεῷ τὸ εἶναι ἔχει· μόνον
 δὲ τὸ Θεῶν ἀπλῶς καὶ ἀπολύτως καὶ πρώτως αὐτὸ καθ' αὐτὸ
 ἐστὶν ὄντως ὄν· καὶ ὅλον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὸν ἔχει τὸ εἶναι.

Δῆλον οὖν κἀντὸ δεινὸν ὅτι ὁ κόσμος οὕτως ἐστὶ γενητός καὶ ἀ-
 10 κολέθως φθαρτός ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐρώτησις ΚΕ'.

Μὴ ποῖες κύκλις καὶ μὲ ποῖα Θεμέλια δεικνυμὴ τὰς ἡμέρας
 τῆς Σελιῶν, καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος,
 Ἄπόκεισις.

15 **Ε**Γχει δεικνύσονται τινὰς, μὲ ποῖες κύκλις καὶ Θεμέλια
 δεικνυμὴ τὰς ἡμέρας τῆς Σελιῶν, καὶ τὰς ἡμέρας
 τῆς ἐβδομάδος τῶ ἐνεσώτους ἔτους. ἀρὰ μὲ τὰ Θεμέλια καὶ
 τὰς κύκλις τῶ αὐτῷ ἐνεσώτους ἔτους, ἢ τοῦ ἀπερασμῆυ ἔ-
 20 τος, καὶ λέγουμὴ εἰς τοῦτο, ὅτι μὲ τῶ ἀπερασμῆυ· ἐπι- κύκλων καὶ
 δὴ καὶ αὐτὰ τὰ ὀφεισθέντα εἶτε τ' κύκλων καὶ θεμελίων θεμελίων
 τῆς Σελιῶν, εἶτε τ' κύκλων τῶ Ἡλίου, ὅπου πέρνονμὴ εἰς γένεσις·
 τ' λογαριασμὸν, εἰς ἄλλον καιρὸν δεῖ σιναζοντι, παρὰ
 μόνον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου. Διότι ἀναγκαῖον εἶναι ἐν πρώ-
 25 τῶι μὲν νὰ περάσων οἱ δώδεκα μῆνες τῆς Σελιῶν, ἢ ἡμερῶν
 καὶ τότε νὰ περῶσων παραίνω καὶ τὰς ἰα-
 περλαβῶσας ἡμέρας, νὰ φθάσων ἕως τ' τξέ ἡμέραις τῶ Ἡ-
 λιακῷ χρόνῳ· νὰ ὄρωμὴ ἐξῆς πὰς τῆς Σελιῶν ἡμέρας τῶ

ἔξῃς ἐνεσώπας καὶ ἀτελεῖς ἔτις. Καὶ πάλιν ἀναγκαῖον εἶναι, πρῶτον νὰ περάσῃν ἢ νβ' ἐβδομάδας τοῦ ὅλα χρόνου, τξδ' ἡμέραις. καὶ τότε νὰ ἔλθῃ ἡμία ἡμέρα παραπάνω ἄπὸ τὰς νβ' ἐβδομάδας τοῦ χρόνου, νὰ ᾤ παρῶντον ὡσαύτ' Θεμέλιον εἰς τὰς κύκλους τοῦ Ἡλίου, εἰς δεξίν τ' ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος 5 τοῦ ἔξῃς ἐνεσώπας καὶ ἀτελεῖς ἔτις. καὶ διὰ τοῦτα φαίνε) πῶς νὰ μὲν ἀληθῶς ὁ κύρ Ματθαῖος, ἐκεῖ ὅπῃ διδάσκει Δε-

6. 25. » τί εἶ γίνε) κύριον πάχα κατ' ἔτος, λέγωντας· Ὁ γὰρ Κύ-
» ριος τὸ σωτήριον ἐπαῖθε πάδος, εφλδ' ἔτις ἐνισαμῶν. Δ
» πείτον μὲν καὶ κ' πῶ Ἡλίου κύκλον Δεκαύοντος, δέκατον 10
» δὲ τῆς Σελεύης. μετὸν ὁ ποῖον φαίνε) πῶς νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ
κύρ Ψελλός. Διότι τότε τὸ μὲν, εφλδ' ἔτις δού ἦτον
ἐνισαμῶν, καὶ δεχόμενον, ἀλλὰ τετελεσμένον καὶ πεπε-
ρασμένον. ἐνισαμῶν δὲ ἦταν, καὶ ἦδη δεξόμενον τότε, τὸ
ἔξῃς, εφ' μ' ἔτις. καθὼς Δε λαμβάνει ὁ ἀκριβέστερος χρ- 15
νογράφος κύρ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός. διότι οἱ κύκλοι καὶ τὰ θε-
μέλια μετὰ τῶν κυκλοφορίαν τῶν Φωσῆρων, καὶ μετὰ τὸ τέ-
λος τ' χρόνων ἀρχον) καὶ παραλαμβάνον) εἰς τ' λογαριασμὸν
τ' ἔξῃς ἔτ' καθὼς εἶπαμεν, καὶ καθὼς λογαριάζει καὶ ὁ κύρ
Πέτρος παντοῦ εἰς τὸ χρονικόντα. τοῦ δὲ, εφλθ' ἔτις ἐνισα- 20
μῶν καὶ δεχόμεν, κύκλοι δέκατον) τελειωμένοι, Ἡλίου

Κύκλος μὲν, κβ'. Σελεύης δὲ, ἐννέα. Εἰπειδὴ ὁ κύκλος τ' Φωσῆ-
πότε γιν- ρων. τότε γινῶ) καὶ λέγε) κύκλος, ὅταν οἱ Φωσῆρες ἄπὸ τοῦ
οἰατη). αὐτοῦ σημεῖς δεξόμενοι τῆς κινήσεως, πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
σημεῖον ἄποκατασταθῶσι, καὶ τελειώσῃ καὶ ὁ τῆς κινήσεως αὐτ' 25
χρόνος. καὶ τότε οἱ περιηγούμενοι τέλειοι κύκλοι παραλαμ-
βάνον) εἰς δεξίν τῶν ἔξῃς ἡμερῶν τ' Φωσῆρων τῆς ἔξῃς ἐνισα-

μῶν

μῆνης αὐτῆς κυκλοφορίας, καὶ χρονολογίας, ὡς εἶρη). Πρέπει λοι-
 πὸν γὰρ εἶναι καὶ ὁ κ' κύκλος τελειωμένος, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐ-
 τῆς παῖτες κύκλοι, γὰρ φέρη πλεὺν κ' Μαρτίη, ἕκτων ἡμέ-
 ρων τῆς ἐβδομάδος, καὶ δ' ἢν ἐξ αὐρῶδη ὁ Κύριος· καὶ πλεὺν
 5 κ' ἡμέραν πρῶτων, καὶ δ' ἢν ἀνέστη. Ὁμοίως καὶ ὁ δέκα-
 πος τῆς Σελεύης, πρέπει καὶ αὐτὸς γὰρ εἶναι τελειωμένος ὡς
 καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, ἄρα γὰρ φέρη πλεὺν πανσέλιον τῆς ὁμοίως
 εἰς πλεὺν κ' Μαρτίη, καδῶς δὲ δέδισαν καὶ εἰς τὴν καιρῶ-
 τῶν πάδας τῶν Χειρῶν· κατὰ πλεὺν ἀρχιλεὺ τοῦ ἔξῃς, εφμ.
 10 ἔτους· καδῶς δέδειξεν καὶ ὁ κύρ Πέτρος· ἐπιφθὴ δὲ τὸ Μαρτίη
 μετρεῖται κατὰ φύσιν ὁ χρόνος.

Ἐρώτησις κς'.

Πῶς ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ μίαν δὲ τὸ γεγέσως κόσμῳ χρονολογίας
 μοιράζοντες δειλοκομῶν καὶ τῶν δύο φωστῆρων τὰς κύκλους,

15

Ἀπόκρισις.

Εἶχεν ἀπορήσοι τινὰς ἐδῶ καὶ δεξι τῆς δὲ γεγέσως τῶν κύ-
 κλων Ἡλίου καὶ Σελεύης· πῶς ἐπειδὴ καὶ ἀνωτέρω ἐ- Ἐρ. ἡ.
 λέγομεν δεξι τῶν κύκλων τῶν φωστῆρων, ὅτι ἡ μὲν ἀκολουθία 49 . 6 .
 τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἀκολουθῶς οἱ κύκλοι τοῦ
 20 Ἡλίου κατὰ πλεὺν ἁ μέθοδον ἀρχοῦ) δὲ τὸν πρῶτον καὶ κο-
 σμογόνον Μάρτιον, καὶ ὅπως τὸν πρῶτον ἐκείνου χρόνον·
 οἱ δὲ κύκλοι καὶ τὰ θεμέλια τῆς σελεύης ἀρχίζουσι τὴν γέ-
 νεσίν τετε δὲ τὸν ἔξῃς β' Μάρτιον καὶ χρόνον, πῶς ἀπὸ μίαν
 καὶ τῆς αὐτῆς ἰσαριθμον δὲ τὸν κτίσεως κόσμῳ χρονολογίας
 25 μοιράζοντες δειλοκομῶν καὶ τῶν δύο φωστῆρων τὰς κύκλους ἀνα-
 μαρτήτως, Εἰς τοῦτο λέγομεν ὅτι δὲ λόγως δὲ τὸν πρῶ-
 στον καὶ κοσμογόνον ἀπὸ τῶν χρόνον καὶ τῶν δύο φωστῆρων οἱ κύ-
 κλοι

Ηγ

κλοι

κλοι ἔχου ἢ πρώτῳ ἀρχεῖ· ἐπειδὴ καὶ κατὰ ἢ πρώτῳ
 ἐκείνῳ καὶ ἰσημερινῷ κυκλοφορεῖαν ὡς καθὼς ἀειτῆσαι ἀ-
 πὸ τὰς νβ' ἐβδομάδας τοῦ χρόνου ἡμῖα ἡμέρα παραίω, καὶ
 γενναῖον τὸν πρῶτον κύκλον τοῦ Ἡλίου· τὸν ὅμοιον τῷ πρῶτον πε-
 ριτῆσαι καὶ ἡι' ἡμέρας τῆς σεληνῆς παραίω ὁπὸ τὸν 5
 χρόνον τῆς, καὶ γενναῖον τὸ πρῶτον Σεμέλιον τῆς Σεληνῆς·
 πλεῖν τοῦτο μόνον ἀφ' ἑξῆς κυκλοφορεῖαι Ἡλίου τὸ
 καὶ Σεληνῆς, ὁπὸ ἢ ἁ ἐκείνῳ καὶ κοσμογόνον κυκλοφορεῖαν·
 πῶς ἐκείνη μὲν ἡ πρώτη κυκλοφορεῖα ἦτον κατὰ μίαν καὶ ἁ-
 πλεῖν κίνησαν τοῦ παντός· καὶ εἶχε ἢ πρώτῳ καὶ ἀνυπόστατον 10
 ἀρχεῖ τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου Μαρτίης ἡμέραν δ' τῆς ἐβ-
 δομάδος· ἢ δὲ ἄλλαις μεταγενέστεραις κυκλοφορεῖαις κοντὰ εἰς
 ἢ κίνησιν τοῦ παντός, ἔχουσι καὶ τὰς ἰδίας ἢ Φωσῆρων κινή-
 σεις, καὶ πλεῖν χρονογόνον τοῦ Ἡλίου, καὶ ἢ μενογόνον τῆς Σε-
 λενῆς· καὶ πλεῖν ἁ τὰ δ' ἄτερξ Μαρτίης ἡμέραν ε' τῆς ἐβδομάδος· 15
 κινήσεις τῷ ὅτι ἡ πρώτη κίνησις τοῦ παντός ἔξω ἀπὸ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας
 παντός· ἄλλο παραίω δὲ διορίζει· ἀμὴ αἰ ἰδία κινήσεις τῶν Φωσῆ-
 χρότος ἢ-ρων διορίζουσι κυρίως ἢ μὲν τοῦ Ἡλίου κινήσεις ἢ ἡλιακὸν καλῶ-
 λιακός· μὲνον χρόνον, ἢ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 σημεῖον ὁποκατάστασις τῷ Ἡλίῳ κατὰ ἢ λοξικῶ καὶ ἐναντίαν 20
 μὲνός γέ- κινήσιν ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ καλεμῆρος κύκλου· ἢ δὲ τῆς Σεληνῆς
 νύκτας· κινήσεις γενναῖον τὸν μεῖον τὸν σεληνιακὸν λεγόμενον, ὄντας καὶ
 αὐτὴ ὁπὸ σιμῶδ' ἐπὶ σιμῶδον ὁποκατάστασις πρὸς ἢ Ἡλίον·
 ὁπὸ τὰς ὁποῖας σεληνιακὰς μεῖνας ἐπιπέθησαν καὶ τὰς ἡλια-
 κινήσεις Ἡλίου κῆς· ἀφ' ἑξῆς πῶς καὶ τὸν πρῶτον ἐκείνον ἰσημερινὸν χρόνον ὁ 25
 καὶ σεληνῆς Ἡλίου ἀπετέλεσε κατὰ πλεῖν μίαν ἐκείνῳ καὶ ἁπλεῖν κινήσιν
 καὶ ἢ γενναῖον τοῦ παντός, κυκλοφορεῖ μῆρος, καὶ κάμνωντας πόσας ἡμέρας,

εἰς ὅσας ἡμέρας ἢ κατὰ τὴν ἐδικλεύ τῃ κίνησιν τὸν χρόνον γεν-
 νᾶ· πλεὺ ὄγλη γρητέρα κινέμενος εἰς ὄλον τὸν χρόνον εὐφρον
 μιᾶς ἡμερᾶς κυκλοφορίας καιρὸν· ἢ ὅποῖαν ἡμερᾶσιον κυ-
 κλοφορεῖται αὐτὸς ποιεῖται ὁ ἥλιος εἰς οὐα χρόνον σωφῶν πλεὺ
 5 ἐδικλεύ τῃ ἐναντίαν κινέμενος κίνησιν· ἐπειδὴ τότε μόνου ἐ-
 κινεῖτο ἀνεμποδίστως ἢ κίνησιν τοῦ παντός· τὸν ὁμοιον πρῶ-
 πον ἐκινεῖτο τότε ἢ ἡ σελιὴ ἰσοταχῶς τῷ ἥλιῳ· ἐπειδὴ
 ἢ αὐτὸν ἐκινεῖτο ἀμφότεροι κίνησιν τοῦ παντός· Ἀπὲ-
 δὴ σενάγεται, ὅτι ἐὰν δὲν ἐκινεῖτο ὁ ἥλιος ἄλλου κίνησιν
 10 ἐναντίαν, ἀλλὰ μόνου ἢ κίνησιν τοῦ παντός, ἢ δελε κάμη
 ἢ καιρὸν τοῦ ὅλου χρόνου εἰς ν β' ἐξομάδας μόνον σωφῶς· τξ δ'
 ἡμέρας· γενᾶ δὲ ὁ ἥλιος κατὰ πλεὺ ἐδικλεύ τῃ κίνησιν πρὸς δ'
 καιρὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ· ὁμοίως καὶ ἡ Σελιὴ κατὰ πλεὺ ἐδικλεύ
 τῃς κίνησιν γενᾶ πρὸς δώδεκα σελιωνικὰς μεῖνας· καὶ Δξ
 15 τοῦτο δὲν ἀληθῶς εἰς τοῦτο ὁ κύρ Ψελλός, ἐκεῖ ὅπου λέγει
 » εἰς πλεὺ δεῖξιν τοῦ πρώτου νομικοῦ Πάχα· Ἐκεῖθεν δὲ ἀ-
 » παρξαρμῆ, ἢ πρὸς σελιωνικὰς δώδεκα μεῖνας αὐτῆς δια-
 » νύσασα ὅτινες ποσοῦνται δι' ἡμερᾶν τ ν δ'. Ὁδὲ ἔφθασεν αὐ-
 » δις εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καδ' ὄν καὶ ἀπῆρξατο· καὶ τὰ ἐξῆς.
 20 ὅτι ἡ Σελιὴ τότε μήτε μεῖνα ἢ μπόρειε νὰ κάμη ἐδικλόν τῃς,
 μήτε χρόνον· μήτε ἐμετακινήθηκεν ἀπὸ τὸν τόπον τῃς ὀλό-
 τελα, μδῶντας ὅπως καδ' ἑαυτὴν ἀκίνητος, καδῶς ἢ ὁ
 ἥλιος, κινέμενοι κατὰ μόνου πλεὺ κίνησιν τοῦ παντός· Καὶ
 δ' εἰσεκετον ἡ Σελιὴ ὄλον τὸν χρόνον ἐκεῖνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ
 25 Ζυγοῦ, ὡς καθὼς ἢ ὁ ἥλιος εἰς πλεὺ ἀρχὴν τῆ Κεοῦ· καὶ
 ἦσαν καὶ ὁ χρόνος τῃς ἰσως, ὡς ὁ ἡλιακός, καὶ ὁ σελιωνικός
 τξ ἡμερᾶν, ἢ ὡρᾶν ἕξ. Εἰς τόσον ὅπου κᾶντε μετρεῖμεν ἢ

ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίαν, καὶ τὸν πρῶτον αἰῶνον καὶ ἡσμηρινόν χρόνον, καὶ ἅντε μὴ, ὁ λοβάριασμός τῶν κύκλων καὶ θεμελίωσις εἶναι σωσθός.

Ἐρώτησις ΚΖ.

Πεὶ ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ χρόνου.

Ἀποκρίσις.

Δὶ πρῶτον λογίων ἀρχαίς τοῦ χρόνου διείσομεν πρῶ-
τὰς ἀρχαίς τῆς κοσμογονίας. Πρῶτον μὲν ἀρχιῶ
χρόνου διείσομεν καὶ ὡς ἐλέγομεν ἀνωτέρω, πρῶτον ἀνω-
πρῶτατον ἐκείνου δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν
ἀρχήσεται ὁ πρῶτος αἰῶνος Μάρτιος, μέσα εἰς τὸ ὅποιον
ἔκαμιν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον. καὶ ὁποῖα ἡ β', ἀρέθικη ἡ-
μέρα α' τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἡ ε', ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ'.
Ὅσοι πρῶτον ὁποῖαν ταύτην ἀρχιῶ τῆς χρόνου, τέλος χρόνου
διείσομεν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ τελευταίου αἰῶνος, ἡ-
τοι τοῦ Φεβρουαρίου. καλὰ καὶ νὰ ἦσαν ἡ ποιαντὴ ἀρχὴ, καὶ
ἡ εἴδεκα πρῶταις αἰώνιας ἡμέραις ἀνωπρῶτατος καὶ ἀνωπαρ-
τατος. ἐπειδὴ ἐνοῦν) γεγονημέραις καὶ περασμέραις περὶ τῆς
κτίσεως τοῦ κόσμου καὶ τῶν Φωσῆρων, μετὰ τὸ νὰ ἀρέθικη ἡ
Σελιῶν κτιοθεῖσα τελεία, πεντεκαδέκα ἡμερῶν.

Ἐρ. δ.
31.6.

25

10

15

20

25

Ἄλλω ἀρχιῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς κοσμογονίας διείσομεν τὴν πρῶ-
την ἐκείνου καὶ κοσμογονίον ἡμέραν καὶ ἀρχιῶ τῆς ἐξῆς ἡμε-
ρῶν, καὶ πρῶτην τῆς ἐβδομάδος, ἐπὶ ἣ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ
οὐρανόν, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὸ φῶς. ἡ ὁποῖα ἦσαν ὡς εἴπομεν ἡ β',
καὶ πρῶτη αἰώνια καὶ κοσμογονία Μάρτιος. καὶ τῆς ποιαν-
της ἀρχῆς τέλος διείσομεν τὴν ἐνδεκάτην τοῦ ἐρχομένου Μαρ-
τίου. Τρίττω ἀρχιῶ τοῦ χρόνου διείσομεν πρῶτον ἡ β' τῆς
πρῶτης

is e

ἀπὸ

61

πρῶτη

πρώτης Σκείνου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομάδος, εἰς πλὴν
 ὁποῖαν ἐδημιῶρησον ὁ Θεὸς τ' ποιητῶν τ' ἡμερῶν καὶ τ' χρο-
 νῶν τ' Ἡλίον, καὶ πλὴν Σελλεῖου καὶ τὰς ἀστέρας· ὁ ὁποῖος ἥλιος τὴν
 ἥλιος κατὰ μὲν πλὴν κίνησιν τοῦ παντός, γίνετ' ποιητῆς μό-
 5 νου τ' ἡμερῶν καὶ νοκταν· κατὰ δὲ πλὴν ἐδικλυτῆ λοξίω καὶ μῆμος·
 ἐναντίας πρὸ παντὶ κίνησιν, γίνετ' ποιητῆς τοῦ χρόνου, καὶ τ'
 10 δ' Σκείνης μερῶν· ἤρου ἕαρος, δέρας, Φθινοπώρου τε καὶ
 χειμῶνος· καὶ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς τέλος ἀκολούθως δει-
 σκομεν τ' 10' τῆ ἐξῆς Μαρτίης· καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας
 15 ἀρχὰς μετρῶντας τὸν πρῶτον Σκείνον καὶ ἰσημεριῶν χρόνον,
 ἴσος καὶ ὁμοῖος ἀείσκει· τότε ὁ σελλεῖακὸς χρόνος μὲν τ' ἡλια-
 κὸν, εἴτε ἀειπείσκει κατὰ τ' πρῶτον καὶ δευτέρου ἀρ-
 χιῶν, ὡς ἀπὸ α' ἢ β' Μαρτίης· εἴτε καὶ ἐξισόσαν μὲν τὰς
 20 ἐξῆς ἄλλης χρόνος κατὰ τ' γ' ἀρχιῶν, ἰε τοῦ πρώτου Σκείνου
 Μαρτίης, δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἐπειδὴ καὶ ἔως τ' 10'
 25 τῆ ἐξῆς δευτέρου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομάδος ἐκράτη-
 σεν ἡ ἰσημερία καθῶς ἐλέγαμεν· καὶ τότε πρῶτον ἀπὸ τ' 37.7 α
 10' καὶ δευτέρου Σκείνου Μαρτίου ἡμέραν ε' τῆς ἐβδομάδος, ἀρ-
 χησαν καὶ κινῶν) καὶ πλὴν ἐδικλυτῶν κίνησιν οἱ Φωσῆρες· ὡς τε
 30 καὶ ἀπ' ἐδὼ ἀεισδέει τὸ πρῶτον δεμέλιον τῆς Σελλεῖης ἰα' δεμέλιον
 ἡμερῶν, καὶ ἀδραλαμβάνον) εἰς τ' δεῖξιν τ' ἐξῆς ἡμερῶν τῆς σελλεῖης·
 Σελλεῖης· ὡς καθῶς ἀειπείσκει καὶ ὁ πρῶτος κύκλος τῶ ἡ- κύκλος ἡ-
 35 λίας, ἡ μία ἡμέρα τ' κάθε χρόνον παραίω ἀπὸ τὰς νβ' ἐβ- λίας·
 -δομάδας τοῦ χρόνου, καὶ παραλαμβάνε) εἰς δεῖξιν τ' ἐξῆς
 40 ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος· εἴπα τ' σελλεῖακὸν χρόνον, ἴσον μὲν χρόνος σελλε-
 45 τ' ἡλιακὸν, κατὰ τ' ἰσότητα τ' ἡμερῶν· ἐπειδὴ καὶ ὁ σε- νακὸς ἴσος
 ἡλλεῖακὸς δωδεκάκύκλος καὶ δωδεκάμημος χρόνος, τ' ε' ἡμε- πρὸ ἡλιακῶ
 ρῶν

ρών είναι. ὅσων είναι καὶ ὁ ἡλιακὸς μονόκυκλός τε καὶ δωδεκά-
 μλιος χρόνος· ἀλλ' ἂν παρὰ τὴν ἀρχὴν ὅτε εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ
 σελλευιακὸς χρόνος τὴν ἡλιακὸν εἴδεκα ἡμέρας, ἔκαθεν αὐτῶν
 πλεονάζουσαν, καὶ λέγει μικρότερος εἴδεκα ἡμερῶν· ἦγεν
 τινδ'. ἂν τῶν τε καὶ τελειώνει τόσας ἡμέρας πρὸ τῆς ἡλια- 5
 κῆς χρόνου, ὅσας καὶ ἀρχῆς πρότερον, εἴδεκα δηλονότι. καὶ
 ἂν τῶν τε εἰς τέλος τοῦ ἡλιακῆς καλεωμένου χρόνου πέννητος
 εἰς τὴν λογαριασμὸν εἴδεκα ἡμέρας ἀκόμι, ἂν να δὲ τῆς ἀσπ
 ὁ σελλευιακὸς χρόνος μετὰ τὴν ἡλιακὸν· ὡσαύτ' ὅτι φεβρουάριος κα-
 τὰ τὴν ἀρχὴν εἴδεκα ἡμέρας, τὰς ὁποίας καὶ λεγόμενος κα- 10
 τὰ τὸ τέλος· καὶ τῶν τε κάμνομεν ἂν να δὲ τῶν ἀσπ τὸν
 λογαριασμὸν τῶν κυρίων ἡμερῶν καὶ μηνῶν καὶ χρόνων τοῦ ἡ-
 λίου, καὶ τὴν λογαριασμὸν τῶν ἡμερῶν καὶ μηνῶν καὶ χρόνων
 τῆς Σελλεύης. Ἐξω δὲ αὐτὰς τὰς πρὸς χρονικὰς ἀρχὰς
 ὅτι εἰπαμεν· ἦγεν πλεονάζουσαν ἡμέραν, καὶ πλεονάζουσαν, καὶ 15
 τὴν εἰς τὴν πρώτην ἐκείνου κοσμογόνου Μαρτίου, (ὡς λέγουσιν) καὶ
 ἄλλας δύο ἀρχαῖς χρονικαῖς, ὅτι λέγουσιν ἰσημεριῶν· ἀ-
 πό τῆς ὁποίας ἡμέρα καὶ πρώτη ἡ ἐαρινὴ καλεωμένη ἰσημεριῶν
 ἀρχὴν εἰσέρθηκεν εἰς τὴν καιρὸν τῆς πρώτης σιμῶν κατὰ πλεονάζουσαν
 καὶ Μαρτίου, καὶ ὁποῖαν τὴν μεταχειρίζεται ὁ κύριος Πέτρος ὁ ἀ- 20
 λεξανδρινὸς εἰς τὴν χρονολογίαν τε, ὡς ἐλέγετο καὶ αἰωτέρω·
 λογαριάζωντας αὐτὸς πᾶσι ἀκόμι καὶ εἰς τὴν καιρὸν τῶν Ἀποστό-
 λων ὅτι εἰσέρθησαν τὸ πρῶτον κυριακὸν Πάσχα, καὶ εἰσέρθη-
 σαν ἡ ἐαρινὴ ἰσημεριῶν κατὰ τὴν καὶ Μαρτίου, ἴσως ἐπισφα-
 λῶς κατὰ γνώμην ἀρχαιοτέρων· τῆς ὁποίας ταύτης χρονικῆς 25
 ἀρχῆς τέλος γίνετο ἡ καὶ τῶν ἐξῆς Μαρτίου· κρατῶντας δὲ
 τότε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἰσημεριῶν ἀρχὴν τὴν καὶ Μαρτίου. αὐ

Πέτρος
δὲξα.

Εἰς λ.

62. 7.

καλὰ καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς χρόνας νὰ ἐκατέβηκεν ἡ ἰσημε-
 ρία ὀπίσω πολλὰ, ἕως καὶ εἰς τὴν Ἰ. Μαρτίαν. Κατὰ δὲ
 τὰς μεταγενεστέρας, ἔχοντες ἀρχὴν κοσμικῶν χρόνων, τὴν
 δευτέραν ἰσημερίαν, δηλαδὴ τὴν Σεπτέμβριον, μέσα εἰς τὸν
 5 ὁποῖον ὀφείλομεν) ἡ δὲ τέτρα ἰσημερία· τῆς ὁποίας ἀρχῆς τέ-
 λος εἶναι ὁ Ἀύγουστος. Ἐνεόκομεν δὲ κοντὰ εἰς τὴν κυρὴν Ἑλλάδα
 καὶ ἄλλαις αἰτίαις παρὰ τὴν ἰσημερίαν τῆς τοιαύτης τῶν χρόνων
 ἀρχῆς· πᾶς δὲ τὸν τῶν Ρωμαίων ἔχοντες τὴν τοιαύτην ἀρχὴν
 ὅπως ἐκαταζίνωσται εἰς τὸ δικαιοδοτεῖν, καὶ εἰς τὴν συμφέ-
 10 ρεσαν τῆ πολιτεία κατάστασιν. Διὸ καὶ φασιτινες λέγει· Σεπτέμβριον
 » διότι ὁ Σεπτέμβριος μὲν τὴν παρελθόντων κόπων ὡς ἐπὶ τὸ οὐ τί ποιῶ.
 » πολὺ τὰς καρπὰς συγκελῆει, καὶ τὴν ἀποθήκην ἐναποτίθηκα· Ρωμαίων
 » καὶ τὴν ἐπόντων πόνων ἀπαρχῆν· καὶ τὰν μισθῶν καὶ τὰν δόξα φέρει
 » πᾶκτων καὶ τὴν κλέσων, ὑπὲρ μὲν τοῦ παρελθόντος ἐλο-
 15 δευῖ, ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐπόντος φροντίζει καὶ κοπιᾷ ὑπο-
 » πίδησιν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ τὸ τῶν Σεπτέμβριον ὄνομα· διὰ τῶ-
 » πιν καὶ ἀρχὴ τῆς χειρικῆς ἐπιμελήσεως λέγει. ἄλλα ταῦ-
 » τιν μὲν οἱ τῶν Ρωμαίων ὑπεραπολογεῖσθαι· Ἕλληνας δὲ τῶ-
 » τον εἶναι ἀρχὴν τοῦ χρόνου ὑποτίθενται, διὰ τὴν τῶν χρό-
 20 νων ἐτυμολογίαν· εἰδὼς ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ φθίρειν χρόνος ὡ-
 » νόμασται, ἀρὰ ἀρχὴ τοῦ χρόνου καὶ τῆς φθορᾶς ὁ Σεπτέμβ-
 » ριος· μέγιστος γὰρ τοῦ Σεπτέμβριον μὲνός, τὸ γένος τὴν καρ-
 » πῶν, ἀλλὰ καὶ τὰν ἀκαρπῶν ἐνδιωαμῆται· ἐκτοτε δὲ
 » ὑπερβαίνει, καὶ ξεραίνεται· ἢ ἀφ' ἑξῆς καὶ φθίρει. Διὸ
 25 καὶ ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου τοῦτον ἀπαντες εἶδον· οἶμαι δὲ Ἑβραϊκῶς
 » ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἑβραϊκὰ ἐὰν λέγωμεν τοῦ χρόνου ἀρχὴν εἶναι δόξα φέρει
 » τὴν Σεπτέμβριον, ἔχοντες ἀμαρτάνομεν τοῦ σκοπεῖν· τὸ δὲ πᾶς, αὐτῶ-
 »

» ἀκυσού· ἐκτίθημεν ἐπὶ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τῇ εἰς τὸ κρεῖττον
 » ἐπίδοσι· διὰ δὲ τὴν παρακοιὴν καὶ τὴν παράβασιν κατεκεί-
 » θημεν εἰς φθορὰν, καὶ τὴν εἰς τὸ χεῖρον μεταφορὰν· οὕκατε-
 » κείδη δὲ μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ κτίσις, καθὼς ὁ μακαρῖος Παῦλος
 ἰσημερί » λέγει· τοίνυν καὶ κατὰ πλεονάζοντι κτίσιν καὶ τὴν εἰς τὸ κρεῖ- 5
 α ἀρχὴ » τῆν ἐπίδοσιν φαίνε) εἶναι ἀρχή, ἡ πρώτη ἰσημερία τοῦ ἐπι-
 χροῦς. » αὐτοῦ, ἦγυν ὁ Μάρτιος· κατὰ δὲ τὴν ἐκ παραβάσεως κα-
 » τάραν καὶ τὴν μετὰ κόπων ζωὴν, καὶ τὴν εἰς φθορὰν ἀπάστα-
 » σαν μεταφορὰν, ἀρχὴ τοῦ χροῦς, ἡ δεύτερα ἰσημερία·
 » ἐκείθεν γὰρ ἀρχοῦ) τὰ πάντα, καὶ πρὸς φθορὰν ἀπέχου) 10
 εἰναυτοῦ » διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Μάρτιον ἀρχὴ, εἰναυτοῦ ἀρχὴ δικαίως α
 δευτέρῃ. » αὐτὸ λέγουσι· διὰ τὸ εἰναῖον τῆς τότε ζωῆς καὶ ἀποικίλου. ἡ δὲ α
 χροῦς » κατὰ τὸ Σεπτέμβριον, δικαίως αὖ πάλιν καλοῖτο χροῦς ἀρ- α
 χή. » χή, ὡς φθορᾶς ἀρχή· ὁ γὰρ χροῦς ἐκ τοῦ φθέρειν χροῦς α
 » ὠνόμασαι. Διὰ ταύτας λοιπὸν τὰς αἰτίας ὅπως Ἰηλαμβὰ- 15
 νει ὁ κύριος Ψελλὸς βασιλεὺς τὴν σήμερον τὸ Σεπτέμβριον ἀρχεῖ α
 τοῦ χροῦς. Αὐτὸ μὲν περὶ τὸν Κύριόν μας ὀνομαστὸς ἡλῖος τῆς α
 δικαιοσύνης, πλεονάζοντι φθορὰν μετέβαλε τὴν πάλιν εἰς α
 ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ ὅποιος ἐγενήθη κατὰ πλεονάζοντι τὸν Δεκεμβ- α
 ἰανναρίου εἰς μενός. Διὰ τοῦτο ἔχομεν καὶ ἄλλου ἐκκλησιαστικῶ 20
 ἀρχὴ χροῦ- ἀρχὴν χροῦς, πλεονάζοντι τοῦ Ἰανναρίου μενός· εἰς τὴν α
 σου. ὅποια ἀρχὴν καὶ ὠρετμήθη ὀκταήμερος ὁ Δεσπότης, ἀρ- α
 χήμενον τὴν πλεονάζοντι φθορὰν· ὡσαν ὅπως εἶναι ἀρχὴ τοῦ α
 μενός· ὁπότε τὴν ὅποια καὶ ἀρχὴν λέγου) οἱ κύκλοι καὶ τὰ α
 ἐγενήθη δεμέλια τῆς σελήνης. ἐγενήθη δὲ ὁ Κύριός μας κατὰ 25
 ὅποτε ὁ κύ- πλεονάζοντι τὸν Δεκεμβρίου, διὰ τὴν ἐνεάμηνον χροῦς ὁπότε Συ- α
 ελος· ἀλλήλως· ἡ δὲ σύλληψις ὡλεσφόρος ἐγένετο κατὰ πλεονάζοντι α
 Μαρ-

Μαρτίᾳ, δι' αἷς ἐλέγετο αἰτίας ἀνωτέρω. ἢ αὐτὴ καλὰ ἢ πρῶ- ἐρί. 51. 2
 τη καὶ καθολικῇ, ἢ κατὰ φύσιν ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχῆ ἀ
 χροῦν ὁ Μάρτιος εἶναι καλῶς ἐλέγαντο. Ἀλλ' ὁμως ἐπειδὴ χρόνου.
 κατὰ τὰς αἰτίας ὅπως λαμβάνει ὁ κύρ Ψελλός, ἐπέσα-
 5 μαι εἰς τὴν Φθορὰν· καὶ ἀκολέδως ἀδεπίσαμεν πρῶτον
 ἐκείνῳ ἀρχῆ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὴν Μάρτιον· καὶ ἐπέσαμεν
 εἰς πρῶτον ἀρχῆ τῆς Φθορᾶς τὴν Σεπτέμβριον· ἔχομεν δὲ καὶ
 τῆς ἀφθαρσίας ἀρχῆ τοῦ πνευματικῆς ἔτους πρῶτον ἐνσαρκος
 Ἐπιφανείαν τῆς δικαιοσύνης Ἡλίου, καὶ ἀκολέδως τὸν
 10 Ἰαννουάριον· δεῦν ἀδετέμεν ὅπως ἐδὲ πρῶτον τῆς Φθορᾶς ἀρχῆ
 τὴν Σεπτέμβριον. σύμβολον τοῦτο τῆς διεφθαρμένης εἰσέτι καὶ
 φιλαμαρτήμονος ἡμῶν ταύτης ζωῆς. ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγίαν
 γραφὴν ἔγκει) ἡ διάνοια τῆς ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκνύοτη-
 τος. καὶ ἐδὲς ἀμαρτήτος ἐδ' αὐτὴ μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
 15 Ἐχομεν δὲ ἡμεῖς ἀρχῆ κατ' αὐτὸ τοῦ πνευματικῆς ἔτους ὡς Ἀρχῆ
 ἔχομεν τὴν Ἰαννουάριον, τὸ μεσαίτερον τοῦ χειμῶνος· ἐλπὶ-
 ζοντες διὰ μετανοίας καὶ τῆς ἐνσαρκῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκο-
 νομίας καὶ φιλανθρωπίας, νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῆς νοητῆς χημῶνα
 τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὴν Φθορὰν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέσαμεν καὶ νὰ ἐπα-
 20 νέλθωμεν πάλιν εἰς τὴν ἀφθαρσίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξεπίσαμεν. Ἐὰρ πνευ-
 εἰς τὴν πρῶτην ἰσημερίαν τὴν Μάρτιον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐξε-
 πέσαμεν, καὶ ἀνεκλήθημεν· νὰ ἐπανέλθωμεν λέξω πάλιν εἰς
 τὸ πνευματικὸν ἔαρ, τὴν τὴν ψυχῶν σωτηρίαν· ὡσαν ὅπως μέσα συντέλῃα
 εἰς αὐτὴν τὴν Μάρτιον ἔχει νὰ γένη καὶ ἡ σιωπέλεια τοῦ παρόντος πότε δίνε).
 25 αἰῶνος, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἤρξατο, καὶ ἡ ἐπὶ γῆς δόξασα τοῦ Χει-
 ρῆς παρουσία καὶ κείσε, καὶ ἀνταπόδοσις τῆς βεβιωμένων· ἴθιεν καὶ οἴα πότι
 ἀρχῆ) ἡ ἀνάστασις ἐκείνη καὶ ἀδιάδοχος ἡμέρα τῆς αἰωνίας ζωῆς.

Ἐρώτησις.

Περὶ τῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου καὶ τῆς πύσωθησιν

ἱστορίας χρονολογίας.

Ἀπόκρισις.

Πρώτη **Ο**Τι δὲ ὁ πρῶτος καὶ κοσμογόνος ἐκείνος χρόνος ἦταν ἰ- 5
 χρόνος ἰση- σημερινός καὶ ἀχρημίδης, καθὼς πολλάκις ἐλέγομεν
 μερινός. καὶ ὅτι καὶ τε παραλαμβάνει) εἰς τὴν ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρο-
 41. 6. καὶ νολογίαν, καὶ τε μὴ, δὲν βλάπτει καθὼς ἀπεδείξαμεν πρὸ
 46. 14. ἄρεσιν τῶν κύκλων καὶ δεμελίων τῆς Σελήνης· τὸ βεβαίωτον
 Εἰ, κτ'· σὺν ἀκόμῃ καὶ ἡ δοκιμώτεραις γνώμασι ἐκείνων ὅπως ἔγραψαν 10
 πρὸ τῆς τριαυτίτης ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίας. ὅτι ἡ μὲν
 κοινὴ γνώμη ὅπως βασιλεῦσιν τῆς σήμερον ἡ χριστιανικῆς διδασκαλίας,
 καθὼς τὸ διδάσκει κοντὰ εἰς τῆς ἄλλης καὶ ὁ κύριος Μανζήλ ὁ-
 Γλιουζώνιος ὁ Χίος, ἐν κεφαλαιῷ δούτρω, πρὸ τοῦ πρῶτος καὶ
 ἄρη κανέις τὸ παλαιὸν ἔπος ἢ τὸ νέον, δέλεει πρὸς τὸ εἶναι 15
 ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἐφ' ἣν ἔτη τέ-
 λεια καὶ σωτῆρα· συμμετροῦνται καὶ τὰς ἐξῆς δύο μιλίας ἕως
 τέλους τοῦ Φθωραρίου. Τελεονῶνται οἱ χρόνοι κατὰ τὰς Ε-
 βραίας ἀπὸ Μαρτίου· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἰ μιλί τοῦ ἐφ' ἣν ἔτη
 ἐγενήθη ὁ Κύριος, καὶ ἀρχοῦνται μὲν οἱ χρόνοι τῆς ἐν κόσ- 20
 μῷ ζωῆς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς Μαρτίου κατὰ τὴν ἑβραϊ-
 κὴν ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίαν· συμμετροῦνται δὲ διὰ
 τὴν ἀκεβολογίαν, καὶ αἱ προλαβῆσαι ἡμέραι ἀπὸ τῆς κέ-
 Δεκεμβρίου, ἕως τέλους τοῦ Φθωραρίου. Οὗ δὲ κύριος Πέ-
 τρος ὁ ἀλεξανδρινός εἰς τὸ χρονικόν τε, καὶ ὁ πεζὸς χρονολογία- 25
 φος κύριος Ματθαῖος Κιζάλας ὁ κύπελος, καὶ ἄλλοι, διδάσκουσι
 πρὸς ὁ Κύριος ἐγενήθη τὸ κατὰ σὰρκα, κατὰ τὸ ἐφ' ἣν
 ἔτος

ἔτος, ἐν τῇ δεκάτῃ δηλονότι αὐτοῦ μηνί, Δεκεμβεῖα κέ-
 τὰ ὅποια καὶ τὰ δύο μέρη εἶναι ἀληθινὰ, κατὰ τὴν παλαι-
 μὲν διδοκαλίαν ἔστιταζόμενα. ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὅπως μετ-
 ρῶσιν οὕτως, ἐκεῖνοι πέρνουσι εἰς τὴν λογαριασμὸν τῆς, καὶ τὴν
 5 πρῶτον ἐκεῖνον καὶ κοσμογόνου χρόνον. ἐκεῖνοι δὲ ὅπως μετ-
 ρῶσιν ἐπὶ αὐτῶν, παραταῖσι τὴν πρῶτον ἐκεῖνον καὶ ἰσημεριῶν χρό-
 νον ἢ καλὰ καὶ γὰρ λέγῃσι καὶ αὐτοῖ, ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἀπὸ
 κτίσεως κόσμου καὶ χρονολογῶσιν ὑπερχίζοντες ἀπὸ τῆς δά-
 τερον χρόνον, ἀφίνοντες τὴν πρῶτον, ὡσαύτως ἄρα φέρει ὁ πρῶτος
 10 πρῶτος ἐκεῖνος χρόνος ἀπὸ τῆς ἄλλου ἐξῆς χρόνος, καθὼς χρόνος.
 πολλακίς ἐλέγομεν. ἐπειδὴ τότε μὲν οἱ Φωστήρες, ἐκινουῦτο Φωστήρων
 μίαν καὶ ἀπλεῶ κίνησιν πᾶσι παντός. κατὰ δὲ τῆς ἐξῆς ἀπαν-
 κίνησις. τῆς χρόνος κοντὰ εἰς τὴν κίνησιν τῆς παντός κινουῦν) καὶ τὴν ἐδικλεύ-
 των. καὶ ὅτι πᾶσι ὁ κύριος Πέτρος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ἀφίνουσι τὴν πρῶτον
 15 ἐκεῖνον καὶ ἰσημεριῶν χρόνον, εἶναι φανερόν. ἐπειδὴ δείχνει ὁ κύριος
 Πέτρος πῶς ὁ Κύριος ἐγενήθη Δεκεμβρίου κ' ἡμέρα δ' τῆς ἐβ-
 δομάδος. Διότι μοιραῖζει τὰ προλαβόντα, ἡ φ' ὀλοκληρα εὐρεῖν
 ἔτι μὲν καὶ καὶ μὲν οὖν ἡ. ἑτάλλε λοιπὸν καὶ δ' Βισέκτους, γ' ἡμέρας
 20 ἡ β' εἰπέτε τὰ κα', καὶ μὲν εἶνα. ἔχει δὲ ὁ Δεκέμβριος ἐβδ.
 ἐπακτὰς ἐπὶ αὐτῶν, ἐβδομάδα σωστὴν. καὶ λοιπὸν ἀρχεται
 τότε ἡμέρα κυριακῆ καὶ ἔρχεται) τότε ἡ καὶ τῆς δεκεμβρίου ἡμέρας
 τετάρτη. καθὼς οὐρίζει καὶ ὁ κύριος Πέτρος. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ αὐτῶν ἐ-
 πακτῆς πᾶσι Δεκεμβεῖα δὲ εἶναι παρμύαις ἀπὸ τὸν πρῶ-
 τον ἐκεῖνον καὶ κοσμογόνου Μάρτιον, ὅπου ἀρχισεν ἡμέ-
 25 ρα δ' ἀλλ' εἶναι παρμύαις ἀπολέθως ἀπὸ τὸν ἐξῆς δάτερον
 Μάρτιον ὅπου ἀρχισεν ἐξῆς ἡμέρα πέμπτη τῆς ἐβδομάδος,
 καθὼς ἀπεδείξαμεν ἐν τῇ φεβ' Ἐπακτῶν αὐωτέρω. ὡς τε Εἰ. κ β.

φανερόν ἐστίν ὅτι πῶς οἱ τέλειοι χρονοὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέ-
 χει τοῦ χρόνου ἐκείνου εἰς τοὺς ἐπίαις τὸν δέκατον μιλῶν ἐξονη-
 δη ὁ Κύριος, κατ' ἐκείνους μὲν ὅπου συμμετρῶσι καὶ τὴν πρῶ-
 στον ἐκείνον καὶ κοσμογόνου λεγόμενον μόνου κορείως ἐπιαυτὸν
 κατὰ τὸν κύριον Ψελλόν, δεισκόονται, ρφζ'. ἐν δὲ τῷ ἰ μιλῶν 5
 τοῦ ἐξῆς, ρφὴ ἔτις ἐγεννήθη ὁ Κύριος, καθὼς λογαριάζει
 ὁ κύριος Μανθῆλ ὁ Γλιωζώπιος, καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ὡς ἐλέγετο
 κατὰ τὸν κύριον Πέτρον καὶ κύριον Ματθαῖον ὅπου ἀφίνεσι τὸν
 πρῶτον ἐκείνον ἐπιαυτὸν, δεισκόον) ρφζ' ἔτι τελειωμένα
 ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ μιλῶν τοῦ ἐξῆς, ρφζ' ἔτις ἐγεννήθη ὁ Κύ- 10
 ριος· κ' ἡ Δεκεμβεῖς, ἡμέρα δ'· καθὼς ἀποδείχθη μεθο-
 δικῶς καὶ ὀρθῶς ὁ κύριος Πέτρος.

Γινώματι καὶ ἄλλαι διάφοροι πρὸς τὰ αὐτὰ.

Εἶναι καὶ ἄλλαι γνώμαις διάφοραις εἰς πλεὴν αὐτῶν ἐπὶ ὁδο-
 σιν τῆς χρονολογίας, ὅσαις ἡμεῖς ἐτύχαμεν· τῶν ὁποῖαις καὶ 15
 αὐτῶν ἐπισημασμένων ἐπὶ τῶν παρόντων εἰς πρῶτον κατὰ τὴν
 ψῆφον τῆς πιαυτῆς χρονολογίας· δεισκόοντες λοιπὸν κοντὰ εἰς
 τὰς ἐρωταποκρίσεις τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου ἐν κεφαλαιῷ η' ρ'.

Ὡσεβεία Εὐσεβεία ἐκ τῶν χρονικῶν· ὅπου λέγει ἔτις. Μετὰ γὰρ τὸ
 χρονολογία πληρωθεῖν τα, ρφ ἔτι ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐπεδήμησεν 20
 » ὁ Κύριος ἡμῶν· καὶ δὴ γεννηθεῖς τὸ κατὰ σὰρκα ἐκ τῆς
 » ἀγίας παρθέτου Μαρίας, καὶ ἀρχομένου τοῦ λ' αὐτοῦ
 » ἔτις, καθάφησιν ὁ Λεκάς, μιλῶν Γαβριηλίου ρ', ἡμέρα γ'
 » τῆς ἐβδομάδος, μετὰ τὰ κθ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας, ἐβα-
 » πτίσθη ἐπὶ Ἰωάννου· καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις ἔτη γ' δαυ- 25
 » ματῶν γήσας, τῷ ρφλ γ' ἔτει κόσμου, διὰ τῶν ἡμετέρων σω-
 » τῆς ἐσαυρώθη· φασὶν γὰρ τὸ σκίωδες Πάχχα μετὰ τὰς
 μαθητῶν

» μαθητῶν . καὶ ἐξαγαγὼν τὸ αὐθροπικὸν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐβ-
 » δομάδος , ἥτις ἦν τῆς σελλεύης 1 δ' . ποῦ δὲ μελὸς Μαρτίου ,
 » κ β' . ἰνδικπιάνος , 1 ε' . αὐτῇ τῇ νυκτὶ φερούσῃ εἰς τ' κ γ'
 » ποῦ αὐτοῦ μελὸς παρεδόθη . καὶ φαιραθεῖς αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ,
 » 5 ἀνέστη κ ε' , ἡμέρα κυριακῇ . (καὶ ἐξῆς ·) ποῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν
 » αὐτῶν . πούτων δὲ ἕτως εἰρημύων , τῶν ἀναγκασιότατων ἐστὶν
 » ἐπισημειώσασθαι καὶ τὸ τῆς κοσμογένειας ἔπος , ἐν ᾧ πλὴν ὕπερ-
 » κόσμιον ἐν κόσμῳ πεποιήται σάρκωσιν ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
 » ράου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός . λέω αὖτὸ τῆ-
 10 νικαῦτα ε φ' ἔπος , κατὰ πλὴν ἐν δέλτοις ἱερῶς γραφένῳ τ' ἀ-
 » ποῦ Α' δάμ ἀριθμομητῶν ἑτῶν . Ε' ν πούτω γδ ὁ Εὐαγγελι-
 » σμός γέγονε τῆς Παρράου . καὶ ἠῶ αὐτῆς παύατος Γέν-
 » νησις . ἔπος δὲ λέω ἡλίου μερῶ , 1 γ' . Σελλεύης δὲ , 1 . ἡμέρα
 » δὲ λέω τῆς ἐβδομάδος , ποῦ μερῶ Εὐαγγελισμός , β' . τῆς Γεν-
 15 νήσεως , δ' . ἕτως δὲ καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ Βάπτισμα τῶν ε φ λ'
 » γέγονον . ἔπος δὲ λέω , ἡλίου μερῶ , 1 δ' . σελλεύης δὲ , τὸ , α' .
 » ἡμέρα δὲ τῆς ἐβδομάδος γ' . πάλιν δὲ τὸ σωτήριον αὐτοῦ πᾶ-
 » ρος γέγονε τῶν ε φ λ γ' . ἔπος δὲ ἦν ἡλίου μερῶ τὸ ε' . σελλεύης
 » δὲ , 1 δ' . Καὶ παρακάτω δέλωντας νὰ δείξῃ κοντὰ εἰς τὰς
 20 ἄλλας καὶ πλὴν τ' ἐβραίων δεξιχειρίαν , τ' δὲ ποῦ ἔπος δε-
 » χιὰ λέγει ποῦ παρ' αὐτῆς λεγομένου Νισαῦ , ἥτοι τῇ κ ε' πῶ
 » Μαρτίᾳ μελὸς ἔχει πάντοτε . ἥτις ἐστὶ πρωτόκτιστος ἡμέ-
 » ρα · ἐν ἣ τὸδε τὸ παῦ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν
 » ὁ Θεός , κατ' αὐτῆ ὀδοκία τῶ Πατρὸς , καὶ συνεργία τῶ ἀγίῳ
 25 Πνεύματος ἐνοικήσας ἐν τῇ ἀγία αὐτῶ μητρὶ καὶ Παρράου
 » τῶ αὐτῶ ἔτει ἐνηθρώπησεν · καὶ κατ' αὐτῶν καὶ ἐκ τῶ τᾶ-
 » φε ἀνέστη . αὐτῆ πίνω , καὶ ἡμῖν κατὰ πλὴν τοῦ Θεοῦ ἀγίας

» Ἐκκλησίαι ἄρχῃ ἔτις ἔσω πάντες καὶ ἡ καὶ τὸ ἅγιον
 » Πάχα δειλοκοντες εἰς κοριακίῳ ἰμπήπτον μετὰ ἰδ' τῆς Σι-
 » λιώνς τοῦδε μιλῶς, ἔχ' ἰσθαίκαῳς, ἀλλ' ἄποπολικῶς ἔκτε-
 » λῶμῳ κατὰ Φυσικίῳ καὶ θεοπαράδοτον μέθοδῳ. Ὁδκιῶ
 » πάντες οἱ μὴ λέγοντες τῶς, εφ λ δ' ἔπει γεγονῆναι τὸ πρῶτον 5
 » κοριακὸν Πάχα, ἔπει ἡ παρ' Ἐβραίοις τὸ πνικῶντα ἰδ'
 » τῆς Σελιώνς, καὶ γ' τὸν Μαρτίῳ μιλῶς κατακλήσασαν
 » (ἡμέραν) τῇ μεγάλῃ τῷ σωτήριῳ πάθῳς Ὁδοκουῆ σαΐζοι
 » δεῖξαι, ἔπει ἡ ἀναξάσιμον θεοποικίῳ Κοριακὴν τῇ κέ τῷ
 » Μαρτίῳ μιλῶς ἔπνος μὴ δεικνυμῶς, ψυδθεῖς αὐτόδον 10
 » αἱ παρ' αὐτοῖς δειλοκοντες ψῆφοι.

Ἡ συχία ἔκ τῶν εἰς ἡ Χειτῶ γενήσῳν.

Ἀὐτὰ λόγῳ ὁ Εὐσέβης. ὁ δὲ Ἡ συχίας ἐν τῶς εἰς πλῶ Χειτῶ
 » γενήσῳν. ἐν γὰρ λόγῳ τῶς μ β' ἔπ τῆς βασιλείας Αὐγῶςου
 » μιλῶ Δεκεμβρείῳ κέ, ἡμέρα 5', ὠρα 5' τῆς ἡμέρας, ἐ- 15
 » γενήσῳν ὁ Κύβιος ἡμῶν ἰσθῶς Χειτῶς τὸ κατὰ σάρκα, ἔκ
 » τῆς ἀεπαρθεῖου Μαρίας. ἔπνος κατὰ ἀίποχῆς ἀπὸ κτί-
 » σῶς κόσμου ἔως τῆς Χειτῶς φαρῶσιως, 5. σιωνάτῳ γὰρ ἀπὸ
 » Ἀδάμ ἔως Φαλέκ ἡδ' Ἐβερ, ἔπνη τρεῖς χίλια καὶ ἄπο
 » Φαλέκ ἔως μ β' ἔπνος τῆς βασιλείας Αὐγῶςου, β Π ξ ζ'. 20
 » καὶ λοιπὸν συναρῆσῳν ὁ Σωτήρ τοῖς ἀνθρώποις ἔπνη λ γ'. ὡς γί-
 » νεσῳν ἀπὸ Ἀδάμ ἔως τῆς Χειτῶς γενήσῶς καὶ φαρῶσιως,
 » ἔπνη 5. πλήρεις. ὁ γὰρ Φαλέκ, κατὰ ἡ φερφίτεῖον Μω-
 » σῶς, τὸ ἡμισυ λέγειται τῶν χροῖνον τῆς Χειτῶς ἔπφανεῖας.
 » ὡς περ γὰρ τὸν ἀφῆσῳν τῇ 5' ἡμέρα ἔπλασῳν ὁ Θεός, καὶ 25
 » ἔξῆς ἔφῆσῳν τῇ ἀμαρτίῳ, ἔπνω καὶ τῇ 5' χιλιάδῳ τ' ἔπ
 » ἐπὶ τῆς γῆς ἡλθε καὶ ἔσωσῳν αὐτὸν. τὸ πρὸ γὰρ δῆλοῖ καὶ ἡ

» Δεία Γραφή λέγεται ἡμέρα Κυεῖς ὡς χίλια ἔτη ἅπανα καὶ
 » Κλήμης, καὶ Θεόφιλος, καὶ Τιμόθεος οἱ Θεοφιλέστατοι χει-
 » γραφοὶ ἐξέθετο, ὁμοφωνήσαντες, ὅτι τῆς ἑ' χιλιάδι τῶν
 » ἐνιαυτῶν ἐφαῖν ὁ Κύριος κατὰ τὸ ἄριθμὸν τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς
 5 πλάσεως τοῦ Ἀδάμ ἔσταθμῶς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.
 » Ἐπεὶ δὲ φασιν, ὅτι τὰς εφ' ἔτει ἦλθεν ὁ Κύριος, ἀλλ'
 » ἔπολλοὶ συμφωνῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ. ἐν δὲ τὰς ε' ἔτει, παύτως
 » οἱ ἀκριβεῖς συγγραφεῖς συμφωνῶσι φαῖναι τὸν Κύριον. εἰ γὰρ
 » καὶ ἀποφωνῶσι ὅτι οὐδέποτε τινὲς, ἀλλ' ἡ θεωρητικὴ φωνὴ ἀ-
 10 ληθῶν μᾶλλον διδάσκουσα εἰς τὸ ε' ἔτος φαῖναι τὸν Κύριον.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀνωνύμου τινός.

Ἐρητιμα καὶ ἐν ἑτέρῳ ἀνεπιγράφῳ· οἷμαι δὲ εἶναι τοῦ ἀγιω-
 τάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυρίου Μάρκου· ὡς εἰκάζειν
 ἔξεστιν ἐκ τῶν ἄλλων ἐν ἐκείνοις ἡγουμένων τοῦ αὐτοῦ λόγων·
 15 φησὶν οὖν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὰς. Ἐν τῇ βίβλῳ τῆς
 » Γενέσεως κατα τὴν Δείαν ἀποκάλυψιν εἶπεν ὁ μακάριος
 » Μωϋσῆς, ὅτι τῆς ἑ' ἡμέρας ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος τῆς κοσμο-
 » γενεῆς ὁ πρῶτος Ἀδάμ· καὶ τῆς ζ' κατέπαυσεν ἀπὸ παύ-
 » των τῶν ἔργων αὐτοῦ. τῆς πλάσει πίνω τῶν ἀνθρώπων οὐ-
 20 κείως, καὶ τῆς ἑ' χιλιάδι τῶν ἐνιαυτῶν ἡ ἀνάπλασις ἐγένε-
 » νετο· ἐγενήθη γὰρ ὁ δῶκερς Ἀδάμ ὁ ὅς ἐγενεῖτο, κατὰ τὸ
 » ὄψθεον Παῦλον, ἐπὶ ἀναπλάσει τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου,
 » ἐν πεντακιοχιλοσῶ πεντακοσοςῶ ἔκτω ἔτει· ἦκου ἐν πέμ-
 » πτῃ καὶ ἡμισείᾳ χιλιάδι· ἥτις ἕκτη χιλιάς λογίζεται καὶ
 25 ἐκ τοῦ μέρους τὸ πᾶν.

Κύρ Μιχαήλου τοῦ Ψολλῦ ὁδὲ τοῦ αὐτοῦ.

Ο' δὲ κύρ Μιχαήλος ὁ Ψολλὸς θεσσαλόνομος ἀγαπίψα-
 30 θαι

6000

55005

» ὁ δὲ καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ αὐτοῦ, ταῦτά φησι. Πόθεν ὀφεί-
 » ληθὲν ἔχειν διδασκαλίαν ἐκ τῶν κενῶν κηθροσφῶν δεκτικῶ.
 » καὶ γὰρ ὅσοι κενῶν ἀπὸ τῶν χροσφῶν τῶν βασιλέων ψηφίζουσι τὸν
 » χροσφῶν τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
 5 » τὸ ρεφ' ἔπος λέγουσιν αὐτῶν γεγονέναι· ὅσοι δὲ ἀπὸ τῶν χρο-
 5 » σφῶν τῆς Ἰσθαίας Ἀρχιερέων, κατὰ τὸ ρεφ' ἔπος· τίσιν ἐν
 » τούτων μάλιστα προσέχουσιν ὀφείλωμεν, Ἀποκρίνεται οὖν
 » πρὸς τὴν ποιαύτην ἐρώτησιν Διὰ μακρῶν λέγων· Δοκῆ
 » καὶ ἀμφοτέρους τὸ αὐτὸ λέγειν· καὶ γὰρ εἰ καὶ δ' ἔτεροι χρο-
 » σφῶν προσέχουσιν, Δαυμασὸν ἔδωκεν· εἴτε γὰρ σιωπηρωσφῶ- 10
 » σι καὶ οἱ δ', εἴτε καὶ μὴ, τὸ αὐτὸ ἐστίν· τὰς γὰρ ἐν μέσῳ τῆ
 » δεκάδος λεπτὰς ὄριθμῶς οἱ πλείους ὄδα ὀνομάζουσιν, ἀλλ'
 » ὄριθμῶν τὰ μόνον εἰπεῖν τὸ τῆς δεκάδος ὄνομα· οἷον ὅτι ὁ
 » λαμβάνων τὴν Ἰερουσαλήμ περιακοντήτης ἔτος· καὶ δηλῶν
 » οἱ ἀπὸ τῶν λ', καὶ εἰς τὸ ἔξῃς χροσφῶν. Καὶ ὁ Δαβὶδ, ἀπὸ ἡμέ- 15
 » ραι τῆς ἐταῖν ἡμῶν ὁ ἔτη· εἰάν δὲ ἐν θωασιείας, π'. καὶ δη-
 » λῶται ὁμοίως ἡ ὄλη τῶν ὁ δεκάς, καὶ ἡ ὄλη τῆς π'. ἐπεὶ πάντες
 » πρὸς ἐν μέσῳ ὄριθμῶς καταλέλοιπεν· καὶ ἀπὸ δεκάδος ὄθους
 » εἰς ἑτέρω ἡλθε δεκάδα, Δοκῆμοι οὖν καὶ ἀμφοτέρους γι-
 » νόσκουσιν, ὅτι κατὰ τὸ ρεφ' ἔπος ἢ πρὸς ἡμῶν παρουσία τῆ 20
 » Κυρίου ἐγένετο· ἔτι γὰρ ἔχει ἐκ ὄριθμῶν ὀνομασίαις.
 » καὶ γὰρ περιακοντήτης ἀνὴρ βασιλεὺς ὁ Κύριος· ἢ ποι ἐν ἔτη ἰε',
 » τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος· κατὰ δὲ τὸ ἐνακαδέ-
 » κατον ἔπος τῆς αὐτοῦ Καίσαρος Ἰπαδοσφῶν ὄριθμῶν τὸ Σω-
 Νικηφόρος τῆλον πάδος εἰς μῶνα Μάρτιον· κατὰ Νικηφόρος ὁ 25
 » ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τοῖς σιωδικαῖς διεγράφητο· καὶ
 » ψηφίζον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ βασιλισμοῦ καὶ ἄλλοι τῶν σωσιείας
 πάθος,

» πάθης, μίνας δ'· ἤζουν χρονοί δ', καὶ μίνας γ'. καὶ ἄ-
 » πὸ τῆς αἰανδρου συλλήψεως καὶ ἄχει τοῦ πάθους, χρονοί
 » λέ. ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως ἄχει τοῦ αὐτοῦ πά-
 » θους, χρονοί λδ'· μῆνες γ'. Λοιπὸν οὐκ εἰ κατὰ τὸ εφ'
 » 5 ἔτος, εἴτε ἡ σύλληψις εἴτε ἡ γεννήσις γέγρονε, συμβαίνει
 » οὐρίσκεσθαι τὸ σωτηρίων πάθος, ἢ κατὰ τὸ εφλδ' ἔτος,
 » ἢ κατὰ τὸ εφλέ ἔτος, καθὼς ἀνέκατος ψηφίζοιτο, εἴτε
 » ἀπὸ τῆς συλλήψεως, εἴτε ἀπὸ τῆς γεννήσεως. Ἰλαμιν
 » ἐν τῷ εφλέ ἔτει, ἐν κύκλῳ τῆς Σελήνης ε', καὶ κύ-
 10 κλος τοῦ ἡλίου ιδ'. καὶ τὸ νομικὸν Πάχα Α' περιλλίς εἰς τὰ
 » ἐπία· ἡμέρα β'. ἀμφότερα δὲ ταῦτα, ὡς πρὸς τὰς Εὐαγ-
 » γελισὰς ἀναψάδονται· οἱ γὰρ Εὐαγγελισαὶ τὰ τότε καιρῶ
 » τὸ νομικὸν Πάχα ἐν τῇ ζ' ἡμέρᾳ γενέσθαι μαρτυροῦσι· καὶ
 » γὰρ φασὶ περὶ τῆς παρασκώης, αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόν εἰς τὸ
 15 Πραϊτάειον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάχα.
 » καὶ πάλιν· Οἱ οὐκ ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνη τὰ σώματα ἐν τῷ
 » Σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκώη ἐν τῷ ἡν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα οὐκ εἰ-
 » νη τοῦ Σαββάτου. λοιπὸν οὐκ οὐκ εἰνοὶ ἀληθεύουσιν, οἱ σιω-
 » δὰ τοῖς Εὐαγγελισαῖς λέγοντες· σιωέρονται δὲ τῇ τῶν
 20 Εὐαγγελισῶν ἀληθείᾳ, οἱ λέγοντες πῶς μὲν ἀπεύρανθεν
 » Σύλληψιν γεγονέναι κατὰ τὸ εφδ' ἔτος· τὴν δὲ Γέννησιν,
 » κατὰ τὸ εφέ ἔτος· καὶ τὸ Πάθος, κατὰ τὸ εφλδ' ἔτος· 100.8. καὶ
 » ἐν γὰρ τῷ εφλδ' ἔτει, σιωέβη εἶναι τὸν κύκλον τῆς Σε- 6.25.
 » λήνης, δέκατον· τὸν δὲ κύκλον τοῦ ἡλίου, καγ'. καὶ τὸ
 25 νομικὸν Πάχα Μαρτίς εἰς τὰς κδ', ἐν ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ· πῶ-
 » νου καὶ ἀναγνώσκον) μάλλον εἶποι κατὰ τὸ πᾶντῃ ἀκρίβει
 » συγγραψάμενοι· λέγοντες δὲ εἶναι κατὰ τὸδε ἢ τὸδε τὸ ἔτος,

» τῆς σελεύης κύκλον τὸν δεῖνα, καὶ τὸ Πάσχα ἐν ἡμέρᾳ τῇ
 » δευτῇ· ἔχ' ἀπλῶς ἕως καὶ ὡς ἔτυχε λέγομεν· ἄλλὰ κατὰ
 » τὴν ἑσθέρᾳ διδασκαλίαν, καὶ τὸν συμφητισμὸν. Εἰ αὖ
 » γὰρ τῇ τοῦ μενῶς ἡμέρᾳ προσέξωμεν, δεήσειμεν ὡς καδ'
 » ἢν ἡμέραν τάχα δὲ καὶ ὦραν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τὸ χαῖρε 5
 » τῇ ἀγίᾳ Παρθενῷ ἀγγελίσαστο, κατὰ πλεὺν αὐτῶν ἡμέ-
 » ραν καὶ ὦραν καὶ ὁ Κύριος τὸ χαίρετε, αὐτῇ τε καὶ πῶς μετ'
 » αὐτῆς γυναιξὶν ἐφδέξατο. ἀμφοτέρω γὰρ κατὰ πλεὺν καὶ
 » τοῦ Μαρτίου γεγονόσιν. Εἰ δὲ καὶ τῶν ἐπικρατούντων κοινῶ
 » καὶ ἀρχαῶν λόγῳ προσέξωμεν, ὡς φησὶν ἐννέα ἡμέρας μετὰ 10
 » τῆς πλάσιν αὐτῆς πεποικηκέναι ἐν τῶν παραδείσῳ τῆς Ἀδάμ·
Εννατα, » διὸ καὶ τὰ ἐννατα παντὶ πεδνεῖται ἐπιτιλουῦται· δεήσει-
 » μεν ὅτι καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς Εὐας, καδ' ἔτι τῇ τοῦ ὄψεως
 » αὐτῆ ἐπέοδη συμβουλή, κατὰ πλεὺν καὶ τοῦ Μαρτίου μη-
 » νὸς ἐγένετο· καὶ ὅτι σιωπῆλλον οἰκονομία Θεὸς τὰ ἀμφοτέρω, 15
 » ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ἢ τῆς Εὐας ἀπάτη· ὁ τῆς ἀγίας Παρ-
 » θεῖς ἀγγελισμός· καὶ ὁ τοῦ Κυρίου μετὰ τῆς ἀγίας Ἀνά-
 » στασις πρὸς τὰς ἀγίας γυναικας χαριστισμός· ὅπως δὲ καὶ
 » ἕως ἔχειν ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν κενῶνται, ἐν τῶν δὲ δῆλον γενή-
Εὐαγγελι- (σε)· ἔχομεν παραδεδομένον ἀπὸ τῶν χρόνων καὶ βιβλίων 20
 σμός πότε, καὶ διδασκαλιῶν ὁδὸν ὀλίγων, ὅτι κατὰ πλεὺν καὶ τοῦ Μαρ-
 » τίου μενῶς, ὁ τοῦ Γαβριὴλ ἀγγελισμός πρὸς πλεὺν Παρ-
100. 8. » θεῖον ἐγένετο· καὶ ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀμφιβάλλει· ἐπεὶ δὲ
 » ἀποδεδημένον ἔχομεν καὶ ὁδὸν τοῦ σωτηρίου πάσης, ὅτι ἐν
 » τῶν ἑσθέρᾳ ἔτει ἐγένετο· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ζ', τὸ νομικὸν Πά- 25
 νομικὸν Πάσχα πότε ἔτυχεν εἶναι· καὶ ὅτι εἰς τὰς καδ' τοῦ Μαρτίου
 σμός πότε, μενῶς· ἀρὰ ὁ Κύριος κατὰ πλεὺν καὶ τοῦ Μαρτίου ἀνέστη ὡς
 νεκρῶν·

» νεκρῶν· καὶ ὅτι κατὰ πέντε αὐτῶν ἡμέρας καὶ τὸ χαίρετε πάντες
 » ἱεραὶς ἐφ' ἑξῆς αὐτο γυναιξίν. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ πειρὶ τέ-
 » των. Ἰδωμεν δὲ καὶ ἐὰν ἡ τοῦ ὄψεως συμβουλή, καὶ ἡ τῆς
 » Εὐας συγκατάθεσις καὶ παράβασις κατὰ πέντε αὐτῶν ἡμέρας
 5 ἐγένετο. καὶ μὲν ἔχει καὶ τοῦτο ἕτως· ἔχομεν ἐκ τῶν
 » παρελθουσῶν διδασκαλιῶν ἐγκωμίων, ὅτι ἐν τῷ ἰεῖ δρόμῳ ἡλίου πᾶ
 » μω τοῦ Μαρτίου καὶ τόπῳ εὐρέθη ὁ ἡλίου καθ' ὃν ἐκτίσθη καὶ εὐρέθη κτι-
 » ρόν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ πέντε δ' ἡμέρας. ὁ μὲν ποιεῖ Ἀδάμ σὺν ὁδῶν.
 » τῆ Εὐα τῆς γ' ἡμέρα ἐπλάσθησαν. καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ ἰεῖ δρόμῳ
 10 καὶ τόπῳ εὐρέθη ὁ ἡλίου, ἀραγε δῆλον, ὅτι ἐν τῇ κτίσει
 » τῆς Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἐπὶ αὐτὰς δεκαπέντε ἐτύχαιον. τούτων
 » δὲ ἕτως ἐχόντων, ἐπεὶ λέγει ἡμέρας θ', ἀφ' ἑτέρας ἐν
 » τῷ ὄψεσιν, καὶ ἐκπεσόν ἐν αὐτῇ τῇ θ'. ψήφισον ἀπ'-
 » αὐτῆς τῆς ιζ', καὶ εὐρήσεις ἐνάτην ἔσαν πέντε καὶ, τοῦ Μαρ-
 15 τίου μὲνός. καὶ τοῦ λοιποῦ οὐκ ἔτι ἀμφιβάλλεις ὅτι κατὰ τῆ
 » αὐτῶν μὲν αὐτῶν ἡμέρας ἀμφοτέρω ταῦτα γέγονασιν, ὁ εἰς τὰ
 » ὦτα τῆς Εὐας ψιδυρισμός τοῦ ὄψεως· ὁ εἰς τὰ ὦτα τῆς Παρ-
 » θένος εὐαγγελισμός τοῦ Γαβριήλ· καὶ ὁ μετὰ πέντε ἀνάστασιν τοῦ
 » Κυρίου χαρῆσιμος. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ ἐπὶ πέντε καὶ τοῦ
 20 Μαρτίου ἀμφοτέρω ἐκονομήθη γενέσθαι. πινὲς δὲ φασιν, ὅτι
 » ἐμόνον ἀμφοτέρω ταῦτα κατὰ τῆ καὶ τοῦ Μαρτίου ἐκονομή-
 » θη γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμέρα Κυριακῇ. τῆς δὲ παρ' ἡ-
 » μῶν ἐχ' ὁδῶν· καὶ γὰρ τὸ μὲν κατὰ τῆ αὐτῶν ἡμέρας τῆ
 » εὐαγγελισμῶ ἦτοι τῆ καὶ, εὐρεθῆναι μετὰ ὁδοῦ χροῶν
 25 ποσάυται, καὶ πέντε ἡμέρας τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ἔδεδε-
 » γν ἀμφιβάλλει· ἀπεδείχθη γὰρ ἰκανός. διὸ ἀπὸ τοῦ τότε κύριον πᾶ-
 » καρῶν μέχρι τοῦ νῦν, τὸ ἕτως ἔχον Πάχα, κύριον λέγει, χα·

» ὡς ἐν ταυτῶν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος φέρου τῆς οἰκονομίας
 » τῆς Υἱῶ τοῦ Θεοῦ. ἡ δὲ πρῶτον ἐκεῖνον τοῦ Γαβριὴλ Εὐ-
 » αγγελισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς Εὐας ἀπάτην ἀρίστω γεγο-
 » νότα ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἐβδόμη. καὶ ὅτι μὲν ἡ τῆς Εὐας
 » ἀπάτη ἐν ἡμέρᾳ ἐβδόμη, ἐκ παλαιῶν τυγχάνει ἀξιό- 5
 » στως. ἐγὼ κατὰ ἡμετέραν ἐκτίσθησαν, ἀπ' αὐτῆς δὲ
 » τῆς ε', ἐντέτα ἡμέρας ἐν τῶν ὁμοεισῶν διετέλεσαν, καὶ κα-
 » τὰ ἡμετέραν ἐνάτην ἔξεπεσον, δηλον ὅτι ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 » ἡμέρᾳ τῆς ἐπίσης ἐβδομάδος ἔξεπεσον. ὅτι δὲ καὶ ὁ πρῶ-
 » τος ἐκεῖνος τοῦ Γαβριὴλ Εὐαγγελισμὸς ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδο- 10
 » μάδος ἐβδόμη ἐγένετο, ἔχει ἕτως· Ἐπεὶ γὰρ ἐν τῶν εφλδ'
 » ἔπει, τὸ σωτήριον ἔφασκεν πάδος ὁ Κύριος· λέγει χρο-
 » νοι παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀπειρανδρου Συλλήψεως αὐτοῦ καὶ ἀ-
 » χει τοῦ Πάδους. ἀραγε δηλόν ἐστιν, ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ
 » Γαβριὴλ καὶ ἡ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας Παρθένου ἐνοκλήωσις 15
 » τοῦ Υἱῶ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ εφδ' ἔπος ἐγένετο. ἐν δὲ τῶν
 » εφδ' ἔπει, ὑπῆρχε κύκλος μὲν τῆς Σειλῶνις 17'. τοῦ Η'-
 » λίου, 15'. καὶ τὸ νομικὸν Πάχος εἰς ἡμέρας καὶ τοῦ Μαρτίου,
 » ἡμέρα 7'. ψήφισαν πίνω καὶ ἀρήσεις, ὅτι κατὰ τὴν κ' τῆ
 » Μαρτίου καδ' αὐτὸς ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο, ἐβδόμη ἡμέρα 20
 » ἐτύχωνεν, ὅ ἐστι Σάββατον.

Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ γνώμη τῶν κυρίων Μιχαήλ καὶ ἡ κείσης
 κατὰ ἡμετέραν τοῦ διδασκαλίου· εἴτε ἀπὸ τῆς
 κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἐνσαρκῆς οἰκονομίας χρονολογίαν,
 ὡς ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Ἰσραήλ ἀρχιερέων, πῶς ἀρῆθη- 25
 καὶ εφδ' χρόνοι ἕως τῆς ἀπειρανδρου συλλήψεως· ἕως δὲ
 τῆς Γεννήσεως, εφ' ἡμέρας καὶ τῆς προσήκοντος τῶν χρόνων
 τῆς

τῆς ἐν τῷ λόγῳ πύττω ζωῆς τοῦ Χριστοῦ· πᾶς εἶναι ἀπὸ μὲν
 τῆς ἀκαίδρου συλλήψεως καὶ ἄχει τοῦ πάθους, χεῖνοι λ' ε'.
 ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως ἄχει τοῦ αὐτῷ πάθους,
 χεῖνοι λ' δ', κλειῖνες γ'. πόσον ἢ Δ' α' ἢ ποσότητα τῶν ἡμε-
 5 ρῶν τῆς ἐν τῷ Παραδείσῳ Δ' α' περὶ τῶν προσωπλάστων
 κατὰ τὸ ἐπικρατῆσαν κοινίᾳ καὶ ἄγραφον παράδεισον, πᾶς
 νὰ ἔκαμα ἐντέα ἡμέρας μόνου εἰς τὸ Παράδεισον οἱ πρώτο-
 πλαστοί. πόσον ἢ Δ' α' ἢ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατὰ τὴν
 ἐγένετο ἡ παράδεισις τοῦ Α' δ' α' μ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
 10 ἀειπαρθένου Μαρίας· πᾶς ἐγένετο ἢ ἡ παράδεισις καὶ ὁ
 Εὐαγγελισμὸς ἐν ἡμέρᾳ ἐβδόμῃ τῆς ἐβδομάδος.

Καὶ ἔτερον πρὸς Α' κωνύμου ἀεὶ τῷ αὐτῷ.

Εὐρήκα μὲν ἀκόμι καὶ ἄλλω ἀεὶ τῷ ἀνέπιγραφον, σύν-
 15 τομον καὶ φιλόπονον ἀεὶ τῆς ἀκείβυς γεκαλοχίας ἢ χρο-
 νολοχίας τῆς ἀπὸ Α' δ' α' μ ἄχει τῆς ἐν σαρκὶ εἰκονομίας τοῦ
 Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ· εἰς πῶν ὁποῖαν διαλαμβάνει μετὰ σωτη-
 ρίαν τὴν εἰρμὸν τῶν ἁγίων πατέρων εἰς αὐτὸν ὁ Χριστὸς ἢ δεχαιο-
 20 γονίαν Δ' α' τῆς λευτικῆς ἢ βασιλικῆς ἔχε φυλῆς σὺν τῷ εἰ-
 σωτῆρῶν πρᾶξαι ἐκ πολλῶν καὶ Δ' α' φέρων παλαιῶν συγγρα-
 φῶν πανόχως ἀχρυπνίαις σωσιλεχιδίω· ἀλλ' ὁμως συμ-
 περιέκοντας καὶ αὐτὸς λέγει (Δ' α' νὰ εἰπῶ τὰ ἐδικατῆ·)
 » Παρῆλθον αὐτὸ κατὰ πρὸς τὸ μακαρίον Αὐγουστῖνον ὁ Ρῶζιος
 » γράφει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως τῆς οἰκοδομῆς Ρῶμης χεῖ-
 » νοί, δ' ο' δ'. ἢ ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς Ρῶμης ἕως τῆς γεννήσεως
 25 τῷ Χριστοῦ, ψ' ε'. οἱ σῶμαθ' εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῷ
 » Χριστοῦ, ε' γ' δ'. πόσα ἐπι λέγει ἢ αὐτὸς κατὰ τὸ Ρῶζιον
 » νὰ ἐπέρασαι ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῆς γεννήσεως τῷ Χριστοῦ.

Α' παν

Α' παύτησις πρὸς τὰς ἑκτεδείσας δόξας .

Α'ς ἔξετάσωμεν οὖν ἡμεῖς καὶ ταύτας τὰς γνώμας· διὰ
 νὰ μάθωμεν καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀκριβέστερον ἢ ἀλήθειαν· δύο ταύ-
 τα ζητούμετες, πέντε ποσότητες τῶν χρόνων τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς
 τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἢ ποσότητα τῆς ἀπὸ Α' δάμ ἐταῖν ἀχελί τῆς 5
 ἐισαρκικῆ τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίας· ἐπεὶ δὴ πρὸς τῶν ἄλλων
 ἐδιωρίσθημεν ἀκριβέστερον, πόσον διὰ ἢ ἡμέραν τῆς παρα-
 βάσεως, ὅσον καὶ διὰ ἢ καιρὸν ὅπῃ ἔκαμαν εἰς τὸ πᾶσι δέξασθαι
 οἱ πρωτόπλαστοι, καὶ εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἐγένετο
 ὁ Εὐαγγελισμός· 54.18.

29.24.

24.7.

10

Ἐρώτησις ΚΘ'.

Πόσων χρόνων ἴδια ἦτον ἢ ἐν κόσμῳ ζωῆ τοῦ Χριστοῦ,

Α' πόκεισις .

Α' Φίνωντας λοιπὸν εἰς εἴα μέρος τὰς ἀφ' ὀφείδους ταύ-
 τας γνώμας πρὸς τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς τοῦ Χριστοῦ· ὁ- 15
 εἰσκομῆν τῆς θεηθέρου Εὐαγγελιστικῆ Λουκαῖν ὅπῃ μᾶς παρα-
 δίδει ὀλοφάνερα πέντε ἐν κόσμῳ ζωῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστοῦ, λέγωντας· Καὶ αὐτὸς ἰὼ ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐταῖν λ'
 δεχόμενος· ἦγεν εἰς τὸ καιρὸν ὅπῃ ἐβαπτίσθη· ἐπεὶ δὴ καὶ
 μετὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Κυρίου, εἶπε ἢ ποσότητα τῶν χρόνων 20
 τῆς ζωῆς αὐτοῦ, λέγων, τὸ, ὡσεὶ ἐταῖν λ' δεχόμενος· τοῦ-
 πο δὲ τὸ δεχόμενος, μᾶς φανερώνει, πῶς τελειώνωντας ὁ
 Κύριος τὰ κατ' ἔτη, καὶ δεχόμενος τὸ λ' αὐτοῦ ἔτος κατὰ
 ἢ 17 ἡμέραν τοῦ λ' ἔτους, ἦγεν τῆς 7' τοῦ Ἰαννουαρίου
 μετὰ τὸ ἐβαπτίσθη· ὁπότεν πάλιν τὸ σωτήριον ὑπέμεινε πᾶ- 25
 θος, ἦσαν Ἡλίας μὲν κύκλοι κγ'· Σελιώης δὲ κύκλοι δέκα· φα-
 νερόν εἶναι πῶς ἀφ' ἑπ' ἔβρασαν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, εφ' ἃ θ'

117.23.

ἔτη

ἔτη εἰς τὴν δευτέραν τοῦ ἔτους, ἐφ' ἧς, κατὰ τὴν κ' γ' τοῦ
 Μαρτίου μὲνός, ἡμέραν Παρασκευῆν ἐταρῶσθαι. ἐπειδὴ
 οἱ κύκλοι καὶ τὰ δευτέρια τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης ἐκ τῶν
 τελείων καὶ ὀλοκλήρων ἐτῶν λαμβανόντων ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς ἀ-
 5 νωτέρω ἐλέγχον. ὡς καθὼς καὶ οἱ περὶ ἑξήκοντες καὶ τοῦ
 Ἡλίου, καὶ οἱ δέκα κύκλοι τῆς Σελήνης (δείσκον) ἀπὸ τὰ
 εφ' ἧς ὀλοκλήρα ἔτη μετίζοντα, δευτέρου τοῦ ἔτους ἀ-
 πὸ Μαρτίου. ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν κ' γ' κύκλον τοῦ Ἡλίου ἐυ-
 ρίσκει) ἢ καὶ Μαρτίου ἡμέρα Παρασκευῆ, κατὰ τὴν ἐταρ-
 10 ϶σθαι ὁ Κύριος. ἡ δὲ καὶ ἡμέρα Κυριακὴ καὶ πρώτη τῆς ἑβδομά-
 δος, κατὰ τὴν ἀνάστη. καὶ κατὰ τὴν δέκατον κύκλον τῆς Σελή-
 νης τοῦ πότε κατὰ τὴν δέκατον) ἢ Σελήνη ἡμερῶν 18, κατὰ τὴν
 κ' γ' τοῦ Μαρτίου μὲνός. ὡς καθὼς ἀρέθθησαν καὶ εἰς τὸν
 καιρὸν τοῦ σωτηρίου πάθους. Τεταρτὴ δὲ πάλιν ἔστι ὁμολο-
 15 γουμένως ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον ὁ Κύριος ἀφ' ἧς ἑβαπτίσθη. βάπτισις
Χριστοῦ.
 Φανερόν ἐστίναι λοιπὸν ἀπὸ ταῦτα τὰ φανερά καὶ ὁμολογούμενα
 πῶς ἐν ταῖς πέρασιν τοῦ εφ' ἧς ἔτους, ἦγον κατὰ τὴν ι' ἀυ-
 τοῦ μὲνός, τῆς γ' τοῦ Ιανουαρίου δηλονότι μὲνός ἑβαπτίσ-
 θη, ἡμέρα γ'. καθὼς καὶ ἄλλοι διδάσκουσι, καὶ ὅχι ἐ καθὼς
 20 ἕσπευ λαμβάνει καὶ δοκιμάζει νὰ δείξῃ ὁ κύριος Πέτρος ὁ ἀλέξαν-
 δρινός. Καὶ λοιπὸν ἀπὸ ταῦτα ὅπως εἶπαμεν ἔστι φανερά
 ἢ ἐν κόσμῳ ζωῆ τοῦ Χριστοῦ πῶς ἦτον λβ' ἔτ', καὶ μετὰ τὴν
 ἀπὸ τῆς ἀγίας αὐτοῦ γεννήσεως ἀχρι τοῦ σωτηρίου πά-
 θους. ἐκβάλλοντες δὲ καὶ ἀπὸ τὰ εφ' ἧς ἔτη, τὰ κατὰ τὴν
 25 λεια ἔτη τῆς ζωῆ τοῦ Χριστοῦ, ἀείσκοντα πῶς ἐγενήθη ὁ
 Κύριος ἢ μὲν Ἰησοῦς Χριστός ἐν ταῖς εφ' ἧς ἔτει, κατὰ τὴν δέκατον
 αὐτοῦ μὲνός, τῆς καὶ δηλονότι τοῦ Δεκεμβρίου μὲνός, ἢ-
113.16.

μέρα δ'. καθὼς ἀποδείχεται καὶ ὁ κύριος Πέτρος καὶ ἄλλοι ἐπι-
 δὴ ποσαῦτα ἔτι δέλοισιν) ἀπὸ τῆ δέκατον μιλῶ τοῦ εφζ' ἔ-
 τος ὅπῃ ἐγενήθη ὁ Κύριος, ἕως τῆ δέκατον τοῦ εφλζ'. ἤ-
 γουω κ δ' ἔτι, ἢ ἡμέραι παράω 1γ', ἕως τῆ ζ' τοῦ Ἰαννα-
 αρίς ὅπῃ ἐβαπτίσθη. Αὐτίκ' ἡ Ἰνώμειν ἑσβαίωνεσι δεῖ τῆς
 ἐν κόσμῳ ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων Δε-
 παραί· ἢ ὅποιας δεῖξαι πῶς ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἐν τῶν λ'
 αὐτῶ ἔτει τοῦ Ἰωάννου· ἤγουω εἰς τὰς 1γ' ἡμέρας τοῦ λ'
 αὐτοῦ ἔτος, (ὅσας δέλοισιν) δηλονότι ἀπὸ τῆ κ' τοῦ Δεκεμ-
 βρίου μιλῶς ὅπῃ ἐγενήθη ὁ Κύριος, ἕως τῆ ζ' τοῦ Ἰαννουα- 10
 ρίου ὅποῦ ἐβαπτίσθη· ἤγουω κ δ' ἔτι τέλεια, καὶ ἡμέραι
 1γ' ἀπὸ τοῦ λ' αὐτῶ ἔτος· καθὼς ἀνωτέρω ἐλέγαμεν κατὰ τὸν
 ἠ' Δευτέρου Λευκαῖ· ἐβαπτίσθη δὲ φασιν ὥρα δεκάτη τῆς νυκτός.
 ἢ ἔμενε δὲ φασιν ἢ μὲν ἐν τῶν κόσμῳ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον
 ἢ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἢ θέρρα πᾶσαν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ- 15
 ἢ σαι μαλακίαν ἐν τῶν λαῶν, ἕως ἐγένετο ἔταν λ β', ἢ μηνῶν
 ἢ γ'. (ἤγουω ἕως τοῦ σωτηρίου πάθους) ἐν δὲ τῶν λ γ' ἔτει αὐ-
 ἢ τῶ ἐσανρώθη, Μαρτίου κ γ', ἡμέρα παράσκωη, ὥρα ζ'
 ἢ τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Σεκλέης 1 δ'. ἀνέστη δὲ ἐν τῆ πενημέρῳ
 ἢ τῆ κ' Μαρτίου, ἡμέρα α' τῆς ἑβδομάδος, ὥρα ζ' φησι τῆς 20
 ἢ νυκτός. (ἴσως ζ' ἔχεν ἢ λέξις· τουτέστιν ὅτι μετὰ τὸ με-
 ἢ σονόκτιον, ὅπῃ ἦταν δεξιὴ τῆς κυριακῆς· ἴσως δὲ ζ' ὥραν
 ἢ φασιν πᾶν γ' φολακίῳ τῆς νυκτός δεχομένη ἀπὸ μεσονυ-
 ἢ κτίε κατὰ ἰουδαίους.) καὶ ἄφθη πᾶσιν ἡμῖν τοῖς Μαθητῶν αὐτοῦ·
 ἢ καὶ ἐφανέρωσε τῆ δόξαν αὐτοῦ δι' ἡμερῶν μ'. διδάσκων ἡμᾶς 25

Ἀνάληψις κηρύσσειν ἐπὶ τῶν ὀνόματι αὐτοῦ μετανοίαν καὶ ἄφθισιν ἀμαρ-
 Χριστοῦ. ἢ πᾶν. ἀνελήφθη δὲ Μαΐου γ', ἡμέρα ε', ὥρα δ' τῆς ἡμέρας.

καὶ ταῦτα μὲν αἱ Διφραγαῖς τῶν Ἀποστόλων συμφώνως διδά-
σκουσι μὲν τὸν Εὐαγγελιστὴν ὡς εἶπομεν . Τὸ αὐτὸ δὲ

112. 21.

μαρτυρεῖ καὶ ὁ Εὐσέβειος ἐν τῶν χρονικῶν αἰωτέρῳ λέ-
γωντας . Καὶ δὴ γεννηθεὶς τὸ κατὰ σάρκα ἐν τῆς ἀγίας
5 παρθένου Μαρίας , καὶ δεχόμενος τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτὴ κα-
» δάφην ὁ Δυκάς , μετὰ τὴν ἡμέραν γέννησός τῆς ἡ-
» βδομάδος , μετὰ κ' δ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας ἐβαπτί-
» σθη ὑπὸ Ἰωάννου . καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις τελεῖα ἔτη δαυ-
» ματρεργήσας καὶ τὰ ἔτη ἐξαυρώδη . Οὐκ ἀντιλέγει

Γεννατίου

10 δὲ πῶς εἰρημόνοιο εἶδεν ὁ Θεοφόρος Γεννάτιος καὶ μαρτύρει .
ὁ Ἰωάννης τοῦ Θεολόγου γνήσιος μαθητὴς γεγονώς . τῆς δὲ ἐν
Ἀντιοχείᾳ ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν
Ἀποστόλων κατασταθείς . ἐκεῖ εἰς τὴν πρὸς Τραλλιανὴν
ἐπιστολὴν ὅπου λέγει κοινὰ εἰς τὰ ἄλλα καὶ ταῦτα . ὡς ἴσο-

χρονολ
χρῆσῃ .

15 ρεῖται παρὰ τῆς ἀλεξανδρινῆς Πέτρας λέγων . Καὶ πρὸς δε-
»κάδας ἔτ' πολιτοδόσαμνος ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου . καὶ πρὸς
» ἐνιαυτὸς κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον , καὶ ποιήσας σημεῖα καὶ
» τέρατα καὶ τὰ ἔτη ἐξαυρώδη . Διότι ἀνκαλὰ καὶ νὰ λέγη

20 πεντάκοντα τέλεια ἔτη νοεῖ , ἀπὸ τῆς ἐν Παρθένῳ ἀγίας
αὐτοῦ γεννήσεως ἄρχει τοῦ Βαπτίσματος . ἀλλ' ἡ χρονία τὰ
πεντάκοντα ἔτη , ὡς καὶ τὰ χρονικὰ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς ,
ὅπου λέγει ὡσεὶ ἐτῶν ἁγίου πνεύματος . καὶ ἡ Διφραγαῖς τῶν
Ἀποστόλων , πῶς ἐν τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἔτει ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰω-
25 άννου . καὶ χρονικὰ καὶ αὐτὸ τὸ μετὰ κ' δ' ἔτη , εἰς τὴν δε-
χίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος . καὶ τὸ διδάσκει καὶ ὁ Εὐσέβειος . ὅτι
καὶ πρὸς ἑπταετία ἐνιαυτὸς κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον ἐξαυρώδη .

καὶ

καὶ ὁμοίως ὄχι εἰς μόνον πρῆξις· ἀλλ' ἡ κοινὰ εἰς τὸς γ' ἐνιαυ-
 τούς (δέισκον) καὶ δύο ἡμισυ μιλῆς παραίσι· ἐπειδὴ καὶ οἱ
 Δελφῶν λεπτοὶ ὄριθμοὶ χωρὶς κανένα λογαριασμόν ἀ-
 ναγκαῖον πλάκας δὲ ὄριθμοῦται καὶ τε ὀλιγώτεροι
 καὶ τε ὀλιγώτεροι· ὡς ἔλεγε καὶ ἀνωτέρω ὁ κύριος Μιχαῆλος ὁ 5
 Ψελλός· καὶ πάλιν μᾶς τὸ βεβαιώνει κοινὰ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ
 αὐτὴ ἡ αὐτοπαλήθεια ὁ Κύριος μας λέγωντας πρὸς τὸ μὲν· Ὅτι
 μετὰ πρῆξις ἡμέρας ἐγείρωμαι· καὶ πάλιν· Καὶ τῆ τρίτη ἡ-
 μέρα ἀνέστη, καὶ σαφέστερον ἀπὸ ὅλα ὡσαύτ' ἑαυτοῦ λέγει·
 Οὕτως ἔφασι καὶ ὁ ἦος τῆ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, πρῆξις 10
 ἡμέρας καὶ πρῆξις νύκτας· καὶ ὁμοίως δὲ δέισκον ἀπὸ δ' ὥρας
 τῆς παρασκώλης καὶ δ' ἡμέρας ἐξέπνῄσκει, ἕως μεσονυκτίου πρὸς
 σαββάτου, μετ' ὃ καὶ ἀνέστη, πρὸς ἡμερῶν νύκτα ὀλοκληρα
 χριστὸς ἐν ὥραις οβ'· ἀλλὰ μόνον λγ' ὥραις ἑκαμῆρ εἰς τὸν ἄδελφον,
 ἡ δὲ πίστον ὅσας χρόνος λέγει) τὰ ἑκαμῆρ καὶ εἰς τὸ ἀπᾶν κόσμον· Τὸν δ- 15
 μοιον πρῶτον καὶ ἑδῶ, καλὰ καὶ τὰ λέγει ὁ Θεοφόρος Γυνάτιος
 πρῆξις δεκάδας ἐτῶν· ἀλλ' ὁμοίως δὲ χροικᾶ καὶ τὰ λ' ἔτι ἀπὸ
 γεννήσεως ἄρχεται πρὸς βαπτίσματος τέλει, καὶ ὡς ὁ κύριος Πέ-
 τρος ἔσπολα μβαίνει· ἀλλ' ἡ κοινὰ τὸ Εὐαγγελιστικὸν Δεκατὸ καὶ
 τὸς λοιποὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ἕτως ἄνοιξι καὶ αὐτὸς τὰ λ' 20
 ὡσαύτ' ὁ ἀριθμὸς τ' ἔτι ἐπῆρε μέρες καὶ ἀπὸ τὸ πριακοσόν
 ἔτι, ἡμέρας ιγ' ὅσας εἶναι παραίσι ἀπὸ τῆς καὶ Δεκαμ-
 βεῖς μέχρη τῆς ε' πρὸς Ἰωάνναριον· ὡς καὶ τὸ δείχνει ὁ
 Εὐαγγελιστὴς ὀλοφάνερα λέγωντας τὸ, ὡσεὶ ἐτῶν λ' ὄρχο-
 μῶνος· ὅτι αὐτὸ ἡδελαν ἔφασι τὰ λ' σωτᾶ, ἡδελαν εἰπὴ βέ- 25
 βαια, ὡσεὶ λ' ἐτῶν ὄρχομῶνος· ἐπειδὴ ἡ ιγ' παραίσι,
 πρὸς ἕξις ἔτις εἶναι ὄρχομῶνος· Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ ὄρχομῶνος
 ἐπὶ

ἐπὶ πάντων λέγει· Φανερόν ἐστὶν πᾶσι τὸ ἅτιν ὁποῦ ἀρ-
 χισε τότε, καὶ εἶχε μόνον ἰγ' πηρασμῶνας· τὸ ὁποῖον τὸ βε-
 βαιώνει καὶ τὸ ἐπὶ ῥῆμα ὡς· ὅτι αὐτὸ ἅτιν τέλει τὸ ἅτιν ἐπὶ δὸν
 ἤθελεν εἰπῆ ποτε, ὡσεὶ ἅτιν· Ἀκόμι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος κύριος
 5 Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός, ὁποῦ φέρει εἰς μαρτυρίαν τοῦ λόγου ἅ-
 γιον τοῦτον Ἰγ' ἁγίον· καὶ ἀγωνίζε) να δειξῆ πτω ζώω τοῦ
 Χριστοῦ ἰγ', ἐπὶ πλείων, καὶ μεῶν ἰγ'· ὡσαύτ' ἐκεῖ ὁποῦ
 » λέγει· Καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁποῦ Θεὸς ἦν μετὰ τὸ τεχ- Πέτρος.
 » θῆναι ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας συμπληρώσας ἐπ' ἡμέραν χρονολ.
 10 ἅτιν· παρεβόητο δὲ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸ Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν Χριστὸν·
 » Ἰωάννη καὶ Ἐβαππίσθην ὑπ' αὐτῶ· καὶ ὅτι πᾶσι τέλει καὶ τὰ ἅτιν ἔπι-
 νοεῖ ἕως τοῦ θείου βαπτίσματος, εἶναι μὲν Φανερόν καὶ δὸν ἅ-
 15 μετοχῶν, συμπληρώσας· τὸ βεβαιώνει ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἀ-
 » κολύθως λέγων· Ἐπὶ τῆς πεντηκονταστής ἡμέρας τῆς λα-
 20 ἕτης αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν Ἐβαππίσθην τῆς ἱ-
 » καδὰ λέλεκται τοῦ Ἀυδουαίου μίωος· Καὶ πάλιν· ἔμεινε
 » δὲ ὁ Χριστὸς σὺν ἡμῖν ἐν τῷ κόσμῳ δεκαπέντων πᾶσαι ἡμέρας
 » καὶ πᾶσαι μαλακίας, ἔτι ἰγ', καὶ μεῶν τρεῖς· ἐν δὲ τῷ
 » ἅτιν ἔπει ἐκρατήθη καὶ Ἐσαυράθη, καὶ τὰ ἔξης· αὐτὸς λοι-
 20 πὸν ὁποῦ λέγει ἔτι ἰγ', καὶ μεῶν τρεῖς πτω ἐν κόσμῳ ζώω
 τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁποῦ δείχνει μὲν ὀρθῶς καὶ καλὰ εἰς
 τὸ χρονολογίαν τε, πτω μὲν σύλληψιν τοῦ Περθερῶνα πᾶσι Σύλληψιν
 ἔγινεν εἰς τὸ ἕδωμον μεῶν τοῦ ἱφ' ἕτης, ἤτοι εἰς τὸ κγ' προδρομῶνα
 τοῦ Σεπτεμβρίου μίωος, ἡμέρα Κυριακῆ· καὶ ἀκολούθως τὸ ποτε, καὶ
 25 Γεννησίαν τε τῆς κδ' τῆς ἰγ' μίωος δὲ μαρτίαν τοῦ ἔξης, ἱφ' ἡμερῶνα
 ἕτης, δηλαδὴ τοῦ Ἰουλίου· ἤτοι ἡμέρα δέυτερα· μέσα εἰς
 τὸ ὁποῖον, ἱφ' ἕτος δὲ δειχθεὶς ὀρθῶς τὸν μὲν Εὐαγγελισμόν,
 πτω

Εὐαγγε- πῶς ἐγείετο μέσα εἰς τ' ἀ μιλῶα · ἤγουν κατὰ πλὴ κ' ἐ πδ
 λισμὸς Μαρτίς, ἡμέρα δ' αὐτῆρα · τ' δὲ γέννησιν τῷ Χριστῷ κατὰ τ'
 πότε ἐγέν ἐξῆς δέκατον μιλῶα τῷ αὐτῷ ἔτους · τῇ κ' ἐ δηλαδὴ τῷ Δεκεμβρίῳ
 Πάθος χει- μιλῶς, ἡμέρα δ' . ὁμοίως κ' τὸ πάθος ὑπέμεινε λέγει κα-
 ρῶ πότε . τὰ πλὴ δεχλὴ πδ ἐξῆς, εφ μ' ἔτους · ἤγουν τῇ κ' γ' Μαρ- 5
 τίς ἡμέρα παρασκώῃ · Αὐτὰ μὲν ὅλα ὄρδα ναὶ κ' καλὰ
 τὰ λέγει · ἀμὴν νὰ λογαριάσῃ κανεῖς δὲ πδ πδ δεκάτη μιλῶς
 πδ, εφ ζ' ἔτους ὅπου ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς,
 εἰς τέλος τῷ, εφ θ' ἔτους, κ' εἰς τῆς δεχλῆς τῷ ἐξῆς, εφ μ'
 ἔτους, καὶ κ' πδ Μαρτίς μιλῶς ὅπου ἐσαυρώθη, εχ δ' 10
 εἰσκον) λ γ' ὀλόκληρα ἔτη, καὶ μιλῶες γ', καδὼς αὐτὸς λέ-
 γει · ἄλλὰ μόνον λ β' ἔτη, καὶ μιλῶες πρεῖς καδὼς εἴπαμεν ·
 Διότι ἐπειδὴ καὶ μέσα εἰς τὸν δέκατον μιλῶα πδ, εφ ζ' ἔτους
 ἐγεννήθη ὁ Κύριος, εχόμεν δὲ πδ πδ τὸ ἔτος εἰς τέλος, π γ'
 ἡμέρας μόνον εἰς πλὴ ζωιῶ πδ Χριστῷ · ἤγουν δὲ π' κ' ἐ τῷ 15
 Δεκεμβρίῳ, εἰς τῆς κ' πδ Μαρτίς · ἐπειδὴ ἀπὸ πλὴ
 χρόνῳ ἀρχὴ κ' ἂ Μαρτίς μετρεῖται ὁ Χρόνος κατὰ τὸν κύρ Πέτρον αὐτὸν ·
 κατὰ τὸν κ' τοῦτης λογῆς εὐγαίμεν τὸ ζ' ἔτος ἀπὸ τὸ μέσον · ἔχο-
 Πέτρον . μὲν ἀκόμι καὶ γ' ἡμέρας ἀπὸ τ' δεχλὴ πδ μ' ἔτους · ἤγουν
 ἀπὸ πλὴ κ' ἂ Μαρτίς εἰς τ' κ' γ' πδ αὐτοῦ, εἰς πλὴ ὅποιαν 20
 ὁ Κύριος ἔπαθε, γίνον) ὁμοῦ ἡμέραι π δ' · ἔχομεν καὶ ἀπὸ
 τὸ πεντακιχλιοσὸν πεντακοσιοσὸν ὄρθρον ἔτος ἀρχόμενοι εἰ-
 εἰς τέλος πδ, εφ λ δ' ἔτους, τέλεια ἔτη τετρακοσιταδύο μόνον ·
 καὶ ἰδ' ὅπου γίνον) ὅλα ὁμοῦ ἀπὸ γεννήσεως ἄρχι πδ Πάθους
 λ β' τέλεια ἔτη, καὶ π δ' ἡμέρας · ἤγουν μιλῶες σχεδὸν 25
 πρεῖς, καδὼς ἀνωτέρω ἐλέγομεν · κ' ὅχι λ γ' χεῖνοι κ' μῆ-
 νες γ' · καδὼς ὁ κύρ Πέτρος ὑπολαμβάνει, χρόνον εἶνα πα-
 ράτω ·

ραίνω· μηδὲ λδ' χρονοί, καθὼς οὐρίζει ὁ κύριος Ψελλός.
 Εἰ δέ τις καὶ τὸ ἀπὸ συλλήψεως μέχρι γεννήσεως ἐννεάμιλλον
 ἐπιμετρήσῃ χροῖον· τότε δέλει ὄρη ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἐν-
 σαρκείας τοῦ Θεοῦ λόγος οἰκονομίας ἐπὶ τελείων τετάκοντα καὶ
 5 τετάρων μόνον, καὶ ὅχι παραίτω· ὡς καθὼς καὶ ὁ Θεοφόρος Γυνά-
 πιος ἴσως νοεῖ, ὅπου λέγει πρὸς δεκάδας ἐπὶ τῶν Διδασκῶν τὴν πολι-
 τείαν τοῦ Κυρίου, μέχρι τοῦ δέους Βαπτίσματος· καὶ πρὸς
 ἐνιαυτὸς διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ ὅτι πάς ἐστὶν χρόνος ἀπὸ
 πρῶτον νὰ μετρεῖται καὶ ὁ ἀπὸ συλλήψεως χρόνος εἰς τὴν ζωὴν συλλήψ.
 10 τοῦ Χριστοῦ κατὰ ἄλλον λόγον, καθὼς ἴσως νὰ τὸ ἐμέτρησε καὶ
 ὁ Θεοφόρος Γυνάπιος, καθὼς πὸ οὐρίζει καὶ ὁ κύριος Ψελλός αἰω- 117.7
 τέρω, δέικνυ) εἰς τοῦτον τὸν τρόπον· διότι κατὰ τὸν δεῖον ἐκ Κεφ. μθ.
 Διαμασκού Ιωάννου, καὶ πλεὺς κοινῶς γινώσκου) τὴν Διδασκῶν περὶ τῶν
 λων τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τρέψας τῆς
 15 καὶ Θεοῦ ἑδύς ὅπου σιωπηλῶς, τέλος ὄρη ἀνθρώπου, συλλήψ
 ὡς καθὼς τελειοῦνται τὰ ἄλλα βρέφη κατ' ὀλίγον, ὡς ἐκ τῶν θεαλῶν.
 ἀπέρματος ἀρχίματα, εἰς ἐννεά μιλῶν σαφές· καὶ εἶναι ὁ Χριστὸς ὅτι
 ποιμα διὰ πλεὺς γενήσιν· καὶ ἑδύς μετὰ πλεὺς συμπλήρωσιν τέλος συ-
 20 τὴν ἐννεά μιλῶν γενῶν)· καὶ ἀρχε) καὶ μετρεῖται ὁ χρόνος νεληθῆ.
 τῆς ζωῆς ταν ἀπὸ γενήσεως. Ἄν καλὰ καὶ νὰ ἐφύλαξεν οἰκο-
 νομικῶς ὁ σωτὴρ τὸν ἐννεάμιλλον χρόνον κυφορέματος· θέλωντας
 νὰ ἀγιάσῃ κοινὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ τῶν τὸν χροῖον τῆς κυφο-
 είας· καὶ διὰ νὰ μετὰ φανῆ πρὸς ὥρας καὶ πρὸς πύς νόμους
 τῆς φύσεως καὶ ὅλων κατὰ φαντασίαν γεννητῶν· καὶ διὰ Χρονολο-
 25 τοῦτο δύο ἀρχαῖς ἔχοντες τῆς τοῦ Κυρίου χρονολογίας· καθὼς γὰρ χριστὸς
 πὸ οὐρίζει καὶ ὁ κύριος Ψελλός αἰωτέρω· ἡμία μὲν εἶναι ἑξάμηνος διττῆ 117.8
 τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀπὸ συλλήψεως· ἡ δὲ ἀπὸ γενήσεως εἶναι

κοινή καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις· καὶ διὰ τοῦτο Ἰωὺς καὶ ὁ Θεο-
φύρος Γ' γνάπιος περιημάντας καλλήτερα πλὴν ἔλαττον τοῦ
Χειτῶ γενεαλογίαν, ἔδωκε τρεῖς δεκάδας ἐτῶν διὰ τὴν πο-
λιτείαν ταύτην, καὶ τρεῖς ἐνιαυτὰς διὰ τὸ κήρυγμα ταύτην· εἰς τὸ
ὅποσον συμφωνεῖ καὶ ὁ θεὸς Λακῆς, καὶ ἡ διαταγαὶς τῶν Ἀ- 5
ποστόλων, περιλαμβάνοντες καὶ τὴν ἀπὸ Συλλήψεως χρόνον.

ζωὴ τοῦ
Χριστοῦ ἢ ἐν
κόσμῳ.

Ἀπὸ τοῦτο λοιπὸν ὅπου εἴπαμεν ἕως ὧδε· ἐμάθομεν ἀκρι-
βῶς ὅλον τὸ καιρὸν τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς τοῦ Χειτῶ· πῶς εἶναι
κατ' ἐκείνας μὲν ὅπου λογαριάζομεν τὴν ἀπὸ γεννήσεως χρόνον,
ἔτη λβ' τέλεια, καὶ μῆνας τρεῖς· κατ' ἐκείνας δὲ ὅπου λο- 10
γαριάζου ἀπὸ συλλήψεως, τριαντατρεῖς χρόνοι καὶ ὄχι πλέον.
Ἐρώτησις Δ'.

Γ. Γ. Π.

Πεὶ τῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆ σωτῆρος χρονολογίας.

Ἀπόκλεισις...

καὶ τοῦτο ἔστιν ὅτι
ἐπὶ ἰσοπ
ἐπὶ ὑπερ
ἡλλο
τοῦτο
ἐπὶ ἰσοπ
ἐπὶ ὑπερ
ἡλλο

Ἄ' Ἐλθόμεν ταῦτα λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὰς ἐκτε- 15
θείσας δόξας περὶ τῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τοῦ
σωτῆρος χρονολογίας. Ἐκείνοι λοιπὸν ὅπου λέγουσι πῶς με-
τὰ τὸ πληρωθῆναι τὰ εφ' ἔτη νὰ ἐπεδήμησεν καὶ νὰ ἦλθεν

112.19.

εἰς ἡμᾶς ὁ Χριστός, ταῦτα δὲ εφ' ἔτη νὰ ἐπαθε, καθὼς τὸ
ἔλεγον ὁ Εὐσέβειος ἀνωτέρω· καὶ οἱ κατ' αὐτόν· φαίνε) πῶς 20
δοῦν ἀληθεύουσιν· οἷα μὲν ὅτι ἐναντιῶνται εἰς τὴν κοινήν γνώμην
τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ὅπως θέλει νὰ ἐπέρασεν ἀπὸ γενέ-
σεως κόσμου μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Χειτῶ, εφ' ἔτη
καὶ ὄχι εφ' ἔτη μόνον. Καὶ δεύτερον πῶς εἰδὲ οἱ κύκλοι τῶν Φωσῆ- 25
ρων δὲν συμφωνοῦσιν· ἐπιβῆ κατὰ τὸ Εὐσέβειον τὸ πάθος τοῦ Κυ-
ρίου μας εἰς τὸ κατὰ τὸ εφ' ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου· καὶ
πῶς ἦσαν Ἡλίου μὲν κύκλοι 13', καὶ ὄχι κατὰ τὴν γνώ-

(1)

μῆν

μεν τῆς ἐπικλησίας. Σελεύης δὲ κύκλοι δ', κ' ὄχι δέκα. κ'
 αὐτὰ κατὰ τὸ ἰζ' κύκλον τοῦ Ἡ' λίσ νὰ ἔρχεται ἡ κγ'
 Μαρτίου ἡμέρα παρασκώη. ἀμὴ ἡ Σελεύη κατὰ τὸ τέταρτον
 τῆς κύκλου δὲν εἰσέκεται κατὰ τὴν κγ' Μαρτίου νὰ εἶναι ἰδ'
 5 ἡμερῶν κ' πανσέλιμος, καθὼς εὐρέθησαν εἰς τὸ καιρὸν τῆς πά-
 θης· καθὼς τὸ ὁμολογῆ κ' αὐτὸς ὁ Εὐσέβης, κ' ἀντιλέγει αὐτὸς
 » ἑαυτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὁπῶ λέγει· Ὁδοιῶ πάν- 114.4
 » τες οἱ μὴ λέγοντες τὰς εφδ' ἔτει γηγόνεται τὸ πρῶτον κυρι-
 » ακὸν Πάχα, ἔτε τ' παρ' ἐβραίοις τὸ πηρικαῦτα ἰδ' τῆς Σε-
 10 λεύης, κ' κγ' Μαρτίου μενὸς καταπῆσαι τῇ μεγάλῃ τοῦ
 » σωτηρίου πάδος Παρασκώη σώζουσι δεῖξαι, ἔτε πλὴν ἀνα-
 » γάσιμον δεσποτικῶν Κυριακῶν, τῇ κέ τοῦ Μαρτίου μηνός.
 » ἔπιτος μὴ θεικνωμένη, ψάδεις αὐτὸν αἰ παρ' αὐτοῖς εἰ-
 » εἰσκον) ψῆφοι. τοῦτο πάλιν ποιῶ πτω ἔχει ἀπόκεισιν· πάς
 15 ὁ λόγος αὐτὸς ἀληθεύει κατὰ τὸ ἔδικλῶ τῆς ἑσώδεσιν· ὁπῶ
 ὑποδέτει πάς νὰ ἔγινε τὸ σωτήριο πάδος κατὰ τὸ εφλγ'
 ἔτος. ὅτι τότε αὐτὸ δώσωμν νὰ ἔγινε τὸ πρῶτον κυριακὸν Πά-
 χα ἔξω ἀπὸ τὸ ἐξῆς, εφλδ' ἔτος, τὸ πρῶτον αὐτὸ δὲν εἰ-
 εἰσέκεται ἴσον κ' ὅμοιον μὲ τὸ σωτήριο πάδος ὁπῶ νὰ εἶναι ἡ
 20 κγ' μαρτίου ἡμέρα παρασκώη, ἡ δὲ κέ Μαρτίου ἡμέρα
 Κυριακή. κ' κύκλοι τοῦ μὲν Ἡ' λίσ κγ'· τῆς δὲ Σελεύης ἰ.
 ὡς καθὼς εὐρέθησαν κ' εἰς τὸ πάδος τοῦ Κυρίου. ἀμὴ αὐτὸ πάδος
 ἑσώδεσιν πάς νὰ ἔγινε τὸ σωτήριο πάδος εἰς ἄλλο ἔτος Χριστῶ
 πρῶτον τὸ εφλγ'. κ' ὡς καθὼς εἶναι κ' ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ ἀρ-
 25 χιῶν τοῦ εφμ' ἔτους καθὼς ἐλέγαμν· τότε τὸ πρῶτον κυ-
 ριακὸν Πάχα ἐξανάγκης ἀκολουθεῖ νὰ ἔγινε εἰς τὸ ἐξῆς
 εφμά ἔτος. καὶ τότε τὸ πρῶτον λαβὸν ἔτος εἰσέκε) τὸ σω-

θέλον αὐτὸ πάθος καθὼς ἦτον καὶ πρότερον τὸ αὐτὸ κατὰ
 πάντα. Διὰ τοῦτο λέγει καὶ ὁ θεοῦ ῥηθδείς κύριος Πέτρος ὁ
 ἀλέξανδρον εἰς τὸ χρονικὸν τε διὰ τὸ πρῶτον κυριακὸν Πά-
 » χα. Ὅτι ἐν ταῖς εἰκοσῶν ἔτει Τιβερίας βασιλείας (ἦγεν
 » τῶν φεμά ἔτει.) ἄρχεν εὐκλιφῶσι δὸπὸ τῆς καὶ καὶ αὐτῆς 5
 » τοῦ κατὰ Ρωμαίους Μαρτίου μηνὸς τῆς παρῆσης ἐἰνδικ-
 » πῶνος. (καὶ τὰ ἀφ᾽ μέσῳ) ὄρεθδείσης τῆς 10
 » μηνὸς τῆς Σελεύης τῆ 11, τοῦ κατὰ Ρωμαίους Ἀπειλλίς
 » μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ 5' τῆς ἐβδομάδος, καθὰ ἀφ᾽ τῆ περὶ
 » κλίαν μεθόδων ὀλοκμῶν, ἐώρησεν πρῶτον Πάχα οἱ ἀγιοι 10
 » Ἀπόστολοι μετὰ τῆ εἰς ἕρανὸς Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, πῶ
 » ἀγίαν δ' αὐτοῦ Ἀνάστασιν, τῆ 17' ξανδικῶ μηνὸς. αὐτοῖ τε
 » οὐκ πρῶτως ὡς εἴρη) κατὰ τὸ παρὸν ἔπος ἐπιτελέσαντες πα-
 » ρέδωκαν τῆ ἀγίαις τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὀκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐνι-
 » αὐτῆ ἐπιπρεῶν τῆ 18' τοῦ πρῶτου μηνὸς τῆς Σελεύης μετὰ ἐ- 15
 106.23. » ἦβασιν τῆς ἡμέρας καθ' ἕν ἡμερῶν ἰσημερία γίνεται, του-
 » τῆς τῆ καὶ τοῦ κατὰ ῥωμαίους Μαρτίου μηνὸς· καὶ τὰ ἐξῆς.
 καὶ ταῦτα μὴ πρὸς τὰ τοῦ Εὐσεβείου.

Ἀπάντησις πρὸς τὰ τῆ Ἡσύχιου.

Ὁ δὲ Ἡσύχιος ὅπῃ λέγει ἐν ταῖς ἑξακισχιλίσσῳ πλήρει ἐ- 20
 τει νὰ ἔγινεν ἡ ὀσάρκος τοῦ Θεοῦ λόγῳ οἰκονομία κατὰ πῶν
 ἄριθμὸν τῆ ἡμερῶν μέχρι τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, κατὰ
 τῆ γνώμην τῶν χρονολογῶν, Κλήμης τοῦ Θεοφίλου, καὶ
 115.15. Τιμοθέου· τοῦτο νοεῖται, καθὼς ἐξῆς διδάσκει ὁ ἀγιώτατος
 μητροπολίτης Ἐφέσου κύριος Μάρκος, ὅπῃ λέγει· πῶς ἐν τῆ 25
 βίβλῳ τῆς Γενέσεως κατὰ πῶν δέαν δὸποκαλυψίν εἶπεν ὁ
 μακάριος Μωϋσῆς, ὅτι τῆ 5' ἡμέρᾳ ἐπλάσθη ὁ ἀνδρῶπος
 τῆς

» τῆς κοσμογενείας ὁ πρῶτος Ἀδάμ· καὶ τῆ ζ' κατέπαυσεν
 » ἅπασαν τὴν ἔργων αὐτοῦ· τῆ πλασει τῶν τῶν ἀνθρώ-
 » πων οἰκείως καὶ τῆ ε' χιλιάδι τ' ἐνιαυτῶν ἢ ἀνάπλασις ἐγένε-
 » νετο· ἐγκυνήθη γὰρ ὁ δῶτερος Ἀδάμ ὁ εὖ ἔραν᾽ κατὰ τ' εὖ-
 5 θεον Παῦλον ἐπὶ ἀνάπλασι τῶ γένους τοῦ ἀνθρώπου, ἐν
 » πενταχιλιοςτῶ πεντακοσιοςτῶ ἔκτω ἔτει· ἤγουν ἐν πέμ-
 » πτῃ καὶ ἡμισίᾳ χιλιάδι, ἥτις ἔκτι χιλιάς λογίζονται, καὶ ἐκ
 τοῦ μέρους τοῦ παῦ· κοντὰ εἰς ταύτην τ' διδασκαλίαν τοῦ κυρ
 Μάρκου, ἀκόμι καὶ ποιῶντι ἔχει δόξασιν ἀπὸ τῆ ἀγίας
 10 Γραφῆ· ἡ ὁποία γραφή αὐτὴ καλὰ καὶ δεῖμας φανερώνει πῶ
 ὥραν ἐκείνη τῆς ἡμέρας εἰς πῶ ὁποῖαν ἔκαμνον ὁ Θεὸς τὰ
 ποιήματα ταῦτα, μῶλον τῆτο ὡς ὅσον μᾶς φανερώνει πᾶς δεῖ
 ἔκαμνον ὁ Θεὸς κανένα ἔργον τα εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας· ἀλλ
 ἀφ' εὖ ἔκαμνον ὅλα τὰ ἔργα καθε μιᾶς ἡμέρας, τότε ἀκολούθως
 15 ἐπιφέρει καὶ λέγει· Καὶ ἐγένετο ἑσπέρας, καὶ ἔσπετο πρῶτῃ, ἡμέ-
 ρα μία· ὁμοίως λέγει καὶ ἐπὶ τ' ἄλλων ἐξῆς ἡμερῶν· ἐπει-
 δὴ λοιπὸν καὶ μετὰ τ' πλασιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τ' λοιπῶν
 » ἔργων τῆς ἑκτῆς ἡμέρας, ὁμοίως ἐπιφέρει καὶ λέγει· καὶ ἐγένε-
 » νετο ἑσπέρας καὶ ἐγένετο πρῶτῃ ἡμέρα ἑκτῆ· φανερὸν εἶναι
 20 πᾶς καὶ τ' ἀνθρώπων ἐν ταῖς μεταξὺ χρόνῳ τῆς ἑκτῆς ἡμέρας
 τ' ἐπλασεν, καὶ ὄχι εἰς τὸ ἔχατον πέρας ἀφ' εὖ ἔσπετο ἑσπέ-
 ρα, καὶ ἀφ' εὖ ἐγένετο πρῶτῃ, ἡμέρα ἑκτῆ· ὡς καθὼς
 λοιπὸν ἀφ' εὖ ἐπέρασεν πᾶντε ὀλάκεραις ἡμέραις τῆς πρώτης
 ἐκείνης καὶ κοσμογόνης ἐβδομάδος, ὕστερον ἐν ταῖς μεταξὺ τῆς ε' Ἀδάμ
 25 ἡμέρας ἐπλασε καὶ τ' ἀνθρώπων, ταῦτεν εἰς τ' ε' ἴσως ὡ- ποῖα ὥρα
 ραν, καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ χρονογράφος Ματθαῖος ὁ Κιγάλας ἐπλάσθη
 εἰς πῶ πλασιν τῶ Ἀδάμ, εἰς πῶ ἀρχῆν τῆ βιβλίου· ποῖα

ποτρόπως καὶ ἀφ' ἧς ἐπέρασαν οἱ δότῳ κτίσεως κόσμου πάντε
 χιλιάδες τέλει χρόνοι, ὕστερον ἐν τῷ μεταξύ καιρῷ τῆς 5
 χιλιάδος τῶν χρόνων, ἤγουν ἐν τῷ ,ε φ ζ' ἔτει ὡς εἰπομεν,
 ἐγενήθη ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός.
 Ἐκείνοι δὲ ὅπῃ λέγουσι ἐν τῷ ,ε φ ς' ἔτει· πρέπει νὰ χρονίσῃ 5
 τὸ μέγεθος Συλλήψεως χρόνον. Ἀκόμι καὶ κατὰ τὸ κοινὸν
 σιμῆθαι καὶ ἐπόληψιν καὶ κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, κάθε ἡ-
 μέρα δότῳ πρῶτον αὐτῆς δεξιᾶς ἕως τέλους ἡ αὐτῆ λέ-
 γει, καὶ τε πρῶτη εἶναι, καὶ τε δευτέρα, καὶ τε εἰς τὴν ἄ-
 λλη. καὶ δευτέρα λέγεται πρῶτη εἰς ὅλον τὸ καιρὸν τῆς ἡπρώτη, δευ- 10
 τέρα, ἢ ἡ δευτέρα πρῶτη· ὁμοίως καὶ ἑβδομάς καὶ μῆνας καὶ χρόνος.
 ὡς καθὼς λοιπὸν καὶ ἡ ς' ἐκείνη ἡμέρα καθ' ἑαυτὴν ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώ-
 πος, δότῳ πρῶτης ὥρας ἕως τελευταίας ἐκτε λέγεται, κατὰ
 πῶν μαρτυρίαν τῆς ἁγίας Γραφῆς, ὅπῃ οὐρίζει καὶ λέγει·
 » Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα ς'. τὸ ὅμοιον 15
 πρόπον καὶ ἡ ς' χιλιάς τῶν ἐτῶν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, ἤγουν
 δότῳ τὸ πρῶτον χρόνον ἕως τὸ τελευταῖον, ς' λέγεται χιλιάς,
 ὡς Φησι καὶ ὁ ἁγιώτατος Μάρκος ἐκ τοῦ μέρους τοῦ παῦ. καὶ
 ἡ τοιαύτη θεογραφικὴ δότῳ εἰς εἶς εἶναι ἰκανωτάτη ὄχι μόνον ἢ
 γνώμην τῶν Ἡσυχίως νὰ θεωρηθῆ· ἀλλ' ἀκόμι κραταιότατα 20
 ἐπιφομίζει καὶ τὰς Ἐβραίους, καὶ τὰς Λατίνους, ὅπῃ σμικραί-
 νομι κατὰ πολλὰ τὸ δότῳ κτίσεως κόσμου χρονολογίαν· ὡσαύ-
 ὅπῃ δευτὴ ἀφίνει ἡ τοιαύτη δότῳ εἰς εἶς τὸ δότῳ Ἀδάμ μέχρι τῆς
 ἐνοσάρκου οἰκονομίας χρονολογίαν, μήτε νὰ ἐπιβεβαίωθῃ, μή
 τε νὰ λειψάσῃ τὸν χρόνον αὐτὸν ὅπῃ ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία 25
 προσβάλλει καθὼς ἐλέγαμεν. Ἀκόμι κοντὰ εἰς τὴν κοινὴν
 παράδοσιν τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, καὶ τὰς γνώμας τῶν ἁ-

κριβέστερον χρονολογῶν· καὶ ὁπότε λόγῳ τὰ ἡμπορεῖ ὁ καθένας
 νὰ ὄρῃ ἢ ἀλήθειαν, εἰς τοῦτον ἢ τρέπον. ἐπειδὴ καὶ ἔδρας
 ὁπότε τὴς κατὰ μέρος χρονολογουῦτας τὰς ἀπὸ Α' δ' αὖμ γενε-
 5 ἀς καὶ τὰ πρόσωπα ἀνέβηκεν εἰς τὸσιν ποσότητι τ' ἕξ χιλι-
 ὀπίσω ἔμεινε πεντακόσια ἔτη καὶ ἀξιολόπερον, ὅπῃ νὰ μι-
 ταβαίῃ εἰς ἄλλην μεγάλην κυκλοφορίαν τ' φλβ' ἐταῖν.
 ἀφίνα τὸς Ε' βραβίς καὶ τῆς Λατίνης ὅπῃ δὲ ἀκολουθεῖσι ἢ
 ἔρμεισίαν καὶ ἢ χρονολογίαν τῆς ἀγίας γραφῆς καθὼς μᾶς ἢ
 10 ἐπαράδωσαν εἰς ἀψευδέσασιν ἑβδομήκοντα Διδάσκαλοι καὶ ἔρμη-
 νόται τ' Ε' βραβίων, ὅπῃ ἔρμειύσαν ἐκεῖνα τὰ γνησιώτατα
 καὶ ἀψευδέλλατα βιβλία τῆς ἀγίας γραφῆς ὑπὸ τοῦ πανα-
 γίου κινέμενοι Πνεύματος· ἐν τὸς δὲ ταῖν χρόνων τῆς ποιούτης
 15 μεγάλης κυκλοφορίας δὲ σιωπῶνται ποτὲ ἄλλην φοράν ἐ-
 κείνη ὅπῃ ἐσιώδραμαν τότε εἰς τ' καρδὸν τοῦ σωτηρίου πάθους,
 ὅπῃ εἰς κάδε φλβ' χρόνους ἢ πρότερον κατὰ τὰ ἀπερασ-
 μήα· ἢ ὕστερον καὶ κατὰ τὸ μέλλον. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ
 τὸ εφμ' ἔπος ἐσιώτρεξαν κατὰ πέν κγ' Μαρτίης· καὶ ἢ-
 20 σαν Ἡλίου μὲν κύκλοι κγ'· καὶ ἢ φεραν πέν κγ' Μαρτίου καὶ
 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Παρασκάλεν. Σελεύης δὲ κύκλοι
 δέκα· καὶ ἢ φεραν πέν Σελεύην ἐκείνῃ κατὰ τ' κγ' Μαρ-
 τίου ἡμερῶν ιδ'. ἢ δὲ κατὰ μέρος χρονολογίας ὡς εἴπομεν μὴ
 τε ὀπίσω ἀπομύρουσι πόσους χρόνους, μῆτε παραίνω πηγαινέσι
 25 πόσους, ἢ γοικε φλβ' χρόνους, ἀμὲν πολλὰ ὀλιγώτερος, ἢ πε-
 ρισσότερος, ἀπὸ κάποια παραμικρὰ σφάλματα τ' μετα-
 γραφῶν. ἢ δὲ ἀλήθεια δεικνύεται τ' κύκλων καὶ Σεμελίων
 Ἡλίου τὴ καὶ Σελεύης κατὰ μόνῃ ταύτην πέν χρονολογί-

αν ὅπῃ βασιᾶ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ συμ-
 φωνῶσιν οἱ ἀκευβέτεροι διδάσκαλοι τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκ-
 κλησίας ὡς ἐλέγετο καὶ αἰωτέρω. Φανερὸν εἶναι πῶς μόνῃ ἢ
 ἡμετέρα χρονολογία δειλοσκοπεῖται ἀληθῆς. ὡς τε ὅπῃ κατ' ἐ-
 κείνας μὲν ὅπῃ μετρεῖσιν εἰς τὴν λογαριασμὸν καὶ τὸν πρῶτον 5
 ἐκείνον ἢ κοσμογόνον ἢ ἰσημερινὸν χρόνον, δειλοσκοπεῖται ἀπὸ
 Ἀδάμ ἕως τῆς ἐκ Παρθένου γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 Θεοῦ, ἔτη, εφ' ἢ. κατ' ἐκείνας δὲ ὅπῃ ἀφίνουσι τὴν πρῶτον ἐ-
 κείνον χρόνον ὡς ἰσημερινὸν καὶ ἕξ ημερῶν ὡς εἴπαμεν, καὶ
 χρονολογεῖσιν ἀπὸ τῆς δούτερον, ὡς πρῶτον ἐν πῶς ἐπιθήεις 10
 χρόνοις, δειλοσκον), εφζ'. ὅποσοι δὲ μετρεῖσιν ἕως τῆς ἀπὸ
 ραῖδρου Συλλήψεως. κατ' ἐκείνας μὲν ὅπῃ χρονολογεῖσιν ἀπὸ
 τῆς πρῶτον ἢ κοσμογόνον ἐκείνον χρόνον ὡς πρώτισον, δει-
 σκονται, εφζ'. κατὰ δὲ ἐκείνας ὅπῃ χρονολογεῖσιν ἀπὸ τὸν
 δούτερον, ὡς πρῶτον ὄντα μετὰ τῆς πρῶτον, δειλοσκοπεῖται 15
 εφζ'. ἢ ἕως ἐδῶ ἐμάθομεν ἀκευβῆς καὶ θεοῦ τῆς ἐν κόσμῳ
 ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῆς ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τοῦ σωτῆ-
 ρος χρονολογίας. ἢ ὅποσοι ἄλλοι ἄλλην καὶ ἄλλην χρονολο-
 γίαν διδάσκουσι, καὶ κρατοῦσιν ὅλοι δειλοσκοπεῖται λανθασμένοι.

Ἐρω. ογ'. Ζῆται θεοῦ πούτε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν κατωτέρω.

20

Περὶ τῆς κατὰ ποσότητα μέσης κινήσεως τοῦ
 δρόμου τῶν φωστῆρων.

Ἐρώτησις ΔΑ'.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε μίαν μοῖραν.

Ἀπόκρισις.

25

Ἐπειδὴ αἰαφέραμεν παραπάνω θεοῦ ἡμερῶν τῶν χρόνων
 καὶ ἡμερῶν καὶ μελεῶν ὅπῃ περὶ ἐξῆς ἀπὸ τῆς διάφορον

κί-

κίνησιν τῶν φωστῆρων, ἅς εἰπέμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ δεξιῆς
 τῆς Ἀφροδίτης κινήσεως τῶν αὐτῶν, Ἀφρὶνὰ μάλιστα δὲ κει-
 νέτερον δεξιῆς τῆς ἐν τοῦ ὕδατος γινομένης Ἀφροδίτης τῶν χρόνων καὶ
 ἡμερῶν καὶ μιλίων τῶν αὐτῶν. καὶ πρῶτον δεξιῆς τῆς τοῦ Ἡλίου
 5 κινήσεως Ἀφροδίτης, ὅθεν καὶ τὰ δεξιῆς σελκωιακῆς
 κινήσεως ἀκρινέτερον δηραθήσει). Ζητῶμεν λοιπὸν ἐν
 πρῶτοις τὰ μάλιστα πόσον καιρὸν κάμνει ὁ Ἡλῖος εἰς κάθε
 ζῶδιον ἀπὸ τὰ δώδεκα τμήματα τοῦ ὅλου ζῶδιου κύκλου.
 τοῦτο δὲ τὸ ζήτημα Ἀφρὶνὰ τὸ μάλιστα, πρέπει πρῶτον τὰ
 10 ἰξόλωμεν πόσον καιρὸν κάμνει εἰς κάθε μίαν μοῖραν ὁ Ἡλῖος,
 καὶ τότε καὶ ὄρωμεν καὶ πόσον καιρὸν κάμνει εἰς κάθε ζῶδιον.
 Εὐέλκομεν λοιπὸν τὸ ἥλιον πᾶς κάθε μίαν μοῖραν πῶς περὶ
 εἰς καὶ ὡρας καὶ εἰς εἴνα τεῖτον μέρος τῆς ὥρας, καὶ εἰς εἴνα
 πρῶτον λεπτὸν ἀπὸ τὰ ἕξ μερικὰ τῆς μιᾶς ὥρας. ἤτοι ἕνα
 15 ἡμεροπόκιον, καὶ εἰκοσιὰ πρῶτα λεπτὰ, παχυλῶς τὰ εἰ-
 πέμεν. Διότι ἡμερὶς πεντήμεραις ὅπῃ εἶναι παραίω ἀπὸ
 τῶν ἕξ, κάμνεσιν ὥρας 9 κ' ὅπῃ εἶναι τεῖτον μέρος τῶν τῶν
 ὡρῶν, ἐπειδὴ τετραπλασιαζόμενα τὰ 9 κ', τῶν γίνονται. πάλιν
 ἡ ἕξ δευτέρως ὥρας κάμνεσιν ἀπὸ ἕξ πρῶτα λεπτὰ ἢ κά-
 20 θε μία ὥρα, τῶν πρῶτα λεπτὰ. ὥστε ὅπῃ ἔρχεται εἰς κάθε
 μίαν μοῖραν ἀπὸ τῶν πεντήμεραις καὶ ἕξ ὥρας κοντὰ εἰς τῆς
 καὶ ὡρας, καὶ εἴνα τεῖτον μέρος τῆς ὥρας, καὶ εἴνα πρῶτον
 λεπτὸν. Καὶ λοιπὸν ἔγινε φανερὸν, πᾶς κάθε μίαν μοῖραν
 ὁ Ἡλῖος τῶν περὶ εἰς εἴνα ἡμεροπόκιον, καὶ εἴνα τεῖτον τῆς ὥρας,
 25 καὶ εἴνα πρῶτον λεπτὸν. ἐπειδὴ καὶ ὅλον τὸ ζῶδιον κύκλον
 ὅπῃ εἶναι μοιρασμῶς εἰς τῶν μοίρας, τῶν περὶ εἰς τῶν ἡμέ-
 ρας, καὶ ἕξ ὥρας σχεδὸν κατὰ τὸ κίνησιν τῶν ἰδικῶν τε.

Ερώτησις ΑΒ'.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ Ἡ^ολιος εἰς κάθε ζῳδιακὸν ἀπὸ τὰ
δώδεκα τμήματα τοῦ ὅλου ζῳδιακοῦ κύκλου,

Α' πόκεσις.

Α' π' ἐδὼ λοιπὸν εἶναι φανερὸν πῶς καὶ εἰς κάθε ζῳδιακὸν ὁ Ἡ^ο- 5
λίος κάμνει λ' ἡμέρας, καὶ λ' τεῖτα τῶν τξ' ὥρων, καὶ λ'
πρῶτα λεπτά· ὅπου κάμωμι τὰ λ' τεῖτα, καὶ τὰ λ' πρῶτα
λεπτά, δεκαήμεισι ὥρας. ὅπου γίνον' ὅλαις· ὁμοῦ τεταυτή-
μισυ ἡμέραις παρὰ μιανήμισυ ὥραν εἰς κάθε ζῳδιακὸν, ὅπου
εἶναι μοίρας λ'. τὰ ὅποια πάλιν σιωμαριθμούμεθα, ἢ μὲν 10
λ' ἡμέραις δωδεκάκις πολλαπλασιαζόμεθα κατὰ τὰ δώδεκα
ζῳδιακὰ, ποιῶσι τξ' ἡμέρας. τὰ δὲ δώδεκα μισὰ, ποιῶσιν
ἕξ ἡμέρας τελείας· τὸ δὲ εἰς ἡμισυ λεπτὸν δωδεκάκις πο-
λλαπλασιαζόμενον, κάμνει δεκαοκτῶ ὥρας λεπτὸν· καὶ μὲν
πάλιν ὁ χρόνος τξ' ἡμέρας, καὶ ἕξ ὥρας· βλέπομεν δὲ πᾶν 15
σελήνῳ, καὶ ἀπὸ μίαν σιῶσον εἰς τὴν ἄλλην σιῶσον κάμνει
ἡμέρας, εἰκοσιπενταήμισυ, καὶ μδ' πρῶτα λεπτά· ὅπου εἶναι
τὰ ξ' πρῶτα λεπτά μία ὥρα σωστή. καὶ βλέπε καλά πόσον
δρόμον κάμνει ὁ Ἡ^ολιος εἰς τξ' καὶ δ' ἡμέραις καὶ μδ' στιγμαῖς.

Ερώτησις ΑΓ'.

Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ Ἡ^ολιος εἰς κάθε ἕξηκοσθὸν
τῆς μιᾶς μοίρας λεπτόν,

Α' πόκεσις.

Τοῦτο πάλιν διὰ τὸ νὰ τὸ μάθωμεν, πρέπει πρῶτον νὰ 25
ἰξεύρωμεν πόσον καιρὸν κάμνει ὁ Ἡ^ολιος εἰς κάθε ἕξηκοσθὸν τῆς
μιᾶς μοίρας, ἢ γινεῖ εἰς κάθε πρῶτον λεπτόν. Α' ν λοιπὸν πᾶν
μίαν μοίραν ὁ Ἡ^ολιος τξ' περνα εἰς κδ' ὥρας, καὶ τρίτον ὥρας,

καὶ οὖα πρώτων λεπτῶν, καθὼς εἴπαμεν· τὰ ὅποια κάμωμεν
 1461 πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα· (ἤγουν χρονικά, ὅπου σημαίνουσι
 ὥρας καὶ καιρῶν.) Φανερόν ἐστὶ πᾶσι εἰς κάθε πρώτον λεπτῶν
 μοιραῖον· (ἤγουν εἰς κάθε μέρος ἄπο τὰ ξ' μερτικὰ τῆς μι-
 5 αῖς μοίρας) ἔκδοιάζει ὁ ἥλιος ἄπο κ δ' πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα,
 καὶ κ' α' δ' ὠκεῖα. Διότι τὰ ξ' πρώτα τῆς μοίρας λεπτὰ,
 πέρνομεν ἄπο κ δ' πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα· ὅπου κάμωμεν 1440.
 κάμωμεν καὶ τὰ κ' α' πρώτα λεπτὰ τὰ εὐαπολειφθέντα ἕως
 τὰ 1461 δ' ὠκεῖα λεπτὰ, 1260. πέρνομεν ἢ ἀπ' αὐτὰ τὰ 60
 10 πρώτα τῆς μοίρας λεπτὰ, ἄπο κ' α' δ' ὠκεῖα. διότι ξ' φοραῖς
 ἀπὸ 20, γίνον) 1200. καὶ ἄπο οὖα κάμωμεν 60· ὅλα ὁμοῦ
 1260· ὡς τε ὅπου ἔρχε) εἰς κάθε ἔξηκοςὸν τῆς μιᾶς μοίρας λεπτῶν
 ἀπὸ 24 πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα, καὶ κ' α' δ' ὠκεῖα.

Εἰρώτησις. Λ Δ'.

15 Πόσαις μοίραις ἄγ βγαίνει ὁ ἥλιος εἰς τ' εἰκοσεννεαήμισυ ἡμέ-
 ραις, καὶ μ δ' πρώτα τῆς μιᾶς ὥρας λεπτὰ, ὅσον και-
 ρὸν κάμνει ἀπὸ τ' μίαν σιμόδον ἕως τ' ἄλλην,

Α' πόκεισις.

20 Ἀνταῖς λ' μοίραις τὸ ὄλον ζῳδιον ὁ ἥλιος τὸ περνα εἰς
 τριανταῖς ἡμέραις παρὰ μιανῆμισυ ὥραν ὡς εἴπο-
 μεν· εἰς τ' εἰκοσεννεαήμισυ ἡμέραις καὶ μ δ' πρώτα τῆς ὥρας
 λεπτὰ, θέλει περάσει κ δ' μοίραις, καὶ ε' πρώτα λεπτὰ,
 καὶ κ β' δ' ὠκεῖα σχεδὸν τῆς μιᾶς ὥρας λεπτὰ. Διότι αὐτὸς ἡ
 δεκαῖς ὥραις ὅπου ἔκδοιάζει ὁ ἥλιος εἰς κάθε ζῳδιον ὁ
 25 ἥλιος, κάμωμεν πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα χ λ'. ἀπὸ τὰ ὅποια ἔρ-
 χου) εἰς κάθε μοίραν ἀπὸ κ' α', πρώτα λεπτὰ ὠκεῖα παρὰ
 τὸ ἡμερονοκτίς καθὼς εἴλεγαμεν· ἐπειδὴ καὶ ἡμισυ ἡμέ-
 ραι

ρα ὁποῦ εἶναι τὸ ἄνω δὸτὸ τῆς κ Δ' ἡμέρας, ἔχει 1 β' ὥρας
 καὶ κάμωσιν δὸτὸ ξ', ἐπτακόσια εἴκοσι πρῶτα λεπτά ὠρεκά·
 καὶ μ δ' τὰ ἄνω, γίνον) ὁμοῦ 764, πρῶτα λεπτά ὠ-
 ρεκά· ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέρνοισι ἢ κ Δ' μοίραις κοντὰ εἰς τὰ κ δ'
 ἡμερονόκτια ὁποῦ ἔχει, ἀκόμι ἀπὸ κ α', πρῶτα λεπτά ὠ- 5
 ρεκά· ὁποῦ κάμωσι ἢ κ Δ' φοραῖς, χ Δ'· μῦροισι καὶ πα-
 ρέκει ἕως τὰ 764, ρ νέ πρῶτα λεπτά ὠρεκά· Φανερόν εἶναι
 πῶς ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐναποληφθέντα ρ νέ πρῶτα λεπτά ὠ-
 ρεκά, ἔξοδιά(ζον) εἰς ἕξ πρῶτα μοιρεκά ἔξακις τὰ κ δ',
 ὁποῦ κάμωσι ρ μ δ'· μῦροισι παρέκει εἴδεκα πρῶτα λεπτά 10
 ὠρεκά· τὰ ὁποῖα κάμωσι ἀπὸ ξ', 660 δώδεκα λεπτά ὠ-
 ρεκά· πέρνοισι ἢ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἕξ πρῶτα μοιρεκά λεπτά,
 ἀκόμι ἀπὸ κ α', δώδεκα λεπτά ὠρεκά, ὁποῦ κάμωσι ρ κ δ'
 μῦροισι καὶ παρέκει, 534 δώδεκα λεπτά ὠρεκά· καὶ ἄς
 λογαριάσωμεν καὶ αὐτὰ ἕξ ἢ εἰς τὸν τ' πρόπον· Τὰ κ δ' 15
 πρῶτα λεπτά ὠρεκά, καὶ κ α' δώδεκα ὁποῦ ἔξοδιά(ζ) ὁ ἥλιος
 εἰς κ α' πρῶτον λεπτόν μοιρικόν, κάμωσι τὰ μ δ' κ δ' πρῶ-
 τα ἀπὸ ξ', 1440 δώδεκα· ἔχοντα καὶ κ α' τὰ δώδεκα,
 γίνον) ὅλα ὁμοῦ 1461, δώδεκα λεπτά ὠρεκά· Ἄν λοι-
 πόν εἰς εἷα πρῶτον λεπτόν μοιρικόν ἔξοδιά(ζ) ὁ ἥλιος, 1461 20
 δώδεκα λεπτά ὠρεκά, ἐπειδὴ καὶ τὸ εἷα πρῶτον λεπτόν
 μοιρικόν ἔχει ἕξ δώδεκα λεπτά μοιρεκά, Φανερόν εἶναι πῶς
 καὶ εἰς κ α' δώδεκον λεπτόν μοιρικόν θέλει ἔξοδιά(ζ) ἀπὸ
 τὰ 1461 δώδεκα λεπτά ὠρεκά, ἀπὸ κ δ' δώδεκα, καὶ
 ἀπὸ κ α' τεῖτα· διότι ξ' φοραῖς ἀπὸ κ δ', γίνον) 1440 μῦρον 25
 ἕως τὰ 1461, καὶ κ α' δώδεκα· τὰ ὁποῖα κάμωσι ἀπὸ ξ', 1260
 τεῖτα λεπτά ὠρεκά· πέρνοισι λοιπὸν καὶ ἀπὸ τούτου,

πὸ καὶ τείτα λεπτά ὠρικά· ἐπειδὴ τὰ ξ' ἄπὸ κ', γίνονται
 1200. καὶ ἀπὸ στὰ, ξ'· ὁμοί 1260· ὡς τε ὁποῖ εἰς κάθε δό-
 πτερον λεπτὸν μοιρικὸν ἄπὸ τὰ ξ' λεπτά τοῦ πρώτου μοιρικῶ
 λεπτῶ, ὁ ἥλιος ἔξοδιάζει καὶ δόπτερα, καὶ καὶ τείτα λε-
 5 πτὰ ὠρικά· Ἄπὸ τὰ 534 λοιπὸν δόπτερα λεπτά ὠρικά ὁποῖ
 ἔμφαν ἄπὸ τ' ἀπάνω λογαριασμὸν, ἔξοδιάζει ὁ ἥλιος σχεδὸν καὶ
 φοραῖς τὰ καὶ δ' δόπτερα, καὶ 13' τείτα· ἐπειδὴ καὶ καβ' φοραῖς
 ἄπὸ κα δ', κάμου 528. μένου καὶ 6 δόπτερα ἕως τὰ 534. τὰ
 ὁποῖα 6 δόπτερα κάμου 360 τείτα λεπτά ὠρικά· ἔξοδιάζει
 10 καὶ ἄπὸ τοῦτα ὁ ἥλιος καβ' φοραῖς ἄπὸ 17, ὅπερ γίνονται 344,
 μένου καὶ 16 ἕως τὰ 360· ὡς τε φανερὸν ἐγένηκεν ἄπὸ τ' λο-
 γαριασμὸν ὅπερ εἶπαμεν, πῶς ὁ ἥλιος εἰς τ' εἰκοσινεννῆμισυ
 ἡμέραις, καὶ κα δ' τῆς μιᾶς ὥρας πρώτα λεπτά διαβαίνει 29
 μόραις, καὶ 6 πρώτα λεπτά μοιρικά, καὶ δόπτερα 22, καὶ τείτα
 15 22· ἐπειδὴ καὶ τὰ 16 τείτα λεπτά ὠρικά ὅπερ λέειται ἕως
 τὰ 360, δεῖ κάμου διαφορὰν ἀποδητῶν, διὰ τοῦτο καὶ ὡς ἀ-
 νεπαίοδητα ὠραλείπονται, μάλιστα κατὰ τὴν ὡραφ-
 μήλου μας ἐσπύλαρον σκέψιν·

20

Ἐρώτησις ΔΕ'.

Περὶ τῆς πισότητος τῶν ἡμερῶν τῆς Σελίωνης·

Ἀποκρίσις·

25 Περὶ τῆς πισότητος τῶν ἡμερῶν τῆς Σελίωνης φάνη) πῶς
 ἀφρονῶσιν ὅσον εἰς τὰ λεπτά καὶ τὰς στιγμὰς οἱ ὡραφ-
 ρημῶν διδάσκαλοι, ὁ κύρ Ματθαῖος λέγω καὶ ὁ κύρ Ψελλός·
 Διότι ὁ μὲν κύρ Ματθαῖος ἐκεῖ ὅπερ διδάσκει διατί τὰ εἶναι

13' 05

» 13' οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. Ε' πεί γδ λέγει κατὰ τ' Πτο-
 » λεμαῖον ἐχί κ θ', κ' λ', πρώτων λεπτῶν μόνον, ἥτοι ἡμισέως
 » ἡμέρας ὁ σεληνιακὸς γίνε) μίω. ἄλλὰ καὶ ἑτέρω εἰὸς ἡμί-
 » σεως καὶ τεῖτα. ἥζουε εἰὸς πρώτα, καὶ περὶ ἑτά δα τε-
 » ρων. κ' τοῦτο δόπο δείκνυσι διὰ τ' γινομένων ὄλων μινωάν, ἀ- 5
 » πὸ ἐκλείφειω εἰς ἐκλείφιν. Α' π' ἐδὼ φαίνε) πως ὁ σε-
 » ληνιακὸς μίω κατὰ τ' κὺρ Ματθαῖον, κ' περὶ τεῖτα κατὰ
 » τὸν Πτολεμαῖον ἔχει ἡμέρας εἰκοσιεννεαήμισυ, κ' εἶα πρώτον
 » λεπτόν, καὶ ἕ' δαῖτερα. λεπτὸν δὲ εἰκοσί' πρώτον ὁ κὺρ
 » Ματθαῖος τὸ ἐξηκοστὸν τοῦ ἡμερονοκτίου. ἐπ' ἤδη τὰ λ' πρώ- 10
 » τα λεπτὰ τὰ λογαριάζει μιστὴ ἡμέραν. ἥζουε ὥρας ιβ'.
 » ὥστε ὅπ' κατὰ τὸν κὺρ Ματθαῖον ἡ μία ὥρα ἔχει δυοῖμισυ
 » πρώτα λεπτὰ. τὸν ὅμοιον πρόπον λογαριάζει τὰ λεπτὰ κ' ὁ
 » κὺρ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινὸς εἰς τὸ χρονικόν τε. Ο' δὲ κὺρ
 » Μιχαῆλος ὁ Ψελλὸς ἐκεῖ ὅπ' διδάσκει, τίς κ' πάθον ἡ ὄρωσις 15
 » ἡμῖν ὁδίαγνωτος ἔσται τῆς ὥρας κ' τοῦ λεπτοῦ καδ' α' ἡ δόπο-
 » χυσις γίνε). ἐπίβαλλε λέγει ἐκάστη πανσελήνω, νυχθήμε-
 » ρα κ θ' ὕ. λεπτὰ τριαήμισυ. καὶ δι' ὄλε τοῦ χρόνου, ἥτοι
 » εἰὸς σεληνιακῶ κύκλω, σιγμὰς ι'. καὶ παρακάτω. ὡσαύτ' α'
 » ἔχει κ' αὐτὸς δόπο ἄλλης πλεὺ γνώμην αὐτῷ. Οὕτω τε 20
 » ποῖσιν οἱ ψηφίζοντες λέγει ἐκάστῳ πανσελήνων ἔχειν αὐὰ
 » νυχθήμερα εἰκοσιεννεαήμισυ, λεπτὰ γ ὕ. ἄλλὰ καὶ τ' ὄλον
 » χρονιαῖον κύκλον τῆς σελήνης ἐπέκθηα τῶτων φέρειν κ' σιγμὰς
 » δέκα. καὶ παρακάτω. Ε' πειδὴ γδ ἐκάστη λέγει πανσέ-
 » ληνος τελεῖται διὰ νυχθημέρων κ θ' ὕ, λεπτῶν γ ὕ, κ' εἶπ 25
 » ἐπ' ἄλλαι δόπο τ' δέκα σιγμῶν τοῦ ὄλε χρόνου, κ' τὰ ἐξῆς.
 » ἐδὼ πάλιν βλέπομεν τ' κὺρ Ψελλὸν ὅπ' λέγει τ' σεληνιακὸν
 μίω

μίωα πῶς ἔχει εἰκοσινεαήμισυ ἡμέρας, καὶ τριαήμισυ λεπ-
 τὰ. καὶ εἶτι πάλιν ἔρχον) ἀπὸ τὰς δέκα σιγμᾶς τοῦ ὄλου
 σεληνιακοῦ χρόνου. ἐννοεῖ δὲ ὁμοῦ καὶ ὁ κύρ Ψελλὸς λεπτὸν ἐ-
 δῶ, τὸ πέμπτου τῆς ὥρας. εἰς πόσον ὅπου τὰ δύο λεπτὰ τοῦ
 5 κύρ Ψελλοῦ, γίνον) εἶνα λεπτὸν τοῦ κύρ Ματθαίου. ὡς κα-
 δὼς ὁ αὐτὸς κύρ Ψελλὸς ἀνωτέρω διδάσκει, ἐν τῇ πρῶτῃ ὥρῃ,
 » λεπτῶν, σιγμῶν, καὶ ῥοπῶν. Ἐχει δὲ λέγει ἕκαστον τῆς
 » ἡμερῶν ὥρας κδ'. ἕκαστη δὲ ὥρα λεπτὰ πέντε. ἕκαστον
 » δὲ λεπτὸν, σιγμᾶς δ'. καὶ ἕκαστη σιγμὴ ῥοπᾶς ιβ'. καὶ τὰ
 10 ἔξῃς ὥστε ὅπου τὸ τριαήμισυ λεπτὸν τοῦ κύρ Ματθαίου, καὶ
 τὰ τρία λεπτὰ τοῦ κύρ Ψελλοῦ, εἶναι ἴσα. Τὸ δὲ τρίτον
 τοῦ κύρ Ματθαίου ὅπου εἶναι εἰκοσι δέυτερα, καὶ τὸ ἡμισυ τῆ
 κύρ Ψελλῶ ὅπου εἶναι δέκατον ὥρας, καὶ ἔχει ἕξ πρῶτα τῆς
 ὥρας λεπτὰ ἔξηκσά, Διαφέρειω ἀνάμεσοντες δύο λεπτὰ
 15 πρῶτα ἔξηκσά. ὅτι τὰ κ' δέυτερα τοῦ κύρ Ματθαίου εἶναι
 ἀπὸ τὰ ρν' δέυτερα μερικὰ τῆς μιᾶς ὥρας. ἐπειδὴ τὰ δυο-
 ἡμισυ πρῶτα λεπτὰ ὅπου ἔχει ἡμία ὥρα κατὰ τὸ κύρ Ματ-
 θαῖον, ἀπὸ ξ' δέυτερα, ρν' δέυτερα γίνον). ὥστε τὰ ἕξ ἔ-
 ξηκσά πρῶτα τῆς μιᾶς ὥρας τοῦ κύρ Ψελλοῦ εἶναι ἰσοδύνα-
 20 μα μὲ τὰ ιε' δέυτερα τῆς μιᾶς ὥρας λεπτὰ τοῦ κύρ Ματ-
 θαίου. ἐπειδὴ δεκάκις τὰ ἕξ ἔξηκσά τοῦ κύρ Ψελλῶ, ξ' γί-
 νον), μία ὥρα σωσῆ. καὶ δεκάκις τὰ ιε', δέυτερα λεπτὰ
 τοῦ κύρ Ματθαίου, ρν' γίνον), μία ὥρα σωσῆ. ὥστε τὰ κ'
 δέυτερα λεπτὰ παράνω τῷ κύρ Ματθαίου, ἔχουσι πέντε δέυ-
 25 τερα λεπτὰ παράνω. τὰ ὅποια πέντε δέυτερα εἶναι ἰσο-
 δύνάμα μετὰ δύο ἔξηκσά τοῦ κύρ Ψελλοῦ. ἐπειδὴ πέντε τὰ
 δύο ἕξ γίνον), καὶ πέντε τὰ ε', δεκαπέντε γίνονται. καὶ εἶναι
 ἰσοδύνα-

ἰσοδυναμία τὰ ἕξ τοῦ κύρ Ψελλοῦ, μετὰ ἰε' τοῦ κύρ Ματ-
 δαίε· ἐπεὶ δὲ δεκάκις τὰ ἕξ, ξ' γίνον· μία ὥρα σωτή κα-
 δῶς ἐπιπαῦρον· καὶ δεκάκις τὰ ἰε', ρν'· μία ὥρα σωτή· καὶ
 εἶναι τοῦ κύρ Ματδαίε τὰ ε' δώδεκα, δύο πρῶτα ἕξηκοστὰ
 παρὰ τὸν ἀπὸ τὰ ἕξ τοῦ κύρ Ψελλοῦ καδῶς ἐπιπαῦρον· ἀλλ' ὅ
 ἐπεὶ δὲ ἔχομεν ἀκόμι καὶ δέκα σιγμάς παρὰ τὸν κύρ
 Ψελλόν, ἀπὸ τὸν ὅλοχρονικὸν δωδεκάμεινον κύκλον τῆς Σε-
 λιάης, ὅπου κάμοι μ λ' ἕξηκοστὰ πρῶτα λεπτὰ τῆς μίας ὥ-
 ρας, ὅπου ἔρχονται εἰς τὸν κάδε σεληνιακὸν μίλια ἀκόμι ἀπὸ
 δυοῦ μισοῦ ἕξηκοστὰ τῆς ὥρας παρὰ τὸν ἀφίνωντας κατὰ τὸ πα- 10
 ρὸν τὸ μισόν, ὡσαύτ' ὅπου δεῖ εἶναι ὀλάκερον, καὶ εἶναι ὀλι-
 γρον, καὶ ἀνεπαίδητον, φανερὸν εἶναι πῶς ἰσοδυναμῶσιν εἰς
 πλεῖν ποσότητα τὸ ἐνάμης πρῶτον λεπτόν, καὶ τὰ κ' δώδεκα
 τοῦ κύρ Ματδαίε, μετὰ τὰ τριαήμισυ, καὶ δύο ἕξηκοστὰ τοῦ κύρ
 Ψελλοῦ· καὶ λοιπὸν εἰ καὶ κατὰ πλεῖν λέξι φαινόνται τὰ Δγ- 15
 φωνῶσιν εἰς τὰ λεπτὰ οἱ ὡρεθημεῖροι διδάσκαλοι κύρ Ματ-
 δαίος καὶ κύρ Ψελλός, ἀλλ' ὅμως κατὰ πλεῖν εἴνοιαι καὶ πλεῖν
 ποσότητα συμφωνῶσι· Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφίνοντες πλεῖν
 φαινομένη πρὸς ἀλλήλους διαφωνίαν, πέρρομεν εἰς τὴν ὡρε-
 κειμένην μας σκέψιν πλεῖν νοσημένην αὐτῶν συμφωνίαν, ὅπου 20
 ἔχομεν ἀνάμεσόν τας καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Πτολεμαῖον· καὶ ἐ-
 πὶ τὴν τὸ ἐνάμης πρῶτον λεπτόν τοῦ κύρ Ματδαίε ἀπὸ κ δ'
 ἕξηκοστὰ τὸ κάδε λεπτόν, κάμοι μ γ' πρῶτα λεπτὰ ἕξηκο-
 στα· ὁμοίως καὶ τὰ κ' δώδεκα, κάμοι μ δ' πρῶτα λεπτὰ ἕξη-
 κοστὰ· ὅπου γίνον· ὁμοίως μ δ' πρῶτα λεπτὰ ἕξηκοστὰ· καὶ 25
 πάλιν τὰ τριαήμισυ λεπτὰ τοῦ κύρ Ψελλοῦ ἀπὸ δώδεκα τὸ
 κάδε λεπτόν, κάμοι μ β' πρῶτα λεπτὰ ἕξηκοστὰ· καὶ
 δύο

δύο ὁποῦ ἔρχον) ἀπὸ τῆ δέκα ὡρῶν τοῦ ὅλου χρόνου σημαῖς
 καθὼς εἶπαμεν, πάλιν γίνου) μὲν πρῶτα τῆς μιᾶς ὥρας
 λεπτά. λέγομεν πῶς καὶ κατ' ἀμφοτέρους τὰς διδάσκαλους
 τούτους, καὶ περὶ τούτων κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, ὅσοι
 5 ληνιακὸς ὀλοκληρὸς μὲν ἔχει, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέγξαμεν, εἰκο-
 σιννεαήμισυ ἡμέρας, καὶ μὲν τῆς μιᾶς ὥρας λεπτά· μετρεῖν-
 τες πρῶτον λεπτὸν ὡς εἶπομεν τὸ ἑξήκοντο μέρειον τῆς μιᾶς ὥ-
 ρας· μοιραζόντες πάλιν μίαν ὥραν εἰς ἕξ' πρῶτα λεπτά. καὶ
 δεῦτερον λεπτὸν χροικῶμεν τὸ ἑξήκοντον τοῦ πρώτου λεπτοῦ· καὶ
 10 τρίτον λεπτὸν τὸ ἑξήκοντον τοῦ δευτέρου. Καὶ καθ' ἕξιν
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἕξιν λεπτῶν τὸ ἕξιν λεπτὸν ἀεὶ λέ-
 γομεν ἑξήκοντον τοῦ προτέρου.

Ἐρώτησις Δε'.

15 Εἰς πόσον καιρὸν ἡ Σελιώη ἀναβαίνει τὸ καθ' ἕνα ζῶδιον, καὶ
 εἰς πόσον τὸ καθ' ἕνα μοῖραν, καὶ εἰς πόσον τὸ καθ' ἕνα λεπτόν;

Ἀποκρίσις.

Ἀ' Φ' εἰς λοιπὸν ἐδίωξαμεν καὶ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῆς
 Σελιώης πῶς ἔχει καὶ ἡμέρας, καὶ μὲν πρῶτα τῆς
 ὥρας λεπτά, μετρεῖντας πάλιν μίαν ὥραν εἰς ἕξ' πρῶτα λεπτά·
 20 καὶ πῶς ὁμοῦ καὶ Ματθαῖος λεπτὸν πρῶτον χρονικὸν ἐνοεῖ
 τὸ ἕξ' τοῦ ἡμερονοκτίου. ὁ δὲ καὶ Ψελλὸς λεπτὸν ἐνοεῖ τὸ ἡ-
 μισυ τοῦ λεπτοῦ τοῦ καὶ Ματθαίου. ἐπεὶ δὲ ἡ μία ὥρα κα-
 τὰ μὲν τὸ καὶ Ματθαῖον ἔχει δυοῦν μισυ πρῶτα λεπτά· κατὰ
 δὲ τὸ καὶ Ψελλὸν ἔχει πέντε ὡς εἶπομεν· ἡμεῖς δὲ πρῶτον λε-
 25 πτὸν εἰταῦδα νοεῖμεν ὡς εἶπομεν τὸ ἑξήκοντον τῆς μιᾶς ὥρας·
 ὅπου καθ' ἡμᾶς ἡ μία ὥρα ἔχει ἑξήντα πρῶτα λεπτά. καὶ τὸ
 εἰταῦδα πρῶτον λεπτὸν ἑξήντα δεῦτερα. καὶ τὸ εἰταῦδα δεῦτερον εἰ-

(K)

ἑξήντα

ξήντα τέτα • καὶ ἐπὶ τῷ ἔξῃς ὁμοίως • Καρὸς εἶναι τα-
ρα λοιπὸν νὰ ἔξετάσωμεν καὶ νὰ μάθωμεν καὶ πῶς τὴν δρέμω
τῆς Σελιῶν, νὰ ἰδῶμεν εἰς πόσον καιρὸν καὶ ἡ σελιῶν Δα-
βαίνει τὸ κάδε ζῶδιον, καὶ εἰς πόσον τῷ κάδε μοῖραν, καὶ εἰς
πόσον τὸ κάδε λεπτόν • Εἴπαμεν παραπάνω πῶς ὁ ἥλιος 5
εἰς τῷ κ Δΰ ἡμέρας, καὶ μὲν σιγμαῖς, ἤγουν πρώτα λεπ-
τὰ ὡσεὶ Δαβαίνει κ Δ' μοῖραις, καὶ ε' πρώτα, καὶ κβ' δό-
τερα τῆς μιᾶς μοῖρας λεπτά, καὶ ὡς ἀπεδείξαμεν • κάμνει
χρεία καὶ ἐδῶ Δα νὰ δρωμεν τὴν ἀκριβῆ τῆς σελιῶν δρέμον,
ἐν πρώτοις μὲν νὰ ἀναλύσωμεν καὶ τὰ δύο μέρη, καὶ τὸ χέ- 10
ρον, ἤγουν τὸ καιρὸν τῆς κινήσεως, καὶ αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς
κινήσεως, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δύο τετρα λεπτὰ δια πλεῦ ἀκρι-
βειαν • ἐπειδὴ ἔχομεν καὶ δύο τετρα λεπτὰ εἰς τὸ διάστημα, ἤ-
γουν τὰ κβ' • καὶ τότε νὰ ἰδῶμεν εἰς πόσον καιρὸν ἡ σελιῶν
Δαβαίνει τὸ κάδε λεπτόν, καὶ τῷ κάδε μοῖραν, καὶ τὸ κά- 15
δε ζῶδιον •

Ερώτησις ΔΖ'.

Πόσα δύο τετρα λεπτὰ ὡσεὶ κάμωσιν ἡ κ Δΰ ἡμέ-
ρας καὶ τὰ μὲν πρώτα τῆς ὥρας λεπτά,

Α' ἀποκρίσις •

Κ Αὶ πρώτον μὲν νὰ ἰδῶμεν πόσα δύο τετρα λεπτὰ ὡσεὶ
κάμωσιν ἡ εἰκοσιενταήμισον ἡμέρας, καὶ τὰ μὲν πρώ-
τα τῆς ὥρας λεπτά, ἤγουν σιγμαῖς • Καὶ λοιπὸν ἐν
πρώτοις μὲν ἡ κ Δΰ ἡμέρας κάμωσιν ἀπὸ κδ' ὥρας ἡ καθὲ
ἡμέρα, 708. ἐπειδὴ ἀνῆσαν λ' ἡμέρας, ἤθελαν κάμῃ ἀπὸ 25
κ', χ'. καὶ ἀπὸ δ', ρκ'. ὅπῃ γίνον) 720. ἀγαθῶντας λοιπὸν
πρὸς β' ὥρας τῆς μισῆς ἡμέρας, μὲν ὡσιν 708. αὐτῶν ἡ 708
ὥρας

ώρας ἀπὸ ἕ' πρώτα λεπτὰ πολυπλασιαζόμενα, γίνονται
 πρώτα λεπτὰ 42480. βάλλε κοντὰ εἰς αὐτὰ καὶ τὰ εἰκοσ-
 νω μδ' πρώτα τῆς ὥρας λεπτὰ, γίνον) ὁμῶ 42524. αὐτὰ
 τὰ 42524 πρώτα λεπτὰ ὠρικά ἐξηκοντάκις πολλαπλα-
 5 σαζόμενα, γίνον) δώδεκα λεπτὰ ὠρικά 2551440. καὶ τό-
 σα δώδεκα λεπτὰ ὠρικά κάμωσι ἢ κδ' ἡμέρας, καὶ τὰ
 μδ' πρώτα τῆς ὥρας λεπτὰ.

Ε'ρώτησις ΔΗ'.

10 Πῶσα δώδεκα λεπτὰ κάμωσι τὰ ἰβ' ζώδια, καὶ
 ἢ κδ' μοίρας, καὶ τὰ ἕξ πρώτα, ἢ εἰκοσιδύο δέυ-
 τερα τῆς μοίρας λεπτὰ,

Ἀπόκρισις.

15 **Ε'** Πειθὴ ἡ σελιών εἰς κδ' ἡμέρας, ἢ μδ' πρώτα τῆς
 ὥρας λεπτὰ διαβαίνει τὰ ἰβ' ζώδια. καὶ παραίνω κδ'
 μοίρας πρὸ ἕξῃς 12' ζώδια, ἢ δώδεκα πρὸ ἕξῃς λ' μοίραν ἀκόμι
 διαβαίνει 5' πρώτα λεπτὰ, ἢ κβ' δώδεκα, ἢ ἀναλύσω-
 μην καὶ αὐτὰ τὰ ἰβ' ζώδια, ἢ κδ' μοίρας, ἢ ἕξ πρώτα λε-
 20 πτὰ, εἰς δώδεκα λεπτὰ, συναριθμοῦντες ἕξῃς καὶ τὰ
 κβ' δώδεκα. Διὰ τὸ ὄρα μὲν ἀπ' ἐδῶ τ' ἀκριβῆ τῆς σελιών
 25 δέμον. Ἐν πρώτοις λοιπὸν τὰ δώδεκα ζώδια ἀπὸ λ'
 μοίρας ὅπῃ ἔχει τὸ κάθε ζώδιον, ἀναλύον) εἰς τῆ' μοίρας,
 τριακοντάκις πολλαπλασιαζόμενα. πάλιν ἢ τῆ' μοίρας, ἐξη-
 κοντάκις πολλαπλασιαζόμενα ἀναλύον) εἰς πρώτα λεπτὰ
 μοιρικά, 21600. αὐτὰ πάλιν ἐξηκοντάκις πολλαπλασια-
 25 ζόμενα γίνον) δώδεκα λεπτὰ μοιρικά, 1296000. κάμωσι
 ἢ ἢ κδ' μοίρας πρὸ 12' ζώδιου πρώτα λεπτὰ, 1740. βάλλε
 τώρα καὶ τὰ ἕξ παραίνω πρώτα λεπτὰ ἀπὸ ἕ' ἕξῃς λ' μοί-

ραν τοῦ αὐτοῦ 17' (ζωδια, γίνον) 1746. αὐτὰ πάλιν μεξ' 5
 πολλαπλασιαζόμενα, γίνον) δέυτερα λεπτά μοιρικά,
 104760. τῶρα βάλλε καὶ τὰ κβ' δέυτερα μοιρικά λεπτά καὶ
 γίνον) ὁμῶς 104782. αὐτὰ μωστέτα τῶρα ὅλα ὁμῶς, καὶ τὰ
 129600, καὶ τὰ 104782, καὶ γίνον) ὅλα ὁμῶς, 1400782 δέ- 5
 τερα λεπτά μοιρικά. καὶ τόσα γίνον) καὶ αὐτὰ.

Ερώτησις ΔΘ'.

Πόσον καιρὸν ἡ σελιὴν ἔκδοιάζει εἰς κάθε δεύτερον λεπτὸν μοιρικόν,

Α' πόκρισις.

Τῶρα λοιπὸν αἰς ἰδῆμον πόσον καιρὸν ἡ Σελιὴν ἔκδοιά- 10
 ζει εἰς κάθε δέυτερον λεπτὸν μοιρικόν, καὶ τὰ ἄλλα.
 Δείσκοντ' ἔτι λοιπὸν ὅπως ἔκδοιάζει ἀπὸ τὰ 2551440 δέ-
 τερα λεπτά ὠρικά, εἰς κάθε δέυτερον λεπτὸν μοιρικόν τῶν
 1400782, δευτέρων μοιρικῶν λεπτῶν, εἰς δέυτερον λεπτὸν
 ὠρικόν. μῦρον καὶ 1150658, δεύτερα λεπτά ὠρικά. αὐτὰ 15
 ἐξηκοντάκις πολλαπλασιαζόμενα, γίνοντ' 69039480,
 τρίτα λεπτά ὠρικά. ἔκδοιάζει καὶ ἀπ' αὐτὰ εἰς κάθε
 δεύτερον λεπτὸν μοιρικόν ἡ σελιὴν, 49 τεῖτα λεπτά ὠρι-
 κά. μῦρον καὶ 401162 τεῖτα λεπτά ὠρικά. αὐτὰ πάλιν
 μεξ' πολλαπλασιαζόμενα, γίνον) τέταρτα λεπτά ὠρικά, 20
 24069720. ἔκδοιάζει καὶ ἀπ' αὐτὰ εἰς κάθε δέυτερον λεπτὸν
 μοιρικόν, 17 τέταρτα λεπτά ὠρικά. μῦρον καὶ 256426
 τέταρτα λεπτά ὠρικά. αὐτὰ πάλιν ἐξηκοντάκις πολλα-
 πλασιαζόμενα, γίνον) πέμπτα λεπτά ὠρικά, 15385560.
 ἔκδοιάζει καὶ ἀπ' αὐτὰ εἰς κάθε δέυτερον λεπτὸν μοιρικόν ἡ 25
 σελιὴν δέκα λεπτά πέμπτα ὠρικά. μῦρον καὶ 1377740
 πέμπτα λεπτά ὠρικά. πάλιν αὐτὰ ὁμοίως μεξ', πολλα-
 πλα-

πλασια(όμενα, γίνον) 82664400 ἕκτα λεπτά ὠρικά. ἔχο-
 Δράζει κ' ἀπὸ τούτα λοιπὸν ἀπὸ 59 ἕκτα λεπτά ὠρικά, εἰς
 καθε δώτερον λεπτὸν μοιρικόν· μέρουν κ' ἀπὸ τούτα πα-
 ραίω ἕκτα λεπτά ὠρικά, 18262. αὐτὰ λοιπὸν ὡσαύ ὅπ' εἰ-
 5 και ὀλίγα, τὰ παρατηρεῖν κατὰ τὸν ποσὸν κείνον μας σκο-
 πόν· ἐπειδὴ αὐτὰ μεξ' μεριζόμενα γίνον) πέμπτα λεπτά ὠ-
 ρικά, τὰ μὲν 18 χιλιάδες, 300. τὰ ἰ 240, τέσσαρα. ὁμῶ
 304, πέμπτα λεπτά ὠρικά. μὲν παρέκει ἕως τὰ 262,
 κ' 22 ἕκτα λεπτά ὠρικά. τὰ 300 πέμπτα μεξ' μεριζόμενα,
 10 κάμωσι πρῶτε τέταρτα· μέρουν καὶ 4 πέμπτα, καὶ 22
 ἕκτα. τὰ ὅποια ὅλα ὁμοῦ εἶναι πολλὰ ὀλιγώτερα ἀπὸ ἓνα τρίτον.
 εἰς δὲ τὸ δώτερον λεπτὸν εἰδὲ φαίνε) ἢ Δραφράτες· κ' ἐ-
 μᾶς ὁ λόγος μας ἐπὶ τοῦ παρίστατος εἶναι ἀεὶ τῶν δευτέρων
 λεπτῶ, καὶ ὄχι ἀεὶ τῶ τρίτων κ' τετάρτων κ' ἑ λοιπῶν. κ'
 15 Δρά τούτο τὰ παρατηρεῖν αὐτὰ ὡς ὀλίγα κ' ἀνεπίσθητα·
 εἰς δὲ τὸ σμαρτισμὸν ἐξῆς διὰ τὴν ὁλότητα πάλιν δέλωμεν τὰ
 μετρήσει. Εὐρήκαμεν λοιπὸν πλεῖ σελιέλευ πᾶς εἰς καθε
 δώτερον λεπτὸν μοιρικόν ἔχο Δράζει εἰς δώτερον λεπτὸν
 ὠρικόν, κ' 49 τείτα, κ' 17 τέταρτα, κ' δέκα πέμπτα,
 20 κ' 59 ἕκτα· μέρουν κ' παραίω 18262 ἕκτα λεπτά ὠρικά· τὰ
 ὅποια ὡς ὀλίγα καὶ ἀνεπίσθητα τὰ παρατηρεῖν ὡς ἔπικον.

Ερώτησις Μ'.

Πόσον καιρὸν ἡ Σελιένη ἐξοδιάζει εἰς κάθε πρῶ-
 τον λεπτὸν μοιρικόν.

Α' πόχεισις.

Α Ἐν τῷ πρώτῳ λεπτῷ ἔχει 60 δώτερα· φαιρὸν εἶναι
 πᾶς ἐξηκονταπλάσιον τοῦ δώτερου ὠρικῶ λεπτοῦ χρόνον

Κγ

ἢ σα-

ἡ σελιών ἔχοδιάζει εἰς κάθε πρῶτον λεπτὸν μοιρικόν .
 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς κάθε δώτερον λεπτὸν μοιρικόν ἔχοδιάζου-
 σιν αὐτὸ δώτερον λεπτὸν ὠρικόν , καὶ 49 τρίτα , καὶ 17 τέταρ-
 τα , καὶ δέκα πέμπτα , καὶ 59 ἕκτα . τῶτων δὲ τὰ ξ' ὑστερα
 αἰαβιδάζον) εἰς σὺν πρῶτον . καὶ γίνε) ἔξηκονταπλασιαζό- 5
 μρον τὸ σὺν δώτερον , σὺν πρῶτον . καὶ τὰ 49 τρίτα , 49
 δώτερα . καὶ τὰ 17 τέταρτα , 17 τρίτα . καὶ τὰ δέκα πέμ-
 πτα , δέκα τέταρτα . καὶ τὰ 59 ἕκτα , 59 πέμπτα .
 Φανερόν εἶναι πως εἰς κάθε πρῶτον λεπτὸν μοιρικόν ἡ σελιών
 ἔχοδιάζει σὺν πρῶτον λεπτὸν ὠρικόν . καὶ 49 δώτερα . καὶ 10
 17 τρίτα , καὶ δέκα τέταρτα , καὶ 59 πέμπτα .

Ἐρώτησις MA'.

Πόσον καιρὸν ἡ σελιών ἔχοδιάζει εἰς κάθε μίαν
 μοῖραν ἀπὸ 7 λ' μοῖραις τῶ κάθε ζωδίου,

Ἀπόκρισις .

ΠΑ' λιν ἐπειδὴ ἡ μία μοῖρα ἔχει ξ' πρῶτα λεπτά , φα-
 νερόν εἶναι πως ὅσον καιρὸν ἡ σελιών ἔχοδιάζει εἰς κάθε
 πρῶτον λεπτὸν , εἰς κάθε μίαν μοῖραν ἔξηκονταπλάσιον θέ-
 λει ἔχοδιάζει . Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔξηκονταπλασιαζόμενα
 τὰ ὑστερα , γίνον) πρῶτερα . καὶ τὸ μὲν σὺν πρῶτον λεπτῷ , 20
 γίνε) μία ὥρα σωσῆ . καὶ τὰ 49 δώτερα , γίνον) 49 πρῶτα .
 καὶ τὰ 17 τρίτα , 17 δώτερα . καὶ τὰ 10 τέταρτα , 10
 τρίτα . καὶ τὰ 59 πέμπτα , 59 τέταρτα . Φανερόν εἶ-
 ναι πως ἡ Σελιών εἰς κάθε μίαν μοῖραν ἔχοδιάζει , αὐτὰ ὁ-
 πῶ ἔπαμεν , ἡγοῦν μίαν ὥραν , καὶ 49 πρῶτα λεπτά , 25
 καὶ 17 δώτερα , καὶ 10 τρίτα , καὶ 59 τέταρτα .

Ἐρώτησις MB'.

Πόσον

Πόσον καιρὸν ἡ Σελήνη ἐξοδιάζει εἰς κάθε ζῳδιακὸν ὄσιον
τὰ δώδεκα ζῳδιακά τοῦ ὅλου ζῳδιακοῦ κύκλου,
Ἀπόκρσεις.

- 5 **Ε**πειδὴ τὸ κάθε ζῳδιακὸν ἔχει λ' μοῖρας· φανερὸν εἶναι
πῶς ὅσον καιρὸν ἡ Σελήνη ἐξοδιάζει εἰς κάθε μίαν μοῖ-
ραν, εἰς κάθε ζῳδιακὸν τετρακονταπλάσιον χρόνον ἐξοδιάζει.
Ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς μίαν μοῖραν ἐξοδιάζει μίαν ὥραν, καὶ
49 πρῶτα λεπτά, καὶ 17 δέυτερα, καὶ 10 τρίτα, καὶ
59 τέταρτα. φανερὸν εἶναι πῶς εἰς κάθε ζῳδιακὸν
10 δέλεϊ ἐξοδιάσει τετρακονταπλάσιως αὐτὰ ὅπου εἴπαμεν, ἢ
μίαν ὥραν, καὶ τὰ 49 πρῶτα λεπτά, καὶ 17 δέυτερα, καὶ
10 τρίτα, καὶ 59 τέταρτα· ἤγουν λ' ὥρας, καὶ 1470 πρῶτα
λεπτά· καὶ 510 δέυτερα, καὶ 300 τρίτα, καὶ 1770 τέταρ-
τα. Ἡ λ' ὥρας κάμωσιν εἶνα ἡμερονοκτιον, καὶ εἶνα τέταρ-
15 τον τοῦ ἡμερονοκτίου· τὰ 1470 πρῶτα λεπτά, κάμωσιν
καὶ δ' ὥρας σαξάς. τὰ 510 δέυτερα, κάμωσιν ὀκτομήμιου
πρῶτα λεπτά. τὰ 300 τρίτα, κάμωσι πέντε δέυτερα·
καὶ τὰ 1770 τέταρτα, κάμωσιν εἰκοσιονεαήμιου τρίτα·
φανερὸν εἶναι λοιπὸν πῶς ἡ σελήνη εἰς κάθε ζῳδιακὸν ἐξοδιάζει
20 αὐτὰ ὅπου εἴπαμεν ὅλα· ἤγουν εἶνα ἡμερονοκτιον, καὶ εἶνα
τέταρτον τοῦ ἡμερονοκτίου· καὶ καὶ δ' ὥρας, καὶ ὀκτομήμιου
πρῶτα λεπτά· καὶ πέντε δέυτερα, καὶ εἰκοσιονεαήμιου
τρίτα· τὸ ἡμερονοκτιον, καὶ τὸ τέταρτον τῶ ἡμερονοκτίου,
καὶ ἡ καὶ δ' ὥρας κάμωσι δύο ἡμερονοκτία, καὶ ἐξήμιου ὥρας.
25 Καὶ πόσον καιρὸν ἐξοδιάζει εἰς κάθε ζῳδιακὸν ἡ σελήνη· ἤγουν
δύο ἡμερονοκτία καὶ ἐξήμιου ὥρας, καὶ ὀκτομήμιου πρῶτα λε-
πία, καὶ πέντε δέυτερα, καὶ εἰκοσιονεαήμιου τρίτα.

Ερώτησις ΜΓ'.

Πόσον καιρὸν διαβαίνει ὁμοῦ τὰ 13 ζώδια ἢ Σελήνη,

Ἀποκρίσις.

Οσον καιρὸν ἐξοδιάζει εἰς κάθε ζώδιον ἢ σελιῆν, δω-
δεκάπλάσιον εἰς ὅλα ὁμοῦ δέλει ἐξοδιάση. δωδεκάκις 5
λοιπὸν τὰ δύο ἡμερονόκτια γίνον) κδ' ἡμερονόκτια. Δω-
δεκάκις ἢ ἐξήμισυ ὥραις κάμου ὥρας 78· ὅπου κάμειν τεῖα
ἡμερονόκτια, καὶ εἷα δ'. ἤγου ὥρας ἐξ· ὅπου γίνον) ὁμοῦ
κζ' ἡμερονόκτια, καὶ ὥρας ἐξ. δωδεκάκις τὰ ὀκτομή-
σου πρῶτα λεπτά, γίνον) 102 πρῶτα λεπτά. δωδεκάκις τὰ 10
πρῶτα δότερα, κάμου ξ' δότερα, ἤγου εἷα πρῶτον·
καὶ 102 τὰ ὀδένω, γίνον) ὁμοῦ ἑκατὸν τεῖα πρῶτα λεπ-
τά· ὅπου κάμου τὰ 90, μιανήμισυ ὥραν· μύου ἀκόμι καὶ
13 πρῶτα λεπτά· ἀνταμώνων καὶ 7 παρὰ ἐξ ὥραις,
καὶ γίνον) ὁμῶς ἐπταήμισυ ὥραις καὶ δεκατεῖα πρῶτα λεπτά. 15
πάλιν δωδεκάκις τὰ κδ' ἢ τεῖτα, κάμουσι 354 τεῖτα· ὅπῃ
κάμου ἐξ δότερα ὀδ' ἐξ τεῖτα. Καὶ πόσον καιρὸν ἢ
Σελιῆν ἐξοδιάζει ἕως εἰς τὰ περάση τὰ δώδεκα ζώδια,
οὐα τελειώση τὸν ἐδικόντης κύκλον, να ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ση-
μείν ἐπὶ τὸ αὐτό· κζ' ἡμερονόκτια, καὶ ἐπταήμισυ ὥραις· 20
καὶ γ' πρῶτα λεπτά· καὶ ἐξ δότερα, παρὰ ἐξ τεῖτα.
Ζώδιον δὲ νοσην ἔδω τὸ διάστημα τοῦ ζώδιε λ' μοιρῶν· καὶ ἄντε
συμπῖπτει μὲ τὰ ὠρισμένα ζώδια καὶ ἄντε μή.

Ερώτησις ΜΔ'.

Πόσον καιρὸν ἢ Σελιῆν ἐξοδιάζει ἀπὸ $\frac{1}{4}$ μίαν σιῦσον ἕως $\frac{1}{4}$ 25
ἀλλίω· ἢ καὶ ἀπὸ πέντε μίαν ἀπόχουσι ἕως πέντε ἀλλίω,

Ἀποκρίσις.

Καὶ

Καὶ πόσον καιρὸν ἡ σελήνη ἐξοδιάζει ὡς ἐπομένον τὴν τελευ-
 ῶσην ἢ ἐπιπόνητος κόκλον· ἀμὴν διὰ τὴν φθάσην ἢ ἡλίον ἀπὸ
 ἢ μίαν σινοῦδον ἕως ἢ ἄλλου· ἢ ἀπὸ ἢ μίαν ἀπόχυσιν ἕως ἢ
 ἢ ἄλλου, εἰς ταῖς κ δ' μοίραις καὶ ἕξ πρῶτα λεπτά, καὶ κ β' τῶ
 5 ἕξ ἡς γ γ' ζωρίαι, ἐξοδιάζει τὰ παραπάνω ἕως ἢ κ θ' ἡμέραις, καὶ μ δ'
 πρῶτα τῆς ὥρας λεπτά· ἢ ἴσων ἐξοδιάζει ἀκόμι εἰς μ δ' ταῖς κ δ'
 μοίραις κ θ' ὥραις, καὶ κ θ' φραῖς τὰ μ θ' πρῶτα λεπτά, καὶ 17
 δευτέρα, καὶ δέκα τρίτα, καὶ 59 τέταρτα. εἰς δὲ τὰ ἕξ πρῶτα μοι-
 ρικὰ λεπτά, ἐξοδιάζει ἕξ ἡμέρας τὸ πρῶτον ὠρικὸν λεπτόν, καὶ τὰ
 10 49 δευτέρα, καὶ τὰ 17 τρίτα, καὶ τὰ 10 τέταρτα, καὶ τὰ 59 πέμ-
 πτα. εἰς δὲ τὰ κ β' δευτέρα, ἐξοδιάζει κ β' φραῖς τὸ εἶνα δέ-
 τερον λεπτόν· καὶ τὰ μ δ' πέτα, καὶ τὰ 17 τέταρτα, καὶ
 τὰ 10 πέμπτα, καὶ τὰ 59 ἕκτα.

Συμαερισμὸς τῶν κατὰ μέρας χρόνων τῆς κινή-
 σεως τῆς Σελήνης.

15 **Α**ς συμαερισμὸν δὲ ταῦτα καὶ πρὸς λεπτοῦς τῶν χρόνων
 ἢ κ δ' μοιρῶν, καὶ ἕξ πρῶτων λεπτῶν, καὶ κ β' δευτέρων
 νὰ ἰδῶμεν ἂν εἶναι σωστοὶ μὲ τὸ ὅλον· καὶ πρῶτον τῶν μοιρῶν.
Η κ δ' ὥραις λοιπὸν, κάμουσιν εἶνα ἡμερονόκτιον, καὶ πρῶτο
 20 ὥρας. Τὰ μ δ' πρῶτα λεπτά, κ θ' φραῖς κάμεν 1421
 πρῶτα λεπτά· τὰ ὅποια κάμουσιν κ γ' ὥραις· κάμουσιν καὶ
 μ α' λεπτά πρῶτα· βάλλε κοντὰ εἰς ταῖς κ γ' αὐτῶ ὥραις,
 καὶ ἢ ἔ ὅπου ἐμφαν παραπάνω, καὶ γίνον) ὥραις κ ἢ· ὅπ κ κά-
 μουσιν καὶ αὐτῶ εἶνα ἡμερονόκτιον, καὶ δ' ὥραις· γίνον) ὁμοῦ
 25 δύο ἡμερονόκτια, καὶ τεσσαρεσῆμισυ ὥραις, καὶ 14 πρῶτα λε-
 πτά. Τὰ 17 δευτέρα, κ δ' φραῖς, γίνον) 493· κάμεν
 καὶ αὐτὰ ὅκτω πρῶτα λεπτά ὡρεκά· καὶ 14 τὰ ὡρεκά, γί-
 νον)

νον) 1 δ' πρώτα λεπτά ωρικά· μένου κ' 17 δότερα·
 Τα δέκα τρίτα κ' δ' φοραῖς, κάμου 290 τρίτα· κ' κάμου
 δ' δότερα, καὶ 17 τὰ παραύω, γίνον) 17 δότερα· μέ-
 νου κ' 50 τρίτα· Πάλιν τὰ 59 τέταρτα, κ' δ' φοραῖς κάμου
 1711 τέταρτα· κ' κάμου κ' ή τρίτα, κ' 50 τὰ παραύω, 5
 γίνον) 78 τρίτα· ὅπου κάμου εἶα δότερον, καὶ 17 τὰ
 παραύω, γίνον) 18 δότερα· μένου καὶ 18 τρί-
 τα· μένου καὶ 31 τέταρτα· γίνε) ὅλος ὁ χρόνος 7 κ' δ' μοι-
 ρών, δύο ἡμερονύκτια, κ' τεσσαρεσῆμισυ ὥραις, κ' 1 δ' πρώ-
 τα λεπτά, καὶ 18 δότερα, κ' 18 τρίτα, καὶ 31 τέταρτα. 10
 Α'ς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸν χρόνον τῶν ἕξ πρώτων λεπ-
 τῶν· ἔχοντεν ἕξάκις τὸ εἶα πρώτων ὠρικῶν λεπτῶν, ὅπου γί-
 νον) ἕξ πρώτα λεπτά· ἕξ φοραῖς τὰ μ' δ' δότερα, γίνονται
 294· κάμου κ' αὐτὰ δ' πρώτα· καὶ ἕξ τὰ παραύω, γί-
 νον) δέκα πρώτα· μένου καὶ 54 δότερα· ἕξ φοραῖς τὰ 17 15
 τρίτα, κάμου 102 τρίτα· κάμου εἶα δότερον· κ' 54
 τὰ παραύω, γίνον) 55 δότερα· μένου καὶ 42 τρίτα· ἕξ
 φοραῖς τὰ 10 τέταρτα, κάμου 60 τέταρτα, ἔχον εἶα τρί-
 τον καὶ 42 τὰ παραύω, γίνονται μ' γ' τρίτα· ἕξ φοραῖς τὰ
 59 πέμπτα κάμου 354· ὅπου κάμου εἶ τέταρτα· μένου 20
 κ' 54 πέμπτα· κάμου ὅλος ὁ χρόνος 7 ἕξ πρώτων λεπτ' μοι-
 ρικῶν, δέκα πρώτα λεπτά ωρικά, καὶ 55 δότερα, κ' 43
 τρίτα· καὶ 5 τέταρτα, κ' 54 πέμπτα· Α'ς ἔλθωμεν κ'
 εἰς τὸν χρόνον τῶν κβ', δότερον μοιρικῶν λεπτῶν· κβ'
 φοραῖς λοιπὸν τὸ εἶα δότερον ὠρικῶν λεπτῶν, γίνονται κβ' 25
 δότερα· κβ' φοραῖς τὰ 49 τρίτα, κάμου 1078 τρίτα·
 γίνον) 17 δότερα· κ' κβ' τὰ παραύω, γίνον) 39 δό-
 τερα·

τερα· μύρου κ' 58 τρίτα. Πάλιν κβ' φραῖς τὰ 17 τέ-
 ταρτα, γίνον' 374 τέταρτα· κάμου τὰ 360, ἕξ τρίτα·
 κ' 58 τὰ παρανώ, γίνον' 64 τρίτα· ὅπου κάμου εἶνα δάτε-
 ρον· καὶ 39 δάτερα τὰ παρανώ, γίνον' 40 δάτερα· μύ-
 5 νοιου καὶ 4 τρίτα, καὶ 14 τέταρτα. κβ' φραῖς τὰ δέκα
 πέμπτα, γίνον' 220. ἔχον κ' αὐτὰ τεῖα ὀλίκερα τέταρ-
 τα· κ' 14 τὰ παρανώ, γίνον' 17 τέταρτα· μύρου ἕως τὰ
 220, κ' 40 πέμπτα. Πάλιν κβ' φραῖς τὰ 59 ἕκτα, κά-
 μου 1298 ἕκτα· τὰ ὅποια ἔχου 21 πέμπτα. κ' 40 τὰ πα-
 10 ρανώ, γίνονται 61. ἔχου ἀπ' ἐδὼ εἶνα τέταρτον, καὶ 17 τὰ
 παρανώ, γίνονται 18 τέταρτα· μύρι καὶ εἶνα πέμπτον· καὶ
 38 ἕκτα, ὅπου ἔμειναν ἀπὸ τὰ 1260, ἔχον κ' ἀπέμπτα, ἕως
 τὰ 1298. γίνε' λοιπὸν ὅλος ὁ χρόνος 7 κβ' δάτερων μοιρεῶν
 λεπτῶν, 40 δάτερα, καὶ 4 τρίτα, καὶ 18 τέταρτα, κ' εἶνα
 15 πέμπτον, καὶ 38 ἕκτα. σιμάρεται ὅλος ὁ χρόνος τῶν 29
 μοιρῶν, καὶ ἕξ πρώτων λεπτῶν, καὶ 22 δάτερων νὰ εἶναι δύο
 ἡμεροκύκτια, καὶ πεσάρ:σήμισυ ὥρας· καὶ λεπτὰ πρῶτα
 29, καὶ δάτερα 113· καὶ τρίτα 65, καὶ τέταρτα 54· καὶ
 20 πέμπτα 55· καὶ ἕκτα 38. βάλλε ἀπάνω εἰς τὰ 29 πρῶτα
 λεπτὰ, ἀπὸ τὰ 113 δάτερα, τὰ 60· ἔχου εἶνα πρῶτον
 λεπτόν, καὶ γίνον' 30 πρῶτα λεπτὰ, μισὴ ὥρα σωσῆ· κ'
 δ' ἢ ἡ παρανώ, γίνονται ἑ ὥρας σωσαῖς· μύρου καὶ 53 δά-
 τερα ἀπὸ τὰ 60 ἕως τὰ 113. βάλλε κοντὰ εἰς αὐτὰ τὰ 53
 δάτερα, τὰ 65 τρίτα, καὶ γίνον' 54 δεύτερα, μύρου κ' ἑ τρί-
 25 τα. βάλλε κοντὰ εἰς αὐτὰ τὰ ἑ τρίτα, τὰ 54 τέταρτα, κ' γίνον'
 τρίτα, κ' 54 τέταρτα. βάλλε κοντὰ εἰς τὰ 54 τέταρτα, τὰ 55
 πέμπτα, κ' γίνον' 55 τέταρτα παρὰ πέντε τέταρτα κ' παρὰ

πέντε πέμπτα· ὅπου γίνον) αὐτάμα μὲ τὰ πέντε τέτα,
 ἔξ τεῖτα παρὰ πέντε τέταρτα, καὶ παρὰ πέντε πέμ-
 πτα· (ἐπειδὴ τὰ 55 πέμπτα χρειάζον) ἄλλα πέντε, νὰ
 γένοιμι 60 σωτὰ, νὰ γένοιμι εἴα τέταρτον, ὅπου νὰ κάμω
 τὰ 54 τέταρτα, 55 τέταρτα σωτὰ. πάλιν τὰ 55 σωτὰ τέ- 5
 ταρτα, χρειάζοντα ἄλλα πέντε, νὰ γένοιμι 60 σωτὰ, νὰ
 γένη εἴα τεῖτον σωτὸν· Ἀλλὰ νὰ γένοιμι μὲ τὰ ἑξ τεῖτα ἔξ
 τεῖτα σωτὰ.) ἔχοντι κοντὰ εἰς αὐτὰ καὶ τὰ τελευτήα 38
 ἕκτα. καὶ τόσον καιρὸν ἢ Σελωὴν ἔξοδιά (ἢ ἕως ἂν περάσῃ τὰς
 29 μοίρας, καὶ ἔξ πρώτα λεπτὰ μοιρικά, καὶ εἰκοσιδύο δότερα· 10
 ἦκου δύο ἡμερονύκτια, καὶ πέντε ὥρας, καὶ λεπτὰ δέωτερα 54, καὶ
 τεῖτα ἔξ, παρὰ ἑ τέταρτα, καὶ παρὰ πέντε πέμπτα·
 κοντὰ εἰς αὐτὰ ἔξοδιά (ἢ καὶ ἕτερα ἕκτα λεπτὰ 38. εἴχοντι καὶ
 ἀπὸ τῶ χρόνῳ Ἦ β' ἡμερονύκτια, παραπάνω ἀπὸ τὰ καὶ ἡμερονύκτια
 ὥρας ἑπταήμισυ, καὶ 13 πρώτα λεπτὰ, καὶ ἔξ δότερα παρὰ 15
 ἔξ τεῖτα· ὅπου κάμωμι ὁμοῦ ἢ ἑ ὥρας ὅπου ἔχοντι ἀπ' ἐδῶ,
 καὶ ἢ ἑπταήμισυ ὅπου ἔχοντι ἀπ' ἐκεῖ, 1 β' ὕ. Πάλιν βάρ-
 λη κοντὰ εἰς τὰ 13 πρώτα λεπτὰ, καὶ τὰ ἔξ δότερα παρὰ
 ἔξ τεῖτα ὅπου ἔχοντι ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τὰ 54 δότερα λεπτὰ ὅ-
 που ἔχοντι ἀπ' ἐδῶ· καὶ γίνον) τὰ 6, καὶ πὰ 54 δότερα, 60 20
 δότερα, ὅπου κάμωμι εἴα πρώτου παρὰ ἔξ τεῖτα· ὅπου
 γίνον) ὁμοῦ 1 δ' πρώτα λεπτὰ παρὰ ἔξ τεῖτα· ἀποσώων)
 δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἔξ τεῖτα ὅπου λείπουν, ἀπ' ἐκεῖνα ὅπου ἔμφαν
 ἀλογάελασα καὶ ἐδῶ, καὶ αἰώτερω· διότι ἔχοντι ἀπ' ἐδῶ ἔξ
 τεῖτα λεπτὰ παραπάνω παρὰ πέντε τέταρτα, καὶ παρὰ 25
 πέντε πέμπτα ὡς εἶποντι· ἔχοντι ἀκόμι καὶ 38 ἕκτα λεπτὰ
 ὡσεὶ ἀλογάελασα· ἔχοντι καὶ ἀπὸ τὸν ἀπάνω λογαλεισ-
 μόν

σμόν τῶ χρόνῳ τῆς κινήσεως τῶ δὲ τερσίν λεπτῶ ἀλογάριαστα ἑ-
 τερα ἕκτα λεπτὰ ὠρικά, 18262· ἀντάμωσε τὰ δύο μέρη, καὶ γί-
 νον) 18300 ἕκτα λεπτὰ ὠρικά. ὅπῃ κάμυν 305 πέμπτα
 τὰ 300 κάμυν ἑ τέταρτα· μέγρον καὶ ἑ πέμπτα. καὶ αὐτὰ
 5 ἦσαν ὅπῃ ἔλιπαν ἄπο τῶ λογαριασμοῦ μας· τὰ πρῶτε τέταρ-
 τα καὶ πρῶτε πέμπτα. καὶ ἰδὲ ὅπῃ ὄρέθησαν καὶ αὐτὰ· καὶ
 ἀπεσώθησαν τὰ ἕξ τεῖτα ὅπῃ ἔχοντο ἀπ' ἐδῶ ληψά, καὶ ἑ-
 γιναν σωστά. καὶ ἀνπλήρωσαν τὰ ἀνώτέρω ἕξ τεῖτα ὅπῃ ἑ-
 λιπαν ἄπο τὰ ἰδ' πρῶτα λεπτὰ. καὶ ὄρέθησαν ὅλος ὁ λο-
 10 γαριασμός μας σωστός. ἐπειδὴ ὄρέθησαν καὶ τὰ ἰδ' πρῶ-
 τα λεπτὰ σωτὰ καὶ ἀελλειπῆ. ἔχοντο δὲ καὶ μιστὸν ὄραν πα-
 ραίνω ἀπὸ ταῖς 1β' ὠραις· ὅπῃ κάμει 1' πρῶτα λεπτὰ. καὶ ἰδ'
 πρῶτα λεπτὰ ὠρικά ὅπῃ ἔχοντο ἐδῶ εἰς τὸ χέρι, γίνοντα
 ὁμῶς μὲν πρῶτα λεπτὰ ὠρικά. καὶ ἰδὲ ὅπῃ σιυά-
 15 γει) πάλιν ἀληθέστατα καὶ ἀκριβέστατα ὁ αὐ-
 τὸς σελλειακὸς κλεισιῶος χρονοσ κ.δ. ἡ-
 μερῶν καὶ μὲν πρῶτων τῆς ὠ-
 ρας λεπτῶν. ὅπερ ἑ-
 δεῖ δεῖξαι.

Τ Μ Η Μ Α Β.

Περὶ μεθόδου διέσεως καὶ αἰτιολογίας πασῶν τῶν
ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Α
10
 φ' ἔλοιπόν ἐπεράσαμεν ἑλέω Θεῷ κατὰ τὴν
 ὀλίγην μας γνώσιν καὶ δυνάμιν ὅσα μᾶς ἐ-
 φαίνεται ὡς ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα καὶ κατ'
 ἑαυτὰ καὶ κατὰ τὴν προκειμένην μας σκέ-
 ψιν προλαμβανόμενα, καιρὸς εἶναι λοι-
 πὸν νὰ συγχίσωμεν καὶ τὴν προκειμένην ἡμῖν ἐξ ὁμοῦ πραγ-
 ματείαν. Ὡς διέσεως λέγω καὶ αἰτιολογίας πασῶν τῶν
15
 ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· πέρνοντες τὰς ἀφορμὰς μάλιστα ἀ-
 πὸ τῶν προσηριθμῶν διδασκάλων κυρ Ματθαῖον τὸ νομικόν,
 καὶ τὸν Ψελλόν κυρ Μιχαῆλον. προσεξετάζοντες καὶ ἡμεῖς ὅπως
 καὶ αὐτῶν τίποτε ἀξίον δόσεως, εἰς ὅσον μᾶς φωτίση ἡ
 χάρις καὶ δυνάμις τοῦ σοφίζοντος καὶ φωτίζοντος τῶν τῆ
20
 διανοίᾳ τυφλῶν. εἰδὲ καὶ ὡς ἀφουδὸς καὶ ὅπως ἀγύμναστοι θεοὶ τὰ ποι-
 αῦτα ἀποτύχωμεν τῆς ἀκριβείας τοῦ λόγου, ἃς ἔχομεν συμ-
 πᾶδιον, εἰς ὅσα σφάλλομεν· καὶ ὡς ἀμαθεῖς, δεῖ γὰρ τα-
 ληθεῖς εἰπεῖν· καὶ ὅτι μόνος ἀναμαρτήτος ὁ Θεός. ἀκόμι
 καὶ πῶς εἰς τὰ ποιῶντα θεὸς ἐτύχαμεν ἐρμηνείας ἐτέρων διδα-
25
 σκάλων, ἀλλὰ πῶς δυστυχίαν τῶ γένους, καὶ τὴν στήρησιν τῶν
 βιβλίων καὶ διδασκάλων· μόνον ἔχοντες τὸ δάρερόν καὶ τὴν ἐλ-
πίδα

πίδα μας εἰς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ἢ ἔλλαμψιν τοῦ παραγί-
 Πυλόμενος, εἶπε καὶ αὐτῷ ἡμῖν ἐπιλάμψοι, ὅτι καὶ λέγο-
 μου ὅσα νοήσομεν, καὶ ὡς ἀληθῆ δοκιμάσομεν τε καὶ κεί-
 νομεν, καὶ πλὴν ἐδικίᾳ μας ἔλλειψιν ἄς ἡ ἀναπληρώσῃ, καὶ
 5 ἄς πλὴν διορθώσῃ ἢ ἐπίκεισιν καὶ δοκιμασία τῶν ἀφ' ἧς ταῦτα
 αὐτὰ δευρῶν.

Ἐρώτησις ΜΕ'.

Πόσων λογίων εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ,

Ἀπόκρισις.

10 **Η** Ἐρωτῶν τῶ ὅλα ἐνιαυτοῦ κοινότερον εἰς δύο μοιράζον) νὰ
 εἰπῶμεν. ἄλλαις μὲν εἶναι καὶ λέγον) κινήτῃ. ἄλλαις δὲ
 καὶ λέγον) καὶ εἶναι ἀκίνηται. αὐτὰ κατὰ καὶ αὐτῷ εἰς κάποιον
 ἄλλοπον νὰ λέγων) κινήτῃ, καὶ ἡ κινήτῃ ὁμοίως εἰς κάποιον ἄλλο-
 15 ἄλλον) καὶ τελοῦνται διωρισμένως κατὰ μίαν τῶ μελῶς ἡμέραν ἑορτά-
 ἀπαρβατάως. παραλλάσσουσι δὲ κόνειν ἢ τῆς ἐβδομάδος ἡ-
 μέραν. καὶ αὐτῷ ἰδιαιτέρον ἡμπαρῶσι νὰ λέγων) ἡλιακαῖς. ὡ-
 σαν ὅπῃ ἀκολουθεῖσι ἢ κίνησιν τοῦ ἡλίου, εἶπε ἢ χειρικῶς.
 Διὰ πλὴν τοῦ μελῶς ὡρισμένῃ ἡμέραν. εἶπε πλὴν καθημέ-
 20 ραν, διὰ ἢ τῆς ἐβδομάδος ὄρισεν ἡμέραν. ἢ ὁποῖαις κατὰ
 μὲν ἢ χειρικῶς τοῦ ἡλίου κίνησιν ἢ γωνητικῶς τῶ μελῶν καὶ
 ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ εἶναι ἀκίνηται. ὡσαν ὅπῃ τελοῦνται ὡς
 εἶρη) ὡρισμένως πάντοτε εἰς πλὴν αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ μελῶς ἡ-
 μέραν. κατὰ δὲ ἢ καθημερινῶς, ἢ γωνητικῶς τῶ ἡμερῶν,
 25 καὶ τῆς ἐβδομάδος, εἶναι κινήτῃ. ὡσαν εἰς τὸ δάδειγμα νὰ εἰ-
 πῶμεν. ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ πάντοτε εἰς ἢ κ' ἑορτά-
 (ε) τῆς Μαρτίου. καθὼς καὶ ἡ ἐνναήμερος γόνησις τοῦ Κυ-

εις ημων Ιησϋ Χριστϋ εις τ' κε παντοτε εορταζ(α) του Δι-
κεμβριου . κινυν) δε παλιν κατ' τ' καθημερινω κινησιν του
ηλιου, ωσαν οπϋ μεταβαινουσι καδ' εκασον επος απο μίαν ημεραν
εις αλλην ημεραν της εβδομαδος, δια πτω ωριπιδουσαν α-
πο τ' νβ' εβδομαδων του χρονου ημεραν . και παλιν ημερας 5
δϋο καδ' εκασον εισεκτον, ηγου τετραετιαν, οπϋ ωρι-
πιδει η αλλη μια ημερα δια το δ', ο ωρισοδει καθ' εκασον

Κινηται επος . Εκειναις δε παλιν η εορτ' ειναι και λεγονται κινητ' .
εορται . οπως ακολυθουσι η προτερον η υστερον το αγιον Πάχα,
Πάχα δι- ωσαν οπϋ ανεβοκαταβαινει το αγιον Πάχα, δια το ανεβοκατε- 10
ατι κινη) βασμα τϋ νομικϋ Φασκα, λεγω της μετ' ισημεριαν πανσε-
λιου . η οποιας ημπορουσι να λεγων) δια τουτο η σελιωια-
καις, ωσαν οπϋ ακολυθουσι τ' κινησιν της σελιωης, δια το
αγιον Πάχα οπϋ ακολυθα τ' κινησιν της σελιωης δια το νομικον
Φασκα . η κατ' εκεινην η αυτ' συκινουονται η μεταφερον) αυτω 15
η κατω, δια τ' παραλλαγειν τ' ια ημερων της σελιωης . σω-
ξουσι δε τ' αυτην ημεραν της εβδομαδος, η το αυτω διαση-
μα προς το Πάχα . και δια τε το λεγον) και αυτ' τετον τ'
προπον ακινηταις . ηγου ωσαν η εναρξις του Τριωδιου . η

20
οπϋ τελου) παντοτε απαραλλακτως η ωρισμϋως εις προ-
την ημεραν της εβδομαδος . η δε Παράδοσις τ' Φρικτ' μυνησιων,
η η Ανάληψις, ωρισμϋως εις πέμπτην ημεραν της εβδομαδος .
η δε Σταυρωσις παντοτε εις εκτην ημεραν της εβδομαδος . η επι
τ' αλων ομοιως . η οποιας ολαις ακολυθουσι τ' ημεραν της ανα- 25
στασεως . η δε αναστασις ακολυθα το νομικον Φασκα . ηγου τ' μετ'
ισημεριαν πανσελιου κατ' τ' ωρι το Πάχα διορισμϋς .

Ερώτησις ΜΣ'

Πως να δρωμε τας ακινήτας εορτάς του ενιαυτού,

Α' πόκεισις.

5 **Ε**κείνας μὲν οὐ τὰς ακινήτας εορτάς του ενιαυτού δέχο-
νται διείσομεν, ὡσαύτ' ὅπ' ἔχον ἡμέραν τὰς ὠρισμέ-
νῃ κατὰ τὴν μεῶν ἢ λείπειται μόνον ἢ διέρεται τῆς ἡμέρας
κατὰ πλὴν εβδομάδα. ἢ ὅποιαν καὶ αὐτὴν διείσομεν πῶς
δύσκολα κατὰ τὰς περιλαβέσας μεθόδους ὡς ἀνωτέρω ἐλέ-
γχομεν καὶ ζητεῖται ἐκείδου.

Ερ. 1η.

73.7

10

Ερώτησις ΜΖ'

Πως να δρωμε τας κινηθῆσας εορτάς του ενιαυτού,

Α' πόκεισις.

15 **Α**Μὴ δια να δρωμε τας κινηθῆσας εορτάς του ενιαυ-
τού, χρειαζόμεθα να δρωμε ἐν πρώτοις εἰς ποῖον
πλῆθος, καὶ εἰς ποῖαν τὴν μεῶν ἐκείνη ἡμέραν εορτάζομεθα
τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς ἡμέραν ἢ τῆς εβδομάδος ἢ κατὰ
τῆς δεξιᾶς τοῦ ἁγίου Πάσχα διεισομέσ, καὶ ἀπ' ἐδῶ λοιπὸν ὡς
δοτὸ ὠρισμένῃ καὶ ἐγνωσμένῃ καὶ φανεραῖς τῆς χλιᾶς διει-
σομένον καὶ γνωρίσον ἢ ὅλαις ἢ ἄλλαις κινηθῆσας εορταῖς εἴτε
20 περιηγηθῆσας, εἴτε ἐποικθῆσας καὶ ἀκολούθως.

Ερώτησις ΜΗ'

Πως να δρωμε τὸ ἅγιον Πάσχα,

Α' πόκεισις.

25 **Τ**ὸ ἅγιον Πάσχα δια να τὸ δρωμε, χρειαζόμεθα ἐν πρώ-
τοις να δρωμε τὸ νομικὸν Πάσχα, κατὰ πλὴν παρά-
δοξον τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, εἰς τὰς πόσας ἡμέρας ἔρχεται τοῦ Μαρ-
τίου ἢ τοῦ Ἀπριλίου ἀκόμη καὶ εἰς ποῖαν ἡμέραν τῆς εβδομά-

(Α)

δος.

νομικόν δος. Καὶ ἐπειδὴ τὸ νομικόν Φάσκα οὐρίζει ὀνόμος ὅτι νὰ τὸ
 Φάσκα ἑορτάζωμεν κατὰ τὴν πρῶτην πανσέλλειον μετὰ τὴν ἑαρι-
 πότε καὶ ὀ- νὴν ἰσημερίαν εἰς ὁποῖαν ἡμέραν τύχη τῆς ἑβδομάδος· χρεω-
 τι διωρισ- γῆμεν νὰ ἄρῳμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς πρώτης μετ' ἰ-
 μένου ἔστιν. σημερίαν πανσελλεύς· διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν ἀπ' ἐκεῖθεν 5
 νὰ ἄρῳμεν τὴν ἐπομῆνεν κυριακὴν εἰς τὴν ὁποῖαν χρεω-
 ἄγιον πά- γῆμεν νὰ ἑορτάζωμεν τὸ ἅγιον Πάσχα· εἶδὲ καὶ πῆσιν τὸ νο-
 χα πότε. μικόν Φάσκα εἰς ἡμέραν κυριακὴν, αὐτὴν μὲν τὴν ἑορτάζομεν
 κυριακὴν τῆ Βαΐων· τὴν δὲ ἐπομῆνεν κυριακὴν ἑορτάζομεν
 τὸ ἅγιον Πάσχα, διὰ νὰ μὴ σιωποῦνται ἀντάμα μετὰ τὰς 10
 Ἰεδαίης, κατὰ τὰς κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁ-
 γίων Πατέρων. Πάλιν ἐπειδὴ τὸ νομικόν Φάσκα κατὰ τὰς
 τῆ μεμῶν πέντων ἡμέρας οἶον Μαρτίης καὶ Ἀπριλλίης κατ' ἑ-
 καστον κύκλον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ δεκάτου ἐννιάτου καὶ τε-
 λυταίης εἶναι διωρισθῆναι καὶ περὶ τῆς μωσαϊκῆς νομοθεσίας, 15
 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, κατὰ τὴν πρῶτην ἰδίαν κίνησιν τῆ
 κίνησις ὀ- Φωσῆρων· ἡδὲ κατ' ὀλίγον ὁποσδήποτε κίνησις τῆς σελλεύης
 πισθέρμη- εἰς κάθε τετακοσίης πόσας χρόνας εἴρηαι τὴν πανσέλλειον ὀ-
 σος σελ· μοίως ὀπίσω μίαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆ διωρισθῆναι τοῦ νομικῆ
 Φάσκα ἡμέραν, μετὰ τὸ νὰ συμμετράται παραῖνω εἰς τὰ δεμέ- 20
 λια τῆς Σελλεύης ἢ ἡμέρα ἐκείνη, διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἄρῳσιν
 τῆ ἡμερῶν τῆς σελλεύης· καὶ ἐπειδὴ ὅσας ἡμέρας πρῶσι-
 δου) εἰς τὰ δεμέλια τῆς Σελλεύης, πόσας ἡμέρας καὶ ἢ μετ'
 ἰσημερίαν πανσέλλειος φεύγει καὶ ἀπομῆναι ὀπίσω ἀπὸ τῆ διω-
 ερισθῆναι ἕξ ἑξῆς ἡμέραν τοῦ νομικῆ, καὶ κάμνει χρεῖα νὰ 25
 πρῶσιδέσωμεν καὶ ἡμεῖς πόσας ἡμέρας παραῖνω εἰς τὴ ὁπο-
 σδήποτε ἐκείνην πανσέλλειον, διὰ νὰ φθάσωμεν τὴν ὀλο-
 μέ-

ἡμέραν ἡμέραν τοῦ νομικῶ, συμβαίνει καὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ γίνῃ) τὸ
 νομικὸν Φάσκα τὸσας ἡμέρας ὑπερον ἀπὸ τῆ πρώτης ἐκείνης
 μετ' ἰσημερίαν πανσέλιον, διὰ νὰ μὴ γένη καμία πα-
 ραλλαγή καὶ μετάδοσις εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ νομικῶ Φάσκα, τὰς
 5 διωρισμένας τῆ δύο τούτων μελεῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλλίου.
 καὶ Δ' εἰς τὸ πᾶν τύχη καὶ ἔλθῃ ἡ διωρισμένη ἐκείνη τοῦ
 μελὸς ἡμέρα κυριακή, καλὰ καὶ νὰ εἶναι μετὰ πᾶν μετ' ἰση-
 μερίαν πανσέλιον, μ' ὅλον τὸ πᾶν ὡσαύτ' νὰ ἦτον εἰς αὐτὴν τῆ
 ἡμέραν ἡ πρώτη ἐκείνη πανσέλιος, πᾶν ἀφίναμν ὡς νομι-
 10 κῶ Φάσκα ἡμέραν. καὶ αὐτὴν τῆ ἑορτάζωμεν κυριακὴν τῶν
 Βαΐων. ζητῶμεν δὲ πᾶν ἔξῃς κυριακὴν, εἰς πᾶν ὅποιον ἑορ-
 τάζωμεν λοιπὸν τὸ ἅγιον Πάσχα. αὐτὰ ὅλα κάμνει χρεία νὰ
 τὰ ἰξόρωμεν, διὰ νὰ ἴξωμεν ἀκριβῶς τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πά-
 15 σχα. καὶ τότε ἀπ' ἐδῶ νὰ ἴξωμεν καὶ τὰ ἄλλα ἡγέμενα καὶ
 ἐπόμενα.

Ερώτησις ΜΘ.

Πόσα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ νομικῶ Φάσκα,

Ἀπόκρισις.

20 **Δ** Ἰὰ νὰ ἴξωμεν λοιπὸν τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς ποῖον μελεῶν,
 καὶ εἰς ποῖαν τοῦ μελὸς ἡμέραν, καὶ εἰς ποῖαν ἡμέραν τῆς
 ἑβδομάδος εὐρίσκει) τῆ κάθε χρόνον ὅπου (ζητῶμεν· ἐν πρώτοις μὲν
 κάμνει χρεία νὰ ἰξόρωμεν εἰς τὴ πόσας τοῦ πρώτου μελὸς ἡ-
 25 γου τοῦ Μαρτίου εὐρίσκει) ἡ ἑαρινὴ καλεμένη ἰσημερία·
 καὶ τὸ πᾶν εἶναι πρὸ πρώτων Σεμέλιον εἰς ἄρσιν τοῦ νομικῶ Φά-
 σκα· Δώτερον χρειάζομεθα νὰ ἴξωμεν πᾶν πανσέλιον
 ἐκείνου ὅπου ἔρχεται) κατόπιν ἀπὸ πᾶν ἰσημερίας· καὶ εἰς ταῖς
 πόσας τῶ μελὸς ἔρχεται) εἴτε τῶ Μαρτίου, εἴτε τῶ Ἀπριλλίου.

Δβ

καὶ

καὶ εἰς πόλιν τῆς ἐβδαμάδος ἡμέραν· καὶ αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ
ἡμέρα τοῦ νομικοῦ.

Ἐρώτησις. Ν'.

Εἰς ἧ πόσας τῶ Μαρτίς μινὸς (ὀλοκα) ἡ ἰσημερία,
Ἀπόκρισις.

Τὴν ἰσημερίαν πλεῖν ἔχοντι διωρισθῆναι καθὼς εἶπαμεν
ἀπὸ τῆς πρώτης ἀγίας ἐκείνου σάββατον, κατὰ τὴν καὶ
τοῦ Μαρτίς μινὸς, καθὼς ἀρεθίσθη τότε καὶ ἀνὰ καλὰ καὶ
τῆς ἡμέρας νὰ ἔμεινον ὀπίσω πολλὰ, ὅσον κατὰ τὰς τῶ Μαρ- 10
τίς ἡμέρας· ἄλλ' ὅμως δεῖ ἀποτολμῆμεν ἡμεῖς νὰ παρα-
λλάξωμεν τὸν ὄρον τῶν θείων ἐκείνων πατέρων. ἐπειδὴ καὶ
δοῦμας ἐπαράγγειλαν ἐκεῖνοι πέμποτε νὰ διορθώσωμεν τῆ
ἰσημερίαν καθὼς μηδὲ ἐκεῖνοι πλεῖν ἐδιώρθωσαν, ἀλλ' ἡ
ἀφῆκαν σαεὶ ὅπου πλεῖν ἄρῃαν, ἀλλὰ νὰ μὴ τολμῶμεν μη- 15
δὲ ἡμεῖς νὰ παραλλάξωμεν πλεῖν ἀρεθίσαι τότε ἡμέραν τῆς
ἰσημερίας, ἀλλὰ πολλαῖς καὶ μεγάλας αἰτίας ὡς εἶρη) καὶ
αἰωτέρω, καὶ ῥηθῆσεται κατωτέρω.

65,22

Ἐρώτησις ΝΑ'.

Πῶς νὰ ἄρωμεν τῆς πρώτης πανσέλιον μετ' ἰσημερίαν,
Ἀπόκρισις.

Διὰ νὰ ἄρωμεν τῆς πρώτης πανσέλιον μετ' ἰσημερίαν,
καί μινει χρεῖα νὰ ἄρωμεν μίαν μέθοδον μετ' ὅποιαν
νὰ ἡμπορῶμεν νὰ ἄρωμεν εἰς κάθε καιρὸν ὅπου θέλομεν τῆ
ποσότητι τῶν ἡμερῶν τῆς Σελιεύης· ὅτι τότε ἡμπορῶμεν νὰ
ἄρωμεν μετ' ἰσημερίαν τὸν πανσέλιον, ἢ ὅπου 25
μετ' ἰση- ἐκείνου πλεῖν 18 τῆς σελιεύης, ὅπου ἔρχεται ὕστερον ἀπὸ πλεῖν
μερίαν ἰσημερίαν· τὸ δὲ ὕστερον ἐδῶ δεῖ σημαίνει ἐπὶ πλεῖν ἡ-
μέρας

20

μέραν ὕφερον ἄπο πλεὺ ἰσημεριῶν· ἄλλὰ σημαίνει τὸ ἔξῃς
μόνον τῆς ἰσημεριῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ αὐτῆς τῆς ἡμέρας·
μόνον τὰ μὲν συνέλθη μετ' ἡμέρας αὐτῆς τῆς ἰσημερίας, ἀν' εἶναι
καὶ σιμῶν) καὶ εἰς μίαν καὶ πλεὺ αὐτῆς καὶ ἡμέραν καὶ ὥραν.

5 Εἰπεὶ δὲ καὶ ἡ ἰσημερία εἶναι κατὰ τὸν κύριον Ματθαῖον ἐν τῇ Γ' ἰσημε-
» ρίᾳ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας· ἡ ὥρα δὲ κείνη (δηλονότι καὶ ἡ ἡμέρα τότε·
» ἡμέρα) ἢ πρῶτον τοῦ ἡλίου τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς κοινῆς τομῆς
» γίνεται τῶν εἰρημένων δύο κύκλων, ἢ ὅπου τῆς ἰσημεριῆς καὶ τοῦ
» λοξοῦ τοῦ ἄξονος τῶν ζῳδίων· ὕφερον ἄπο τῆς ἰσημερίας δὲ κεί-
10 νου ὥραν, νομῆμος τὸ νομικὸν γίνεται Πάσχα, ἀν' καὶ εἰς πλεὺ
αὐτῶν συνέλθοι ἡμέραν· ἀπὸ τούτου καὶ ἕως αὐτῆς πλεὺ ἰση-
μεριῶν καλεῖται ἡμέραν, ἢ ὅπου πλεὺ καὶ Μαρτίς κατα-
βαίνει τὸ νομικὸν Πάσχα· κατὰ καὶ πλεὺ ἡμερῶν καὶ ἔμεινε
ὡς εἰσομῆμα ὀπίσω πολλὰ ἡ ἰσημερία.

15 Εὐρώπαις ΝΒ'.

Πάσχα δὲ ὄρωμεν τὰς τῆς σεληνῆς ἡμέρας,

ἢ ὀπίσω.

Διὰ τὴν ὄρωμεν πλεὺ ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῆς Σεληνῆς
ἢ εἰς κάθε καιρὸν ὅπου δέλομεν, πρέπει νὰ ὄρωμεν
20 ἐν πρῶτοις πόσας ἡμέρας ἔχει τὸ θεμέλιον τῆς Σεληνῆς, κα-
τὰ τὸ χρόνον καὶ κύκλον ὅπου ζητῶμεν· καὶ ἀπο τοῦτον μῆ-
να ἀρχῆ) νὰ μετρήσῃ τὸ ποιοῦτον θεμέλιον· διὰ τὴν ἀρχῆ) ὄρω-
μεν ἀπὸ ἀπὸ τοῦ νὰ μετρήσωμεν ἐπαύτως εἰς τὰ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ
θεμέλιου, καὶ τὰς ἔξῃς τῆς Σεληνῆς ἡμέρας, ἕως ἀπὸ τοῦ
25 ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν· καὶ εἰς τὸν τεταρτὸν ὅσα ἔχουσι λ' ἢ ὅπου
πρὸς σωτῆς σεληνιακῆς μῆρας, ὅσα μείνουσι, λέγομεν πρὸς
ἄπὸ τῶν ἡμερῶν εἶναι ἡ σεληνὴ πλεὺ ἡμέραν ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ

Δγ

ταύτην

ταύτην ἢ μέθοδον δειλοκομοῦ καὶ ἢ πανσέληνον ἢ μετ' ἰσημερίαν ὅπου ζητῶμεν, εἰς ἢ ὅποῖαν θέλει ὁ νόμος νὰ ἐσχηματίσῃ τὸ πάχα τὸ νομικόν· καὶ εἰς πᾶν ἐξῆς κυριακὴν δειλοκομοῦ τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πάχα.

Ἐρώτησις ΝΓ'.

Πῶς νὰ ὄρωμεν τὸ θεμέλιον τῆς Σελεύης,

Ἀπόκρισις.

Ἐρ. ιθ'. **Τ**ὸ θεμέλιον τῆς Σελεύης τὸ δειλοκομοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο, μοιράζοντες τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου δειλοκομοῦ

να τέλεια ἔτη, μετ' ἰδ'. ὀγδόντες τὰς δειλοκομοῦ ἐν τελευταῖς κύκλῳ τῆς Σελεύης· καὶ ὅσοι κύκλοι μῶρασι δὲ τὸ μερισμὸν, βλέπομεν καὶ ἐυλοκομοῦ ἀπ' αὐτῶν ὅπου ἔμειναν,

Θεμέλια τὸ θεμέλιον τῆς σελεύης ὅπου ζητῶμεν· Ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν πρῶτος κύκλος ἔχει κατὰ φύσιν θεμέλια ἰά· ἐκεῖνα ὅπου περιττεύον τὸν κάθε χρόνον· ὁ β', ἔχει θεμέλια δις τὰ ἰά, εἰκοσιδύο·

ὁ γ', τρίς τὰ ἰά, λγ'. καὶ ῥίπτομεν τὰ λ', τὸν σωτὸν σελευϊακὸν μῆνα· καὶ βασιῶμεν εἰς τὸ χέρι τὰ γ'. καὶ ἔτι λέγομεν πᾶς ὁ δ' κύκλος μετὰ τὴν περιττικὴν τὰν ἰά, ἔχει θεμέλια ἰδ'. καὶ ἔτι κάμομεν ἕως τοῦς ιε' κύκλους· εἰς δὲ τοῦς ἐξῆς γ' κύκλους περιττέομεν κατὰ τὸν κύρ Ψελλόν,

Θεμέλια μίαν ἡμέραν παρανω, ὡς ἐλέγετο καὶ ἀνωτέρω· καὶ ἀπόθεν ἀρῶ καὶ τὰ θεμέλια τῆς Σελεύης ἀρχοῦνται ἀπὸ πᾶν πρώτου ἡμερολογίου τοῦ Ἰαννουαρίου, καθὼς παρακάτω μαθαίνομεν· ὁμοίως ἐ-

Ἐρ. ξζ'. περὶ καὶ ὁ Ἰαννουαρίου καὶ ὁ Φεβρουαρίου κάμομεν δύο μῆνας σωτῆς σελευϊακῆς, ἡ δ' ἡμέρας· ὅταν ζητῶμεν τὰς τῆς σελεύης ἡμέρας, ἀφίνομεν τὰς αὐτὰς, καὶ βασιῶμεν ἐπάνω εἰς τὰ θεμέλια ὅπου βασιῶμεν, δεχομένοι ἀπὸ Μαρτίου, ἕως

ἐκεῖνη

ἐκείνῃ πῶς ἡμέραν τοῦ τυχόντος μὲνός, ὅπου ζῆτιῶμεν· καὶ
 ῥίπτοντες ὅσα ἔχουσι λ', τὰ ἐναπολειφθέντα εἶναι ἢ πόσας ἡ-
 μέρας τῆς Σελλεύης ὅπου ζῆτιῶμεν πῶς ἡμέραν ἐκείνῃ.

Παράδειγμα νὰ εἶπομεν κατὰ τὸ ζ' ἔτος, ἔχουσι κύκλους
 5 ἰή· εὐδικαπλασιά (ζ' ἡμέρας καὶ γίνον) ρη'· καὶ γ' παραίω
 24· πῶς ὀπιθόρμητον κίνησιν τῆς σελλεύης, σ' α'. ῥίπτομεν
 ἔξαισι τὰ λ', ἢτοι τὰ ρπ'· καὶ μένουσι κ' α'· καὶ πόσον ἔχουσι
 δεμέλιον, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Θάλομεν λοιπὸν νὰ εὐ- Εὐρεῖν ἡ-
 ρωμεν κατὰ πῶς καὶ Μαρτίς, πόσας ἡμέρας ἔχει ἡ σελλεύη· μέρας σε-
 10 κ' α' λοιπὸν τὸ δεμέλιον, καὶ καὶ Μαρτίς, μ' ε'. ῥίπτομεν λ' α'.
 τὰ λ'· καὶ μένουσι ι' ε'. καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει τότε ἡ σελλεύη.

Εἶδ'ε καὶ θέλομεν νὰ εὐρωμεν τὸ νομικὸν Φάσκα· προσθέτο- Νομικὸν
 μεν ἐπαύω εἰς τὰ ἀρεθίστα δεμέλια κατὰ τὸν χρόνον ὅπου Φάσκα
 ζῆτιῶμεν ἀπὸ Μαρτίς καὶ εἰς τὸ ἔξης ἕως ἢ νὰ φθάσωμεν εἰς εὐρεῖν.

15 εἰς αἰήμισυ σελλευιακὸν μῆνα· καὶ ὅταν μὲν εἶναι χωρὶς προς-
 δήκειν τὸ δεμέλιον, πηροῦμεν ἕως καὶ εἰς τὰ μ' δ'. εἰ δὲ
 καὶ ἔχει παραίω· ὅσας ἔχει παραίω, πόσας ἡμέρας καὶ ἡμε-
 μετρεῖμεν παραίω· ἦρομεν εἶναι τὸ πρῶτον θεμέλιον χωρὶς
 προςδήκειν ἰ' α' ἡμερῶν· βάλλομεν καὶ λ' α' Μαρτίς, γί-
 20 νον) μ' β'. καὶ δύο τοῦ Α' πελλίς 24· καὶ πανσέλλειον μ' δ'.
 καὶ εἰς τὰ δύο τοῦ Α' πελλίς δ' εἰσέκει) τότε τὸ νομικὸν Φά-
 σκα· ἔχει τὰς τὸ πρῶτον θεμέλιον γ' ἡμέρας παραίω, καὶ
 εἶναι ἡμερῶν ι' δ'· καὶ λ' τοῦ Μαρτίς μ' δ'. προσθέτομεν καὶ
 ἡμεῖς γ' ἡμέρας παραίω, διὰ τὴν προσλήν τῶ μὲνός, ὅπου φθί-
 25 γη ὀπίσω διὰ τὴν προσδήκειν τῶ γ' ἡμερῶν καὶ πᾶμεν ἕως τὰ
 μ' ζ'. καὶ πάλιν ἔρχε) τὸ πρῶτον νομικὸν Φάσκα εἰς τὰ δύο
 τῶ Α' πελλίς· καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλων ὁμοίως.

Ερώτησις· ΝΔ'.

Πῶς νὰ ὄρωμον πλεὺ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος,

Α' πόκρισις.

Κ Αὶ τοιαύτη μὲν εἶναι μὲ σιωπομίαν ἢ ὄρωσις τῶν ἡμερῶν τῆς Σελεύης καὶ τοῦ Πάχα τῶ νομικοῦ. λέγειται ἀκόμη νὰ ὄρωμον ἢ πλεὺ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος εἰς πλεὺ ὅποιαν δέλοσκει παύτοτι τὸ Πάχα τὸ νομικόν· διὰ νὰ ὄρωμον ἀπ' ἐδὼ πλεὺ ἐξῆς κυριακῆ, εἰς ἣ ὅποιαν δέλοσκομεν τὸ ἅγιον Πάχα. Εὐδέλοσκομεν λοιπὸν ἣ δὴ τέτραν τοῦ Α' πειλλίε κατὰ τὰς μεθόδους ὅπου ἐλέλοσμεν ἀνωτέρω, εἰς πλεὺ 10

73.7. ταπόκρισιν πῶς ἐρχεῖ ὁμοίως ἡμέρα δὴ τέτρα τῆς ἐβδομάδος ἢ δὲ ἐξῆς κυριακῆ δέλοσκεται εἰς ἣ ὀκτώ τοῦ Α' πειλλίε· εἰς ἣ ὅποιαν ἢ, τῶ Α' πειλλίε ἐορτάζομεν λοιπὸν τὸ ἅγιον Πάχα. Πάλιν ἀπὸ χρόνου ἔχομεν κατὰ τὸν β' τῆς σελεύης κύκλον θεμέλια κ'· καὶ δέλοσκομεν πλεὺ μετ' ἰσημερίαν πανσέληνον 15 εἰς τὰ 13' μαρτίε, πρῆξις ἡμέρας ἀπίσω ἀπὸ πλεὺ ἔξαρχῆς διωλεισμένη τοῦ νομικοῦ πάχα ἡμέραν, κ β' μαρτίε, διὰ πλεὺ ὅπου δόρητον ὡς εἴρηται κίνησιν τῆς Σελεύης· διὰ τοῦτα πρῆξις δέπομεν πάλιν ἀντὶ τὰς πρῆξις ἡμέρας παραίω, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς πλεὺ αὐτῶν ἡμέραν τοῦ νομικοῦ Φάσκα, κ β' 20

Νομικὸν Μαρτίε. Διὰ ἣ ὅποιαν αἰτίαν ἢ οἱ μεταγενέστεροι ἔκαμαν ἣ σιωπομιατὰ πλεὺ ἐκέντελιν μέθοδον εἰς ὄρωσιν τῶ νομικῶ Φάσκα· ἀνταμῶνοντες εἰς κάθε κύκλον τῆς σελεύης ἢ ἣ ἔξαρχῆς εὐρεῖν, ἢ ὄρω δέισαν καὶ διωλειδέισαν τῶ νομικῶ Πάχα ἡμέραν· καὶ ἣ ἔκαμαν ὡσαν εἰς ἀπροπαρίαν σιωπομῶτατον· λέγω, 25 τὸ μία, δύο, δύο, κ β' πρῆξις, δέκα, δ', δ', ε', 1 ἢ, ε', ζ, ζ, κ ζ'. ὀκτώ, 1 ε', θ', δ', 1, κ δ', 1 α', 1 β', 1 β', μία·

12' κ' α' ι δ' δ' ι ε', κ δ' ι γ', ι ζ' ι ζ', ε' ι η', κ ε' ι δ',
 12' τὸ ὅποιον ἐκτιθίζονται το κανείς, ἡμπορεῖ σιωπηλώτα-
 τα νὰ ὄρη τὸ Πάχα τὸ νομικόν. διότι τὰ μὲν πρῶτα φοιχθα-
 ῶτο τὸ εἶναι ἕως τὰ ι δ', εἶναι οἱ κύκλοι τῆς Σελιεύης. τὰ δὲ
 5 δ' ἄτερα σημαίνει τὰς διωρισμένας ἡμέρας τοῦ Πάχα τοῦ
 νομικῆ. καὶ μόνον νὰ εἰδυμάσαι τὸν κύκλον τῆς Σελιεύης
 τοῦ χροῦς ὅπ' ζήταις, ὅθως δέξομαι αὐτάμα καὶ τ' ἡμέραν
 τοῦ Πάχα τοῦ νομικῆ. ἐυρίσκοντας δὲ καὶ τ' ἡμέραν τῆς ἐβδο-
 μάδος κατὰ τὰς προεξηδείσας μέθοδος τοῦ νομικῆ Φάσκα,
 10 εἰδέομαι ὅθως καὶ τ' ἐξῆς κυριακῶ εἰς τ' ὅποιαν ἑορτάζ(εῖ) τὸ
 ἅγιον Πάχα. καὶ ἡ ποιούτη μέθοδος σιμῆτα) καὶ ἀληθῶς Νομικόν
 πάντοτε διὰ τὸ ἀπαράλλακτον ὡς εἶρη) τ' νομικῶν ἡμερῶν, Φάσκα ἀ-
 ῶτο γενέσως κόμω καὶ μέχει σιωπηλείας τοῦ παρόντος ἀ-
 ῶτος. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία κείνη) πάντοτε κα-
 15 τὰ τ' κ', τοῦ Μαρτίου μενός ὡς εἶπομεν. τὸ δὲ νομικὸν Φά-
 εαρινὴ σκα ποτὲ ὅπο ἰσημερίαν ὅπως δὲ καταβαίνει. διὰ τῆ-
 πότε. πο ὅσοι κύκλοι φέρσσι τὸ νομικὸν Φάσκα παραινῶ ἀπὸ τὰ κ',
 ἐκεῖνο τὸ Φάσκα πάντοτε δέξομαι) εἰς τ' πόσαις τοῦ Μαρτίου.
 ὅσοι δὲ πάλιν τὸ φέρσσι παρακάτω ἀπὸ τὰ κ', ἐκεῖνο δέξο-
 20 σκεται πάντοτε εἰς τ' πόσαις τοῦ Ἀπριλλίου. καὶ εἶναι μέθο-
 Μεθόριον ἡ εἰκοστὴ τοῦ Μαρτίου διὰ τὸ νομικὸν Φάσκα μεταξύ τῶ κ', μαρ-
 Μαρτίου καὶ τοῦ Ἀπριλλίου. ἐπειδὴ ποτὲ εἰς τ' κ' Μαρ-
 τίου τὸ νομικὸν Φάσκα δὲ γίνεται, μετὰ τὸ νὰ εἶναι περὶ τῆς ἰ-
 σημερίας. Γίνῃ δὲ ἄλλω μεθόδον) τῆς Ἡλίου διὰ τ' εὑρεσιν Εὐρεῖν τ'
 25 τ' ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος τ' σχεδιάζουσιν εἰς ἐπ τὰ δάκτυλα τ' ἡμέραν τῆς
 δύο χερῶν, ἀπὸ δ', κύκλος εἰς κ' δε δάκτυλον, κατὰ τῆς ἐβδομ.
 δ', βαδμὺς ἐκάστου δακτύλου καὶ γίνονται πτεράκις τὰ εἶπα
 κή.

κή. ἢ εἰς μὲν τὰς πρῆς πρώτης βαθμύς ἐκάστῃ δακτύλῳ,
 σημειώσασιν ἀκολούθως τὰς ἄλλας κύκλους, ὅπῃ δεῖ εἶναι βί-
 σεκτοι. εἰς δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ὡσαύτο ποδὲ εἶναι βαθ-
 μοὶ τέταρτοι, συνέρχονται πάντες οἱ βίσεκτοι. καὶ διὰ τῶ-
 πο εἶναι διπλοὶ διὰ τὴν τοῦ βίσεκτου ἡμέραν. καὶ μόνον, νὰ ἴξῃ- 5
 ρης πόσους κύκλους ἔχει ὁ ἥλιος κατὰ τὴν χρόνον ὅπῃ ζητᾶς, εὐ-
 εῖοικεις εἰς τὰ δάκτυλα τῆς χειρὸς σου, καὶ πόσους ἔχουσι βί-
 σέκτους. καὶ εἰς ὅσους ὄρης κύκλους κατὰ τὴν ἀερόν, ὅπῃ τύ-
 χη, ἀντάμωνωντας ἢ τὰς ἐπακτὰς τοῦ ζητουμένου μιλῶς, ῥί-
 πται ὅσα ἔχουσι ἐπτά. ἢ ὅσα μύρουσι τὸ δεκάτω ἀπὸ τὰ 10
 ἐπτά, ἢ ἢ ἀν' εὐνοῦ ὅλα ἐπτά, σὲ δείχνουσι εἰς ποῖαν ἡ-
 μέραν τῆς ἐβδομάδος ἀρχεται ὁ μιλῶς ἐκεῖνος ὡς εἴρηται.
 Ἀλλ' ἐσύ ἀκασόν με καὶ ἄφες τὰ δάκτυλα ἢ τὰ χεῖρα, ἢ βά-
 στα μόνον εἰς τὴν μνήμην σου τὰς ἐυλοκομήτους κύκλους τοῦ ἡλίου
 ἢ εἰς κάθε δ' κύκλος βάλλε μίαν ἡμέραν παράνω διὰ τὴν βί- 15
 σεκτον ὡς ἐλέγομεν. καὶ εἰς ὅσα γόουσι, ἀντάμωσέ εἰς αὐ-
 τὰ ἢ τὰς ἐπακτὰς τοῦ ζητουμένου μιλῶς. καὶ ἀπὸ ὅσα γένου-
 ῖτον ὅσα ἔχουσι ἐπτά. καὶ ὅσα μύρουσι εἰς τὸ χεῖρον, ἐκεῖνα
 σὲ δείχνουσι τὴν δεξιὰν τοῦ μιλῶς, ὡς ἀνωτέρω ἐμάθομεν.
 εἰ δὲ καὶ δεῖ δόμομένη τίποτε, καὶ εὐνοῦσι ὅλα ἐπτά, τότε 20
 ἀρχεται ὁ μιλῶς ὅπῃ ζητᾶς ἡμέρα σαββάτω. Παράδειγ-
 μα νὰ εἰπῶμεν ἔχουσι κατὰ τὸ παρὸν, ἴσ' ἔτος, κύκλος
 ἡλίου δ'. καὶ εἰς ὁ βίσεκτος ὅπῃ ἔχουσι, πέντε. καὶ πέντε ἢ
 ἐπακτὰ τοῦ Μαρτίου, γίνονται δέκα. ῥίπτομεν τὰ ἐπτά,
 ἢ μόνον γ'. καὶ ἴδ' ὅπῃ ἀρχεται ὁ Μάρτιος κατὰ τοῦτο τὸ 25
 ἔτος ἡμέρα γ'. ὁμοίως βάλλομεν καὶ τὴν μίαν ἐπακτιὰν τοῦ Α'-
 πριλλίου κοντὰ εἰς τὰ πέντε, καὶ γίνονται ἕξ. καὶ ἴδ' ὅπῃ

ἀρχεται καὶ ὁ Ἀ' πείλλιος ἡμέρα παρασκώῃ. ὁμοίως λοιπὸν
 εὐείσκειται καὶ ἡ κ' ἐμαρτίς εἰς τὴν ὁποίαν εὐείσκειται τὸ νομι-
 κὸν Φάσκα ἡμέρα παρασκώῃ καὶ λοιπὸν εἰς τὴν ἑξῆς κυρια-
 κὴν καὶ Μαρτίαν εὐείσκειται τὸ ἅγιον Πάχα. καὶ ποιῶντι
 5 εἶναι ἡ ἄρσεις τοῦ νομικῆ Φάσκα καὶ τοῦ ἡμετέρου ἀγίου Πά-
 χα ὡς εἴρηται.

Ἐρώτησις ΝΕ'.

Πῶς δὲ τὸ ἅγιον Πάχα εὐείσκειται τὰς κιν- Ἐρ. π.ά.
 μήσας ἑορτὰς τοῦ ὅλου εἰσιώτου;

10 Ἀ' πόκεσις.

Α' Π' ἐδὼ λοιπὸν δὲ τὸ ἅγιον Πάχα γυερίζοντες ὁπίσω
 δέκα ἑβδομάδας, ἥτοι ἑβδομηντα ἡμέρας, ἀφίνομεν
 τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας διὰ τὸ Τεῖφθιον ὅπῃ ἀρχεται
 Ἰαννουαρίῃ εἰς τὴν ι' αὐτάμα γυερίζομεν καὶ τὰς ἡμέρας τῆς
 15 κρεωφαγίας πᾶς εἶναι δὲ τὴν κ' Δεκεμβρίαν, ἕως πέντε λ' αὐ-
 Ἰαννουαρίου ὅπῃ εἶναι ἡ κυριακὴ τῆς Ἀ' πόκρεω, ἡμέραι λή.
 τὴν δὲ γ' ἑβδομάδα τὴν ἀφίνομεν διὰ τὴν Τυρινεῖν. τὰς δὲ λοι-
 πὰς ἐπὶ τὰς ἑβδομάδας ἀφίνομεν διὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τε-
 σαρακοσιεῖν. πέντε δὲ ἑορτῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εὐείσκειται
 20 πέντε τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκώῃ. Πάλιν μετρεῖμεν
 δεχίζοντες δὲ τὴν ἁγίαν Λαμπραν, καὶ πηγάζομεν ἕως
 τῆς μ' ἡμέρας, καὶ εὐείσκειται τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναλήψεως εἰς
 τὴν ε' Μαΐαν, ἡμέραν πέμπτην τῆς ἑβδομάδος. πηγάζοντες ἄ-
 λλαις δέκα ἡμέραις παρέκει, εὐείσκειται τὴν Κυριακὴν τῆς
 25 ἁγίας Πεντηκοστῆς εἰς τὴν ι' Μαΐαν. τὴν ἄλλην κυριακὴν εὐ-
 εἰσκειται τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Πάντων εἰς τὴν κβ' Μαΐαν. μέ-
 νει καὶ ἕως τῆς κη' Ἰουνίου ἡ νηστία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρας

λζ'. και η μνημη αυτη ημερα δ'. ηεις τοδπον η προπον δε-
χίζοντες απο η εαριλυ ενσημεϊαν του Η' λης, και απο τος
κυκλους και τα δεμελια της σελλεης ενερισκομεν το νομικου
φασκα και απο τοδο ενρισκομεν το ημετερου αγιον Πα-
χα. η απο το αγιον Παχα λοιπον ενερισκομεν και τας λοι- 5
πας κινεμερας εορτας του χενου, και εκεινας οπε παρεηεν).

Αρχη της και εκεινας οπε ακολουθεσι τω Παχα. Ως τε δεχη
ενερεσεως η μηδ της ενερεσεως η ακινητων ενρταν κατη η ημεραν της εβδο-
εορτ τω ε-μαδος ημεροδος εση η κυκλων του Η' λης. της δε ενερεσεως ταν
νιαυτω. κινεμερων ενρταν προηομεμερας δια η του μευος ημεραν, η 10
μεροδος εση η κυκλων της σελλεης. δια δε η της εβδομαδος
ημεραν, ανακαα εση και η αλλη μεροδος η κυκλων του η-
λης. και ποιαντη ειναι η ενερεσις πασαν η εορτ του ολις εν-
αυτου κινεμερων τε και ακινητων, κατη τας δυο ταυτας με-
ροδος η κυκλων του ηλιου η της σελλεης, οπε λαμβαιον 15

Φωτηρις ηται απο τας κινήσεις αυτ. ωσαν οπε οι δυο ετοι φω-
τηριων ποι- η ηρις ειναι ποιηται με ταν κινήσιν αυς ταν η-
ητη. η ημεραν η μελαν η ελευτη του παροτος
ελευτη η ηλιακα και η σεληνιακα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ αἰτιολογίας τῶν θεωρημάτων καὶ ζητημάτων ἀεὶ
 τὸ Πάχα. Καὶ ἐπὶ ἀεὶ τῶν Κύκλων καὶ Θεμε-
 λίων, καὶ Ἰνδικτιῶνος, καὶ Βισέκτου,
 καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἐρώτησις Νε΄.

Τίνος εἶκεται μετ' ἰσημερίαν τὸ Πάχα γίνεσθαι.
 Ἀπόκρισις.

Αἱ ἢ μὲν ἀρεσσι τοῦ Πάχα καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
 15 **Κ** ἢ χροῦς ἰσημερίαν ὡς ἐν συντόμῳ ποιούσῃ ἐστὶ καθὼς
 εἶπαμεν. ἀς ἔλθωμεν ταῦτα λοιπὸν νὰ ἐξετάσω-
 μεν καὶ τὰς λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὸ πάχα
 θεωρημάτων καὶ ζητημάτων. καὶ ἀεὶ τῶν κύκλων ἐπὶ καὶ θεμελίων
 καὶ Ἰνδικτιῶνος καὶ βισέκτου καὶ τῶν ὁμοίων. εἰς ἀκριβεστέραν καὶ ὑ-
 20 ψηλοτέραν κατάληψιν καὶ γνώσιν τῶν ῥηθέντων. Καὶ ἐπι- Ἐρ, ν΄.
 δὴ περὶ τῶν ἄλλων ἢ ἰσημερία ἦσαν ἀναγκαῖα καὶ ἐζητεῖτο διὰ
 τὸ πάχα. διὰ τοῦτο πρέπει κατὰ τάξιν περὶ τῶν ἄλλων νὰ
 ἐξετάσωμεν καὶ νὰ μάθωμεν ὅτι οὐδέ τις ἀνάγκη ὅτι μετὰ
 τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας νὰ τελεῖται τὸ πάχα, καὶ ὄχι περὶ
 25 περὶ τῶν ζιτημάτων ἢ λύσις κατὰ μὲν τὸ πρό-
 χροον εἶναι ποιούσῃ. πᾶσι ὅταν ἐπλασῇ ἐξ ἀρχῆς ὁ Θεός
 τῆς Ἀδάμ, ἦσαν ἰσημερία ἑαρινή. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ νέος
 Ἀδάμ

Αὐτὰρ ὅταν ἀπέπλασε ἧ παλαιόν, ἐφύλαξεν αὐτῆ ἑαρι-
 νιῶ ἰσημερίαν διὰ τὸ πάδος τε, ὡς καδῶς ἐφύλαξε καὶ τὰ
 ἄλλα· διὰ νὰ ἧ φέρη πάλιν εἰς ἧ ἄρχαν ἐκείνῃ ἰσότητα
 καὶ δικαιοσύνη· καὶ ὡς οὐρίζει καὶ ὁ κύρ Ματθαῖος ἔπρεπε κα-
 τὰ ἧ αὐτῶ ἰσημεριῶ ὥραν ὅπῃ ἔπῃρε ἧ πρώτῃ πλά- 5
 σιν ὁ αὐθροπος, εἰς αὐτῶ νὰ παρή καὶ ἧ ἀνάπλασιν· κα-
 τὰ δὲ τὸ νοόμενον καὶ ἧ σκοπὸν τοῦ ἐγκεκρυμμένου τῶ χράμ-
 ματι πόντου, ἡ εἰναια τοῦ λόγου εἶναι διττή· εἶα μὲν
 πῶς ἐπειδὴ καὶ ἔμελλε μετὰ ἧ εἴσαρκον τῶ Θεῷ Λόγῳ οἰ-
 κονομίαν, νὰ αὐξάνη καὶ νὰ μεγαλιύῃ τὸ Φῶς τοῦ νοητοῦ τῆς 10
 δικαιοσύνης ἡλίας, καὶ τῆς θεογνωσίας εἰς ὅλον ἧ κόσμον· καὶ
 νὰ ὀλιγοψύχη, καὶ νὰ σμικρύνῃ τὸ σκότος τῆς εἰδωλολατρεί-
 ας καὶ ἀσεβείας, ὅπῃ καὶ αὐθροπος· Διὰ τοῦτο καὶ ὁ
 θεὸς νόμος πρότερον μὲν τὸ νομικὸν φάσκα ὅπῃ ἦτον τύπος
 καὶ φεικόνισμα τοῦ ἡμετέρου ἀγίου Πάχα ἐθέσπισε νὰ ἑορτά- 15
 ζῇ μετὰ ἧ ἑαρινῶ ἰσημερίαν, ὕστερον δὲ καὶ τὸ πρυ-
 πέμονον ἡμέτερον ἄγιον Πάχα ἀδύκῃσιν ἀρρήτοις φηνοί-
 ας λόγοις καὶ νὰ ἐνεργῇ πραγματικῶς μετὰ ἧ ἑαρινῶ ἰση-
 μερίαν, λέγω τὸ πάδος καὶ ἧ ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀκολούθως νὰ ἑορτάζεται πάντοτε κατὰ 20
 ἧ αὐτὸν καιρὸν· λέγω μετὰ ἧ ἑαρινῶ ἰσημερίαν· Εἴπη-
 δη καὶ κατὰ ἧ παλαιὸν νόμον εἰς κάποιον τρόπον ἐσμίχρυνε
 τὸ σκότος τῆς ἀδείας καὶ ἀσεβείας, καὶ ἀνεφαίνε πῶς τὸ Φῶς
 τῆς θεογνωσίας· Κατὰ δὲ ἧ νέαν χάριν εἰς πᾶσαν ἧ γῆν
 ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ εἰδί- 25
 ὡς πανταχόθεν τὸ σκότος τῆς εἰδωλολατρείας καὶ ἀδείας·
 καὶ ἧ σήμερον πάντα τὰ ἔθνη κροτοῦσι χεῖρας ὑμνεῖντες τὸν
 πῶν

ποιῆτ' τοῦ παντός, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ πλὴν ἑαρινῶν ἰσημεριῶν
 ἀρχῆ) νὰ ἀυξάνῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ νὰ ὀλιγοσθένῃ τὸ
 σκότος τῆς νυκτός. Φανερώωντάς μας καὶ τείνον ὀλόγος,
 πῶς πρέπει καὶ συμφέρει εἰς ὅλας τὰς ἀσεβεῖς καὶ πηχὰς ἡμῶν
 5 διὰ τοὺς ὁποίους καὶ μόνους ἐφαρμόδη ὁ Κύριος, νὰ ἀσπρῶ-
 ψωμεν κατὰ τὸ ἀπόστολον τὰ ὄπλα τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμαρ-
 τίας, ὡς καδῶς καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀπιστίας, καὶ νὰ ἐνδυ-
 θῶμεν τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, καὶ τὸ πρῶτα καὶ ἐν το-
 λῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς καδῶς καὶ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀληθείας,
 10 εἰὰ ἀγαπῶμεν τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας ὁμῶς καὶ τοῦ σώ-
 ματος. ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ Ἀπόστολον ἡπίστως χωρὶς τῶν ἔργων Ἰακ.β'. 20
 νεκρὰ ἔσιν, ὡς καδῶς καὶ τὰ ἔργα χωρὶς τῆς πίστεως. εἰὰ θέλω-
 μεν νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ πλὴν εἴσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου
 οἰκονομίαν, ἡ ὁποία ἦτον ἡ τοῦ σύμπαντος Κόσμου δικαιοσύ-
 15 νη καὶ ἀπολύτρωσις.

Ἐρώτησις ΝΖ'.

Διατὶ ἐγένετο κύριον πάχα κατ' ἔτος,

Ἀπόκλεισις.

Τὸ κύριον Πάχα τότε μόνον συμβαίνει νὰ γίνετο ὅταν τὸ νο-
 20 μικὸν Φάσκα ἄρξῃ παρακάτω ἀπὸ τὰ κ' Μαρτίου.
 καὶ τοῦτο συμβαίνει πρὸς φορὰς ἀνάμεσα εἰς ὅλας τὰς 1θ' κύ-
 κλους τῆς Σελήνης· εἰς τὸν δέυτερον κύκλον, ὅπου φέρει τὸ
 νομικὸν Φάσκα εἰς τὰς κβ' Μαρτίου· εἰς τὸ δέκατον, ὅπου τὸ
 φέρει τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τὴν κδ' Μαρτίου· καὶ εἰς τὸ δέκατον
 25 τρίτον κύκλον, ὅπου τὸ φέρει εἰς τὴν κε' Μαρτίου· καὶ τότε
 πάλιν, ὅταν ἔρχεται ἡ κ' μαρτίου ἡμέρα κυριακή· τὸ ὀ-
 πτερον καὶ ἀπὸ, δ' φορὰς συμβαίνει ἀνάμεσα εἰς τὰς κη', κύ-
 κλους

κλους τοῦ Ἡλίου· εἰς τὸν ς'. εἰς τὸν ιζ'. εἰς τ' κγ'. καὶ εἰς τ'
 κή. ὡσαν ὁποῦ ἔτσι οἱ κύκλοι γίνονται μὲ τὰς βισέκτας ὁποῦ
 ἔχρου, ἐβδομάδες σωταῖς· καὶ τότε ὁ Μαρτίος μὴ ὄντας μὲ
 τὰς πέντε τε ἐπακτὰς, καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ πέμπτης ἡμέρας
 τῆς ἐβδομάδος, ἔχει καὶ πέντε κγ'· ἡμέρας παρασκόλην, εἰς τ'
 ὁποῖαν ὁ Κόβριος ἐπαδεν· ὁμοίως καὶ πέντε καὶ ἡμέρας κυρια-
 κικῶν εἰς πέντε ὁποῖαν ἀέση, καὶ εἶναι καὶ λέγεται τότε πᾶς γί-
 νεται κύριον Πάσχα, ὅταν κανένας ἀπὸ τὰς διωρισμένους πρὸς
 κύκλους τῆς σελλιώης σιωέλδῃ μὲ κανένας ἀπὸ τὸς δ' διωρι-
 σμένων τοῦ Ἡλίου κύκλους. Εἶδε καὶ ζητήσωμεν ἕκαστον τ'
 τῶν κυρίων πάσχα συμφωνίαν, ἀλλὰ καὶ τ' τοῦ νομικῆ, τότε δε-
 λομεν ὅρη πᾶς μίαν φοράν συμβαίνει νὰ γίνεσθαι τὸ τριεταῖον
 κύριον Πάσχα ἀνάμεσα εἰς τὰς ιδ' κύκλους τῆς σελλιώης, ἡ-
 γουωὶ κατὰ μόνον τὸν δέκατον τῆς Σελλιώης κύκλον· καὶ τοῦτο
 πάλιν ὅταν ὄρεθῃ καὶ ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου κγ', ὡς καὶ ὡς ὄ-
 ρέθησαν καὶ εἰς τὸ σωτηρίον πάδος, καὶ ἦσαν Ἡλίου μὴ κύ-
 κλοι, κγ'. Σελλιώης δὲ κύκλοι, ι' καὶ τὸ νομικὸν Πάσχα κδ'
 Μαρτίου, ἡμέρα ζ'. Εὐρέθη τότε καὶ ἄλλη μία θεῖα-
 ἰσημερία· εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χειρῆ· καὶ ἀελοσκοποῦν ἡ ἰσημερία τότε
 πᾶς πότε· εἰς πέντε κγ' Μαρτίου· ἀμὴ αὐτὴ ὀλίγον καιρὸν ἐκράτησεν ὅ-
 τερον· ἐπειδὴ κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἐκατέβηκεν ὀπίσω, ὅσο τ'
 κγ', εἰς πέντε κβ'· καὶ ἀκολούθως εἰς τὸν καιρὸν τῆς πρώτης
 συνόδου ἐκατέβηκεν εἰς τ' καὶ Μαρτίου· καὶ τ' σήμερον εἰς τὰς
 καθ' ἡμᾶς χρόνους ὄρεσκει εἰς τ' ιο τῶν μαρτίου. Δι' αὐτ' λοι-
 πὸν τ' αἰτίας ὅπως εἶπαμεν, δεῖ γίνεσθαι καθ' ἕκαστον ἔτος κύριον
 Πάσχα· ὡσαν ὁποῦ ἄσωνίως σιωέρον) εἰς εἰς καιρὸν ἐκείνα ὅπως
 ἰσὸνδραμαν τότε εἰς τ' καιρὸν τῶν πάδων τῶν σωτηρίων ἡμῶν Θεῶν·

Ερώτησις ΝΗ'.

Διατί να μὲν διερρώσωμεν καὶ ἡμεῖς ἢ καὶ ἐν τῆς ἰσημερεί-
 ας ὡς καὶ ὡς τὸν ἐδιώρθωσαν οἱ Λατῖνοι· καὶ ἢ να πλεὺ ἀειβά-
 σωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἢ καὶ Μαρτίη· ἢ καὶ να ἢ λο-
 5 γαρίωσωμεν ἐκεί ὅπῃ δέξομεν εἰς ἢ ἰ, Μαρ-
 τίη· ἀλλὰ πλεὺ λογαριάζομεν ἐκεί ὅπῃ
 δὲν δέξομεν εἰς ἢ καὶ Μαρτίη,

Ἀπόκρισις.

10 **Τ**ὸ δὲ ζήτημα τοῦτο πλεὺ λύσειν ἢ ἀπεδώκαμεν καὶ
 αἰωτέρω σπουδαιότερα καὶ ἰκανῶς εἰς τὸ ἰδ' ζήτημα· ἀ-
 μὴ ἄρα πολλοὶ ἢ σήμερον σκανδαλίζονται διὰ τοῦτο ἀπὸ
 πούς ἐδικαίμας· ὡσανὺ να ἐπαρβαίνομεν διὰ τοῦτο καμίας
 ἐντολιὰ τοῦ νόμου μεγάλην καὶ ἀναγκασίαν εἰς πλεὺ τῆς ψυχῆς
 σωτηρίαν· θέλομεν να κάμωμεν ἐπὶ τῷ παρῆντος μίαν πλη-
 15 ρυτέρα λύσειν, καὶ ἰκανὴν πληροφροσίαν τῶν ἐδικῶν μας· να
 δέξωμεν μάλιτα πούς Λατίνους πῶς ἐπαρέβησαν εἰς τοῦτο
 πὸν ὄρον τῶν θείων ἐκείνων Πατέρων τῆς πρώτης Συνόδου· οἱ Ἄγιοι
 ὅποιοι τὸ μὲν ἅγιον Πάσχα ὡσανὺ ὅπῃ ἦτον ἀκόμοι τότε ἀδιόρι-
 20 πύσχα, καὶ δὲν τὸ ἑώρταζαν ὅλοι ὁμῶς, εἰς ἕνα καὶ μίαν πύτε·
 ἡμέραν, τὸ ἐδιώρισαν μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν καὶ σκέψιν, πῶς
 να τὸ ἑώρταζομεν πάντοτε ὅλοι ὁμῶς ὡσεὶ ἑνωμένως εἰς ἕνα καὶ μίαν
 καὶ μίαν ἡμέραν· ἀλλὰ πλεὺ ἰσημερίαν δὲν ἢ ἐμετάθεσαν ἀ-
 πὸ πλεὺ καὶ μαρτίης εἰς ἢ ὅποιαν ἢ ἄρην, διὰ πολλῆς
 καὶ μεγάλης αἰτίας. Διότι ὅσον διὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ὅπου
 25 τὸ ἑώρταζαν ὡς ἐπομεν οἱ χριστιανοὶ συγκεχυμένα καὶ ἀδιόρι-
 στα, ἄλλοι μετὰ ἰσθμίων, ἄλλοι πύτερον, ἄλλοι ὕστερον·
 ἄλλοι εἰς ἄλλην καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος·

(M)

καὶ

ἢ ἕκαμνας σιμύδας ἢ σκέψεις κάθε χρόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆ
 Πάχα· ἢ ἔπεμψαι χράμματα εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐκκλη-
 σίας (ὅτι τοῦ πότε νὰ ἐορτάζωμεν τὸ Πάχα, καθὼς φαίνεται) ἢ
 εἰς τὸν Εὐσέβειον ἢ Παμφίλου, ἢ εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Συ-
 σείου, διὰ τὴν πόσιν ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν, ἀναγκάσθη- 5
 σαν οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι Πατέρες τῆς πρώτης σιμύδου νὰ κάμωμεν
 ἢ ποιῶμεν δόξασιν (ὅτι τῆ ἀγίας Πάχα· ὅτι νὰ τὸ ἐορτά-
 ζομεν ὅλοι κοινῶς οἱ χριστιανοὶ εἰς μίαν ἢ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρώ-
 τῶν τῆς ἐβδομάδος, ὕστερον ἀπὸ τὸ Πάχα τὸ νομικὸν μετὰ
 τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν· ἀλλὰ τὴν ἰσημερίαν αὐτὴν δεῦν ἢ 10
 ἐπαρασάλλωσαν ὁπὸ τὸν τόπον τῆς· ὅπου ἢ νὰ τὴν ἀνεβά-
 σουν εἰς τὴν κγ' Μαρτίου· ὡς καθὼς ἀρέθηνκε εἰς τὸν
 καιρὸν τοῦ Χειρῆ· ἢ νὰ τὴν κατεβάσων εἰς τὴν ιε' Μαρτίου,
 ὡς καθὼς ἀρέθηνκε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀδάμ· ἀλλὰ τὴν ἀ-
 φηκαν ἐκεῖ ὅπου ἢ ἀρῆκαν, εἰς τὴν κ' Μαρτίου. Ἀν 15
 λοιπὸν οἱ θεόπνευστοι ἐκεῖνοι Πατέρες σὲ τέτοιον καιρὸν ὅπου ἢ
 ῥωμαϊκὴ βασιλεία, ἢ ὁ χριστιανικώτατος ἐκεῖνος βασιλεὺς Κων-
 στατῖνος ὤρεξε σχεδὸν ὅλην τὴν οἰκουμενίαν, ἀκόμι ἀπὸ τὸν
 καιρὸν τῆ Χειρῆ, πᾶς ἐκῆλθε δόγμα πρὸς κρίσιν τοῦ
 γένη ὁποῦ γράφεται πᾶσαν τὴν οἰκουμενίαν· καὶ ἢ χριστιανω- 20
 σιὴν ἀκόμι δεικνύουσαν εἰς ταῖς δεχῆς· καὶ δεῦν ἐκαπλώ-
 θηκεν ἀκόμι εἰς ὅλην τὴν οἰκουμενίαν· μὴ τοῦτο ὅλον τὸ μὲν ἅ-
 γιον Πάχα τὸ ἐδιώρθωσαν διὰ τὰς αἰτίας ὅπου εἴπαμεν ὡς ἀ-
 σαχεῖον· ἢ δὲ ἰσημερίαν ἢ ἀφηκαν ἐκεῖ ὅπου ἢ ἀρῆκαν ὡς
 ἀξίμιον· καὶ μάλιστα τοῦτο γέννησι πᾶς ἢ τὸν δύσκολον νὰ με- 25
 ταπέσομεν τὴν οἰκουμενίαν, νὰ λέγομεν ἢ κ' Μαρτίου, κγ'
 ἢ ιε' Μαρτίου· Ἀν ἐκεῖνοι σὲ τέτοιον καιρὸν δ' ἄπορον, καὶ

- χριστιανικὴν οὐκ ἐκκλησιαστικὴν βασιλείαν, ἣ ἄφικαν ἣ ἰσημερίαν ὡς
 χρονικὸν σφάλμα καὶ ἀζήμιον εἰς τὸν τόπον τῆς· εἰς τοὺς ἐδι-
 κές μας καιρὸς ὅπου ἡ ὁσέβεια ἔξαπλώθη εἰς ὅλον τὸν ἀ-
 παύω καὶ κάτω κόσμον· καὶ ὁμοεικόμοθεν ἑσπέρουλοι, ἣ
 5 μηδὲ καὶ τὸ λόγους δὲν οὐκ ἔστιν· εἶναι ποτὲ δυνάμειν εἰς
 ἡμᾶς νὰ παραβαίνωμεν τὴν γνώμην καὶ ἣ κρίσιν τῶν θείων
 ἐκείνων πατέρων, ἣ νὰ κάμωμεν ἡμεῖς ἣ ποιᾶν τὴν διάρθρωσιν,
 ἣ νὰ μὲν προεξήσωμεν σύγχυσιν ἣ διασπασμὸν εἰς ἣ παγκό-
 σμιον τῆς Χριστῆ ἐκκλησίας· καθὼς τὸ ἔπαθαν οἱ νεωτεριστὰὶ Λα-
 10 τινὸι, ὡς αὐτοκέφαλοι, καὶ αὐτάρεστοι· καὶ Δεῖ ἣ ποιᾶν
 τὴν διάρθρωσιν ὅπου ἔκαμαν, καὶ ἔδωκαν κοινὴν ἀπόφασιν
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, χωρὶς κοινὴν σιωπὴν· καὶ Δεῖ ἣ ποι-
 αὐτὴν τῆς αὐτοκεφαλίας ἔξεκόπισαν καὶ ἔχωρίσθησαν αὐ-
 τοβελήτως ὅσοι τὴν καθολικὴν τοῦ Χριστῆ ἐκκλησίαν· ἐ-
 15 πειθὴ καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ κατὰ τὸν εἰπόντα ὅδε ἔστι καλὸν ὁ-
 ταν μὴ καλὰς γένῃ· καὶ μάλιγα ὅταν εἴη καλὸν γενόμε-
 νον φέρῃ κακὸν μεγαλύτερον, ἐκεῖνο παντελῶς δὲν πρέπει φέρον
 νὰ εἶναι· ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸν εἰπόντα δυοῖν κακῶν πρετε-
 ρεύων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιον· ἔτι ἣ πάντοτε κυβερνῶνται οἱ
 20 φρονίμοι καὶ οἱ γνωστοὶ εἰς ὅλα καὶ αὐτὰ τὰ κοσμικὰ ἣ σω-
 ματικὰ ἣ χαμαῖζήλα πράγματα· πῶσω μᾶλλον εἰς τὰ ἐκ-
 κλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ ὅπου ὁ κίνδυνος Δεῖ βάνει εἰς ἣ
 ψυχὴν· καθὼς τὸ ἔπαθαν καὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων Πρωτῆα
 25 Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης· καὶ μὲν τὸ νὰ ζητήσωμεν πρωτῆα, ἐ-
 ψεκτά·

διόρθωσις τῆς ἰσημερίας εἰς τὴν τῆς Ψυχῆς σωτηρίαν, ἔπρε-
 πε νὰ γίνεσθαι εἰς κἀθε Φεραὶ ὅπου καταβαίνει ὀπίσω, μίαν ἢ
 δύο ἡμέρας· ἐπειδὴ καὶ φθάνει μία ἡμέρα νὰ φέρῃ ὀπίσω ἢ
 πρῶτον πανσέλιον τοῦ Μαρτίου ἀπὸ τῆς ἰσημεριῆς ἡ-
 μέραν, αὐτάμα καὶ τὸ Πάσχα τὸ νομικόν, καὶ ἀκολούθως τὸ 3
 ἅγιον Πάσχα· καὶ ὅταν δὲ εἰσέκετο ἡ ἰσημερία δευτέρον εἰς τὴν 18
 Μαρτίου, καὶ ἡ πανσέλιος εἰς τὴν κ', νὰ γούη καὶ τότε τὸ
 νομικόν Φάσκα, ἢ ἀκολούθως τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀνῆτον λοιπὸν
 τοῦτο ὡδὲ βασις καμία ψυχοβλαβῆς, ἔπρεπε καὶ τότε νὰ
 γούη ἡ ποιανύτη διόρθωσις, νὰ κατεβάζω ὀπίσω τὸν μαρ- 10
 τιον, νὰ φέρω τὴν ἰσημερίαν πάλιν εἰς τὴν κ' καὶ Μαρτίου·
 ἀμὴ ἐπειδὴ πόσαις σινοδοῖς οἰκουμηνικαῖς ὅπου ἔγιναν εἰς πόσαις
 χρόνοις ἔστρεψεν ἀπὸ τῆς οἰκουμηνικῆς ἐκείνου καὶ πρῶτον σύ-
 νοδον· ἢ ὁποῖαις ἔβλεπαν μὲν ὀλοφάνερα τὴν ἰσημερίαν ὅπου
 κατ'ὀλίγον ὀλίγον ἐκατέβηκεν πόσαις ἡμέραις ὀπίσω ὅμως δὲ 15
 ἄποκόπισεν ἐδεμία σινοδος αὐτὰ καλὰ καὶ νὰ ἦσαν οἰκουμηνικαί,
 ὅπου ἐσιναζομύταν ἀπὸ τὰ ποιανύτα ἐκκλησιαστικὰ ζητήμα-
 τα, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκάνονίζαν καὶ ἐδέσσισαν, νὰ κάμοιεν
 τὴν ποιανύτην διόρθωσιν τῆς ἰσημερίας, ἀμὴ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν
 κερθὸν τῆς ἰσημερίας πόσαις ἡμέραις ὀπίσω κατεβασμύρον, 20
 μως πάντοτε τὴν κ' καὶ Μαρτίου ἀκολούθως τῇ πρῶτῃ σινο-
 δῷ ἐλογάεραζαν τὴν ἰσημερίαν. Τίς ἀπολομᾶ πλέον αὐτῶν
 καὶ οἰκουμηνικῆς σινοδος, νὰ ἀδετῇ καὶ νὰ παραβαίνῃ ἢ πα-
 ράδοσιν, καὶ γνώμην καὶ κείσιν, τῶν οἰκουμηνικῶν ἀγίων ἐκ-
 νων Σινοδῶν· καὶ νὰ κάμη καὶ πόσαις σύγχυσι καὶ μερισμὸν 25
 καὶ διάφασιν εἰς τὴν παγκόσμιον τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν· νὰ
 παραβαίνῃ τὴν ἀγαπητοτάτης ἐκείνης διαγγελικῆς καὶ ἄπο-
 σοφικῆς

γολικάς ἢ θεογραφικάς ἐπιτάλας αὐτῆς εἰς τὸν πλησίον ἀ-
 γάπης, καὶ τῆς εὐώσεως τοῦ σώματος τοῦ Χειρῶ· ἢ πῶς κεφαλὴ
 εἶναι δυνατὸν ἢ μία κεφαλὴ ὁ Χειρῶς, νὰ γαίη δύο σωμάτων τερατώδους
 κεφαλὴ διηρημένων ἀπ' ἀλλήλων· ὅτι τὸ ἀναγκαῖον τοῦ νόμου πανσέλη-
 5 εἶναι νὰ παρατηρεῖται πλεὶς μετ' ἰσημερίαν πανσέλιον, νος σύμβω-
 ῶσαὶ ὅπου εἶναι σύμβολον τῆς νέας Δεξιότητος καὶ χάριτος· λον·
 Τὸ δὲ νὰ τύχη καμίας φορᾶν νὰ μὴ εἶναι ἡ πανσέλιος ἐκεί-
 νη πρώτη, ἀμὴ δὲύτερα, δευτὴ εἶναι τοῦτο καδύλου παρα-
 10 βασίς, ἐμόνον ὅτι σπανίως συμβαίνει, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
 στον φυλάσσεται· ἀμὴ καὶ ὅτι πολλὰς φορᾶς ἢ ἄλλοτε ἀθετεῖ-
 πται ἢ πρώτη πανσέλιος τοῦ Μαρτίου, ὅταν παραλάβῃ δη-
 λαδὴ πλεὶς ἰσημερίαν· καὶ ζητῶμεν πλεὶς μετ' ἐκείνου, Δεξ' μετ' ἰση-
 νὰ φυλάξωμεν ὡς ἀναγκαῖον παράδειγμα τὸ μετ' ἰσημερίαν· μερίαν·
 καὶ δευτὴ ἀκολουθεῖ καμία ψυχικὴ ζημία πῶς ἀφίνει κοντὰ μῆ-
 15 ναν ὀπίσω πλεὶς ἰσημερίαν, ἢ μετ' ἰσημερίαν ἐκείνη πανσέλη-
 νος· ποικιλοτρόπως καὶ πῶρα, αὐτὴ καὶ μείνη καὶ φεισοτέρων
 ἀπὸ τὸν μὴ ὀπίσω ἢ ἰσημερία, μετὰ τὸ νὰ ζητηται δευτὴρα
 πανσέλιος μετ' ἰσημερίαν Δεξ' τὸν ὄρον τῶν δειῶν ἐκείνων
 πατέρων, δευτὴ ἀκολουθεῖ καμία ζημία· Ἀμὴ ἐὰν ἐπά-
 20 μνημεν πλεὶς ποιᾷ τὴν διορθωσὶν Δεξ' τὸ παραμικρὸν καὶ
 ἀζήμιον τοῦτο σφάλμα, ἢ θελεῖν ἀκολουθήσῃ ἄτοπα ὡς εἶρη)
 πολλὰ καὶ μεγάλα· ὥστε δυοῖν κακῶν περιτεθέντων, τὸ μὴ
 χεῖρον ὡς εἶρηται βέλτιον· ὅτι καὶ ἡ ψόδουσία μεγάλου εἶναι
 ἀμαρτήματα· ἢ μία εἶναι ἀπὸ τῶν δέκα ἐπιτάλας τοῦ Θεοῦ, ὅ-
 25 ποῦ οὐκ εἶναι ἢ λέγει· Οὐλήψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπιμα-
 » παίφ· ἀλλὰ τὸ οὐκ εἶναι Δεξ' τὸν Ἡρώδην ὁ ἀσματογράφος·
 » εἶδε μὴ ὄμοσας ἠρώδη ἀνομε· εἶδε καὶ ὄμοσας, μὴ δ' ὄμοσας

» σας· κρείσσον γὰρ ψόσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀλη-
 » θύσαντα τελεῖν κατὰ τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν· καὶ ἐδὴ
 λοιπὸν συμφερώτερον εἶναι κατὰ πολλὰ, νὰ παρορᾶται τὸ
 ποῖόν τιν ἀξίμιον τοῦ ἀγγέλμα καμίαν φοραῖν, τοῦ δὲ διὰ τελεῖ
 πάντε παντοπιλεῖ καὶ ἀνωφελῆ παρατήρησιν νὰ ἀκολουθῶσι 5
 πόσα ἀποπα εἰς τελεῖ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ὅσα καὶ τελεῖ σή-
 μερον βλέσκονται εἰς τὴν δουτικὴν ἐκκλησίαν· νὰ ἀναρῆται ἡ
 εὐωχία καὶ ὁμοφροσύνη καὶ σύμπνοια τῶν ἀπανταχῶς τῆς οἰκου-
 μῆνης ἐκκλησιῶν· ὅχι μόνον ἀλλὰ τὴν παραλλαγὴν τοῦ Πά- 10
 ραδῶσι τὰ πάχα ἡγεμερίας τε καὶ ἐπομερίας· ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 τῶν ἀκινήτων καλουμένων ἐορτῶν τοῦ ὅλας ἐνιαυτοῦ, καὶ πά-
 σης ἀπλῶς εἰπεῖν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως· διὰ τὴν
 παραλλαγὴν τῶν μηνῶν, καὶ ὅλα τοῦ χρόνου, ἀλλὰ τὴν πι- 15
 αῦτιν ἀνωφελῆ διάρθρωσιν τῆς ἰσημερίας· ὅπου καὶ ἡμεῖς αὐ-
 τοὶ νὰ ἀδεύωμεν ὅλα μας τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ὅπου τὰ
 διδάσκωμεν αὐτὰ, καὶ νὰ ζητοῦμεν ἕτερα τῆς κοινῆς ταύτης νο-
 μοθεσίας, ὅποσοι χριστιανοὶ βλέσκον) εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην·
 πρᾶγμα ὅπου εἶναι ἀδυνατώτατον κατὰ τὴν τωρινὴν ἡμῶν κα-
 τάστασιν νὰ γοῆ ποτέ. Ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ 20
 Χριστοῦ ἔξαπλώθηκεν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην εἰς τὸ ἀπάνω καὶ
 » κάτω κόσμον· ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸν παροφῆτιν· εἰς πᾶσαν
 » τὴν γῆν ἔξῃλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν· καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
 » οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἔκαμνε χρεία νὰ γοῆ μία
 παγκόσμιος βασιλεία εἰς ὅλον τὸν ἀπάνω καὶ κάτω κόσμον. 25
 καὶ τότε νὰ γοῆ σωτὴς οἰκουμηνικότητι, καὶ κείσῃ καὶ ἀ-
 πώφρασις κοινότητι, νὰ παραδέχῃ) ἡ σύμπνοια οἰκουμένη καὶ
 ἡ πα-

ἡ παγκόσμιος τῷ Χριστῷ ἐκκλησία πλὴν ποιᾷ τὴν διόρθωσιν
 τῆς ἰσημερίας, καὶ παραλλαγὴν τῷ ὄλεθρῳ ἐκκλησιαστικῶν
 τύπεσσι. Ἄλλ' ἔτι παραλλαγὴν τῷ ὄλεθρῳ ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐπει-
 5 δὴ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ γένη ποτὲ· μήτε ἡ ποιᾷ τῃ διόρ-
 θωσιν ὅπῃ γίνετ' εἰς ὅσα μέρες τῆς οἰκουμένης εἶναι διωκτῶν
 νὰ ἐξεργετῶν καὶ νὰ παραδέχεται ὁσὸ ὄλον τὸν ἀπ᾿ αἰῶν καὶ κάτω
 κόσμον· καδὼς μὴδὲ οἱ νεωτεριστὰὶ Λατῖνοι ἠμπόρουν νὰ τὸ
 κατορθώσωσιν· τὸ τοῦ μόνου ἀληθινὰ ἐκατόρθωσαν, πᾶς
 αὐτοὶ ἀπεχρίθησαν καὶ ἀπεκόπησαν ὡς ἀντοκέφαλοι καὶ ἀ-
 10 τάρστοι ἀπὸ τοῦ ὀλόκληρου σώματός τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.
 Αὐτὰ περιβλέποντες καὶ οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ πατέρες, ἐμποδι-
 ζοῦν μὲ φόβον ἐπιτίμιον ἐκείνους ὅπου πολμοῦ νὰ παρα-
 σαλεύσωσιν πῦν τοῖσ' αὐτοῖς τῆς πρώτης συνόδου κατὰ τὸν
 » πρῶτοντας καίονα λέγοντες· Πάντας τὸς πολμοῦντας πα-
 15 ραλίεν τὸν ὄρον τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Νι-
 » κίᾳ συγκλητικῆς ἐπὶ παρυσίᾳ τῆς ὁσβεβίας τοῦ δεσ-
 » φιλεγάτε βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἀγίας ἐορτῆς τοῦ
 » σωτηριώδους Πάχα, ἀκοινωνήτας καὶ ἀποβλήτας εἶναι τῆς
 » ἐκκλησίας, εἰ ἐπιμήμοισιν φιλονεικότερον ἐνιστάμενοι πρὸς
 20 τὰ καλῶς δεδομημένα. Καδὼς τὸ ἔπαυον οἱ ὑπερέσπαι καὶ
 τῶν ἀγίων συνόδων Λατῖνοι, ἀτόβλητοι γενόμενοι διὰ πλὴν
 τοῦ ὄρου τοῦ δεῦρασιν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Περί τῶν πέντε τῶν πάχα Διορισμῶν.

25 **Κ**αὶ διὰ νὰ καταλάβωμεν τὸν λόγον καλλίτερα, πρὸς τὴν
 ἡμετέραν πᾶς τέσσαρας διορισμοὺς ἔχοντες ἀπὸ τῶν
 ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ τοὺς ἀγίους Πατέρας διὰ τὸ ἄγιον
 Πάχα· καδὼς τὸ εἰλεῖ καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος ὁ νομικὸς ἐν τῷ

περὶ τοῦ ἁγίου Πάχα λόγῳ. Οὐδὲν διορισμὸς εἶναι ὅτι νὰ μὴ
 ἑορτάζωμεν ἀντάμα μὲ τοὺς ἰουδαίους. Οὐ β' εἶναι, ὅτι νὰ ἑορτά-
 ζωμεν τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πάχα ἀφ' ἧς περάσῃ ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία.
 Οὐ γ' εἶναι ὅτι νὰ τὸ ἑορτάζωμεν μετὰ τὴν πρώτην πανσέλλειον
 κατόπιν ἀπὸ τῆς ἰσημερίας. Οὐ δ' ἐκ τελευτῆς εἶναι ὅτι νὰ 5
 ἑορτάζωμεν τὸ ἅγιον Πάχα ἄλλως τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδο-
 μάδος· ὅτι τούτως τοὺς δ', διορισμὸς τοῦ Πάχα, οἱ μὲν δύο
 πρώτοι δημοτικοὶ κανόνες κατὰ τὸν ἑβδομον κανόνα τῶν ἁγίων
 Ἀποστόλων, ἐκ τῆς πρώτης τῆς ἐν Ἀποστολικῇ συνόδῳ εἶναι ἀπα-
 ράλλακτοι, ἐκ ἀμετακίνητοι ὁμοίως ἐκ δ' ὡσαν ὅπου κρέμων) 10
 ὅπως εἰς τὴν προάρεσιν μόνος δὲ ὁ τρίτος μερικῶς Φοραῖς ἀθετῆ).
 μετὰ τὸ νὰ παραλαμβάνη πολλὰς Φοραῖς ἐκ γίνεται ἡ πρώτη
 πανσέλλειος τοῦ Μαρτίου, πρὸ τῆς καὶ Μαρτίου, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἰσημερίας δέρισκετον ἡ ἰσημερία εἰς τὴν καὶ τῆς πρώτης συνόδου· ἐκ τῆς
 ὡποβίβ. σήμερον δέρισκε) εἰς τὴν 10 Μαρτίου, διὰ τὴν ὡποβίβασμόν τῆς 15
 ἰσημερίας ὅπου παραέρχεται) ἀπὸ τῆς παντοτινῆς παραδή-
 πανσέλ. κεν τῆς τοῦ βισέκτου ἡμέρας. διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀδετεῖται ἡ
 α', ἀθετῆ. μετὰ τῆς 10, πρώτη πανσέλλειος τοῦ Μαρτίου, ἀν καλὰ ἐκ
 εἶναι μετ' ἰσημερίαν, μετὰ τὸ νὰ ἔρχεται) καὶ γίνεται πρὸ τῆς καὶ
 Μαρτίου, εἰς τῆς ὁποίαν δέρισκετο πρὸ τῆς ἰσημερίας· 20
 μὲν ἡμποροῦντες ἡμεῖς νὰ μεταθέσωμεν τὸν ὄρον τῶν θείων
 ἐκείνων πατέρων, ἀλλ' ἡ κρατῶντες πάντοτε ἐκ ἡμεῖς διὰ ἰση-
 μερινὴν ἡμέραν τῆς καὶ Μαρτίου. ἐκ διὰ τοῦτο ἀφίνοντες τὴν πρώ-
 τὴν ἐκείνην μετ' ἰσημερίαν πανσέλλειον, ζητῶμεν τὴν ἔξης ἑβδο-
 μάδα πανσέλλειον ὅπου ἔρχεται ὕστερον ὅτι τῆς καὶ Μαρτίου. 25
 μετὰ τὴν λοιπὸν ἑορτάζομεν τὸ ἅγιον Πάχα. Ἐπειδὴ βλέ-
 πομεν πῶς δεῖ ἐπόλμησεν μήτε ἡ πρώτη συνόδος, μήτε
 ἡ δευ-

ἡ δὲ ἄλλα, μήτε ἡ πείτη, μήτε ἄλλη καμία, μήτε οἰκου-
 μονική, μήτε ποπική, μήτε ἡ ἀνατολικὴ μήτε ἡ δυτικὴ ἐκ-
 κλησία νὰ παρασαλεύσῃ τὴν ἰσημεριῶν ἡμέραν ἀπὸ τῆς
 5 καὶ Μαρτίης, αὐτὰ καὶ νὰ πῶν ἔβλεπαν εἰς τὰς καιρὸς
 τῶν πᾶσι ἐκατέβαινον ἡ ἰσημερία κατ' ὀλίγον ὀλίγον ὀπίσω, ἕως καὶ
 εἰς τὴν δεκάτην Μαρτίης, καὶ δὲν ἐπαρῶσαν ἐορτάζοντες
 ὁμῶς μετὰ τὴν δὲ ἄλλα πανσέλιον τὸ ἅγιον Πάχα. Ἀλλ' κατὰ τῆς
 οἰκονομίας Λατίνων ἐφάνησαν διακριτικώτεροι, καὶ σαφέτεροι καὶ ἀρχῆς τοῦ
 10 πολμηθέτεροι ἀπὸ ὅλης τῆς ἀγίας ἐκείνης Συνόδου, καὶ ἀπὸ ὅλης πάπα.
 τῆς ἀγίας Πατέρας τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἀνατο-
 λικῆς τε καὶ δυτικῆς. καὶ ἔκαμαν τὴν ποιάντην διόρθωσιν τῆς ἰση-
 μερίας, φοβόμενοι μήπως καὶ ἀθεποιῶτες τὴν πρώτῃν παν-
 σέλιον μετ' ἰσημερίαν κολάσωσι τὴν ψυχὴν των, ὡς καθὼς
 ἐκολλάθησαν καὶ ὅλης ἡ συνόδου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Πα-
 15 τέρες τῆς ἐκκλησίας, ὅποσοι ἐώρταζαν τὸ ἅγιον Πάχα, ἀθε-
 ποιῶτες τὴν πρώτῃν πανσέλιον μετ' ἰσημερίαν, καὶ ζητοῦν-
 τες τὴν β' ἐξῆς πανσέλιον μετὰ τὴν καὶ Μαρτίης. Διὰ τῆ-
 πο ἔλαβον καὶ τὴν μισθὸν τοῦ διὰ τὴν ποιάντην διόρθωσιν, ἐκκε-
 20 κρούσαντες ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου σώματος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ
 ἔσωσαν τὸν τοῖς ἐπιτημίαις τῶν ἀγίων ἐκείνων Συνόδων, καὶ
 τῶν ἐξῆς ἀγίων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας ἀνατολικῶν τε καὶ δυ-
 τικῶν, ὡς μὴ τοῖς ἐκείνων ἴχνεσι κατακολαθῶντες, ἀλλ'
 αὐτοκράτως καὶ ἐκ τῆς ἐαυτοῖς ἔχουσιν διὰ τὴν αὐτοκρά-
 25 τοῦ ἀποστολικῆς φιλοσοφίας, τὴν μεγίστην ταύτην
 καὶ ψυχῶν ἁπλῶν ἀσφάλειαν ἐαυτοῖς ἔχουσιν.

Εἰρώτησις ΝΘ'.

Δια-

Διατί ἀνεβοκαταβαίνει τὸ νομικὸν Φάσκα δὲ πρὸς τὴν καὶ Μαρ-
τίς ἕως τὴν ἰή τοῦ Α' πελλίς, καὶ δεῦν πηλαίνει μῆτε
παρακάτω, μῆτε παραῶ.

Α' πόκεισις.

ἰσημερία
πῦ, πότι.

ΤΟΥΤΟΥ τὸ ἄγιον εἶναι, διότι καθὼς ἐλέγαμεν ἐν 5
τοῖς ἑμπεροδοῦν εἰς τὴν καθεὶν τῆς πρώτης σιμῶδος ἢ
ἰσημερία ἀρέθην εἰς τὴν καὶ τοῦ Μαρτίς μελῶς· καὶ ἐπὶ τῆ
ἐνομοδετήθηκα δὲ τὴν ἀγίαν ἐκείνην σιμῶδον νὰ λογαριά-
ζεται πάντοτε ἡ ἰσημερία ἐκεῖ ὅπῃ ἀρέθηνε τότε εἰς τὴν καὶ
τοῦ Μαρτίς μελῶς· καὶ διὰ τῆτο δεῦν ἡμπορεῖ τὸ νομικὸν Φά- 10
σκα νὰ κατέβη παρακάτω δὲ τὴν καὶ τοῦ Μαρτίς μελῶς,
διὰ νὰ μετῆ πῆσῃ ἢ πανσέλιμος τοῦ Μαρτίου ὀπίσω δὲ τὴν
ἰσημερινίῳ ἡμέραν, ἢ τὴν τὴν καὶ Μαρτίς. Πάλιν ἐπὶ φθῆ
καὶ δὲ τὴν μίαν πανσέλιμον ἕως τὴν ἄλλην πανσέλιμον εἶναι
μῆνας σωφὸς σελλευιακὸς καὶ ὅ ἡμερῶν. δὲ τὴν καὶ Μαρ- 15
τίς ἕως ἰή τοῦ Α' πελλίου πόσαις ἡμέραις ἀείσκον· διότι
ἰή τοῦ Μαρτίς, καὶ ἰή τοῦ Α' πελλίς, καὶ γίνονται·
διὰ τῆτο ὅταν πῆσῃ ἢ πρώτη πανσέλιμος εἰς τὴν καὶ Μαρτίς,
μίαν ἡμέραν ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν, ἀφίνοτες αὐτὴν τὴν
πανσέλιμον, ζητῶμεν τὴν ἄλλην· ἢ ὅποια φθαίει τότε εἰς 20
τὴν ἰή τοῦ Α' πελλίς. καὶ διὰ τῆτο δεῦν ἡμπορεῖ νὰ πῆσῃ
μῆτε παραῶ, μῆτε παρακάτω.

Ε' πρώτησις. Ξ'.

Διατί τὸ ἄγιον Πάσχα δεῦν καταβαίνει τὸ παρακάτω δὲ τὰ καὶ β'
Μαρτίς, καὶ δεῦν ἀναβαίνει παραῶ δὲ τὰ καὶ πλ' 25
Α' πελλίς, ὅπῃ συναῶν) παχαλοῦμερα λ' 2

Α' πόκεισις.

ΔΙΟ' τι ἐπειδὴ τὸ νομικὸν Φάσκα ὀρθανάτω ἀπὸ Ϟ καὶ
 Μαρτίης δεῡ καταβαίνει. τὸ δὲ ἅγιον Πάσχα εὐροτά-
 ζεται πάντοτε μετὰ τὸ νομικὸν Φάσκα. διὰ ποῦτο ὅταν λάχη
 τὸ νομικὸν Φάσκα καὶ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν Ϟ καὶ Μαρτίης ἡμέρα
 5 σαββάτω, τὴν ἄλλην ἡμέραν πρώτῃν τῆς ἐβδομάδος καὶ καὶ
 Μαρτίης εὐροτάζῃ νομίμως τὸ ἅγιον Πάσχα. Πάλιν ἐπει-
 δὴ τὸ νομικὸν Φάσκα παραίω δεῡ ἀναβαίνει ἀπὸ Ϟ ἠΰ, ποῦ
 Α' πριλλίης. ὅταν λάχη ἠΰ ποῦ Α' πριλλίης ἡμέρα α' τῆς ἐ-
 βδομάδος, ἡγοιω κυριακῇ, αὐτὴν μὲν Ϟ εὐροτάζομεν τὴν
 10 Βαίων, Ϟ νὰ μὲν σιωροτάζομεν πῶς Ἰεδαίοις. τὴν δὲ
 ἄλλην κυριακὴν εὐροτάζομεν τὸ ἅγιον Πάσχα, Α' πριλλίης καί.
 Καὶ Ϟ ποῦτο δεῡ πηγαίνει μήτε παραίω ἀπὸ Ϟ καὶ ποῦ
 Α' πριλλίου. μήτε παρακάτω ἀπὸ Ϟ καὶ Β' Μαρτίης. ἀπὸ
 15 δε καὶ Β' ποῦ Μαρτίης, ἔως τῆς καί ποῦ Α' πριλλίης, ἡμέρας δέ-
 κ' εἰσὸν) λεί. διότι καὶ μὲν δεκά εἶναι ποῦ Μαρτίης, καὶ δὲ καί,
 εἶναι ποῦ Α' πριλλίου. ὅπῃ κάμου λεί.

Ε' ρώτισις Ξ Α'.

Πως ἀπὸ τὸ εἶνα νομικὸν Φάσκα ἀείσκειται τὸ ἄλλο,

Α' πόκεισις.

20 **Ε**Ρ' μὲν καὶ δέλομεν νὰ ἀρωμεν τὸ ἐρχόμενον ἀπὸ τὸ ἀπε-
 ρασμὸν, αὖ τὸ ἀπερασμὸν ἀρίσκειται εἰς τὸν Μάρ-
 τιον, ποροδέπομεν εἰς αὐτὸ παραίω ἡμέρας ἠΰ. καὶ ἀεί-
 σκειται τὸ μέλλον εἰς τὸ ἀπειλλιον, ὕστερον ἀπὸ τὰ ἠΰ. ἡγαν εἰς
 τὰ ἠδ'. εἶδὲ καὶ ἀρεθῆ τὸ ἀπερασμὸν εἰς τὸν Α' πειλλιον,
 25 ἀγαίομεν ἀπ' αὐτὸ ἡμέρας ἠα', καὶ ἀρίσκειται τὸ μέλλον ὀ-
 πίσω, ἔξω ἀπὸ τὰ ἠα'. ἡγοιω εἰς τὰ ἠβ'. καὶ ἡ αἰτία εἶναι
 ἀπὸ τὸ δέμοι τῆς σιλωνίης. ὅπῃ ἀπὸ μὲν καὶ δε χεῖνον ἠα'
 ἡμέ

ἡμέρας ὀπίσω· καὶ διὰ τοῦτο εἰς μὲν τὸ Μάρτιον προαδέποντες
 ἡμέρας ἢ δεισκομένη τὸ μέλλον εἰς τὸ ἀπείλιον, κατὰ τὴν
 12' πανσέλιον, Δεξ' ἢ ἔλλειψιν τῶν ἰά ἡμερῶν ἕως τῆς
 κδ'. ὅπῃ ὀπομῆρι ὁ σελλειακὸς δωδεκάμηκος χεῖνος ἰά ἡ-
 μέρας ὀπίσω ἀπὸ τῆς χεῖνον τῆς ἡλιακῆς. ἀπὸ δὲ τὸν Ἀπείλιον 5
 ἀγαθόντες ἰά ἡμέρας ζητοῦν τῆς ἕξῃς 1β' πανσέλιον, ὁ-
 μοίως διὰ τῆς ἔλλειψιν τῶν εἴθκα ἡμερῶν τοῦ σελλειακῆς δωδε-
 καμήκος χεῖνον. ἀπὸ τῆς Μάρτιον ἰά δεῦ ἀγαθόντες ζη-
 τοῦντες τὴν 1β' πανσέλιον, ἐπειδὴ ξεπέφτει ὀπίσω ἀπὸ
 τὴν ἰσημερίαν, ἤτοι τὴν καὶ Μαρτίου. διὰ τοῦτο προ- 10
 αδέποντες ἢ ἡμέρας παραίω, διὰ τὴν ἀξωμένη τὴν ἕξῃς 12'
 πανσέλιον, ὅπῃ εἶναι ὑξερον ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν. εἰς τὴν
 Ἀπείλιον ἢ δεῦ προαδέποντες, διὰ τὴν μὲν ξεπέσωμεν
 ἕξω εἰς ἄλλην 1δ' σελλίω. διὰ τὴν δὲ τὸν ἀγῶντες πάντοτε ἰά,
 δεισκομένη τὴν ἕξῃς 1β' πανσέλιον ὑξερον ἀπὸ τὴν ἰση- 15
 μερίαν, καὶ τε εἰς τὴν Μάρτιον καταπῶ ὁ δὲ ἀπολειφθεὶς
 δεξιδμός, καὶ τε εἰς τὴν Ἀπείλιον. εἶδε καὶ δέλομεν τὴν εὐ-
 ρωμον ἀπὸ τὸ ὑξερον νομικὸν Φάσκα τὸ πρῶτον· εἰμὲν
 καὶ τὸ ὑξερον δεισκομένη εἰς τὴν Μάρτιον, βάλλομεν ἰά πα-
 ραίω, καὶ δεισκομένη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἀπείλιον. εἶδε 20
 καὶ τὸ ὑξερον δεισκομένη εἰς τὴν Ἀπείλιον, εἰμὲν καὶ εἶναι εἰς
 τὰ δ', καὶ παραίω, τότε ἀγαθόντες ἢ δεισκομένη τὸ πρῶ-
 τον εἰς τὴν Μάρτιον. εἶδε καὶ εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὰ θ',
 τότε βάλλομεν ἰά, καὶ δεισκομένη τὸ ἀπερασυθόν. Παρά-
 δεγμα τὴν εἰπῶμεν· κατὰ τὴν β' κύκλον τῆς Σελλίης δει- 25
 σκεῖ) τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τῆς κβ' Μαρτίου· προαδέποντες
 ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἀκόμη 1η, δεισκομένη τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ

7 ἔξῃς γ' κύκλου εἰς 7 δέκα τῷ Α' περὶ λίσ. καὶ πάλιν ἐυ-
 γαίνοντες εἰς δέκα, δειλόκομον τὸ νομικὸν φάσκα κατὰ 7 ἔξῃς
 δ' κύκλου εἰς 7 λ' Μαρτίου. πάλιν ἐπαύω εἰς 7 λ' Μαρ-
 τίη βαίνοντες ἰά, δειλόκομον τὸ προλαβόν, εἰς 7 δέκα τῷ
 5 Α' περὶ λίσ. ἀπ' αὐτῶν δ' ἐγαίνοντες δεκαοκτὼ, δειλόκομον
 τὸ προλαβόν εἰς 7 κβ' Μαρτίη. πάλιν κατὰ 7 ε' κύκλου
 δειλόκομον τὸ νομικὸν φάσκα εἰς 7 ἐπὶ τῷ Α' περὶ λίσ, ἐά-
 νομεν ἰά παραύω, καὶ δειλόκομον τὸ προλαβόν εἰς 7 ἰή τῷ
 Α' περὶ λίσ.

10 **Εξώτισις ΞΒ'.**
 Πόσοι εἶναι οἱ κύκλοι τῆς Σελλεύης, καὶ πόσοι οἱ τοῦ
 Η' λίσ· καὶ πόσοι ἀρχόνται,
 Α' πόκεισις.

15 **Ε**ἰπαμεν ὡς ἄνω πρὸς ἀπὸ μὲν 7 κύκλων τῆς σελλεύης
 δειλόκομον τὸ νομικὸν φάσκα εἰς 7 πόσαις ἔρχεται τῷ
 Μαρτίη, ἢ τοῦ Α' περὶ λίσ· ἀπὸ δὲ 7 κύκλων τοῦ Η' λίσ
 δειλόκομον καὶ 7 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, εἰς 7 ὅποιαν δει-
 λίσκεται τὸ νομικὸν φάσκα· καὶ ἀπ' ἐκεῖθεν 7 ἡμέραν δει-
 λοκομοῦ 7 ἐπομνηνεύ κυριακῶν, εἰς τετὰ ὅποιαν ἐστὶ ταῖς ἡμέραις
 20 λοιπὸν τὸ ἅγιον Πάσχα· πρέπει λοιπὸν νὰ ἰξόρωμεν καὶ
 πόσοι εἶναι οἱ κύκλοι τῆς Σελλεύης, καὶ πόσοι οἱ τοῦ Η' λίσ·
 καὶ πόσοι ἀρχόνται· καὶ διατὶ νὰ εἶναι τόσοι· καὶ ἄρα τὶ νὰ
 ἔχωμεν τέτοιαις δεχαῖς. Εἶναι λοιπὸν τῆς μὲν Σελλεύης οἱ
 κύκλοι 1 θ'· ἀρχόντ' δὲ ἀπὸ τοῦ Ιανουαρίη· ἄρα τοῦτο ἀπ'
 25 αὐτῶν ἀρχεται καὶ τὸ δεμέλιόν της· οἱ δὲ κύκλοι τοῦ Η' λίσ
 εἶναι κή· δεχαῖ δὲ ἔχουσι καὶ αὐτοὶ 7 ἰά τοῦ ὀκτωβρίη.

Εξώτισις ΞΓ'.

Διατὶ ἰδ' εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελεύης,

Ἀ' πόκεισις.

ΚΑτὰ μὲν τὸ πρῶτον, ἡ αἰτία εἶναι, ὅτι αὐτοὶ δοκι-
μάζῃς ὅλκας τὰς κύκλους τῆς Σελεύης ἀπὸ τῶν πρῶτον
ἕως τῶν τελευταίων, θέλεις τὰς ὄψεις πῶς δοκίμαζον ἀνά- 5
μεσον τὰς. ἀμὴν αὐτὴν περὶ τὰς ἰδ', καὶ δοκιμάζῃς ἄλλον
κύκλον παρὰ τὸν, ἡγοῦμαι κ'. θέλεις τῶν ὄψεων ὁμοιον μετὰ τῶν πρῶ-
τον. καὶ τῶν κ', ὁμοιον μετὰ τῶν β'. καὶ τῶν κβ', ὁμοιον μετὰ τῶν γ'.
καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίως ἕως τοῦ ιθ', καὶ τελευταίας. καὶ τὸν το- 10
μῶν τὸ ἀποδείχῃς ὁ σοφώτατος κύβητος Ψελλός διὰ μέσων τοῦ νο-
μικῶν Φάσκα. κατὰ τῶν μεθόδων ὅπως εἶπομεν καὶ ἡμεῖς ἀνω-
τέρω διὰ τῶν ὄψεων τοῦ νομικῶν Φάσκα. πῶς ὀργανομένη ἰά,
ἀπὸ τῶν Ἀ' πελλίων. καὶ προθέποντες ἡ εἰς τῶν Μάρτιον.
διότι θέλομεν πῶς τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τῶν πρῶτον κύ- 15
κλον τῆς Σελεύης θέλομεν) πάντοτε εἰς τῶν δύο τοῦ Ἀ' πε-
λλίου. καθὼς τὸ ἀποδείχῃς καὶ αὐτὸ ὁ αὐτὸς κύβητος Ψελλός.
ὀργανομένη ἀπ' ἐδῶ τὰ ἰά, θέλομεν τὸ ἐξῆς νομικὸν Φά-
σκα εἰς τῶν κβ' Μάρτιον. προθέποντες πάλιν ἐδῶ τὰ ἰή
θέλομεν τὸ ἐξῆς νομικὸν Φάσκα εἰς τῶν δέκα τοῦ Ἀ' πελλίου.
καὶ εἰς τὸν τῶν τρίτον ἀνεβακαταβαίνωντας τὸ νομικὸν Φάσκα, 20
τελευταίων καταπᾶ κατὰ τῶν ἰδ' κύκλον εἰς τῶν ιγ', τοῦ Ἀ'-
πελλίου. εἰς τῶν ἄλλον λοιπὸν κύκλον ὀργανομένη τὰ ἰά, θέ-
λομεν πάλιν τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τῶν δύο τοῦ Ἀ' πελλίου,
ὡς καθὼς ἦτον καὶ εἰς τῶν πρῶτον κύκλον. πάλιν ὀργανομένη
ἄλλα ἰά, θέλομεν) εἰς τῶν κβ' Μάρτιον. ὡς καθὼς ἦτον καὶ 25
εἰς τῶν β' κύκλον. πάλιν προθέποντες ἰή, τὸ θέλομεν
εἰς τῶν δέκα τοῦ Ἀ' πελλίου. ὡς καθὼς ἦτον καὶ εἰς τῶν τρίτον.

τὸν

τὸν ὅμοιον τρόπον δ' εἰσάκου) ἢ τὰ ἐξῆς ἴσα καὶ τὰ αὐτὰ ἕως
καὶ εἰς τὰς ἰδ' κύκλους. ἢ διὰ τοῦτο ἰδ'. μόνον εἶναι οἱ κύκ-
λοι τῆς Σελλιώης ὅπῃ ἀναφέρουσι ἀνάμεσον τῆς, καὶ ἕτε
ωδισότεροι, ἕτε ὀλιγώτεροι.

5 Περὶ τῆς προχείρου μεθόδου εἰς εὕρεσιν τοῦ νομικῆ Φάσκα.

Απὸ δὲ τῆς ποιωτέου ἀκολουθίας τοῦ νομικῆ Φάσκα με-
τὰ τῶν κύκλων τῆς σελλιώης ἐσιώδουσι οἱ μεταγενέτε-
ροι τῆς προχείρου ἐκείνου μεθόδου ὅπου ἐλέγομεν καὶ ἡμεῖς
ἀνώτερω, εἰς εὕρεσιν τοῦ νομικῆ Φάσκα· σιναπτόντες εἰς κά-

10 δε κύκλον ἀπὸ τῆ πρώτου ἕως τῆ ἕχατον τῆς ὀλιγομέρου στο-
σότητα τῆ ἡμερῶν τοῦ μῆνός εἰς τῆς ὁποίας εὐερίσκει) τὸ νομι-
κὸν Φάσκα εἰς κάθε κύκλον. ἤτοι μία, δύο, δύο, κβ'. τρεῖς,
δέκα. τέσσαρες, πρῶτα. πάντα, δεκαοκτώ. καὶ τὰ ἐξῆς ἕως
τέλους ὡς εἶρη). καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἕως τέλους· καὶ

15 ἕτως αἰεὶ.

Περὶ ἐννεακαδεκαετηρίδος.

Τῆν ὁποίαν ταύτην κυκλοφορίαν τῆ ὀνομάζουσι διὰ τῆ-
το καὶ ἐννεακαδεκαετηρίδα. ἢ ὁ καθάσας μὲν κύκλος δω-
δεκάκυκλος λέγεται)· ὡσαύτῃ εἶναι σιναπτόμενος ἀπὸ δώδε-

20 κα μαικαῖς κυκλοφορίαις, ὅπῃ κάμνει τῆ κάδε χρόνον. οἱ δὲ
ιδ' κύκλοι κάμνει σλή μαικαῖς κυκλοφορίαις· ἢ διὰ τῆ-
το λέγεται) μία μεγάλη κυκλοφορία. μεγάλη μὲν, ἀπὸ τῆ
μέρη τῆς ὅπῃ εἶναι μικρότεροις κυκλοφορίαις, εἴτε ἢ χρο-
καῖς ἢ δωδεκάκυκλοι ἢ δωδεκάμειροι. εἴτε καὶ ἢ μαικαῖοι.

25 μία δὲ πάλιν λέγεται ὡσαύτῃ ὅπῃ μίαν φορὰν ἀνάμεσα εἰς τὰς
ιδ' κύκλους, ἐρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὡς καθὼς
καὶ κάδε μία κυκλοφορία, εἴτε μαικαῖα, εἴτε ἢ καθήμε-

ει-

ρινή. καὶ πάλιν ἐξῆς ἀρχῆ) ἄλλη ποιούτη κυκλοφορία καὶ
 τελειώνει δεκαοκταετηρίς. καὶ πάλιν ἄλλη, καὶ ἕτως αἰεί.
 Τοῦ αὐτοῦ δέκνου) καὶ ἀπὸ τῶν θεμελίων τῆς Σελήνης, τῶν ὁμοίων
 τρέπον πῶς εἶναι 1 Δ' οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. διότι καὶ τὰ
 θεμέλιά της ἕως τῆς 1 Δ' ἀφ' ἑαυτῶν ἀνάμεσον τῆς. τὰ δὲ
 ἐξῆς πάλιν δέσκονται τὰ αὐτά. Διότι ὁ μὲν πρῶτος
 κύκλος ἔχει θεμέλια 1ά. ὁ δὲ δεύτερος δις τὰ 1ά, εἰκοσιδύο.
 καὶ τρεῖς σῦδεκα ὁ τρίτος, λ γ'. ὁ δὲ ῥίππωντας τὰ λ',
 κρατεῖς τὰ γ'. καὶ ποικιλοτρόπως σῦδεκαπλασιάζοντας τὰς
 κύκλους καὶ ῥίππωντας πανταχῶς τὰ λ'. καὶ εἰς τὰς τρεῖς τελευ- 10
 τῆς κύκλους περιδέτωντας μίαν ἡμέραν παραπάνω, δέλεος
 ὄρη τῶν 1 Δ' κύκλον πῶς ἔχει θεμέλια λ'. καὶ διὰ τοῦτο πάλιν
 ὁ ἐξῆς κύκλος ἔχει 1ά, καὶ εἶναι ἴσος καὶ ὁ αὐτὸς μετ' ἑαυτοῦ
 καὶ ὁ ἐξῆς κβ', καὶ εἶναι ὁ αὐτὸς μετ' ἑαυτοῦ. καὶ ὁ ἐξῆς ἔχει
 γ', ῥίππωντας τὰ λ' καὶ εἶναι ὁ αὐτὸς μετ' ἑαυτοῦ. καὶ οἱ ἐξῆς ὁμοίως 15
 δέσκονται οἱ αὐτοὶ, μετὰ τῆς πρώτης 1 Δ' κύκλους. καὶ ἀφ'
 τοῦτο εἶναι 1 Δ', καὶ μήτε φεισώτεροι μήτε ὀλιγώτεροι.

Α' κριβέστερα ἐρμηνεία περὶ τοῦ αὐτοῦ.

ΚΑΙ ποιούτη ἰσὺ μὲν εἶναι ἡ παχύτερα εὐνοια τῶν 1 Δ' κύ-
 κλων τῆς Σελήνης. ἀμὴ ἀκριβέστερον νὰ εἰπῶμεν, 20
 μάλιστα κατὰ τὴν κὺρ Μιατδῶν, ἀφ' ἧ ἀναβαίνουσιν οἱ κύκ-
 λοι τῆς Σελήνης ἕως τὰ 1θ', καὶ μήτε φεισώτεροι γίνονται
 μήτε ὀλιγώτεροι, ἡ αἰτία εἶναι ἀκαλόπως τῆ περιεργηθῆ-
 ῖναι πᾶς τὰ φεισώματα κάθε μιᾶς σεληνιακῆς κυκλοφορί-
 ας εἰς ἄλλον χρόνον δεῖ συμποσειῶται εἰς μεῖωσιν σεληνιακὸν 25
 τέλειον καὶ ἀπέριπτον, ὡδὰ μόνον εἰς κάθε 1 Δ' χρόνος. ὁ-
 πῶ νὰ γίνωται ὅλοι οἱ σεληνιακοὶ μεῖωσις χωρὶς κατὰ φει-
 σῶσιν.

ὄσθμα ἢ ἔλλειψιν ἴσοι ἀνάμεσοντες. Διότι ὁ σελλευιακὸς
 μεῶας ὅσον κατὰ τὸ παρὸν νὰ εἰπῆμεν τελειῖται διὰ κ θ ὕ
 ἡμερῶν. καὶ διὰ τοῦτο οἱ δώδεκα σελλευιακοὶ μεῶες τελειῖν
 5 ται καὶ ἀπαρτίζον) εἰς τινδ' ἡμέραις· ὅπῃ λεφτάζου εἰ-
 ως 7 τξέ' ἡμέραις καὶ ἕξ ὥραις ὅπῃ ἔχει ὁ ἡλιακὸς χροῖνος, ἡ-
 μέραις 1ά, καὶ ὥραις ἕξ. ὁ ἡλιακὸς χροῖνος λοιπὸν κάμνω-
 τας εἰς 7 1δ' κυκλοφορίας ἡμέρας ἕξ χιλιάδας καὶ ἑννακο-
 σίας πεντασενναήμισυ καὶ τέταρτον· τὰς μὲν 1 β' σε-
 10 λλευιακὸς μεῶας δεκασεννάκις πολλαπλασάζουρας καὶ
 γινούρας 228, τὰς κάμνει εἰς ἕξ χιλιάδας καὶ ἑπτακο-
 σίας εἰκοσποκτῶ ἡμέρας. Ἐπειδὴ πόσας ἡμέρας κά-
 μουσι οἱ δεκασεννά Σελλευιακοὶ χροῖνοι· τὰς δὲ εἴδεκα
 ἡμέρας καὶ ἕξ ὥρας ὅπου λεφτάζει καθε σελλευιακὸς χροῖ-
 15 νος, εἰς τὰς 1 δ' κύκλους, τὰς κάμνει ἑπτὰ σελλευιακὸς μῆ-
 νας ὅπου ἔχου ἡμέρας σ γ', καὶ μισίον· μίον αὐτοῖς ἀκόμι καὶ
 παρέκει ἑπτὰ ἡμέραις καὶ ἕξ ὥραις· ἔπειδὴ καὶ 1 θ' φραῖς ἀ-
 πὸ 1ά, κάμνου σ θ'· καὶ 1 θ' τέταρτα· κάμνου δ' ἡμέρας,
 καὶ πεία τέταρτα ἢ ἡμιον πεία τε παρὰ τέταρτον ὅπου γίνον)
 ὄλαις, σ 1 γ' ἡμέραις, καὶ πεία τέταρτα· κάμνου οἱ ἑπτὰ σε-
 20 λλευιακοὶ μεῶες δὲ εἰκοσισενναήμισυ ἡμέραις, σ γ'· καὶ ἡ-
 μισυ· μίον καὶ παρέκει ἕως τὰ 1 γ', ἑπτὰ ἡμέραις καὶ εἴα
 τέτατον. Διότι ἀπὸ τὰ γ' τέταρτα, τὰ δύο ἕκαμαν μι-
 σίον ἡμέραν· ἔμενε καὶ τὸ εἴα τέταρτον· ὅπου κάμνου ὄλα
 ὀμοῦ, τὰ σ κή· καὶ τὰ ζ'· σ λ' ἡμέραις· μίον καὶ ἑπτὰ
 25 ἡμέραις καὶ εἴα τέτατον· πλὴν καὶ αὐταῖς ἢ ζ' ἡμέραις, καὶ
 πὸ δ' ὅπου ἔμεναν, ἀφ' ἑλέχον) μέσα εἰς πλὴν ὀλότητα τῆς ἐν-
 νεακαδέκαεστηίδος· ὅτι καθ' ἑαυτὴν δὲ ἀπέχει καὶ ὁμαθημα-

(N)

τικὸς

τίκος Πτολεμαῖος, ὁ σελευιακὸς μίνας κοντά εἰς τὰς κ' θύ-
 ἡμέραις ἀκόμι χρειάζ(ε) εἰνάμης πρῶτον λεπτὸν καὶ εἰκοσι δό-
 τερα. ἢ λέγεται εἰς εἴνα πρῶτον καὶ πενήντα δό' τερα. καὶ
 πύπτο τὸ ὀποδείχτει ἐκείνος διὰ μέσου τῶν ὀλοκλήρων μινῶν
 ἐκείνων ὀποδ' φθαίον ἀπὸ μίαν ἔκλειψιν ἕως τριῶν ἄλλω. 5
 Αὐτὰ λοιπὸν τὰ παρὰ τὴν εἰνάμης λεπτὸν καὶ τὸ τρίτον,
 ἡγοῦν τὰ κ' δό' τερα, σιναριθμῶνταςτα μὲ π' σ' λέ πει-
 ριόδαῖς τῆς σελεύης, κάμνουσι πρῶτα λεπτὰ υλ' καὶ δό-
 τερα λεπτὰ πενήντα. Διότι εἰς πρώτης μὲν ἔχουσι πρῶτα
 λεπτὰ σ' λέ. ἀπὸ εἴνα λεπτὸν ἀπὸ κάδε μίαν κυκλοφορίαν. 10
 καὶ σ' λέ μισά, ὅπ' κάμου καὶ αὐτὰ ριζὺ. καὶ σ' λέ
 πείτα, ὅπ' κάμου καὶ αὐτὰ, σ' ἢ, καὶ τρίτον. τὰ ὅποια σε-
 μαριζόμενα ὅλα ὁμῶ γίνον) υλ', πρῶτα λεπτὰ. κάμνει καὶ
 τὸ μισὸν πρῶτον λ' δό' τερα, καὶ τὸ γ', εἰκοσι. ὅπ' γίνον)
 τὰ λ' δό' τερα, καὶ τὰ εἰκοσι δό' τερα πενήντα δό' τερα. ὥστε 15
 ὀποδ' γίνον) ὁμῶ τετρακόσια τεταῖτα πρῶτα καὶ πενήντα δό-
 τερα. τὰ ὅποια μειζόμενα μὲ ξ', κάμου τὰ μὲν υκ', ἡ-
 μέρας ἐπτά. ἐπτάκις γ' τὰ ξ', υκ' γίνον) καὶ ἰδοὺ ἐξοδιόδοσαν
 ἢ ἐπτά ἡμέραις. μύου καὶ παρέκει ἕως τὰ υλ', δέκα πρῶ-
 τα λεπτὰ, καὶ πενήντα δό' τερα. αὐτὰ τὰ δέκα πρῶτα, 20
 καὶ πενήντα δό' τερα διὰ νὰ γούεν εἴνα τέταρτον, ἡγοῦν εἰ,
 πρῶτα λεπτὰ, χρειάζ(ον) πρῶτα μὲν, δ'. καὶ γίνον) ἰδ'
 πρῶτα. χρειάζονται καὶ δέκα δό' τερα ἐπάνω εἰς τὰ πενήντα
 δό' τερα, καὶ γίνον) ξ' δό' τερα, ὀποδ' κάμου εἴνα πρῶτον.
 καὶ ἰδ' ὀποδ' γίνονται εἰ, εἴνα τέταρτον τῆς ἡμέρας. διότι 25
 ξ' λεπτὰ κατὰ τὸν κύρ Ματθαῖον ὡς αἰωτέρω ἐλέγεται, κά-
 μουσιν εἴνα ἡμισυὸν κέτιον, καὶ ὄραις. καὶ τὰ λ' μισὴν ἡμέ-

ραι, ὥρας 1β' ὁμοίως καὶ τὰ 1ε', εἶνα τέταρτον, ὥρας 1ξ'
 καὶ αὐτὰ λοιπὸν ὅπου λειψτάζουσι τὰ δ' πρώτα λεπτά, καὶ
 τὰ δέκα δώδεκα, ἐξοδιάζονται εἰς τοῦτον τὸν πρόπον. Ὅτι
 καθεὶς ἀποδείχνει ὁ Πτολεμαῖος, λείπτωσι εἰς κάδε ἐννεακαί-
 5 δεκαετηρίδα λεπτά πρώτα γ', καὶ δώδεκα λξ'. εἰς εἶνα τε-
 δείωσι ὅλη ἡ ἐννεακαίδεκάκυκλος κυκλοφορία. ἀγάνωντας
 λοιπὸν τὰ μὲν τρία πρώτα λεπτά ἀπὸ τὰ δ' πρώτα, καὶ
 μὲν εἶνα πρώτον λεπτόν. ἀγάνωντας δὲ καὶ τὰ λξ' δώ-
 10 δεκαετηρίδα ἀπὸ τὰ δ' πρώτα, καὶ εἶνα πρώτον λε-
 πτόν, καὶ 1γ' δώδεκα. ἐξοδιάζονται δὲ καὶ αὐτὰ πικτοστέ-
 πως. ὅτι μηδὲ ὁ ἡλιακὸς χρόνος εἶναι σωτὸς καθὼς ἡμεῖς τὸν
 λογαριάζομεν, ἢ γινώσκωμεν τξέ ἡμέρας, καὶ 1ξ' ὥρας σωτὰς. ἀ-
 μὴ τοῦ λείπει καὶ αὐτὸν κατὰ τὰς δεξιάους εἶνα μερτικὸν
 15 ἀπὸ τὰ τ', μερτικὰ τοῦ ἡμερουκτικῆς. ἢ κατὰ τὰς νεωτέρας
 εἶνα ἀπὸ τὰ ρ λ γ' μερτικὰ τοῦ ἡμερουκτικῆς. καὶ εἰς τοῦτον τὸν
 πρόπον ἐξοδιάζονται καὶ ἡ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὸ δ', ὅπου ἐπερί-
 σσεύσασιν ἀπὸ τὸ σ λ ε' τῆς σελλιώνης κυκλοφορίας μέσα εἰς ὅλην
 20 τὴν ἐννεακαίδεκαετηρίδα. καὶ ἔμειναν ἀνάμεινι τῆς ἡ σ λ ε'
 σελλιακαῖς κυκλοφορίας ἴσαι πρὸς ἀλλήλας. εἰ δὲ καὶ πη-
 γαίνης ἀλλῶν μίαν κυκλοφορίαν παρίκει ἀπὸ τῶν 1θ' δέκα
 τῶν ὄρη κατὰ πάντα ἴστω καὶ τὸ αὐτὸ μὲν τὸ πρώτῳ. καὶ
 τῶν ἐξῆς ὁμοίαν μὲν τῶν δώδεκα, καὶ τῶν ἐξῆς ὁμοίαν μὲν τὸ
 πέμπτῳ. καὶ καθ' ἐξῆς ὅσας καὶ εἰς τῶν 1δ' ἔρχονται τὰ αὐτά.
 25 καὶ διὰ τοῦτο εἶναι 1δ' οἱ κύκλοι τῆς σελλιώνης, καὶ μήτε πε-
 ρισσότεροι μήτε ὀλιγώτεροι. Διὰ τοῦτο καὶ Θεοδικὸς λέ-
 γει κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, ὁ ἐννεακαίδεκάκυκλος εἶναι χρόνος,

ὡσαύτ' ἀνὰ ἐπιπέδον κεντρικὸς, ὡσαύτ' ὅπου φέρῃ εἰς μίαν
 ὁμοκατάστασιν καὶ εἰς μίαν καὶ αὐτὴν δεξιὰ τὰς διαφορὰς
 ἢ κινήσεων ἢ δύο τῶν φωσφῆρων.

Ἐτέρα ἐρμηνεία τοῦ κύρ Ψελλοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Α Ἄλλα ταῦτα μὲν κατὰ τὸν κύρ Ματθαῖον· ὁ δὲ κύρ 5
 Μιχαῆλος ὁ Ψελλὸς ἐν πρώτοις μὲν δείκνυσιν ἐπαγω-
 γικῶς ἐπιτολαρότερον κατὰ τὴν σωμῆθειάν τε τὸν δρόμον
 τῆς Σελιῆνης εἰς ποίεας τῆς κύκλους φέρει τὸ νομικὸν Φάσκα κα-
 τὰ τὴν δωδεκάτην αὐτῆς πασέλλων· εἰς ὅσας δηλονότι τυ-
 χαίνει καὶ ἔρχεται ἡ δωδεκάτη πασέλλων ὕστερον ἀπὸ τῆς κ' 10
 Μαρτίης· καὶ εἰς ποίεας τῆς κύκλους φέρει τὸ νομικὸν Φάσκα
 κατὰ τὴν ιγ' αὐτῆς πασέλλων· εἰς ὅσας δηλονότι τυχαίνει
 καὶ ἡ δωδεκάτη πασέλλων ἔρχεται πρότερον ἀπὸ τῆς κ' Μαρ-
 τίας· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχεῖ καὶ παραδίδει ἀκριβέστατα τὴν
 κίνησιν τῆς Σελιῆνης μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν λεπτῶν· ἢ ὅποιαν 15
 ἐρμηνείαν οἱ μὲν ἀγύμναστοι περὶ τὰ τοιαῦτα, μήτε αὐτῶν
 καταλαβαίνουσιν· ἄλλα καὶ ἡ χυδαία τῆς ἐρμηνείας φεικτότερον
 διὰ τὴν λεπτολογίαν τοὺς σκοτίζει· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, καὶ εἰς τὴν
 ἑλλησικῶν γλώσσαν σποδῶς γεγυμνασμένοι καλλήτερα σμυτο-
 μώτερα ἢ χροικῶσιν εἰς τὸ ἑλλησικόν· Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἢ 20
 ὑποφράνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καθὼς ἢ ἡραμὲν εἰς τὴν ἑλλη-
 σικῶν φράσιν· χωρὶς καμίαν ἄλλην εἰς τὸ κοινὸν ἐρμηνείαν.

Ἀπεία.

Τίς καὶ πόθεν ἡ ὕψις ἡμῶν ἀδιάγνωτος ἴσται τῆς ὕψους

καὶ τῆς λιπῆ καὶ ἢ ἀπόχυσις γίνεται.

Π Ρὸ τῶν ἄλλων ποῦτο σε δεῖ εἰδέναι· ἐπεὶ ὁ ὅλος χρόνος
 ἔχει συχθήμερα τξεδθ', ἀρ' αἱ οἱ ιθ' ἢ χρόνοι εἰς δια-

τύκωσι

» νόστοι οἱ ἐθ' τῆς σεληνῆς κύκλοι, ἔχουσι νυχθήμερα 57 λθ' ἡμέρ.
 » ἦτοι 57 λθ'. ὥρας 14. ἐπεὶ δὲ καὶ δι' ὅλων τῶν
 » 13 κύκλων πανσέλιμοι ἀρχαὶ σλέ. ἐπιβάλλει ἄρα
 » ἐκάστη πανσεληνῶ, νυχθήμερα κθ'. λεπτὰ γ'. καὶ δι'
 » 5 ὅλα τὰ χεῖρα, ἦτοι εἶδος σεληνιακῶ κύκλου, σιγμαί 1. ἔτα
 » γδ ἀναβιβάζονται, νυχθήμερα 57 λθ' ἡμέρ. καὶ γδ
 » διὰ μὲν τῶν κθ' νυχθημέρων τῆς σεληνῆς, ἀναβιβάζονται
 » νυχθήμερα δι' ὅλων τῶν 13 κύκλων, ἦτοι δι' ὅλων τ' σλέ
 » πανσελεύων 57 λβ'. διὰ δὲ τ' ἀνὰ γ' λεπτῶν, ἀνα-
 » 10 βιβάζου) λεπτὰ ωκθ'. αἴτινα γίνονται ρξδ'. ἦτοι ἡμέραι
 » 5', ὥραι η'. καὶ ποσύνται διὰ τῶν νυχθημέρων καὶ τῶν
 » λεπτῶν, ὁμῶς νυχθήμερα 57 λθ'. ὥραι η'. καὶ λοιπά-
 » ζονται ὥραι θ'. αἴτινες καταδιαρροῦνται εἰς σιγμαίς: ρη.
 » καὶ διὰ τὸ εἶναι πᾶς ὅλας κύκλους τῆς σεληνῆς 13. ἐπιβά-
 » 15 λουσιν ἄρα ἐκάστῳ κύκλῳ σιγμαί 1. καὶ γίνου) ὁμοῦ νυχθί-
 » μερα 57 λθ. ὥραι 14. ἦτοι 57 λθ' ἡμέρ. ἔτα τε ποιῶ-
 » » σιν οἱ ψηφίζοντες ἐκάστῳ πανσέλιμον ἔχειν ἀνὰ νυχθήμερα
 » κθ'. λεπτὰ γ'. ἄλλὰ καὶ τὸ ὅλον χρονιαῖον κύκλον τῆς
 » σεληνῆς, ἐπέκεινα τούτων φέρειν καὶ σιγμαί 1. Ὅμοίως δὲ
 » 20 ποιῶσι κατὰ τρωπυπέθεμεθα. καὶ πὺς μὲν, διὰ 13' παν-
 » σελεύων τελειόμων κύκλους, ἔχειν ἀνὰ νυχθήμερα τνθδ'.
 » ὥρας δύο, λεπτὰ δ'. πὺς δὲ διὰ 13', ἀνὰ νυχθήμερα
 » τπγδ'. ὥρας γ'. καὶ λεπτὰ γ'. εἰ γδ ψηφίσεις τὰς 13'
 » πανσελεύας. ἀνὰ κθ', καὶ λεπτὰ ἀνὰ γ'. ἔτα κατ'
 » 25 ἐπέκεινα τούτων δι' ὅλα τὰ δωδεκασελεύα, τρωπυθῆσεις καὶ
 » σιγμαί 1. ἐν παντὸς ἀρήσεις τὸν ὅλον σεληνιακὸν κύκλον τῶ-
 » » τον τὸν διὰ 13' πανσεληνῶν τελειόμων, ἔχοντα νυχθήμερα
 Νγ τνθδ'

» τ τ δ δ θ . ὥρας β', καὶ λεπτὰ δ' ὕ . Ο'μοίως δὲ καὶ τὸν
 » διὰ γ' πανσελεύων τελειόμενον, ἔχοντα νυχθήμερα
 » τ π γ ὕ θ θ . ὥρας γ', λεπτὰ γ' . ἄλλὰ καὶ τ' σύστασιν πασῶν
 » τ σ λ ε πανσελεύων τῶν ποσειδώνων δι' ὅλων τ' ἰθ' κύκλων
 » ἀρήσεις ἔχουσαι κατ' ἰσότητά τῶν ἰδ' χρόνων, νυχθήμερα . 5
 » ς ἥ) λ θ ὕ θ θ . καὶ ταῦτα μὲν ἕτως . ἀπὸ δὲ τῶν προ-
 » σεκτέον ὅπως συμβαίνει καὶ ἡ τελειότερα διάγνωσις τῆς δ'-
 » ρέσεως τῆς ὥρας καὶ τοῦ λεπτοῦ . καθ' ἃ ἡ ἀπόχυσις γίνεται
 » ἐκφθὴ γδ' ἐκάστη πασιέλλως τελειῖται διὰ νυχθημέρων κ θ ὕ
 » λεπτῶν γ ὕ . καὶ εἶτι ἐπιβάλλει ἀπὸ τῶν ἰ γ γ μ ῶν τοῦ ὄλα 10
 » χρόνου . Ἐπαρχοσι δὲ οἱ διὰ ἰβ' πανσελεύων τελειόμενοι
 » κύκλοι . Τὴν γδ' ἀνάμειαν (γ ὕ . σιωπηθεμῶν λεπτὰ ,
 » λ η ὕ . εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἑσῆρ τοῦ ὄλου δωδεκαμηνίου γ γ μ αἱ ἰ .
 » ἦτοι λεπτὰ β ὕ . καὶ ἐπεὶ γίνε) μετὰ τοῦτων τὰ ὄλα λεπ-
 Λεπτὰ ε , » τὰ . μ α . ἐπιβάλλει δὲ τῇ μιᾷ ὥρᾳ λεπτὰ ε . ποιῶσιν ὠ- 15
 μία ὥρα . » ρας ἡ . καὶ λεπτῶν α . ἦτοι διὰ νυχθημέρων . τ ν δ δ θ . ὥραν
 » β' , καὶ λεπτῶν δ' ὕ . οἷον ὁ α . ὁ β' . ὁ δ' . ὁ ς' . ὁ ζ' . ὁ δ' .
 » ὁ ι' . ὁ ιβ' . ὁ ιγ' . ὁ ιε' . ὁ ιζ' . καὶ ὁ ιη' . οἱ δὲ διὰ γ' ἦτοι
 » ἡμερῶν . τ π γ ὕ θ θ . ὥραν γ' , καὶ λεπτῶν γ' ὕ ε . ὁ η' .
 » οἱ α' . οἱ δ' . οἱ ς' . καὶ ὁ ιδ' . ὅρα τῆς ψήφου πῶ ἀκρίβειαν . 20
 Α' . » Ε' ν τῶν α' κύκλῳ λαμβάνει ἡ Σελεύη ἀπὸ τοῦ Α' πειλλίξ
 » ἡμέραν α ὕ . ὥρας δ' . καὶ ἄδὺς ποιεῖ πῶ δ' ε γ λ ὕ ἡ οἰκεί-
 Β' . » αν . οἷον πῶ ἀπόχυσιν . Εἶτα τί γίνε) . ὁ δ' ἀπερὲς κύ-
 » κλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ Α' πειλλίξ ἡμέρας κ η' .
 » ὥρας γ' . εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἐφεξῆς μηνῶν , ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ 25
 » Φεβρουαρίου μηνός . ἡμέραι τ δ δ θ . ὁμοί ἡμέραι τ λ β' .
 » ὥραι θ' . Μαῖου , λ α' . Ιουνίου , λ' . Ιουλίου , λ α' . Αὐγούστου , λ α' .

» Σεπτεμβεῖς, λ'. Οκτωβεῖς, λά. Νοεμβεῖς, λ'.
 » Δεκεμβεῖς, λά. Ἰαννουαρίη, λά. Φεβρουαρίη· κηϛ.
 » ἔξ ὧν πανσέλλεοι ια', ἥτοι ἡμέραι σὺν τῷ λεπτοῖς κὶ τῷ
 ω σγμᾶς τ κ Ϟ ϛ. ὥραι η' καὶ λεπτὸν α'. κὶ λοιπαὶ ἡμέ-
 5 ραι ζϛ. λεπτὰ δ'. λαμβάνει ἔν ταῦτα ἡ ἀπόχουσις ἢ ιβ'.
 » κὶ ἔτι ἄπο τῆς Μαρτίης ἡμέρας καϛ. ὥρας ια'. λεπτὰ δϛ.
 » ὁμῶς κ Ϟ ϛ. λεπτὰ γϛ. κὶ ὁμῶς πανσελλεοὶ ιβ'. νυχθήμερα
 » τ ν δ Ϟ ϛ. ὥραι β'. λεπτὰ δϛ. τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρ-
 » τίης εἰς τὰς κ β'. ἡ ἀπόχουσις μετὰ ἡμέρας καϛ. ὥρας β'.
 10 κὶ λεπτὰ δϛ. Ο' πείτος κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τῆς
 » Μαρτίης ἡμέρας· λεπτῶν τὸ ϛ. τῆς Ἀπριλλίης ἡμέρας λ'. ϛ.
 » ἐφεξῆς ὁμοίως μινῶν· ἥτις ἄχρις αὐτῶ τῆς Φεβρουαρίης τ δ Ϟ ϛ.
 » κὶ τοῦ ἐπιόντος ἑτέρας Μαρτίου μηνὸς λά· ὁμῶς ἡμέραι τ Ϟ δ'.
 » ὥραι ς'. λεπτὸν τὸ ϛ. ἔξ ὧν πανσέλλεοι ιβ'. ἥτοι ἡμέραι
 15 σὺν τῷ λεπτοῖς κὶ ϛ' σγμᾶς τ ν δ'. ὥραι η'. λεπτὰ δϛ.
 » καὶ λοιπαὶ ἡμέραι ιθ'. ὥραι κ α'. λεπτὸν α'. λαμβάνει ἔν ἢ
 » ιγ' ἀπόχουσις κὶ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίης· ἡμέρας θϛ. ὥρας γ'.
 » λεπτὰ βϛ. ὁμῶς ἡμέρας κ Ϟ ϛ. λεπτὰ γϛ. κὶ ὁμῶς πανσε-
 » λλεοὶ ιγ'. τὸ νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλίης ι'. ἢ ἀπόχουσις μετὰ
 20 ἡμέρας θϛ. ὥρας γ'. λεπτὰ βϛ. Ο' δ' κύκλος λαμ-
 » βάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλλίης ἡμέρας κ'. ὥρας
 » ηϛ. καὶ ϛ' ἐφεξῆς ὁμοίως μινῶν τ δ Ϟ ϛ. ὁμῶς τ κ'. καὶ
 » δϛ. ὥρας βϛ. ἔξ ὧν πανσέλλεοι ια'. ἥτοι ἡμέραι τ κ Ϟ ϛ.
 » ὥραι η'. λεπτὸν α'. κὶ ϛ' μὲν, ἔδον αεροσελαβιστο δὲ μάλλον
 25 ἢ αὐτῆ ἰα' ἀπόχουσις, κὶ ἄπο τοῦ Μαρτίης· ὥρας εϛ. λε-
 » πτὸν α'. κὶ ἔτι ἢ ιβ' πανσελλεοὺς τὰς ἑαυτῆς περὸ εἰσα ἡ-
 » μέρας κ Ϟ ϛ. καὶ λεπτὰ γϛ. ποιεῖ ϛ' ἀπόχουσις μετὰ ἡ-

Νδ

μέρας

Γ.

Δ.

- » μέρας τοῦ Μαρτίου μινός . κ θ ὕ . ὥρας ς' . κ' λεπτά β' .
 » καὶ ὁμῶς πανσέλλουσι β' . ἥτοι νυχθήμερα τ ν δ θ Ὑ . ὥρας
 » β' . κ' λεπτά δ ὕ . τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρτίου εἰς τὰ λ' . ἢ
Ε'. » ἀπόχουσι μετὰ ἡμέρας κ θ ὕ . ὥρας ς' . κ' λεπτά β' . Ο' ε
 » κύκλος λαμβάνη τὰς ἐπιλόπυς τῶ αὐτῶ μαρτίου μινός . ἥτοι 5
 » ἡμέραν μίαν , ὥρας ε' , λεπτά γ' . τοῦ Α' πελλίης ἡμέρας
 » λ' . ἥ ἔφεξις ὁμοίως μινῶν τ δ θ Ὑ . κ' τοῦ ἐπιόντος ἑτέρου
 » Μαρτίου λ' . ὁμῶς τ ζ ς' . ὥρας ι' α . λεπτά γ' . ἔξ ὧν
 » πανσέλλουσι β' . ἥτοι ἡμέρας σὺν τοῖς λεπτοῖς . κ' ἥ ἔφ' μαῖς
 » ὁμοίως τ ν δ' . ὥρας ἡ . λεπτά δ ὕ . κ' λοιπαὶ ἡμέραι β' . ὥρας 10
 » β' . λεπτά γ ὕ . λαμβάνει αὐτὴ ἢ γ' ἀπόχουσι καὶ ἀπὸ τοῦ
 » ἐπιόντος ἑτέρου Α' πελλίης μινός , ἡμέρας ἔξ . ὥρας ι' . ὁμῶς
 » κ θ ὕ . λεπτά γ ὕ . κ' ὁμῶς πανσέλλουσι γ' . τὸ νομικὸν Φάσκα
 » ἀπριλλίης εἰς τὰς ι' ἢ . ἢ ἀπόχουσι μετὰ ἡμέρας ι ζ' , κ' ὥρας ι' .
ς'. » Ο' ς' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλόπυς τοῦ αὐτοῦ Α' πελλί- 15
 » λίης μινός , ἥτοι ἡμέρας β ὕ . ὥρας β' . καὶ ἥ ἔφεξις ὁ-
 » μοίως μινῶν τ δ θ Ὑ . κ' τῶ Μαρτίου λ' . ὁμῶς τ μ ζ ὕ . ὥρας
 » ἢ . ἔξ ὧν πανσέλλουσι ι' α . ἥτοι ἡμέρας τ κ δ ὕ . ὥρας ἡ . λεπτόν α .
 » κ' λοιπαὶ ἡμέραι κ β ὕ . ὥρας ι' α . λεπτά δ' . λαμβάνει ἔν ἢ β'
 » ἀπόχουσι ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος Α' πριλλίης . ἡμέρας ς ὕ . νυχθήμερα 20
 » τ ν δ θ Ὑ . ὥρας β' . λεπτά δ ὕ . τὸ νομικὸν Φάσκα Α' πριλλίης ζ' . ἢ
Ζ'. » ἀπόχουσι μετὰ τὰς ς ὕ . κ' λεπτά δ ὕ . Ο' ζ' κύκλος λαμβάνη
 » τὰς ἐπιλόπυς τῶ αὐτῶ Α' πριλλίου μινός , ἥτοι ἡμέρας κ γ' .
 » ὥρας ι' α . λεπτόν ἡμισυ . κ' ἥ ἔφεξις ὁμοίως μινῶν τ δ' θ Ὑ .
 » ὁμῶς τ κ ζ ὕ , ὥρας ε' , λεπτόν ὕ . ἔξ ὧν πανσέλλουσι ι' α . ἥτοι 25
 » ἡμέρας τ κ δ ὕ . ὥρας ἡ . λεπτόν α . κ' λοιπαὶ ἡμέραι β ὕ . ὥρας
 » ἢ . λεπτά δ ὕ . λαμβάνει αὐτὴ ἢ β' ἀπόχουσι ἀπὸ τῶ Μαρτίου
 ἡμέ

» ἡμέρας κςϞ. ὥρας γ'. λεπτὰ δ'. ὁμῶς κθϞ. λεπτὰ γϞ.
 » καὶ ὁμῶς παυσέλληνοι ιβ'. ἥτοι νυχθήμερα τν δ' δθ'. ὥ-
 » ραι β'. λεπτὰ δ' Ϟ. τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρτίου εἰς τὰς κζ'.
 » ἢ ἀπόχουσις μετὰ ἡμέρας κςϞ. ὥρας γ', καὶ λεπτὰ δ'.
 5 Ο' ἢ κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου
 » μιλῶς ἤτοι ἡμέρας δ'. ὥρας ἦ. λεπτὸν α'. τοῦ Α' περι-
 » λίου ἡμέρας λ'. Ἰεφεξῆς ὁμοίως μιλῶν τ δ' δθ'. καὶ τοῦ
 » ἐπόντος ἑτέρου Μαρτίου λ'. ὁμῶς τξθϞ. ὥραι β'. λεπτὸν α'.
 » ἕξ ὧν παυσέλληνοι ιβ'. ἥτοι ἡμέραι τν δ' δθ'. ὥραι β', λε-
 10 πτὰ δ' Ϟ, καὶ λοιπαὶ ἡμέραι ιε'. ὥραι ε'. λεπτὸν α' Ϟ. λαμ-
 » βάνει οὖν ἢ γ' ἀπόχουσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπόντος ἑτέρου Α' περι-
 » λίου μιλῶς ἡμέρας ιδ'. ὥρας ζ', λεπτὰ β'. ὁμῶς κδϞ, λεπτὰ
 » γ' Ϟ. καὶ ὁμῶς παυσέλληνοι ιγ'. ἥτοι νυχθήμερα τπ γ' Ϟ δθ'.
 » ὥραι γ'. καὶ λεπτὰ γ'. τὸ νομικὸν Φάσκα Α' περὶ λῆς εἰς
 15 τὰς ιε'. ἢ ἀπόχουσις μετὰ ἡμέρας ιδ'. ὥρας ζ'. καὶ λεπτὰ
 α' δύο. Ο' δ' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ αὐτοῦ
 » Α' περὶ λῆς μιλῶς ἥτοι ἡμέρας ιεϞ. ὥρας δ'. λεπτὰ γ'.
 » Ἰεφεξῆς ὁμοίως μιλῶν τ δ' δθ'. καὶ τοῦ Μαρτίου λ'. ὁ-
 » μῶς τν Ϟ. λεπτὰ γ'. ὥρας ι'. ἕξ ὧν παυσέλληνοι ια'. ἥτοι ἡ-
 20 μέραι τκ δ' Ϟ. ὥραι ἦ. λεπτὸν α'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι κς'. ὥραι
 » β'. καὶ λεπτὰ β'. λαμβάνει οὖν ἢ ιβ' ἀπόχουσις καὶ ἀπὸ τοῦ
 » ἑτέρου Α' περὶ λῆς ἡμέρας γ'. ὥρας ι'. λεπτὸν α' Ϟ. ὁμῶς κθϞ.
 » λεπτὰ γ' Ϟ. καὶ ὁμῶς παυσέλληνοι ιβ'. ἥτοι νυχθήμερα
 » τν δ' δθ'. ὥραι β'. λεπτὰ δ' Ϟ. τὸ νομικὸν Φάσκα Α' περὶ λῆς
 25 εἰς τὰς δ'. ἢ ἀπόχουσις μετὰ ἡμέρας γ'. ὥρας ι'. λεπτὸν α' Ϟ.
 » Ο' ι' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ αὐτοῦ Α' περι-
 » λῆς μιλῶς ἥτοι ἡμέρας κςϞ. ὥρας α'. λεπτὰ γϞ. καὶ τὰς
 ἰφεξῆς

H'.

Θ'.

I'.

η ἐφεξῆς ὁμοίως μηνῶν, ἡμέρας τ δ' θ'. ὁμῶς τ λ'. ὥρας ζ'.
 η λεπτὰ γ'. ἔξ ὧν πανσέληνοι ιά. ἥτοι ἡμέραι τ κ δ'. ὥραι
 η ή. λεπτὸν ά. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι ε'. ὥραι ιά. λεπτὰ ε'.
 η λαμβάνει ἔν η' β' δ' ὀπ' ὀχυσίς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου κ γ'.
 η ὥραν ά. λεπτὰ ά. ὁμῶς κ θ'. λεπτὰ γ'. τὸ νομικὸν Φά- 5
 η σκα Μαρτίου εἰς τὰς κ δ'. ἡ ἀπόχυσίς μετὰ τὰς κ γ'. ὥραν
ΙΑ' η ά, καὶ λεπτὸν ά. Ο' ιά κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοί-

η πους τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μηνός· ἤγειν ἡμέρας ζ'. ὥρας ι.
 η λεπτὰ δ'. τοῦ Ἀπριλλίου λ'. ἡ ἐφεξῆς ὁμοίως μηνῶν, ἡ-
 η μέρας τ δ' θ'. καὶ τοῦ ἐπὶόντος ἑτέρου μαρτίου, λά. ὁμῶς ιο
 η το β', ὥρας δ'. λεπτὰ δ'. ἔξ ὧν πανσέληνοι ιβ'. ἥτοι ἡμέ-
 η ραι τ ν δ' θ', ὥραι β'. λεπτὰ δ'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι ιή.
 η ὥραι ζ'. λεπτὰ δ'. λαμβάνει οὖν ἡ γ' δ' ὀπ' ὀχυσίς καὶ ἀπὸ τῆ
 η Ἀπριλλίου ἡμέρας ιά. ὥρας δ'. λεπτὰ δ'. ὁμῶς κ θ'. λεπτὰ
 η γ'. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ιγ'. ἥτοι νυχθήμερα τ π γ' θ'. 15
 η ὥραι γ'. λεπτὰ γ'. τὸ νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλίου ιβ'. ἡ δ' ὀπ-

ΙΒ' η χυσις μετὰ ἡμέρας ιά. ὥρας δ'. καὶ λεπτὰ δ'. Ο' ιβ'
 η κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλλίου μηνός.
 η ἤγειν ἡμέρας ιη'. ὥρας ζ'. λεπτὰ ά. καὶ ἡ ἐφεξῆς ὁμοίως
 η μηνῶν τ δ' θ', καὶ τοῦ Μαρτίου λά. ὁμῶς ἡμέραι τ κ δ' θ'. 20
 η ὥρα ά. λεπτὸν ά. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι κ δ'. ὥραι ε'. λαμ-
 η βάνει ἔν η' β' δ' ὀπ' ὀχυσίς καὶ ἀπὸ τῆ ἐπὶόντος ἑτέρου Ἀπριλλίου
 η μηνός, ὥρας ζ'. λεπτὰ γ'. ὁμῶς κ θ', λεπτὰ γ'. καὶ ὁμῶ
 η πανσέληνοι ιβ'. ἥτοι νυχθήμερα τ ν δ' θ'. ὥραι β'. λεπτὰ δ'.
 η τὸ νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλίου εἰς τ' ά. ἡ ἀπόχυσίς μετὰ ὥρας 25

ΙΓ' η ζ'. λεπτὰ γ'. Ο' ιγ' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ
 η αὐτοῦ Ἀπριλλίου μηνός· οἷον ἡμέρας κ δ'. ὥρας δ'. λεπτὰ

» α Ὑ. Ἦ ἐφεξῆς ὁμοίως μινῶν ἡμέρας τ δ δθ'. ὁμῶς νυχθί-
 » μερα τ λ γ Ὑ, ὥρας ι'. λεπτὸν α Ὑ. Ἐξ ὧν πανσέληνοι ι α'.
 » ἤτοι ἡμέραι τ κ δ Ὑ. ὥραι η'. λεπτὸν α'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι
 » δ'. ὥραι β'. λεπτὸν Ὑ. λαμβάνει οὐτ' ἢ ιβ' ἀπόχους καὶ
 5 ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἡμέρας κ'. ὥρας ι'. λεπτὰ γ'. ὁμῶς κ θ Ὑ.
 » λεπτὰ γ Ὑ. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ι β'. ἤτοι νυχθίμερα τ ν δ θ'.
 » ὥραι β'. λεπτὰ δ Ὑ. τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρτίου κ α'. ἢ
 » ἀπόχους ἐν ὥραι ι', καὶ λεπτοῖς τριῶν. Ο' ι δ' κύκλος λαμ-
 » βάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μινός ἤγχι ἡμέρας
 10 ι'. ὥρας ι γ'. λεπτὰ β'. πῶ ἀπριλλίς λ'. Ἦ ἐφεξῆς ὁμοίως μιν-
 » ῶν τ δ δ θ'. καὶ τοῦ ἐπιόντος ἐτέρου Μαρτίου λ α'. ὁμῶς
 » τ ο ε Ὑ. ὥρας ζ'. λεπτὰ γ'. Ἐξ ὧν πανσέληνοι ι β'. ἤτοι ἡ-
 » μέραι τ ν δ θ'. ὥραι β'. λεπτὰ δ Ὑ. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι
 » κ α'. ὥραι ι'. λεπτὰ β Ὑ. λαμβάνει οὐτ' ἢ ι γ' ἀπόχους καὶ
 15 ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἐτέρου Ἀπριλλίος μινός ἡμέρας η'. ὥρας β'.
 » λεπτὸν α'. ὁμῶς κ θ Ὑ. λεπτὰ γ Ὑ. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ι γ'.
 » ἤτοι νυχθίμερα τ π γ Ὑ δ θ'. ὥραι γ'. λεπτὰ γ'. τὸ νομι-
 » κὸν Φάσκα Ἀπριλλίος δ'. ἢ ἀπόχους ἐν ὥραι β', καὶ λεπ-
 » τὰ α'. Ο' ι ε' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐ-
 20 τοῦ Ἀπριλλίου μινός ἤγχι ἡμέρας κ α Ὑ. ὥρας θ'. λε-
 » πτὰ δ'. καὶ Ἦ ἐφεξῆς ὁμοίως μινῶν, τ δ δ θ'. ὁμῶς τ κ ς'.
 » ὥρας γ'. λεπτὰ δ'. Ἐξ ὧν πανσέληνοι ι α'. ἤτοι ἡμέραι τ κ δ Ὑ.
 » ὥραι η'. λεπτὸν α'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι α'. ὥραι ζ'. λεπτὰ γ'.
 » λαμβάνει οὐτ' ἢ η' ἀπόχους, καὶ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἡ-
 25 μέρας κ η'. ὥρας ε', καὶ λεπτὸν Ὑ. ὁμῶς κ θ Ὑ. λεπτὰ
 » γ Ὑ. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ι β'. ἤτοι νυχθίμερα τ ν δ θ'.
 » ὥραι β'. λεπτὰ δ Ὑ. τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρτίου εἰς τὰς κ θ'.
 ἢ ἀπὸ-

ΙΔ'

ΙΕ'

- ΙΓ'.** » ἡ ἀπόχυσις ἐν ὥρᾳ ε'. λεπτὰ δ' ὕ. Ο' ιγ' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μινός· οἷον ἡμέρας β' ὕ. ὥρας ς'. λεπτὰ δ' ὕ. τοῦ Ἀπριλλίου λ'. ἧ ἔφεξις ὁμοίως μινῶν, τ δ' θω'. καὶ τοῦ ἐπιόντος ἑτέρου Μαρτίου λ' ὁμῶς τξή'. λεπτὰ δ' ὕ. ἔξ ὧν πανσέληνοι ιβ'. ἥτοι ἡμέραι 5
- Ιδ' ὥραι** » τ ν δ' θω'. ὥραι η'. λεπτὰ δ' ὕ. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι ιγ' ὕ, ὥραι δ' β'. λαμβάνει οὐκ ἢ ιγ' ἀπόχυσις, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἑτέρου ἀπτά, » πριλλίου μινός, ἡμέρας ιε' ὕ, ὥρας η', λεπτὰ γ' ὕ. ὁμῶς κ δ' ὕ. λεπτὰ γ' ὕ. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ιγ', ἥτοι νυχθήμερα » τ π γ' ὕ θω'. ὥραι γ'. λεπτὰ γ'. τὸ νομικὸν φάσκα Ἀπρι- Ιδ
ΙΖ'. » γ' ὕ. Ο' ιζ' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλλίου μινός, ἡγοῦν ἡμέρας ιδ', ὥρας γ'. λεπτόν α' ὕ. ἧ ἔφεξις ὁμοίως μινῶν τ δ' θω'. καὶ τοῦ Μαρτίου λ' ὁμῶς ἡμέραι τ μ δ'. ὥραι δ'. λεπτὰ α' ὕ. ἔξ ὧν πανσέ- ΙΖ
ΙΗ'. » ληνοι ια' ἥτοι ἡμέραι τ κ δ' ὕ. ὥραι η'. λεπτόν α'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι κ δ' ὕ. ὥραι α'. λεπτόν ὕ. λαμβάνει οὐκ ἢ ιβ' ἀπόχυσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἑτέρου Ἀπριλλίου μινός ἡμέρας » δ' ὕ. ὥρας ια', καὶ λεπτὰ γ'. ὁμῶς κ δ' ὕ. λεπτὰ γ' ὕ. καὶ ὁμῶς πανσέληνοι ιβ'. ἥτοι νυχθήμερα τ ν δ' θω'. ὥραι β'. 20
ΙΗ'. » λεπτὰ δ' ὕ. τὸ νομικὸν φάσκα Ἀπριλλίου ε'. ἡ ἀπόχυσις μετὰ ἡμέρας δ' ὕ. ὥρας ια'. καὶ λεπτὰ γ'. Ο' ιη' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοιπὰς τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλλίου μινός ἡγοῦν ἡμέρας κ ε'. λεπτὰ β'. καὶ τὰν ἔφεξις ὁμοίως μινῶν, » τ δ' θω'. ὁμῶς τ κ δ'. ὥρας ς'. λεπτὰ β'. ἔξ ὧν πανσέληνοι 25
ΙΗ'. » ια' ἥτοι ἡμέραι τ κ δ'. ὥραι η'. λεπτόν α'. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι δ'. ὥραι ι'. λεπτόν α'. λαμβάνει οὐκ ἢ ιβ' ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῆς μαρ-
 τίου

» τῆς μενῶς, ἡμέρας κέ. ὥρας β'. λεπτά β' ὁμῶς κ θ' ὕ,
 » λεπτά γ' ὕ. καὶ ὁμῶς πανσελίωσι β'. ἢτοι ἡμέραι τ π δ Δθ'.
 » ὥραι β', καὶ λεπτά δ' ὕ. τὸ νομικὸν Φάσκα Μαρτίου
 » εἰς τὰς κ γ'. ἢ ἀπόχυσις, μετὰ ἡμέρας κέ, ὥρας β'. λεπ-
 » 5 τὰ β'. Ο' ἰθ' κύκλος λαμβάνει τὰς ἐπιλοίπας τοῦ
 » αὐτοῦ Μαρτίου μενῶς. ἢ γου ἡμέρας ε' ὕ. ὥρας θ', λεπ-
 » τὰ β' ὕ. τοῦ Α' πριλλίως ἡμέρας λ'. ἢ ἐφεξῆς ὁμοίως μενῶν
 » τ δ Δθ'. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ὀνόματος ἑτέρου Μαρτίως μενῶς ἡμέρας
 » λ' ἄ. ὁμῶς το' ἄ. ὥρας γ', λεπτά β' ὕ. ἐξ ὧν πανσέληνοι ι β'.
 10 ἢτοι ἡμέραι τ ν δ'. ὥραι ἡ. λεπτά δ' ὕ. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι,
 » ι γ' ὕ. ὥραι γ', λεπτά γ'. λαμβάνει ἡ γ' καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπι-
 » ὀνόματος ἑτέρου Α' πριλλίου μενῶς, ἡμέρας ι β' ὕ, ὥρας γ', καὶ
 » λεπτῶν ἡμισυ. ὁμῶς κ θ' ὕ. λεπτά γ' ὕ. καὶ ὁμῶς πανσελη-
 » νοι ι γ'. ἢτοι νυχθήμερα τ π γ' ὕ Δθ'. ὥραι γ'. λεπτά γ'.
 15 τὸ νομικὸν Φάσκα Α' πριλλίως ι γ'. ἢ ἀπόχυσις μετὰ ἡμέρας
 » ι β' ὕ, ὥρας γ', λεπτῶν ἡμισυ. Ο' ἄ κύκλος λαμβά-
 » νει τὰς ἐπιλοίπους τοῦ αὐτοῦ Α' πριλλίου μενῶς. οἷον
 » ἡμέρας ι ζ'. ὥρας ε', λεπτά δ' ὕ. τῶν ἐφεξῆς ὁμοίως
 » μενῶν τ δ Δθ'. καὶ τοῦ Μαρτίως λ' ἄ. ὁμῶς τ ν β'. ὥρας ι' ἄ.
 20 λεπτά δ' ὕ. ἐξ ὧν πανσελίωσι ι' ἄ. ἢτοι ἡμέραι τ κ δ' ὕ. ὥραι
 » ἡ. λεπτὸν ἄ. καὶ λοιπαὶ ἡμέραι κ ζ' ὕ. ὥραι γ'. λεπτά δ' ὕ.
 » λαμβάνει οὖν ἡ ι β' καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ὀνόματος ἑτέρου Α' πριλλίως
 » μενῶς ἡμέραι α' ὕ. ὥρας δ'. λεπτὸν ε' δα'. ὁμῶς κ θ' ὕ.
 » λεπτά γ' ὕ. καὶ ὁμῶς πανσελίωσι ι β'. ἢτοι νυχθήμερα
 25 τ ν δ Δθ'. ὥραι β'. λεπτά δ' ὕ. τὸ νομικὸν Φάσκα Α' πριλλίως
 » β'. ἢ ἀπόχυσις μετὰ ἡμέραι α' ὕ. ὥρας δ'. Καὶ λοιπὸν ὅτι
 » τοῦ αὐτοῦ ψηφίως πᾶσι δεχτικῶν λαβόντων ἡμῶν ἢ κύκλων τῆς

ΙΘ'.

Α'.

α) Σελιεύης καὶ εἰς τὸ αὐτὸ καταληξάντων, κατὰ τὸν πάντη
 β) ἀκριβῆ λόγον, ἰθ' εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελιεύης καὶ ἡ πλείονες.

Εξώτης $\Xi \Delta'$.

Διατί καὶ ἀπὸ τίνος ἀνάγκης ὁ πρῶτος κύκλος κατὰ H

β' τῆς Α' περιλλίε μῆκος τὸ νομικὸν Φάσκα ἔχει,

Α' πόκεσις.

Α' Π' αὐτῶν H περιηγημάτων διδασκαλίας τοῦ κυρίου Ματ-
 θαίου καὶ τῆς κυρίας Ψιλῆς μανθανόντων τὸν ἄριθμον τῶν
 κύκλων τῆς Σελιεύης πῶς εἶναι 13'. καὶ δεῦρ' εἶναι μήτε πα-
 ρισσότεροι μήτε ὀλιγώτεροι. Α' κολουδον εἶναι κατὰ τὸν 10
 περιηγητὸν μας σκοπὸν (ἐπειδὴ οὗτ' ἐστὶν τὸ Πάχα ἡμῶν ὀλο-
 γος) νὰ εἰπέμεν Δεῦρ' ὅτι ὁ αὐτὸς κύκλος τῆς Σελιεύης ἔχει τὸ νο-
 μικὸν Φάσκα εἰς ταῖς δύο τοῦ Α' περιλλίε, εἰς τὸ το πρέπει
 νὰ ἴξούρωμεν, πῶς ἐπειδὴ καὶ ὁ περιηγητὸς Θεὸς ἐμελλεν
 ὕστερον νὰ δώσῃ τέτοιον νόμον εἰς τὰς Ἑβραίας διὰ τὸ Πάχα τὸ 15
 νομικὸν ὅτι νὰ ἐρτάξεται κατὰ τὴν παυσέλευον τοῦ πρώτου
 κύκλου εἰς H δύο τοῦ Α' περιλλίου ἀπαραβάτως, φανερὸν εἶναι
 πῶς καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὴν Σελιεύην εἰς H δεχλιῶν, ἢ
 πρώτη αὐτῆς παυσέλευος κατὰ H πρώτῃ αὐτῆς κυκλοφο-
 ρίαν μετὰ τὸν πρώτιστον καὶ ἰσημεριὸν ἐκείνον χρόνον, εἰς H 20
 Εξ' ἀ. 9. 20 β' ἔφθασε τότε τοῦ Α' περιλλίε μῆκος. ὁ γὰρ ἐν ὕστεροις ἐ-
 θέασισεν ὡς οὐδεὶς καὶ ὁ κύριος Ψιλῆς, τοῦτο ἀπὸ καταβολῆς κύ-
 κλου περιηγητῶν εἶχε. διότι ὅποτεν ἐπλάσθησαν ἀ-
 ποὶ πότε. πρὸ H Θεὸν τῆς τετάρτης ἡμέρας ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Σελιεύη, ἦσαν
 βαλμένοι ὁμοῦ Ἡλιος ἐπάνω εἰς τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, 25
 ἦγονε εἰς τὴν δεχλιῶν τοῦ Κειῶ. ἢ δὲ Σελιεύη ὁμοίως ἐπάνω
 εἰς τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, ἦγονε εἰς τὴν δεχλιῶν

τὸν Ζυγὸν· καὶ ὁ μὲν ἥλιος τότε πρῶτον ἀπέτειλεν κατὰ τὴν
 1 ἰε' τοῦ κατὰ τὸν Μαρτίου σελευιακοῦ μηνῶς· ἡ δὲ σελεύη
 τότε πρῶτον ἐβασιλεύσει κατὰ τὸν ὀρίζοντα· ὅπου ἦτορ ἀ-
 κριβῶς εἰς τὸ μέσασμά της 18^ῃ, καὶ τετάρτη, καὶ κβ'
 5 πρῶτων λεπτῶν· μετὰ δὲ τὸν πρῶτον ἐκείνον ἢ κοσμογῶ-
 ρον ἢ ἰσημεριὸν χεῖνον, ὄρχιζοντες καὶ τὴν ἐδικλεύ των
 αἰτίσθρον ἢ λοξὴν κίνησιν οἱ φασήρες ὁ μὲν ἥλιος ἀπὸ τὴν
 ὄρχιῶ τοῦ Κειῶ, ὁμοίως ἢ ἡ σελεύη ἀπὸ τὴν ὄρχιῶ τοῦ
 Ζυγοῦ, ἀπὸ τὴν ὄρχιῶ ἢ ἀνγλιῶ τῆς 1^ῃ ἡμέρας τοῦ δω-
 10 πέρυ ἐκείνου Μαρτίου ἡμέρα ἔ τῆς ἐβδομάδος· ἢ τελώ-
 νοντας ἢ Σελεύη τὸν ἐδικὸν της δωδεκάμηνον κύκλον, εἰς
 τὴν δ' ἡμέρας, δευ' ἔφθασεν ἀκόμι εἰς τὸν τόπον της εἰς τὴν
 ὄρχιῶ τοῦ Ζυγοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἢ ἀρχισε τὴν κίνησιν της·
 ἔπειδὴ ἀπὸ 7^ῃ τὴν δ' ἡμέραις τοῦ ὅλου δωδεκαμηνῶ χεῖνου τῆς
 15 Σελεύης ἕως τῆς 1^ῃ ἡμέρας τοῦ μονοκύκλου χεῖνου τοῦ
 Ἡλίου 14 ἡμέραις λειψάζουσι· Εὐείσκετον λοιπὸν ἢ 1 β'
 σὺν τε πανσέλιος εἰς ἐκείνον τὸν ἀντικρὸν τοῦ ἡλίου τόπον εἰς
 τὴν ὁποῖαν ὄραν ὁ Ἡλίου τελώνωντας τεισημίσι τοῦ Μαρ-
 τίας ἡμέρας ἀπέτειλε τῆ 1^ῃ ἡμέρα· ὅπου ἐχρειάζουσι
 20 ἀκόμι 14 ἡμέρας ὁ ἥλιος διὰ νὰ ἔρχεται εἰς τὸν τόπον της ἰ-
 σημερίας ὄραν καὶ ἀρχισε τὴν κίνησιν της, ἢ γουσι εἰς τὴν
 ὄρχιῶ τοῦ Κειῶ κατὰ τὴν 1^ῃ Μαρτίας· ἀφίνοντες λοιπὸν
 τὴν 1 β' ἐκείνου πανσέλιον ὡσαύτ' ὅπου ἦτορ ἢ τελωτάια,
 καὶ πρὸ τῆς ἰσημερίας, ζητῶμεν 7 ἄλλου ἐξῆς πανσέλιον
 25 ἢ ὁποῖα κοντὰ μὲν εἰς τῆς ἀπερασμῶς δωδεκα σελευιακῆς
 μηνῶς, λέγει 12^ῃ· ὡσαύτ' δὲ πάλιν ὅπου εἶναι ἀρχὴ τῆς ἐξῆς
 δωδεκαμηνῶ κυκλοφορίας λέγειται πρῶτη καὶ εἶναι λοιπὸν

καὶ εἶναι λοιπὸν ὕψρον καὶ ἀπὸ τῆς ἰσημερίας. ἀπ' ἐκείνου λοιπὸν ἔ-
 ιβ' πανσέλιον ὅπου ἦταν φασμαδὴ εἰς τὴν δ' ἡμέραν τῆς Μαρ-
 τίας μελὸς ἡμέραν ἐ τῆς ἐβδομάδος, ἕως αὐτῆς τῆς ἄλλης
 πανσέλιον δέλομυ ἡμέρας κ.δ. ὕ. καὶ λοιπὸν δίδεις τὰ
 κζ' τοῦ Μαρτίου κοντὰ εἰς τὰς τελοσημίου, καὶ γίνον) λά. 5
 μόνον καὶ τὰ β' εἰς τὸν Α' πειλλιον. καὶ τότε ὠρίζον ὁ νόμος νὰ
 ἐορτάζοιμι τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τὸν πρῶτον τῆς σελεύης
 κύκλον, εἰς τῆς β' τοῦ Α' πειλλίου, ὅπου δειλοκατὴν ἢ τοῦ
 πρῶτου μελὸς πανσέλιος ὕψρον ἀπὸ τῆς ἰσημερίας. Καὶ
 βλέπε σοφίαν Θεῶν πᾶς ἢ πρωτόκτιστος καὶ πρωτόγονος ἐκεί- 10
 νη πανσέλιος, καὶ ἡ μετ' ἐκείνου πρώτη πανσέλιος τοῦ
 Μαρτίου ἢ καὶ δωδεκάτη, σιμύδραμον εἰς μίαν καὶ τετὰ αὐ-
 τῆς ἡλιακῆς ἡμέρας καὶ ὄραν τοῦ Μαρτίου, λέγω δ' Μαρτίου· ὁ
 πᾶ ἄλλης φορὰν τοῦτο δευ' συμβαίνει ποτὶ.

Εἰρώτησις ΞΕ'

Διατί κατὰ τὴν τελοταῖων ιδ' κύκλον τῆς Σελεύης ἐπέ-
 ταξεν ὁ Θεὸς τοῖς ἑβραίοις τὸ ἀγεῖν Πάχα, ὃ καὶ
 σιμύβη ἐν τῇ α' τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα γενέσθαι.

Α' πόκρισις.

Εὶ δὲ εἶχον ἀπορησοὶ τινὰς ἀλόγως· πῶς ἐπειδὴ καὶ τὸ 20
 πρῶτον νομικὸν Φάσκα κατὰ τὴν α' τῆς Σελεύης κύκλον
 εἰς τὴν δύο δειλοκατῆ) τοῦ Α' πειλλίου μελὸς. Διατί ὅπο-
 ταν ὁ Θεὸς ἐνομοθέτησεν εἰς τὰς Εἰβραίας ἐν πρώτοις νὰ ἐορ-
 τάξεν τὸ Πάχα κατὰ τὴν γ' ἢ ἑτάς· δευ' ἐφύλαξε καὶ τὴν
 πρῶτον κύκλον τῆς σελεύης ὅπᾳ νὰ εἶναι συμφώνως τὸ πρῶ- 25
 τον Πάχα κατὰ τὴν πρῶτον τῆς Σελεύης κύκλον· ἀλλ' ἡ πρώτη
 τοῦ Θεῶν δευ' τοῦ Πάχα νομοθεσία ἐρεθίσθη εἰς τὴν πεν-
 ταῖον

παῖον 13' κύκλον τῆς σελλεύης, Α' περιλλίου 13'. καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς εβδομάδος, ἡτοι κυριακῇ. καδῶς τὸ δατο-
δείχτει καὶ ὁ κύρ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινὸς εἰς τὸ χροσικόν τῆ· ἐ-
κεῖ ὅπῃ διδάσκει περὶ τοῦ πότε τὸ πάχα νενομοδέτητο.

5 Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν ἀπορίαν ἐκείνην ἡμπορεῖμεν νὰ εἰπῶ-
μεν· πρῶτον μὲν, ὅτι τὸ καμὲν ἐκείνου τῆς πρώτης τοῦ Πά-
χα νομοθεσίας ἐν Αἰγύπτῳ καδῶς φαίνεται εἰς τὸ 16' τῆς
Ἐξόδου, τοῖςπος ἔλαχε, καὶ ἦτον κατὰ τὴν πρῶτον μετὰ ἦσαν
τὴν Μιάρτιον λέγω τὴν σελλευιακὴν τὴν ἐν τοῖς 16' πρῶτον· ἦσαν

10 ὁ τελούταῖος 13' κύκλος τῆς σελλεύης· κατὰ δὲ τὴν ἐγκεχυ-
μὸν τῆς χράμματι νομῆ, ἡ αἰτία εἶναι· ὅτι ὡς καδῶς ὅλος
ὁ μωσαϊκὸς νόμος ἦτον τύπος τῆς νέας χαρίτας, τοῖςπος λογῆς νόμος μω-
καὶ τὸ ἐκείνου τοῦ παλαιῦ νόμου, ἡτοι τὸ νομικὸν φάσκα, ἦτον σαϊκὸς τύ-
τύπος, καὶ περιεκόνιζε τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πάχα· καδῶς πως.

15 τὸ διδάσκει πλατύτατα καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος εἰς νομικὸν
τὴν ἀπτερον λόγον ὅπῃ κάμνει εἰς τὸ ἅγιον Πάχα. Διὰ τοῦτο φάσκῃ τύπος
λοιπὸν εἰς τὴν τελούταῖον κύκλον ὤρσειν ὁ Θεὸς ἐν πρώτοις
να ἐορτάσων τὸ πάχα τὸ νομικὸν, διὰ νὰ φανερώσῃ πᾶς ἐκείνο
τὸ Πάχα ἦτον τυπικὸν μόνον κατὰ τὴν ὥραν· καὶ κατὰ τὴν

20 τυπικῶν ἐκείνου νομοθεσίαν ἀρμόδιον εἰς τοὺς λόγους. νὰ
ἐορτάζωμεν, σφάζοντες καὶ πρῶγοντες ἀμνὸν αἰδοῦντῆ, ζῶν ἀ-
λογον καὶ ἀνόητον. καὶ ἦτον τύπος ἐκείνου τὸ πάχα τὸ νομικὸν
τοῦ ἡμετέρου ἀληθινῆ καὶ ἁγίου Πάχα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδυσι-
αἰδοῦντῆ αὐτὸς ὁ παρὰ τυπούμενος λογικὸς ἀμνός, ὁ Υἱὸς τοῦ μόνου λογι-

25 Θεῶ καὶ Θεὸς ὁ ἄρτων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καδ' ἑαυτὸν ἀνέ-
λαβον ἀνθρώπινον φύσιν. τοῦ ὁποῖου λογικῆ ἀμνῆ τὸ πανά-
μεταλαμ-
ζιον σῶμα καὶ αἷμα μεταλαμβανόμεν οἱ πιστοὶ, ἐχ' ἰσθαῖ-
βαίνειν.

(Ξ)

καὶ

κώς γεμίζοντες ἢ γαστέρα κρεῶν, ὡσαὶ καὶ τὰ λοιπὰ φαγητὰ
 καὶ ποτὰ. ἀλλ' εἰς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, μετὰ τῆς πνευματικῆς
 ἱκανοποιήσεως καὶ πνευματικῆς ἐξομολογήσεως πνευματι-
 κῶς ἀνδράσι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ εἰς κληρονομίαν ἔχα- 5
 πον τῆς ἑβραίων βασιλείας. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸ τελευ-
 ταιῶν κύκλον ἐνομοθετήθη τελευτῶν, ὡσαὶ ὅτι ἔμελλε νὰ πύ-
 σῃ παυομένη ὁμοῦ καὶ τοῦ τυπικοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ, ἐλθόν-
 » τος ἤδη τοῦ ἡμετέρου ἀληθινῆ καὶ ἀγίας πάχα· ὅτε καὶ πα-
 » ρῆλθεν ἡ σικὰ τοῦ νόμου κατὰ τὸ ἄσματογράφον τῆς χάριτος
 » ἐλθέσεως. ὁ γὰρ νόμος φησὶ καὶ οἰεθεὶς διαγγελισθῆς **Διά** 10
 » Μωσῆως ἐδόθη, ἡ δὲ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια **Διά** Ἰησοῦ Χριστοῦ
 πάχα ἄ- ἐγένετο· ὅτι νὰ μὴ ἐορτάζεται τὸ ἀληθινὸν ἐκεῖνο Πάχα
 γιον εορτ. τῆς νέας χάριτος, ὡς τὸ παλαιόν, κατὰ τὴν 1^η τῆς Σε-
 λιώνης· καὶ εἰς ὅποιαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἡ 1^η τύχη τῆς σε-
 λιώνης· ἀλλ' ἡ νὰ ἐορτάζεται ὑστερον ἄπο τὸ νομικὸν φάσκα, ὡς 15
 μετ' ἐκεῖνο, καὶ πνευματικὸν ἄπο ἐκεῖνο. καὶ ἐν ἡμέ-
 ρα ἡ τῆς ἐβδομάδος ἦτοι κυριακῆ, διὰ τὴν αἰτίαν καὶ ἐσω-
 βῆ νὰ ἐορτάζεται τότε τὸ πρῶτον νομικὸν φάσκα ἐν ἡμέρα κυ-
 ριακῆ· ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ἢ ἡμέραν καὶ ὁ λογικὸς ἀμνὸς με-
 τὰ τὴν ἄπο τὸν κόσμον σφαγῆν καὶ ταφῆν τριήμερος ἐκ 20
 νεκρῶν ἀνέστη, δευτέρῳ ἢ δευτέρῳ δευατάσας, καὶ τὸ σύμ-
 Σελήνη παντὰ κόσμον ἐκ τῆς φθορᾶς ἀνασώσας. Διότι σύμβο-
 σύμβολον λον εἶναι ἡ Σελήνη τοῦ νόμου τοῦ παλαιῦ· ὡς καθὼς καὶ ὁ
 νόμος. ἀποθητὸς ἔπος Ἡλίου εἶναι σύμβολον τοῦ νομοῦ τῆς δικαιοσύ-
 ἡλίας σύμ- νης Ἡλίου, καὶ ἀκολούθως τῆς νέας χάριτος. ὅτι καθὼς ἡ 25
 βολον νέας σελήνη ἄπο τὸ ἥλιον πέρνει τὸ φῶς· καὶ εἶναι ὡσαὶ εἷας κα-
 χάριτος. δρέπτης τοῦ ἡλίου, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν βλέπομεν τοῦ ἡλίου
 τὸ

τὸ φῶς· καὶ χεῖρς Ἐμφαινόμενον ἥλιον, ἡ Σελιὴν μῆρι σελήνηπτόθ,
 σκοτεινῇ, καὶ ἀφώτισος· ἡ ὁποία καλὰ καὶ νὰ ἐκτίσθῃ ὁμῶς φωτίζ, καὶ
 μὲ τὸν ἥλιον εἰς μίαν καὶ ἡ αὐτὴ δ' ἡμέραν, ἀλλ' ὁμως διὰ τὸ κατατὶ πα
 5 ὀλόφωτον, λέγεται παλαιότερα καὶ νεωτέρω τῶν ἡλίου λαϊότερα
 ἡμέρας ἰά· Ἐὐμοιον τρόπον δέδοικεται καὶ ἡ παλαιὰ Διδασκί- ἡλίε·
 κη πρὸς ἡ νέαν· ὡσαύτ' εἶας καθρέπτης εἶναι πρὸς ἡ νέαν παλαιὰ
 Διδασκίαν, μέσα εἰς ἡ ὁποίαν φαίνεται καὶ γνωρίζε) τὸ πρὸς ἡ νέ-
 φως καὶ ἡ λάμψις τῆς νέας χαρίτος, τῆς ὁποίας δεχίζος αὐ πῶς·
 εἶναι ὁ νοητὸς ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χειρὸς· καὶ χεῖρς τοῦ ἥλιος νοη-
 10 ποῖετ' Ἐμφαινόμενου φωτὸς τῆς νέας χαρίτος ἡ παλαιὰ μῆρι πρὸς ἀρχή·
 σκοτεινῇ, καὶ ἀφώτισος· ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ πρῶτα πῶς
 νέαν πόσον καιρὸν· αὐ καλὰ καὶ νὰ ἔχη ἡ ἀναφορὰ καὶ τὸ εἶ-
 ναι τῆς πρὸς πῶς νέαν·

Ἐρώτησις **ΞΓ'.**

15 **Δ**ιατί εἰσὶν κή· οἱ κύκλοι τοῦ ἥλιου,

Απόκρισις.

Η αἰτία τῶν πάλιν εἶναι ὡς καθὼς ἐλέγαμεν καὶ διὰ ἡ
 Σελιάν· πῶς κάμει ἄλλους καὶ ἄλλους κύκλους ἕως καὶ
 εἰς τὸς 13'. καὶ πάλιν δεχίζει καὶ κάμνει τὸς ἄλλους τῆς ἐ-
 20 ξῆς κύκλος ὁμοίως μὲ τὸς πρώτους· καὶ διὰ τῶν εἶναι 13',
 οἱ κύκλοι τῆς· τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ οἱ κύκλοι τοῦ ἥλιου ἕως
 καὶ εἰς τὸς κή, εἶναι ἄλλοι καὶ ἄλλοι· οἱ δὲ ἐξῆς κύκλοι πάλ-
 λιν εἶναι ὅμοιοι καὶ οἱ αὐτοὶ μὲ τὸς πρώτους· καὶ διὰ τῶν εἶναι
 καὶ οἱ κύκλοι τῶν ἥλιου κή· καὶ ἔτε περισσότεροι, ἔτε ὀλιγώ-
 25 τεροι· Διότι ὅλος ὁ χρόνος ὅπου κάμνει ὁ ἥλιος εἰς μίαν κυκλο-
 φορίαν, εἶναι ἡμέρας 730'. αὐταῖς μοιραζόμεθα μὲ ἑπτὰ, διακόσιαι·
 κάμνει ἡ 730' ἡμέρας, 103' εβδομάδας· μένει καὶ μία ἡ-

ΞΒ

μέ-

μέρα παραύω, κ' εἶα δ'. κ' ἄρα τῷτο ὅποταν δέλωμεν νὰ
 κύκλ. ἡ- δ' ὄρωμεν καμίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, πέρνομεν ἄπο κά-
 λης παρα δε κύκλον ἡλίε μίαν ἡμέραν, ἐκείνου ὅπου πειροσθεῖ ἀπο
 λαμ. δ' ἡ β' ἐβδομάδαίς τοῦ χρόνου παραύω. κ' εἰς κάθε δ' χρό-
 ρῶν ἡμέραν νους ἄλλου μίαν ἡμέραν παραύω δια τὰ τέσσαρα τέταρτα. 5
 ἔβδωμ. κοντὰ εἰς αὐτ' βάλλομεν καὶ τὰς ἐπακτὰς τοῦ κάθε μινός
 κ' εἰπῶντες ὅσα ἔχον ἐπὶ δὴλαδὴ τὰς ἐβδομάδας. τὰ ἐνα-
 πολειφθούτα μὰς δείχνου τ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος εἰς τιὸ
 ὅποιαν ἀρχῆ) ὀμῆνας ἐκείνος. κ' ἀπο τ' ἀρχῆ τοῦ κάθε
 ἔρ. 14. μινός δ' εἰσοκομεν κ' τὰς ἐξῆς τ' μινῶν ἡμέρας κατὰ τὰς 10
 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο. αὐτ' λοιπὸν αἱ
 ἡμέραις ὅπου ὀρειοσέουσι, παραύω ἀπὸ τὰς ἐβδομάδας τοῦ
 χρόνου, μία τ' κάθε χρόνον. κ' μία εἰς κάθε δ' χρόνος, εἰς
 ἄλλον κύκλον κ' χρόνον τοῦ ἡλίε δεῖ γαμίζου νὰ γούων ἐβ-
 δομάδαίς ἐλάκεραις, ὅπου νὰ εἶναι ὀμοῦ κ' τέλος χρόνου, κ' 15
 τέλος ἐβδομάδος. παρὰ μόνον εἰς τ' κ' ἡ κύκλον κ' χρόνον.
 ἔβδωμάς. Διότι ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ ἡμέραις κάμουσι μίαν ἐβδομάδα ὄθου
 κ' ἐβδομάς λέγε) αὐτ' πάρης εἰς τὸν χρόνον ἄπο μίαν ἡμέ-
 ραν παραύω, κάμεις ἀληθινὰ μίαν ἐβδομάδα σωφελῶ, ναι.
 ἀμὴ τὰ ἐπὶ τέταρτα ὅπου εἶναι παραύω, δεῖ κάμου ἐβ- 20
 δομάδα, μηδὲ τὰ ὀκτώ, μηδὲ τὰ δέκα, μηδὲ ἄλλος πινὰς
 ὄριδμοῦ, ὅρα μόνον εἰς τ' νὰ τετραπλασιασθῶσιν ἐπὶ ἁκίς,
 ὅπου γίνονται κ' ἡ. κ' τότε γίνου) κ' αὐτὰ μία ἐβδομάδα
 σωφῆ. καὶ ἐτ' εἰς τὸς κ' ἡ χρόνος ἔχουμ καὶ ἐβδομάδας
 παραύω. τὰς μὲν δ', ἄπο τὰς κ' ἡ τ' κύκλων ἡμέρας, ἐ- 25
 πεὶδὴ τετράκις τὰ ἐπὶ τὰ γίνονται κ' ἡ. καὶ μίαν ἀπο τὰ κ' ἡ
 πῆταρτα, τετράκις γ' τὰ ἐπὶ τὰ κ' ἡ. κ' αὐτ' πηγάνης πα-
 ρί-

ρέκει εἰς ἄλλον κύκλον, ἢ γυν κ δ', δέλει τὸν ὄρη ὡσάν τὸν
 πρῶτον, γὰ ἔχη καὶ αὐτὸς παρανώ ἀπὸ τὰς ν β' ἐβδομάδας
 μίαν ἡμέραν, ἢ οὐα δ'. ὁμοίως ἢ τ λ' κύκλον θέλει τ' ἔυ-
 ρη ὡσάν τ β', γὰ ἔχη πρῶτω β' ἡμέρας, καὶ δύο τέταρ-
 5 τα· καὶ καδεξῆς ἕως τῆς κή κύκλος δέλει πῆς ὄρη ὁμοίως
 καὶ τοὺς αὐτῆς μὲ τῆς περιλαμβάνοντας κή. καὶ Δξ' τοῦτο κή
 μόνον εἶναι οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου, καὶ ἔτε φεισότεροι ἔτε ολι-
 χώτεροι. ἢ Δξ' τοῦτο λέγει) καὶ αὐτὴ μία μεγάλη κυ-
 λοφορεία ἡλιακή. ἢ οὐτομαμεκασαετηεῖς ὡσάν ὅπῃ τελει-
 10 ὴνει εἰς κάδε κή χρόνου ὡς εἴπομεν ὅπῃ γίνεται ὁ τελευ-
 τῆος ὁκεῖνος κή χρόνος ὅλως ἐβδομάδες σωταῖς χωεῖς καμί-
 αν ἔλληψιν ἢ φεισόμεν μήτε ἡμέρας μήτε τετάρτυ.

Εἰρώποις ΞΖ'.

15 Διατί ἀπὸ τοῦ Ἰάννουαρίου ἀρχοῦνται οἱ κύκλοι
 καὶ θεμέλιοι τῆς Σελεύης,

Α' πόκερις.

Εἴπαμεν τὰς αἰτίας διατί γὰ εἶναι ι δ' οἱ κύκλοι τῆς Σε-
 20 λιώνης, ἢ κή εἰ κύκλοι τοῦ ἡλίου· ἢ ἔκ τ' ὑτέρων
 καὶ ἔκ τ' ὑπετέρων· ἢ εἴτι ἄλλο εἴρηται Δξ' μέσθ.
 Τῶρα πάλιν ἀς ἔξετάσωμεν γὰ μάδωμεν, καὶ Δξ' τί γὰ
 ἀρχοῦνται οἱ μὲν κύκλοι καὶ θεμέλιοι τῆς Σελεύης ἀπὸ τ' Ἰάν-
 νουαρίου, εἰδὲ κύκλοι καὶ θεμέλιοι τοῦ ἡλίου ἀπὸ τ' Ὀκ-
 τώβριου. ἢ πρῶτον φει τ' κύκλων τῆς σελεύης. κατὰ μὲν
 25 εἴπομεν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἰάννουαρίου ἀρχοῦν οἱ κύ-
 κλοι καὶ θεμέλιοι τῆς Σελεύης, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦτον τὸν μῆνα
 καὶ μόνον ὑεχίζοντες ἠμποροῦμεν γὰ ὄρωμεν εἰς κάδε ἡμέ-

ραν τὸ κάθε μῆκος ἢ ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῆς Σελεύης .
 οὐρανῶν ἢ Διότι βλέσκοντες τὸν κύκλον τῆς Σελεύης ὅπου βασιῶν ,
 μέραν σε- πόσα θεμέλια ἔχει κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ Ἰανναρίου . τὸν
 λιώνης . μὲν Φόρσαριον τὸν ἀφίνομεν , ὡσαύτῳ μὲν τὸν Ἰανναρίον
 κάμωμεν δύο σελευιακὰς μῆσας σωστές . Ἐρχίζομεν δὲ ἀπὸ 5
 τὸν Μάρτιον , καὶ βάλλομεν κοντὰ εἰς τὰ θεμέλια ὅπου βα-
 σιῶν ἀπὸ τὸν κάθε μῆσα μίαν ἡμέραν , τὴν περὶ τὸν
 τοῦ σελευιακῆ δηλοῦσι μῆκος . βάλλομεν κοντὰ εἰς αὐτὰς καὶ
 τὰς ἀπερασμῶνας ἡμέρας τοῦ ζητημῶνα μῆκος ἕως τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνου ὅπου ζητῶμεν . καὶ ἐὰν ὄρεθῶσιν ὅλαις ὁμῶ πα- 10
 ράω ἀπὸ τὰ λ' , ῥίπτομεν τὰ λ' τὸν σελευιακὸν σωσὸν μῆ-
 να . καὶ ὅσα μῆσαν εἰς τὸ χέριμας , πόσας ἡμέρας ἔχει ἡ σελήνη
 τὴν ἡμέραν ἐκείνου . Παράδειγμα νὰ εἰποῦμεν τοῦ κύρ
 Ψελλῆ . θέλομεν νὰ ὄρωμεν κατὰ ἢ 1β' τοῦ Αὐγῆτος μηνὸς
 πόσας ἡμέρας ἔχει τὸ φεγγάρι . καὶ ἐπειδὴ βασιῶν κύκλον 15
 τῆς Σελεύης ζ' . ὁποῖος ἔχει κατὰ φύσιν θεμέλια 1 ἢ , κα-
 τὰ τὴν πρῶτην τοῦ Ἰανναρίου . βάλλομεν καὶ 1 ἡμέρας δια-
 τοὺς 1 περασμῶνας μῆσας ἀπὸ Μαρτίου , γίνουσι καὶ 1 . βά-
 λλομεν καὶ τὰς 1β' τοῦ Αὐγῆτος , καὶ γίνονται 1ε' . ῥίπτομεν
 τὰ λ' τὸν σωσὸν σελευιακὸν μῆσα . καὶ μῆσαν 1 εἰς τὸ χέριμα . 20
 καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει ἡ σελήνη ἢ ἡμέραν ἐκείνου 1β' Αὐ-
 γῆτος . Ἐπειπερὶ δὲ νὰ παρῶμεν ἀπὸ μῆσαν τοὺς τελευτά-
 ειδες μῆσας ἀπὸ μιστῶν ἡμερῶν . ἀπὸ δὲ τοὺς τελευταμαιά-
 ειδες ἀπὸ μιστῶν ἡμερῶν ὅπου εἶναι παράω τοῦ σελευιακῆ μη-
 σός . ἀλλ' ἐπειδὴ πόσον εἶναι νὰ παρῶμεν μιστῶν , καὶ σιά- 25
 μης , ὅπου γίνουσι δύο . καὶ πόσον εἶναι νὰ παρῶμεν ὅσα καὶ
 ἑξῆς , ὅπου εἶναι πάλιν δύο . ἀφίνομεν τὸ δυσκολώτερον , τὸ
 μιστῶν

ἡμερο-
 μήνια .
 215.7.

μισόν, ἢ εἰάμης· καὶ πέρασιν τὸ δ' ἀκολύτερον ἐξ ἴσ' ἀ-
 πὸ ὅλους εἰά ἢ εἰά. καὶ τοιαυτοῦτως ἀπὸ τὸν Ιανουάριον
 καὶ μόνον δεχόμενοι δέλοκαμν ὀρθῶς τὰς τῆς Σελεύης ἡ-
 μέρας. ἀμὴν ἀν' δεχόμενοι ἀπὸ ἄλλον μιλῶν, δεῦ ἡμπο-
 5 ρόμεν νὰ δέρωμεν τὸ ζητήμερον. Θετέον ἀν' δεχόμενοι ἀ-
 πὸ τὸν Μαίον, ἔχομεν εἰς τὸ χέριν δεμέλια ιή· καὶ γ' τὰ
 ἡμερομήνια, κα. ἢ ιβ' τῶ Αὐγέας, λ γ'. εἰπόμεν λοιπὸν
 τὰ λ' ἢ μὲν γ'. ἢ δέλοκαμν) τὸ φεγγάριον β' ἡμέρας λειψόν.
 Α' κειβεστέρα πρὸς τὸ αὐτὸ ἐρμηνεία.

10 **Τ**οιαύτη μὲν εἶναι ἡ πρὸς ἕως καὶ ἐκ τὰν ὕστερον αἰ-
 τιολογία τοῦ παρακμήνου ζητήματος. ἡ δὲ ἀκειβεστέρα
 καὶ ἐκ πρὸς τῶν αἰτιολογία τὰτα εἶναι τοιαύτη· ὡς καθὼς
 καὶ πρὸς τὸν πρώτον νομικὸν Πάγκα ἐλέγομεν ἀνωτέρω.
 Διότι εἰς τὴν δεχόμενοι ἐκείνου τῆς κοσμογονίας ὅπου ἐπ' ἀλάθη-
 15 σαν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελεύη, ἦσαν
 ἡμέρα ιε' Μαρτίης· καὶ ἔμειναν εἰς τοὺς τόπους τῶν ὅλων τὸν
 πρῶτον ἰσημερινὸν ἐκεῖνον χρόνον, ἕως ἢ εἰς τὴν ιε' τοῦ ἐξῆς
 β' Μαρτίης. καὶ ἀπὸ τότε ἀρχισαν νὰ κινουῦνται κοντὰ εἰς
 τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς, ὁμῶ καὶ οἱ δύο ἀπὸ
 20 μίαν ἢ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ιε' τοῦ δεύτερου ἐξῆς Μαρτίης. καὶ Διαφορὰ
 ἐπειδὴ Διὰ φέρουσι ἢ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν οἱ μιλῶες μινδῶν.
 τοῦ ἡλίου καὶ τῆς Σελεύης· ὡσαν ὅπου οἱ μὲν ἡλιακοὶ μιλῶες
 ἄλλοι μὲν εἶναι ἀπὸ λ' ἡμερῶν, ἢ ἄλλοι ἀπὸ λ' α'. οἱ δὲ σελη-
 νιακοὶ μιλῶες ὅλοι εἶναι ἴσοι ἀνάμεσον τῆς, ἢ μικρότεροι ἀ-
 25 πὸ τῆς ἡλιακῆς, ἀπὸ κ θ ἢ ἡμερῶν· κινέμενοι ὁμῶ οἱ δύο ἡμέραι ια'
 φωσῆρες ἀπὸ τὴν ιε' Μαρτίης ἕως τέλους τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ περιτῆ, ἢ
 μὲν ἥλιος κάμνει μιλῶας ἐννεαήμισιν· ἢ δὲ Σελεύη κοντὰ εἰς ιβ'. 216. 20.

τὴς θ' ὕ, ἀφαιροῦν ἀκόμι ἰά ἡμέρας· διότι ἀπὸ τῆς τῆς
 ἰ' μιλῶας (ἀφίνωνται εἰς οὐα μέρος τῆς τελό τῆς δύο μιλῶας
 Ἰάνναριον καὶ Φόρκαριον, ὡς δύο σελλειακὲς μιλῶας σω-
 φῆς.) οἱ μὲν ἔξ' ὅπου ἔχον ἀπὸ λ' α', ἔχον ἔξ' ἡμέρας παραύω.
 πάλιν οἱ δέκα ὁμῶ ὡσαν τριαντάριδες ὅπου μὲν, ἔχον ἀπὸ 5
 μιστὴν ἡμέραν, πέντε ἡμέρας παραύω· ὅπῃ ἔχουσι οἱ δέκα
 μιλῶες ὁμῶ, ἕ καὶ γ', οὐδέκα ἡμέρας παραύω. Καὶ λοι-
 πὸν ἔχον ἡ πρώτη ἐκείνη σελλειακὴ κυκλοφορία ἰά ἡμέρας
 ὠδῶν ἀπὸ τῆς θ' ὕ σελλειακὲς μιλῶας, εἰς τὸ τέλος τοῦ
 Δεκεμβρίου. καὶ ἐπειδὴ ὁ πλεονασμὸς τῶν ἡλιακῶν μιλῶν 10
 ἕως καὶ ἔφθασον, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐξῆς δύο μιλῶες εἶναι ἴσοι μὲ
 θεμέλιον δύο σελλειακὲς μιλῶας ὡς εἶπομεν. αὐτῶ δὲ ἡ ὀφεισοτέρα
 ἰά ἡμέρας ἔξ' ἀνάγκης τῶς λαμβάνου) εἰς ὄρεσιν τῶν ἐξῆς
 ἡμερῶν τῆς Σελλῶης, καὶ Δ' α' τοῦτο εἶναι καὶ λέγου) θεμέλιον,
 Ἰάνναριε ὡς ἀναγκαῖα εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς αὐτῆς. Διὰ τοῦτο 15
 ἡ πρώτη τοῦ Ἰάνναριου εἰς πλεῶ ὅποιαν ἐκαταίτησεν ὁ πλεο-
 νασμὸς τ' ἰά ἡμερῶν, ἐξάθηκεν δεξὴ τοῦ δεξί μῦ τ' ἐξῆς
 ἡμερῶν τῆς Σελλῶης, ὡσαν ὅπου ἔχει μόνη ἢ συμπλήρωσιν
 τῶν ἰά ἡμερῶν, καὶ πρώτη ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἰβ' μιλῶας.
 Ψελλός· ὁ δὲ κύρ Ψελλὸς κοντὰ εἰς τ' ἰά σωμαριδμῆ καὶ αὐτὴν πλεῶ 20
 πρώτῃ τοῦ Ἰάνναριε, καὶ γίνε) ἰβ' τὸ πρώτον θεμέλιον
 τῆς Σελλῶης τοῦ πρώτου δηλαδὴ κύκλου. κατὰ δὲ τοὺς ἐξῆς
 κύκλους ἀπὸ ἰά ἡμέρας ἀφαιροῦντες καθ' ἕνασον ἕως εἰς τὰ
 ἀφαιρόντα θεμέλια, καὶ τὰ λ' ῥίπτοντες πανταχῶ, τὰ
 ἀναπολειφθέντα βασιμῶν διὰ θεμέλιον εἰς ὄρεσιν τῶν ἐξῆς 25
 ἡμερῶν. εἰς δὲ τῆς τελό τῆς τρεῖς κύκλους ἀφαιροῦντες
 μίαν ἡμέραν παραύω.

Ερώτησις ΞΗ'.

Διατί ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχόν) οἱ κύκλοι τῆ ἡλίου,

Ἀπόκεισιν.

ΚΑτὰ μὲν τὸ πρῶτον καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ὁμοίως κα-
 5 τὰ τὸν κύρ Ψελλῶν νὰ εἰπούμεν ὡς καθεὶς ἐλέγμεν καὶ
 πρὸ τῶν κύκλων τῆς Σελήνης· ὅτι ἀπὸ τοῦτον καὶ μόνον δη-
 λαθὲν τὸν Ὀκτωβρίου δεχόμενοι ἡμποροῦμεν κατὰ ταῦτα
 ἢ μέθοδον νὰ εἰρώμεν ὅποιαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ζητῶμεν
 εἰς κάθε μῆνα τοῦ ὅλα χρόνου· καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς δε-
 10 μέλιος λέγει) τῶν κύκλων τῆ ἡλίου· ὡς καθεὶς ἢ Ὀκτωβρίου,
 τῶν κύκλων τῆς Σελήνης· καὶ διὰ νὰ εἰπούμεν πῶς μέθοδον
 τοῦ κύρ Ψελλῶ· κρατουῦντες τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου ὅσας ἔχο-
 ῦμεν εἰς τὸ χέριμα, σιωραριθμοῦντες ἢ ὅσας ἔχομεν βισέκτες· ἡμέραν τῆς
 ἢ δεχόμενοι ἀπὸ τὸν Ὀκτωβρίου, πέρσιον ἀπὸ μὲν τὰς ἐβδομάδος
 15 λά, ἀπὸ γ' ἡμέρας· ἀπὸ δὲ τὰς λ', ἀπὸ δύο· τὰ παραίτω δη-
 λαθὲν τῶν ἐβδομάδων τῶν κάθε μῆνος· κεντὰ εἰς τὰ σιωραριθμῶντα
 πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς πόσας ἡμέρας τοῦ ζητούμενου μῆνος, ἢ
 τὰ ἐπὶ ὅλα εἰπόντες ὡς σωτὰς ἐβδομάδας, τὰ ἐναπολίφ-
 θῶντα μᾶς δείχνου πῶς ἡμέραν ὅπου ζητῶμεν· ὅτι τὸ εἶνα
 20 λέγει, πρώτην· τὰ δύο, β'· τὰ τρία, γ'· ἢ καθέξῃς τὰ λοιπά·
 εἰδὲ καὶ εἰρώμεν ὅλα ἐπὶ, εἶναι ἡμέρα σαββάτω· Θετέον
 ἔχομεν κατὰ τὸν ἐνεσῶντα χρόνον κύκλους ε'· καὶ διὰ τῆ βίσεκ-
 τον λέγομεν εἶς· δέλομεν λοιπὸν νὰ εἰρώμεν πῶς καὶ Μαρτίου
 ἔχομεν κύκλους εἶς, ἢ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου δεχόμενοι ἔχο-
 25 μου ἰά πρὸς αὐτὰ τῶν μῆνων, ὁμῶς ἰζ'· ἢ κέ, μβ'·
 εἰπόμεν ὅλα τὰ ἐπὶ· καὶ δεῦν μὲν εἰ τίποτε· καὶ λοιπὸν εἰ-
 ρέθηκεν ἢ καὶ Μαρτίου, ἡμέρα σαββάτω· ἀμὴν δεχόμε-
 σωμεν

σωμεν ἄς ἐπιδμεν ἀπὸ Μαρτίου ἢ σιμυάσωμεν εἰς τὰς
 ἕξ κύκλους τὰς κ' ἐ Μαρτίου, γίνου) λ' ἢ ῥίπτοντες τὰ
 τετράκις ἐπτά κή, μύουσι γ'. καὶ ἰδ' ὅπου ἔρχεται ἡ κ' ἐ
 Μαρτίου ἡμέρα γ', καὶ ὄχι σαββάτω· ἢ εἶναι ψέμα. ὁ-
 μοίαις ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων μετῶν αὐ' δοκιμάσης δεῦν δεισκομεται 5
 τὸ ζητήμαρον. ἀπὸ δὲ μόνου τοῦ Ο' κτωβελίου δεχόμενοι
 κατὰ ταύτην ἢ μέθοδον δεισκομεν πάντοτε κανονικῶς πᾶ-
 σαν ἡμέραν τοῦ κάθε μετῆς ὅποια εἶναι ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος·
 ἢ διὰ τοῦτο μόνος ἢ αἰὶ ὁ Ο' κτώβελιος εἶναι καὶ λέγεται δε-
 μέλιος καὶ δεχὴ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου εἰς ἄρσιν τῶν ἡ- 10
 μερῶν τῆς ἐβδομάδος.

Ἀ κειβετέρα ἐρμηνεία θεὶ τῷ αὐτῷ.

Κ Αἰ τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ πρόχειρος αἰτιολογία ἢ μέθοδος τῆ
 κύρ Ψελλῶ· ἢ δὲ ἀκειβετέρα καὶ ἐκ τῶν προτέρων αἰ-
 τιολογία καὶ εἴησια τοῦ ζητήματος κατ' αὐτὸν τὸ ὅμῃ καὶ ἢ 15
 κύρ Ματθαῖον εἶναι τοιαύτη, καὶ ὁμοία κατὰ τὴν ἐρμηνείαν
 τῶν κύκλων καὶ δεμελίων τῆς Σελιῆς ὡς αἰωτέρω ἐλέγετο.
 Διότι ἀπὸ τῆς δ' ἡμέρας τῆς πρωτῆς ἐκείνης καὶ κοσμο-
 γόνου ἐβδομάδος εἰς τὴν ὅποιαν ἐκτίθη ὁ ἥλιος, ἔως ἢ εἰς ἢ
 πρώτῃ τοῦ Ο' κτωβελίου, καμία πρωτομετρία δεῦν ἔλαχον 20
 εἰς ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἀλλ' εἰς ἄλλην ἢ ἄλλην. ὁ μὲν Ἀ'-
 πρίλλιος ἄρχισεν ἡμέρα σαββάτω· ὁ Μάιος ἡμέρα β'. ὁ Γ' ἔ-
 νιος ε'. ὁ Ἰ' ἄλιος ζ'. ὁ Αὐγῆτος γ'. ὁ Σεπτέμβριος ς'. μόν-
 ος δὲ ὁ Ο' κτώβελιος ἀρχισεν πρώτος ἡμέρα πρώτη τῆς ἐβδο-
 μάδος· καὶ πρώτος ἀπὸ ὅλων τῶν μετῶν ἐκλήρωθη ἢ πρώ- 25
 ἄρχῃ ἀριθ- τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ἐλέγετο ἢ αἰωτέρω. ἢ ἐπι-
 μῆ· δὴ κάθε δευδμός τὸ εἶναι ἢ ἢ μονάδα ἔχει δεχλιῶ· ἢ ὁμοίαν

πρόπαν

πρώτου καὶ ὁκάθε μῆνας πλεὺν δεξιμηνίαν τε, καὶ ἡ ἑβδομάς
 πλεὺν πρώτου ἡμέραν· διὰ τοῦτο καὶ οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου ἔλα- Κύκλοι
 βον δεξιὰ πλεὺν πρώτου τοῦ Ὀκτωβρίου, μετὰ τὸ νὰ συμ- ἡλίος ἀρ-
 φωνήσων αἱ δύο δεξιᾶς τοῦ μῆνος καὶ τῆς ἑβδομάδος ἐν πρώ- χουπη·
 5 τοις· καὶ νὰ σιωλέθωσι εἰς μίαν καὶ ἡ αὐτὴ ἡμέραν, ἡ πρώ-
 τὴν τοῦ Ὀκτωβρίου· καὶ σιωλέθωσι ἡ τοιαύτη μέθοδος εἰς
 ἄρσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ἔχοντες ὡρισμένην δε-
 χιὰν ἡ πρώτου τοῦ Ὀκτωβρίου· ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦτο ἐ-
 πενόσαν πλεὺν τοιαύτην μέθοδος τὸ κύκλωσ τοῦ ἡλίου διὰ ἡ
 10 ἄρσιν λέγω τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ὡς καθεὶς καὶ ἡ μέ-
 θος τῶν κύκλων τῆς σελεύης διὰ πλεὺν ἄρσιν τῶν ἡμερῶν τῆς
 αὐτῆς. Καὶ ὅτι πῶς ἡ πρώτη τοῦ Ὀκτωβρίου ἔλαχον ἐν Ὀκτωβρίῳ
 πρώτοις καὶ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος, δείκνυσι καὶ κατὰ τὸν ἀρχὴ·
 καὶ Ματθαῖον ἔτος· ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ πλεὺν ἡ ἐκείνη ἡμέραν
 15 τῆς πρώτης καὶ κοσμογονίου ἐκείνης μαρτίης ἡμέραν δ' τῆς ἑβδομά-
 δος ὅπως ἐκτίσθη ὁ ἡλῖος ἀνταμώνωντας καὶ τὰς τρεῖς πρὸς τὴν
 φωσῆρων ἡμέρας διὰ ἡ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ὅπως ἔχον
 εἰς ἡ δεξιᾶν, καὶ ἀκολούθως β', καὶ γ', ἕως τέλος τῆς Σεπτεμ-
 βρίου εἶναι σ γ' ἡμέραις. καὶ ἐπειδὴ κύκλον ἡλίου ἀκόμι τότε
 20 τελειωμένην δὲν ἔχομεν κατὰ ἡ πρώτῃ ἐκείνην δεξιὰν,
 καὶ ἀκολούθως μὴδὲ βισέκτους, μοιράζομεν ἐπὶ τὰς αὐτὰ μό-
 νον ὅπως βας ἔμεν· καὶ τίποτε δὲν ἴσομεν· διότι εἰκοσάκις
 μὴδὲ πτά, ρμ'· καὶ ἐπτάκις δ', ξγ'· ὁμῶς σ γ'· καὶ λοι-
 πὸν τελειώνωντας ὁ Σεπτέμβριος ἡμέρα ζ', ἀρχῆ) ἀκολού-
 25 θως ὁ Ὀκτώβριος ἡμέρα πρώτη τῆς ἑβδομάδος· καὶ ἔγινον
 ἡ αὐτὴ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ πρώτη τῆς ἑβδομάδος.

Ερώτησις ΞΘ'.

Διατὴ

Διατί εἰς ταύτην ἡ μέθοδος ὅπως ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Οὐκ-
 τωβρίου, δὲ συμμετροῦνται καὶ οἱ βίσεκτοι καὶ ἡ
 ἑπακταῖς ἀπὸ τοῦ Οὐκτωβρίου, ἀμὴ ἀρ-
 χονται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου,
 Ἀ' πόκεσις.

ΔΕν' συμμετροῦνται δὲ μήτε οἱ βίσεκτοι μήτε ἡ ἑπα-
 κταῖς ἢ μιλῶν εἰς τὰς κύκλους ἀπὸ τοῦ Οὐκτωβρίου
 δεχόμενοι, ἀλλ' ἀπὸ Μαρτίου, ὅθεν ἔχουσι καὶ τὴν γένε-
 σιν. Διότι εἰμὴ καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα ἐν πρώτοις ὁ Μάρ-
 τιος ἀπὸ πρώτου ἡμέραν τῆς εβδομάδος· καὶ ἡμεῖς ἦσαν ἡ
 πρωτόκτιστος καὶ κοσμογόνος ἐκείνη πρώτη ἡμέρα τῆς εβδομά-
 δος καὶ πρώτη Μαρτίου· ἡμεῖς ἔχη καὶ οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου
 ἢ γένεσιν των ὁμῶς καὶ ἢ αὔξησιν ἀπὸ Μαρτίου· καὶ τέλος
 ὁμοίως ἡμεῖς ἔχη τὴν πελοτάειαν ἡμέραν τοῦ τελοτάου
 μιλῶς, ἡτοι τοῦ Φεβρουαρίου. καὶ ἡμεῖς γένη καὶ ἡ πρώ-
 τιστας ἐκείνας δεχόμεθα ἢ μιλῶν εἰς τὸ ἐξῆς ἑπακτῶν ἢ αὔ-
 ἢ μιλῶν· καὶ ἔχη μίαν μὲν ἑπακτικὴν ὁ Μάρτιος, καὶ δ' ἑ-
 πακταῖς ὁ Ἀ' πελλίος· καὶ ὁ Μάιος ἔξ. καὶ καθ' ἑξῆς οἱ λοι-
 ποὶ ἕως τέλους. καὶ τότε ὁ πρώτος κύκλος ἡλίου ὁδὸς με-
 τὰ τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου φερρεσιδέμενος ἐξῆς ἡμεῖς κά-
 μη ἢ Μάρτιον καὶ ἀρχεται μετ' ἢ μίαν τε ἑπακτικὴν, ἀπὸ
 β' ἡμέραν τῆς εβδομάδος· καὶ ἢ Ἀ' πελλίον ἀπὸ ε'. καὶ ἀπὸ
 ζ' ἢ Μάιον· καὶ καθ' ἑξῆς πύς λοιπῶς. καὶ ἡμεῖς ἔχη καὶ οἱ
 κύκλοι τοῦ ἡλίου ἢ δεχόμεθα ἀπὸ ἢ Ἀ' Μαρτίου ὡς εἴρη-
 νται, ὅθεν ἀρχονται καὶ ἡ ἑπακταῖς τῶν μιλῶν. ἀμὴ
 ἐπειδὴ καὶ ὁ μὲν πρώτος ἐκείνος Μάρτιος ἀρχισεν ἀπὸ δ'
 ἡμέραν τῆς εβδομάδος· ὅθεν Οὐκτωβρίου ἀρχισεν πρώτος ἀ-

- πὸ πρῶτῃν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος . ἡ δὲ ποιούτη μέθοδος τῶν
 κύκλων τοῦ ἡλίου εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος χρεια-
 ζεται ποιούτῃν δεξιμῶν ἀπὸ πρῶτῃν ἡμέραν τῆς ἐβδο-
 μάδος , ὅπως νὰ εἶναι ὁ πρῶτος κύκλος καὶ δεξὴ τοῦ μενῶς,
- 5 καὶ πρῶτῃ τῆς ἐβδομάδος, ἔξ ἀνάγκης ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου ἀ-
 φίνωντας τὸ Μάρτιον, μεταβαίνει ἐπὶ τὸν Οκτώβριον, ὁ-
 ρον καὶ λαμβάνει τὴν ἀρμόδιαν δεξιῶν . Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπακτῆ
 ἢ μὲν πρῶταις ἡμέραις ἐκείναις τοῦ χρόνου ὅθεν ἀρχοῦν καὶ ὅθεν ἀρ-
 ῆ ἐβδομάδας καὶ μενῶς καὶ ἀκολούθως ἢ ἐπακτῆ τῶν μενῶν . χροῦται .
- 10 τὸ πρῶτον ἐκεῖνον καὶ κοσμοζόνον Μάρτιον ἔχουσι πρῶτῃν ἀρ-
 χῶν . οἱ δὲ κύκλοι τοῦ ἡλίου ἀφ' ἑαυτῶν αἰτίαν ὅπως ἐπακτῶν, κύκλοι ἡ-
 ἀπόκτισαν δεξιῶν τῶν πρῶτῃν τοῦ Οκτωβρίου, ἀφ' ἑαυτῶν τοῦ ὅθεν
 τοῦ ἀφ' ἑαυτῶν ἀρμόδιον τῶν ἀπὸ τοῦ Οκτωβρίου ἀρχομένων ἀρχ .
 κύκλων ἀκολουθίαν παρατιμῶνται ἢ πρῶταις ἐκείναις δεξι-
- 15 μενῶν ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἐκεῖνου καὶ κοσμοζόνου Μαρτίου ,
 ὡς τοῦ τελευταίου μενῶς Φεβρουαρίου . καὶ ἀρχοῦν ἢ ἐξ ἑξῆς
 δότῃς ἀρχαῖς τῶν μενῶν νὰ γίνοντο εἰς τὸ ἐξ ἑξῆς ἐπακτῆς
 τῶν αὐτῶν , ἀπὸ τοῦ πρῶτου μενῶς Μαρτίου ὡς τοῦ τελοῦ-
 τῶν Φεβρουαρίου . καὶ ἔχουσι τὴν γένεσιν ἢ ἐπακτῆς τῶν μενῶν
- 20 ἀπὸ τῶν δότῃς ἀπὸ Μαρτίου ὡς τοῦ Φεβρουαρίου κυκ-
 λοφορίας . καὶ ὁ ἡλῖος εἶχε τότε πρῶτον κύκλος τελειωμένον
 δεξιῶν ἀπὸ τῶν πρῶτων Οκτωβρίου ὡς τέλος τοῦ Σε-
 πτεμβρίου . καὶ εἶχε καὶ παραῖον ἀπὸ τῶν ἐξ ἑξῆς δεξιῶν κύκ-
 λων πρῶτε μενῶν τελειωμένους ὡς τέλος τοῦ Φεβρουαρίου .
- 25 καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχει πρῶτε ἐπακτῆς ὁ Μάρτιος . ὡσαν ὅπως ἐπακτῆ
 ἀρχοῦν κατὰ τῶν δότῃς ἐκείνων κυκλοφορίας ἀπὸ πέμ-
 πτω ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος . καὶ μενῶν ὁ Ἀπρίλλιος . καὶ ὁ τῶν ἐξ ἑξῆς .
 Μά-

Μαΐος πρεῖς, καὶ καδεξῆς οἱ λοιποὶ, κατεῖ τὰς δό τερας
 αὐτῆ δεχάς. καὶ τότε λαμβάνοντας καὶ ἄλλην ἡμέραν ὀκυ-
 κλος τοῦ ἡλίου ἢ τελότατα τοῦ Φεβρουαρίου, ὅπῃ δε-
 ηόει τότε ἀπὸ τὰς νβ' ἐβδομάδας τοῦ χειροῦ, προδ-
 τώντας καὶ αὐτὴν παραῖω εἰς τὰς ἐπακτάς τ' μινωδν, κά- 5
 μετὶς νὰ δεχίζαν ἀπὸ μίαν ἡμέραν παρέκει, ἢ μὲν Μάρτιον
 ἀπὸ ἐκτίω ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἀπὸ β' δὲ τ' Α' πείλ-
 λιον· καὶ ἀπὸ δ' τ' Μαΐου, καὶ καδεξῆς τὰς λοιπές.

Α' μὴ αὐτῆ ἡδελε κάμη αὐτῆ τ' προδῆκεν εἰς τὰς ἐπακτάς τ'
 μινωδν ἀπὸ τοῦ Οὐκτωβρίου δεχόμενος, πρῶτον μὲν ἔσερ- 10
 νε πῶν δεητῆδούσαν τοῦ χειροῦ ἡμέραν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς
 πείτε μινωδν ὀπίσω, ὅκει ὅπου εἶναι κατὰ φύσιν τελότατα
 ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου, νὰ γένη ὡσαύτῃ φύσιν τελότατα τῆ
 Σεπτεμβρίου. Δότερον ἡδελε κάμη τὰς πεντε τοῦτους
 μινωδν ἀπὸ τοῦ Οὐκτωβρίου εἰς τοῦ Φεβρουαρίου νὰ δεχί- 15
 σομεν ἀπὸ τ' ἀκολουθίαν τοῦς μίαν ἡμέραν παρέκει. καὶ ἐκεῖ
 ὅπῃ ἀρχισεν ὁ Οὐκτωβριος κατὰ τ' δό τεραν ἀπὸ Μαρτίου
 κυκλοφορεῖαν ἄρα τ' προλαβέσαν δεητῆν ἡμέραν τοῦ χει-
 ρου, ἀπὸ δό τεραν ἡμέραν, νὰ δεχίση τότε ἀπὸ τείτῃ,
 καὶ τ' Νομβριον ὅπῃ ἀρχισεν ἀκολούθως ἀπὸ πέμπτῃ 20
 ἡμέραν, νὰ δεχίση ἀπὸ ἐκτίω. καὶ καδεξῆς τὰς λοιπές,
 τὸ ὅποιον εἶναι ἀνατροπὴ τῆς τοιαύτης μεθόδου. Ἐπειδὴ
 ἡμέρα τῆ ἡ τοιαύτη προδῆκε τῆς δεητῆς ταύτης ἡμέρας δεῖ εἶναι α-
 χειροῦ. τὸ τ' ἀκολουθίαν τ' ἀπὸ τοῦ Οὐκτωβρίου δεχομένων κύκ-
 λων, νὰ εἶναι τελότατα ἡμέρα τοῦ Σεπτεμβρίου. ἀμὴ εἶ- 25
 ναι τ' ἀπὸ Μαρτίου δεχομένων κύκλων, καὶ εἶναι τελότατα
 ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου. καὶ πάλιν ἀπὸ Μαρτίου ἀρχεῖται

δεητῆ
 ἡμέρα τῆ
 χειροῦ.

ἢ εἰς αὐτὴν καταπτά. ἡ ὁποία περιθιμνήη ὡς καδὸς πα-
 ραλλάσσει καὶ αὐξάνει πάσας τὰς ἡμέρας ἐξῆς τῶν μινῶν καὶ
 τοῦ χροῦνου, τῶν ὁμοίων τρέπον αὐξάνει καὶ παραλλάσσει καὶ
 πὺς ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἄρχομένων κύκλους. πλὴν ὅχι
 5 ἀπλῶς κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν μόνον, ἀλλὰ κα-
 τὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ὅπως ὀρίσκειται
 εἰς τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου. κατὰ τῶν ὁποίων ἀκολουθίαν ἀρ-
 χεῖ ἡ περσική τῶν κύκλων καὶ αὐξήσις ἀπὸ τῶν Ὀκτωβρίου,
 πλὴν ἐπάνω εἰς τὰς τῶν μινῶν ἡμέρας μόνον καὶ ὅχι εἰς τὰς
 10 ἑπακτάς τῶν μινῶν. Παράδειγμα νὰ εἰπῶμεν ἔχρησιν ἀρχιμηνί-
 ἀ κύκλον, ἔχει καὶ ὁ Ὀκτώβριος δύο ἑπακτάς. εἰὰ μὲν οὖν ἀνὸς ὀρίσθην.
 εἰπώμεν ὅτι μία μὲν ὀκύκλος τοῦ ἡλίου, καὶ μία ἡ πρώτη τοῦ
 Ὀκτωβρίου, δύο καὶ ἰδὲ ἀρχεῖ ὀρθῶς ὁ Ὀκτώβριος ἡμέρα β'.
 εἰδὲ εἰπώμεν μία ὀκύκλος, καὶ δύο ἡ ἑπακτῆ, τρία ὀ-
 15 ρεθῆσει ἄρχομενος ὁ Ὀκτώβριος ἡμέρα γ'. καὶ εἶναι ψῦ-
 δος. ἀμὴν εἰπῶμεν μία ὀκύκλος καὶ πέντε ἡ ἑπακτῆ τοῦ
 Μαρτίου, γίνοντ' ἔξ· καὶ ἀρχεῖ ὁ Μάρτιος ὀρθῶς ἡμέρα
 ἑκτῆ. καὶ πάλιν εἰπῶμεν μίαν ὀκύκλος· καὶ μετὰ παρὰ-
 20 νω δὲ τῶν ἐβδομάδων τῶν μινῶν δὲ τῶν Ὀκτωβρίου ἕως τῆς
 πρώτης Μαρτίου γίνοντ' ὁμῶς ιγ'. καὶ εἰπῶντας τὰ ἑπτά
 μῆου ἔξ· καὶ πάλιν ἀρχεῖ ὀρθῶς ὁ Μάρτιος ἡμέρα ἑκτῆ
 τῆς ἐβδομάδος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἑπακτῶν τῶν μη-
 νῶν. Ὀμοίως δὲ ταύταις καὶ ἡ τοῦ βισέκτου ἡμέρα ἀπὸ βισέκτου
 Μαρτίου ἀρχεῖ νὰ συμπεραῖται καὶ αὐτὴ εἰς τὰς κύκλους ἡμέρα ὀ-
 25 τοῦ ἡλίου, καὶ εἰς τὰ δὲ κτίσεως κόσμου ἔτη. διότι δὲ εἰ-
 θεν ἀρχεῖ. νὰ μὴδὲ αὐτὴ δὲ τέλοςμα τῶν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρ-
 χομένων κύκλων, ἀμὴν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἀπὸ Μαρτίου

δεχομένων κύκλων · ἢ **Δ**α' τοῦτο ὁ Φθιρουαρίος κάθε χρο-
 νον ἔχει κοντὰ εἰς τὰς κή ἡμέρας ἢ **δ**α' παράτω · τὰ ὁ-
 ποῖα εἰς κάθε δ' χρόνους πέντε ἀρα τέταρτα κάνουνι μίαν
 ἡμέραν · καὶ τότε ἔχει ὁ Φθιρουαρίος ἡμέρας κ δ' . ἢ **Δ**α' τῶ-
 πο εἰς τὰς βισέκτας τ' χρόνων , ἢ **γ**οικ δ' , ἢ , **ιβ**' , ἢ τὰς ἐ- 5
 ξῆς δὲν συμμετροῦνται εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχο-
 μίους κύκλους αἱ τ' βισέκτων ἡμέραι μέγεις ὅλα τοῦ Φθιρουα-
 ρίου · ἀλλ' ὁμοίως ἀπὸ Μαρτίου ἀρχόν) νὰ συμμετροῦνται
 καὶ αὐτ' ἕως τοῦ τελευταίου μινός τε ἢ κύκλου , **Δ**α' νὰ μὴν
 ἐμποδίζου καὶ αὐτ' ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου συμμετροῦνται 10
 τ' ἀκολουθίαν τ' ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος , ὡσαύτ' ἢ τ' ἐπακτ' τ'
 τῶν μινῶν .

Εἰρώτισις Ο' .

Διατί ἀπὸ ὅλων τῶν **ιβ**' μῆνας μόνος ὁ Ὀκτώβριος ἀρχισθῆ
 ποτε ἀπὸ πρώτου ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ; 15

Α' πόκεισις .

Ὀρεῖν τ' **Ε**' Μάδομν λοιπόν δια τὰς ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχο-
 ἡμέραν τῆς **Ε** μίους κύκλους τοῦ ἡλίου , πῶς ἀνταμωνόμενοι μὲ τὰς
 ἔβδομ . τ' μινῶν ἡμέρας , καὶ τὰς ἀπερασμίους βισέκτας ἢ μπορῶσι
 νὰ δείξουσι τὰς τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 20
 ἀρχόμενοι μέγεις τέλους τοῦ Σεπτεμβρίου . ἀπὸ δὲ τοῦ
 Μαρτίου ἀρχόμενοι , πῶς λαμβάνουσιν εἰς τ' μέθοδον καὶ
 πῶς ἐνεσώτας βισέκτας · ἢ ἢ μπορῶσαν ἀπὸ τότε ἀρχόμενοι ,
 ἢ δια μέσου τ' ἐπακτῶν τ' μινῶν νὰ δείξουσι τὰς τῆς ἔβδο- 25
 μάδος ἡμέρας , ἀπὸ τ' ἀρχιμινῶν τοῦ καθενὸς μέγεις τοῦ τε-
 λουταίου μινός Φθιρουαρίου , ἐπειδὴ ἐκεῖθεν ἀρχόν) καὶ
 αἱ βίσεκτοι , ἢ ἢ ἐπακτ' τ' μινῶν . Τώρα ζητοῦμεν νὰ

μάθωμεν ἄλλο βαδύτερον ζήτημα· πουτέην ὡς καθὼς ἐν
 τοῖς ἔμπροσθεν ἐπιγράμ, Διότι τότε εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ πρῶ-
 τος ἐκεῖνος Μάρτιος ὁ κοσμοζόνος ἀρχήσιν ἀπὸ τεταρτίου
 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἔχει ἀπὸ πρώτου ἡμέραν, τὴν ὁ-
 μοιον τρίτον καὶ ὑψηλότερον ἀκόμι ζητούμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος
 νὰ μάθωμεν, Διότι ἀπλῶς ἀνάμεσα εἰς ὅλους τὸς 1 β'
 μιλῶας τότε εἰς τὴν ἀρχὴν μόνος ὁ Οὐκτώβριος μιλῶας ἀρχή-
 σιν ἀπὸ πρώτου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἀνάγκασε τὸν
 ἥλιον νὰ ἀφίση τὸν Μάρτιον, καὶ νὰ ἀρχήσῃ τὸς κύκλους του
 10 ἀπὸ τῆς πρώτου τοῦ Οὐκτωβρίου διὰ τὴν πρώτου ἡμέραν τῆς
 ἑβδομάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχήσῃ ὁ Οὐκτώβριος, Ἡ ἐπι-
 νοια λοιπὸν τοῦ ποιήτου ζητήματος εἶναι· πῶς ἐπειδὴ καὶ ἡ ἑβδομάς α'
 ἐκεῖνη καὶ κοσμοζόνος ἑβδομάς ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀρχαμένη
 καὶ περιῖσα μετὰ τὴν ἑβδομῆν πάλιν εἰς πρώτου κατήντησε
 15 τὴν καὶ ἡ μετὰ τὴν πρώτου· ἥτις ἀρχὴ τῆς β' ἑξῆς ἐστὶν ἑβδομάδος.
 ὅθεν καὶ εἰς ἑβδομάδας ἔξαπλουμένη ποσάυτας, πάλιν μετὰ
 τὴν ἑβδομῆν ἑβδομάδα ἑξῆς ὁμοίως εἰς πρώτου ἡμέραν κατήν-
 τησεν, ἥτις καὶ ἀρχὴ τῆς ὀγδοῆς ἑξῆς ἐστὶν ἑβδομάδος, με-
 τὰ τὴν πρώτου καὶ κοσμοζόνου· ἥτις καὶ πεντηκοστή ἀριθ-
 20 μῆται ἡμέρα. ἔδει αὖτ' ἔδει πάντως προνοίας λόγοις καὶ εἰς
 μιλῶας ἔξαπλουμένη μετὰ τὴν ζ' μιλῶα, τοῦ ὀγδοῦ ἐπιλα-
 βουμένη μιλῶς μὴ εἰς ἄλλου ἡμέραν ὁδοῦς ἀπαντᾶν, ἀλλὰ
 πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν καταντᾶν πρώτου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος,
 ἥτις καὶ ἀρχὴ τοῦ ὀγδοῦ ἐστὶν μιλῶς. ἅπαντα περὶ ταῦτα ὀγ-
 25 δοῦ α' ἡμερῶν, καὶ τῆς ἑβδομάδων καὶ τῆς μιλῶν εἰς μίαν καὶ τριτάδος
 καὶ αὐτὴν ὡς ἐκ συμφώνου σκευδαμνηκότεν ἡμέραν τὴν πρῶ-
 σύμβολον πλεον καὶ ἀρχικωτάτην ὡς ἀρχαὶ πρὸς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν,

Οὐκ ἀπὸ τύχης, τῆς ὁμοτήτου καὶ ὁμοφύου καὶ ὁμοειδῶς τει-
 σουποστάτη πάντων ἀρχῆς ἀναφανδὸν εἰσὶ σύμβολα, τῆς παν-
 τουργῆ καὶ πάντων ἀγίας, καὶ ἡμερῶν, καὶ ἐβδομάδων καὶ μη-
 νῶν, καὶ τῶν αὐτῶν καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ τῶν ὑπὸ χρόνον,
 σύμβολα καὶ τῶν αἰώνων καὶ πάντων τῶν ὄντων. Δεῖ γὰρ ἐν ἑαυτοῖς σύμ- 5
 φέρειν δι'. Ἔσθλα φέρειν τὰ δημιουργήματα τοῦ δημιουργῆ. ὁ θεὸς καὶ λέ-
 γον) ἔργα τῶν τοῦ Θεοῦ δακτύλων οἱ ἔρανοι. καὶ διηγεῖται λέ-
 γον) ὁ θεὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμφανισθῆς ἐν αὐτοῖς τοῦ ἀρι-
 στοτέλειου Θεοῦ μεγαλουργίας καὶ πανουργῆ σοφίας τε καὶ δυ-
 αίων ἢ ὁ καὶ νάμεως. Σύμβολον ἔτι ταῦτα τοῦ μέλλοντος ὄγδου ἐκεί- 10
 πρώτος. του καὶ ἀδιάρχου αἰῶνος. ὅς τις καὶ πρώτος μετὰ τῆς ἐβδομα-
 τικῆ καὶ καὶ πρῶτον τοῦτον ἐστὶν αἰῶνα, ὡς ἀρχὴ τοῦ μέλλον-
 τος ἀπερῆ του ἐκείνου αἰῶνος. ὅς τις ἔτι πρώτος λέγει, ὅτι καὶ
 πρὸ τοῦ ἐβδοματικῆ τούτου αἰῶνος ἔξ ἀδίου ἰὼ ὁ αὐτός. καὶ
 ὄγδου, ὡς καὶ μετὰ τῆς ἐβδοματικῆ τοῦτον αἰῶνα ἐστὶν ὁ αὐτός. 15
 κατὰ τὸ Σολομόντιον ἐκεῖνο, δὸς μερίδα τοῖς ἑπτά, τὰ ἐβδο-
 ματικῶν δηλαδὴ τούτου αἰῶνα. καὶ γε τοῖς ὀκτώ, δηλονότι τὰ
 μέλλοντι. ἔργα ταῦτα τοῦ τεισουποστάτη εἰς τῆ φύσει μόνου
 Θεοῦ. ἐπειδὴ μετὰ τῆς λήξιν τοῦ παρόντος ἐβδοματικῆ αἰ-
 ῶνος τοῦ ἔξ ἡμερῶν καὶ ἐβδομάδων καὶ μενῶν καὶ χρόνων συ- 20
 νετηκότος ὡν ποιητῆς ὁ αἰδιότης ἐστὶν Ἡλίου, ὁ ἀδιάδοχος αἰὼν
 ἐπακολοθεῖ, ἕστινος ὀνοπὸς Ἡλίου ἐστὶν ποιητῆς. ὅς τις καὶ μία
 ἐστὶν ἡμέρα ἀέσπερος τε καὶ ἀδιάδοχος ὡς ὑπὸ τοῦ ἀδύτου Ἡ-
 λίου καταλαμπομένη. ὅς τις καὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ἔλαβε 25
 τῆς πιαύτεω χάριν καὶ βασιλείαν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἐ-
 βδομάδος καὶ ἰὼ καὶ ἀπέτελεν ἐκ τοῦ τάφου καὶ τῶν τοῦ ἰδίου
 αὐτοῦ Πατρὸς. ἰὼ καὶ πρὸ τοῦ πάδου ἐζητεῖ λέγων. Πάτερ δό-
 ξα-

» ξασόν με παρὰ σεαυτὰ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ ἧ κόσμον
 » εἶναι ὡς σοί. ἰὺ καὶ ἔλαβεν ὁ κεντρὸν ἀνάστας. ἐδόθη μοι
 » γὰρ φησι πᾶσα ἔκδοσις ἐν ἔρανῳ ἢ ἐπὶ γῆς.

Εἰρώτησις ΟΑ'.

3 Διαπὶ τξέ ἡμέρας ἢ τέταρτον ὅλος ὁ χρόνος ἐστίν,

Α' πέντεσις.

Α' Κόμι καὶ τούτο εἶναι ἄξιον ἐπισκέψεως. τίνος ἀνεκε-
 ἢ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπέσταξε τὸ ἥλιον νὰ κάμῃ τὸ ὅλον πε-
 χροικὸν κύκλον εἰς τξέ ἡμέρας ἢ δ', καὶ μήτε ὡσεοῦτε-
 10 ρον, μήτε ὀλιγώτερον. Εἰς τούτο λέγουμεν, ὅτι τὸ ἀληθινὸν
 ὡς τούτου αἰτίαν μόνος οἶδεν ὁ δημιουργὸς τῶ ὅλων Θεός, οἷς
 τισι λόγοις τὰ πάντα καλῶς διατάξατο. καὶ οἷς τισι τῷ θεο-
 πνεύματι διδασκάλων τὰ τοιαῦτα ἀποκαλύπτει. ἡμεῖς δὲ οἱ
 πάντα τρέπον ἀπέρω τῷ ἀγαθῷ καὶ λόγῳ ἢ βίῳ πύ-
 15 των ἀποδεικνύμενοι, μεγάλας ὁμολογῶμεν τὰς χάριτας τὰς
 καὶ διὰ τῶ ἀγραμμάτων καὶ ἀλίτων τῶ οἰκεμένην σοφίαν καὶ φω-
 τίσαντι, αὐτὴ καὶ παραμικρὰ πῖνα εἰκασίαν τῶ ποιῶτων μυστη-
 ρίων κατανοήσωμεν. καὶ ὡς τὸ ἀποκαλύπτου σέμματος
 λοιπὸν ἐκεῖνο ἔστω λαμβανόμεν, ὃ καὶ λέγουμεν. ὅτι πολλῶν
 20 μυστηρίων ἡμῖν ἔπος ὁ ἀριθμὸς ἀνακαλύπτει φανέρωσιν. πρῶτον
 μὲν, ἵνα ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κύκλος
 συνδράμωσιν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἔπειτα γὰρ ἔσται κύκλος τὰ ἀ-
 πό τῆς αὐτῆς δεξιάμερον ἡμέρας εἰς πῦν αὐτῆς καταλήγειν. σύμβολον
 25 ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν δὲ τὸν μενὸς ἡμέραν ἴδεν καὶ ἤρξατο, ὡς εἶναι αἰδίου
 τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεξιῶν ἄμα καὶ τελῶ-
 αἰῶνος. πῦν τὸ γὰρ τοῦ αἰδίου σύμβολον ἐστίν αἰῶνος τοῦ ἀάρεχτος τὸ
 καὶ ἀτελεύτητος. Αἰλλ' εἰς πῦν ὡς αὐτῆς τοῦ μενὸς ἡμέ-

σύμβολα ραν · εἰς εὐδείξει τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὡς ἀρχὴν ἔχοντος ἰ-
 τὸ παρόν- δία καὶ τελὸς πύ· ἐπειδὴ γρηγορὸς ἐστὶ καὶ φθαρτὸς, καὶ τοῦ
 τος αἰῶνος, συνεχῶς ἐπαναλαμβάνομενος, ὡς εἶναι ἢ ποιῶντι τοῦ χρό-
 νου εἰς ταυτὸν σινδρομικὸν, ἀμφωῖν τῶν αἰῶνων σύμβολον· τῇ
 μὲν καὶ κατὰ τὴν ὕλην, ἰδίᾳ πύ ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἔχουσαν, 5
 φημι τὸ πλῆθος τῶν ἡμερῶν πύ ὅλου ἐνιαυτοῦ, σύμβολον τῆ
 παρόντος αἰῶνος· τῇ δὲ καὶ κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἡμερῶν ἐν
 ταυτῇ σινδράπτωσαν πύ ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος εἰς μίαν καὶ τὴν
 αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος· σύμβολον ἀκριβῶς τοῦ τε τοῦ
 περιπέου- μέλλοντος αἰῶνος ἐκείνου αἰῶνος· Ἄπερ ἀμφοτέρω εἰς ταυ- 10
 σα ἡμέρα- τὸν σινδράμικὸν ἐποίησεν ἡ φρεσὶ δόουσα ἐκείνη ἐπέκει-
 τί· να τῶν νβ' ἑβδομάδων τοῦ χρόνου ἡμέρα· δηλοῦντος τοῦ λό-
 γου, ὡς ἴδους ἀπὸ πατέρου τῶν βίων ἀμέσως ἐπὶ δάτερον
 ἢ μετὰ βίας γίνεται· ἀπὸ τοῦ φροσκάρου καὶ φθαρτοῦ τέως,
 ἐπὶ τὸν ἀκήρατον ἐκείνον αἰῶνα τὴν ἀρχὴν τε καὶ ἀτελότη- 15
 εἰσέκειναι ἦ- τον· Διὸ καὶ κατὰ δ' ἐνιαυτὸς διὰ τὸ φρεσὶ δόον ἐπέκεινα
 μέρα τί· δ', ἑτέρα τις ἐπιμετρεῖται ἡμέρα· σύμβολον ἕσα καὶ αὐτῇ
 τοῦ παρόντος αἰῶνος, τοῦ ἐκ δ' εὐχαιῶν συγκροτημένου τε καὶ
 συνεχρομένου· διὰ τοῦτο ἔδὲ αὐτῇ τελεία γίγνεται ἡμέρα, ὡς
 ἐκ μὴ τελείων τεταρτημορίων συνεχηκίμα, τὸ ἀτελὲς τοῦ 20
 παρόντος βίου, καὶ εἰς τὸ πίσω χωρῶν ὑποδηλῶσα· πάν-
 τα γὰρ ἀτελῆ τὰ τοῦ βίου, εἰς εὐ' ἀφραδύτα τέλος τὸ ἀπέρων-
 τιν ἐκείνου καὶ ἀτελότητον· ὃ καὶ αὐτὸ σινυποδηλῶται τῇ διὰ
 τέως εἴτω γίνεσθαι, καὶ κατὰ δ' ἐνιαυτὸς ἡμέραν ἐπιμετρεῖσθαι
 τῇ ὅλων χρόνῳ· καὶ ὅτι μυστικώτατος ὁ τετραδικὸς ἐστὶν ἀριθ- 25
 μός· ὡς ἐν ἑτέροις ἐλέγετο· εἰ μὲν γὰρ τξδ' μόνον ἡμέρας
 ἔχοντος ἦν, ἦσαν μὲν πάντως ἀπέρηται αἱ τοῦ ὅλου χρόνου ἐβ-

δομάδες ἢ β' μόναι· καὶ ἑδεμία παράλλαγι ἐνεγίνετο τῶν
 ὅλων χροῖν κατὰ τὰς τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας, καὶ ἡ αὐτὴ ἀκρι-
 βως ἢ ποιότητι κοκλοφροῦ τοῦ ἡλίου Δαβίου δευκατάτασι
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ μελέος καὶ τῆς ἐβδομάδος ἐπὶ πλεῖ-
 5 αὐτὴν ἀπαρράλακτος· ἢ ἡ αὐτὴ ποιότητι τοῦ χροῖνου ταυ-
 πότης ἢ ὁμοιότης σύμβολον μόνον τοῦ μέλλοντος ἐκείνου ἀπρέ-
 πης ἢ ἀπαρράλακτι αἰῶνος· ἐμεν δὲ καὶ τοῦ παρόντος αἰ-
 νος. Νεῦ δ' ἡ μία ἐπέκφυα τόπων ἡμέρα ξυνὴ τῶν δ' ἡμερῶν
 τριδμήρη, καὶ παράλλαγι ἐμποῖσα τῶν ὅλων χροῖν, με-
 10 τὰ τῆς ἐξήθεις ταυτότητος τὰ προξήθησι ταῖς ἡμῖν ἡμε-
 φαίνει σύμβολα. Εἰ δ' αὐτὴ ἐπέκφυα τ' ἡξέ ἡμερῶν ὁ χροῖνος
 ἐπύχαιον ὦν, εἰ μὴ μία ἢ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, οὐκ αὐτὴ εἰς
 τ' αὐτὴν ὡς νεῦ ὁ χροῖνος ἐτελείετα ἡμέρας· καὶ οὐκ αὐτὴ
 σύμβολον διατὴν ταυτότητα τοῦ μέλλοντος ἀπαρράλακτι
 15 ἐκείνου αἰῶνος. Εἰ δ' ἡμερῶν ἐξέτείνετο καὶ μέγιστος ἐβδομά-
 δος διὰ πλεῖστος ταυτότητα τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἡμερῶν ἐβάνον αὐτὴ
 τῶν ἐβδομάδων τοῦ χροῖνου τριδμήρη· ἢ οὐκ αὐτὴ ὑπεδέχθη τὸ
 ἐκείνου παραφισάμνον· τὸ περὶ τοῦ ἐβδοματικῶ καὶ τοῦ ἐβδομα-
 20 τειαδικῶ ὡς περὶ γὰρ ὁ ἐβδοματικὸς τριδμήρης ἔχει ἐν ἑαυτῶν δικὸς ἀριθ-
 τὸ τειαδικὸν καὶ τετραδικὸν, καὶ διὰ πᾶν τοῦ μυστικῶτα τὸς ἐστὶν μὸς·
 ἀριθμὸς ἐν μονάσι· τὸ μὲν διὰ τὸ τετραδικὸν τ' εἰσχεῖον ἔξ
 ὦν ὁ αἰὸς ἡτὸς ἔπος σιωπῆσθε κόσμος· τὸ δὲ διὰ τὸ τειαδικὸν
 τ' ἡμερῶν ἀσσεων τοῦ Δημιουργῶ· δι' ἡ αὐτῶν καὶ ἐπὶ μόναι ἐπὶ τὰ ἡ-
 25 τὸν τοῦ δημιουργῶ ἔχοντο αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος· ἐν αἷς μέραι τῆς
 ὁ τεισυπόστατος Θεὸς τὸ ἐκ τεσσαρῶν εἰσχεῖον σαφὸν ἡμερῶν
 εἰσε Δημιουργημα, ὡς ἐλέγετο καὶ ἐν ταῖς ἡμερῶν· πῶν διατί·
 αὐτὸν πρόπον ἢ μετὰ τὸν ἐπίπλασμα τῶν ἐβδομάδων τῶ
 Οὐ
 χροῖ-

χρόνου, καὶ τὸ πλεονόν ἐπὶ τῶν ἑβδομάδων ἐπιμετρῆται, ὅπερ
 ὁ πεντηκόςτος δάκτυλος ἀριθμὸς ἐπαγγέλλεται· ἐπιπάλιν γὰρ
 τὰ ἐπιπάλιν μὲν. καὶ τετα ἐπὶ τέτοις, πεντηκτάδου. Εἰ δὲ
 αὖ ἐν τῷ τξδ' ἡμερῶν ὁ χρόνος λεῖ, πρὸς τὰ μὴ εἰς πέν
 αὐτῶν καὶ ἕως ἡμέρας τὸν χρόνον καταλήγειν, ἐκολοβῶτο καὶ 5
 πάλιν ὁ ὑβ' τῶν ἑβδομάδων ἀριθμὸς· καὶ λεῖ αὖ ὁ κατ' ἐπέ-
 κεινα τῶν ἐπιπλάσιων ἑβδομάδων τριαδικὸς ἀριθμὸς τῶν

Δημιεξ- αὐτὸ ἔλλειπής· δηλοῦντος τοῦ λόγου ὅτι μετὰ τὸ παρελθὲν
 γός τῶ τῶ ἑβδοματικὸν τοῦτον αἰῶνα, ὁ τέτατος Δημιουργὸς οὐκ ἐπιέρ-
 παντός τί. γὰρ τῶ τὰ τοῦ βίου φρονέμενος ἐν τῷ βίῳ. ἀλλ' ἑατέ- 10
 ρήντινα πρόπον ἐπέκεινα τῆς τοῦ βίου φρονίας, μετὰ τῶ
 ἐπιπλάσιον ἢ τοῦτον ἑβδοματικὸν τοῦτον αἰῶνα ἐν τῷ μέ-
 λοντι ἀδελφῶν ἐκείνῳ αἰῶνι τῶν διχαίων φελοποιέμενος.
 Καὶ δὲ ἐπὶ (ἐκ φελοποιίας εἰπεῖν) ἐν τῷ καὶ αὐτῶν τῶ τξ' ἡ-
 μερῶν ὁ χρόνος λεῖ, ἐκολοβῶτο πρὸς τοῖς ἄλλοις αὖ καὶ ὁ τῶν 15
 μετῶν ἀνὰ λ' ἡμέρας δωδεκαδικὸς ἀριθμὸς· καὶ πρῶτον ὁ
 πύττω γενέτης τριαδικὸς ἀριθμὸς. τετραπλασιαζόμενος μὲν
 γὰρ τὸν δωδεκατικὸν ἀποτελεῖ ἀριθμὸν· δεκαπλασιαζόμενος δὲ,
 τῶ λ'. ταῦτα δ' ἀλλήλοις πολυπλασιαζόμενα τὰ ἰβ' καὶ λ',
 τὸν αὐτὸν τξ' ἀριθμὸν ἀποτελεῖσι. τὰ δ' ἐπέκεινα πύτταν 20
 μέχει τῶ τξ', δι' ἧς ἀνωτέρω ἐλέγετο λόγους ἐπιμετρῆται.

Κύκλος Καὶ ἄλλως δὲ τὸ αὐτὸ δείκνυ· τὸ ἀπλόστατον καὶ τελεῖστα-
 πέρυ μα- τον σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις ὁ κύκλος ἐστίν· ὡς ἑκὼ μιᾶς
 θηματικῶ. γραμμῆς φελοχόμενος. ὁ αὐτὸς δὲ κύκλος καὶ πρὸς τοῖς ἀ-
 ριθμητικοῖς θεωρεῖται· ὅταν ἀριθμὸς τις ἐφ' ἑαυτὸν πολλα- 25
 πλασιασθεῖς εἰς ἑαυτὸν καταλήξῃ. οἷον πεντάκις τὰ ε, καὶ
 ἑξάκις τὰ ἕξ, λγ'. καὶ πλείους ἐχούσης δέξον). πύττων ὁβ' καὶ
 μέζων

- μείζων, ἀπὸ τελειοτάτη γενναῖται τοῦ ἑξαδικῷ ἀριθμῷ ἔφ' - ἑξαδικὸς
 ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενον, ὡς πῆς ἑαυτὸν μέρεσιν ἴσου, μο- δριθμὸς
 τῆς δὲ, διὰ δὲ τὴν τετράδι· τούτων γὰρ ἡ σιμῶδεις τὸν ἑξαδικὸν τελειότατα.
 ἄποτελεῖ ἀριθμὸν. καὶ αὐτὸς δὲ κατ' ἑαυτὸν τελειότατός ἐστιν
- 5 ὡς κύκλος· ὅστις δὴ καὶ τετράγωνον λέγει) σχῆμα ἐν ἀριθμῷ.
 Καθότι πᾶς ἀριθμὸς ἔφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος τετρά- τετράγω-
 γωνον ἄποτελεῖ σχῆμα. Κύκλος δ' αὖ λέγει) ὡς εἴρηται, ὅσον σχῆμα
 τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρξάμενον εἰς ἑαυτὸν καταλήγει· οἷον ἀπὸ τοῦ
 ἑξαδικῷ ἀριθμῷ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἑξαδικὸν ἀριθμὸν· οἷον ἑξάκις
- 10 τὰ ἕξ, τριακοντῆξ. ἔπος οὖν ὁ ἀριθμητικὸς τέλειος καὶ ἕκ
 τελείου γεννηθεὶς κύκλος ὁ λ γ' ἀριθμὸς, τῆς τελειοτάτῃ καὶ δεκαδικὸς
 ἀμεκτικωτάτῃ παντὸς ἀριθμητικῷ εἶδος ἦτοι τῆς δεκαδι- ἀριθμὸς.
 κῶ ἀριθμῷ πολλαπλασιαζόμενος τὸν τξ' ὡς εἴρη) ἀποτελεῖ
 ἀριθμὸν. ἄπερ καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ τοῦ ἡλιακῷ θεωρεῖται δρό- Η' λιακὸς
 15 μόν· ἡ μὲν γὰρ τῆς ἰδίας ἐπὶ τοῦ λοξοῦ μιᾷ ἀερόδω, καὶ ἀπὸ δρόμος.
 τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ πᾶσι σημείων ἐπαναδρομῆ
 θεωρούμενος τὸν ὅλον ἀποτελεῖ χρονικὸν κύκλον, ἢ γεωμε-
 πεικὸν ἀκείβας ἐκμιμεῖται κύκλον, εἴα καὶ τὸν αὐτὸν ὄντα,
 συνεχῶς δὲ τὸ αὐτοῦ σημείον ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημείον ἀπᾶξ ἀ-
 20 ναδρομόντα. ἡ δὲ κατὰ πῆν τοῦ παντὸς εἰκοσιτεσσαράρων
 κυκλοφορίαν τριακοσιοἕξηκονταπλασίως κυκλοφορέμενος τὸν
 ὅλον χρόνον ἄποτελεῖ, ἢ ἀριθμητικὸν ἐκμιμεῖται κύκλον.
 Τετράγωνος δὲ καὶ ἑχρόνος ἐστὶ, διὰ τὸ τετραμέρες τῶν καιρῶν χρόνος ὅτι
 οἷον ἔαρος, θέρος, φθινοπώρος τὴν καὶ χειμῶνος· ἐκάστῃ και- τετράγωνος.
 25 ρῆ τῆς τριαδικῷ καὶ αὐτῆς πικωδίου ἀριθμῷ, τῆς ἕκ τριῶν καιρῶν τρι-
 μιλιῶν συνεχῶς κέναι· ὡν καὶ τριπλασιαζομένων ἐκάστῃ καιρῷ ἀδικῷ.
 ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς ἄποτελεῖται, τρεῖς δεκάκις δὲ καὶ τῆς
 ὅσον

πολλαπλασιαζομένου ὀλγ' ἀριθμὸς ἴσοτελείται, ἔντε-
 λείσματος καὶ ὠν καὶ καλέμενος κύκλος γεωμετρικῶς τε καὶ ἀ-
 ριθμητικῶς. Διὰ δὴ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ
 ἐν τῇ δ' ἡμέρᾳ ὁ αἰσθητὸς ἔπος ἡλίου τὸν ὅλον χειρὶκὸν ἀ-
 ποτελεῖ κύκλον καὶ ἔτε πλείοσιν, ἔτε ἐλάττωσιν. Ἄρα τε ἡ
 σμικρὸν ὡς ἐρη) τῶ ἐπιπαικῶ δριδμῶ, καὶ δι' ἑς δριτίας ἐ-
 λέγετο γεωμετρικῶς ἅμα καὶ δριδμητικῶς λόγος ὡς συμβω-
 λικῶς τοῦ παρόντος ὁμῶ καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἔχαιεν
 καὶ ὁ παρὼν ἐλέγετο, καὶ πρὸς ὅν ὡς εἰς ἔχατον πέρασ ἀποτε-
 λάτᾳ ὅπερ καὶ τὸ τέλος καὶ ὁ σκοπὸς ἐστὶ συμπάσης τῆς τοῦ
 Θεοῦ σοφῆς ἡμᾶς οἰκονομίας.

Ἐρώτησις ΟΒ'.

Ἐρώτ. νά. Πῶς ὁ τῆς Σελεύης δέσποται κύκλος,
 164.18. Ἀπάντησις.

Ἄρα ἔμαθον ἄρα τί νά εἶναι οἱ μὲν κύκλοι τῆς Σε-
 15 Ἀλεύης ἰδ'. οἱ δὲ κύκλοι τοῦ Ἡλίου καὶ ἄρα οἱ
 μὲν κύκλοι καὶ δεμέλιοι τῆς σελεύης ἀρχοῦ) διὰ τοῦ Ἰαν-
 νουαρίῳ. οἱ δὲ κύκλοι τοῦ Ἡλίου ἀρχοῦ) ἀπὸ τοῦ Οκτωβρίου,
 καὶ εἴτι ἄλλο τέποις πρὸς εἶρη). ὡς εἰπῆμεν καὶ πάλιν πλη-
 20 ρέστερον σοφῆ τῆς δέσποσως τῶν αὐτῶ καὶ πρώτων κατὰ τάξιν
 σοφῆ τῆς δέσποσως τῶ κύκλων τῆς σελεύης. Ἐὰν δέλαμεν
 λοιπὸν νά δέλωμεν πόσους ἔχει κύκλους ἡ Σελεύη εἰς κάθε και-
 25 ρὸν ὅπου δέλωμεν. πρέπει νά κρατῶμεν εἰς τὸ χέριμας τὸ ἀ-
 πὸ κτίσεως κόσμου δέσποται ἔπος. καὶ μοιράζοντες το μὲ
 1 δ' ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔμπεροθεν ἐλέγετο περὶ τέτων. καὶ ὅσα
 25 μὲν εἰς τὸ χέρι, πόσοι εἶναι καὶ οἱ τῆς σελεύης δέσποται
 κύκλοι κατ' ἑκάστον τὸ ἔπος ὅπου ζητῶμεν. Παράδειγμα νά
 εἰπῆμεν,

εἰπέμεν, δέλομεν κατὰ τὸ ζσ' ἔτος ἀπὸ γενέσεως κόσμου
 καὶ ὄρωμεν πύλας κύκλους ἔχομεν τῆς σελεύης· καὶ ἐπιφθὴ
 αὐτῶν ὁμοιότητα καὶ ἀναλογίαν ἔχουσιν ἀνάμεσόν τες, τὰ ιδ',
 μετὰ τὰ ρή, καὶ μετὰ αΨ). εὐχαιόμεν ἐν πρώτοις τρεῖς φραῖς
 5 τὰ αΨ) ὅπῃ κάμουν εΨ). μένου καὶ αΦ). εὐχαιόμεν καὶ
 ὁπὸ τῶντα ἐπ' αἰκίς τὰ ρή· ὅπῃ κάμουν ατλ'. μένου καὶ
 ρό). εὐχαιόμεν καὶ ἀπὸ τῶντα ὀκτώεις τὰ ιδ', ὅπῃ κάμουν
 ρνβ'. μένου καὶ ἡ εἰς τὸ χέρι· καὶ πύλας ἔχομεν κύκλους, κατ-
 τὰ τὸ ζσ' ἔτος. Εἶδε καὶ δέλομεν κρατῶμεν εἰς τὰ χέ-

10 εἰμας τὸ μικρὸν ἔτος ἤγουν τὰ σ'. ἢ καὶ τὰ ε' μόνον· βάλλο-
 μεν κατὰ εἰς αὐτὰ, καὶ τὰ ιγ' ὅπῃ ἔμεναι ἀπὸ πῶν ἀπε-
 ρασμῶν ἐκατοντάδα, καὶ γίνονται ριγ'. ἀπ' αὐτὰ λοιπὸν
 εὐχαιόμεν ποντάικς τὰ ιθ', ἤγουν τὰ υέ· καὶ μένου πάλ-
 λιν ἡ· καὶ ἔτιωσ δέλομεν πύλας κύκλους τῆς Σελεύης.

15 **Εὐρώπης ΟΓ'.**
 Πῶς ὁ τῆς Σελεύης δέλοκεται δεμέλιος, καὶ ὁπῶν
 Α' πύκειος.

Τὸν δὲ δεμέλιον αὐτῆς δέλομεν καδῶς πῶν οὐρίζει καὶ
 ὁ κύρ Ματθαῖος, εὐδεκαπλασιάζοντες τὸν ὄρεθόντα κύ-
 20 κλον τῆς Σελεύης· καὶ πύλα ἐπιμετρεῦντες· καὶ ἀπὸ τὰ συ-
 ναχθεῖντα ῥίπτοντες ὅσα ἔχουν λ'. καὶ τὰ εναπολειφθεῖντα
 λοιπὸν εἶναι ὁ ζητούμενος δεμέλιος τῆς σελεύης. Θετέον ἔχο-
 μεν κατὰ τὸ ἐνεσῶς, ζσ' ἔτος, κύκλους ἡ. εὐδεκαπλα-
 25 σιάζομεν τες, καὶ γίνον' ρή η· βάλλομεν καὶ γ' παρακά·
 καὶ γίνονται σα· ῥίπτομεν ἑξάικς τὰ λ'. ἤγουν τὰ ρπ'. μέ-
 νου καὶ κἀ· καὶ πύλα ἔχει ὁ ἐνεσῶς δεμέλιος τῆς Σελεύης·
 ἡ δὲ ἀφορμὴ ὅπῃ εὐδεκαπλασιάζομεν πύλας κύκλους τῆς σε-
 λεύης

239.6.

Εὐρώ, υγ'.
166.5.

106.7.

λιώνς είναι ἡ ἰά ἡμέρας ὅπου περιλαμβάνει κοντὰ εἰς τὸν ἐ-
 δικόντης χρόνον Δ'α' νὰ φθάσῃ τὸν χρόνον τοῦ ἡλίου· ἡ γωνί-
 ἀπὸ τ' τ ν δ', ἕως ταῖς τ ξ ε'. ἐπειδὴ ἀπὸ τ' γνωστοῦ δρό-
 μων τοῦ Ἡλίου, λογαριάζοντες δέξομεθα καὶ τὸν ἀγνώστ-
 ἡμερῶν γ' στον δρόμον τῆς Σελήνης. τὰς δὲ γ' ἡμέρας ὅπου περιλά- 5
 βροσθήκη. τικμεν παραπάνω εἰς τὸν ἐνδεκαπλασιασμόν τ' κύκλων, εἶναι
 ὅπου σιυνάγον) ἀπὸ πλὴν ὀποδὸρμητον κίνησιν τῆς Σελήνης·
 ὅπου εἰς κάθε τ δ' χρόνος περιλαμβάνει καὶ τελειώνει τὸν
 δρόμον της κοντὰ μίαν ἡμέραν περὶ τήτερα· καὶ Δ'α' τοῦ το
 περιλαμβάνει) τότε ἡ ἐλλείπυσα ἐκείνη ἡμέρα εἰς τὸν λογα- 10
 ρισμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς Σελήνης Δ'α' νὰ ἔρθῃ σωτός· καὶ
 αὐτὰ καλὰ καὶ εἰς τὰς ἐδικὰς μας χρόνους νὰ ἐπερίσῃσιν ἀπὸ τ'
 λογαρισμὸν τῶν χρόνων καὶ ἄλλη μία ἡμέρα παραπάνω, καὶ
 φεισώτερη, ἀλλ' ὅμως Δ'α' πλὴν κατὰ μικρὸν ἔλλειψιν τῶν
 τοιῶτων περιλαμβανῶν ἡμερῶν ὅπως χρειάζον) τὰ ἐλλείποντα 15
 λεπτὰ νὰ γένῃ σωτῆς, χροδὸν ε'ξο Δ'α' (ε') εἰς πλὴν ἐκείνων
 ἀναπλήρωσιν ἢ τοιαύτη ἡμέρα· καὶ αὐτὰ καλὰ καὶ ἀναπληρῶται
 ἀπὸ τὰς ἕξης περασμένους χρόνους, καὶ πρέπει Δ'α' τοῦ το νὰ
 συμμετρεῖται καὶ αὐτὴ εἰς τὰ θεμέλια· ἀλλ' ὅμως χρειάζεται
 ἀκόμη καμπόσα λεπτὰ νὰ γένῃ σωτῆ· καὶ τότε νὰ συμμετρεῖται 20
 ταῖ σωτῆ. Διότι αὐτὸ μοιράζομεν τὸ ὄνομα ἀπὸ γένεσεως
 κόσμου ζσ', ἕως μὲ τ δ', ἀγνώστου καὶ Φορῆς· καὶ μὲν οὖν
 καὶ σ' ἡ χρόνῳ παραπάνω· καὶ ἀγαθῶντας τὰ ι δ', πλὴν μεγί-
 στου κυκλοφορίαν, μὲν οὖν καὶ δ' ὀλίγα ἡμέρας παραπάνω,
 καὶ ἔπειτα δ' ἡμέρας νὰ περιλάσωμεν ἐπάνω εἰς τ' ἐνδεκα- 25
 πλασιασμόν τ' κύκλων· ἀμὴ ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ αἰ ἡμέρας ὅπου
 περιλαμβάνουσιν ὡς κάθε τ δ' χρόνους μία ἡμέρα, εἶναι λεπταῖς· καὶ
 χρειάζε-

χρειάζονται ἀκόμι ἀπὸ δύο πρώτα ἐξηκοσὰ τοῦ ἡμερονομίης
 καὶ ὀκτώ δό'τερα νὰ γένων σωσαῖς. Ἀφ' τοῦτο αὐκ' πρῶ-
 λαβόσαις ἡμέραις πέρουσι ἀπὸ πέν κ γ' ἡμέραν ἐν πρώτοις
 μὲν, ἀπὸ δύο πρώτα λεπτὰ ὀποῦ γίνου' μ δ' πρώτα. πέν
 5 πέρουσι καὶ ἀπὸ ἡ δό'τερα, ρογ'. τὰ ὁποῖα δέλυν ἀκόμι
 δ' δό'τερα, νὰ γένουσι ρ π' δό'τερα, νὰ γένουσι γ' πρώτα·
 κ' μ δ' τὰ πρώτα, ὀποῦ κάμου ὀμ' μ ζ' πρώτα. καὶ ἰδὲ
 ὀποῦ ἔξοδιά(ζον) ἀπὸ πέν κ γ' ἡμέραν εἰς τὰς προλαβόσαις
 κ β' ἡμέρας τὰ μ ζ' πρώτα ἐξηκοσὰ τοῦ ἡμερονομίης πα-
 10 ρά δ' δό'τερα, κ' τῆς ἔμεναν εἰς τὰ νή πρώτα ὡδ' ἡ δό'-
 τερα, οἷδεκα πρώτα λεπτὰ, καὶ δ' δό'τερα· πέρνει ἀκόμι
 κ' ἀπὸ τὰ σ' ἡ παρανώ ἔτη πρώτα λεπτὰ λ' ἡ καὶ γίνου' μ θ'.
 ὀποῦ χρειάζ(ε) ἀκόμι δ' πρώτα λεπτὰ, εἰς τὰ νή, νὰ συμ-
 μετρεῖται καὶ αὐτὴ μὲ τῆς ἄλλαις· καὶ πόσον εἶναι λειψαῖς
 15 ἡ ἡμέραις αὐτῆ ἀκυσον· Ἡ σελιὴν κατὰ τὸν Πτολεμαῖον ὡς ὁ Σελήνης
 εἶζει καὶ ὁ κύρ Μάτθαιος εἰς κάθε ἐννεκακαιδεκαετηρίδα της δέμος·
 ὀποῦ μὲν ὀπίσω ἀπὸ τὸν δέμον τοῦ ἡλίου, καὶ τελφώνη προ-
 τήτερα πέν τελόταϊαν αὐτῆς ἰ δ' κυκλοφορίαν γ' πρώτα ἐ-
 ξηκοσὰ τοῦ ἡμερονομίους, καὶ δό'τερα λ ζ'. τὰ ὁποῖα ἐκκαί-
 20 δεκάκις πολλαπλασιαζέμεθα κάμωσι εἰς τ δ' χερίους νή
 πρώτα λεπτὰ, παρα ἡ δό'τερα· ὡς το ὀποῦ χρειάζ(ον) ὡς εἶ-
 ρη) β' πρώτα λεπτὰ κ' ἡ δέυτερα· διὰ νὰ ἴενων ἡμέραις σωσαῖς.

Πόλομα.

25 **Β**λέπεις πῶς κ' ἀπὸ ταύτων πέν μεγίστω κυκλοφορίαν
 ἄλλη δό'ει ἡ ἡμέτερα ἀπὸ γονέσεως κόσμου χρονολογία·
 μεγαλομερῶς τὲ κ' κατὰ μέρος· ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μὲν ἀκει-
 βές το καὶ κατὰ μέρος ἀνωτέρω ἐρμηνεύσαμεν ἐν τῇ περὶ
 τῆς

130.13.

δεκαε-
ναετηρίς
άλλη.

της από κτίσεως κόσμου χρονολογίας. τὸ δὲ μεγαλομερὲς ἐπὶ τῷ παρόντι σιμύαται· καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη θηροβίαις ἢ ἀκρίβεια τῆς ἡμετέρας ἀπὸ γενέσεως κόσμου χρονολογίας. διό-
τι αὐτὸς εἰς ψοζ' ἔτη ἐτελείωσε μίαν φορὰν ἢ δεκαεναετηρίς ἢ
πενήντα πέντε ἡμερῶν εἰς κάθε τὸ χέρις μία ἡμέρα· καὶ
ἀπ' ἐκεῖθεν ἕως ἡμερῶν ἔχοντες ἀκόμι δ' ἡμέρας παρά-
νω, ὅπῃ προδέονται χροὸν ἐπαύω εἰς τὴν δεκάπλασιασ-
μὸν τῶν κύκλων τῆς Σελήνης ἀλλὰ νὰ ἴδωμεν ἀκριβῶς τὴν
ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῆς αὐτῆς. ἢ ὁποῖαι δ' ἡμέρας ἀλλεί-
ως δεῦν δέξομεν ἔξω ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μας χρονολογίας, πα-
ρὲς ἐὰν περῶσι καὶ ἄλλη μία ποιῶντι μεγίστη κυκλοφορία· καὶ
ἄλλοι τόσοι χρόνοι παραύω ἀπὸ τῆς ἐξῆς γ' κυκλοφορίας· ὡς
καθὼς δέξομεθα καὶ ἡμερῶν μετὰ τῆς πρώτης κυκλο-
φορίας· εἰς τὸσον ὅπῃ νὰ εἶναι ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς
σήμερον περασθῆναι ἢ ψξή. ἔτη, διὰ νὰ προδέσονται
μετὰ τῆς β' κυκλοφορίας καὶ δ' ἡμέρας ὡσαύτῃ καὶ τὰς κωντὰ
εἰς τὴν δεκάπλασιασμὸν τῶν κύκλων· ἢ νὰ κατεβάσωμεν ἢ
ποιῶντι χρονολογίας, ἕως καὶ εἰς τὴν ασιζ' χρόνος,
παρακάτερον καὶ ἀπὸ τὸ σωτήριον ἔτος. τὰ ὁποῖα καὶ τὰ δύο
μέρη καὶ τὰ τὸσον πολλὰ καὶ τὰ τὸσον ὀλίγα ἔτη ἀπὸ γενέσεως
κόσμου ἕως ἡμερῶν εἶναι ὀλοφανέρα ψέματα. καὶ πῶς ἔ-
τε τὰ ἀνάφρα πουνδῶ, ἔτε τὰ ἐφαντάθη ποτέ. ἀνάμε-
ταξὸ δὲ τῶν δύο πούτων μερῶν καὶ πολλῶν καὶ ὀλίγων εἰς ἄλλην
χρονολογίαν δεῦν δέξομεν τῶν ἡμερῶν ἢ προδέσονται ἀλλὰ κα-
τὰ μόνον τῆς ἐδικῆς μας χρονολογίας ὡς εἴπομεν. ὡς τε φα-
νερῶτατον εἶναι καὶ ἀπὸ ταύτων ἢ δὲ δείξιν πᾶς ἡμετέρα
χρονολογία μόνη δέξομεν ἀληθῆς.

ἐπιπέδον
ἀλλή.

10

15

20

25

Εξώ-

Ερώτησις ΟΔ'.

Διατί μέχει τ' ΙΔ' ἀναβαίνει ὁ πλεονασμὸς τ' πρώτων
ἡμερῶν, καὶ ὕχι παραίω,

Α' πόκεσις.

- 3 **Δ** Ἰὸτι ἐπειδὴ τὸ θεμέλιον τοῦ πρώτου κύκλου εἶναι καδ' εἰ-
κὼν τὸ θεωρούμενον ἰά ἡμερῶν· ὅταν φθάσῃ καὶ ἡ τοιαύ-
τη πούτων τ' ἑλλειπσῶν ἡμερῶν προερχέσθαι ἕως τὰ ΙΘ' κοιν-
τὰ εἰς τὰ Ιά, γίνουσι λ' ἡμέραις εἰς μεῦας σωφὸς σελλει-
ακός. καὶ αὐτὴ πηγαίνῃ παρεμπρὸς ἄλλης τδ' χρόνος
- 10 καδ' ἑσπόμενοι, καὶ προερχέσθαι ἄλλη μία ἡμέρα, συ-
ναριθμῶν) μετὰ τὰ Ιά, καὶ γίνουσι β' ὡσαύτ' καὶ εἰς τὴν πρώτῃν ἐκεί-
νην ἡμέραν ὡς εἴπομεν μετὰ τδ' ἔτη ἀπὸ γενέσεως κόσμου
καὶ καθέτης ἕως τὰ ΙΔ', ἔρχουσι) τὰ τῆς β' κυκλοφορίας ἴσα καὶ
τὰ αὐτὰ μετὰ τῆς πρώτης κυκλοφορίας· καὶ διὰ τοῦτο δευ' ἀ-
- 15 ναβαίνει παραίω ὁ ἀριθμὸς τ' ἡμερῶν τούτων ἀπὸ τὰ ΙΔ'.
ὡς καδὼς μηδὲ οἱ κύκλοι τῆς σελλειῆς ἀναβαίνουσιν ὡς εἴρηται
παραίω ἀπὸ τὰ ΙΔ'· διότι ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰς ἐννεακαίδε-
καετηρίδας τ' κύκλων αἱ τοιαῦται ἡμέραι σιωπάζουσι) ὡς ἐλέ-
γιστο· ἔπρεπε μηδὲ αὐτὰ ναυ' ἀναβαίνουσι τ' ἀριθμὸν τ' κύ-
- 20 κλων ὅταν καὶ γίνουσι). καὶ τοῦτο προερχέσθαι) ἀπὸ τ' εἰδέκα-
δικῶν ἑξιδμῶν τοῦ πρώτου θεμελίου, ὅπερ μετὰ τὰ ΙΔ' γίνεσθαι εἰδέκα
μεῦας σωφὸς σελλειακός. τὰ δὲ εἰδέκα ταῦτα εἶναι ἢ εἰδέκα
κα προερχόμεναι ἐκείναις τῆς σελλειῆς ἡμέραις πρὸ τῆς τοῦ
κόσμου γενέσεως.

Α' ποεία.

- 25 **Ε** Δὼ ἤθελεν ἀπορήσοι πινὰς ἀκόμι. καὶ ἐπειδὴ εἰς κάδω
τδ' χρόνος μίαν φορὰν πρὸς ἰδέ) μία ἡμέρα εἰς τὰ θε-
μέ-

μέλια εἰς ὄρεσιν ἑ ἡμερῶν τῆς τότε σελεύης · διατὶ αὐθαλαμβατέ) σινοχῶς ἢ τοιαύτη ἡμέρα καὶ εἰς τὰς ἐξῆς χεῖρους, μέχρι ἑ ἰ δ' ἡμερῶν ὡς εἴπομεν αὐξανομένη · ὅτι φαίνει) νὰ συμμετρῶ) εἰς τὰ δεμέλια, ὅχι μίαν φορὰν, ἀλλὰ πολλάκις, καὶ εἰς πολλὰς χιλιάδας ἑ χεῖρων.

Λύσεις.

Η Λύσεις καὶ ταύτης τῆς ἀποδείξεως εἶναι, πῶς ἢ τοιαύταις ἡμέραις μίαν φορὰν ἀληθινὰ εἰς κάθε τ δ' χεῖρους εἰσέρχον) εἰς ἑ λογαριασμόν ἑ δεμελίων · αὐθαλαμβατόν) ὁμῶς καὶ εἰς τὰς καθεξῆς χεῖρους σινοχῶς εἰς τὸν λογαριασμόν ἑ δεμελίων, ὡς ἀπερασμῆρας, καὶ ἀναπληρῶσαι τὰς ἀπερασμῆρας τῆς Σελεύης ἡμέρας, ὡσὰν πῶς αὐθαλαμβατόν) καὶ οἱ ἀπερασμῆροι κύκλοι τῆς Σελεύης εἰς ἑ λογαριασμόν ἐξῆς σινοχῶς, ἕως καὶ εἰς τὰ ἰ δ'. τὰς ὁποῖους οὐδὲνα πλασιάζοντες δειλοκομοῦν ἑ ποσότητα ἑ σελευιακῶν ἡμερῶν · καὶ ἑ 45 ἵπνοντες τὰς ἀπερασμῆρας, δειλοκομοῦν ἑ ποσότητα τῆς ἐνεπροσθήκη) τῆς Σελεύης · ἀλλὰ ποῦτο καὶ ἢ προσθήκη τῶν ποιέτων ἡμερῶν · μερῶν, ὅταν φθάσῃ καὶ αὐτὴ εἰς ἑ ἰ δ' ἡμερῶν, καὶ γὰρ μετὰ ἰ α', μῆνας σινοχῶς · εἰς τὸ ἐξῆς παρατηρήτη, ὡς ἀχρηστος λοιπὸν εἰς ὄρεσιν τῶν σελευιακῶν ἡμερῶν.

Ερώτησις ΟΕ'.

Πῶς ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος δειλοκοπεται,

Α' πόσει.

Π Ἄλλο νὰ ὄρωμεν τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου, κἀποπῶμεν ὡς καδῶς καὶ ἐπὶ τῶν κύκλων τῆς Σελεύης · κρα- 25 τῶμεν εἰς τὸ χεῖμας τὸ ἐνεσῶς ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως ἡζουω ὡσὰν τὰρα τὸ ζσ'. καὶ ἐπειδὴ καὶ εἰσιν οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου

- ἡλίος ὡς εἶρη) ἀνάλογεῖ δὲ ὁ κ' ἄριθμός, καὶ μετὰ σπ', καὶ μετὰ
 βσ'. ἀναγόμενα ἐκ δέυτερου τὰ βσ' ἦσαν τὰ εχ'· μόνον καὶ
 αχ'. ἀναγόμενα καὶ ἀπὸ τούτου, πεντάκις τὰ σπ'· ἦσαν
 τὰ αὐ'· μόνον καὶ σ'. εἴπιομεν καὶ ἀπὸ τούτου ἐπτάκις τὰ
 5 κή, δηλονότι τὰ ργς'. μόνον καὶ δ' εἰς τὸ χέειν· καὶ
 πέντε ἔχομεν κύκλους ἡλίου κατὰ τὸ ἐνεσῶς, ζς' ἔτος· Πά-
 λιν αὖθις ἄνωμεν κρατούμενα ὁμοίως τὰ μικρὰ ἔτος· ἦτοι τὰ
 σ'· ἢ τὰ ρ'· ἢ καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ παρακάτω· βάλλομεν κοντὰ εἰς
 αὐτὰ καὶ ὅσα ἔμειναν ἀπὸ τ' ἀπερασμάτῳ ἑκατονταετηρίδα·
 10 καὶ ὅσα γένοιον μοιράζοντα μετὰ κή· ἦσαν ἀναγόμενα ὅλα
 τὰ κή· καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου·
 ἦσαν αἱ κρατούμενα διὰ μικρὰ ἔτος τὰ ρ'· βάλλομεν κοντὰ εἰς
 αὐτὰ καὶ τὰ ις' ὅπου ἔμειναν ἀπὸ τ' ἀπερασμάτῳ ἑκατονταε-
 τηρίδα, καὶ γίνονται ρς'. ἀναγόμενα λοιπὸν ἀπὸ τούτου
 15 τεσσεράκις τὰ κή· ἦσαν τὰ ριβ'. πάλιν μόνον καὶ δ' εἰς τὸ
 χέειν· καὶ πέντε ἔχομεν κύκλους κατὰ τούτου τὸ ἔτος· Εἶναι κυκλοφο-
 καὶ ἄλλη μέθοδος κατὰ τὸν αὐτὸν κτὲρ Μαθηαῖον, διὰ τὰ ἀνω- ρία με-
 μόν μετ' ὀκλίαν καὶ τὰν δύο φωσῆρων τοὺς κύκλους· αὐτοὶ γίγνη-
 οἱ κύκλοι τ' δύο φωσῆρων οἱ ιδ' τῆς σελιῶης, καὶ οἱ κή τοῦ
 20 ἡλίου πολυπλασιάζοντες ἀλλήλους κάμουςι τὸν φλβ' ἀριθ-
 μόν· τὸν ὁποῖον πέντε τ' ὀνομάζοιεν ἄλφα, ὡσαν ὅπου τὰ δ' ἄλφα·
 χεῖματα αὐτὰ τοῦ ἄλφα δηλοῦσιν αὐτὸν τὸν ἄριθμόν· τὰ
 μδφ' καὶ τὸ λ', φλβ'· καὶ δύο τὰ δύο ᾱα, φλβ'· καὶ Δφ
 τούτου εἰς κάθε φλβ' χεῖρους σιμῆρονται καὶ τ' δύο φωσῆ-
 25 ρων οἱ κύκλοι· ὅπου εἶναι αὐτὰμα τότε μίαν φοράν· καὶ οἱ τῆς
 σελιῶης κύκλοι ιθ'. καὶ οἱ τοῦ ἡλίου κύκλοι κή· καὶ διὰ τὸ πο-
 ῶαλέσαι τ' χεῖρον αὐτὸν τ' φλβ', φεωδικόν· ὡσαν ὅπερ ρωδικός·
 φέρει

φέρει εἰς μίαν ὀκτακάτασιν τὰς Δεκάφους κινήσεις ἢ δύο
 φασήρων· ὡσαύτ' ὅπου τότε συμβαίνει νὰ τελειώουσι ὁμοῦ καὶ
 οἱ δύο τὰς Δεκάφους αὐτῶν κυκλοφορίας. Διότι ὡς κα-
 δῶς καὶ αἰωτέρω ἐλέγομεν Δεκάτι νὰ εἶναι ἰθ' οἱ κύκλοι τῆς
 Σελήνης, καὶ καὶ οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου, ὅτι αὐτὰ μὲν πα- 5
 ρέει, πάλιν δεικνύουσι τὰ αὐτὰ καὶ ὅμοια μὲ τὰ ἀπερασ-
 μῆα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἴσοι, καὶ μῆτε πλεονάζουσι μῆτε
 ὀλιγώτεροι· τὸν ὅμοιον πρόπον καὶ ἐδῶ· αὐτὰ παραβάλλωμεν
 καὶ συγκρίνωμεν τοὺς κύκλους τέττες ἢ δύο φασήρων ἀνάμε-
 σόν τε τὰ ἰθ', καὶ τὰ κα', δεῦν δέλομεν τὰς δὲρη ποτὲ ἢ νὰ ἴο
 δεχθῆσαι ἢ νὰ τελειώουσι ὁμοῦ καὶ τὰ δύο μέρη (δραγόντες
 ἀπὸ τὸ μέσον πρὸς πρῶτον ἐκείνου δεχθῆναι εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ-
 τίθησαν ὁμοῦ, καὶ ἀρχίσαν ὁμοῦ καὶ πρὸς κίνησίν τε.) παρὰ
 μόνον εἰς κάθε Φλβ' χρόνος μίαν φοράν· ὁμοῦ ἀνάμεσα εἰς
 αὐτὰς τὰς Φλβ' χρόνους, ἢ ἀνίσότης καὶ ἀνομοιότης ὅπου ἔ- 15
 χου ἀνάμεσόν τε οἱ κύκλοι ἐπιδοῦ πανταχοῦ εἶναι ἴση καὶ ἡ
 μεγίστη καὶ αὐτὴ· καὶ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ μεγίστη κυκλοφορία πολλα-
 κλοφορία, καὶ ἐπαναλαμβανομένη. ὡς καθὼς εἶναι καὶ ἰδίᾳ μία καὶ ἡ αὐτὴ
 πολλάκις ἐπαναλαμβανομένη καὶ ἡ δεκαεπταετηρὶς τῶν κύκλων
 τῆς σελήνης, καὶ ἡ ὀκτοκαικεκοσαετηρὶς τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου. 20
 καὶ διὰ τοῦτο τὸ καινόνιον καὶ ἡ σκάρρα ὅπως γίνετ' ἀπ' αὐτῶν πρὸς
 τὴν μεγίστην κυκλοφορίαν ὅπου συγκρίνεται ἀπὸ Φλβ' μερικῶς ἢ
 πᾶσι χρόνοις καὶ διαφοραῖς κυκλοφορίαις εἶναι παντοπιόν,
 ὡσαύτ' ὅπου δεικνύεται ἐπαναλαμβανόμενον πάντοτε τὸ αὐτό·
 Μὲ αὐτὰ λοιπὸν τὰ Φλβ' ἔτη μοιράζομεν τὰ ἀπὸ κτίσεως 25
 κόσμου ἔτη· καὶ τὰ ἐξαπολειφθέντα πάλιν διὰ τὸν μοιρα-
 σμὸν, αὐτὰ εἶναι παράνω διὰ τὸν πρὸς κύκλους, τὰ μοιράζομεν
 πάλιν

πάλιν ἢ μὲ τὸς 1θ' κύκλους τῆς σελήνης, ἢ μὲ τοὺς κή τοῦ ἡ-
 λίου· καὶ ὅσα μείνουν εἰς τὸ χέρι μας πόσους κύκλους ἔχομεν
 ἢ τῆς σελήνης ἢ τοῦ ἡλίου.

Ἐρώτησις Ο Ϛ'.

Πῶς δειλόκεται ἡ Ἰνδικτις,

Α' πόκεσις.

5 **Κ**Ατὰ πῶ αὐτὴ μέθοδον δειλόκεται καὶ ἡ ποσότης τῶν
 ἡμερῶν τῆς Ἰνδικτις· εἴτε ἀπὸ τὸ ὀλόκληρον ἀπὸ γενέσεως
 ἔτος, εἴτε ἀπὸ τὸ μικρὸν ἔτος, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγομεν καὶ περὶ
 10 τῶν κύκλων τῆς Σελεύης καὶ τοῦ Ἡλίου· μοιράζοντες τα
 μὲ τοὺς 1θ' κύκλους τῆς Ἰνδικτις· ἤτοι ἐπειδὴ τὰ 1ε' ἀναλο-
 γῶσι καὶ μὲ τὰ ρν'. καὶ μὲ τὰ αφ'. λέγομεν τετράκις τὰ αφ',
 κάμοιμι ἕξ χιλιάδες· μῆσοιμι καὶ ας'. πάλιν οὐτάκις τὰ ρν',
 ας'. καὶ δεῦ ἔμεινε τίποτε εἰς τὸ χέρι· καὶ λοιπὸν ἔχομεν 1ε'
 15 Ἰνδικτιῶνας κατὰ τὸ ἐνεσῶς ρς', ἔτος· ὁμοίως δειλόκεται
 καὶ δὲ τὸ μικρὸν ἔτος.

Ἐρώτησις Ο Ζ'.

Διατί 1ε' εἰσὶν αἱ Ἰνδικτιῶνες καὶ ἔτε πλείονες ἔτε ἐλάττωες,

Α' πόκεσις.

20 **Π**Ερὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος ὁμοῦ κυρ Ματθαῖος ὡς σεῦ τομος
 ὅπως εἶναι· καὶ πᾶσι παταχῶ φέρει ἡ μακρηγορίαν, μετὰ
 ἡ ταύτης δὲρεση, ὀλίγα πινὰ μᾶς διδάσκει περὶ αὐτῆς, λέ-
 25 γωντας· Εἰ γὰρ καὶ τοῖς τὰ ἑλληνικὰ φρονῶσι Ρωμαίοις
 » ἔξοδον) τὸ τῆς Ἰνδικτιῶνος ἐπινεμήσεως ἔτος. Δὲ τὸ φα- ἡλικίας
 25 νερώς ἐπὶ ποσέτοις ἐναλλάττειν χεῖνοι τὰς τῶ ἀνθρώπων ἡ- ἀνθρώπων.
 » λικίας· ἄλλ' ἔλαδον ἑαυτὸς καὶ ἔποι τῆ ἀληθεία σεῦνεχθέν- 243.1.
 » τες· καὶ τοῖς τῶ μεγάλῳ Μωσῆ ἀναγεγραμμένοις δὲ τὸ κτί-

(Π)

σεως

σεως κόσμου συμφθγγόμενοι χεθνοίς. Οί δὲ κύρ Ψελ-
 λος πλατύτερον σαφυνείας χάρειν φερί τούτων Διγλαμβάνη,
 » λέγωντας· τὸ Διγτί ἰεῖσιν αἰνδικτιώνες· κὺ ἔτε πλεί-
 » ονες ἔτε ἐλάσσονες· καὶ τί λέγεται ἰνδικτιών· κὺ τὸ Διγτί
 » μέγρι τοῦ πεντεκαδεκάτου χεθνοῦ ταύτας ἀναβιβάζεσθ· κὺ 5
 » αὐδὶς ἑσπερέφειν, ἄπο τῆ Ρώμαίων παραλαβόντες ἔχο-
 » μῶν. Περὶ δὲ τοῦ ἀριδμῆ τῆ ἰεῖ· καὶ τῆς τοῦ ὀνόματος
 » φροσηγορίας· ὡς μύθινες μυθολογῶσι λέγοντες· ἄπο πι-
 » νος φρατηγῆ τῆ δρεχλιῦ εἰλήφασι· τοῦτο μὲν τὸ ὄνομα καλε-
 » μῶν, ἐπὶ χεθνοῦ δὲ ἰεῖ, μεγάλως ὀτυχήσαντος· κὺ αὐ- 10
 » δις ἐφ' ἑτέροις ἰεῖ, δυστυχίσαντος· κἀντὸῦτον δεδωκότος
 » τοῖς ἐφ' ἑξῆς μετὰ πινος ἐπιτηρήσεως, ἢ τῆ χεθνων τούτων ἀ-
 » παριδμῆσθ ποσότητα· τοῦτο δὲ ἀπίδαιον καταφαίνεται
 » εἶναι· ἐπειδὴ ὀραμῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ κόσμου κήσεως, τὸν
 » τε ψηφισμὸν τῆ ἰνδικτιώνων, καὶ τῆ ὀλότητα τῆ ἑτῶν, ἐν 15
 » καταλλήλῳ ταυτότητι βάνοντα· ὡς τε ταῦτα οὐκ ἄπο πι-
 » νος φρατηγῆ, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς τῆς κοσμικῆς παρήχθη γε-
 » νέσεως· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τούτοις τεθαύμακα· πῶς οἱ πινικαῦ-
 » τα Ρώμαῖοι, οἱ ἐλλυούφρονες ὄντες, καὶ ἑσπ' δρεχλιῦ εἶναι
 » τῆ κόσμον μὴ λέγοντες, ὅμως ἑσπὸ τῆς ἀληθείας παρε- 20
 » λαυόμενοι, τῆ μωσαϊκῆ ἀληθεία παρείποντο· ἀλλὰ καὶ πῶς
 » ἀπὸ τοῦ φρατηγῆ· εἰ γὰρ φρατηγὸς τις Ἰνδικτος, ἢ Ἰνδικτι-
 » ὶων ὀνομάζετο, ἐλέγετο αὐ ἰνδικτι, ἢ ἰνδικτιῶνος πρῶτος, ἢ δὲ
 » τέρε· νυνὶ δὲ πρῶτῳ κὺ δευτέρῳ λέγμεν· ἀσυμβίβαστα δὲ τοῖς
 » δηλυκοῖς τὰ φροσηκῆ· κὺ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτοις· δοκεῖ 25
 » δὲ σαφέστερον εἶναι, ὅπερ ἐν ἀπασὶ τοῖς παλαῖοις καταγράφως
 » ἀείσκει· πανταχῆ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἰνδικτιῶνος

ἐρμηνεύεται. Περὶ δὲ τοῦ ὄριθμῶς τῆς ἐπινημήσεων,
 ἢ ἥτοι ἰνδικτιῶνων· καὶ τοῦ ἄχρι ποσῶδε ἀριθμῶ ἀναβιβάζε-
 ἢ αὐτάτας καὶ ἰσαοῦς, αἰτίαν εἶναι λέγουσι πρὸς ἐναλλαγῶν
 ἢ ἀνδρωπίνων ἡλικιῶν. κατὰ ἰε γδ χροῖνος τὰς μεγάλας
 5 ἐναλλαγὰς ἐναλλαττόμεθα· ἥτοι ἢ ἡβίω· πρὸ τέλειον·
 ἢ πρὸ μεσόκαιρον· πρὸ πολίον· πρὸ γηραῖον· πρὸ ἐχατόγηρον· ἢ
 ἢ πρὸ μακρόβιον.

Ἐρώτησις ΟΗ'.

Περὶ βίσεκτε.

Ἀπόκρισις.

10

ΕΓ' παρὰ τοῦ τοῦ ἰνδικτιῶντος· αἱ ἐπιπῶν ἀκόμι καὶ ἀεὶ
 βίσεκτε ὀλίγα κοντὰ εἰς τὰ φερελεχθέντα φεὶ αὐτοῦ.
 καὶ ὁ βίσεκτος λοιπὸν γίνεσθαι καθὼς ἐλέγουσι εἰς κάδε δ' χρο-
 15 νους, ὅσοι τὰς φερελεχθέντας ἐξ ὥρας τοῦ κάδε χροῖνου· καὶ
 ἀν' ἀέλωμιν νὰ ἀερωμιν τῶ χροῖνου ὅπῃ πρέχουσι αὐτὸ εἶναι βί-
 σεκτος ἢ ὄχι, μοιράζουσι μὲ δ', τὰ ὅσοι κτίσεως κόσμου ἔτι
 ἢ τὸς κύκλους τοῦ Ἡλίου, ἢ ἀερίσκουσι τὸ ζητέμενον.

Θετέον ἀέλωμιν νὰ ἀερωμιν κατὰ τὸ ὄνομαζον, ζσ' ἔτος, αὐ-
 εἶναι βίσεκτος ἢ ὄχι. ἢ ἐπειδὴ τὰ δ' ἀναλογῶσι ἢ μὲ τὰ
 20 μ', ἢ μὲ τὰ ὕ, καὶ μὲ τὰ δ', ἀερωμιν μίαν φεραν τὰ δ',
 μῆδου γσ'. ἀερωμιν ἢ ὀκτάκις τὰ ὕ, καὶ δὲ μῆρις τί-
 ποτε· καὶ ἰδὲ ὅπῃ ἡερωμιν τὸ ζσ' ἔτος, πᾶς εἶναι βίσεκτος.

Πάλιν ἐπειδὴ κατὰ τὸ αὐτὸ ζσ' ἔτος, ἐχομιν καὶ κύκλους δ'
 25 τοῦ Ἡλίου· ἢ ἀπ' ἐδῶ εἶναι φανερὸν πᾶς εἶναι βίσεκτος ὁ ζσ'
 χροῖνος· ἐπειδὴ εἰς κάδε τέσσαρας κύκλους καὶ χροῖνους γί-
 νεται βίσεκτος. ὅσοι δὲ ἄλλου χρονολογίαν, ἢ γουε ἀπὸ
 Χειρῶ· ἢ ὅσοι ἄλλου κύκλους, ἢ γουε ἢ Σελήνης, ἢ ἰνδι-

κτιώνας ὁ βίσεκτος δεὺν δέξεται· διότι εἰς μὲν τὸ καθεὶν τοῦ
 Χειρῶν, δεὺν ἦτον πρώτος κύκλος Ἡλίου, ἀμὴ ἦτον κ' γ'.
 Δεὺν δὲ τὸς κύκλους τῆς Σελεύης δεὺν δέξεται, μετὸ τὸ κα-
 μὲν εἶναι σὺνδραμος καὶ σύγχρονος τῆς ἡλίου κατὰ τὴν κίνη-
 σιν· μήτε εἶναι ποιητικὴ ἡμερῶν, μηδὲ τὸ φείσδωμα τοῦ χρο- 5
 νου ἢ ἐξ ὥρας ὅπῃ γεννᾷ τὸς βίσεκτους γεννᾷται ἀπὸ τῆς κί-
 νησιν τῆς σελεύης, ἀμὴ δεὺν τὴν κίνησιν γίνεται τῆς ἡλίου.
 μηδὲ εἶναι φείσδωμα τοῦ δωδεκαμηνίου τῆς Σελεύης, ἀμὴ
 εἶναι φείσδωμα τοῦ δωδεκαμηνίου τοῦ ἡλίου. δεὺν τὸ κύκ-
 λων πάλιν τῆς ἰνδικτιώνας δεὺν δέξεται, ὡσανὶ ὅπῃ δεὺν 10
 συμφωνῶσι μετὸς κύκλους τοῦ ἡλίου· μηδὲ μετὸς τετραπλα-
 σιασμὸν τὸ δεὺν γενέσεως χροῶν. διὰ τοῦτο δεὺν μόνης τῆς
 δεὺν γενέσεως κόσμου χρονολογίας, καὶ δεὺν μόνων τῶν κύκλων
 τοῦ ἡλίου ὁ βίσεκτος ἀρμόδιως δέξεται, ὡσανὶ ὅπῃ εἶναι
 πύτων ἔργον καὶ δεὺν τέλεσμα, καδῶς εἴπαμεν. 15

Ἐρώτησις ΟΘ'.

Ὅπως το νομικὸν δέξεται πάχα.

Ἀπόκρισις.

Ἐρ. μ. η'. **Ε**Γ' πορὸν καὶ ἀνωτέρω φεῖ τῆς δέξεως τοῦ Πάχα ἀρ-
 161.21. κατὰ, ἀλλ' ὅμως λέγομεν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλον 20
 πρόπον φεῖ τῆς δέξεως τὸ αὐτὸν κατὰ τὴν κύρ Ματθαίων.
 καὶ πρώτον κατὰ τῆσιν φεῖ τοῦ νομικῶ Πάχα. ζητῶμεν δὲ
 καθὼς πολλάκις ἐλέγομεν εἰς ἄρεσιν τοῦ Πάχα τοῦ νομικῶ
 πέν μετ' ἰσημερίαν ἐαρινῶν πρώτων πενσέλιων, ἦσαν με-
 τὰ πέν καὶ Μαρτίου· συμμετρῶντας καὶ τῆς ἰσημερίας 25
 ἡμέρας. δεχθὲν δὲ τῆς τοιαύτης δέξεως ἔχομεν τὸ θεμέλιον
 τῆς Σελεύης κατὰ τὴν πρώτων τοῦ Γαιουαρίου ὄθεν καὶ ἀρ-
 χου-

χονται οὐ κύκλοι καὶ τὰ θεμέλια τῆς Σελήνης . τὰ θεμέλια
 πάλιν τὰ δειλοκομῶν ἀπὸ τῶν κύκλων τῆς σελήνης ὡς εἶρη)·
 τὰς δὲ κύκλους τοὺς δειλοκομῶν μοιράζοντες τὰ δὲ κτίσεως
 κόσμου ἔτι μὲ τὰ ἰδ'· καθὼς πολλάκις ἐλέγομεν . ἔχει δὲ ὁ
 5 κάθε κύκλος θεμέλια ἰά . διὰ τοῦτο ἐνδεκαπλασάζοντες τὰς
 κύκλους· καὶ ρίπτοντες ὅσα ἔχουσι λ', ὅσα μένουσι εἰς τὸ χέ-
 ρι μας συμμετρῶν πύσσι καὶ τὰς ἀρεῖς ἡμέρας ὅπῃ περι-
 σόβωσιν ἀπὸ πέντε ὀπαδόμενον κίνησιν τῆς Σελήνης· καὶ
 ὅσα γένωσι, πόσον ἔχουσι θεμέλιον τῆς σελήνης κατὰ πέντε
 10 πρῶτον τὸ Ἰαννουαρίον· καὶ ἀφίοντες τὰς μεταξὺ δύο μῆ-
 νας Ἰαννουαρίον καὶ Φεβρουαρίον ὡς δύο σεληνιακὰς μετέω-
 σωστές· μετεγῶν ἐπάνω εἰς τὰ ἀρεδέτα θεμέλια ἀρχίζον-
 τες δὲ τὸν Μάρτιον, ἕως ὅπῃ τὰ ἀρεδῶν τὸ πρῶτον μετ'
 ἰσημερίαν πανσέλιου, ἣ ὅποια εἶναι ἡ β' πανσέλιος ἀπὸ
 15 τῶν θεμελίων· ἐπειδὴ ἡ πρώτη πανσέλιος ἀείσκει πάλ-
 ποτε πρὸς τῆς ἰσημερίας ἢ τοι τῆς καὶ Μαρτίου . καὶ εἰς ὅ-
 ποιαν ἡμέραν τοῦ τυχόντος μηνὸς καταστήσῃ ὁ θεριδμὸς τῆς
 παυσέλιος μετ' ἰσημερίαν, ἐκεῖθεν ἀείσκει τὸ Πάσχα τὸ νομικόν,
 ὡσανεὶ εἰς παράδειγμα τὰ εἰρημῶν . Κατὰ τὸ ζε π γ' ἔτος ἀπὸ
 20 γασέσεως κόσμου ἔχουσι πρῶτον κύκλον Σελήνης· ἔχει δὲ ὁ θεμέλια
 πρῶτος κύκλος κατὰ φύσιν θεμέλια ἰά . περιλαμβάνει καὶ τὰ ἀ κύ-
 πεία παρὰ τὴν διὰ πέντε ὀπαδόμενον κίνησιν τῆς σελήνης, κλου .
 γίνονται ἰδ' . περιλαμβάνει λοιπὸν καὶ τὰ λ' αὐτοῦ Μαρτίου,
 καὶ γίνονται μέ· καὶ πόσα χρειάζονται ὁ δυνάμεις σεληνιακὰς μῆ-
 25 νας . καὶ εἰς πέντε λ' αὐτοῦ Μαρτίου ἀείσκει τὰρα ἡ μετ' ἰσημε-
 ρίαν πρώτη πανσέλιος κατὰ τὸ πρῶτον κύκλον· ἀμὴ ἐπει-
 δή τὸ νομικὸν Πάσχα κατὰ τὸ πρῶτον κύκλον τῆς Σελήνης ἀ- 167.21.

λόγῳ ἀκείβειαν, ἀφήσωμεν κ' ἡμεῖς τὸ δ' ἀπὸ τέλους αὐτά-
 μα καὶ ἧ' μὲ ἡμέραν, καὶ κατέβωμεν εἰς τὴν μ δ', διὰ τὰ
 συμμετρησώμεν ἀπὸ τῆν δ' ἄρχῆν ἧ' παρθεραθεῖσαν μιστὴν
 ἡμέραν παραίω. Διότι ὁ σελλευιακὸς μιλῶας κατ' ἑαυτὸν σελλνια-
 5 ὄλος εἶναι κθ ἢ ἡμερῶν, ὁ δὲ μισὸς τε εἶναι ιδ ἢ ἡμερῶν κ' δ'. κὸς μὴν
 ὁ δὲ κύρ Ματθαῖος τὸν κθ ὁ λόκληρον μιλῶα τὸν μετρεῖ ἰ' ἡ-
 μερῶν ἧ' δὲ μιστὸν δεκαπέντε· καὶ διὰ τοῦτο φέρει τὸν ἐνά-
 μης σελλευιακὸν μιλῶα εἰς τὰ μέ. εἰ δὲ καὶ μετρησώμεν ἡμέρας εἴη κ' νέα.
 τὴν τελοῦσάν τῆς σελλεύης ἡμέραν, καὶ ὡς λ' τῆς περλα-
 10 βόσης, κ' ὡς δ' ἄρχῆν καὶ ἄ τῆς ἐξῆς ἐνεφώσης σελλεύης, διὰ
 τὴν ὅποῖαν αὐτίαν καὶ λέγει) ἢ αὐτὴ κ' μία ἡμέρα εἴη κ' νέα·
 ἦγομεν λ' καὶ πρώτη· τότε δὲ ἐλφ καταπτήση ὁ μιστὸς σελλ-
 νιακὸς μιλῶας πεντεκαδέκατος δ' εἰς τὰ μ δ' μόνον, κ' ἔ-
 ὄχι πλέον· καὶ τότε γίνε) φανερὸν πῶς τρεῖς ἡμέραι περσ-
 15 λαμβάνονται εἰς τὰ μ ζ'. ὡς ἐλέγετο. Διὰ τοῦτο κ' ὁ κύρ Ψιλλῆ
 Ψελλὸς φοχαζέμενος τὰ ποιῆτα, ἠδέλησε καὶ ἀντάμωσε κρίσις.
 τὴν πρώτῃ τοῦ Ἰάνναρίου εἰς τὸ πρῶτον δεμέλιον, κ' τὸ
 ἔκαμε ιβ' ἡμερῶν· καὶ μετὰ τοῦτο φέρει καὶ ἧ' διπλωνομασί-
 α, τὰ λέγει τὴν αὐτὴ ἡμέραν καὶ λ', κ' πρώτῃ, ὡς κατὰ
 20 ἧ' φέρει κ' ὁ κύρ Ματθαῖος· καὶ συμμετρεῖ καὶ τὴν μιστὴν
 ἡμέραν παραίω, καὶ ἔρχε) κ' ὁ λογαριασμὸς ἀπλῶς εἰς τὰ
 μέ. Διότι ιβ' τὸ πρῶτον δεμέλιον, κ' λ' αὐτοῦ Μαρτίου,
 μ γ' κ' δύο τοῦ Α' πελλίσις μέ. εἰς τὰ ὅποια δύο τῶ Α' περι-
 λλίου δ' εἰσέκει) πάντοτε τὸ ἀνομικὸν Φάσκα· ἀμὴ αὐτὸ γά-
 25 λης ἧ' πρώτῃ τοῦ Ἰάνναρίου, καὶ μετρησῆς τὰ δεμέλια
 μόνα, χωρὶς καμία ἄλλῃ παρθεραθίαν, θέλεις εἶρη πῶς
 ἔκανάκης συμμετρεῖται ἢ λ', καὶ πρώτη. διότι εἴδικα τὸ

πρῶτον θεμέλιον καὶ αὐτὸ, καὶ λ' ὁ Μάρτιος, γίνετο μὲν
 καὶ δύο λοιπὸν τοῦ Α' πελλίης, ἰδὲ ὅπου δέλοικε) ὁσίάμην
 σελευαϊκὸς μεῦσας μὲν ἡμερῶν μόνον, καὶ ὄχι πλέον· διότι
 αὐτὴ βάλλης καὶ ἄλλω μίαν ἡμέραν παρανώ, νὰ πάγη ἕως
 τὰ μ'· δέλει πέση τὸ πρῶτον νομικὸν Φάσκα εἰς τὰ γ' τῆς
 Α' πελλίης, μίαν ἡμέραν παρανώ, καὶ εἶναι ψῶμα· πάλιν
 αὐτὴ μετρήσῃς τ' μισὸν σελευαϊκὸν μεῦσα ἰδὲ ἡμερῶν μόνον,
 εἶναι ψῶμα· διὰ τοῦτο λοιπὸν πέρρει καὶ τὴν μιστὴν ἡμέραν
 ἀπὸ τῆν προλαβῆσαν λ', καὶ γίνετο ἰδὲ ἡμερῶν· καὶ ἰδὲ
 ὅπου μετρεῖ) ἢ λ', καὶ ὡς πρώτη· καὶ διὰ τοῦτο καταντᾷ ὁ πεν- 10
 τεκαδέκατος θριδμὸς ἕως τὰ μ' μόνον, καὶ ὄχι παρανώ.
 Πάλιν τὸ δῶτερον θεμέλιον ἔχει δις τὰ ια', κβ'. καὶ κβ'
 τοῦ Μαρτίου, μδ'. καὶ αὐτὸ εἰς τὰ κβ' τοῦ Μαρτίου δέ-
 λοικε) τὸ δῶτερον νομικὸν Φάσκα· τεταῖ ἔχῃ τὸ γ' θεμέ-
 λιον, καὶ λ' τοῦ Μαρτίου, λδ'. καὶ δέκα τοῦ Α' πελλίης, 15
 μδ'. καὶ αὐτὸ εἰς τὰ δέκα τοῦ Α' πελλίης δέλοικε) τὸ γ'
 νομικὸν Φάσκα· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἄχει τέλος τὸ νομι-
 κὸν Φάσκα εἰς τὸν μδ' δέλοικε) τὸν θριδμὸν, μετρωῦντας τὰ
 θεμέλια μόνον καὶ εἰς αὐτὰ κατὰ τῆν ἑξῆς ἀκολουθίαν·
 εἰς δὲ τὸς βισέκτους Δεφ' τ' πλεονάζουσιν ἐν ἑκάστοις ἡμέραν 20
 προδῆπιδν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν λογαριασμὸν μίαν ἡμέραν πα-
 ρανώ, καὶ πᾶμν ἕως τὰ μ'· διὰ νὰ ἔρδῃ σωφός· εἰς τὸν
 ὁ δ' ἀκύλος ἔχει θεμέλια ἰδ'. καὶ διὰ τ' τῆς βισέκτης ἡμέραν ὅταν
 τύχη, ἔχει ἰθ' καὶ κδ' τοῦ Μαρτίου, μδ'. καὶ εἶναι ψῶμα.
 Δεφ' τοῦτο μετρεῖμεν, ἄλλω μίαν ἡμέραν παρανώ, καὶ 25
 πᾶμν ἕως τὰ μ' διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τ' τόπον
 τῆς εἰς τὰ λ' Μαρτίου, ὅκει ὅπου ἔρχε) καὶ μὲν τὰ ἰδ' θεμέ-

1 για χωρὶς ἢ προδήλιω. Πάλιν ὅταν τύχη καὶ εἶναι κα-
 νέναι ἀπὸ τῶν γ' τελευταίων κύκλων, καὶ τότε διὰ ἢ πλεο-
 νάζουσαν ἐν ἐκείναις ἡμέραις, καὶ τε εἶναι βίσεκτος, καὶ τε μή.
 5 διότι σωτέρχον) εἰς μίαν καὶ ἢ αὐτῶν ἡμέραν· καὶ τότε προ-
 5 οδέπορον ὁμοίως μίαν ἡμέραν παραίω, διὰ τὰ ἔλθῃ ὡς εἴ-
 πορον ὁ λογαριασμός τοῦ νομικῆ Φάσκα σωτός· ἦγοι ἔχει ὁ
 15 13 κύκλος δεμέλια ἢ. καὶ μετ' ἢ πλεονάζουσαν ἡμέραν, 3'.
 καὶ λά τοῦ Μαρτίου, μ'. καὶ δ' τῆς Ἀπριλλίου, μδ'· καὶ
 εἶναι ψῶμα. βάλλορον λοιπὸν διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν παραί-
 10 10 να, καὶ πᾶν ἔως τὰ μ ε'· καὶ ἔρχε) τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τὸν 33
 ἀρχῆς διωρισμὸν τῆς τόπον, εἰς ταῖς ε' τοῦ Ἀπριλλίου·
 Διότι τὸ νομικὸν Φάσκα εἶναι διωρισμὸν κατὰ ἢ 33 δεχῆς Νομικὸν
 ἀπέλειπον καὶ πρώτων 7 κύκλων καὶ 7 δεμελίων ἀκολουθίαν· Φάσκα ὅτι
 καὶ διὰ τοῦτο οἱ ποῖσται πλεονασμοὶ τῶν δεμελίων καὶ τῶν βι-
 15 15 σέκτων προστιθέμενοι φέρουσι ὀπίσω τὸ νομικὸν Φάσκα τῶσας νον αὐθιαν.
 ἡμέρας κατὰ τὴν ποσότητα ὅπου ἔχοι· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
 ἐκ ανάγκης προδέπορον εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶσας ἡμέρας
 παραίω, διὰ τὰ φέρωρον πάντοτε τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τὸν
 20 20 33 δεχῆς διωρισμὸν τῆς τόπον· διὰ τοῦτο μετῴρων καὶ τὸ
 20 20 πρώτων δεμέλιον εἴδεκα ἡμερῶν χωρὶς καμὶαν ἄλλω προ-
 οδήλιω· ὁμοίως καὶ τὸν εἰάμης σελλωιακὸν μῆνα ἔως τὰ μ δ'
 μόνον, κατὰ τὴν 33 δεχῆς ἀπέλειπον 7 σελλωιακῶν ἡμε-
 25 25 ρων ἀκολουθίαν· καὶ ποῖσται ὅπως πηγαίνοντες δεισκορον καὶ
 τὸ τελευταῖον νομικὸν Φάσκα εἰς ἢ 13' τοῦ Ἀπριλλίου. καὶ
 25 25 τὸ ἐξῆς πάλιν μετὰ τὰ 14 δεμέλια ἔρχε) ὡς καὶ πρὸτερον εἰς
 τὰ δύο τοῦ Ἀπριλλίου· καὶ ἐξῆς πάλιν ἔρχονται τὰ αὐτὰ ὡς
 καὶ πρὸτερον· καὶ ἔτι αἰ. Οὗδε κὺρ Ματθαῖος εἰ μόνον
 ἔως

ἕως τὰ μ ζ' ἄκτείνει ἢ ἄριθμόν μὲ ἦ προδήκλει ὡς ἄκτινος
 διδάσκει ἢ δύο ἡμερῶν ἐπάνω εἰς τὰ μ ε', εἰς δὲ τὰς βισέκτους κ
 τὰς τελευτάους πρὸς κύκλους, ἕως τὰ μ ή, μὲ πῶ προ-
 δήκλει τῶν γ' ἡμερῶν. ἀμὴ κ' ἕως τὸν ν' ἄριθμόν ἀναβαί-
 νει, διὰ τὸ γνώριμον τοῦ ν' ἄριθμῶ, μὲ πῶ προδήκλει 5
 τῶν ε'. ἄλλ' εἰς ἡμᾶς διὰ πῶ ὄρεσιν τοῦ νομικῶ Φάσκα, ἰ-
 κανά εἰσι καὶ τὰ εἰρημῶ.

Α' ποεία.

Πάλιν ἤθελον ἄπορήσοι τινὰς ἀκόμι κ' τοῦτο· πῶς ἐπειδὴ κ' 10
 ὁ σεληνιακὸς μῆνας εἶναι κ θ ὕ ἡμερῶν ὡς εἴρη) διατι ἡμῶς εἰς ἢ
 ἐνδεκαπλασιασμὸν ἢ κύκλων παντῶ εἰπίομεν τὰ λ', ὡς σωστὸς
 σεληνιακὸς μῆνας· ὅπου συμβαίνει εἰς τὰ δὲς λ', νὰ εἰπίω-
 μη μίαν ἡμέραν παραίω. κ' εἰς τὰ πτεράκις λ', δύο ἡμέρας·
 κ' εἰς τὰ ἑξάκις λ', πρὸς ἡμέρας παραίω· τὸ ὅποιον εἶναι 15
 ὀλοφαίτερα ἦ ὄμα.

Λύσις.

Εἰς τοῦτο λέγομεν ὅτι ἄλλο εἶναι νὰ μετρήσῃ τινὰς πὺς σε-
 λνιακὰς μεῶας τοῦ εἰὸς χρόνου ἄπο κ θ ὕ ἡμέρας μό-
 νου· ὅπου κάμωσιν οἱ ι β' σεληνιακοὶ μεῶας τ ν δ' ἡμέρας,
 χωρὶς νὰ συμμετρήσῃ κ' τὰ μ δ' παραίω πρῶτα λεπτά τῶ 20
 κάδε μεῶας· ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὰ δεῖ ὡρισθῶσιν εἰς ὄλον τὸν
 χρόνον διὰ πὺς σεληνιακὰς μῆνας, ὡδὰ μόνον πρὸς ὥρας·
 ἐπὶ δὴ αὐτὰ δωδεκάκις πολλαπλασιαζόμενα γίνου) φ κ ή· τὰ
 ὅποια μὲ ε' μεεζόμενα κάμωσιν θ' ὥρας παρὰ δώδεκα πρῶ-
 τα λεπτά. ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μὲν ε' ὥρας εἰσοδιάζου) εἰς τὸ δ' 25
 τοῦ χρόνου, κ' μετρώμεν γ' ὥρας ὡδὰ ι β' πρῶτα λεπτά· διὰ
 τοῦτο εἰς τοῦτον ἢ λογαριασμὸν αὐτὰ δεῖ τὰ μετρήσῃ.

μη ὀπόταν εὐδεκαπλασάζουσι τὰς κύκλους, ἔπειθ' ἰδέλο-
 μη ἐξανάγκης πρὸς χρόνους διὰ τὰ συνάξα μὲν ἕνα σελλευιακὸν
 μῆνα, τὰ λέγωμεν γ' εὐδεκα, λγ'· τότε ἡ πρῆξις ἐκείναις ὡ-
 ραις ὅπου σελιουόω τὸν κάθε χρόνον, τριπλασάζουσαι
 5 γίνον) θ'. τότε λοιπὸν ὁ σελλευιακὸς μῆνας κοντὰ εἰς τὰς κθ' ἡ-
 μέρας ὅπου ἔχει, πέρωντας κ' τὰς θ' ὥρας παραίω, γίνε)
 λ' ἡμερῶν παρὰ γ' ὥρας· ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐξ κύκλους καὶ
 χρόνους συνάγον) δύο σελλευιακοὶ μῆνες ξ' ἡμερῶν παρὰ ἐξ
 ὥρας· κ' ἐπὶ τῶν ἐξῆς ὁμοίως. Ἐδὲ ποιῶτων ὥραν ἡ ἔλλειψις
 10 εἰς τὰς ιθ' κύκλους κ' χρόνους συνάγει μίαν ἡμέραν παραίω·
 καὶ συμμετρᾶται κ' αὐτὴ κατὰ τὰς γ' τελευτῆς κύκλους ὡς
 εἰζει ὁ κύρ Ψελλός· ἡ κατὰ τὸν τελευτᾶων ιθ' κύκλον ὡς ὁ-
 εἰζει ὁ κύρ Πάτος· καὶ ἔπειθ' καὶ ἡ ἐνεκακαδεκαετηεὶς ἔχει
 καὶ αὐτὴ κάποιαν ἔλλειψιν, ἡ ὅποια ἐκκαδεκάκις πολυπλα-
 15 σαζομένη κάμει χρόνον μίαν ἡμέραν· ἐκκαδεκάκις δὲ τὰ ιθ',
 γίνον) τδ'. διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς κάθε τδ' χρόνους συμμε-
 τρᾶται κ' ἄλλη μία ἡμέρα παραίω, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ποι-
 αύτης ἔλλειψεως, διὰ τὰ ἔλθῃ πάντοτε ὁ λογαριασμὸς τῶν
 δεμελίων σωφός.

20

Ερώτησις Π'.

Ὅπως τὸ χειριστικὸν δέεικε) πάχα.

Ἀπόκρισις.

25 **Τ**ὸ ἡμέτερον ἀγιον Πάχα εὐρετά(ε) πάντοτε ὕστερον ἀπὸ
 τὸ νομικὸν Φάσκα ἐν ἡμέρα πρώτη τῆς ἐβδόμαδος, ἡτοι
 κηρακῆ· διὰ τοῦτο ἀφ' ἑδ' ὄρωμεν ἀπὸ τοὺς κύκλους καὶ τὰ
 δεμέλια τῆς σελλεύης τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τὰς περιεξη-
 μῶνας μεθόδους εἰς ταῖς πόσαις δέεικε) τοῦ τυχόντος μῆνος,

ἡτοι

92.6.

κ' 27.

ἔρ. μή.

161.21.

ἢ τοῦ Μαρτίου, ἢ Ἀπριλλίου, πρέπει νὰ ὄρωμεν ἢ πλεὺ
 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος εἰς πλεὺ ὁποῖαν ὀρίσκειται, καὶ τότε
 νὰ ὄρωμεν πλεὺ ἐξῆς κυριακῶν, εἰς πλεὺ ὁποῖαν ὀρίσκει τὸ
 ἅγιον Πάσχα. πλεὺ τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν ἢ ὀρίσκομεν ἀπὸ
 τῆς κύκλου τοῦ ἡλίου. κατὰ τὰς περιηγηθῆσας μεθόδους ἀ-
 νωτέρω κατὰ τὴν ἰή, ἐρωταπόκλεισιν. ὡσαύτῃ νὰ εἰπῶμεν κα-
 εὔρειν ἢ τὰ πλεὺ γ' μέθοδον. ὀρίσκοντες διὰ μερισμῶν ἀπὸ τὰ ἀπὸ
 ἡμέραν τῆς γενέσεως κόσμου ἕτη πόσας κύκλους ἔχει ὁ ἡλῖος, πρὸς
 ἐβδο. ποντες καὶ τοὺς βισέκτους, ἢ ἀπὸ τὰ σωμαχδεύτα ῥίπτον-
 τες ὅλα τὰ ἐπτά, κρατῶμεν τὰ ἐναπολειφθέντα. ἢ ἀρ- 10
 χίζοντες ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅθεν καὶ ἀρχονται οἱ τοῦ ἡ-
 λίου κύκλοι, ἀφίνοντες ἀπὸ τὸ σωμαχδεύτον τὰς τ' μη-
 κῶν ἐβδομάδας ῥίπτοντες ὅλα τὰ κή, σωμαχδεύον τὰ παρὰ
 νῶ τ' ἐβδομάδων, καὶ τὰς πόσας ἡμέρας τοῦ ζητεμῆου μη-
 ρός, ἕως τῆς ἡμέραν τοῦ νομικῶ. καὶ ῥίπτοντες ἢ ἀπ' αὐτὰ 15
 ὅλα τὰ ἐπτά, τὰ ἐναπολειφθέντα ὅσα καὶ εἶναι κατὰ
 πλεὺ ποσότητα ὅπως ἔχουσι μᾶς. δείχνουμ ἢ ζητεμῆου ἡμέ-
 ραν τῆς ἐβδομάδος. ὡς ἐν ἐκείνοις ἐλέγετο. εἶδὲ ἢ ὄρωμεν
 ὅλα ἐπτά, εἶναι ἢ ζητεμῆου ἡμέρα σαββάτα. δηλαδὴ τὰ
 μεγάλα σαββάτα. ἢ ἡ ἐξῆς κυριακὴ εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα. 20
 εἶδὲ καὶ ἔλθῃ κυριακὴ, τὸ νομικὸν Πάσχα, αὐτῆς μὲν ἢ κυ-
 ριακῶν ἐορτάζομεν τ' Βαίων. ἢ δὲ ἐξῆς κυριακῶν ἐορτάζο-
 μεν τὸ ἅγιον Πάσχα. ἢ ζῆται ἐν τ' ανωτέρω.

Ε'ρωτήσεις ΠΑ'.

Ὅπως ὀρίσκειται ἢ ἀπόκλεισιν ἢ τὰ ἄλλα.

Α'πόκλεισιν.

Ε'ὰν δέλης νὰ ὄρῃς πλεὺ ἀπόκλεισιν, βάλλε πρὸς ἡμέρας
 παρὰ-

πλάττω εἰς τὸ δεισικόμουν ἐνεσῶς ἅγιον Πάχα· εἰδὲ καὶ
 εἶναι ὁ χρόνος βίσεκτος, βάλλε δ'. καὶ εἰμὲν ὁ σιμαχθεῖς
 ἄριθμός δεισκέται εἰς τὸ Μάρτιον, τότε ἡ ἀποκρέα ἀρί-
 σκεται κατὰ τὸ αὐτὸν ἄριθμόν εἰς τὸ Γανναρίον· εἰδὲ ὁ ἀ-
 5 ριθμός αὐτὸς δεισκέται εἰς τὸ Ἀπελλίον, ἡ ἀποκρέα δει-
 σκεται κατὰ τὸ αὐτὸν ἄριθμόν εἰς τὸ Φεβρουάριον. Πα-
 ράδειγμα γὰρ εἰπόμεν, τὸ ἐνεσῶτα ζσ' χρόνον ἔχοντο τὸ
 ἅγιον Πάχα εἰς τὰ κζ' τοῦ Μαρτίου· καὶ ἄρα εἶναι βί-
 σεκτος ὁ χρόνος, βάλλομεν δ' ἡμέρας παρῶν· καὶ Φεβραῖοι
 10 ὁ ἄριθμός εἰς τὸ λ' ἄ Μαρτίου· καὶ λοιπὸν ἡ ἀποκρέα δει-
 σκεται εἰς πέντε λ' τοῦ Γαννουαρίου. Ἀπὸ χρόνου τοῦ ἁγίου
 Πάχα ἀρίσκειται εἰς τὸ ις' τοῦ Ἀπελλίου· βάλλομεν καὶ
 γ' παρῶν, καὶ γίνοντο ιδ'. καὶ λοιπὸν ἡ ἀποκρέα ἀρί-
 σκεῖ ἀπὸ χρόνου, εἰς τὸ ιδ' τοῦ Φεβρουαρίου. διὰ τοῦτο καὶ
 15 ἀπὸ τῆς ἀποκρέας ἀγαίνοντες γ' ἡμέρας ἀρίσκομεν τὸ ἅγιον
 Πάχα κατὰ τὸ αὐτὸν ἄριθμόν ἀπὸ μὲν τὸ Γανναρίον εἰς τὸ
 πόσαις τῶ Μαρτίου, ἀπὸ δὲ τὸ Φεβρουαρίου, εἰς τὸ πόσαις τοῦ
 Ἀπελλίου. ἢ ἴσως ἀγαίνοντες ἀπὸ τῶ λ' ἄ Γανναρίου, γ'
 ἡμέρας, καὶ μίαν διὰ τὸ βίσεκτον, δ' μῆροισιν κζ'. καὶ εἰς τὸ
 20 κζ' τοῦ Μαρτίου ἔχομεν τὸ ἅγιον Πάχα. Πάλιν ἀπὸ
 χρόνου ἀρίσκει ἡ ἀποκρέα εἰς τὸ ιθ' τοῦ Φεβρουαρίου· ἀγαί-
 νομεν γ', καὶ μῆροισιν ις'. καὶ εἰς τὸ ις' τοῦ Ἀπελλίου ἔχο-
 μεν ἀπὸ χρόνου τὸ ἅγιον Πάχα. καὶ τέτοιαι ἀκολουθίαι εἰ-
 χασιν ἀνάμεικτον τὰ Πάχα καὶ ἡ ἀποκρέα· καλὰ καὶ γὰρ
 25 τὸρηγῆται ἡ ἀποκρέα, καὶ τὸ πάχα γὰρ ἔρχεται κατόπιν·
 ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ πάχα διορίζονται ὅλαις ἡ κινύμεσαις ἐστὶ
 πόσαις ἡ γόμεσαις ὅσον καὶ ἐπόμψαις, ὡς ἐλέγιστο ἀνωτέρω.

Ε' ς. ν. ε.

Ε'-

Ερώτησις ΠΒ'.

Πότε ἀρχεται τὸ τριώδιον,

Α' πόκεισις.

Απὸ δὲ Ϡ ἀποκρέα ὑγαίνοντες ἡμέρας ιδ', ἤγουσι δύο ἑβδομάδας ἐπίσκοποι καὶ πότε ἀρχεται τὸ τριώδιον. 5 ἤγουσι ὑγαίνοντες ἀπὸ Ϡ λά τοῦ Γανναρίου εἰς Ϡ ὅποιαν ἦτον ἡ ἀποκρέα, ἡμέρας ιδ', ἐπίσκοποι Ϡ ιζ' τοῦ αὐτοῦ Γανναρίου μετὰ, εἰς Ϡ ὅποιαν ἀρχεῖ τὸ τριώδιον, εἰς τὸ αὐτὸ ἑπτακισχιλιοστὸν διακοσιοστὸν ἔτος. πάλιν ἀπὸ χεῖνα, ὑγαίνονται ἀπὸ Ϡ ιδ' τοῦ Φάργαριος ἡμέρας ιδ', καὶ ἐπί- 10 σκοποι πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ Φάργαριος εἰς πάλιν ὅποιαν ἀρχεται τὸ τριώδιον.

Ερώτησις ΠΓ'.

Ὅπως ἐπίσκοποι Ϡ ἤχον καὶ τὸ ἐωδιὸν ὅταν ἀρχεται τὸ τριώδιον,

Α' πόκεισις.

Τὸν δὲ ἤχον καὶ τὸ ἐωδιὸν ὅπως ἐλέομεν ὅταν ἀρχεῖ τὸ τριώδιον, τὰ ἐπίσκοποι εἰς τὸν Ϡ πρῶτον. 15 ζήτουμεν ὅτι πάλιν ἀπερασμένην ἔορτὴν Ϡ ἁγίων πάντων τῆς ἀπερασμένης λαμπρᾶς ἕως πάλιν κυριακῆν ὅπως ἀρχεῖ τὸ τριώδιον τῆς ἐρχομένης λαμπρᾶς πόσαις ἑβδομάδες εἶναι. καὶ αὐτὴ Ϡ μοιρᾶ ζουμ με ὀκτώ, λέγω τὰς ἡμέρας καὶ ὅσα μένου, πόσον ἔχομεν ἤχον. πάλιν Ϡ μοιρᾶ ζουμ καὶ με ἰά, λέγω τὰ ἐωδιὰ καὶ ὅσα μένουσι, βάλλομεν καὶ οἷα ὡρᾶνα, καὶ πόσον ἔχομεν ἐωδιὸν. 25 Θετέον ὅτι πάλιν ἀπερασμένην ἔορτὴν Ϡ ἁγίων πάντων τοῦ ζσ' ἔτος ὅπως ἦτον εἰς Ϡ κβ' τοῦ μαΐου, ἕως Ϡ ε' τοῦ Φάργαριος ὅπως ἀρχεῖ τὸ τριώδιον.

ἡμέριον τοῦ ἔτους (ζ' α' ἔτους, Διέσκον) ἑβδομάδες λζ'. αὐτῶν
 λοιπὸν τῶν μοιρῶν ζοιδῶν μὲ ὀκτώ, τετράκις τὰ ἡ, λβ'. μῆρον κγ'.
 καὶ ἰδὲ ὅπῃ ἔχομεν ἤχον ε', ἤχομεν πλάσιον πρώτου. μοιρῶν
 ζοιδῶν τας κὶ μὲ ἰά. τὴν ἰά, λγ'. μῆρου κδ'. βανομεν ἑνὸς προσ-
 5 ἀκόμι κὶ εἰς παραίω, ὅπῃ ἔχα Δ' α' (ξ') τῆς κυριακῆς τῆς ἀ-
 γίων Πάντων. ἐπειδὴ τότε ἔχομεν ἤχον μδ', πλάσιον δ'.
 ἑωδιὸν δὲ, πρώτον. δ' λοιπὸν, κὶ εἰς ἀγίων) ε'. καὶ ἰδὲ
 ὅπῃ ἔχομεν καὶ ἑωδιὸν.

Ερώτησις ΠΔ'.

10 Πῶς νὰ ὀρωμεν πλεῖ ἑορτικῶν τῶν ἁγίων πάντων καὶ
 πλεῖ ἡγεσίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων,

Ἀπόκρισις.

Τῆν δὲ τῶν ἁγίων Πάντων ἑορτικῶν ὀρωσκομῶν πλεῖ κὶ ἀ-
 πο τῶν ἁγίων λαμπρῶν, ὀρωσκόντες μόνον ε' ἡμέρας.
 15 κὶ εἰμὲν ὁ καταλειφθεὶς θείσθμος ὀρωσκει εἰς τῆς Μαρτίου, ἢ
 τῶν ἁγίων Πάντων μνήμη, ὀρωσκειται εἰς τῶν πόσαις τοῦ Μαΐου.
 εἰδὲ εἰς τῆς Ἀπριλλίου ὀρωσκειται ὁ καταλειφθεὶς θείσθμος,
 ἢ τῶν ἁγίων πάντων μνήμη ὀρωσκειται εἰς τῶν πόσαις τοῦ Γενίου.
 Θετέον ὀρωσκόντες ἀπὸ τῶν κζ' τοῦ Μαρτίου ὅπῃ εἴχαμεν τῶν
 20 λαμπρῶν, ε' ἡμέρας, μῆρου κβ'. κὶ εἰς τῶν κβ' τοῦ Μαΐου
 ἔχομεν τῶν ἁγίων πάντων. πάλιν ἀπὸ χερίσθμος ἔχομεν τὸ ἁ-
 γιον Πάχα εἰς τῶν ις' τοῦ Ἀπριλλίου. ὀρωσκομεν τὰ ε', κὶ
 μῆρου ἰά. κὶ εἰς τῶν ἰά τοῦ Γενίου ὀρωσκειται τότε ἡ μνήμη
 τῶν ἁγίων πάντων. Πάλιν Δ' α' τῶν ἡγεσίας τῶν ἁγίων
 25 ἀποστόλων, μετρεῖται ἀπὸ πλεῖ λαμπρῶν ἕως τῶν δύο τοῦ
 Μαΐου, καὶ πόσαις ἡμέραις εἶναι. Θετέον μετρεῖται ἀπὸ
 τῶν κζ' Μαρτίου ἕως τῶν δύο τοῦ Μαΐου, κὶ ὀρωσκονται ἡ-
 μέραι

μέραι λζ'. καὶ πόσαις ἡμέραις εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἔπος ἡ
 νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων. πάλιν δὲ ἀπὸ χρόνου μετρηθῆναι ἀ-
 πό τὰ ις' τοῦ Α' πελλίου, ἕως τὰ δύο τοῦ Μαΐου. καὶ ἁρί-
 σκομεθ' ἰς' καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει τῆς ἡνστησίας τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Περὶ αἰτιολογίας τῆς εἰρημνῶν.

νηστεία τῶν **Η** δὲ αἰτία καὶ τούτων εἶναι πῶς μὲν νηστείας τῶν ἁγίων Α' πο-
 ἀποστόλων σόλων ποιῶντι. ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀναβαίνει
 πόση καὶ ἕως τὰ μβ'. καὶ καταβαίνει ἕως τὰ ή. διότι ὁπόταν τὸ ἅγιον
 πῶς. Πάχα καταβαίνει ἕως καὶ εἰς τὰ κβ' Μαρτίου. ὡσαύτ' εἰς τὸ
 ρροσ' ἔπος καὶ εἰς πῶν. τότε ἡ τῶν ἁγίων πάντων μνήμη ἔρχε- 10
 χεται εἰς τὰ ις' τοῦ Μαΐου. καὶ τότε νηστεύομεν τὰ ἐναστο-
 λευθεῖτα ιδ' τοῦ Μαΐου, καὶ καὶ τὸ Γενίε, ὅπῃ γίνονται
 μβ'. ὁπόταν πάλιν τὸ ἅγιον Πάχα ἀναβαίνει ἕως καὶ εἰς τὰ
 κέ τοῦ Α' πελλίου, τότε ἡ τῶν ἁγίων πάντων μνήμη ἔρχεται
 εἰς τὰ κ' τοῦ Γενίου. καὶ μῦθου ἡ ἡνστησία. ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τῶν 15
 ἁγίων λαμπρῶν ἕως τῶν ἁγίων πάντων ἡμέραις δεύσκομεν ις'.
 καὶ πόσαις ἡμέραις εἶναι τὸσον ἀπὸ τὰ κβ' Μαρτίου ἕως τὰ
 ις' τοῦ Μαΐου. τὸσον δὲ ἀπὸ τὰ κέ τοῦ Α' πελλίου ἕως τὰ κ' τῶν
 Γενίου. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν με-
 τρηθῆναι ἀπὸ τῶν ἁγίων λαμπρῶν ἕως καὶ εἰς τὰ β' Μαΐου, ἐπι- 20
 δὴ πόσαις ἡμέραις ἀκολούθως δεύσκομεν καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ τῶν
 ἁγίων πάντων β', ἕως καὶ εἰς τὰ κή τοῦ Γενίου. Διὰ
 τοῦτο πάλιν βαίνοντες μὲν γ' ἡμέρας παραύω εἰς τὸ ἅγιον Πά-
 χα δεύσκομεν τῶν πενηνθήμερῶν ἀποκρέα κατὰ τὸ αὐτὸν συ-
 ναχθεῖτα δευθμόν, ἀπὸ μὲν τῶν Μαρτίου εἰς τὰ τόσα τοῦ 25
 Γωνναρίου. ἀπὸ δὲ τῶν Α' πελλίου εἰς τὰ τόσα τοῦ Φάρεα-
 εἰς. ἀγαίνοντες δὲ πρὸς ἡμέρας ἀπὸ τῶν ἀποκρέα δεύσκομεν
 τὸ

τὸ ἅγιον Πάχα κατὰ τὴν αὐτὴν καταλειφθέντα δεξιῶν ἀπὸ
 μηρῶν τῆς Γανναρίου εἰς τὰ τόσα Μαρτίου· ἀπὸ δὲ τῆς Φερρα-
 ρίου εἰς τὰ τόσα τοῦ Ἀπειλλίου· Διότι ἡ ποσότης τῶν
 5 ἡμερῶν ὅπως φέρει τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Πάχα ἡμέραν αὐτῆς ἐ-
 βδομάδος κατὰ τὴν Μάρτιον καὶ Ἀπειλλιον, αὐτὴ ἡ ποσό-
 της εἰς τὴν Γανναρίου καὶ τὴν Φερραρίου καταναεῖ εἰς ἓ ἡμέ-
 ραν τῆς ἐβδομάδος· εἰς δὲ τὰς βίσεκτας, εἰς δ' ἡμέραν· ὅ-
 πως δὲ ληθῆν ἀκόμη γ' ἡμέρας, ἢ δ' εἰς τὰς βίσεκτας ἕως πλὴν
 κυριακῆς τῆς ἑσπέρου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν θεωροῦμεν
 10 πρῶτος ἡμέρας ἢ τέσσαρας εἴαν εἶναι βίσεκτος ἐπάνω εἰς τὴν κυρια-
 κῆν τοῦ Πάχα, ἄλλ' ἢ νὰ ἴσταιν τὴν κυριακῆν τῆς ἀποκρέα.
 καὶ πάλιν ἰσθαιόντες ἀπὸ τῆς ἀποκρέα γ', ἢ δ' ἡμέρας ἰσθαι-
 ούμεν πλὴν κυριακῆς τοῦ Πάχα. Θετόν ἐφέτος ἔχουμεν τὸ
 ἅγιον Πάχα εἰς τὰ κζ' τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα κυριακῆ· ἀλλ'
 15 τὰ κζ' τοῦ θεωρηθέντος Γανναρίου εἶναι ἄλλ' ἢ βίσεκτον
 ἡμέρα δ'· ἐπειδὴ ὁ βίσεκτος τοῦ δ' κύκλου ἔκαμε τὴν Μάρτιον
 νὰ ἴσταιν ἡμέρα γ', καὶ νὰ φέρῃ τὴν κζ' ἡμέραν κυριακῆν. ὁ δὲ Γ-
 ανναρίου μὲν τὴν γ' προλαβόντας κύκλος ἀρχόμενος ἡμέραν
 τοῦ ἁσκαίου, ἔχει τὴν κζ', δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, διὰ τῆ-
 20 το προλαμβανῆν καὶ δ' ἡμέρας παραπάνω διὰ τὴν βίσεκτον, ἕως
 εἰς νὰ φθάσῃ εἰς πλὴν λ' ἡμέραν κυριακῆν· τὰς ὁποίας πάλ-
 λιν ἀφίνωντας καταναεῖ εἰς πλὴν κζ' Μαρτίου, ἡμέραν τοῦ
 Πάχα κυριακῆν. Πάλιν ἀπὸ χρόνου ὁποῦ δὲ ἴσταιν τὸ ἅγιον
 Πάχα εἰς τὰ ιε' τοῦ Ἀπειλλίου· ὁ μὲν Ἀπειλλιος δεξι-
 25 ῶτος μὲν τοὺς εἴς κύκλους ἡμέραν ζ', ἔχει πλὴν ιε' ἡμέραν κυ-
 ριακῆν· ὁ δὲ Φερραρίου μὲν τὴν εἰς προλαβόντας κύκλος ἀρ-
 χόμενος ἡμέραν δ', ἔχει πλὴν ιε' ἡμέραν εἰς τῆς ἐβδομάδος·

Διὰ τοῦτο λαμβάνει γ' ἡμέρας παραύω, καὶ ἔχει ἧ κυριακὴν τῆς ἀποκρέα εἰς τὰ ιδ'. τὰς ὁποίας γ' ἡμέρας πάλιν εἰπώντας δ' εἶκει πλεὶς ἢ τῶν Ἀ' περὶ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάχα κυριακῆς. καὶ ἡ ποιὰ τῆ διαφορὰ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος διὰ πλεὶς ὅποιαν καὶ ἡ ποσότης τῶν ἡμερῶν διαφορῶν κατὰ τὸ ὄρασμα καὶ ἀφαίρεσιν ὡς εἶπομεν ἐξίνεται διὰ τῶν κύκλων τῶ ἡλίου, καὶ τῶν ἐπακτῶν τῶν μηνῶν τῶτων πρὸς ἀλλήλους διαφορῶν.

Πόθεν συμφωνῶσιν οἱ μὲν ἔτι ἀνάμεσον τῆς.

Πόθεν δὲ συμφωνῶσιν ἀνάμεσον τῆς ὁμῶν Μάρτιος μετὰ τὸν Ἰαννουάριον, ὁ δὲ Ἀ' περὶ τῆς μετὰ τὸν Φεβρουάριον, ἐπειδὴ ἀπὸ πλεὶς ὄρασμα εἰς ἧ λαμπρὰ δέλεον) ἐβδομάδες ἢ, ἡμέραις νε'. τὸ δὲ νομικὸν Φάσκα καὶ ἀκολούθως τὸ ἅγιον Πάχα ὅπου ἔρχον) κατόπιν ὄρασμα πλεὶς ἰσημερίαν, ποτὲ ἀπὸ τὸν Μάρτιον καὶ τῶ Ἀ' περὶ τῆς δευτέρου ὄρασμα κατὰ τῆς

183.23. τοῦ Πάχα διορισμῶς. διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὄρασμα κατὰ τὸ ἀποκρέως τὸ διάστημα τῶ νε' ἡμερῶν ποτὲ ἀπὸ τὸν Ἰαννουάριον καὶ τὸν πρῶτον Φεβρουάριον δευτέρου ὄρασμα. Πηγάζοντες δὲ ἀπὸ τῶ ἀποκρέως δύο ἐβδομάδαις ὀπίσω, εὐρίσκεται καὶ ἧ κυριακὴν εἰς ἧ ὀπί- πρῶτον ὄρασμα. ἀρχεται τὸ τριώδιον, εἰς τῶ τῶ τῶ Ἰαννουαρίου ἢ Φεβρουαρίου. 20

Διότι ὅταν τὸ νομικὸν Φάσκα τύχη ἔχων εἰς πλεὶς καὶ Μαρτίου, τὸ δὲ ἅγιον Πάχα εἰς ἧ καὶ Μαρτίου, τότε τὸ τριώδιον ἀρχεται εἰς τῶ ιβ' τοῦ Ἰαννουαρίου, δύο ἐβδομάδαις ὀπίσω ἀπὸ πλεὶς ὄρασμα. διότι εἰς κατὰ τῶν ἢ ἢ ἐβδομάδες γυρίζοντας ὀπίσω ἀπὸ τὸ ἅγιον Πάχα. καὶ διὰ τοῦτο παρακάτω δευτέρου καταβαίνει τὸ τριώδιον ἀπὸ τὰ ιβ' τοῦ Ἰαννουαρίου. ἐπειδὴ μὴδὲ τὸ ἅγιον Πάχα καταβαίνει ποτὲ παρακάτω ἀπὸ τὰ καβ'

κ β' Μαρτίου· ὁποῦ δὲ τῷ 16 τῷ Ἰαννουαρίου ἕως τῷ κ β' Μαρτίου ὁ
 ἡμέραις ἀείλοισιν), ἡ ἑβδομάδες σωσαῖς· πρῆς μὲν τοῦ τεω-
 ρίου, τῆς ἁποκρέα, καὶ τῆς τυροφάγου· ἐπὶ δὲ τῆς τεοσα-
 ρακοτῆς, ἕως πλεῖν ἀγίαν Λαμπραῖ. Πάλιν ὁπόταν τὸ ἄ-
 5 γιον Πάχα ἀναβαίνει τελευταῖον ἕως καὶ εἰς τὰ κέ τοῦ Ἀπριλ-
 ῆς, τότε καὶ τὸ περὶ διον ἀναβαίνει καὶ ἀρχεῖ) εἰς τὰ 1 εἰς τῷ
 Φεβρουαρίου· ὁποῦ σωμαζονται ἀπὸ τῷ 1 β' τοῦ Ἰαννουαρίου
 ἕως πᾶσι 1 εἰς τοῦ Φεβρουαρίου ἡμέραις λέε· ὁπόσα εἶναι
 καὶ τὰ παχάλια, ἀπὸ ταῦς κ β' Μαρτίου, ἕως τῷ κέ
 10 τοῦ Ἀπριλίου, ἡ γὰρ λέε. Κατὰ τὸ αὐτὸν ἄξιον καὶ τὸ
 αὐτὸ διάστημα συμφωνοῦσιν οἱ αὐτοὶ δύο μετῶς Μάρτιος καὶ
 Ἀπριλίου καὶ μετῶς ἐξῆς δύο μετῶς Μαΐου καὶ Ἰουνίου·
 πῦτεσιν ἀγίοντες πᾶσι τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸ ἄγιον Πάχα ἀεί-
 σκεται πλεῖν μνημεῖον τῶν ἀγίων Πάντων κατὰ τὸν αὐτὸν κα-
 15 ταλειφθεῖντα ἀριθμὸν ἀπὸ μὲν τῷ Μάρτιον εἰς τὸν Μαΐον,
 ἀπὸ δὲ τὸν Ἀπριλίου εἰς τὸν Ἰουνίου· ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης
 τῶν ἡμερῶν ὁποῦ τοῦ ἀγίου Πάχα μέχρι τῶν ἀγίων πάντων πᾶσι-
 ποτε εἶναι ἡ αὐτὴ, 19 ἡμερῶν, ὅσαις εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς ἁπο-
 κρέα μέχρι τῆς ἀγίας λαμπραῖς, σωμαριθμῶντας ἐδῶ καὶ
 20 πλεῖν τοῦ Πάχα ἡμέρας. Διὰ τοῦτο λοιπὸν καὶ εἰς τὸν ἄξι-
 ον τῶν ἀγίων Πάντων ἀγίοντες πᾶσι ποτε εἶ ἡμέρας ἀπὸ πλεῖν
 ἀγίαν Λαμπραῖ, διὰ τὰ ἄξιον καὶ τῷ ποσότητι τῶν 19 ἡμερῶν,
 καὶ τῷ κυριακῶν τῶν ἀγίων Πάντων· ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ζητᾶς πλεῖν
 αὐτὴ ἡμέρας κυριακῶν τῆς λαμπραῖς ἢ τοῦ Μαρτίου εἰς τὸν Μαΐ-
 25 ον· ἢ τοῦ Ἀπριλίου εἰς τὸν Ἰουνίου, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμε-
 ρῶν αὐτῆς τῶν 19, δέλει καταπτήση εἰς τὰ ξ β'· καὶ ἡ ἡμέρα τῆς
 ἑβδομάδος δέλει καταπτήση αὐτῆς τῆς κυριακῆς, εἰς πα-
 ρακώλην.

ρασκοβιεύ· δια τούτο λοιπόν ὀγαίεις πείτε μόνον ἡμέρας ἀ-
 πό τινὸς λαμπραῖν, δια τὰ ὄρη καὶ τὸν νζ' ὄριθμον, καὶ ἡ
 κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων. Θετέον ἤ ἐνεσώτα, ζσ χρόνον
 ἔχομεν τὸ αἴσιον Πάχα εἰς τ' καὶ τῆ Μαρτίου· ἀπὸ τὰ καὶ τῆ
 Μαρτίου εἰς τὰ καὶ τῆ Μαΐου ἐυρίσκον) ἡμέραι ξβ', καὶ ἡμέρα τῆς
 ἑβδομάδος παρασκευή. δια τούτο λοιπόν ἐυταίεις τὰς ἡμέρας καὶ
 ἔρχεται εἰς τὰ καὶ τῆ Μαΐου, καὶ ἀπὸ τῶν ὄριθμων καὶ τ' νζ' ἀριθ-
 μὸν, καὶ τινὸς κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων· ὡς καθὼς ἐλέγο-
 μεν ἀνωτέρω καὶ δια τῆ δόποκρέα. πάλιν δὲ τὸν χρόνον, τὸ μὲν
 ἁγίων Πάχα ὄριθμον) εἰς τὰ ις' τοῦ Ἀπριλλίου· ἀμὴ τὰ
 ις' τοῦ Ἰανίου ὄριθμον) καὶ εἰς τὸν ξβ' ὄριθμον, καὶ εἰς τ'
 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος· ἀμὴ ἀν' ἔλθης ὀπίσω ἡμέρας, ὄ-
 ρισκεις καὶ τὸν νζ' ἀριθμὸν, καὶ τινὸς κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων,
 καὶ ἐπὶ τ' ἄλλαν πάντων ὁμοίως· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν.

15

Ἐτέρα μέθοδος ἡ ἀπόκρεων πρώτον σιωπῶμεν ὄριθμον,
 καὶ δι' αὐτῆς τὸ τ' χειρῶν ὄριθμον πάχα, ἀλλὰ δὴ καὶ
 τὸ νομικόν· Ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν χειρῶν καὶ τῶν
 ἁγίων δόποκρέων νηστειῶν.

ΜΑς παραδίδει καὶ ἄλλην μέθοδον ὁ κύριος Ματθαῖος δια 20
 τὰ ὄριθμων μὲν σιωπῶμεν τινὸς τῶν δόποκρέων, καὶ τὸ ἁ-
 γίων Πάχα, καὶ τὸ νομικόν, καὶ τῆ νηστειῶν τῶν ἁγίων Ἀπο-
 κρέων. ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὰ ὄριθμον λέγει δεμέλια τῆς Σελή-
 νης, ἀρχῆσε ἀπὸ τῆ πρώτης τοῦ Ἰανουαρίου καὶ μέτρησον
 ἀκολούθως εἰς τὸ ν'. καὶ ἡ κυριακὴ ὅπου ἔρχεται ὕστερον δὲ 25
 τὰ προηῆντα εἶναι ἡ δόποκρέα. Ὅταν δὲ τύχῃ τὰ δεμέ-
 λια καὶ εἶναι παραίω δὲ τὰ καὶ τῆ, τότε ἔπερνε μίαν ἡμέραν
 ἀπὸ

ἀπὸ τὸν Ἰαννουαρίον, καὶ τὰ ἄλλα ἀπόσωνέ τα ἀπὸ τὸν Φεβ-
 ρουαρίον· ἐπειδὴ τότε ἡ πρώτη πανσέλλευος τοῦ Μαρτίου ἀ-
 πομῆναι ὀπίσω ἀπὸ τῆς ἰσημερίας· καὶ τότε ἀφίνοντες τὴν
 5 ιβ' ἐκείνου πανσέλλευον (ζητῶμεν ἢ ἕξῃς ιγ'· ἐπειδὴ ἕως τὰ
 κς' δεμέλια ἡμπορεῖ νὰ πέρσῃ τὸ νομικόν, καὶ ἀκολούθως τὸ ἁ-
 γιον Πάχα εἰς τὸ Μάρτιον, καὶ ἡ δότοκρέα εἰς τὸν Ἰαννουαρίον,
 ἀπὸ δὲ τὰ κς' καὶ παρανώ, καὶ τὸ νομικόν καὶ τὸ ἅγιον Πά-
 χα εἰς τὸν Ἀπρίλλιον δέλεισθε), καὶ ἡ δότοκρέα εἰς τὸν Φεβ-
 ρουαρίον· καὶ διὰ τοῦτο ἀφίνομεν τότε τὰ λ' τοῦ Ἰαννουαρίου
 10 εἰς τὴν μίαν σωφὸν σελλευιακὸν· καὶ τοῦ πέρνομεν τὴν μίαν πα-
 ρανώ ἡμέραν· καὶ τὰ λοιπὰ τὰ δότοσώνομεν ἀπὸ τὸ Φεβρουαρίον
 ἕως τὰ ν'· καὶ τὴν ἕξῃς κυριακὴν ἔχομεν δότοκρέα· καὶ τότε
 ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο, ἀγάνοντες τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀπο-
 κρέα δέλεισκομεν τὸ ἅγιον Πάχα κατὰ τὸ καταλειφθέντα ἀριθ-
 15 μὸν ἀπὸ μὲν τὸ Ἰαννουαρίον εἰς τὸ Μάρτιον, ἀπὸ δὲ τὸ Φεβρουαρίον
 εἰς τὸ Ἀπρίλλιον· ὡς καθὼς καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πάχα προσδέτοντες
 τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας δέλεισκομεν ἢ δότοκρέα κατὰ τὸ αὐτὸ
 τριῶμόν ἀπὸ μὲν τὸν Μάρτιον εἰς τὸν Ἰαννουαρίον, ἀπὸ δὲ
 τὸ Ἀπρίλλιον εἰς τὸ Φεβρουαρίον· τὸν ὅμοιον τρόπον ἐλέ-
 20 γομεν καὶ ἀνωτέρω διὰ τῆς ὕψους τοῦ νομικῆς φάσκα· πᾶς
 ὅταν εἶναι τὸ δεμέλιον παρανώ ἀπὸ τὰ κς', νὰ μὲν πά-
 ρωμεν ὅλον τὸν Μάρτιον, ἀλλὰ εἰπὸντες τὰ λ', ὡς σωφὸν
 σελλευιακὸν μίαν, νὰ παρῶμεν ἢ μίαν τε παρανώ ἡμέραν,
 καὶ τὰ λοιπὰ ἕως τὰ μζ', ἢ ἕως τὰ ν', νὰ τὰ δότοσώνομεν
 25 ἀπὸ τὸ Ἀπρίλλιον· καὶ ὅτι πᾶς ἢ κυριακὴν ὅπου ἔρχε) κα-
 τόπιν ἀπὸ τὰ ν', εἶναι ἡ δότοκρέα, εἶναι φανερόν· Διότι ἅγιον πα-
 ἔπειδὴ τὸ ἅγιον Πάχα ἔρχε) κατόπιν τοῦ νομικῆς φάσκα, τὸ γὰρ τότε·
 δὲ

δε νομικὸν φάσκα γίνε) πάντοτε ὑστερον ἀπὸ τῆς ἰσημερί-
 αν, ἥτις κρίνε) κατὰ τὴν καὶ Μαρτίου· ἡμεῖς δὲ μετῴ-
 μν τὰς τῆς Σελλεύης ἡμέρας ἐπάνω εἰς τὰ θεμέλια ὀποδ' ἔχθ,
 ἢ πὸ τῆ πρώτου τοῦ Ἰαννουαρίου· φανερόν εἶναι πᾶς ἡ κυριακὴ
 ὀποδ' ἔρχε) κατόπιν ἀπὸ τὰ ν' εἶναι ἡ ὀποκρέα. Παράδει- 5
 μα νὰ εἴπῃμεν κατὰ τὸ παρὸν, ζσ' ἔτος, ἔχοντες κύκλος σε-
 λλεύης ιή· καὶ ἔχοντες θεμέλια καδ' αὐτὸ κα· καὶ λά
 τοῦ Ἰαννουαρίου, νβ'· καὶ κή τοῦ Φεβρουαρίου, π· καὶ κέ
 τοῦ Μαρτίου, ρε· καὶ πῶσαις ἡμέραις δέλομεν, ἦγον τετα-
 ἡμισυ φεγγάει νὰ δῶμεν τὴν μετ' ἰσημερίαν πανσέληνον· 10
 ὡς καδ' ὡς καὶ τὰρα τῆ ἡμερῶν εἰς ταῖς κέ Μαρτίου· καὶ ἐ-
 πηδὴ ἡ κατόπιν ἔρχομένη κυριακὴ τοῦ ἁγίου Πάχα δὲ δῆκεν
 εἰς τῆ κζ' Μαρτίου· βάλλε ὁμῶ καὶ αὐτὰς ταῖς δύο ἡμέρας
 παραπάνω, καὶ γίνον) ρζ'· ἀπὸ τοῦτα δὲ γάνομεν τὴν τεσ-
 σαρακοσιὰ ὅλην, καὶ τὴν τριημέριον, ἐβδομάδας ἢ ἡμέρας 15
 νς', δεχόμεν) ἀπὸ β', καὶ τελειώσας μέλει τῆς ἁγίας
 Λαμπρᾶς· ἔμειναν καὶ νά· τὰ ν' ἔφθασαν εἰς ταῖς κθ' τοῦ
 Ἰαννουαρίου· ἡ δὲ κατόπιν ἔρχομένη κυριακὴ λά, εἶναι ἡ ἄ-
 ποκρέα. Πάλιν ἀπὸ χεῖνε, ἔχοντες θεμέλια β'· καὶ λά
 τοῦ Ἰαννουαρίου, λγ'· καὶ κή τοῦ Φεβρουαρίου, ξά· καὶ λά 20
 τοῦ Μαρτίου, υβ'· καὶ ιγ' τοῦ Ἀπριλλίου, ρε· καὶ αὐτῶ
 εἰς τὰ ιγ' τοῦ Ἀπριλλίου δὲ δῆκεται ἀπὸ χεῖνε τὸ νομικὸν
 φάσκα· καὶ ἐπειδὴ τότε τὸ ἅγιον Πάχα εὐρίσκε) εἰς τὰ ις'
 τῶ Ἀπριλλίου, βάλλομεν καὶ αὐτὰ τὰ γ' παραπάνω, καὶ
 γίνον) ρή· ἀπ' αὐτὰ ἐργάνομεν τὰς ἢ ἐβδομάδας, ἡμέρας 25
 νς'· μέλοι καὶ νβ'· τὰ ν' ἔφθασαν εἰς τὰ ιζ' τοῦ Φεβρουαρίου·
 ἡ κατόπιν κυριακὴ ιθ' τῶ αὐτῶ εἶναι ἡ ὀποκρέα· τὸ ἔχῃς, ζσβ'
 ἔτος,

ἔτος, ἔχον κύκλον Σελευσῆος α', Σεμέλια ιδ'. καὶ λά τοῦ
 Γάμμαρσιου, μέ. καὶ κή τοῦ Φόρραριου, ογ'. καὶ λά τοῦ
 Μαρτίου, ρδ'. καὶ μία τοῦ Ἀπειλλίου, ρε'. ἀπὸ τὸ πρῶ-
 5 τον νομικὸν Φάσκα εὐρίσκεται πάντα τε εἰς τὰ δύο τοῦ Ἀπειλ-
 λίου. Ἀπὸ τοῦ πρώτου να ἀνεβάξωμεν τὸν ὄριθμον πη-
 ταχῶς εἰς τὰ ρε'. ὁμοίως ἔρχεται καὶ εἰς τοὺς γ' τελευταίους κύ-
 κλους μὲ πῶ ἀειπέουσιν ἐν ἐκείνοις ἡμέραις· ἡ ὅποια πε-
 ρειπέουσα ἐκείνη ἡμέρα εἶναι ὅπου ἀναβιβάσει πάντα καὶ τὸ ἀ-
 ριθμὸν τῶν τεταρῶν ἡμισυ μιλῶν εἰς τὰ ρις'. καὶ μετὰ τὸ ἔρχεται
 10 πάντα ὀλογαριασμὸς τῆς τοιαύτης μεθόδου σωφύς. καὶ ἐπιδή καὶ
 ἡ ἔρχεται κατόπιν κυριακὴ τοῦ ἀγίου πάρα εὐρίσκεται εἰς τὰ ἡ
 τοῦ Ἀπειλλίου, βάλλομεν καὶ αὐτὰ τὰς παραπάνω, καὶ γί-
 νονται ὁμοῦ ριβ'. ἀπὸ αὐτὰ ἀγάνομεν τὰς ἡ ἐβδομάδας ἡμέ-
 ρας νς'. καὶ μῆξιον τὰ ἄλλα νς'. τὰ ν' ἔφθασαν εἰς τὰ ε' τῶ
 15 Φόρραριου ἡμέρα β'. ἡ κυριακὴ λοιπὸν ὅπως ἔρχεται κατόπι
 ιά τοῦ αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ ἀποκρέα. Ὅμοίως καὶ ἐπὶ τῶ ἄ-
 λλων ὀλογαριασμὸς ἔτος εὐρίσκεται πάντα τε ἀληθῆς, πῶς ἡ
 κατόπιν ὁμοῦ τὰ ν' κυριακὴ, εἶναι ἡ ἀποκρέα καθὼς ἀπεδεί-
 ξαμεν. ἀγάνοντες δὲ πρὸς ἡ τέσσαρας ἡμέρας ὁμοῦ τῶ ν' αὐτῶ
 20 ὄριθμον εὐρίσκομεν τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τὸ καταλειφθέν-
 τα ὄριθμον, ὁμοῦ μὲν τῶ Γάμμαρσιον, εἰς τῶ πῶσαις τοῦ Μαρ-
 τίου· ἀπὸ δὲ τῶ Φόρραριον, εἰς τῶ πῶσαις τοῦ Ἀπειλλίου.
 εὐρίσκομεν δὲ καὶ τῶ αὐτῶ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος εἰς τοῦτον
 τῶ πρόπον· εἰς μὲν πρὸς ἄλλας κύκλους ὅπως δεῦν εἶναι μῆτε βί-
 25 σεκτος, μῆτε ἀπὸ τῶς γ' τελευταίους κύκλους εὐρίσκεται τῶ αὐτῶ
 ἡμέραν τῶ ν' ἀριθμῶ, καὶ τοῦ ἐκείθεν εὐρεθέντος νομικῶ· ὡσαύ-
 τως εἰς τὸ ζσβ' ἔτος, ὅπως εἶναι κύκλος α'. καὶ ἔχει Σεμέλια ιδ'.

καὶ ἔρχονται τὰ ν', εἰς ζ' ἔ ποδ Φάρσαρις, ἡμέρα β'. καὶ εἰ-
 πτωντας τὰ γ', ἀρίσκει τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς ζ' β' ποδ Α'-
 πριλλίου, ὁμοίως ἡμέρα β'. ὁμοίως καὶ τὸ ἐξῆς ἔτος, κύκλος
 β', θεμέλια κέ. ἀρίσκει τὰ ν', εἰς ζ' κέ ποδ Γανναρίης,
 ἡμέρα ς'. καὶ εἰπτωντας τὰ γ', ἀρίσκει τὸ νομικὸν Φάσκα
 εἰς ζ' κβ' Μαρτίου, ὁμοίως ἡμέρα ποδασκῶν. καὶ τοῦτο
 συμβαίνει διὰ τὴν πενήμερον Διαφορὰν ὅτι ἔχου ἀνάμε-
 σόντες ὁ Γανναρίος πρὸς τὸν Μάρτιον, καὶ ὁ Φάρσαριος
 πρὸς τὸν Α' πριλλιον ὡς αἰωτέρω ἐλέγετο. Τὰ αὐτὰ δέ-
 λεις ἀρῆ καὶ εἰς τὰς γ' τελευταίας κύκλους συμμετρῶντας εἰς
 τὸν λογαριασμὸν τοῦ ν' ἄριθμῶ καὶ πῶν ἀριτῶσαν ἐν
 ἐκείνοις ἡμέραν· διότι ἡ παραλλαγὴ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομά-
 δος πρὸςέρχεται διὰ τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου· διὰ τοῦτο εἰς τὰς
 βισέκτας τῶν χρόνων εἰς ὅποιον κύκλον τύχῃσι ἀγαίνονται μὲν
 πεία διὰ τὸν ν' ἄριθμὸν ἀρίσκει πάντοτε τὸ νομικὸν εἰς τὰ
 πῶσα ποδ τυχόντες μιλῶς· ἡ δὲ ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δὲν ἀ-
 ρίσκεται ἢ αὐτὴ, ποδ πεντηκὸς ἄριθμῶ καὶ ποδ νομικῶ
 Φάσκα· διότι ἡ ποδ βισέκτα ἡμέρα εἰσέρχουμένη δρώκει τὴν ἡ-
 μέραν τῆς ἐβδομάδος διὰ τὸν μιλῶς ἡμέραν εἰς τὸν Μάρ-
 τιον καὶ Α' πριλλιον· διότι ἑξοδιά(ε) εἰς τὴν ποδλαβῶσαν ἡ-
 μέραν· καὶ ἡ ἐξῆς ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἔχει τὸ νομικόν. διὰ τῶ-
 πο ποδαστέται καὶ εἰς ἓ μίαν ἡμέραν παράνω εἰς τὰ ν', καὶ εἰς
 τὴν νά ἡμέραν ἀρίσκει καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ νομικῶ. Θετέον κα-
 τὰ τὸ ἐνεσῶς, ζσ' ἔτος, ἔχου κύκλος ιθ'. θεμέλια κέ
 καὶ διὰ πῶν ἀριτῶσαν ἡμέραν μετρεῖται κβ'. καὶ καὶ ποδ
 Γανναρίου, ν'. ἡμέρα ἔ τῆς ἐβδομάδος. ἀγαίνοντες λοιπὸν
 διὰ τὰ κή τὰ γ', ἀρίσκει εἰς ζ' κέ Μαρτίου τὸ νομικὸν

Φάσκα, ἄλλ' ἡ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος εἶναι **παρασκευή** καθὼς
εἶναι καὶ ἡ κ δ' τοῦ Γ' γενναρίου ὁμοίως ἡμέρα **παρασκευή**.

Πάλιν εἰς τὸ ζ σ δ' ἔτος εἶναι βίσεκτος, καὶ ἔχον κύκλους
γ'. δεμέλια γ'. καὶ λ α' τοῦ Γ' γενναρίου, λ ζ' καὶ ι γ' τῆ
5 φάρσαρίου, ν' ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος εἶναι. Ὑπαίοντες λοι-
πὸν τὰ γ', ἀρίσκει εἰς τὰ ι' τοῦ Α' πριλλίε τὸ νομικὸν φά-
σκα, ἄλλ' ἡ ἡμέρα εἶναι **παρασκευή**, καθὼς εἶναι καὶ ἡ ι δ'
τοῦ φάρσαρίου ὁμοίως ἡμέρα **παρασκευή**. τοιαύτη εἶναι καὶ
ἡ παρῆσα μέθοδος εἰς ὕρσιν τοῦ νομικῆ. Ὑπαίοντες μὲν
10 γ' ἀπὸ τ' ν' ὄρθρον ἀρίσκον τὸ νομικὸν φάσκα, ἐπειδὴ ἡ
μετ' ἰσημερίαν πασιέλιως ὡς ἐλέετο κατὰ τ' αὐτ' καὶ Μα-
τθαῖον εἰς τ' μ ζ' ἀρίσκειται ὄρθρον. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ ἡ τῆς
ἑβδομάδος ἡμέρα ἀρίσκειται τοῦ μ ζ', καὶ τοῦ ν' ὄρθρον, ἐ-
πειδὴ ὅσαις ἡμέραις ἀρίσκον) ἀπὸ πλεῖν τυχῶσαν ἡμέραν τοῦ
15 νομικῆ φάσκα ἕως τ' κυριακῆ τοῦ ἀγίου πάχα, πόσαις ἡ-
μέραις ἀρίσκον) **παρασκευή**, καὶ ἀπὸ τ' τυχῶσαν ἡμέραν τοῦ ν'
ἀρίθμῆ ἕως τ' κυριακῆ τῆς ἀπόκρεω. καὶ ὅσαις ἡμέραις
ὑπὲρ τῶν ὀπίσω ἀπὸ τ' κυριακῆ τῆς ἀπόκρεω ἀρίσκεις μέ-
20 χρι τοῦ τεσσαρακοσῆ ἑβδόμῃ ὄρθρον, πόσαις ἡμέραις ὀ-
ρίσκεις ὑπὲρ τῶν ὀπίσω καὶ ἀπὸ τ' κυριακῆ τοῦ ἀγίου Πά-
χα μέχρι τοῦ νομικῆ. καὶ διὰ τοῦτο ἡ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα
τῆ πρὸ τῆς ἀπόκρεω μ ζ' ὄρθρον, καὶ ἡ τῆ πρὸ
τῆ ἀγίου πάχα νομικῆ φάσκα εἶναι μία καὶ ἡ
αὐτή. Περὶ δὲ τῆς τ' ἀποστόλων

25

νηστίας εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω,
καὶ δευτῆρον εἶναι καὶ τῆρα
να ταυτολογῆμεν.

(Σ)

Εξῆς δὲ ἀς καταστρώσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν ταῦτα ὡσαύτως μίαν
 ἀναπλήρωσιν τῆς διδασκαλίας τῶ παρόντος σιωταγμα-
 ματίς, καὶ τὰ συνθεθεμένα ὑπὸ τῶ ἁγίων πατέρων κανόνια,
 διὰ πρέχειον ὄρεσι εἴτε τῶ ἁγίω πάχα· εἴτε τοῦ ἡγε, καὶ
 5 τοῦ ἐωδιῆ· ὅτε ἀρχεται τὸ τεῶδιον· εἴτε τῶ κινεμῶν ἐ-
 ορτῶ ὅπῃ ἀκολυθῶσι εἰς τὸ ἅγιον πάχα, καὶ τε πρέπει, καὶ τε ὕγειον.
 Ἐπι δὲ θεὶ τοῦ σελευδορμίου, καὶ θεὶ
 τῆς κατὰ τῶ ἡμέραν ὄρεσεως τῶ δεξιμειῶν· Ἀκόμι καὶ εἰς
 ποῖον ζῶδιον ὄρεσκειται ἡ σελλεῖη, καὶ ὅσα ἄλλα τὸ κανόνιον
 10 αὐτὸ θελέχει. Τὸ κάδε κανόνιον μετῶ ἔρμικεῖαν τῆς χη-
 σεῶς του. Μετὰ ταῦτα ἐκάμαμεν καὶ κάσπιαν ἐ-
 πιπόλαιον θεωρεῖαν θεὶ τῆς καταγραφῆς τῶ αὐτῶ κανονίων ὡ-
 σαύτως ὅπῃ καὶ ὅλη ἡ παρῶσα πραγματεία χροῶν εἶναι θεωρη-
 πικῆ, μετὰ τὸ νὰ ἐξετάζη πανταχῶ τὲς λόγους καὶ τὰς αἰτίας
 15 τῶ διδασκωμένων. Ἀκόμι καταστρώσωμεν ἐξῆς καὶ τὸ
 σιωτομῶτατον καὶ χρησιμῶτατον μινολόγιον, ὅπῃ ἐκάμεν εἰς
 τὸ τέλος εἰός του σιωταγματίου ὁ ὀλαβέτατος ἐν ἱερῶσι
 Ματθαῖος τζιγάλας ὁ Κύπειος, εἰς πρέχειον ὄρεσι τῶ
 ἀκινήτων ἐορτῶ τοῦ εἰαιουτοῦ· διὰ νὰ θελέχωνται εἰς εἰα βι-
 20 βλίον ὀλόκληρα καὶ τὰ δύο μέρη, λέγω καὶ ἡ πρακτικῆ καὶ
 πρέχειος ὄρεσις πασῶν τῶ ἐορτῶ τοῦ εἰαιουτοῦ κινεμῶν τα
 καὶ ἀκινήτων· καὶ πρὸ τούτων ἡ θεωρητικῆ καὶ αἰτιολογητι-
 κῆ τέτων διδασκαλία καὶ γνώσις, δίκλει φωτὸς
 θελαμβωμεμένη καὶ ὀδηγηῶσα τῶ ἐρασιῶ τῆς
 25 σοιῶτης ἐκκλησιαστικῆς τῶν Ἐορτῶν
 ὄρεσεως καὶ μαθήσεως.

οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου .

οἱ κύκλοι	Α	Β	Γ	Θ	Ι	Ε	Ζ
Ζ	ΙΗ	ΙΘ	ΚΒ	ΚϚ	ΚΖ	ΚΒ	ΚΓ
σελήνης	ΙΒ	ΚΔ	Η	Κ	Δ	ΙϚ	ΚΗ
Α	ά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαπλδ .	α .	αά .
Β	πλδ .	ιαπλδ .	α .	αά .	αά .	αα .	απλδ .
Γ	πλά .	επλα .	επλα .	εδ .	δπλα .	επλα .	επλα .
Δ	πλδ .	ιαά .	αά .	αά .	αά .	αά .	απλδ .
Ε	πλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .
Ζ	ά .	αά .	αά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαπλδ .
Η	πλά .	επλα .	επλα .	επλα .	εδ .	δπλα .	ε
Θ	ά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαά .	αά .	αά .	α
Ι	ά .	αά .	αά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαπλδ .
ΙΑ	πλα .	εδ .	δπλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .
ΙΒ	ά .	αά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαπλδ .	ιαά .
ΙΓ	πλδ .	ιαπλδ .	ιαπλδ .	ιαά .	αά .	αά .	αά .
ΙΔ	πλα .	επλα .	επλα .	επλα .	εδ .	δπλα .	επλα .
ΙΕ	πλδ .	ιαπλδ .	ιαά .	αά .	αά .	αά .	απλδ .
ΙϚ	πλα .	επλα .	επλα .	εδ	δπλα .	επλα .	επλα .
ΙΖ	πλδ .	ιαπλδ .	ιαά .	αά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .
ΙΗ	ά .	αά .	αά .	αά .	απλδ .	ιαπλδ .	ιαά .
ΙΘ	πλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .	επλα .

Εἰ βέλτε εὐρέειν τὸ ἤχων καὶ τὸ ἐαθινὸν ὅταν ἀρχῆται πρὸ πρῶτον εἰς τὸ κανόνιον, κρείττερον τὸ κύκλον
 τῆς ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἐπὶ ταυ σοχίσασθαι πλεονασμὸν ἀγνατὰ ἄλλων καὶ οἰδύο κύκλοι, καὶ ἐὰν εἴδαι
 συμφωνίαν, καὶ τὰ μὴ πρὸς ταυ φηρία εἶναι ὁ ἤχος, τὰ δὲ ἕτερα τὸ ἐαθινόν, ὅταν εἴδαι, εἰς
 δὴ πρὸς χριστὸν κεινομένη κύκλον ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ζ', ἀλέπουσιν καὶ ἀγνατὰ εἰς τὸ ἀσπιδόπε
 λον ὅπου εἶναι γκαμμήα τὰ ψηφία ταυτά α . α . καὶ τὸ μὴ πρὸς α . σημαίει πάς ἔχομεν ἤχων πρὸς
 τὸν ὅταν ἀρχῆται πρὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον α . σημαίει πάς ἔχομεν καὶ πρὸς τὸν ὅταν εἴδαι καὶ
 τὸ εἰς εἰς ὅπου ἔχομεν κύκλον ἡλίου ιγ' . καὶ σελήνης ἡ . ἀλέπουσιν καὶ ἀγνατὰ εἰς τὸ ἀσπιδόπε
 ὅπου εἶναι γκαμμήα πλά . ε . καὶ ἰδοὺ ὅπου ἔχομεν τὸ ιε καὶ ἤχων πλάγιον πρῶτον, καὶ ἐαθινόν πέμπτον

Ἐπιμακροῦ μοιῆ π χδ γένων θμ ερα	Κε θαγία ἡμέ ραι.	Τὸ πρῶτον ὄθρον κῆα ἀρχῆ ἀνυσ εἰώ.	Τὸ ἑυαγῆ- λισμῶ	Τὸ α γιου Πά χα. Μαρ	Τὸ ἁγίω Γε ωργίω.	Γῆς καλί βασ κός.	Γῆς Ἰουθη κοσῆς καίω.	Τῶν γίω Πάν των, μαίω.	ἡνυσ α ἴ λασοῦ λαν ἢ κέραι.	Καὶ ἡ αυή μη ἄν των ἢ μῆρα.
δ	λβ	ια	κε	κβ	λ	ι	ιζ	μβ	β	
γ	λγ	ιβ	κς	κγ	Μα α	ια	ιη	μα	Κυρ ακή.	
β	λδ	ιγ	κζ	κδ	β	ιβ	ιδ	μ	ζ	
Κυρ ακή.	λε	ιδ	κη	κε	γ	ιγ	κ	λθ	ς	
ζ	λς	ιε	κθ	κς	δ	ιδ	κα	λη	ε	
ς	λζ	ις	λ	κζ	ε	ιε	κβ	λς	δ	
ε	λη	ις	λα	κη	ς	ις	κγ	λς	γ	
δ	λθ	ιη	φου.βα εἰώ α.	κθ	ζ	ις	κδ	λε	β	
γ	μ	ιδ	β	λ	η	ιη	κε	λθ	Κυρ ακή.	
β	μα	κ	γ	λα	θ	ιδ	κς	λγ	ς	
Κυρ ακή.	μβ	κα	δ	δς υ	ι	κ	κζ	λβ	ς	
ζ	μγ	κβ	ε	β	ια	κα	κη	λα	ε	
ς	μδ	κγ	ς	γ	ιβ	κβ	κδ	λ	δ	
ε	με	κδ	ζ	δ	ιγ	κγ	λ	κδ	γ	
δ	μς	κε	η	ε	ιδ	κδ	λα	κη	β	
γ	μζ	κς	θ	ς	ιε	κε	Ιε νίω α.	κζ	Κυρ ακή.	
β	μη	κζ	ι	ζ	ις	κς	β	κς	ς	
Κυρ ακή.	μθ	κη	ια	η	ις	κς	γ	κε	ς	

Ἡ ζῆνυ καὶ Ἦπο, θεῖ πὸ ἄγιον παρμυ ἀνδράναι εἰς ταὶ κῆ, Ἦ δὲ πρὸς λίβ μνησ, καὶ καταπαί
 εἰς ἕως τῆς κβ. Ἦ μαρτίβ, ὅστι ἐναι τῆ παύτη παρχάλικα λῆ, καὶ ἀφῆτο ἐναι καὶ ἐναι ἕθα

Ἡ παλαιά μουνη ἡ χρι στιανία ἡ παλαιά ἡ νεώτερη	Κ. ε. σ. Θαυμά ζομαι	Ι δ. τ. ς. ἰδίου ἀρχε ἰανυ ἀσίου	ἡ δ. σ. κρῆ ουε αἰω	Ἰ οὐ εὐαγγε λισμῶ	Ἰ οὐ Πάχ μας	Ἰ οὐ ἀγί ωσι	Ἰ ης ναλή μαίω	Ἰ ης Πεντη κοστή μαίω	Ἰ ἄν γίου πα τῶν ἰων	Ἰ ἄν σίου ἰων ἰων	Και ἡμῶ μη ἡμῶ
ζ	υ	κθ	ιβ	τῆ ζ. τ. σ. ἔβδουμάδος	θ	τῆ κυρια τ. μουσφραν.	ιη	κη	δ	κδ	ε
ς	να	λ	ιγ	τῆ σ. τ. ς. ἔβδουμάδος	ι	τῆ ζ. τ. ς. ἔβδουμάδος	ιδ	κθ	ε	κγ	δ
ε	υβ	λα	ιδ	τῆ σ. τ. ς. ἔβδουμάδος	ια	τῆ σ. τ. β. ἔβδουμάδος	κ	λ	ς	κβ	γ
δ	υγ	φουε αε α.	ιε	τῆ δ. τ. ς. ἔβδουμάδος	ιβ	τῆ σ. τ. β. ἔβδουμάδος	κα	λα	ζ	κα	β
γ	υδ	β	ις	τῆ γ. τ. ς. ἔβδουμάδος	ιγ	τῆ σ. τ. β. ἔβδουμάδος	κβ	Ιων. α	η	κ	κυρι ακή
β	υε	γ	ιζ	τῆ β. τ. ς. ἔβδουμάδος	ιδ	τῆ γ. τ. β. ἔβδουμάδος	κγ	β	θ	ιδ	ζ
Κυρια κή.	υς	δ	ιη	τῆ κυρια τ. δ. ἔβδουμ.	ιε	τῆ β. τ. β. ἔβδουμάδος	κδ	γ	ι	ιη	ς
ζ	υζ	ε	ιδ	τῆ ζ. τ. δ. ἔβδουμάδος	ις	τῆ κυρια κή πυθ. Θωμά.	κε	δ	ια	ιζ	ε
ς	υη	ς	κ	τῆ σ. τ. δ. ἔβδουμάδος	ιζ	τῆ σαββά τ. Ἀκακιν.	κς	ε	ιβ	ις	δ
ε	υθ	ζ	κα	τῆ σ. τ. δ. ἔβδουμάδος	ιη	τῆ σ. τ. δ. ακακιν.	κζ	ς	ιγ	ιε	γ
δ	υς	η	κβ	τῆ δ. τ. δ. ἔβδουμάδος	ιδ	τῆ ε. τ. δ. καινησίμ.	κη	ζ	ιδ	ιδ	β
γ	υα	θ	κγ	τῆ γ. τ. δ. ἔβδουμάδος	κ	τῆ δ. τ. δ. ακακιν.	κθ	η	ιε	ιγ	κυρι ακή
β	υβ	ι	κδ	τῆ β. τ. δ. ἔβδουμάδος	κα	τῆ γ. τ. δ. ακακιν.	λ	θ	ις	ιβ	ζ
Κυρια κή.	υγ	ια	κε	τῆ κυρια τ. γ. ἔβδουμ.	κβ	τῆ β. τ. δ. ακακιν.	λα	ι	ιζ	ια	ς
ζ	υδ	ιβ	κς	τῆ ζ. τ. γ. ἔβδουμάδος	κγ	τῆ κυρια κή πυθ. πάχα.	Ιων. α	ια	ιη	ι	ε
ς	υε	ιγ	κζ	τῆ σ. τ. γ. ἔβδουμάδος	κδ	τῆ αγίω καὶ μην σαββά.	β	ιβ	ιδ	θ	δ
ε	υς	ιδ	κη	τῆ σ. τ. γ. ἔβδουμάδος	κε	τῆ αγίω καὶ μην εὐλ. σ.	γ	ιγ	κ	η	γ

εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἡμέρας εὐαγγεῖον καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν παλαιάν σημειωθέντα. Τὸ λοιπὸν ὅταν
πύριον τὸ ἅγιον πάχα εἰς τὸ κανόνιον αὐτῶν εἰς τὰς πόδας τοῦ μηνός ἐναι γύριον ἐδῶ καὶ εὐε
τὸ εἶχον πᾶσι οὐαὶ ἡ αὐτὴ ἡμέρα τῶν μηνός, καὶ εἰς αὐτὴν τὸ εἶχον καὶ τὸ ἀνάδαν εὐαὶ τὰ πάντα
σημειωθέντα ἀρχίζονται ἀπὸ τῆ παραμονῆς τῆ χριστιανίας καὶ ἀναβαίνοντας διὰ τῆς
εὐ. καὶ φθάνοντας ἕως εἰς τὴν μνημῆν τῆς ἀγίου ὁμοιωθῶν ὅλα τὰ εὐε τῆς σφαιρῆς καὶ ἴσα.

Κύκλ. C		Σεληνοδρόμιον σύντομον.										Θεμέλ C.	
C	M	A	M	I	I	A	Σ	O	N	Δ	I	Φ	C
α	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	ιδ
β	δ	γ	β	α λα	λ	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κε
γ	κγ	κβ	κα	κ	ιδ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ς
δ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α	ιζ
ε	α λα	λ	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	κη
ς	κ	ιδ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	θ
ζ	θ	η	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α λα	λ	κθ	κη	κ
η	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιδ	ιη	ιζ	α
θ	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ς	ιβ
ι	ς	ε	δ	γ	β	α λα	λ	κθ	κη	κζ	κς	κε	κγ
ια	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιδ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	θ
ιβ	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	γ	ιε
ιγ	γ	β	α λα	λ	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κς
ιδ	κβ	κα	κ	ιδ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ζ
ιε	ια	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α λα	λ	ιη
ις	λ	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιδ	κθ
ιζ	ιδ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	η	ι
ιη	η	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α λα	λ	κθ	κη	κζ	κα
ιδ	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιδ	ιη	ιζ	ις	θ

Εὐὰ θέλης καὶ ὄψεως πλεὺς ἡμέραν τοῦ μὲνός ὅπῃ γίνε) ἢ Σε-
 ληνίη εἰς ταύτην ἢ σκαφαν, κράτισον ἢ κύκλον, ἢ τὸ θε-
 μέλιον αὐτῆς καὶ ἢ μὲνός ὅπῃ ζητᾶς, καὶ ὅπῃ ἀντικείμεν, ἐ-
 κεί εἶναι σημειωμένη ἢ ἡμέρα τῷ μὲνός ὅπῃ γίνε).

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

Τὸ ὄρισκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἀρχεται ὁ κάθε μιλῶνας.

		Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου.							
Οἱ δώδεκα μιλῶνες.	αἱ ἡμέραι αὐτῶν.	Α	Β	Γ	Θ	Ι	Ε	Ϛ	αἱ ἑπτα
		Ζ	ΙΓ	ΙΔ	Ιε	Κα	Ια	Ιζ	κταὶ τ̄
		Ιη	ΙΘ	Κε	Κς	Κζ	Κε	Κγ	δώδεκα
		Ιβ	Κδ	Η	Κ	Δ	Ις	Κη	μηνῶν.
Μάρτιος.	λα	Ϛ	ζ	α	β	γ	δ	ε	ε
Ἀπρίλιος	λ	β	γ	δ	ε	Ϛ	ζ	α	α
Μαῖος.	λα	δ	ε	Ϛ	ζ	α	β	γ	γ
Ἰουῖος.	λ	ζ	α	β	γ	δ	ε	Ϛ	Ϛ
Ἰούλιος.	λα	β	γ	δ	ε	Ϛ	ζ	α	α
Αὐγῆτος.	λα	ε	Ϛ	ζ	α	β	γ	δ	δ
Σεπτέμβρι.	λ	α	β	γ	δ	ε	Ϛ	ζ	ζ
Ὀκτώβρι.	λα	γ	δ	ε	Ϛ	ζ	α	β	β
Νοέμβριος.	λ	Ϛ	ζ	α	β	γ	δ	ε	ε
Δεκέμβριος	λα	α	β	γ	δ	ε	Ϛ	ζ	ζ
Γενναρίου.	λα	δ	ε	Ϛ	ζ	α	β	γ	γ
Φεβρουάριος.	κη κ̄ καθ.	ζ	α	β	γ	δ	ε	Ϛ	Ϛ

Ἐὰν θέλῃς τὰ ὄρη εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἀρχεῖ
ὁ κάθε μιλῶνας εἰς ποῦτο τὸ κανόνιον, κράτησον τὸν κύκλον τῆς
Ἡλίας καὶ τὸν μιλῶνα ὅπου γράβεις· ἔπειτα φοχάσῃς εἰς ποῖον
σημῆτοπουλον ἀγναντιάζουσι ὁ μιλῶνας καὶ ὁ κύκλος, καὶ ἐκεῖ
εἶναι σημειωμένη ἡ ἡμέρα πᾶ ἀρχεῖ ὁ μιλῶνας· ἤτοι τὸ ᾱ.

κυριακῆ. τὸ β'. δώδεκα. τὸ γ'. τρίτη. τὸ δ'. τετάρτη.
τὸ ε'. πέμπτη. τὸ ς'. παρασκευή. τὸ ζ' σάββατον.

Θετόν θέλωμεν γὰρ εἰρημνὴν πότε ἀρχεῖ) ὁ Α' πρίλλιος. τὸν
ἐνεστα χεῖνον· ἤγουν ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζσθ.
ἀπὸ δὲ Χριστοῦ αΨ'. καὶ ἐπειδὴ κρατῶμεν Ἡλίου κύκλους
ιβ'. βλέπομεν ὅτι ἀγναγιάζον ὁ Α' πρίλλιος. καὶ οἱ β'. τοῦ
Ἡλίου κύκλος εἰς τὸ αἰντόπαλον τοῦ εἰα σημειωμένον τὸ
β'. καὶ λέγομεν ὅτι ὁ Α' πρίλλιος ἀρχεῖ) ἡμέρα δώδεκα.
ἀπὸ δὲ πάλιν δεξιῶν τοῦ μιλῶς ὅπῃ ἄρης δέλει ἀρη καὶ τὰς
ἄλλας τοῦ ἡμέρας εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἀείσκον).
ἤγουν ἐπειδὴ καὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀρίσκει) εἰς ϩ
κγ'. τοῦ Α' πρίλλiou. ὁ δὲ Α' πρίλλιος ἀρχισιν ἡμέρα δευ-
τέρα. λέγομεν ὅτι δώδεκα καὶ δώδεκα ὀκτώ καὶ δευ-
τέρα δεκαπέντε, καὶ δώδεκα εἰκοσιδύο, λοι-
πὸν ἢ εἰκοσὴ τρίτη τοῦ Α' πρι-
λλίου εἶναι ἡμέρα τρίτη.

Κανόνιον τῆ Ὀρεῖν ἤ Σελεύων ἐν τῇ ζῳδῳ Εἰδήσις 275
καθ' ἐκάστην Ὀρεῖν).

τὸν περὶ κέρως
ἢ τις ἡ πούτα
ἤσῃς.

Κινησις τῆς Σελεύων δια τὸ διάστημα Ζωδίου

Ἰανουαρί	Φεβρουάρι	Μαρτίος	Ἀπρίλιος	Μάιος	Ἰουνίος	Ἰούλιος	Ἀύγουστος	Σεπτέμβριος	Ὀκτώβριος	Νοέμβριος	Δεκέμβριος	Ἰανουαρί	Μάρτιος	Ἰουνίος
1	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	0	42		
2											1	24		
3											2	30		
4	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	3	18		
5											4	30		
6	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	4	12		
7											5	24		
8											6	30		
9	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	7	18		
10											8	30		
11											8	12		
12	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	9	24		
13											10	30		
14	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	11	18		
15											12	30		
16											11	12		
17	Δ	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	10	24		
18											9	30		
19	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	8	18		
20											8	30		
21											7	12		
22	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	6	24		
23											5	30		
24	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	4	18		
25											4	30		
26											3	12		
27	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	Κ	Ζ	Α	2	24		
28											1	30		
29	Κ	Ζ	Α	Σ	Χ	Υ	Φ	Π	Θ	Δ	0	18		
30											0	30		

Πρέπῃ νὰ ἤσῃ
ζωδῳ πῶς ἡ σε-
λήνη τὸ κάθε ζῳ-
διον τὸ περὶ εἰς
δυοήμιου ἡμέρας
Διατέτῃ ἡ γ ἡ-
μέρα μοιράζεται
εἰς δύο μισαῖς. ἢ
ἢ μὲν ἀφ' ἡμέρας
τὸ μεσημέριον ἢ
δὲ ἄλλη εἰς ἑσπέ-
ρας. καθὼς ἐλέ-
πης εἰς τὰς 7 μη-
ραν ἡμέρας εἰς τὸ
ἀκατεβατῆ μοι-
ρασμένης ἢ γ ἢ
ἢ τ' ἢ γ'. ἢ ἢ ἢ
κγ'. ἢ τ' κή. ἢ
λοιπὸν εἰάν δέλης
εἰς τὸ τὸ κανό-
νιον

νὰ ὄρης εἰς πῶιον ζῳδιον ὄρεισκε) ἢ Σελεύων κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν ὀποδ (ἡτῶς, σπίνσον ἔτως. ἀντάμωσον εἰς τὰς τὸσας ἡ-
μέρας τὰ μὲν ὀποδ ἔχεις, καὶ τὰ τὸσα θεμέλια τῆς σελήνης
ὀποδ ὄρης. καὶ τὸς τὸσας μὲν ἀρχὴ μῆκος ἀπὸ μαρτίως, ἔως

ἢ μίλων ὀποῦ ζητᾶς . καὶ εἰμὲν ἢ περάσων τὰ λ' . ῥίψεται ,
 ὡσαύ ὀποῦ εἶναι μίλων σωφὸς Σελινιακὸς περασολῆος . ἢ τὰ
 λοιπὰ κράτη . ἢ καὶ αὖ εἶναι παρακάτω δὸπὸ τὰ λ' . κράτι-
 σέτα . καὶ τὰ ὅσα κρατεῖς ζήτησέτα εἰς τὸ πρῶτον κατεβατῶ ,
 καὶ ἢ μίλων ὀποῦ ζητᾶς . καὶ ἔκει ὀπῆ βλέπης καὶ ἀντικρί-
 ζου ὀ πόσος ὄριθμὸς ἢ ἡμερῶν ἢ ὀ μίλων , ἔκει θέλεις ὄρη
 τὸ ζῶδιον εἰς τὸ ὀποῖον ὄείσκει) ἢ Σελιῶν ἢ ἡμέραν ἔκείνην .
 καὶ ἀντικρὸ εἰς τὸ κατεβατὸν ἢ μοίρων θέλεις ὄρη καὶ εἰς πό-
 σαις τοῦ ζῶδιου μοίραις ὄείσκει) ἢ σελιῶν . καὶ πρῶτῆς εἰς
 τὸ κατεβατῶ ἢ φωτισμῶν πόσαις ὄραις φωτίζει ἢ ὄκτα . καὶ
 παρέκει δὸπὸ ἢ μοίραις θέλεις ὄρη καὶ εἰς πῶν σχηματισμὸν
 ὄείσκει) πρὸς ἢ ἡλιον . πῶς εἰμὲν ἢ ἀπέχει δὸπὸ ἢ ἡλιον ξ' .
 μοίραις , ὄείσκει) εἰς ἔξάγωνον σχῆμα . εἰ δὲ ἀπέχει μοίρας ἢ .
 ὄείσκει) εἰς τετράγωνον ὄψιν . εἰ δὲ ἀπέχει μοίρας ρκ' . ὄεί-
 σκει) εἰς τετράγωνον σχῆμα . εἰ δὲ ἀπέχει μοίρας ρπ' , τότε εἶναι
 ἀντίθετος . εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀντάμα . τότε λέγεται σιμόδος .
 Θετέον κατὰ τὸ αΨ' . ἔτος ἀπὸ Χριστῶ ἔχομεν θεμέλια κ' .
 ἢ δέκα τοῦ Σεπτεμβρίου μίλων , γίνου) λ' . ἢ ἑπτὰ ἡμερομή-
 νια ἀπὸ Μαρτίου ἕως τοῦ Σεπτεμβρίου , γίνου) λζ' . καὶ ἔ-
 πειθῆ ἢ εἶναι παράνω ἀπὸ τὰ λ' . ῥίψομεν τὰ λ' . ἢ μέ-
 νοιῶ ἑπτὰ . αὐτὰ λιπὸν τὰ ἑπτὰ ὄείσκειμὲν τα εἰς τὸ πρῶτον
 κατεβατὸν . καὶ βλέπομεν καὶ ἀντικρίζου μετ' ἢ Σεπτεμβρίου
 εἰς τὸ αἰγιόπουλον πῶ πῶς . ἢ ἔκει ὄείσκει) ἢ σελιῶν . ἢ
 εἶναι εἰς ἢ κδ' . μοίραις τοῦ πῶς , κατὰ τετράγωνον ὄψιν .
 ἢ φωτίζει ἢ ὄκτα πῶς ὄραις . μετ' ἢ ὄμοιον λογαριασμῶν
 εὑρίσκει ἢ σελιῶν ἢ εἰς ὄλα τὰ ζῶδια καθ' ἕκαστον μῆνα , ἢ κα-
 τὰ τὰς μοίρας ἢ τὰς φωτισμῶν ἢ τὰ σχήματα καθὼς εἶπαμεν .

Πόλισμα .

Α Φ' ε γνωρίσης ἀπὸ τοῦ τοῦ κανόνιον εἰς ποῖον ζῳδιον εἰ-
 δείκεται ἡ σελιῶν, ἐκείνου πλεὺς νύκτα φοχαζόμενος,
 δέλης γνωρίση καὶ τὸ ζῳδιον ἤρουν τὸ ἀστροθέσιον ἐκείνου εἰς τὸ
 5 ὁποῖον εἰδείκε) ἡ σελιῶν· καὶ μάλιστα κατὰ τὴν δεξιὴν καὶ
 τὸ τέλος ὅπου ἔχει τὸ φάος ὀλίγον καὶ δεξιὴν ἐμποδίσῃ πλεὺς ὄψιν καὶ
 βλέπῃ τὰ ἄστρα, αὐτὰ καλὰ καὶ τὰ νοητὰ ζῳδια εἶναι μα-
 κρὰ ἀπὸ τὰ φαινόμενα σχεδὸν εἰς ἀξίωμα εἰς ζῳδία· ἀκό-
 10 μι ἀπὸ τὸ φαινόμενον αὐτὸ ζῳδιον δέλης γνωρίση καὶ ποῖα ζῳ-
 δια εἰδείσκον) δεξιὰ ἢ ἀριστερά· καὶ ὄχι μόνον τὸ μέρος ἐκείνου
 εἰς τὸ ὁποῖον εἰδείκε) ἡ σελιῶν δέλης γνωρίση, ἀλλ' καὶ ὅλον
 τὸ δωδεκατημέριον ὅπου φθαίνει ἀπὸ τὸν εἰς ἀπόλον εἰς τὸ ἄλλο,
 αὐτὰ καλὰ καὶ ὄχι τὸ μέρος ἐκείνου ὅπου ἀποκλείε) ἔστω τὸ
 οὐζόντα διὰ πλεὺς ἔγκλισιν τῆς κατὰ ἡμᾶς οἰκουμένης· ὡσαύτ' ὁ-
 15 ποῦ ἡ σφαιρα ὅλη τοῦ ἔραν εἰς δωδεκα μέρη, τὰ καὶ ζῳδια κα-
 λέμενα διαρῆται δι' ὅλα ἀπὸ πόλε εἰς πόλον. Εἰ δὲ καὶ ὄψιν
 μεθοδικῶς πότε ἡ σελιῶν σευοδαίει με καὶ κάθε ἄλλον πλα-
 νήτην, ἐκείνου τὴν νύκτα φοχαζόμενος καὶ ὀδηγέμενος ἀπὸ τῆς
 σελιῶν δέλης γνωρίση καὶ τὴν πλανήτην ἐκείνου ὅπου συν-
 20 τρέχει με πλεὺς σελιῶν· εἰδείσκοντας δὲ καὶ τὸ ἥλιον εἰς ποῖον
 ζῳδιον καὶ εἰς ποῖαν μοῖραν εἰδείκε) τοῦ ζῳδίου, καὶ τὴν πλα-
 νήτην ὁμοίως εἰς ποῖον ζῳδιον καὶ εἰς ποῖαν μοῖραν εἰδείκε) τὸ
 ζῳδιον, ἀπὸ πλεὺς κατασκοπιῶν τῆς σελιῶν, δέλης γνωρί-
 ση καὶ τὰς ἄλλας πλανήτας ἀπὸ πλεὺς πρὸς τὸν ἥλιον σχεδόν,
 25 πότε ἀνατέλλουσιν, ἢ πότε διώκον, ἢ πότε μεσουρανοῦσιν· ἢ καὶ
 κατὰ τὰ ἄλλα διαστήματα καὶ μέρη τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου· καὶ
 ἀπὸ πλεὺς ποῖα πλεὺς ὄψιν καὶ κίνησιν τῶν δύο τῶν μεγάλων
 Φωσῆ-

Φωτῆρων θέλουσι Γνωρίση παχυλῶς καὶ ἢ κίνησιν καὶ τὸς τόπους
ἢ ἄλλων ἀστέρων τῷ ἔραν ἢ εἴτε πλανωμένων εἴτε καὶ ἀπλανῶν .

Περὶ κινήσεως τῶν πλανωμένων καὶ διαστήματος .

Επειδὴ ἡ σελιὰν εἰς δυοῖμισυ ἡμέρας Διαβαίνει τὸ κάθε
ζῳδιον ὅπου περιέχει τετάρτα μοίρας . ὡσαύτῳ ὅπου ὅλος ὁ
κύκλος τοῦ ἔραν ὅπου περιέχει τὰ δώδεκα ζῳδια μοιρά (εἰ)
εἰς τετακόσια ἐξήκοντα μοίρας . καὶ Δια τὸ το τυχαίνει τῷ κάθε
ζῳδίῳ νὰ ἔχη τετάρκοντα μοίρας (ἐπειδὴ δωδεκάκις τὰ τετάρ-
κοντα τόσα γίνουσι) , δηλαδὴ τετακόσιαις ἐξήκοντα μοίρας .)
Φανερόν εἶναι πῶς καὶ ἡμέραν δώδεκα μοίρας Διαβαίνει ἡ
σελιὰν ἢ σελιὰν . ὁ δὲ Ἡλιος κοντὰ μίαν μοῖραν Διαβαίνει καὶ
κάθε ἡμέραν . ἀκολουθεῖ ἔκ τῆς ἰσοταχῆς αὐτῶν κινήσεως νὰ
εἶναι ἡ ἡλιακὴ σφαῖρα ἑνδεκαπλάσιος τῆς σεληνιακῆς . ἑνδεκα-
πλάσιος εἶπα , ἐπειδὴ ἡ μίαν μοῖραν Διαβαίνει ὁ Ἡλιος ,
καὶ μύρουσι εἴδεκα . Ὁμοίως καὶ ἡ τοῦ Διὸς σφαῖρα ἑνδεκα-
πλάσιος εἶπα (εἰς τῆς τοῦ Ἡλίου σφαίρας . ἐπειδὴ εἰς δώδεκα
χρόνους τελειώνει ἡ μίαν τῆς κυκλοφορίαν . ἑνδεκαπλάσιος εἶ-
πα , ἐπειδὴ τὸν εἴνα χρόνον Διαβαίνει ὁ ἡλιος καὶ μύρουσι
εἴδεκα . Πάλιν ἡ τοῦ Κρόνου σφαῖρα εἶδεκαπλάσιος
τῆς τοῦ Διὸς σφαίρας . ὡσαύτῳ εἰς τετάρκοντα χρό-
νους τελειώνει μίαν κυκλοφορίαν . ὀκτωκαιδεκαπλάσιος εἶπα
ἐπειδὴ πῶς δώδεκα χρόνους τὴς διαβαίνει ὁ Ζεὺς κατὰ πῶς
μίαν ἐδικιῶ τῆς κυκλοφορίαν . Ἀπὸ λοιπὸν καὶ ἡ ὀρθὴ σφαῖρα
ἢ πολυάστρου λέγω εἰς ἑκατὸν χρόνους μίαν Διαβαίνει μοῖρας
κατὰ τὴς παλαιῆς , ὅπου σιμάγει) νὰ τελειῶν τὸν ὅλον τῆς
κύκλον εἰς τετακόσιαις χιλιάδας χρόνους . συλλογίσαι προσάκις
χιλιοπλάσιος εἶδεκα) μεγαλήτηρ εἶσι τῷ Κρόνου σφαίρας .

Καὶ

Καὶ αὐτὴ τὸσον ὑπερβαίνει τὰς κατωτέρω, ποῖος ὅτις ἡμ-
πορεῖ νὰ κατανοήσῃ τὰ μεγαλεῖα τῶν αἰωτέρων σφαιρῶν ὡς τῆς
σοιᾶτης ἀναλογίης.

Πῶς αὖ ἄριστον εἶ ἀναλογίης τὸ ἀγνοῦμενον.

5 **Α** Ἐπιπέδων πρώτων τῶν τεσσάρων ἀναλογίαν
ἤγουν δύο. τέσσαρα. ὀκτώ. δεκάεξ. Ἀνίσως λοι-
πὸν καὶ ἀγνοῦμεν τὸ εἶς ἄκρον, ἤγουν τὰ δύο, ἢ τὰ δεκάεξ·
πολυπλασιάζομεν ἀνάμεικτον τὰ μεταξύ· καὶ ὅσα εἴδωμεν
τὰ μοιράζομεν μὲ τὸ γινώμενον ἄκρον, καὶ δέλομεν εἴρη τὸ ἀ-
10 γνοῦμενον· ἤγουν εἰὰ δεῦν γινωρίζομεν τὰ δύο, πολυπλασιάζο-
μεν τὰ ὀκτώ μὲ τὰ τέσσαρα καὶ γίνονται τριακονταδύο, καὶ
αὐτὰ τὰ μοιράζομεν μὲ τὸ γινώμενον ἄκρον, λέγω τὰ δεκάεξ·
καὶ ἐπειδὴ δύο φορᾶς τὰ δεκάεξ μοιράζομεν τὰ τριακονταδύο,
ἔγινε φανερὸν πῶς τὰ δύο ἦσαν τὸ ἀγνοῦμενον ἄκρον. Πάλιν
15 αὐτὰ τὰ τριακονταδύο αὐτὰ μοιράζομεν μὲ τὰ δύο ὡς διὰ ἑνω-
ρίμου ἄκρου, δέλεον τὰ μοιράσῃ ἑκαδεκάκις· καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ
ἄλλο ἄκρον ὡς ἀγνοῦμενον, λέγω τὰ δεκάεξ. Πάλιν αὐτὰ
μὲν ἄκρα γινωρίζομεν, ἀγνοῦμεν δὲ τὴν τῶν μεταξύ, πολυ-
20 πλασιάζομεν ἀνάμεικτον τὰ ἄκρα, καὶ μοιράζοντες τὰ σα-
λυπλασιασθέντα μὲ τὸ γινώμενον τῶν μεταξύ, δέλοισκομεν τὸ
ἀγνοῦμενον τέταν· Θετέον εἰὰ δεῦν γινωρίζομεν τὰ τέσσαρα,
πολυπλασιάζομεν τὰ ἄκρα, λέγω τὰ δύο μὲ τὰ δεκάεξ, καὶ
γίνον) τριακονταδύο, καὶ τὰ μοιράζομεν μὲ τὸ γινώμενον μέσον,
δηλαδὴ τὰ ὀκτώ· καὶ ἐπειδὴ τετράκις τὰ ὀκτώ γίνον) τρια-
25 κονταδύο· ἰδὲ ὅπου εἴρη τὸ ἀγνοῦμενον μέσον τὰ τέσσαρα.
Ἡ αὐτὰ ὀκτώ ἀγνοῦνται, μοιράζομεν τὰ τριακονταδύο μὲ τὰ
πέντε τὰ γινώμενον μέσον· καὶ ἐπειδὴ ὀκτάκις τὰ τέσσαρα
γίνον)

γίνονται τριεξοντα δύο, δειλοκομῶν τὸ ἀγνοούμενον πᾶς εἶναι
 ὀκτώ. Καὶ ποιηταὶ ὅπως ἄπο μὲν τῶν γνωρίμων ἄκρων διὰ τινος
 τῶν γνωρίμων μέσων δειλοκομῶν τὸ ἀγνοούμενον μέσον. καὶ ἀ-
 πὸ τῶν γνωρίμων μέσων διὰ τῶν γνωρίμων τῶν ἄκρων δειλοκομῶν
 τὸ ἀγνοούμενον ἄκρον. εἰς δὲ ἄκρα μὲν, ὁ μέγιστος καὶ ἐλαχί- 5
 στος ὄριθμός, ὡσαύτ' ἐδὴ τὰ δεκαεξὶ καὶ τὰ δύο. μεταξύ δέ,
 ὅσα ἴσα ὅπου εἶναι ἀνάμεσα τῶν μεγίστου καὶ ἐλαχίστου, τὰ τέ-
 σσαρα λέγω καὶ τὰ ὀκτώ. Εἰ δὲ καὶ εἶναι τρεῖς οἱ ὄροι τῆς
 ἀναλογίας, καὶ ἀγνοεῖται ὁ σῆμα, τῶν δειλοκομῶν ἄπο τῆς ἐξω-
 σμῆμας, ἦσαν δύο. τέσσαρα. ὀκτώ. καὶ ἀγνοεῖται τὰ δύο, 10
 τὰ δειλοκομῶν καὶ ἄπο τὸν μέσον, ἦσαν ἄπο τὰ τέσσαρα,
 λαμβάνοντες τὸ ἡμισυ τῶν, ὅπου εἶναι τὰ δύο. καὶ
 ἀπὸ τὸν μέγιστον, δηλαδὴ τὰ ὀκτώ, λαμβάνοντες τὸ τέταρ-
 τὸν τῶν, ὅπου εἶναι τὰ δύο. Εἰ δὲ καὶ ἀγνοεῖται ὁ μέγιστος,
 τῶν δειλοκομῶν καὶ ἄπο τὸν ἐλαχίστον, ἦσαν τὰ δύο τετραπλα- 15
 πλάζοντες τα. καὶ ἀπὸ τῶν μέσον, ἦσαν τὰ τέσσαρα διπλα-
 πλάζοντες τα, τετραπλάζοντες τὰ δύο, ὀκτώ. καὶ δις τὰ τέσσαρα
 πάλιν ὀκτώ. Εἰ δὲ καὶ ἀγνοεῖται ὁ μέσος, τὸν δειλοκομῶν ἀπὸ
 τὰ ἄκρα πέρνοντες τὸ διπλάσιον τῶν ἐλαχίστου, ἦσαν τὰ τέ-
 σσαρα, καὶ τὸ ἡμισυ τῶν μεγίστου τὰ αὐτὰ τέσσαρα. 20
 δις γὰρ τὰ δύο τέσσαρα, καὶ τέσσαρα
 τὸ ἡμισυ τῶν ὀκτώ.

ΘΕΩΡΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ἘΚΤΕΘΕΝΤΑ ΚΑ-

νόνια Καὶ πρῶτον περὶ τῶ κανονίου τοῦ ἁγίου Πάχα.

5 Η' εἴη τοιαυτὴ τῆς καταγραφῆς τοῦ παρόντος κανονίου τοῦ ἁγίου Πάχα εἶναι τοιαύτη. Διὰ τὴν ἕρως μὲν τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πάχα, χρειαζόμεσθα τὰ δὲ ἕρως μὲν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ μενῶς εἶπε Μαρτίου εἶτε Ἀπριλλίου, εἰς πῶ ὅποιαν δέοσκειται τὸ νομικὸν φάσκα. ἀκόμι τὰ δὲ ἕρως καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ μενῶς εἰς
 10 πῶ ὅποιαν ἑορτάζομεν τὸ ἅγιον Πάχα ἐν ἡμέρα ἅ τῆς ἐβδομάδος ἢ τοι κυριακῇ. κατόπιν ἀπὸ τὸ φάσκα τὸ νομικόν. Τὸ νομικὸν φάσκα εἶναι διωρισμένον εἰς τὰς πόσας τοῦ μενῶς εἰσάγει) εἶτε Μαρτίου εἶτε Ἀπριλλίου καθ' ἕκαστον κύκλον τῆς Σελλιώνος ἄλλως ἢ αὐτῆς τῆς πρώτης τοῦ κόσμου καταβολῆς.
 15 καὶ ἀπὸ τοῦ καταγράφονται ἕξ ἡμερῶν κατὰ βῆδος εἰς τὰ δύο πρῶτα κατεβατά. εἰς μὲν τὸ πρῶτον οἱ κύκλοι τῆς σελλιώνος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τὸ νομικὸν φάσκα κατὰ πῶ ἀκολουθίαν ὅπου ἔχει μὲ τὰς κύκλους τῆς Σελλιώνος ἀπὸ τῶ πρώτου κύκλου ἕως τοῦ τελευταίου. καὶ πάλιν ἡρξίξου ἀπὸ
 20 τὸν πρῶτον κύκλον καὶ πηγαίνου ἕως τὸν τελευταῖον, καὶ ἕτως αἰεὶ. Εἰς δὲ τὸ δέκατον καὶ τελευταῖον κατεβατὸν δέοσκον) κατὰ τὰξιν ἰεραμμένα καὶ τὰ θεμέλια τοῦ κάθε κύκλου τῆς Σελλιώνος. αἰαμεταξὺ δὲ εἰς ὅλα τὰ ἐπὶ κατεβατά εἶναι κατὰ τὰξιν βαλμένοι οἱ δύο μενῶες Μάρτιος καὶ Ἀπρίλ-
 25 λιος. εἰς τὰς ὁποίας δέοσκειται πάντοτε διωρισμένα τὸ νομικὸν φάσκα καὶ ἀκολούθως τὸ ἅγιον Πάχα. εἰς ἐπὶ δὲ κατεβατά εἶναι, διὰ τὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος κατὰ πῶ

(Γ)

τὰξιν

163.17.

τάξιν τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου ὅπου σὺνέρχονται εἰς κάθε κατε-
 βατὸν οἱ τέσσαρες τῆς κύκλοι εἰς μίαν καὶ πλεῖν αὐτῆς ἡμέραν
 τῆς ἐβδομάδος. Καὶ τὸ μὲν νομικὸν Φάσκα καταβαίνει ἕως καὶ
 εἰκοσιῶ πρώτῃ Μαρτίου, κατὰ πλεῖν ὅποιαν κείνη ἡ ἰση-
 μερία κατὰ τὸν ἀνεκαθεῖν διορισμὸν τῶν ἀγίων πατέρων τῆς
 πρώτης συνόδου καὶ καδέξῃς τῶ λοιπῶν, καὶ ἀναβαίνει ἕως καὶ
 δωδεκάτην ὀγδοῦ τοῦ Ἀπριλλίου. Τὸ δὲ ἅγιον Πάσχα ἐρ-
 χόμενον κατόπιν ἀπὸ τοῦ νομικῶν, καταβαίνει καὶ αὐτὸ ἕως καὶ
 εἰκοσιῶ δέτερον Μαρτίου, καὶ ἀναβαίνει ἕως πλεῖν εἰκοσιῶ
 πέμπτῃ τοῦ Ἀπριλλίου. ὅπου συνάγονται πεικονταπέντε 10
 πασχάλια, ἀπὸ πλεῖν εἰκοσιῶ δέτερον Μαρτίου ἕως καὶ εἰ-
 κοσιῶ πέμπτῃ τοῦ Ἀπριλλίου. Καὶ ὁ μὲν πρώτος κύκλος
 ἔχει πάντοτε τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς ταῖς δύο τοῦ Ἀπριλλίου·
 καὶ ἀναβαίνοντας καὶ ὑστεροῦν ἐπὶ τὰ δεξιὰ πλεῖν ἐπιπάσθητον
 ἕλθῃ ἀράδα κατὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς εἰσομν, 15
 πάλιν γυρίζει ἀπὸ καὶ ὑστεροῦν μέχρι τέλους, καὶ ἔτιως αἰεὶ.
 Ὁμοίως καὶ κατὰ τὸν δεύτερον κύκλον δέισκεται πάντοτε τὸ
 νομικὸν Φάσκα εἰς ταῖς εἰκοσιῶ Μαρτίου, καὶ πηγαίνει καὶ
 αὐτὸ κατὰ τάξιν ἕως τέλους τῆς ἐπιπάσθητης ὑστάδας, καὶ πάλ-
 λιν γυρίζει ἀπὸ πλεῖν ὑστεροῦν καὶ πηγαίνει μέχρι τέλους, καὶ 20
 ἔτιως αἰεὶ. Ὁμοίως καὶ τὰ ἕξῃς κείμενα νομικὰ καὶ ἕκαστον
 κύκλον περιγυρίζει τὸ καὶ ἕνα πλεῖν ἐδικήντης ὑστάδα.

Διὰ τὰ ὑστεροῦν δὲ καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος εἰς καὶ ὅποιαν
 δέισκεται τὸ νομικὸν Φάσκα εἴτε τὸ ἅγιον Πάσχα, καταστρώ-
 ναν καὶ οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου εἰς τὸ ἑπάνω μέρος τῆς σκάρας ἐ- 25
 ξίσε εἰς τὰ αὐτὰ ἐπὶ κατεβατὰ τῶν μιλῶν, καὶ τὰ δεξιὰ
 ὁ καθὲς ἡλιακὸς κύκλος πλεῖν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατὰ πλεῖν
 ἡμέρας

- ἡμέραν τοῦ μιλῶς ὅπου εἰς τὸ αὐτὸ κατεβατὸν εὐρίσκονται ἄλλοι
 ὅπου συναπαντᾶσιν οἱ δύο κύκλοι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελιῶνης
 κατὰ τὰς ἐπακτὰς τοῦ κάθε μιλῶς ὅπου ἔχει. Καταγρα-
 φονται δὲ οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου εἰς τέσσαρας ἐπιτασιήτους ἀ-
 ράδας ὅπου ἐπιταπλασαζόμενοι γίνονται εἰκοσικτῶ, **Δ**εῖ τὰς
5 ἐπὶ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος· καὶ ἔχου πέντε βισέκτες ἡζουμ
 πέντε δεξιδμῶς τῶν βισέκτων κάτω εἰς πέντε τελοῦταίαν τετάρ-
 τιν ἀράδα· καὶ **Δ**εῖ τοῦ το ἀρχιμῶνται ἢ τὸ κύκλων κα-
 ταγραφεῖ ἀπὸ πέντε πρώτῃν ἀράδα γραφεῖς κύκλον πρώτῃν καὶ
10 δὲ τερον καὶ πείτῃν, πὴν δὲ τέταρτον ἢ γραφεῖς κάτω εἰς τὸ
 τέλος τῆ πέμπτῃ κατεβατοῦ· πάλιν ἀρχίσεις τὸν πέμπτῃν
 κύκλον καὶ πὴν γραφεῖς εἰς τὸ ἔξῃς ἀπὸ πέντε τῆς πρώτης ἀ-
 ράδας, καὶ πὴν ἕκτον ἔξῃς εἰς τὸ τέλος, καὶ τὴν ἑβδομῶν ἢ γρα-
 φεις εἰς πέντε ἀρχίῃ τῆς δὲ τῆρας ἀράδας· καὶ πάλιν πηδῶς
15 τὸ δὲ τερον κατεβατὸν, καὶ γραφεῖς τὸν ἕβδομον κύκλον εἰς τὸ
 πείτῃν κατεβατὸν εἰς τὴν ἑκάτῃν ἀράδα, καὶ ἔτις ἔξῃς κα-
 ταγραφεῖς καὶ τὰς λοιπὰς, μέχρι τοῦ εἰκοσῆ ὀγδῶς καὶ τε-
 λοῦταίαν κύκλου. καὶ **Δ**εῖ τὴν ποιαιήτιν καταγραφεῖ οἱ κά-
 θε τέσσαρες κύκλοι ὅπου συνεχίζονται εἰς εἴνα κατεβατὸν καὶ
20 οἱ τέσσαρες ὁμοῦ φέρονται ἢ ἀρχίῃ ἐκάστῃ μιλῶς ὅπου συνα-
 παντᾶ μετὰ τὰς κύκλους εἰς μίαν καὶ πέντε αὐτῆς ἡμέραν τῆς ἐβ-
 δομάδος, καὶ ἀπὸ τῆ ἀρχίῃ τοῦ μιλῶς λογασιάζονται δέλεις
 εὐρη καὶ πέντε ἡμέρας τοῦ νομικῆ φάσκα, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ ἡ-
 μετέρου ἀγίου Πέτρου εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος εὐρί-
25 σκον). καὶ τοῦτα εἶναι ἄσκοπὸς ὅλος καὶ τὸ τέλος τῶ κανόνι.
 Θετέον, ὅταν ἔχῃται εἴνα κύκλον ἡλίου, τότε ὁ Ἀπὸ πέντε
 μετὰ μίαν πᾶ ἐπακτιῶ ἀρχεται ἀπὸ δὲ τῆρας ἡμέραν τῆς
 ἑβδο-

ἑβδομάδος, καὶ ἡ δὲ τέτρα τῆ λοιπὸν ἔρχεται τείτη τῆς ἑβδο-
 μάδος εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέσκεται τὸ νομικὸν φάσκα, καὶ ἡ γὰρ τῆ-
 πο ἡ ἑβδόμη ἐστὶν πρώτη τῆς ἑβδομάδος· εἰς τὴν ὁποίαν δι-
 ερίσκειται τότε τὸ ἅγιον Πάσχα. Πάλιν παρακάτω ἀπὸ
 τὸν πρῶτον κύκλον διέσκειται γεγραμμένος ἑβδομος κύκλος· 9
 καὶ ἐπειδὴ ἔχει βισέκτον γίνεσθαι ὄρθου· καὶ μία ἡ ἑπακτὴ τῆ
 Ἀπριλλίου, ἐννεα· εἴπτεται τὰ ἐπὶ τὴν σωστὴν ἑβδομάδα,
 καὶ μύρουσι εἰς τὸ χέρισου δύο· καὶ ἔτιως ἀρχεται πάλιν ὁ
 Ἀπριλλίος ἡμέρα δὲ τέτρα, καὶ πάλιν ἔρχονται τὰ αὐτὰ ὡς εἴ-
 πομεν αἰωτέρω. Κατωτέρω δὲ τὸν ἑβδομον κύκλον εἶναι 10
 κύκλοι δεκαοκτῶ γεγραμμένοι, καὶ γίνονται μὲ τὰς τέσσα-
 ρας βισέκτους ὅπου ἔχουσι, εἰκοσδύο, καὶ μία ἡ ἑπακτὴ τοῦ
 Ἀπριλλίου, γίνονται εἰκοσιτεία· εἴπτεται τὰς πρῆς ἑβδομά-
 δας εἰκοσιμία ἡμέραν, καὶ μύρουσι δύο· καὶ ἰδὲ ὅπῃ ἀρ-
 χεται πάλιν ἡμέρα δὲ τέτρα, καὶ ὁμοίως ἔρχονται τὰ αὐτὰ. 15
 Τελούτων ὑπὸ τὴν δέκατον ὄρθου κύκλον εἶναι δωδέκατος
 γεγραμμένος· καὶ μὲ τὰς πρῆς βισέκτους ὅπῃ ἔχουσι οἱ δώ-
 δεκα κύκλοι, γίνονται δεκαπέτε· καὶ μία ἡ ἑπακτὴ τοῦ Ἀ-
 πριλλίου γίνονται δεκαεξί, εἴπτεται τὰ δεκατέσσαρα δύο ἑβδο-
 μάδας σωτὰς καὶ μύρουσι δύο· καὶ πάλιν ἀρχεται ἡμέρα 20
 δὲ τέτρα, καὶ πάλιν ἔρχονται τὰ αὐτὰ. Ὅμοίως καὶ εἰς
 κάθε κατεβατὸν ἔχεται ζωντας τὰ αὐτὰ διέσκειται. ἡ δὲ ποι-
 αὐτὴ συμφωνία τῶν τεσσάρων κύκλων εἰς τὸ αὐτὸ κατεβατὸν
 γίνονται διὰ τῆς ἑπταμερῆ κυκλοφορίας ἀκολουθίαν. μετὰ
 20 τῆ ἑβδόμην ἡ αὐτὴ ἐξῆς ἀπαντᾷ πάλιν ἡμέρα· καὶ διὰ 25
 πάλιν συμφωνῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν οἱ κάθε
 πέντε κύκλοι ὅπῃ συνέρχονται εἰς εἷς κατεβατὸν μετὰ τῆ
 βισέκ-

επισέκτων αὐτῶν ὡς λαμβανόμενοι, καθὼς ἀπεδείξαμεν αἰω-
 πέρω ἐπὶ τοῦ πρώτου κατεβατῶ ὅπῃ ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕβδομος
 καὶ ὁ δέκατος ὄρθου καὶ δωδέκατος καταγράφονται.

Πάλιν κατὰ τὴν δόξαν κύκλον ἀπρίλλιος μὲν τὴν μίαν τε
 5 ἐπακτιῶν ἀρχεται ἡμέρα τρίτη καὶ διὰ τοῦτο ἡ δὲ πέρα τε
 ὅπῃ ἔχει τὸ νομικὸν Φάσκα ἔρχεται ἡμέρα τετάρτη. καὶ ἡ
 ἐπομένη κυριακὴ τοῦ ἁγίου Πάσχα οὐρίσκειται εἰς ταῖς ἕξ τοῦ
 Ἀπριλλίου. ὁμοίως καὶ κατὰ τὰς πρὸς ἄλλας κύκλους
 ὅπου εἰς τὸ αὐτὸ κατεβατὸν οὐρίσκονται, λέγω τὸν δέκα-
 10 τὸν πέμπτον, καὶ δέκατον ἑνάτον, καὶ εἰκοστὸν τέταρτον ἀρ-
 χεῖ ἡμέρα τρίτη· καὶ ἡ δὲ πέρα ἔχει τὸ νομικὸν Φάσκα, ἡ-
 μέρα δ'. καὶ ὁμοίως τὸ ἅγιον Πάσχα οὐρίσκειται εἰς τὴν αὐτὴν
 ἑκτὴν τοῦ Ἀπριλλίου.

Πάλιν κατὰ τὴν πέμπτον καὶ δέκατον τέταρτον, καὶ εἰκοστὸν
 15 πέμπτον, καὶ ὄρθου μὲν τὴν μίαν τε ἐπακτιῶν ἀρχεῖ ἡμέ-
 ρα τετάρτη, καὶ ἔρχεται τὸ νομικὸν Φάσκα ἡμέρα πέμπτη εἰς
 τὴν δύο τοῦ ἀπριλλίου, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα ἔρχεται ἀκολούθως
 εἰς τὴν πέντε τοῦ Ἀπριλλίου.

Ὅμοίως καὶ κατὰ τὴν ἑνάτον, δέκατον πέμπτον, εἰκοστὸν ἑκ-
 20 τὸν καὶ εἰκοστὸν κύκλον ἀρχεῖ ὁ Ἀπρίλλιος ἡμέρα πέμπτη
 τῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ νομικὸν Φάσκα ἔρχεται ἡμέρα Παρασκευῆ,
 καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα καταβαίνει τότε εἰς ταῖς τέσσαρας τοῦ
 Ἀπριλλίου.

Πάλιν κατὰ τὴν δέκατον, εἰκοστὸν πρῶτον, εἰκοστὸν ἑβδομον, καὶ
 25 τέταρτον κύκλον ἀρχεται ὁ Ἀπρίλλιος ἡμέρα Παρασκευῆ,
 καὶ τὸ νομικὸν Φάσκα ἔρχεται ἡμέρα σαββάτω· καὶ ἀκολούθως τὸ
 ἅγιον Πάσχα καταβαίνει τότε εἰς τὴν πρὸς τοῦ ἀπριλλίου, ἡ-

162.7. κὴ μέρα κυριακή. Πάλιν κατὰ τὸ πέμπτον, κὴ εὐδέκα-
 163.6. τον, κὴ εἰκοτὸν δεύτερον, κὴ δέκατον ἕκτον κύκλον ἀρχεῖ) ὁ ἀ-
 πείλληος ἡμέρα σαββάτω, καὶ τὸ νομικὸν φάσκα εἰς τὸ δύο
 ἔρχεῖ) τότε ἡμέρα κυριακή, κὴ Δεῦτ' ἀνά μίαν συνειρτάζωμν
 ἀνά μίαν μετὰ τῆς ἐβραϊκῆς, ἀντιπῶν μὲν τὴ κυριακῆν τὴ εὐστάζο- 5
 μν τὴ Βαίων. Ἡ δὲ ἄλλω κυριακῆν εὐστάζωμν λοιπὸν τὸ ἄ-
 γιον Πάχα, ὅπῃ δὲρίσκε) τότε εἰς τὸ ἑννέα τοῦ Ἀ' πρι-
 λλίου. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ἑβδομον καὶ τελού-
 ταῖον κατεβατὸν κατὰ τὸ ἕκτον, δέκατον ἑβδομον, εἰκοτὸν
 πείτον, καὶ εἰκοτὸν ὄγδον κὴ τελούταῖον κύκλον ἀρχεῖ) ὁ Ἀ'- 10
 πρίλλιος, ἡμέρα κυριακῆ, καὶ τὸ νομικὸν φάσκα ἔρχεῖ) ἡμέρα
 δεύτερα. κὴ τὸ ἅγιον πάχα ἔρχεῖ) τότε εἰς τὸ ὀκτώ τοῦ ἀ-
 πειλλίου. Πάλιν γυρίζοντας εἰς τὸ
 πρῶτον κατεβατὸν κατὰ τὸ αὐτὸ πρῶτον τῆς σελεύης κύκλον
 ἀρχεῖ) ὁ αὐτὸς ἀπείλληος κατὰ τῆς αὐτῆς τέσσαρας κύκλους 15
 πρῶτον, ἑβδομον, δέκατον ὄγδον, κὴ δωδέκατον ἡμέρα δευ-
 τέρα ὡς ἐλέγχετο καὶ ἀνωτέρω, καὶ τὸ νομικὸν φάσκα ἔρχεῖ)
 ὁμοίως ἡμέρα τρίτη, καὶ τὸ ἅγιον πάχα ὁμοίως εἰς τὸ ἐπὶ τῷ
 ἀπείλληου, κὴ καθεξῆς ὁμοίως ἕως τέλους πάλιν ὡς κὴ πρό-
 τερον ἔρχοι) τὰ αὐτὰ, καὶ ἕτως αἶε. 20

Αὐτὸν τὸ ἐρμηνεύειν ὅπῃ ἐκάμαμν. Δεῦτ' ἡ πρώτη ἀνά-
 στα κατὰ τὸ πρῶτον τῆς σελεύης κύκλον ἡ ὁμοίαν ἐρμηνεύειν
 δὲρίσκομν κὴ εἰς ὅλας καθεξῆς τὰς δεκαεννέα τῆς σελεύης
 κύκλους, κὴ τὰς δεκαεννέα ἡμέρας τῆ παχαλίων εἴτε κα-
 τὰ τὸ Μάρπον, εἴτε κατὰ τὸ ἀπείλληον· εἰς τῆς ὁποίας κὴ 25
 μόνως δὲρίσκε) τὸ πάχα εἴτε τὸ νομικὸν, εἴτε τὸ ἡμέτερον
 ἅγιον Πάχα, κατὰ τὸ πρὸς ἄλληλα συνειρτάζωμν κὴ συναπα-

πρῶτον τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελλεύης .

Γίνωσκε ἀκόμη καὶ τοῦτο εἰς τοῦτο τὸ κανόνιον πῶς ἄλλω φο-
 ραὶ δὲν σιωπῶντες οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελλεύης ὅπῃ
 νὰ πρῶτον ὁμῶς ὁ πρῶτος μὲν τῶν πρῶτων, καὶ ὁ δεύτερος
 5 μὲν τῶν δευτέρων, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποὶ, παρέξ εἰς κάθε
 πεντακοσίαις τριακονταδύο χρόνους μίαν φεραί· ἢ ὅποια λέ-
 γεῖ) διὰ τοῦτο μεγάλη κυκλοφορία . Βλέπε δὲ
 καὶ εἰς τὸν δεύτερον κύκλον τῆς σελλεύης ὅπῃ ἔχει τὸ νομικὸν φά-
 σκα πάντοτε εἰς τὴν εἰκοσιδύο Μαρτίου, πῶς κατὰ τὴν τεί-
 10 τον, καὶ δέκατον τέταρτον, καὶ εἰκοσὸν πέμπτον, καὶ ὄγδωον κύ-
 κλον τοῦ ἡλίου μὲν τὸ νὰ ἔρχεῖ) ἢ εἰκοσὴ δέκατα Μαρτίου ἡ-
 μέρα κυριακή, διὰ τὸ νὰ μὲν σιωπῶντες μετὰ ἰσθμῶν, αὐ-
 τὴν καὶ τὴν ἀφίνομεν διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Βαίων· καὶ ζητῶμεν
 τὴν ἑξῆς κυριακὴν εἰκοσιτὴν εἰνάτιον Μαρτίου εἰς τὴν ὅποιαν εἰ-
 15 ορτάζομεν τὸ ἅγιον Πάσχα . Ὅμοίως ποιῶμεν καὶ
 κατὰ τὴν τείτον κύκλον τῆς σελλεύης, καὶ τὸν δέκατον, καὶ εἰκο-
 σὸν πρῶτον, καὶ εἰκοσὸν ἑβδομον, καὶ τέταρτον κύκλον τοῦ ἡλίου
 μὲν τὸ νὰ ἔρχεῖ) τὸ νομικὸν φάσκα κατὰ τὴν δεκάτιον τοῦ ἀ-
 πριλλίου ἡμέρα κυριακή· αὐτὴν καὶ τὴν ἑορτάζομεν τῶν Βαίων,
 20 καὶ ζητῶμεν διὰ τὸ ἅγιον Πάσχα τὴν ἄλλω κυριακὴν δεκάτιον
 ἑβδομην τοῦ ἀπριλλίου. καὶ κατὰ τὸν τέταρτον κύκλον τῆς σε-
 λλεύης καὶ τοὺς τέσσαρας ἑξῆς κύκλους τοῦ ἡλίου δευτέρων,
 δέκατον τείτον, δέκατον εἰνάτον, καὶ εἰκοσὸν τέταρτον ὁ-
 μοίως ποιῶμεν, μὲν τὸ νὰ ἔρχεῖ) ἢ τριακοσὴ Μαρτίου τὸ νο-
 25 μικὸν φάσκα ἡμέρα κυριακή, καὶ καθεξῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων, κύ-
 κλων ἡλίου τε καὶ σελλεύης ὅπῃ τύχη τὸ νομικὸν φάσκα ἡμέρα
 κυριακή, αὐτὴν καὶ τὴν ἑορτάζομεν τῶν Βαίων, καὶ τὴν ἑξῆς

κυριακῶν ἐορτάζοντο τὸ ἅγιον Πάχα. Καὶ τοιαύτη εἶναι
 μετ' αὐτομάτῃ ἡ θεωρία τῆς καταγραφῆς τούτου τοῦ κανονίου.

Θεωρία τοῦ δευτέρου κανονίου τοῦ ἤχου καὶ τοῦ
 ἑωδινῶν, ὅταν ἀρχεῖται τὸ τριώδιον.

Επειδὴ δὲ τὸ ἅγιον Πάχα εἰς ὅποιαν ἡμέραν τοῦ τυχόν- 5
 τος μὲνός ἐβρεθῆ Μαρτίου ἢ Ἀπριλλίου κατὰ τὸ α',
 κανόνιον, διορίζον) ὅλας ἡ κινεμάδας ἐορτῆ τοῦ εἰναυτοῦ, εἴ-
 τε πρότερας εἴτε ὕστερας, καὶ ἡμερὴ κυριακῆ τοῦ τριωδίου ἐυ-
 ερίσκε) πάντοτε πρὸ δέκα ἐβδομάδων τοῦ πάχα· ἡ δὲ κυ- 10
 ριακῆ τῶν ἁγίων πάντων εὐρίσκεται πάντοτε μετὰ ὀκτώ ἐβ-
 δομάδας ὕστερον τοῦ Πάχα, ὅσοι τῶν ὁποίων κυριακῶν τῶν ἁ-
 γίων πάντων δεχόμενον καὶ λογαριάζοντο καὶ ἐβραίων τῶν τά-
 ξιν καὶ ἀκολουθίαν τῶν ἤχων καὶ τῶν ἑωδινῶν· τὸ δὲ ἅγιον Πά-
 χα ἐρχε) κατόπιν ἀκολουθώντας τὸ νομικὸν Φάσκα, τὸ δὲ νο- 15
 μικὸν ἀκολουθεῖ τὰς κύκλους τῆς Σελεύης· ἡ δὲ τάξις τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἐβδομάδος ἀκολουθεῖ τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου. Φανερόν
 εἶναι πᾶσι ἀπὸ τῶν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν τῶν δύο τούτων κύκ-
 λων ἡλίου τε καὶ σελεύης, εὐρίσκοντο τῶν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν
 τῶν ἤχων καὶ τῶν ἑωδινῶν· καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος κανονίου
 τῆς κυριακῆς ἐκείνης ὅταν ἀρχε) τὸ τριώδιον. Θετέον 20
 ἐπειδὴ κατὰ τὸ πρῶτον κύκλον τῆς Σελεύης καὶ τὸ πρῶτον ἢ
 ἐβδομον, ἢ δέκατον ὄγδοον, ἢ δεκάτον κύκλον τοῦ ἡλίου ὅπου
 εὐρίσκε) πάντοτε τὸ νομικὸν Φάσκα εἰς τῶν δύο τοῦ Ἀπριλ-
 λίου ἡμέρα δευτέρα, τὸ ἅγιον Πάχα διὰ τοῦ εὐρίσκε) πάλ-
 ποτε εἰς τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀπριλλίου. τὸ τριώδιον ἀρχε) πάλ- 25
 ποτε εἰς τῶν εἰκοσιεπτά τοῦ Ἰαννουαρίου, δέκα ἐβδομάδας ὀπί-
 σω δὲ τὸ ἅγιον Πάχα· καὶ ἡ κυριακῆ τῶν ἁγίων πάντων
 τοῦ

- τοῦ ἀπερασμῆρου ἕτους δὲ ῥίσκετον εἰς τὴν δέκα τοῦ Γ' αὐτῆς ὁκ-
 τῶ ἐβδομάδας ὀπίσω μετὰ τὸ Πάσχα, δηλαδὴ τὸ ἀπερασ-
 μῆρου· δὲ ἀπὸ ταῦς δέκα τοῦ Γ' αὐτῆς τῶν ἀγίων πάν-
 των τοῦ ἀπερασμῆρου ἕτης ἕως ταῖς εἰκοσιπέντε τοῦ Ἰαννουαρίου,
 5 ὅπου ἀρχεῖ) τὸ πειράδιον τοῦ ἐνεσώτους ἕτης ἐβδομάδας πειρα-
 κοντατρεῖς· αὐτὸ μοιράζονται τὰς μετὰ ὀκτώ, λέγω τὰς ὀκτὼ
 ἡχους, τετρακίς τὰ ὀκτὼ γίνονται πειραταδύο, μῆρι εἴα εἰς
 τὸ χέρι· καὶ ἰδὲ ὅπου ἔχομεν ἡχον πρῶτον ἢ ἡμέραν ἐκείνην·
 μοιράζονται τὰ αὐτὰ πειρακοντατεία καὶ μετὰ εἴδεκα, βάρ-
 10 λιομεν καὶ μίαν πειρακοντατεία καὶ γίνονται πειρακοντατέσσαρα,
 ῥίπτομεν τὰ πειρακοντατεία καὶ μῆρι εἴα· καὶ ἰδὲ ὅπου ἔχο-
 μεν καὶ πρῶτον ἑωδιὸν ἢ ἡμέραν ἐκείνην· πλεὺς μίαν πει-
 ρακοντατεία εἰς τὴν εἴδεκαπλασιασμόν ἢ ἑωδιὸν, ἐκείνην ὅπου
 15 ἐξοδιάζονται εἰς πλεὺς κυριακῶν ἢ ἀγίων Πάντων· ἐπειδὴ τότε
 ἔχομεν ἡχον πλεὺς δ', ἑωδιὸν δὲ α', καὶ διὰ τοῦτο ἢ
 εἴης πρῶτον κυριακῶν ἡχον μῆρι ἔχομεν α', ἑωδιὸν δὲ β'· α'
 δὲ λογαριασμός τοῦ εἴδεκαπλασιασμοῦ θέλει εἶναι α'· διὰ
 τοῦτο βάλλομεν εἰς τὸν λογαριασμόν καὶ τὸ ἀπερασμῆρου α'
 καὶ γίνονται πάλιν εἴδεκα καὶ γίνε) σωφός· τοὺς τοτέπως
 20 λοιπὸν δὲ ῥίσκετον καὶ τὸν ἡχον, καὶ τὸ ἑωδιὸν ὅταν ἀρχεῖ)
 τὸ πειράδιον μοιράζονται μετὰ ὀκτὼ καὶ μετὰ εἴδεκα τὰς τόσας ἐβδο-
 μάδας ὅπου δὲ ῥίσκετον) ἀπὸ πλεὺς κυριακῶν τῶν ἀγίων πάντων
 τοῦ ἀπερασμῆρου ἕτης ἕως πλεὺς κυριακῶν τοῦ ἐνεσώτους ἕτης ὅ-
 25 που ἀρχεῖ) τὸ πειράδιον· μετὰ τὸν ὅποιον λογαριασμόν εἶναι καὶ

Θεωρία τοῦ γ' κανόνος εἰς ἄρεσιν τῆς παραμονῆς τῆς
 χριστογένων καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀκολουθῶν.

Ἡ θεωρία

Η Θεωρία τῶν τετάρτων κανόνων εἶναι φανερά· καὶ μηδὲ
 χρειάζεται πλέον κύκλος εἰς ὕψους τῶν ζητημάτων ,
 παρ᾽ ἑξ ἑκαστοῦ ἡμέραν τῶ ἀγίου Πάχα· καὶ εἰς αὐτῶν ἡμέ-
 ράδων εἶναι δεξιά καὶ ἀριστερά τὰ ζητήματα καταγεγραμμένα
 ὅπου ἀκολουθεῖ τὸ ἅγιον Πάχα εἴτε πρῶτον εἴτε ὕστερον,
 ἔχοντα εἰς πλεῖον τὸ Πάχα εἰς δύο κατεβατά, διὰ τῶν σμι-
 κροτήτων τῶν σελίδων· ἀρχίζοντας ἀπὸ πλεῖον εἰκοσίου δέ τε-
 ραν Μαρτίου, καὶ πηγαινόντας ἕως πλεῖον εἰκοσίου πέμπτου τῶ
 Ἀπριλλίου. Θετέον ὅταν τὸ ἅγιον Πάχα δέξοιτο εἰς τῶ
 εἰκοσιδύο Μαρτίου, τότε ἡ ἀριθμητικὴ παραμονὴ τῶ χει- 10
 ματολογίου δέξοιτο ἡμέραν τετάρτην κρησφαγία, ἡμέραι τρια-
 κοντα δύο· τὸ τετάρδιον ἀρχεται Ἰαννουαρίου εἰς τῶ εἴκοσι.
 ἡ Ἰουλιανὴ Ἰαννουαρίου εἰς τῶ εἰκοσιπέντε· τοῦ ἀναγγελισμοῦ τῆ
 τετάρτη τῆς Ἀνακαίνου· τοῦ ἀγίου Γεωργίου τῆ πέμπτη
 τῆς πέμπτης ἑβδομάδος· τῆς ἀναλήψεως Ἀπριλλίου εἰς ταῖς 15
 τριάκοντα· τῆς Πεντηκοστῆς Μαΐου εἰς τῶ δέκα· τῶ ἁγίων πάντων
 Μαΐου εἰς τῶ δεκάπεντα· ἡ νηστία τῶ ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι
 τεσσαρακοντα δύο· καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέραν δέ τετρα· ἡ ὁμοίαν
 τάξιν καὶ ἀκολουθίαν θέλεις ὕψους κατὰ πλεῖον τυχεῖσαι ἡμέραν
 τῶ ἀγίου Πάχα καὶ εἰς κάθε ἄλλου ἀράδα τῶ τριακονταπέν- 20
 τε πασσαλίων, καὶ πάλιν ἀπὸ τῶ τυχεῖσαι ἀρχὴν μέχρι τέλους,
 καὶ ἔτι αἰεὶ· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῶ τὸ κανόνιον εἶναι παντοπύον.

Θεωρία τῶν τετάρτων κανόνων τοῦ σελινοδρομίου.

Η Θεωρία τῆς καταγραφῆς τοῦ παρόντος κανόνος τοῦ σε- 25
 λινοδρομίου εἶναι τριακονταπέντε· πᾶσι ἐπιφθὴ καὶ εἰς κάθε κύ-
 κλον τῆς Σελλωνίας ὁ κάθε μενῶας ἔχει ὡρισμένην ἡμέραν εἰς τῶ
 ὅποιαν ἡ Σελλωνία γεννᾶται· ἄρα τὸ πρῶτον εἰς μενῶν ἀρχὴν τρώ-
 νονται

νοιῶται κατὰ βάθος εἰς τὸ πρῶτον κατεβατὸν δι' δεκαεννέα κύ-
 κλοι· τῆς σελήνης κατὰ τάξιν· εἰς δὲ πλεῖον κορυφῆν τοῦ κανονίου
 φρονῶνται) κατὰ πλάτος εἰς δώδεκα μεῖνες· εἰς δὲ τὸ τελευταῖον
 κατεβατὸν φρονῶνται κατὰ τάξιν καὶ τὰ δεμέλια τοῦ κάθε
 5 κύκλου τῆς Σελεύης. ἀναμεταξὺ δὲ εἰς τὰ δώδεκα κατεβα-
 τὰ φρονῶνται αἱ ἡμέραι τοῦ κάθε μενῶς εἰς τὰς ὁποίας τὸν
 κάθε κύκλον ἔρχεται πάντοτε ἡ γούνα τῆς Σελήνης· καὶ
 24) τοῦτο εἶναι καὶ τὰ ἀσητόπουλα τῶν ἡμερῶν τοῦ κάθε
 μενῶς κατὰ βάθος δεκαεννέα, ὡσὲν ὅπου καὶ οἱ κύκλοι τῆς
 10 Σελεύης εἶναι δεκαεννέα. εἰς δὲ τὰς μεῖνας ἐκείνους ὅπου
 γονᾶται δύο φραῖς ἡ Σελεύη, ἐκεῖνα τὰ ἀσητόπουλα εἶναι
 εἰς δύο διηρημένα, καὶ 24) τοῦτο ὅταν δέλης τὰ ὄρη καὶ γον-
 ναι τῆς Σελεύης ὅπου ζητᾶς, βλέπεις τὸν κύκλον ὅπου τρέ-
 χεις καὶ τὴν μεῖνα ὅπου ζητᾶς εἰς ποῖον ἀσητόπουλον ἀταμῶ-
 15 νουν), καὶ ἐκεῖ δέλεις ὄρη πλεῖον ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μενῶς εἰς
 πλεῖον ὁποῖαν ἡ σελεύη γονᾶται, λόγου χάριν κατὰ τὸ αΨ',
 ἔτος ἀπὸ Χειρῶν ἔχουμι κύκλον Σελεύης ἑβδομον· καὶ βλέπο-
 μη πῶς ἡ σελεύη γονᾶται κατὰ τὸν ἑβδομον τοῦτον κύκλον
 πάντοτε εἰς τὴν ἐννέα Μαρτίου· καὶ εἰς τὴν ὀκτῶ τοῦ Ἀπριλ-
 20 λίου, καὶ εἰς τὴν ζ' τοῦ Μαΐου, καὶ εἰς τὴν ε' τοῦ Ἰουνίου, καὶ εἰς
 τὴν ε' τοῦ Ἰουλίου· καὶ καθ' ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

Ἀπορία.

Ἄλλ' ἢ μὲν ὄρησις τῆς γούνας τῆς Σελεύης εἰς τοῦτο τὸ
 κανόνιον εἶναι ἀεὶ χειροτάτη καὶ ὀκλωτάτη ὡς εἶπο-
 25 μη. αἱ δὲ δεχαὶ τῆς καταγραφῆς τοῦ κανονίου εἶναι πολλὰ
 δύσληπται, καὶ πρῶτον μὲν ἐκείνο εἶναι ἄξιον ἀπορίας διὰ ποῖαν
 αἰτίαν ἡ γούνα τῆς σελεύης κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς κύκλον
 δει-

δύσκειται εἰς τὴν δεκάτην τε Μαρτίου, ἀπὸ τῆς ὁποῖα τῶν
 τῶν δεχλιῶν δέσκει) καὶ ἡ ὅλη ἀκολουθία τῶν ἐξῆς ἡμερῶν
 τῶν δωδεκά μιλῶν τοῦ αἰαντῆ· καὶ δεκάτην μιλῶν δέσθη-
 κεν ἡ ποιῶντι δεχλή, ἢ εἰς ἄλλον μιλῶν, ἢ εἰς ἄλλου τῶν αὐ-
 τοῦ μιλῶν ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τὴν δεκάτην τε πέμπτην· τὸ ὅποιον 5
 φαίνεται) πολλὰ ἐναντίον εἰς τὴν ἀπὸ γενέσεως κόσμου τῆς ἡμέ-
 ρας ἀκολουθίαν· ἐπεὶ δὲ τότε εἰς τὴν δεχλιῶν τοῦ κόσμου κατὰ
 τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου ἡ Σελλιών ἦτον πεντεκαίδε-
 κα ἡμερῶν, καὶ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς χρόνους δέσκειται ἡ γεννα
 τῆς Σελλιών εἰς τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου, καὶ ὡρ- 10
 σεχε καλῶς ὡς ἀκροατὰ εἰς τὴν λύπην τῆς ἀπολείας.

Λύσις.

Διὰ τὴν μάθωμεν λοιπὸν τῆς ποιῶντις ἀπολείας τὴν λύπην,
 πρέπει νὰ ἰξάρωμεν ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου ἐδιδάξαμεν ἐν
 αἰσ ἡμῶν, πῶς ἡ πρωτίτη καὶ ἀνυπόστατος γεννα τῆς 15
 Σελλιών δέσθηκεν εἰς τὴν πρώτην καὶ ἀνυπόστατον ἡμέραν καὶ
 δεχλιῶν τῶν πρωτίτου καὶ κοσμογόνου ἐκεῖνου Μαρτίου· εἰς
 τοῦ ὁποῖου τὴν ἀνυπόστατον δεκάτην πέμπτην καὶ ἡμέραν τῆς
 ἐβδομάδος τετάρτην ἐγένετο καὶ ἡ σελλιών ἀνυπόστατος πεν-
 τεκαίδεκα ἡμερῶν· καὶ δεχλιῶν τῆς κίνησιν τῆς ἀπὸ τῆς δε- 20
 κάτην πέμπτην τοῦ ἐξῆς δευτέρου Μαρτίου καὶ ἡμέραν πέμ-
 πτην τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἐν ἐκεῖναις ἐλέγωμεν, ἔφθασεν ἡ
 δωδεκάτη αὐτῆς γεννα εἰς τὴν δεκάτην ἐβδομῆν τοῦ τελευταίου
 Φαρουαρίου μιλῶν· ἡ δὲ παροῦσα ἐκεῖνης ἔφθασεν ἐ-
 ξῆς εἰς τὰς περὶ τῆς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ ἔφθασεν τὸ 25
 τέλος τῆς ἕως τῆς δεκάτην ὀγδόην τῶν αὐτοῦ τρίτου Μαρ-
 τίου μιλῶν· καὶ ἕως ἐδῶ ἐτελείωθη ὁ πρῶτος δωδεκάμιλος
 κύκλος

κύκλος τῆς Σελιώης · Ἀ' μὴ ἐπεὶδὴ ἡ τελευταία ἐκείνη
 πανσέλευος ἦτον κ' δωδεκάτη, κ' πρὸ τῆς ἰσημερίας, ὁ δὲ
 νόμος οὕτως ἄρα ἦ εὐρητὴν τοῦ νομικῆ Φάσκα ὅτι να εἶναι καὶ
 πρῶτος μὲν, κ' ὑστερον ἀπὸ ἡ ἰσημερίας, ἄρα τοῦτο ἀ-
 5 φίνωμεν τὸν δωδεκάτον ἐκείνον σελευιακὸν μῆνα, κ' ζητῶμεν
 ἡ ἐξῆς πρῶτον σελευιακὸν μῆνα, ὁ ὅποιος ἀρχισεν ἐξῆς ἀ-
 πὸ πέντε δεκάτην ἐνάτην τοῦ τρίτου ἐκείνου Μαρτίου, καὶ
 ἔφθασεν ἡ πανσέλευός τε τετάρτη ἢ δεκάτη πέμπτη ἕως ἡ
 δύο τοῦ Ἀ' πελλίου · Καὶ ποιητοτρόπως ἀρχίζε πάλιν τε
 10 ἡ γέννα τῆς Σελιώης κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς κύκλον ἀπὸ ἡ
 δεκάτην ἐνάτην Μαρτίου · ἡ δὲ πανσέλευός της ἔφθασεν
 ἕως ἡ δύο τοῦ Ἀ' πελλίου, κ' ἐσώζετον ἡ ποιαύτη ἀρχὴ ἕως
 τετρακοσίας τέσσαρας χεῖρας, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας πόσας
 χεῖρας ἔμεινε κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἡ γέννα τῆς σελιώης ὀπίσω
 15 μίαν ἡμέραν · κ' ἀρχισεν ἀπὸ πέντε δεκάτην ὀγδόην Μαρ-
 τίου · κ' ἔφερον ὁμοίως καὶ πέντε πανσέλευον ὀπίσω μίαν ἡ-
 μέραν · ἡ γέννα ἀπὸ ταῖς δύο τοῦ Ἀ' πελλίου εἰς πέντε μίαν τῆ
 Ἀ' πελλίου, ἕως ἄλλους τετρακοσίας τέσσαρας χεῖρας · καὶ
 πάλιν ἀπὸ πέντε δεκάτην ὀγδόην Μαρτίου, ἡ γέννα τῆς Σε-
 20 λιώης ἐκατέβηκεν εἰς ἡ δεκάτην ἐβδόμην Μαρτίου, ὁμοίως
 κ' ἡ πανσέλευος ἐκατέβηκεν εἰς ἡ τετρακοσιῶν πρῶτην Μαρ-
 τίου · καὶ ποιητοτρόπως εἰς καθε τετρακοσίους τέσσαρας χεῖ-
 ρους μίαν ἡμέραν ὀπίσω καταβαίνωντας ἐκατάντησεν πάλιν
 εἰς ἡ πρῶτην ἀρχίαν, κ' ἡ μὲν γέννα ἐκατάντησεν εἰς ἡ
 25 πρῶτην Μαρτίου, ἡ δὲ πανσέλευος ἐκατάντησεν εἰς πέντε
 δεκάτην πέμπτην Μαρτίου, ὡς καθὼς εὐρέθησαν κ' εἰς ἡ
 πρῶτην καταβολὴν κ' πλάσιν τοῦ κόσμου, τετάρτη μέχρι ἡ

1. 3' ἡμερῶν. καὶ τότε μὲ τὰ εἴδενα θεμέλια τοῦ ἁ κύκλου
 γίνονται λ', μεῦας σωφὸς σελλεϊακὸς, καὶ ἕως ἐδῶ τελειώνει
 μία μεγίστη κυκλοφορία, ἥρουε εἰς 950' χρόνος, καὶ ἐ-
 ξῆς ἀρχεται δὴ τέρα ὁμοία κυκλοφορία, καὶ πάλιν ἔρχονται
 τὰ αὐτὰ, καὶ ἡμερῶν ἐξῆς δωδεκάτη γόνα τῆς Σελλεύης πάλιν 5
 δείσκει) εἰς τὴν δεκάτην ἐβδόμην τοῦ τελοῦταίου φέρουαίου
 μεῦος. ἡ δὲ πανσέλιμος καταπᾶ εἰς τὰς τρισημίσις ἡμέρας
 τοῦ ἐξῆς Μαρτίου μεῦος, καὶ τελοῦτα εἰς τὴν δεκάτην ὀγδόην
 τοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀρχε) ὁ πρῶτος κύκλος ἀπὸ τῆς δε-
 κάτην ἐνάτην τοῦ αὐτοῦ πρώτου Μαρτίου μεῦος, καὶ κα- 10
 ταπᾶ τὴν πανσέλινον τοῦ πρώτου σελλεϊακῆ μεῦος ὡς καὶ
 πρῶτερον εἰς τὴν δύο τοῦ Ἀπριλλίου. καὶ πάλιν μετὰ τρια-
 κόσια τέσσαρα ἔτη καταβαίνει ἡμερῶν γόνα τῆς Σελλεύης κα-
 τὰ τὴν πρῶτον αὐτῆς κύκλον εἰς τὴν 14 Μαρτίου, ἡ δὲ παν-
 σέλιμος τῆς εἰς τὴν μίαν τοῦ Ἀπριλλίου. καὶ μετ' ἕτερα 15
 σαῦτα ἔτη ἡμερῶν γόνα κατέρχε) εἰς τὴν 13'. ἡ δὲ πανσέλι-
 νος εἰς τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου. καὶ πάλιν μετ' ἕτερα
 τριακόσια τέσσαρα ἔτη ἐκατέβηκεν εἰς τὴν δεκάτην ἕκτῃ
 Μαρτίου, ὡς καθ' ὡς δείσκει) εἰς μερικὰ παλαιὰ κανόνια.
 καὶ μετ' ἕτερα σαῦτα ἔτη κατήντησεν εἰς τὴν δεκάτην πέμ- 20
 πτῃ Μαρτίου, καθ' ὡς λαμβάνει τὸ μεταγενέστερον
 καὶ ἀπλῆστερον τοῦτο κανόνιον, καὶ πηγαίνει ἕως τῆς 1504
 χρόνος. ἔχοντες δὲ καθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἡμέρας 1504 χρόνος,
 ὅπου θέλωμεν ἀκόμη, 45' χρόνος, ἕως ἐνὰ τελειῶν) τὰ τδ'
 ἔτη, καὶ κατέβη κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἀπὸ τὴν 14 Μαρτίου ἡ γόνα 25
 τῆς σελλεύης κατὰ τὴν πρῶτον αὐτῆς κύκλον εἰς τὴν 14 Μα-
 ρτίου. καὶ τότε καὶ πρῶτῃ) καὶ ἄλλη μία ἡμέρα παρᾶν εἰς τὰ
 θεμέ-

Δεμέλια τῆς Σελεύης, διὰ τὰ ἔρδη πάλιν ὀλογασμοὺς
 τῶν δεμελίων καὶ τοῦ νομικῆ Φάσκα σωζός.

208.9.

- Κ**Αὶ βλέπει σοφίαν Θεῶν διὰ τὰ ἀρετῆματα τῶν πρώτων
 καὶ κοσμογόνου ἐκείνου Μαρτίου, πῶς μέσα εἰς αὐτὸν ἐκτί-
 5 ὤθησαν ὅλα τὰ πρώτα κτίσματα τοῦ Θεῶ, καὶ αἰτήσεις διά-
 φοροι καὶ πρώται τῆς Σελεύης γενέσεις, καὶ πᾶς ἡ ποιῶντι
 μεγίστη κυκλοφορία ἀπὸ τῆ πρώτου ἡμέραν τῆτος ἀρχῆς τῆ
 μιλῶς, καὶ εἰς αὐτὴν ἀποτελοῦντα ὡς ἐλέγετο· καὶ πρώτην μὲν
 γενέσιν ὡς εἰπομεν ἔχει ἡ Σελεύη τὴν ἀνυπόστατον ἐκείνην ἐν
 10 τῇ πρώτῃ καὶ ἀνυπόστατῶ τῆτος ἡμέρα, ἣτις καὶ δευτὴ πρώ-
 τη εἰς κοντὰ εἰς ταῖς ἄλλαις καὶ τῆς ποιῶντις μεγίστης κυκλοφο-
 ρίας. Δοῦτέραν γενέσιν ἔχει τὴν ἀνυπόστατον καὶ πανσέ-
 λησον ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ καὶ ἀνυπόστατῶ τῆτος ἡμέρα.
 Τρίτην δὲ γενέσιν κατὰ τὸν πρώτον αὐτῆς κύκλον μετ' ἰσημε-
 15 εἶαν ἔχει τὴν 13' τοῦ αὐτῆς δοῦτέρου Μαρτίου μιλῶς. καὶ
 καταβαίνοντα δεκαοῦντα ἡμέρας ὑπὸς εἰς τὴν χεῖνους
 μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν αὐτῆ πρώτῃ καὶ δευτῇ καταντᾶ
 ὅθεν καὶ ἤρξατο τὴν πρώτην φημί τοῦ Μαρτίου μιλῶς, ἵνα
 καὶ ἀνυπόστατος ἐν αὐτῇ γεννηθῆ. ἐπειδὴ καὶ ὡς ἐλέγετο τὰ
 20 13' μετὰ τὰ 14' τοῦ πρώτου κύκλου δεμέλια, μιλῶς γίνεται
 σωζός σελευιακός. Διὰ τοῦτο καὶ πεντάκοντα ἡμέρας ἔχει ὁ
 σελευιακὸς μιλῶ, καὶ ἑνδεκα ἡμέρας εἰς τὴν ἀρχὴν παρέλαβε
 τὴν πανσέλησον, ἧκα τὰ γενῆ μετὰ παραδρομῆν ποσῶ-
 των χιλιάδων ἐπὶ τῇ ἀρεσλήφει τῶν 13' ἀρεσλήφωσων ἡ-
 25 μερῶν κοντὰ εἰς τὰ εἰδεκα τοῦ πρώτου κύκλου δεμέλια, πεν-
 τὰκοντα ἡμερῶν μιλῶς σωζός σελευιακός, καὶ πληρώση τὴν
 ποιῶντιν μεγίστην κυκλοφορίαν· καὶ μήτε ἔξω πέση τοῦ πρώτου
 μιλῶς

237.5.

237.5.

μειῶς ἐν ᾧ ἐγενήθη τειχῶς, καὶ εἰς πλὴν αὐτῶ ἀρχιῶ
καταντήσῃ ὄθον καὶ ἤρξατο, λέγω πλὴν ἁ Μαρτίου· ὡς γί-
νεσθαι ἢ αὐτῶ ἁ Μαρτίς ὄρχιῶ ἅμα καὶ τελείῃν,
καὶ τοῦ αὐτοῦ ὄποκατάσασιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ πλὴν μεγίστην
καὶ τὴν κυκλοφορίαν, σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς νέας χάριτος
τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου.

Σημείωσαι ἀκόμι καὶ τοῦτο εἰς τοῦτο τὸ κανόνιον· πῶς ἡ
γεννα τῆς Σελεύκης ὄρχιζωντας ὄποτ' ἢ ἰε Μαρτίς εἰς τὰς ἐ-
ξῆς μιλῶας ὄποιδρῆσι ὀπίσω εἰς κἀδε μιλῶα μίαν ἡμέραν, καὶ
γενναται κατὰ τάξιν εἰς ἢ δεκάτην τετάρτην τῆς Ἀ' περὶ- 10
λίς, καὶ 13' Μαΐς, καὶ 1β' Ἰανίου, καὶ 1α' Ἰυλίου, καὶ 1
Αὐγύστου, καὶ 2' Σεπτεμβρίου, καὶ ὄρθῶν Ὀκτωβρίου,
καὶ 3' Νοεμβρίου, καὶ 4' Δεκεμβρίου, καὶ 5' Ἰαννουαρίου,
καὶ 6' Φεβρουαρίου· καὶ πάντα τὸ αἴτιον εἶναι μὲ τὸ νὰ λειψ-
τάξῃ ὁ σελευσιακὸς μιλῶας ἀπὸ ἢ ἡλιακὸν μιλῶα μίαν ἡμέραν. 15
ἐπειδὴ καὶ ὁ μὲν ἡλιακὸς εἰς αὐτὸς ἡμέρας ἔχει τξέ, ὁ δὲ σε-
λευσιακὸς τ ν δ'. εἰς ὁποῖαν δὲ ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου ὄρε-
θῇ ἡ γεννα τῆς Σελεύκης, εἰς ἢ αὐτ' ἐξῆς ὄρείσκε) τῆς Μαρ-
τίου, ἤροω ἐπειδὴ καὶ εἰς πλὴν δ' ὄρέθῃσκον τοῦ Φεβρουαρίου
ὡς εἰπομεν, ἐξῆς κατὰ τὸν β' κύκλον εἰς ἢ αὐτῶ δ' ὄρεί- 20
σκεται τοῦ Μαρτίου· καὶ πάλιν ἐπειδὴ καὶ κατὰ ἢ αὐτ' β'
κύκλον εἰς ἢ κγ' ὄρείσκε) τοῦ Φεβρουαρίου, ἐξῆς κατὰ ἢ γ'
κύκλον, εἰς ἢ αὐτ' κγ' ὄρείσκεται τοῦ Μαρτίου, καὶ παν-
ταχῶ ἡ αὐτὴ ἡμέρα σὴζεται τοῦ Φεβρουαρίου κατὰ τὸν πρό-
τερον κύκλον, καὶ τῆς Μαρτίς κατὰ τὸν ὕστερον. καὶ ἡ αὐ- 25
τὴ σὴζεται ἀκολουθία μέχρι τοῦ δεκάτου ὄρθῶν κύκλου· καὶ
τοῦτο συμβαίνει 2/3 ἢ λειψότητα τοῦ Φεβρουαρίου. κατὰ

δὲ τὸν δέκατον ἔνατον καὶ τετάρτον κύκλον, ἡ γούνα τῆς
 Σελλήνης δέλεισκει) κατὰ πλὴν 15' Φθωρουαρίου· ἀμὴ ἐξῆς εἰς
 τὸν Μάρτιον δὲ δέλεισκει) εἰς τοῦτο τὸ κανόνιον, κατὰ πλὴν
 15' Μαρτίου, ἀμὴ κατὰ πλὴν 16'. διότι κατὰ τὸν σοφώτατον
 5 Ψελλὸν εἰς ὅλους τὰς 12' κύκλους περιτρίβει μία ἡμέρα πα-
 ραίω εἰς τὰ θεμέλια, ἢ ὅποιαν καὶ περιτρίβει εἰς τὰ θεμέ-
 λια τοῦ α' κύκλου· καὶ ἐκεῖ ὅπου τὰ δύο θεμέλια τοῦ 12' κύ-
 κλου, μὲ τὰ εἴδεκα γίνουσι δεκατεία, μὲ τὸ πλεονασμὸν τῆς
 μιᾶς ἡμέρας γίνονται 12'. καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πλεονασμὸν 7
 10 ἡμερῶν φύγει καὶ ἡ γούνα τῆς Σελλήνης ὀπίσω, ἐπειδὴ καὶ
 πλεονάζει μία ἡμέρα εἰς τὰ θεμέλια κατὰ τὸ α' κύκλον, φύ-
 γει καὶ ἡ γούνα τῆς Σελλήνης κατὰ τὸν Μάρτιον ὀπίσω μιᾶς
 ἡμέρας· καὶ ἐκεῖ ὅπου κατὰ τὸ δέκατον ἔνατον κύκλον, ἡ γού-
 να τῆς σελλήνης δέλεισκειται κατὰ τὸ 15' Φθωρουαρίου, κατὰ
 15 τὸν α' κύκλον ἐξῆς δέλεισκει) κατὰ πλὴν 16' Μαρτίου.
 Ἀκόμι σημείωσαι καὶ τοῦτο, πῶς εἰς τὰς δύο μεῶνας Ἰν-
 νιον καὶ Νοέμβριον, ὅπῃ ἔχει ὁ καθολὸς ἀπὸ 1' ἡμέραις, ἐδῶ
 εἰς τὸ κανόνιον γράφει πῶς γίνεσθαι εἰς τὸ α' καὶ εἰς πλὴν λ'· τῶ-
 πο δὲ μὲ φαίνεσθαι) πῶς εἶναι σφάλμα, ἀμὴ τάχα διὰ τὰ φύ-
 20 γη πλὴν ταυτολογίαν τὰ μεῶν λέγει εἰς πλὴν μίαν τοῦ Ἰννίου,
 ἢ Νοεμβρίου, καὶ ἐξῆς εἰς πλὴν μίαν Γυλίου ἢ Δεκεμβρίου,
 εἶπον εἰς πλὴν α' καὶ εἰς τὸ λ'· καὶ κατὰ καὶ ἡ λ' τοῦ Ἰννίου,
 εἶναι α' τοῦ Ἰελλίου· καὶ ἡ λ' τοῦ Νοεμβρίου, εἶναι α' τοῦ
 Δεκεμβρίου· καὶ ἡ ἀπὸ ἑξῆς τοῦ Ἰελλίου καὶ
 25 Δεκεμβρίου εἰς τὰς προλαβόντας μεῶνας Ἰννιον καὶ Νοέμβριον,
 ἡ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς λέγει πῶς γίνεσθαι ἡ γούνα τῆς Σελλήνης εἰς
 τὸ λ' τοῦ Γυλίου καὶ Δεκεμβρίου. Τοιαῦτα εἶναι κατὰ γο

πλὴν ἡμετέραν ὀλιγομάθειαν καὶ ἀδυναμίαν καὶ ἡ θεωρία πάντε τοῦ κανονίου .

Θεωρία τοῦ πέμπτου κανονίου τῆς ἑξήσεως τῶν ἄρχιμειωῶν .

Τὴν ἐρμηνείαν τούτου τοῦ κανονίου πλὴν ἐδιδάξαμεν καὶ ἀνωτέρω εἰς τὰ πρῶτον κανόνιον τοῦ ἀγίου Πάχα· πᾶς ὁ κύκλος, εἰς ἕκαστον τετραμερῆς κατεβατὸν τῶν ἡλιακῶν κύκλων ὅποιον ὅπου σιναπαντῶσι ὁ μείωσις καὶ ὁ κύκλος εἰς ἕκαστην ἡμέραν τοῦ δωδεκαμερῆς κατεβατοῦ κατὰ τὰς ἐπακτὰς ὅπου ἔχει ποιῶντι λαμβάνει καὶ πλὴν ἄρχιμειωῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος· ἡγουσὶ ὁ μὲν Μάρπος κατὰ μὲν τὰς πέντε σαρας κύκλους τοῦ πρώτου κατεβατοῦ πρώτον, ζ', ιη', καὶ ιβ', μετὰ τὰς πέντε ἐπακτὰς ὅπου ἔχει ἀρχιμειωῶν πάντοτε ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος. κατὰ δὲ τὰς ἑξῆς τέτταρας κύκλους τοῦ δευτέρου κατεβατοῦ β', ιγ', ιδ', καὶ κδ', ἀρχιμειωῶν πάντοτε ἐν ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ τῆς ἑβδομάδος. κατὰ δὲ τὰς τέτταρας κύκλους τοῦ τρίτου κατεβατοῦ γ', ιδ', κε', καὶ η', ἀρχιμειωῶν ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς πέντε σαρας ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, καὶ κατὰ τὰς ἑξῆς ἐν ἡμέρᾳ τρίτῃ, καὶ τοὺς ἄλλας ἑξῆς ἐν ἡμέρᾳ τετάρτῃ, καὶ τελευταῖον 20 κατὰ τοὺς ἑξῆς τέτταρας ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος. καὶ πάλιν ἄρχιμειωῶν ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη, καὶ ἑβδόμῃ, καὶ πρώτῃ, καὶ καθ' ἑξῆς τὰ λοιπὰ, καὶ ὕτως αἰεὶ. ὁμοίως καὶ ὁ Ἀπείλλιος κατὰ μὲν τοὺς πέντε σαρας κύκλους τοῦ α' κατεβατοῦ ἀρχιμειωῶν ἐν ἡμέρᾳ β', καὶ ἑξῆς ἐν ἡμέρᾳ γ', καὶ ἑξῆς δ', καὶ ἑξῆς ε', καὶ ἑξῆς ς', καὶ ἑξῆς ζ', καὶ ἑξῆς τελευταῖον πρώτη. καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἑξῆς β', καὶ γ', καὶ δ', καὶ τὰ ἑξῆς. τὸν ὁμοίον τρόπον ἀρχιμειωῶν

ἢ οἱ καθ' ἑξῆς μῆνας ἕως τέλους· ἢ πάλιν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ἕως τέ-
 λους, ἢ ἕτως αἴτιον. εἰς δὲ τὰ πλατύναντα μέρη ἢ τὰ ἄκρα, ἀριστερὰ
 μὲν θέλεις ἄρξαι τὰς πόσας ἡμέρας ἐκάστου μηνός· δεξιὰ δὲ εἰς τὰ
 ἴσα, θέλεις ἄρξαι ἢ τὰς ἐπακτάς τῶν καθ' ἑκάστη μηνός. Καὶ ποιούται
 5 μὲν εἶναι μὲ σιωπομίαν ἢ ἡ θεωρία ἢ χρῆσις τῶν τοῦ κανονίως·
 αἰς ἔλθωμεν δὲ νὰ εἰποῦμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὸ κανόνιον τῶν ζώδιων.

Θεωρία τῆς καταγραφῆς τοῦ ἔκτου ἢ τελευταίου κανο-
 νίως τῶν ζώδιων.

10 **Η** θεωρία τῆς καταγραφῆς τῶν κανονίως τῶν ζώδιων εἶναι ποι-
 αὐτή· ἐπειδὴ τὰ δώδεκα ζώδια τοῦ ἔρανθ' εἶναι διω-
 εισμόρια κατὰ τὰς δώδεκα μῆνας τοῦ χρόνου· καὶ ὁ μὲν Κε-
 ῖς γ' τὸ πρῶτον ζῷδιον, εἶναι τοῦ ἀμεινός Μαρτίως. ὁ δὲ
 Ταῦρος δ' τοῦ Ἀπριλλίως. οἱ δὲ Δίδυμοι π' τοῦ Μαΐως. ὁ
 15 δὲ Καρκίνος θ' τοῦ Ἰουνίου. ὁ Λέων δ' τοῦ Ἰουλίου. ἡ Παρθένος
 η' τοῦ Αὐγούστως. ὁ Ζυγὸς κ' τοῦ Σεπτεμβρίου. ὁ Σκορπιός
 π' τοῦ Ὀκτωβρίου. ὁ Τοξότης τ' τοῦ Νοεμβρίου. ὁ Αἰγόκε-
 ρως κ' τοῦ Δεκεμβρίου. ὁ Ὑδροχόος κ' τοῦ Ἰαννουαρίου. καὶ
 τελευταῖον οἱ Ἰχθύες χ' τοῦ Φεβρουαρίου. διὰ τοῦτο ἐπαίως
 εἰς τὸ πρῶτον δεξιὰν κοινὰ εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας εἶναι κα-
 20 ταγεγραμμόρια κατὰ τάξιν καὶ τὰ ζώδια τοῦ καθ' ἑκάστη μη-
 νός. ὁ Κεῖς τοῦ Μαρτίως· ὁ Ταῦρος τοῦ Ἀπριλλίως, οἱ Δί-
 δυμοὶ τοῦ Μαΐως· ἢ καθ' ἑξῆς τὰ λοιπὰ. Ἀρχόντ' δὲ ἀπὸ
 τὸν Ὑδροχόνον τὸ ζῷδιον τοῦ Ἰαννουαρίου καὶ πηγαίνουσιν ἕως τοῦ
 Δεκεμβρίου· καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου καὶ καθ' ἑξῆς. ἐ-
 25 πειδὴ ἀπὸ τῆς Ἰαννουαρίου ἀρχοῦνται νὰ καταμετρεῖσθῶσι οἱ κύ- 189.24. ἢ
 κλοι ἢ τὰ θεμέλια τῆς Σελήνης. Ἄρα πᾶσι ἢ ἡ τελεόκοντα 216.15.
 ἡμέρας ὅπου καταγράφοι) εἰς τὸ πρῶτον κατεβατὸν· ἐκείθεν

ἀπὸ τὸν ὑδροχόον δὲ χίλιον τὸ ζώδιον τοῦ Γαῖοναρίε .

Ἡ δὲ ἀκολυθία τῶν ζώδιων κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος ἐστὶν ἡ
 αὐτή . ἐπειδὴ μετὰ τὸν Ὑδροχόον οἱ Ἰχθύες ἀπαντᾶσι καὶ κατὰ
 πλάτος καὶ κατὰ βάθος . καὶ ὁ Κεῖος μετὰ τοὺς Ἰχθύας . καὶ
 μετὰ τὸν Κεῖον ὁ Ταῦρος καὶ καθεξῆς τὰ λοιπὰ ἕως τέλους . 5
 καὶ διὰ τοῦτο καὶ κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος δώδεκα εἶναι τὰ
 ασητόπελα τέτων κατὰ τὸ ἀριθμὸν τῶν ζώδιων καὶ τῶν μηνῶν .
 καὶ διὰ τοῦτο, εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης ἀράδας καὶ τοῦ πρώ-
 τῆ κατεβατῆ τὸ δώδεκατον καὶ τελευτῶν ζώδιον ὁ Αἰγόκερος
 καταγράφεται . εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἀράδας καὶ τοῦ 10
 δευτέρου κατεβατῆ ὁ αὐτὸς μετὰ τὸν Αἰγόκερον Ὑδροχόος .
 ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἀράδας καὶ τῆ τρίτῃ κατε-
 βατῆ καταγράφονται οἱ Ἰχθύες , καὶ ἐξῆς ὁ Κεῖος , καὶ ἐξῆς ὁ
 Ταῦρος , καὶ καθεξῆς τὰ λοιπὰ ἕως ὅπου τελευτῶν ἀντα-
 μώνουσι) εἰς οὐα καὶ τὸ αὐτὸ ζώδιον τῶν Τόξοπιω . καὶ πάλιν 15
 ἀπὸ τῆς δὲ χιλίᾳ ἕως τέλους , καὶ ἕτως αἶε .

Γράφον) ἢ εἰς τὸ πρῶτον κατεβατὸν καὶ ἡ τελευτᾶ ἡμέρας ἐ-
 ξῆς κατὰ τάξιν . ὡσαύτ' εἰς πόσαις ἡμέραις παρερχεῖ) τὰ
 δώδεκα ζώδια ἢ σελεύη , ἐπειδὴ καὶ εἰς δυοῆμισυ ἡμέρας
 διαβαίνει τὸ καθε ζώδιον . καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἰβ' , διπλασι- 20
 αζόμενα γίνον) καὶ εἶναι καὶ μισὰ ἰβ' ὅπου σιμάγον) ὀλά-
 κερὰ ἐξ , ὅλα ὁμῶς λ' σωσά . τὰ δὲ παρεσόμενα τῶν ἡλι-
 ακῶν μετὰ ἐξωθεν παραλαμβάνον) εἰς τὴν σιμαριθμῶσιν τῶν
 δεμελιῶν τῆς Σελεύης διὰ τὰ ἔρδη ὀλογαρισμὸς τοῦ δρό-
 μου σωσός .

Καὶ βλέπε κατὰ βάθος τῶν κινήσιν τῆς σελεύης πᾶς εἰς κά-
 θε μετὰ διαβαίνει τὰ δώδεκα ζώδια εἰς λ' ἡμέρας ἀρχικων-
 τας

τας ἀπὸ τῆ Γαννουάριον ὡς εἰπομεν ἢ τελειώνωντας πέντε δω-
 δεκάμιον χρονικῆς κυκλοφορίας μέχρι τέλους τοῦ Δε-
 κεμβρίου μηνός. καὶ πάλιν δεχίζοντας ἀπὸ τὸν Γαννουάριον
 (φεύρα) τὰ αὐτὰ, ἢ ἕτως αἶε.

- 5 Καὶ πάλιν εἰς κάθε δυοήμερον ἡμέρας διαβαίνει τὸ κάθε ζῳδιον,
 δεχίζοντας ἀπὸ τῆ Υ' δεχίον ἀπὸ τῆ πρώτης ἡμέρας, ἕως
 τῆ μισῆν ἡμέραν τῆς γ'. καὶ ἀπὸ τῆ λοιπῆν μισῆν ἡμέραν τῆς
 τρίτης, ἕως τέλους τῆς πέμπτης. πάλιν ἀπὸ τῆ ἑκτῆς, ἕως
 τῆ μισῆν τῆς ὀδῆς. καὶ ἀπὸ τῆ ἄλλην μισῆν τῆς ὀδῆς, ἕως τέλους
 10 τῆς δεκάτης. καὶ ἔξῃς ἀπὸ πέντε ἀδεκάτιον, ἕως πέντε μισιῶν
 τῆς δεκάτης τρίτης. καὶ ἀπὸ πέντε ἔξῃς μισιῶν τῆς ιγ', ἕως
 τέλους τῆς ις'. καὶ ἔξῃς ἀπὸ πέντε ις', ἕως πέντε μισιῶν τῆς ιή.
 καὶ ἀπὸ πέντε ἄλλην μισιῶν τῆς ιή, ἕως τέλους τῆς κ'. καὶ ἔξῃς
 ἀπὸ πέντε κ', ἕως τῆ μισιῶν τῆς κγ'. καὶ ἀπὸ πέντε ἔξῃς μισιῶν
 15 τῆς κγ', ἕως τέλους τῆς κέ. καὶ ἔξῃς ἀπὸ τῆ κς', ἕως τῆ μισιῶν
 τῆς κή. καὶ ἀπὸ πέντε μισιῶν τῆς κή, ἕως τέλους τῆς λ'.
 καὶ τελειώνωντας τὰ δώδεκα ζῳδια κατὰ τῆ Γαννουάριον μῆνα
 ἀρχῆ) πάλιν δεχίζοντας ἀπὸ τῆ Υ' δεχίον. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖθεν
 ἔχει πέντε δεχίον ὡς προείπομεν, καὶ διαβαίνει τὰ αὐτὰ δώδε-
 20 κα ζῳδια κατὰ τῆ ἔξῃς Φεβρουάριον μῆνα. καὶ πάλιν ἀρχῆ)
 ἀπὸ τῆ Υ' δεχίον καὶ διαβαίνει τὰ αὐτὰ δώδεκα ζῳδια κατὰ
 τῆ ἔξῃς μῆνα τῆ Μάρτιου, καὶ ἕτως αἶε μέχρι τοῦ δώδε-
 κάτου καὶ τελοῦ τῆς μηνός Δεκεμβρίου. πάλιν ἀρχῆ)
 ἀπὸ τῆ Γαννουάριον, καὶ (φεύρα) δωδεκάκις τὰ αὐτὰ δώ-
 25 δεκα ζῳδια κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας, καὶ ἕτως αἶε.

Κατὰ δὲ τῆ ἡμέραν ὅπου ὀρίσκειται πηγαινέας ἀπικρῶ εἰς πέντε
 καταγραφῆ τῆ μοιραν καὶ ἐκεῖ δέλεος ὀρη σημειωμένης καὶ

τὰς πόσας μοίρας τοῦ ζωδίου ἐκείνῃ ὅπῃ δέξοκε) ἢ σελιών,
 καὶ ἀπλῶς ὅσα ζώδια καὶ ὅσας μοίρας ἀπέχῃ ἀπὸ τῆς ἡλιου ἢ σε-
 λιών, καὶ πρὸ τῶν μοιρῶν εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν φωτισμῶν θέλης
 εἶρη καὶ πόσας ὥρας φωτίζει ἢ σελιών, τὴν νύκτα, καὶ τελευταῖον
 ὕστερον ἀπὸ τῶν μοιρῶν θέλης εἶρη καὶ εἰς τὴν χηματομορῶν ἢ σε- 5
 λιών δέξοκε) πρὸς τὴν ἡλιον τὴν ἡμέραν ἐκείνην· τουτέστιν ἢ ἕξα-
 γωνον ἢ τετραγώνον, ἢ τριγώνον, ἢ ἀντίθετον, ἢ καὶ σιμῶδον.

Καὶ πάλιν τὴν πρώτην ἡμέραν μετὰ πλεονάζειν τῆς ἢ σελη-
 νῆ διαβαίνει δώδεκα μοίρας τοῦ ζωδίου ὅπῃ δέξοκε),
 ἀμὴ δὲν φωτίζει τὴν νύκτα ἐκείνην, ὡς καθὼς καὶ δώδεκα μοί- 10
 ρας πρὸ τῆς γενήσεως, μετὰ τὸ νῆ περικαταπύσσεται ἀπὸ τοῦ φῶς
 τοῦ ἡλιου. τὴν δὲ ἄλλην ἡμέραν διαβαίνει ἄλλας δώδεκα μοί-
 ρας τοῦ ζωδίου ἐκείνῃ ὅπῃ γίνου) π δ' μοίρας, καὶ τότε φω-
 τίζει μίαν ὥραν. τὴν τρίτην ἡμέραν διαβαίνει ἄλλας δώδεκα
 μοίρας, καὶ δίδει τὰς μὲν ἕξ μοίρας τοῦ πρώτου ζωδίου, ὅπου 15
 γίνου) μετὰ τῶν περιλαβῶσας εἰκοσιτέσσαρας λ' σωφῶν· καὶ
 τότε ἢ σελιών φωτίζει τὴν νύκτα ὥρας δύο. πλεονάζειν ἡμέ-
 ραν διαβαίνει ἄλλας ἑξὶ μοίρας, καὶ γίνου) μετὰ τὰς περιλα-
 βῶσας 5' μοίρας ἢ, καὶ τότε φωτίζει πρὸς ὥρας τὴν νύκτα. τὴν
 ἄλλην ἡμέραν διαβαίνει ἄλλας δώδεκα μοίρας, καὶ γίνονται 20
 μετὰ τὰς περιλαβῶσας ἢ μοίρας, λ' σωφῶν· καὶ τότε φω-
 τίζει τὴν νύκτα τέσσαρας ὥρας. πλεονάζειν ἡμέραν διαβαί-
 νει ἄλλας ἑξὶ μοίρας, καὶ ἄλλας ἑξὶ τὴν ἄλλην, καὶ δ' πέρνει
 καὶ ἀπὸ πλεονάζειν 5' μοίρας, γίνονται λ' σωφῶν. ἔχομεν
 ἀπὸ πλεονάζειν ἡμέραν ἐκείνην 5' μοίρας, καὶ ἑξὶ τὴν ἄλλην ἡμέ- 25
 ραν, ἢ· καὶ ἑξὶ τὴν ἄλλην, λ' σωφῶν. ἔχομεν πλεονάζειν
 ἑξὶ, καὶ ἑξὶ τὴν ἄλλην, καὶ δ'· καὶ ἕξ ἀπὸ τῶν ἄλλων λ' σωφῶν.

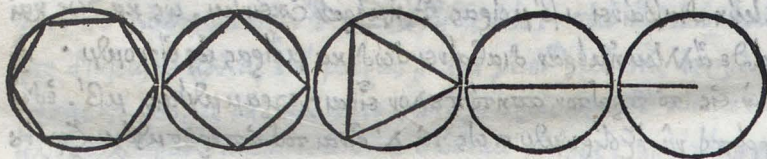
- ἐξ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξῆς ιβ', γίνονται ἡ' καὶ ιβ'
 ἀπὸ τῆς ἄλλης, λ' σωσαῖς. δώδεκα ἀπὸ τῆς ἄλλης, καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς
 ἄλλης, καὶ ε' ἀπὸ τῆς ἄλλης, λ' σωσαῖς. ἐξ ἀπὸ πλεῖ
 ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἡ' καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς
 5 ἄλλης, λ' σωσαῖς. ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἐξῆς, καὶ
 καὶ ε' ἀπὸ τῆς ἄλλης, λ' σωσαῖς. ἐξ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
 καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἡ' καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, λ' σωσαῖς.
 ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἄλλης, καὶ ε' ἀπὸ τῆς
 10 ἄλλης, λ' σωσαῖς. ε' ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ιβ' ἀπὸ
 τῆς ἄλλης, ἡ' καὶ ιβ' ἀπὸ τῆς ἐσχάτης καὶ τελευταίας, λ' σωσαῖς.
 καὶ ἕως ἐδῶ διαβαίνει τὰ ιβ' ζῶδια ἢ σελήνη εἰς λ' ἡμέρας σω-
 σαῖς, καὶ ἐξῆς ἀρχῆ) πάλιν ἀπὸ τοῦ πρώτου ζῴδιου, λέγω τῆ
 Υδροχόου, ταυτ' εἶπεν τῆ Γανυάρειον, καὶ φερέσχε) ὡς πορεί-
 ποιῶν τὰ ιβ' ζῶδια κατὰ τὰς δώδεκα μιλίας διὰ παντός.
 15 Ἐδῶ εἰς τὸ κατεβατὸν τῆ μοίρας εἰς τῆ δαχλὺ εἰς τὸ πρῶτον
 σπητόπελον κατὰ τῆ ἀπὸ μιλίας ἡμέραν εἴπαμεν πᾶς ἡ σε-
 ληνὴ διαβαίνει ιβ' μοίρας τῆ ἡμέραν ἐκείνης, ὡς καὶ ὡς καὶ
 καὶ ἕως ἄλλης ἡμέραν διαβαίνει δώδεκα μοίρας ὡς εἴπομεν. καὶ
 ἐδῶ εἰς τὸ πρῶτον σπητόπελον εἶναι γεγραμμένας μβ'. ἐδῶ
 20 πρέπει νὰ ἤξοράμεν πᾶς τὰ λ' εἶναι τοῦ ἀπερασμῆος ζῴδιου
 λέγω τῆ Αἰγοκέρας ὅτι ὅπῃ ἐτελείωσεν ἡ σελήνη τῆ ὄλοντης
 μῆνα τὰ ιβ' ζῶδια, τὰ δὲ λοιπὰ ιβ', εἶναι ἡ δώδεκα μοίρας
 τῆ Υδροχόου ὅπῃ διαβαίνει τῆ πρώτην ἡμέραν ἐκείνης, καὶ διὰ
 τοῦτο ἐκεῖ καταγράφονται μβ', τὰ ἀπερασμῆα τετράκοντα
 25 καὶ τὰ δώδεκα τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Καὶ μὲ πῶτον τῆ λογαριασμὸν ὅπῃ εἴπαμεν, θέλεις δεῖν
 ἀκριβῶς καὶ τοὺς διαφορὰς σχηματισμῶς τῆς σελήνης ὅπῃ καὶ μὴ

πρὸς τὴν ἥλιον ἢ σελιῶν τὴν κάθε μίνα. Διότι ἐπειδὴ καὶ τετα-
κοντα εἶναι τὰ σπητόπελα κατὰ τὰς λ' τοῦ μινῶς ἡμέρας,
ὅπῃ γίνον) ὅσοι 12 μοίραις ὅπῃ περὶ αὐτῶν καὶ ἐκάστῳ εἰς κάθε
σπητόπελον ἢ σελιῶν, 360 μοίραις ὁ ἕρῶντος κύκλος, ὅπου
ἔρχον) εἰς κάθε ζῳδιον ἀπὸ τὰ δώδεκα 30 μοίραις, φανερόν εἶναι 5
πῶς ὄταν ἢ σελιῶν διαβαίη δύο ζῳδία, 60 μοίραις, τότε δι-
ρίσκε) εἰς ἕξάγωνον ὄψιν· διότι ἕξάκις τὰ δύο, δώδεκα γίνον).
εἶδὲ καὶ διαβαίη 3 ζῳδία, τότε κάμψ τετράγωνον χῆμα, ἐπὶ δὴ
τετράκις τὰ 3, δώδεκα γίνον). εἶδὲ καὶ διαβαίη 4 ζῳδία,
κάμψ τετρίγωνον χῆμα· τρεῖς γὰρ τὰ 4, δώδεκα γίνον). εἶδὲ καὶ 10
διαβαίη ἕξ ζῳδία, τότε εἶναι ἀντίθετος. εἶδὲ καὶ σιωπρέχει
ὁμῶς, τότε λέγε) σύνοδος. εἶδὲ καὶ τὰ ὑποδείγματα.

Σχήματα τῆς Σελιῶν πρὸς τὸν ἥλιον.

Ἐξάγωνον. Τετράγωνον. Τετρίγωνον. Ἀντίθετον. Σύνοδος. 15

Εἰς ποῦτο τὸ κάτω γεγραμμένον χῆμα δέεικον) ὁμῶς καὶ τὰ ε,
σχήματα ταῦτα. παράδειγμα να εἰπῶμεν· ὁ Κεῖος ἐξαγω-
νίζει μὲ τὰς Διδύμους, τετραγωνίζει μὲ τὸν Καρκίνον. τετ-
ραγωνίζει μὲ τὸν Λέοντα. ἀντιθετίζει μὲ τὸν Ζυγόν, σιωπρέχει 25
δὲ μὲ τὸν Κεῖρον. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά.

Καρκίνος .

69

Δίδυμοι . Π

Λ Λέων .

Ταύρος . 8

Πρ Παρθένος .

Κεός . ς

Ζυγός .

Γ'χθύες . χ

Σκορπίος .

Υ'δραχός . μ

Τοξότης .

κ

Αιγόκερως .

Ε'χασι τὰ 2 ζώδια μοίρας 60 . ἑξάκις δὲ τὰ 60, γίνοντ' 360 . καὶ τὸ πᾶν εἶναι ὁ ἑξαγωνισμός . τὰ 3 ζώδια ἔχουσι μοίρας 90 . τετράκις δὲ τὰ 90 γίνοντ' 360 . καὶ τὸ πᾶν εἶναι ὁ τετραγωνισμός . τὰ 4 ζώδια ἔχουσι μοίρας 120 . τρίς τὰ 120, γίνοντ' 360 . καὶ τὸ πᾶν εἶναι ὁ τριγωνισμός . τὰ ἕξ ζώδια ἔχουσι μοίρας 180 . δις δὲ τὰ 180, γίνοντ' 360 . καὶ τὸ πᾶν εἶναι ἀντίθετον . ἡ δὲ ἀντάμωσις τῆς Δ μετὰ τῆς Ἡλίας λέγεται σύνοδος . αὐτὴ δὲ ἔξῃς φωτισμῶν διατὶ καὶ πρὸ τῆς πανσελήνης καὶ μετὰ πλεῖν πανσέληνον δις τὰ 44 . καὶ δις τὰ 88 καταγράφοντ' . διότι εἰς μοιρὰς ζ' μίαν ὥραν εἰς ἑξήκοντα μέρη, τὰ δ' μίον 25 φωτίζει καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ μέρη τὸ εἶναι . καὶ διὰ τοῦτο εἰς κάθε δ' ἡμέρας τὰ αὐτὰ πένονται δ' ποιεῖσι παράνομιαν μιᾶς ἡμέρας φωτισμοῦ καυρόν . καὶ διὰ τοῦτο εἰς κάθε ἑξήκοντα μέρη εἰς ἡμέρας φωτίζει δ' ὥρας . καὶ διὰ τοῦτο

ποῦπο μετὰ τὰ δ', τὰ ~~δε~~πιδόντα δ' ἢ μετὰ τὰ ὀκτώ, τὰ
 εἰς τέσσαρα, δηλαδή τὰ ὀκτὼ καταγράφον). ἢ διὰ τοῦτο εἰς 15,
 ἡμέραις φησὶ 12, ἡραῖς. καὶ πάλιν καταβαίνει ὀπίσω.

Μετ'	
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.	
ἔχων ἡμέρας, λ' ἡμέρα	ιγ Κορινθίῳ ἱερομάρτυρας.
ἔχῃ ἡρας, ιβ' ἢ ἡνῆς,	ιδ Τοῦ σαυροῦ ἢ ὑψωσις.
ἡρας, ιβ'.	αργία καὶ νηστία.
α Ἀρχὴ τῆς ἰνδίκης, καὶ	ιε Νικήτα μάρτυρας.
Συμεῶν τῷ φυλίτῃ.	ις Εὐφημίας μάρτυρας.
β Μάμαντος, καὶ Ἰωάννη τῷ	ιζ Σοφίας μάρτυρας.
νηστῶτος.	ιη Εὐδρίας τῷ θαυματουργῷ.
γ Ἀνδρέα μάρτυρας.	ιδ Θεοφίμου μάρτυρας.
δ Βαβύλα ἱερομάρτυρας.	κ Εὐσταθίου μάρτυρας.
ε Ζαχαρίου προφήτῃ.	κατάλ.
ς Τῷ πατριάρχῳ, κατὰ	κα α' Ἀποστόλες κοδράτῃ.
λυσις οἴνου καὶ ἐλ.	κβ Φωκῆ ἱερομάρτυρας.
ζ Σώζοντος μάρτυρας.	κγ Π' ἀλλήλων τῷ προδρό-
η Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου	μῆ· κατάλ.
αργία.	κδ Θέκλης πρωτομάρτυρας.
θ Ἰωακείμ καὶ Ἀννης.	κε Εὐφροσύνης ὁπομάρτ.
ι Μηνωάρας μάρτυρας.	κς Ἰωάννη τοῦ θεολόγου.
ια Θεοδώρας δασίας.	κατάλ.
ιβ Αὐτονομῆ ἱερομάρτυρας.	κζ Καλλιστράτῃ μάρτυρας.
	κη Χαεΐτωνος δασίου.
	κθ Κυριακοῦ δασίου.

λ Γενηοσις ιερομαρτ.

Μικρ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

ἔχων ἡμέρας, λ'· ἡ ἡμέρα
ἔχ' ὥρας, ια'· καὶ ἡ νύξ,
ὥρας, ιγ'.

α Ἀντικυ, καὶ Ρώμανῶ.

β Κυπεριανῶ ιερομαρτ.

γ Διονυσίε ἀρεοπαγίτη.

δ Ἰερουθίου ἀθηναῖν.

ε Χαελτίνης μαρτ.

ς Θωμά τῷ δόσολοῦ
κατάλ.

ζ Σεργίου, καὶ Βακχου.

η Πελαγίας οσίας.

θ Ἰακώβου τῷ ἀλφαίου.

ι Εὐλαμπίης μαρτ.

ια Φιλίππου δόσολου ἐκ
πάν ὅ.

ιβ Πρέβου μαρτυροῦ.

ιγ Κάρπου μαρτυροῦ.

ιδ Ναζαρείου μαρτ.

ιε Λευκιανῶ μαρτυροῦ.

ις Λογγίνου, ἑκατοντάρχου
μαρτ.

ιζ Ὡσπὲ προφήτη, καὶ
αἰδίου.

ιη Λευκά τῷ ἀγγελιστοῦ.
κατάλ.

ιδ Ἰωὴλ προφήτη.

κ Ἀρτεμίου μαρτ.

κα Γλαρείωνος τῷ μεγάλου.

κβ Ἀβερκίου τῷ Σαυματοῦ.

κγ Ἰακώβου τῷ ἀδελφοῦ θεοῦ.

κατάλ.

κδ Ἀξίδα μαρτ.

κε Μαρκιανῶ μαρτ.

κς πῶ ἀγίῳ Δημητρίῳ,
δελτία.

κζ Νέστορος μαρτ.

κη Στεφάνου τῷ σαββαίτη.

κθ Ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας
καὶ ἀβραμίου οσίας.

λ Ζηνοβίου μαρτυροῦ.

λα Στάχυος δόσολου.

Μικρ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ἔχων ἡμέρας, λ'· ἡ ἡμέρα
ἔχ' ὥρας, ι'· καὶ ἡ νύξ,
ὥρας, ιδ'.

α Τῶν ἀγίων ἐπαργύρων
κατάλ.

β Ἀκινδιῶ μαρτυροῦ.

γ Ἀκκιφιμαῦ μαρτ.

- δ Ιωαννίκης τῆ μεγάλης .
 ε Γαλακτίωνος μάρτυρος .
 ς Παύλου τοῦ ὁμολογητῆ .
 ζ Λαζάρου τοῦ θαυμα-
 τυροῦ .
 η Τῶν ἀσωμάτων ἁγία
 καὶ κατάλ .
 θ Οἰσιφόρου μάρτ .
 ι Εὐράσου τῆ ἀποστόλης .
 ια Μηνᾶ Βίκτωρος, καὶ
 Βικοντίου μαρτύρων .
 ιβ Ἰωάννου τῆ ἐλεήμονος κα-
 τάλυσις .
 ιγ Ἰωάννου χρυσοστόμου
 ἁγία .
 ιδ Φιλίππου ἀποστόλου
 ἁγία .
 ιε Γελα καὶ ἀβίβου μαρ .
 ις Ματθαίου τῆ εὐαγγελι-
 στοῦ κατάλ .
 ιζ Γρηγορίου τοῦ θαυμα-
 τυροῦ .
 ιη Πλάτωνος καὶ Ρώμανο .
 ιθ Βασιλίου μάρτ .
 κ Γρηγορίου τῆ δεκαπολίτι
 κα Τὰ εἰσόδια τῆς θεοτόκου
 ἁγία καὶ ἰχθύος κατάλ .

- κβ Φιλήμονος ἀποστόλου .
 κγ Γρηγορίου ἀκραζαντίνων .
 κδ Κλήμεντος Πάππα ῥώ-
 μης .
 κε Αἰκατείνης ἁγία .
 κς Ἀλοπίου τῆ κισιῆτις .
 κζ Ἰακώβου τῆ πέρου μάρτ .
 κη Στεφάνου τῆ νέου .
 κθ Τῆ οἰοῦ ἀκακίου .
 λ Ἀνδρέου ἀποστόλου ἁγ-
 γία καὶ κατάλ .

Μεῦ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ἔχων ἡμέρας, λά· ἡ ἡμέρα
 ἔχῃ, ὥρας, δ· καὶ ἡ
 νύξ ὥρας, ιέ .

- α Ναῦμ τῆ περφήτις .
 β Ἀββακὺμ περφ .
 γ Σοφονίου περφήτις .
 δ Βαρβάρου μάρτ .
 ε Σάββα· οἴνου καὶ ἐλαίου .
 ς Τῆ ἀγίας νικολάου ἁγία .
 ζ Ἀμβροσίου μεδιολάνων .
 η Παταπίου τοῦ οἰοῦ .
 θ Ἡσὺλληφίς τῆς ἀγίας
 Ἀῖνης .

ι Μιχαὴ Εὐμοχένου, καὶ Εὐ
 γράφου

γράφου μαρτύρων .

- ια Δανιήλ τῶν φυλάτων .
 ιβ Σπυρίδωνος, Ἐργία,
 καὶ κατάλ .
 ιγ Εὐστρατίου .
 ιδ Θύρσου μαρτ .
 ιε Εὐλαδίου ἱερομ .
 ις Ἀγκάου πρεφ .
 ιζ Δανιήλ τῷ πρεφ .
 ιη Σεβαστιανῶ μαρτ .
 ιθ Βουφατίου μαρτύρου .
 κ Γυγατίου ἱερομαρτ .
 κα Ἰβλιανῆς μαρτύρου .
 κβ Ἀναστασίας Φαρμακολο-
 γίας .
 κγ Δέκα μαρτύρων τῶ ἐν
 κρήτι .
 κδ Εὐγενίας .
 κε κατὰ σάρκα γεννησὶς τῷ
 Κυρίῳ Πάχα, καὶ πενήμε-
 ρος κατὰ λύπης εἰς πάντα .
 κς Τὰ ἐπιλόχεια τῆς Θεοτό-
 κης Στεφανίου πρωτομάρτ .
 κη Τῶν δισμυρίων μαρτῶ .
 κθ Τῶν ἀγίων νηπίων .
 λ Ἀνοσίας μαρτύρου .
 λα Μελάνης τῆς ὁσίας .

Μικρῶ .

ΓΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ .

- ἔχων ἡμέρας, λ α· ἡ ἡμέ-
 ρα ἔχει ὥρας, ι· καὶ ἡ νύξ,
 ὥρας, ι δ' .
 α Ἡ ὤριτομή τῶ Κυρίῳ,
 καὶ Βασιλείῳ τῶ με-
 γάλῳ ἁγία .
 β Σιλβέστρου Πάπα ῥώμης .
 γ Γερδίου μαρτ .
 δ Ἡ σὺνάξις τῶ ἁποστόλων .
 ε Θεοπέμπτου Μαρτύρου .
 ς Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τῶ
 Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῶ .
 ζ Ἡ σὺνάξις τῶ πρεσβυτέ-
 ρων ἁγία, καὶ ἰχθὸν κατὰ .
 η Τῆς ὁσίας Δομνίκας .
 θ Πολυδύκτη μαρτ .
 ι Γεωργίου νύουσης .
 ια Θεοδοσίας τῆς κοινοβιάρχου
 κατάλ .
 ιβ Ταπανῆς μαρτ .
 ιγ Ἐρμούλα μαρτ .
 ιδ Τῶν ἀναμειβόντων ἐν συνᾶ
 καὶ ῥαίδῳ .
 ιε Ἰωάννης τῶ καλυβίτη .

- ις Η' *Περσικῶν* τῆς ἀ-
 λύσεως τῆς ἀγίας Πέτρας .
 ιζ Τῶ ἀγίου ἀποστόλου ἀργία
 καὶ κατάληξις .
 ιη Ἀ' Δαναοῖς , καὶ Κυρίλλου .
 ἄργια .
 ιθ Μακαρίων τῶ ἀποστόλων .
 κ Εὐθυμίου τῆς μετάνοιας .
 ἄργια .
 κα Μαξίμου τοῦ ὁμολογητῆ .
 κβ Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου .
 κγ Κλήμεντος ἱερομάρτυρος .
 κδ Ξένου τῆς ὁσίας .
 κε Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου .
 ἀργία , καὶ κατάλυσις .
 κς Ξενοφάντου τῆς ὁσίας .
 κζ Τῶ χρυσοστόμου ἄργια
 καὶ κατάλυσις .
 κη Ε' Φραῖμ τοῦ ὁσίου .
 κθ Ἀνακομιδῆ Ἰγνατίου .
 λ Τῶν περὶ τῶν ἱεραρχῶν .
 ἄργια , καὶ κατάληξις .
 λα Τῶν ἀγίων ἀναρχύρων ,
 Κύρου , καὶ Ἰωάννου .

ΣΥΝΕΧΕΙΣ

Μετ'

ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ .

- Ἐχὼν ἡμέρας , κ' ἢ κ' κδ' . ἢ
 ἡμέρα ἔχει , ὥρας , ια' . καὶ ἢ
 ὥρ' ὥρας , ιγ' .
 α Τρύφωνος μαρτυρός .
 β Ἡ' ὑπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ ἀρχῆς , καὶ ἰχθ' , κατάληξις .
 γ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου .
 δ Γεωργίου τοῦ πηλεπονήτου .
 ε Ἀγάθου μάρτυρος .
 ς Βακόλου σμύρνης .
 ζ Παρθενοῦ λαμψάκου .
 η Θεοδώρου τῆς στρατηλάτιδος .
 θ Νικηφόρου μάρτυρος .
 ι Χαράλαμπος μάρτυρος .
 ια Τῶ ἀγίου Βλασίου .
 ιβ Μελετίου ἀποστολέου .
 ιγ Μαρτινιανῶ τῆς ὁσίας .
 ιδ Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου .
 ιε Ὀνοπίμου ἀποστόλου .
 ις Παμφιλίου μάρτυρος .
 ιζ Θεοδώρου τῆς τύραννος .
 καὶ κατάλυσις .
 ιη Λέοντος πάπα ῥώμης .
 ιθ Ἀρχιπίππου ἀποστόλου .
 κ Λέοντος κατάνης .

- κα Τιμοθέα τῷ ἐν συμβό,
 κβ Τῶν ἁγίων μαρτ. τῷ ἐν
 πῖς ἀρχαίς.
 κγ Πολυκάρπυ σμύρνης.
 κδ Τῷ Θεοδρόμῳ, ἀρχία,
 καὶ κατάλ.
 κε Γαρασίε κωνσταντινῆπό.
 κς Πορφυρίε γάζης.
 κζ Πρεσκοπίε τῷ ὁμολογητῷ.
 κη Βασιλείε τοῦ ὁμολογητοῦ
 κθ Κασσιανῷ ὁσίε τοῦ ῥωμαίου.

Μέν

ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα
 ἔχει ὥρας, ιβ'. καὶ ἡ νύξ,
 ὥρας, ιβ'.

- α Τῆς ἁγίας Εὐδοκίας.
 β Θεοδότη κυρηνίας.
 γ Εὐπροπίε μαρτ.
 δ Γερασίμῳ τοῦ ὁσίου.
 ε Κόνωνος μαρτ.
 ς Τῶν ἐν τῷ ἀμμουσίῳ νε-
 οφανῶν μαρτύρων,
 ζ Καπίτωνος χερσῶνος.
 η Θεοφυλάκτῳ νικομηδ.
 θ Τῶν ἁγίων μ', μαρ-
 τύρων. Ἐργία, καὶ

κατάλυσις.

- ι Κοδράπτου μαρτύρου.
 ια Σωφρονίε ἱεροσολύμων.
 ιβ Θεοφάνε τῷ ὁμολογητῷ.
 ιγ Νικηφόρου Κωνσταντι-
 νῆως.
 ιδ Βενεδίκτη τοῦ ὁσίου.
 ιε Ἀγαπίε μαρτύρου.
 ις Σαβίνε μαρτύρου.
 ιζ Ἀλέξιε τοῦ ἀνδρώπη
 τοῦ Θεῷ.
 ιη Κυελλοῦ ἱεροσολύμων.
 ιθ Χρυσάνθε μαρτ.
 κ Τῶν ὁσίων τῷ ἀναγενο-
 των ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁ-
 γίου Σάββα.
 κα Γακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.
 κβ Βασιλείε ἱερομαρτύρου.
 κγ Νίκωνος τοῦ ὁσιομαρτύρου.
 κδ Τῷ ὁσίῳ Ζαχαρίε.
 κε Οὐδὰγγελισμός τῆς Θε-
 οτόκου. Ἐργία καὶ ἰχ-
 θύος κατάλ.
 κς Ἡσιμῶντιε τοῦ ἀρχιερα-
 τῆς Γαβριήλ.
 κζ Ματρώνης τῆς ἐν Θεσα-
 λονίκῃ.

- κ η Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ.
 κ θ Μάρκου ἀρεθουσίω.
 λ Γεωργίου τοῦ κλίμακος.
 λ α Υ' πατίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Μετ'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας, λ' ἢ ἡμέρα ἔ-
 χει ὥρας, ιγ' καὶ ἡ νύξ, ὦ-
 ρας, ια'.

- α Τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς
 αἰγυπτίας.
 β Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ.
 γ Τῆς ὁσίας Νικήτα.
 δ Γεωργίου τοῦ ὑμνογράφου.
 ε Θεοδώρου μαρτυροῦ.
 ς Εὐτυχίου κωνσταντινουπό.
 ζ Γεωργίου μελιτίνης.
 η Ἡρωδίου τοῦ ἁποστόλου.
 θ Εὐφροσύνης μαρτυροῦ.
 ι Τερτυλλίου μαρτυροῦ.
 ια Ἀντύπα ἐπισκόπου, περγά.
 ιβ Βασιλείου παρθίου.
 ιγ Ἀρτέμιου ἱερομάρτυ.
 ιδ Μαρτίνου πάπα ῥώμης.
 ιε Ἀριστάρχου τοῦ ἁποστό.
 ις Ἀγάπης, Εἰρήνης,
 χιονίας.

- ιζ Συμεῶν τοῦ ἐν περσίδι.
 ιη Τῆς ὁσίας Ἰωάννου.
 ιθ Γεωργίου τοῦ παλαίου.
 κ Θεοδώρου περγα.
 κα Γαννουαρίου ἱερομάρτ.
 κβ Θεοδώρου συκεώτου.
 κγ Τῆς ὁσίας Γεωργίου ἀρ.
 κδ Σάββα στρατηλάτου μάρ.
 κε Τῆς ὁσίας Μάρκου ἀρ.
 κς Βασιλέως ἱερομάρτ.
 κζ Συμεῶν συγγενῆς τοῦ κτ'
 κη Γάσωνος καὶ Σωσιπάρτου
 ἁποστόλων.
 κθ Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.
 λ Γαβριήλ ἀδελφῆ τοῦ θεο-
 λόγου.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας, λ α' ἢ ἡμέρα
 ἔχει ὥρας, ι δ' καὶ ἡ
 νύξ, ὥρας, ι.

- α Ἰερεμίου τοῦ προφήτου.
 β Τῆς ὁσίας Ἀθανασίου
 ῥώμης.
 γ Τιμοθέου καὶ μαύρας
 μαρτύρων.
 δ Παλαμίου.
 ε Εἰρήνης.

- ς Δικαίου Γ'αβ.
 ζ Τῶ τανρῶ· δεγία.
 η Ιωάννου τῷ θεολόγου·
 δεγία.
 θ Ησαίου τῷ προφήτῃ.
 ι Σίμωνος τῷ ζηλωτῷ.
 ια Μωκίου ἱερομάρτυρος.
 ιβ Ἐπιφανίου κύπρου.
 ιγ Γλουκείας μάρτυρος.
 ιδ Γσιδώρου τῷ ἐν τῇ χίφ.
 ιε Παχωμίου τῷ μεγάλῃ.
 ις Θεοδώρῃ τῷ ἡγιασμένῃ.
 ιζ Ἀνδρονίκῃ τῷ ἀποστόλῃ.
 η Πέτρου, καὶ Διονυσίου
 μαρτύρων.
 ιθ Παπεικίου πρεσβυτέρου.
 κ Θαλαλαίου μάρτυρος.
 κα Κωνσταντίνου, καὶ ἑλένης·
 δεγία.
 κβ Βασιλίσκου μάρτυρος.
 κγ Μιχαὴλ σιμάδαν.
 κδ Συμεὼν τῷ ἐν τῷ δαυ-
 ματῷ ὄρει.
 κε Τῷ πεδέρμου· κατά-
 λυσι οἴνου καὶ ἐλαίου.
 κς Κάρπου τῷ ἀποστόλῃ.
 κζ Θεράπιτος ἱερομάρτ.

(Φ)

- κη Νικήτα χαλκηδόνος.
 κθ Θεοδοσίας ὁπομαρτ.
 λ Γσακίου δαλματών.
 λα Ἐρμείῃ τῷ ἀποστόλῃ.

Μικρ

ΡΟΥΝΙΟΣ

- ἔχων ἡμέρας, λ'· ἡ ἡμέρα
 ἔχων ἡμέρας, ιε'· καὶ ἡ νύξ,
 αἶρας, θ'·
 α Ἰεζίνου φιλοσόφου μάρτ.
 β Νικηφόρου τῷ ὁμολογητῷ.
 γ Λουκιλλικίου μάρτυρος.
 δ Μητροφάνους κωνσταντι-
 νουπόλεως.
 ε Δωροθέου τύρου.
 ς Βησσαρίανος πῶ δαυ-
 ματῶν.
 ζ Θεοδύτῃ ἀγκύρας.
 η Θεοδώρου τῷ τραπηλά-
 τῃ· κατάλυσις.
 θ Κυρίλλῃ ἀλεξανδρείας.
 ι Τιμοθέου πρεσβυτέρου.
 ια Βαρθολομαίου καὶ Βαρ-
 νάβα τῷ ἀποστόλων.
 ιβ Οὐμφείου τῷ οἴσι.
 ιγ Τερφυλλίου δακωσίας.

ιδ

- ιδ' ἑλισαίου τῷ περφήτα.
 ιθ' Ἀμμῶς περφήτα.
 ις Τύχωνος ἀμαθουῶτων.
 ιζ Μανθὴλ μάρτυρες.
 ιη Λεοντίου μάρτυρες.
 ιδ' Ἰὺδα ἀδελφῶ τῷ κορείθ.
 κ' Μεθοδίου πατέρων.
 κα' Ἰὺλιανῶ τῷ ταρσῶως
 μάρτυρες.
 κβ' Εὐσεβίου σαμοσάτων.
 κγ' Ἀγριππίνης.
 κδ' Τῷ περδέρμῃ Ἰσὶννης
 ἀργία, καὶ ἰχθύος
 κατάλυσις.
 κε' Φάρονίας μάρτυρες.
 κς' Δακίδ' τῷ ἐν Θεσσαλο-
 νίκη.
 κζ' Σαμψῶν τῷ ξηνοδοχοῦ.
 κη' Τῶν ἁγίων ἀναργύρων.
 κθ' Πέτρου καὶ Παύλου τῶν
 ἀποστόλων ἀργία.
 λ' Ἡσωνιάξῃ τῶν ἑξ' ἀπο-
 στόλων.

ΩΩΩ

Μικρῶ

ΡΟΥΛΙΟΣ.

- ἔχων ἡμέρας, λα' ἢ ἡμέρας
 ἔχει ὥρας, ιδ' ἢ
 ἢ ἢ ὥρας, ι.
 α' Τῶν ἁγίων ἀναργύρων
 κατάλυσις.
 β' Τῆς θεοτόκου τῆς ἐν βλα-
 χέρναις.
 γ' Υἱοῦ κινδου μάρτυρες.
 δ' Ἀνδρέου κρήτης.
 ε' Μάρθας τῆς ὁσίας, καὶ
 Ἀθανασίου.
 ς' Σισῶν τῷ μεγάλου.
 ζ' Κορνηλίου μάρτυρες.
 η' Πετροῦ καὶ κατάλυσις.
 θ' Παυλοῦ τῷ ταυρεμῆνας.
 ι' Τῶν μετ' ἀποστόλων.
 ια' Εὐφροσύνης μάρτυρες.
 ιβ' Πρέκλου, καὶ ἰλαρίωνος
 μαρτύρων.
 ιγ' Τῷ δεξαχέλῃ βαβυλῶν.
 ιδ' Ἀκύλα τῷ ἀποστόλου.
 ιε' Κηρύκου καὶ ἰερίπης.
 ις' Ἀθανασίου ἱεροσολύμων.
 ιζ' Τῆς ἁγίας μαρίνης ἀργία.
 ιη' Υἱοῦ κινδου μάρτυρες.

- ιθ Τῆ δίου τοῦ ὀσίου .
 κ Τῆ ἀγίας ἡλίας ἀργία καὶ .
 κα Συμεῶν τῆ σαλῆ .
 κβ Μαρίας τῆς μαδδαληνῆς
 κγ Τροφίμου μαρτ .
 κδ Χειρήνης μαρτ .
 κε Τῆς ἀγίας ἀϊνης κατάλ .
 κς Τῆς ἀγίας παρασκευῆς
 ἀργία .
 κζ Τῆ ἀγίου παντελεήμο-
 νος ἀργία .
 κη Περγάου τῆ ἀποστόλου .
 κθ Καλλιπίου μαρτύρου .
 λ Σύλα τῆ ἀποστόλου .

Μεῦ

ΑΨΓΟΥΥΣΤΟΣ .

- ἔχων ἡμέρας, λ α· ἡ ἡμέρα ἔχθ
 ὡρας, ιγ· καὶ ἡ νύξ ὡρας, ια· .
 α Ἡ πρόεδρος τῆς τριουθενῆς
 ἀρχῆ τῆς υψείας τῆς
 Θεοτόκου .
 β Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἀγίου
 Γεφάνου .
 γ Γσσακίου τοῦ ὀσίου .
 δ Εὐδοκίας ὁπομαρτύρου .
 ε Εὐσχηίου μαρτύρου .
 ς Ἡ μεταμόρφωσις τῆ σω-

τῆρος ἀργία .

- ζ Δομετίου ὁπομαρτύρου .
 η Αἰμιλιανῆς κυζίκου .
 θ Ματθία τῆ ἀποστόλου .
 ι Λαυρεντίου .
 ια Εὐπλου μαρτύρου .
 ιβ Φωτίου μαρτύρου .
 ιγ Μαξίμου τῆ ὁμολογητῆ .
 ιδ Μιχαίου τῆ περφήτου .
 ιε Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου
 ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλ .
 ις Τῆ ἀγίου μενδουλίου .
 ιζ Μόρωνος μαρτύρου .
 ιη Φλώρου μαρτύρου .
 ιθ Ἀνδρέου τῆς τριουθενῆς .
 κ Σαμουὴλ τῆ περφήτου .
 κα Θαδδαίου τῆ ἀποστόλου .
 κβ Ἀγαθονίκου μαρτύρου .
 κγ Λέππου μαρτύρου .
 κδ Εὐτυχῆς ἱερομαρτ .
 κε Ἡ ἐπαύσις τῆς λειψάνου,
 τῆ ἀγίου Βαρθολομαίου .
 κς Ἀδριανῆς καὶ ναταλίας
 μαρτύρων .
 κζ Ποιμῆρος τοῦ ὀσίου .
 κη Μωυσέως τῆς ἀβιθίους .
 κθ Ἀποτομῆ τοῦ περφέτου

Φβ

μκ

μου · ἀρχία ·
 λ Α'λεξάνδρου κωνσταντι-
 νουπόλεως ·

λα Η'κατάδεσι τῆς ζώνης
 τῆς δεσπόκου · κατάλυσις
 οἴνου, κ' ἐλαίου·

Τέλος καὶ τῆ Θεῶ χάρις ·

Γραφῆς ἐγὼ μὲν τῆς δε τῆς βίβλου πέλω,
 Σεβατός, ἄγεσι δ' ἀπὸ Τραπεζουῦτος ·

Τεθνήξομαι δὲ καὶ γρηῖσομαι κόνις ·

Μείνει δὲ βίβλος ἐν χερῶν σπλῶν κύκλοις ·

Ὅσοι δὲ τυχαίσι τῆς δε τῆς βίβλος,

Εὐχεσθε τοῦ χάψαντος ὑπερ ὡς δέμις ·

Τυχῆν με χώρας τῆς αἰῶν τεισοβρίας ·

ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Περὶ τῶν ἑμμετρομένων ἐν ταῖς παρόντι στήματι

μάστιγα μηνίμης ἀξίων.

Α

- Α'γιον πάχα πότε γίνεται
 162. 7. ἢ 177. 17.
 ἢ 261. 26.
- Α'δάμ πόσον καιρὸν ἔκαιρε
 εἰς τὸ ἀδάσσον· ἐν ταῖς
 γνώμη ἀληθῆς. 24. 7
 Καὶ ποῖα ὥρα ἐπλάσθη ὁ
 ἀδάμ. 133. 24.
- Α'θνασίου γνώμη περὶ τοῦ ἀ
 μιλῶς. 11. 7.
- Αἰῶν ἑβδοματικός. 20. 19.
 ἢ περὶ τοῦ ἡ αἰῶνος. 46. 20.
 Καὶ αἰὼν τί ἐστὶ, ἢ διατί.
 98. 14.
 Καὶ αὖ περὶ τοῦ ἡ αἰῶ-
 νος τοῦ ἢ πρώτου. 226. 10.
 Καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ αἰώνων.
 20. 23.
- Α'κολουθία τοῦ Πάχα ἢ τῆς
 ἀποκρίσεως. 253. 23.
- Α'λφα ἡ μεγάλη κυκλοφορία.
 239. 21.
- Α'νάληψις Χριστοῦ πότε.
 124. 27.
- Α'νάπλασις πότε. 17. 10.
- Α'ναστασιε γνώμη περὶ τοῦ ἀ
 μιλῶς. 7. 19.
- Α'πόκρυφες πᾶς ἀρίσκειται.
 258. 16.
- Α'ριστοτέλης πᾶς αἰδίων δεί-
 κνυσι τὸν κόσμον. 94. 1.
- Α'ρχαὶ εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς
 διατί. 68. 11. καὶ τῆς ἡ-
 μέρας. 68. 22.
- Α'ρχὴ κοσμογονίας 52. 14.
 Καὶ δεξιὴ πᾶν ὁ μάρ-
 τισ· ἢ κατὰ τί. 58. 25.
 Καὶ δεξιὴ τῆς νέας δια-
 δήκης 61. 24. Καὶ ἀρχὴ
 ἔτους. 74. 10. ἢ 83. 20.

Φγ

Καὶ

Καὶ ὡς τῆς καθ' ἡμᾶς
τοῦ χροῦ ἀρχῆς. 109. 1.

Καὶ ὡς τῆς ἀρχῆς τῆς
μελλούσης ζωῆς 26.

Καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ
πάπα. 185. 7.

Καὶ ἀρχὴ ἀριθμῶ.

218. 26.

Ἀρχιμολίαν ὄρεϊν. 223. 10.

Β

Βάπτισμα πότε ὁ χειρὸς ἔ-
λαβε 123. 16.

Βισέκτοι καὶ θεμέλια λέγον)
82. 15.

Βισέκτου ἡμέρα πόθεν ἀρ-
χῆ). 223. 23.

Καὶ τί σημαίνει ἡ τοῦ βι-
σέκτου ἡμέρα. 228. 16.

Γ

Γαίνησις χειρῶν πότε. 123. 25.

Γνώμη ἀληθῆς ὡς τοῦ πό-
σον καιρὸν ἔκαμν εἰς τῷ

ὁ δόδεσον ὁ ἀδάμ. 24. 7.

Γραφὴ δεῖα ὅτι ἀλάδας.
51. 24.

Γρηγορίε νόσος γνώμη ὡς
τῆς πρώτης ἀπαρτίσεως

τῷ καρπῶν. 12. 18.

Δ

Δαμασκίω ἰωάννη γνώμη
ὡς τοῦ πρώτου μηνός.

7. 23.

Καὶ ὡς τῆς χειρῶν γεν-
νήσεως. 13. 23.

Καὶ τοῦ πεζογράφου δα-
μασκίω γνώμη ὡς τοῦ
πρώτου μηνός. 8. 12.

Δεκαδικὸς ἀριθμὸς ὅτι τέ-
λεος. 231. 11.

Δεκαεπταετηεὶς ἄλλη μεγί-
στη. 236. 4.

Δύο τέρα παρθεῖα πότε.
109. 25.

Δημιουργὸς τοῦ παντός ἐν
τῷ μέλλοντι τί. 230. 8.

Δογματῶν πέρι. 2. 15.

Διδασκαλίας πέρι. 3. 14.

Ε

Εἰς ἀρ πνευματικόν. 109. 20.

Εἰς ἑβδομάς μυστηριώδης. 85. 2.

Καὶ ὅτι ἄπο τοῦ ἐπὶ ἀ λέ-
γε) ἑβδομάς. 212. 17.

ὡς ὡς τῆς πρώτης ἑβδο-
μάδος ὡς τῆ ἐξῆς. 225. 12.

Καὶ

Καὶ τὸ ἀεὶ ἐχθρὸν ἐβδωμά-
 τικὸς ἄριστος. 229. 16.
 Ἐκκλησία πῶτα ἐξέρχεται. 51. 24.
 Ἐναντία πῶς ἐνακτίους ἰά-
 ματα. 60. 3.
 Ἐνδεκα ἡμερῶν τῆς σελήνης
 πῶς καὶ θεμελίων. 70. 23.
 Καὶ ποιῶν εἰσὶν αὐτῶν,
 237. 22.
 Ἐνὶ καὶ νέα διατὶ λέγεται,
 247. 8.
 Ἐνὶ αὐτοῦ ἀρχή. 108. 11.
 Καὶ χρόνος. 12.
 Ἐνὶ αὐτῶν διατὶ ἐπιτελεῖνται.
 118. 12.
 Ἐνὸς παραθήκη. 255. 4.
 Ἐξαιδικὸς ἀριθμὸς ὅτι τελεῖ-
 ται. 231. 1.
 Ἐξέταξεν πῶς δεῖ τὰ δῶ-
 ματα. 3. 14.
 Ἐπακτὰ τῶν ἀκολυθῶν,
 90. 17.
 Καὶ ὅταν ἀρχὴν. 221. 7.
 Ἐργα Θεῶν. 13. 17.
 Καὶ ἔργα φύσεως καὶ τέ-
 χνης. 18.
 Ἐργὸν πῶς κινήσει καὶ ἀκινή-

των. 159. 14.
 καὶ πῶς ἀρίστον. 172. 7.
 Ἐπὶ ἡμέραι τῆς ἐβδωμάδος
 διατὶ. 229. 23.
 Ἐπὶ τὸν ἀρχή. 74. 10.
 Εὐαγγελισμὸς πότε ἐξέρχεται.
 118. 20. καὶ 127. 27.
 Εὐρεῖν τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδο-
 μάδος 54. 25. καὶ 111. 17.
 καὶ 169. 24. καὶ 212. 1.
 καὶ 217. 12.
 καὶ 224. 17. καὶ 252. 7.
 Εὐρεῖν τὴν ἡμέραν τῆς σελή-
 νης. 56. 3. καὶ 167. 8.
 καὶ 214. 2.
 Εὐσεβεῖς τοῦ παμφίλου ἰσώ-
 μη πῶς τοῦ πρώτου μη-
 νός. 7. 9.
 Τὸ αὐτοῦ χρονολογία.
 112. 19.

Z

Ζωδιακὸς κύκλος διατὶ. 70. 5.
 Καὶ πῶς ἡ τὴν ζώων
 ἀφαιρέσις. 8.
 Ζωὴ τοῦ χριστοῦ ἡ ἐν κόσμῳ
 ποσειδῶν. 130. 7.
 Ζώνης πῶς τῆς διακεκαυ-
 μέ-

μύτης. 42. 4.

Ζώων πέντε γενέσεως. 13. 20.

καὶ 23. 2.

Η

Η'λιακῶν πέντε δρόμων 231. 14.

Η'λιακῶν πέντε καὶ σελιω-
ακῶν διαφορᾶς. 72. 3.

Η'λικιῶν ἀνδρωπίνων πέντε.
241. 24.

Η'λιος διατὶ τῆ τεταρτῆ ἡ-
μέρα ἐγρόντο, καὶ τ' ἡ δ'
κεκλήρω) σφαιραν. 32. 13.

καὶ ὅτι αἴτιός ἐστι τῆς ἰση-
μερείας. καὶ ἀνισημερείας

39. 10. Καὶ τίνων αὐ' αἴτιος,
καὶ κατὰ τί. 49. 24.

καὶ αὐ' τί ποιεῖ κινέμενος.

105. 3. καὶ πᾶ δ' ἰρέθη κτι-
θείς. 119. 5. καὶ ὅτι σύμβο-
λου τῆς νέας χάριτος. 210. 23

Καὶ ὡεὶ τοῦ νοητοῦ τῆς
δικαιοσύνης ἡλίος. 53. 11.

καὶ 54. 6. καὶ τίνος ἐστὶν
ἀρχηγός. 211. 8.

Η'μέρα πρώτη τίνος ἦν ἀρ-
χή. 57. 7. καὶ διατὶ μία

58. 10. καὶ πρὸς τῆς δ'

ἡμέρας τῆς εβδομάδος.

84. 20. καὶ πρὸς τῆς πε-

εῖτης τοῦ χρόνου ἡμέρας.

222. 22.

Η'μέραι πρὸς ὡρὴ τ' φωσῆ-
ρων. 84. 6.

Καὶ περὶ τ' ἡμερῶν,
ἡ β'. 215. 25.

Η'μερῶν μηνια, 214. 22.

Η'μερῶν τῆς εβδομάδος ἀκο-
λυθία, 49. 20.

Καὶ πρὸς τῆς ἀκολουθίας

τ' ὡρὴ τ' φωσῆρων τριῶν
ἡμερῶν. 79. 12. καὶ πρὸς

τῆς ὡροθήκης τ' τριῶν
ἡμερῶν. 234. 5.

Η'συχία. πρὸς τοῦ πότε ο
χειρὸς ἐγενήθη. 114. 12.

Θ

Θεμέλια καὶ αἰθίσσεσσι. 32. 15.

Καὶ πόσα τὰ θεμέλια τοῦ
πρώτου κύκλου. 70. 23.

καὶ 166. 13. καὶ πόθεν ἀρ-
χον). 21. καὶ πόθεν ἀρί-
στων). 105. 20. καὶ διατὶ

θεμέλια λέγον). 216. 12.

καὶ αὐ' πόσα. 245. 20.

I

I

- Γαννουαρίος ἀρχὴ χρόνου .
108.20 . καὶ διατὶ ἀπὸ πέντε
πέντε ἀρχαῖα μετὰ ἀλλήλων
πᾶς τῆς σελευῆς ἡμέρας .
216 . 15 .
- Γνατίου χρονολογία ἀπὸ τῶν
Χειρῶν . 125 . 9 .
- Γάλιος μὲν πόδες ἐκλήθη .
64 . 7 .
- Γσημερία ἀρχὴ χρόνου . 108 . 5 .
καὶ ὅτι ἐν τῇ αἰσθητῇ χρόνου
γίνεσθαι ἡ ἀκρὰ ἰσημε-
ρία . 165 . 5 . καὶ πό-
τε κείνηται νυκτὶ ἡ ἰσημε-
ρία . 169 . 14 . καὶ πᾶς πότε
λεῖ ἡ ἰσημερία . 176 . 18 .
καὶ 186 . 5 .
- Γσημερία ὅτι ἐν ὠκεανοῦ
ἀπὸ γίνουσι πόδες καὶ χρο-
νῶ . 62 . 15 . καὶ πᾶς πότε
ἐκινεῖτο . 27 .
- Γσημερίας περὶ τῆς πρώτης
γνώμας διάφοροι . 39 . 16 .
- Γσόπτης περὶ καὶ αἰσιότητος .
44 . 10 .
- Γχθῆς . 9 . 8 .

Ἰωάννου δαμασκίου . ἐν τῇ
δαμασκ . 7 . 23 .

K

- Καιρί . ὅτι ἀπὸ τέλει μα εἰσι
πὸς ἡλίου . 42 . 20 . καὶ 43 .
12 . καὶ ἀπὸ τῶν τετραδικῶν
τῶν καιρῶν . 231 . 24 .
- Καλὸν πότε φευκτόν . 179 . 16 .
- Καρόνιον πᾶσι τοῖς . 240 . 21 .
- Κατὰ λατίνων . 179 . 9 .
- Κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶν πάπῶν .
185 . 7 .
- Κεφαλὴ τερατώδης . 181 . 2 .
- Κινήσεις Ἰδίας τῶν φωστῆρων .
102 . 17 .
- Κίνησις πᾶσα γενετή . 95 . 23 .
- Κίνησις τί ἐστι . 97 . 12 .
- Κίνησις τῶν πᾶσι τὴν ποιεῖ .
102 . 16 .
- Κίνησις τῶν φωστῆρων τὴν ἰσθμῶν 25 .
καὶ ὅτι λεῖ ὅτι ἀπὸ
ἐκινουῦτο κίνησις ὅτι
ἰδίας . III . II .
καὶ ἀπὸ τῆς ὀπίσθου κινήσεως
κινήσεως τῆς σελευῆς .
162 . 17 .
- Κοσμογονίας ἀρχὴ . ἐν τῇ
ἀρχῇ

ἀρχὴ κόσμου. 52. 14.
 Κεῖος. 9. 4.
 Κεῖσις Φρυγίου. 179. 14.
 Κύκλοι ἡλίου παραλαμ-
 βάνον) εἰς εὐρεσιν τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς ἑβδομάδος. 212. 1.
 καὶ πόθεν ἀρχον). 219. 2.
 καὶ 221. 11.
 Κύκλος τί ἐστ. 53. 7.
 Κύκλος καὶ χρόνος τὸ αὐτό.
 82. 23.
 Καὶ πρῶτος κύκλος ἡλίου
 πότε ἡμέρα δ'. 84. 9.
 Καὶ πότε πρώτη. 87. 16.
 Καὶ πότε γεννᾶται ὁ κύ-
 κλος. 100. 22.
 Καὶ πότε γίνε) κύκλος.
 227. 22.
 Καὶ ὡς τῶ μαθηματικῷ
 κύκλου. 230. 22.
 Κυκλοφορία μεγίστη. 239. 16.
 Κύκλων ἡλίου γένεσις. 89. 19.
 Καὶ αὐτῶν κύκλων καὶ δεμε-
 λίων γένεσις. 99. 19.
 Κυριακὴ διατὶ λέξε). 69. 17.
 Κύριον Πάχα πότε λέξε).
 119. 26.

Κ

Λατῖνοι· κατὰ λατίνων .
 179. 9.
 Λεπτὰ ἐ, μία ὄρα. Ψελλός .
 198. 15.
 Λοξὴ κίνησις ἡλίου ὅτι ἀναγ-
 καία. 43. 9.
 καὶ διατὶ. 44. 17.

Μ

Μάρκου ἐφέσθω ὡς τῆς ἀ-
 πὸ γενέσεως κόσμου μέ-
 χει τῶ Χριστῷ χρονολογί-
 ας. 115. 11.
 Μάρτιος πᾶς καὶ ἄλλως κα-
 λεῖται. 9. 1.
 Καὶ διατὶ ἀρχησεν ἡμέρα
 δ'. 31. 6. καὶ 32. 18.
 καὶ ὡς τῶ β' μαρτίου. 26.
 ὅς καὶ δευτεροπρωτος. 90. 6.
 Μάτιν. 43. 8. καὶ 44. 20.
 Ματθαίου χρονολογίου γνώ-
 μη ὡς τῶ ἀμνήσ. 6. 14.
 Καὶ τοῦ νομικῶ ὡς τῶ
 αὐτοῦ 8. 26.
 Μεγίστη κυκλοφορία. 240. 17.
 Μέθοδος ἢ διὰ τῶ ἑπακτῶ. 88. 9.
 Μεθόριον τίνων ἢ κ' μαρ-
 τῖς

πῆς 169. 20.

Μεταλαμβάνειν τῷ μυσηί-
ων . 209. 26.

Μετέωρα πόθεν . 41. 22.

Μετ' ἴσημερίαν ἢ σημαίνει ,
164. 27. καὶ 180 . 3.

Μεῦ πόθεν . ὅτι ἀπὸ τοῦ
μεῦσαι . 70. 17.

Μεῦος γένεσις πόθεν . 102. 21.

Μεῦων Διὰ Φορὰ πόθεν .
71. 19. καὶ 215. 20.

Μιχαὴλ ψελλῆ γνώμη πε-
εῖ τῷ ἁ μεῦος . 9. 14 .

Καὶ ὡς τῆς ἀπὸ γενέ-
σεως κόσμου μέχει τοῦ
Χριστοῦ χρονολογίας .
115 . 26 .

Καὶ περὶ τοῦ δρόμου τῆς
σελεύης . 196. 4.

N

Νησεία τῷ ἀγίων ἄποστόλων
πόση καὶ πῶς . 256. 6.

Νικηφόρου Ξανθοπέλας ἰνώ-
μη περὶ τῷ ἁ μηνός . 6. 27.

Νομικὸν Φάσκα πότε . 118. 24.

Καὶ αὖ πότε . καὶ ὅτι διω-
ρισμὸν ἐστίν . 162. 1.

Καὶ πῶς εὐρύττω . 167. 12.
καὶ 168. 21 .

Καὶ ὅτι ἐστὶν ἀπαράλλακ-
τον . 169. 11 .

Καὶ ὅτι τύπος τοῦ ἡ-
μετέρου ἀλλίε πάχα . 209. 13 .

Καὶ πότε τὸ πρῶτον ἐνο-
μοδετήθη γενέσθαι , καὶ
διατῆ . 210. 17. καὶ 245. 26.

Νόμος ὁ παλαιός ὅτι τύπος ἦν
ὁλος τῆς νεῆς χάριτος .
209. 12 .

Νιῶ πῶς νοεῖται . 96. 19 .

Ξ

Ξανθοπέλας τῷ νικηφόρου ἐν
ταφνικηφόρου . 6. 27.

Ο

Οὔδοα τεῖα . 225. 24 .

Οἰκοκαίφκος αἰτηρίς . 83. 11.

Οὐρανός ὅτι ἐστὶ γενητός . 98. 6.

Οἰκτωβέρις ἢ ἁ δεχὴ τῷ κύ-
κλων τῷ ἡλίου . 219. 12 .

Π

Πάδος Χριστοῦ πότε ἐγενέτο .
128. 4 .

Παλαία πῶς ἔχει ὡρὸς τιῶ
νέαν . 211. 6 .

πανοῖ-

Πανσέληνος ἡ μετ' ἰσημερίαν
 σύμβολον τῆς νέας χεί-
 ρος. 181. 4.
 Καὶ πότε ἀδεύεται, καὶ
 Διάτῃ. 184. 17.
 Πάχα διατίκνεται. 160. 10.
 Καὶ πότε γίνεται. 162. 1.
 καὶ 7. καὶ 210. 12. καὶ 261. 26.
 Παχαλοῦμερα, λέ. 259. 4.
 Περιτομή τοῦ Κυρίου πότε.
 108. 21.
 Περιτῆ ὅλα ἡμέρα τὴ ἐποίη-
 σε. 228. 10.
 Περιτῆ ἡμέρα τῷ χρόνῳ πό-
 τε μετρήται. 222. 22.
 Πέτρος τοῦ ἀλεξανδρινῶ γινώ-
 μη περὶ τοῦ ἀμῆνος. 8. 6.
 Καὶ τὴ περὶ τῆς ἰσημερί-
 ας δεξιᾶται. 106. 19.
 Καὶ περὶ τῆς ζωῆς τοῦ
 Χριστοῦ. 127. 8.
 Περιουσιμὸς περὶ τῶ πα-
 χα. 10. 5.
 Προθήκη ἡμερῶν ἐπὶ τῶν
 Σεμελίων. 238. 17.
 Πρωτεῖα ψεκτά. 179. 23.
 Πρώτη ἡμέρα τῆς κτίσεως ἦν

16', μαρτία. 15. 25.
 Πρώτος μὴν ἦν ὁ μάρτιος. 11. 11.
 ὁποῖος ἦν ὁ πρῶτος χρόνος.
 46. 14. καὶ ὅπως ἦν ὄστα-
 τέλεσμα τῶ ἡλίῳ. 102. 25.
 καὶ 110. 5. καὶ τὴ Διάφε-
 ρει τῶ ἕξῃς χρόνων. 111. 9.
 Σ
 Σελιῶν σύμβολον νόμος.
 210. 22.
 Καὶ πόθεν φωτίζεται, καὶ
 κατὰ τί παλαιότερα ἡ-
 λία. 25.
 Σελήνης δρόμος καὶ χρόνος.
 187. 27.
 Σεληνιακὸς μῆς. 247. 4.
 Σεπέμβριος τὴ παιφή. 107. 10.
 Σημεῖα τῶ ἔρανος. 62. 22.
 Σπέρωμα διατή. 57. 20.
 Σύλληψις τοῦ παρθένου
 πότε ἐγένετο. 55. 15.
 καὶ χρόνος. 127. 21.
 καὶ τῶ Χριστοῦ. 129. 14.
 Σύμβολα τὰ ἐν τῶ παρα-
 δείσῳ, τῶ ἐν τῶ παρα-
 δείσῳ. 46. 24.
 Καὶ πίνων οἱ Φωτῆρες.
 68. 26.

68.26. καὶ σύμβολα τει-
άδος. 225. 25.

Καὶ σύμβολα φέρειν δι-
τῷ δημιεργῷ τὰ δημιεργ-
ζήματα. 226. 5.

Καὶ τὸ σύμβολον τῷ αἰ-
δίῳ αἰῶνος ἢ τοῦ παρόντος.

227. 24. καὶ 27.

Συμπέφυγα πότε (ίνε). 109. 23.

Τ

Τετάρτη τῆς ἑβδομάδος ἀρ-
χή τῆς ἀμαρτίας. 84. 21.

Τετραγάγονον σχῆμα. 231. 6.

Τριάδος σύμβολα. 225. 25.

Τελαὶς ὑπὸ τῆς ἑβδομάδος δι-
λυμένη πῶς. 85. 3.

Τετήμερος διατί ὁ κύβος ἐκ
νεκρῶν ἀνέστη. 35. 24.

Τετάρδιον πῶς δεικνύται.
258. 18.

Φ

Φεβρουάειος μικρὸς μῶν.
71. 23.

Φεβρίμυς κείσας. 179. 14.

Φῶς πρωτόγονον. 50. 5.

Φωστῆρες τίνων ποιηταί. 172. 16

Καὶ ποῖ πλαθέντες δρέ

Ἰησαν. 206. 23.

Φωστῆρων διαφορὰ. 69. 4.

καὶ 68. 26. καὶ λέγεται μίαν
κίνησιν ἐκινουῦντα. III. II.

Χ

Χριστιανικὴ χεῖρας ἀρχή.

109. 15.

Χριστὸς πότε ἐξενήθη. 108. 25.

Καὶ πόσον ἔκαμψεν εἰς τὸν
ἀδην. 126. 14. καὶ ὅτι τέ-

λειος συνελήφθη. 129. 14.

Καὶ ὅτι λογικὸς ἦν ἀμύτος
209. 23.

Καὶ ὅτι ἐστὶ τοιοῦτος ἡλιος τῆς δι-
καλοσύνης. 211. 8.

Χεῖρ ἑνὸς ἀδρόως τε-
λεία. 13. 23.

Χρονολογία Χεῖρ διττή.
129. 24. καὶ 125. 9.

καὶ 127. 8.

Χρόνος σεληνιακός. 9. 21.

ἡλιακός. 27. καὶ χρόνος
πρώτος. 46. 14. καὶ 88. 22.

καὶ χρόνος τίςτι. 62. 23.

Καὶ τίς ὁ δῶτερός πρώτος
χρόνος. 89. 1.

Καὶ ὅτι ὁ χρόνος κύκλον
μιμνῆται

μιμῆται. 91. 4.

Καὶ αὖ περὶ τῶ σεληνια-

κῆ καὶ ἡλιακῆ χρόνος. 91. 16.

καὶ 102. 18.

Καὶ αὖ χρόνος πρώτος 25.

καὶ ὅτι ἴσοι ἀλλήλοις τῶν

Φωτήρων οἱ χρόνοι. 105. 26.

Καὶ περὶ τῶ ἀπὸ συλλή-

ψῆως χρόνου. 129. 8.

Καὶ αὖ χρόνος ἡλιακός.

211. 25.

Καὶ ὅτι τετρατάωνος ὁ χρό-

νος. 231. 23. καὶ χρόνος

στρωδικός. 239. 26.

Χρόνου πέρι ἀρχῆς γινώμαι.

ἑβραϊκῶς. 55. 21. ῥωμα-

ϊκῶς. 107. 10. χριστιανικῶς.

109. 1. κατὰ τὸ πέτρον.

128. 16.

Ψ

Ψελλός μιχαὴλ περὶ τῶ ἀ

μελῶς. 9. 14.

Καὶ διατί β' Φησὶ θεμέ-

λια τῶ ἀ κύκλω. 216. 20.

καὶ 247. 15.

Ω

Ωραὶ πέρι τοῦ πάθους καὶ

τῆς ἀναστάσεως. 28. 4.

Καὶ ὅτι λεπτὰ ἔωρα μία.

Ψελλός. 198. 15.

Τέλος τῶ κατὰ σοιχειῶν πίνακος.

Χειρὶ δίδωσιν ὁπότε τελεῖ πολυλόβον δεξωγυῖ.

ΠΑΡΑΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΙΝΑ

Γῶν ἐμφορομένων ἐν τῇ παρόντι βιβλίῳ.

Διατί οἱ γεωμέτραι εἰς τὴν μέρη διαρῶσι τὸν κύκλον τοῦ ὠρανῶ. ὅρα ἐρωτήσεις, ιζ'.

Διότι κάθε κύκλος μετὰ τὸ ἴδιον ἀνοῖγμα τοῦ διαβήτου ὅπῃ ἔχει γραφῆναι εἰς ἕξ διατέμνε) μέρη, ταῦτα δὲ διπλασιαζόμενα ἢ διαμετριζόμενα (λίνο) δώδεκα, τὰ ἢ ζώδια καλέμενα. ταῦτα δὲ τριπλασιαζόμενα, γίνου) λγ'. ὁ μέγιστος ἐν ἀριθμοῖς κύκλος, ταῦτα δὲ πάλιν δεκαπλασιαζόμενα, γίνου) τξ'. ἢ πάλιν τὰ πρῶτα ἐκείνα ἕξ δεκαπλασιαζόμενα, γινώσιν τὸ ἕξηκοςὸν ἀριθμὸν. αὐτὸς δὲ πάλιν ἑξαπλασιαζόμενος, γινώσιν ὁμοίως τὸ τξ' ἀριθμὸν. καὶ εἶναι οἱ δύο ἔτσι ἀριθμοὶ μάλιστα χρησιμώτατοι εἰς τὸς μαθηματικὰς λογαριασμούς, ὡσαύτ' ὅπῃ ἔχει χροισί πλείονα μέρη. ὧν ὁ μὲν ξ', περιέχει τὸ 1. 2. 3. 4. 5. 6. 10. 12. 15. 20. 30. ὁ δὲ β' ὁ τξ', περιέχει τὸ 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 12. 15. 18. 20. 24. 30. 36. 40. 45. 60. 72. 90. 120. 180.

Πῶς καὶ ἄλλως ἀείσκον) ἢ ἐπακτῶν τῶν μιλῶν.

ὅρα ἐρωτήσεις κβ'.

Τινὲς ἀείσκουσι τὰς ἐπακτὰς τῶν μιλῶν εἰς τοῦτον τὸν τρόπον ἀπὸ Μαρτίου. ἤχουν πέντεροντες ἀπὸ τῶν δώδεκα μιλῶν ἀπὸ μίαν ἡμέραν, ριπίουσι τὰ ἐπ' αὐτῶν ἑβδομάδα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντε μέρουσιν ἐπακτὰ τοῦ Μαρτίου. κοντὰ εἰς τὰ πάντε, βάνουσι ἢ τὰ λ' ἀ τοῦ Μαρτίου, γίνου) λγ'. ριπίουσι τὰ λ' εἰς τὰς ἑβδομάδας, καὶ ἡ ἐναπολειφθεῖσα μία ἔμενον ἐπακτὴ τοῦ Ἀπριλλίου. ἡμία ἐπακτὴ μετὰ τὸ λ' τοῦ Ἀπριλλίου, λ' α'. ριπίουσι τὰ κ' ἢ τέσσαρας ἑβδομά-

δας

δας, ἢ μύθοσι πρὸς ἑπακτῶν τοῦ Μαΐου. ὁμοίως ποιοῦντες εὐ-
είκοσι καὶ τὰς τῶν ἄλλων μηνῶν ἑπακτίας.

Ἀλλ' ὁ πρότος ἕτος κατὰ συμβεβηκὸς ἀληθὺς εἶναι. μετὰ τὸ γὰρ
ἀρχῆσιν ὁ μετὰ τῆν κοσμογόνοιον δεύτερος Μάρτιος ἀπὸ πέμ-
πτου ἡμέραν τῆς εβδομάδος. εἰδὲ ἢ ἀρχίζου ἀπὸ ἄλλου ἡμέ-
ραν, ἐφ' ὅθεν π. ὥστε ἐκ τῶν ὑστέρων πρανοίας λόδοις εἶναι ἀληθῆς.

Περὶ χρονολογίας,

Ἡ χρονολογία ἐστὶ διττὴ ἢ μὲν, μαθηματικὴ, ἢ καὶ ἀστρο-
νομικὴ ἢ τις τῶν χρόνων ὡς μέτρον διαμονῆς ἐκ τῶν ἐρανίων λα-
βῶσα κινήσεων θεωρεῖ, μετρεῖ, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ μέρη τῶν
χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων διαρεῖ. Ἡ δὲ ἱστορικὴ ἢ τις θεω-
ρεῖ τὰς χρόνους τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γενομένων πραγμάτων, καὶ

πότε ἕκαστον ἐκείνων ἐπράχθη ἐκτίθεισι.

Περὶ ὥρας καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν.

Ὡρα ἐστὶ μέρος κ' τῆς φυσικῆς ἡμέρας ὡς πέντε ἐστὶ δωδέκα-
τον μέρος τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς τῆς τεχνικῆς.

Αἱ ὥραι διτταί, αἱ μὲν ἴσαι, ὅσαι τὸ αὐτὸ αἰεὶ ἔχουσι μέτρον
ἢ ἴσων. καὶ αὐταὶ εἰσὶν κ' μέρη τῆς φυσικῆς ἡμέρας.

Διαρεῖται ἡ ὥρα πρῶτον εἰς δύο ἡμίση. δεύτερον εἰς τέ-
σσαρα τέταρτα. τρίτον εἰς ἕξ πρῶτα λεπτά. λέγονται καὶ
ἀστρονομικαὶ καὶ ἰσημεριναί, καὶ ἰσονυκτεριναί. ἐπειδὴ καὶ
ἐκάστω τέττων ποιῶσι τὴν ἰσημερινοῦ κόκλι μοῖραν,

Αἱ ὥραι αἱ μὲν εἰσὶν ἀστρονομικαί, αἱ δὲ βαβυλωνικαί, αἱ δὲ
ἰταλικαί. τῶν ἄλλων αἱ δὲ μουσικαί, αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ πρῶ-
τίας, ἢ πάλιν ἀφ' ἑσπέρας, καὶ εἰσὶν αἰωνεὶ μικταί, ἕκτε βα-
βυλωνικῶν καὶ ἰταλικῶν.

Ὡραὶ δὲ αἰῶσοι λέγονται ὅσαι τῶν ἡμερῶν ἐκάστη κατὰ εἰς δώ-

δεκα διαρῆσι, καὶ ἡ νύκτα ὁμοίως εἰς β', ὡς γίνεσθαι μείζονας μὴ τὰς ἄρας τῶν θερινῶν ἡμερῶν, ἤπιονας δὲ τὰς νύκτας. καλοῦνται αὐταὶ καὶ καρικαί· διότι κατὰ τὰς καρῆς συμμεταβαίνουσι τὰ μεγέθη αὐτῶν. καλοῦνται περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ ἰσθμιακήν, οἱ γὰρ ἰσθαῖοι ταύτας ἐχράντο τὸ παλαιόν ὡς καὶ ὁ Κύριος ἐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας. Γ' ἰωάν. ια'. Καὶ τούτο σημειώτεον· ὅτι οἱ ἰσθαῖοι εἰς τέσσαρα διήροισεν ἡ ἡμέραν, καὶ ἡ νύκτα εἰς τέσσαρα μέρη ἴσα· ὧν ἕκαστον τρεῖς σιωλεῖται ὥρας καρικῆς· αἱ καὶ καλοῦνται τῆς μὴ νυκτὸς φυλακαί, πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς, δεύτερα φυλακὴ τῆς νυκτὸς, τρίτη φυλακὴ καὶ τὰ ἔξῃς τῆς δὲ ἡμέρας αἱ μὴ πρώτη τρεῖς ἀπ' ἀνατολῆς ἐκαλοῦντο πρώτη ὥρα· αἱ δὲ λοιπαὶ τρεῖς ἕως μεσημβρίας ἐκαλοῦντο δεύτερη ὥρα. αἱ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας εὐς συνάτης ἐκαλοῦντο ἕκτη ὥρα. αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δ' εὐς δωδεκάτης δ' ὥρα ἐκαλεῖτο. καὶ τούτο εἶναι ἀνάγκη νὰ γραφῆ, ἵνα νὰ ἡμπορεῖται νὰ συμφωνῆται τὰς συγγραφὰς εἰς πολλὰ, ὅπῃ φαίνεται εἰς ἡ ὥραν νὰ διαφανεῖσιν· ὡσαύτ' ἐκεῖ ὅπῃ λέγουσιν αἱ διαγγελισαὶ περὶ τῆς τοῦ Κυρίου φανώσεως, ἰμὴν, ὥρα ἡ ὡσεὶ γ'. καὶ ὅτερος ἕκτη· ὅπῃ συμφωνῶσι καὶ οἱ δύο.

Περὶ διαφορῆς τοῦ δρόμου ἡλίως τε καὶ σελλεύης.

Σημειώσαι ὅτι ἡ σελλεύη καθὼς καὶ ὁ ἥλιος δὲ διαβαίνουσιν ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὰ ζῳῖα, ἀλλὰ πινὰ μὴ αὐτῶν τὰ διέρχονται τάχιον, πινὰ δὲ βραδύτερον, διὰ τούτο καὶ ἡ κίνησις των διαρῆται εἰς τρία, ταχυῶ, βραδύῳ, καὶ μέσον δρόμον. ἐπειδὴ κατὰ τὸ Πτολεμαῖον ἕκαστον τὸ ἥλιος ἐκκεντρὸς τῆς γῆς, καὶ ἐπιπταὶ νὰ γίνωνται αἱ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ἀριστεράν

(X)

τοῦ

τὸ κύκλον τοῦ ἡλίου ἐμβαλλόμενοι γραμμαὶ αἴσιοι, καὶ ὁ κύ-
 κλος νὰ διαρῆ) εἰς αἴσια τμήματα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ τρέ-
 πος ὅπῃ διδάσκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀληθεύει μόνον κατὰ
 τὴν ἴσιν καὶ μέσον τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης δρόμον· ἐμὲν καὶ
 κατὰ τὰς ἄλλας καθὼς καὶ οἱ πωθειρημένοι διδάσκαλοι τὸ μέ-
 σον δρόμον γραμμῶσιν. Ἐπεὶ κατὰ τοὺς ἄλλους καὶ αἴσιους
 δρόμους γίνεται καὶ πωθειρησεις πολλάκις, ὡς ὁ Πτολε-
 μαῖος ἐν τῇ μεγάλῃ σιωτάζει διδάσκει. καὶ Πρῶτος ἐν τῇ
 ὑπετυπώσει τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. Καὶ αἱ τὰ ζῶ-
 δια εἰς αἴσιους χρόνους τὰ διαβαίνουσιν ἔπειτα ὅτι καὶ τὰς μοί-
 ρας αὐτῶν καὶ τὰ λεπτὰ εἰς αἴσιους χρόνους νὰ τὰ διέρχων). καὶ
 τοῦτο εἶναι τὸ αἴτιον ὅπῃ πολλάκις ὁ δόξο σιωδὸς εἰς
 σύνοδον τῆς σελήνης μετὰ τοῦ ἡλίου δρόμος εἶναι
 ἡμερῶν κ θ', καὶ ἄλλοτε πλείοντα
 πλήρεις.

Σφαλμάτων ἐπαπορρώσεις ὁ μὲν πρῶτος ζειθμός

δηλοῖ τῶν σελίδων ὁ δὲ δεύτερος τὸν ἔχον.

διδασκαλίαν	ζ.14	ἕξ ἐτ	97.16
δεδομμένα .	2.27	γένεταί τι	98.24
συνλήψεις	4.10	μετρημένοι εἰς τὸ ἄσπε	103.27
πρώτη	6.15	ἕτους	113.20
καίρις	10.6	μετ' αὐτῆς	118.8
πρώτης	14.12	συνλήψεως	120.21
ἐπειδὴ καὶ ἔχ	20.21	καὶ τοῦ δρόμου	136.21
φάσης	22.12	μοίρας λεπτῆ	139.23
πῶς δεῦρ ἦθ	23.5	πέμπτον	143.4
τὰ δ' ἐλάουσι	33.19	146.8. σημείωσαι ὅτι ἀπε-	
ἄμφω τὰ φῶ	39.23	σιωπήθησαν ἐν ταῦθα τὰ ἀ-	
ποδῶν	53.21	νωτέρω σελ. 141. πηχ. 7.	
εἰς ἐκείνην μετ' ἧ	57.19	προσληφθέντα δεκαεπτά σεί-	
καὶ κατὰ τὸ φαν	27	τα, καὶ ὡς ὀλίγα καὶ ἀνε-	
καὶ κατ' αὐτὴς κατ'	63.19	παίδητα ὅσον ἐπὶ τοῦ πα-	
ἀναγκαῖα	73.21	ρόντος. πρὸς δὲ καὶ ἵνα μὴ	
λαμβανόμεν	24	περαιτέρω ἢ τῆς ἡλιακῆς χρο-	
προσθέτοντες	75.18	νολογίας ἀκριβολογία προ-	
τέταρτον τῆς	76.6	βαίνουσα ἀκαίρις καὶ χροδὸν ἀ-	
προθήκειν	79.22	περαίνουσα καὶ τῆς σεληνιακῆς	
ἄνωμον ἀκολουθεῖ	80.21	ἀκριβολογίας αἰτία γινώσκται,	
μεταγενεστέρα	87.10	εἶγε καὶ αὐτὸ τούτων ἐπέκεινα	
κάθε	89.21	τοῦ μετεριε φιλοσημίας ἐγένε-	
εἰς τούτω	92.7	το πρόξενος διὰ τὸ ἀκριβῆσαι.	

λεπτά	147.14	μὲν εἶναι	218.13
εἶναι	151.19	μέθοδος	219.10
ἐπὶ φέλος	160.7	τεῖς δωδεκάκις	231.27
διὰ τὸ	13	τξεδ''	232.4
τὸ πρῶτον	163.24	ἡγούω	249.6
καὶ ἐνεργῆ)	174.18	ἔχομεν	253.23
γράμματα	178.2	αὐτῶν	259.24
μὲν.	192.19	βάλλομεν	262.13
καὶ σωτομ	196.19	τέλος	283.11
ἄρα ἐκάστη	197.4	μλεῖς	299.1

ΤΕΛΟΣ

$$\begin{array}{r}
 81 \overline{) 1600119} \\
 \underline{81} \\
 790 \\
 \underline{729} \\
 061
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 81 \\
 19 \\
 \hline
 729 \\
 811 \\
 \hline
 5 \\
 \hline
 9
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 81 \\
 720 \\
 10 \\
 \hline
 811
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 178 \\
 178 \\
 \hline
 1924 \quad 714 \\
 1246 \quad 214 \\
 \hline
 178 \\
 31884
 \end{array}$$

12
 54
 19
 69

α μ α μ μ μ μ μ

120 ορλ: 2100 120000
 120 120000 120000
 120000 120000 120000
 120000 120000 120000

120000 120000 120000
 120000 120000 120000

780 40 80 2
 120 60 2
 720 60 2
 20 8 4 276
 34
 37
 6
 77
 154
 25
 20
 40
 20
 40
 146
 13
 146
 24
 24
 41

1206920

8088
2491

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023785

13209266
 16076
 14281 2